

కజ్ఞావితరణీపురాణ-టీకా

గణ్ఠారమ్భకథా

బుద్ధం ధమ్మిజ్ఞా సజ్ఞంతి-ఆదినా యా పకాసితా;

భదంతబుద్ధహిసేన, మాతికాటకథా సుభా;

తస్మా హి లీనపదం వి-కాసనకోయమారమ్భో.

గణ్ఠారమ్భకథావణ్ణనా

విప్వసన్నేనాతి వివిధప్వసన్నేన. కథం? “ఇతిపి సో...పే... బుద్ధో భగవా, స్వాక్ఖాతో...పే... విజ్ఞాహి, సుప్పటిపన్నో...పే... లోకస్సా”తి (అ. ని. ౨.౧౦) ఏవమాదినా. “చేతసా”తి వుత్తత్తా తీసు వన్దనాసు చేతోవన్దనా అధిప్పేతా. తన్నిన్నతాదివసేన కాయాదీహి పణామకరణం వన్దనా, గుణవసేన మనసాపి తథావ కరణం మానం, పచ్చయప్పటిపత్తియాదీహి పూజాకరణం పూజా, పచ్చయాదీనం అభిసజ్ఞరణం సక్కచ్చ కరణం సక్కారో, తేసం. భాజనన్తి ఆధారో, అధికరణం వా.

థేరా మహాకస్సపాదయో, తేసం వంసోతి థేరవంసో, ఆగమాధిగమసమ్మదాయ తస్య వంసస్స పదీపభూతాతి థేరవంసప్పదీపా, తేసం థేరవంసప్పదీపానం. అసంహీరత్తా ధిరానం. వినయక్కమేతి వినయపిటకే, ఆరమ్భానురూపవచనమేతం. సుత్తాభిధమ్మేసుపి తే ధిరా ఏవ. “బుద్ధం ధమ్మిజ్ఞా సజ్ఞంతి పుట్టాచరియసీహానజ్ఞా”తి అవత్వా కస్మా విసుం వుత్తన్తి చే? పయోజనవిసేసదస్సనత్తం. వత్తుత్తయస్స హి పణామకరణస్స అన్తరాయనివారణం పయోజనం అత్తనో నిస్సయభూతానం ఆచరియానం పణామకరణస్స ఉపకారజ్ఞాతాదస్సనం. తేన బుద్ధజ్ఞా ధమ్మిజ్ఞా సజ్ఞంతి వన్దిత్వా, చ-సద్దేన పుట్టాచరియసీహానజ్ఞా నమో కత్వాతి యోజనా. అథ వా “వన్దిత్వా”తి చేతోవన్దనం దస్సేత్వా తతో “నమో కత్వా”తి వాచావన్దనా, “కతజ్ఞాలీ”తి కాయవన్దనాపి దస్సేతాతి యోజేతబ్బం.

ఇదాని అభిధానప్వయోజనం దస్సేతుం “పామోక్ఖ”న్తిఆదిమాహ. తత్త పామోక్ఖన్తి పథానం. సీలజ్ఞో సబ్బేసం కుసలధమ్మానం పథానం ఆదిభావతో. యథా చ సత్తానం ఖజ్జభోజ్జలేయ్యపేయ్యవసేన చతుబ్బిధోపి ఆహారో ముఖేన పవిసిత్వా అగ్గమగ్గాని ఫరతి, ఏవం యోగినోపి చాతుభూమకం కుసలం సీలముఖేన పవిసిత్వా అత్తసిద్ధిం సమ్పాదేతి. తేన వుత్తం “ముఖ”న్తిఆది. అథ వా ముఖన్తి ఉపాయో, తేన మోక్ఖప్పవేసాయ నిబ్బానసచ్చికిరియాయ ముఖం ఉపాయోతి అత్తో. మహేసినా యం పాతిమోక్ఖం పకాసితన్తి సమ్మన్తో. మహన్తే సీలాదిక్ఖన్తే ఏసి గవేసీతి మహేసి.

సూరతేన నివాతేనాతి “తత్త కతమం సోరచ్చం? యో కాయీకో అవీతిక్కమో”తిఆదినా (ధ. స. ౧౩౪౯) సూరతేన, నీచవుత్తినా మానుద్దచ్చవసేన అత్తానం అనుక్తిపనభావేన నివాతేన. వినయాచారయుత్తేన చారిత్రవారిత్రేహి యుత్తేన. “సోణత్తేరేన యాచితో”తి అవత్వా “సూరతేనా”తిఆది కస్మా వుత్తం, కిం దుస్సీలేన వా దుట్టేన వా అలజ్ఞినా వా యాచితేన

వణ్ణనా కాతుం న వట్టతీతి చే? న న వట్టతి. ధేరస్స వచనం పట్టిప్పితుం న సక్కా, ఏవరూపగుణో ధేరోవ, యాచనవసేన కత్తబ్బో ఆదరేనాతి దస్సేతుం వుత్తం.

నామేనాతి అత్తనో గుణనామేన. సద్దలక్ఖణసుభతో, వినిచ్చయసుభతో, విజ్ఞోయ్యసుభతో చ సుభం.

గన్ధారమ్మకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నిదానవణ్ణనా

“ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతీ, తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామి...పే.... తుణ్ణీ, ఏవమేతం ధారయామీ”తి వత్వా “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదాన”నిఆదినా నయేన వుత్తం. ఏత్థేవ యావతతియానుసావనకథావసానే అథ ఖో ఉద్దేసకాలే “ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతీ”తి వత్వా “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదానం. తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ”తిఆదినా నయేన ఆగతం. ఉపోసధక్ఖన్ధకేపి ఏవమేవ ఆగతం. తత్థ పుట్టే వుత్తం పచ్చా ఆగతసుత్తేన విరుజ్ఞతి. తస్మా యథా న విరుజ్ఞతి, తథా ఉపపరిక్ఖిత్వా గహేతబ్బం. ఏవం న విరుజ్ఞతీతి ఏకే. కథం? “ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతీ”తి వత్వా “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదానం. తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ”తిఆదినా సుఉద్దిట్టం హోతీతి ఏతం ఉద్దేసలక్ఖణం ఇథాపి ఖన్ధకేపి వుత్తత్తా. తస్మా “ఫాసు హోతీ”తి వత్వా “తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ”తి వుత్తత్తానే అవుత్తమ్మి ఆనేత్వా గహేతబ్బం. కస్మా? ఇథ నిదానం న దస్సేతుం, ఉద్దేసో ఉద్దేసకాలే ఉద్దిసితబ్బలక్ఖణస్స తత్థ వుత్తత్తా. అపిచ “నిదానుద్దేసో”తి పదం ఉద్ధరిత్వా నిదానుద్దేసం దస్సేతుకామోపి “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో...పే.... ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతీ”తి పారవసేన ఆగతం నిదానం నిట్టాపేత్వా ఉపరి అట్టకథావసేన యోజేతబ్బం పాళిం ఇథ యోజేత్వా “తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామి...పే.... ధారయామీ”తి నిదానపాళిం పరిపుణ్ణం కత్వా పున “తత్థ నిదానుద్దేసో”తి ఉద్దటపదవసేన సజ్ఞేపతో నిదానుద్దేసలక్ఖణం దస్సేతుం “ఏవమేతం ధారయామీ”తి వత్వా “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదాన”నిఆది వుత్తం, తస్మా ఏవం ఉపరి చ ఖన్ధకే చ, అథ ఖో ఉద్దేసకాలే “ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతీ”తి వత్వా “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదానం. తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ”తిఆది నిదానుద్దేసోవ దస్సేతో, న నిదానం.

సవనాణత్తివచనన్ని ఏత్థ సజ్ఞనవకతరేన వత్తుం అయుత్తన్ని చే? యుత్తమేవ. “పాతిమోక్ఖుద్దేసకేన ఏవం వత్తబ్బ”ని భగవతా వుత్తత్తా భగవతోవ ఆణత్తి, న ఉద్దేసకస్స. ఇథ నవకతరవసేన వుత్తం. ధేరోపి పన ఉద్దిసితుం లభతీతి దస్సనత్థం “థేరాధికం పాతిమోక్ఖ”ని వుత్తం. ఇమినా సుత్తేన నవకతో న లభతీతి చే? తం దస్సేతుం “యో తత్థ భిక్ఖూ”తిఆది వుత్తం.

యథా చతువగ్గేన రపేత్వా ఉపసమ్మదాపవారణాలబ్బానాని సబ్బం సజ్ఞకమ్మం కాతుం వట్టతి, ఏవం “అతిరేకవీసతివగ్గేన ఇమం నామ కమ్మం కాతబ్బ”ని అవత్వా అతిరేకవచనత్తా అజ్ఞం అత్తం సూచేతి, కిం తన్ని “చతువగ్గాదినా”తిఆది. తజ్ఞో తేహి ఏవ సిద్ధం. కథం? చతువగ్గేన ఉపసమ్మదాపవారణా...పే.... వీసతివగ్గేన న కిజ్జే సజ్ఞకమ్మం కాతుం న వట్టతీతి. ఏత్థ “దసవగ్గేన అబ్బానకమ్మమత్తం రపేత్వా”తి వదన్తేన చతుపజ్జావగ్గేన కరణీయానిపి దసవగ్గేన కాతుం అనుజ్ఞాతాని. తస్మా అతిరేకేన వట్టతీతి దీపితం, “రపేత్వా”తి వచనేన ఊనతరేన న వట్టతీతి దీపితమేవ. తస్మా న వత్తబ్బం అతిరేకవీసతివగ్గోతి చే? వత్తబ్బమేవ. చతుపజ్జావగ్గేన కత్తబ్బం ఛసత్తలత్థనవవగ్గేన కాతబ్బన్ని చ, దసవగ్గేన కాతబ్బం ఏకాదసద్వాదస...పే.... ఏకూనవీసతివగ్గేన కాతబ్బన్ని చ దీపితం. ఊనతరేన న వట్టతీతి దీపితం

పాకటతో. సబ్బప్పకారేన పన అతిరేకవీసతిఅనతిరేకవీసతివగ్గే వుత్తేపి దీపితం హోతీతి వజిరబుద్ధితేరేన లిఖితం. ఇతో పట్టాయ “లిఖిత”ని వుత్తే వజిరబుద్ధితేరేనాతి గహితబ్బం.

సచే అనుపోసథేపి వట్టేయ్య, “ఉపోసథం కరేయ్యా”తి న వదేయ్య, యస్మా అనుపోసథే కాతుం న వట్టతి, తస్మా “అజ్ఞుపోసథో”తి వత్వా పున “ఉపోసథం కరేయ్యా”తి వుత్తం. “పచ్చిమకత్తికపుణ్ణమా ఏవా”తి అవధారణం తతో పరం పవారణాదివసస్స నట్టితాయ కతం. ఉద్ధం పకతిఉపోసథే వుత్తేన పకతిచారితేన సద్ధిం ఇదమ్మి.

“నిమిత్తేన నిమిత్తం సమ్మన్దిత్వా”తి న వత్తబ్బం “తివిధసమ్మత్తియుత్తా”తి వుత్తత్తాతి చే? వత్తబ్బమేవ. కస్మా? తివిధసమ్మత్తి నామ నిమిత్తసమ్మత్తి, పరిసాసమ్మత్తి, కమ్మవాచాసమ్మత్తితిఆదిం వత్వా “నిమిత్తసమ్మత్తి నామ పబ్బతనిమిత్తం, పాసాణనిమిత్త”నిఆది వుత్తం, న నిమిత్తేన నిమిత్తసమ్మన్దనం వుత్తం. అపిచ “తివిధసమ్మత్తియుత్తా”తి సమ్మయోగజ్ఞేసు దస్సేత్వా పున తమేవ పహానజ్ఞేసు దస్సేతుం “నిమిత్తేన నిమిత్తం సమ్మన్దిత్వా”తి వుత్తం. నదిసముద్దజాతస్సరేసు సమ్మతసీమాతో కమ్మాని న విపజ్జన్తి ఉదకుక్ఖేపసీమత్తాతి “విపత్తిసీమాయో నామా”తి కస్మా వుత్తాతి చే? సేసలక్ఖణాని సమ్మాదేత్వా నదియం సీమాయ బద్ధాయ ఉదకపరియంతం కత్వా సీమాగతత్తా పున తం నదిం అన్తో కత్వా తళాకే కతే సచే తస్మా సీమాయ కమ్మం కాతుం వట్టేయ్య, సీమాతో కమ్మాని న విపజ్జేయ్యం. యస్మా పన ఏవం కాతుం న వట్టతి, తస్మా “ఉదకుక్ఖేపసీమత్తా”తి వుత్తం అకారణం.

వీసతివగ్గకరణీయత్తా సజ్ఞకమ్మస్స కమ్మారహేన సద్ధిం ఏకవీసతి భిక్షా నిసీదితుం న సక్కిన్తి”తి వుత్తం, సుఖనిసజ్ఞావసేన నిసీదితున్తి అధిప్పాయో. “పరిమణ్ణలాకారేన నిసీదితు”న్తి అట్టకథాయం వుత్తం. తియోజనం అతిక్కమిత్వాతి మజ్జే రత్వా దియద్ధం కత్వా తియోజనం. కోణతో హి కోణం తియోజనం అతిక్కామేతి, ఆపత్తిగ్గా ఆపజ్జతి, సీమా చ అసీమా హోతి. కిత్తేత్వాతి నిమిత్తాని సమ్మన్నానిపి అజ్ఞామజ్ఞానామవిపరియాయేన, అనిమిత్తానం నామేహి చ కిత్తేత్వాతి అత్తో.

రాసికతం పంసుపి రుక్ఖేసు జాతేసు సుద్ధపంసుపబ్బతో హోతి. గుళపిణ్ణపరిమాణో ధూలతాయ, న తులగణనాయ. భూమియం పతిట్టితో”తి ఇమినా కుటసరావాదీసు రోపితం పట్టిక్ఖిపతి, తతో అపనేత్వా పన తజ్ఞణమ్మి భూమియం రోపితో వట్టతి. నవమూలసాఖానిగ్గమనం పన అకారణం. ఖన్దం భిన్దిత్వా రోపితే పన ఏతం యుజ్జతి. సూచిదణ్ణకప్పమాణో కనిట్టజ్ఞలిపరిమాణమత్తో. “అట్టజ్ఞలుబ్బేద్ధో”తి ఇమినా ఉబ్బేద్ధో పరిచ్చిన్నో హోతి, “గోవిసాణమత్తో”తి ఇమినా పరిణాహో. “ఏవం సన్తేపి గోవిసాణపరిణాహే పరిచ్చేద్ధో నట్టి, తస్మా ఖుద్ధకోపి మహాన్తోపి వట్టతి ఏవాతి వదన్తి.

జాతస్సరే పరిపుణ్ణమేవ ఉదకం నిమిత్తూపగం దిస్సా అపరిపుణ్ణం అన్తరా రితిభూతం “జాతస్సరే సమ్మతా”తి వుత్తం విపత్తిం న ఆపజ్జతీతి “నదియా సమ్మతా, సముద్ధే సమ్మతా, జాతస్సరే సమ్మతా”తి ఏత్థాపి లోణీ న గహితా. బద్ధసీమం వా నదిసముద్దజాతస్సరే వా అనోక్కమిత్వాతి ఏత్థాపి “నదియా వా, భిక్షవే, సముద్ధే వా జాతస్సరే వా”తి (మహావ. ౧౪౭) ఏత్థాపి న గహితా. తస్మా లోణీ న అబద్ధసీమాతి చే? అబద్ధసీమావ. “యోపి నదిం వా సముద్ధం వా భిన్దిత్వా నిక్ఖన్తఉదకేన కతో సోబ్బో ఏతం లక్ఖణం పాపుణాతి, అయమ్మి జాతస్సరోయేవా”తి (కజ్ఞా. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) వుత్తత్తా జాతస్సరగ్గహణేన గహితాతి తత్త తత్త అవుత్తా. “యావతికా తస్మిం గామఖేత్తే”తి వుత్తత్తా అజ్ఞామ్మి గామం అన్తో కత్వా

సమానసంవాసకసీమాసమ్మన్ననకాలే తస్మిం గామే భిక్షూ ఆగచ్ఛన్తు వా మా వా, వట్టతి.

అవిప్సవాససీమాసమ్మన్ననకాలే ఆగన్తబ్బమేవ.

అగమనపథేసూతి ఏత్థ ఏకదివసేన గన్త్వా పచ్చాగన్తుం అసక్కుణేయ్యట్టానేతి వదన్తి, బద్ధసీమాభావం పటిక్ఖిపిత్వాతి అత్తో.

“సమన్తా ఉదకుళ్లేపా”తి వుత్తత్తా సబ్బదిసాసు గహేతబ్బమేవాతి చే? యతో లబ్బతి, తతో గహేతబ్బో “యస్మిం పదేసే పకతివీచియో ఓత్థరిత్వా సణ్ణహన్తి, తతో పట్టాయ కప్పియభూమి, తత్థ రత్వా ఉపోసథాదికమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి వుత్తత్తా. అనుబద్ధో అడ్డమాసో అన్వడ్డమాసో, అడ్డమాసస్స వా అను. యో పన కేనచి అన్తమసో తిరచ్ఛానేనపి ఖణిత్వా అకతోతి అధిప్పాయో.

“అఙ్గాం తత్తకంయేవ పరిచ్ఛేదం అనతిక్కుమిత్వా రితోపి కమ్మం కోపేతి”తి వుత్తత్తా అతిక్కుమిత్వా రితో న కోపేతి దీపితమేవ హోతితి ఉపతిస్సత్థేరో, తం పన “ద్విన్నం ఉదకుళ్లేపానం అన్తరే అఙ్గో ఏకో ఉదకుళ్లేవో ఉపచారత్థాయ రపేతబ్బో”తి వచనేన విరుజ్జతి. సమన్తపాసాదికాయఙ్గో “అఙ్గాం తత్తకంయేవా”తి పదం నత్తి. తస్మా తస్సాధిప్పాయో పరియేసితబ్బో. అన్తోఉదకుళ్లేపసీమాయ ఉపచారత్థాయ రపేతం ఉదకుళ్లేపపరిచ్ఛేదం అనతిక్కుమిత్వాతి అత్తో గహేతబ్బో. ధేరేన అఙ్గాధా పపఞ్చిత్వా లిఖితం.

“సభాగవత్తునా లహుకాపత్తి”న్తి వుత్తత్తా సభాగసజ్ఞాదిసేసం ఆరోచేతుం వట్టతీతి చే? న వట్టతి దేసనాగామినిం సన్ధాయ ఇథ వుత్తత్తా. తస్మా ఏవ సముచ్చయక్ఖన్తకే “సభాగసజ్ఞాదిసేసం ఆపన్నస్స పన సన్తికే ఆవికాతుం న వట్టతి. సచే ఆవికరోతి, ఆపత్తి ఆవికతా హోతి, దుక్కుటా పన న ముచ్చతీ”తి (చూళవ. అట్ట. ౧౦.౨) వుత్తం. యథా సజ్ఞేన “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో...పే... పటికరిస్సతీ”తి వత్వా ఉపోసథం కాతుం లభతి, ఏవం తీహి ద్వీహిపి అఙ్గాం సుద్ధం పస్సిత్వా “పటికరిస్సామా”తి వత్వా ఉపోసథం కాతుం వట్టతి. ఏకేనాపి “పరిసుద్ధం లభిత్వా పటికరిస్సామీ”తి ఆభోగం కత్వా ఉపోసథం కాతుం వట్టతీతి. అట్టకథాయమ్మి “సామన్తో భిక్షు ఏవమస్స వచనీయోతి ఏత్థ సభాగో ఏవ వత్తబ్బో. విసభాగస్స హి వుచ్చమానే భణ్ణనకలహసజ్ఞభేదాదీనిపి హోన్తి, తస్మా తస్స అవత్వా ఇతో వుట్టహిత్వా పటికరిస్సామీ”తి ఆభోగం కత్వా ఉపోసథో కాతబ్బోతి అన్తకట్టకథాయం వుత్త”న్తి వత్వా తస్స అప్పటిక్ఖిత్తత్తా వట్టతీతి దీపితమేవ. “యదా అఙ్గాం సుద్ధం భిక్షుం అనాపత్తికం పస్సిస్సతి, తదా తస్స సన్తికే”తి వుత్తత్తా లహుకస్సేవ అనుఙ్గాతత్తా సముచ్చయక్ఖన్తకే వుత్తత్తా సభాగసజ్ఞాదిసేసం పన ఇత్తియా ఆరోచేత్వా ఉపోసథం కాతుం న వట్టతి.

దేవబ్రహ్మ పన “తిరచ్ఛానగతో”తి పదం రపేత్వా యేన కేనచి పదేన అసగ్గహితాపి ఇమినా సగ్గహితాతి దస్సనత్థం “యస్స ఉపసమ్మదా పటిక్ఖిత్తా”తి వుత్తం.

“చాతుమాసినియం పన పవారితానం సన్తికే అనుపగతేన వా చిన్నవస్సేన వా వుట్టవస్సేన వా”తి అవత్వా “అనుపగతేన వా చిన్నవస్సేన వా”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం. వుట్టవస్సో పన తస్మిం కాలే అనుపగతత్తా “అనుపగతో”తి సజ్ఞం గతోతి. సబ్బాయ వుట్టితాయ సబ్బే వుట్టహిత్వా గతే సన్నిపాతేతుం న సక్కా, ఏకచ్ఛే సన్నిపాతేత్వా పారిసుద్ధిం ఆరోచేతుం వట్టతీతి వదన్తి. కస్మా? ఇత్తిం రపేత్వా కత్తబ్బసజ్ఞకమ్మాభావా వగ్గం న హోతితి. పవారణాయపి ఏసేవ నయో. అయఙ్గోత్థ

విసేనో - సచే పురిమికాయ ఉపగతేహి పచ్చిమికాయ ఉపగతా ధోకతరా చేవ హోన్తి సమసమా చ, సజ్జపవారణాయ చ గణం పూరేన్తి, సజ్జపవారణావసేన ఇత్తి రపేతబ్బతి. “ఏకోవ భిక్ఖు హోతి...పే.... అణ్ణోసం అనాగతభావం ఇత్వా”తి వుత్తత్తా అధిట్టానుపోసథం సీమం పవిసిత్వా కాతుం న సక్కాతి వదన్తి.

“కిం సజ్జస్స పుబ్బకిచ్చ”న్తి ఇదం న ఇత్తిం రపేత్వా వత్తబ్బం. తణ్ణో ఇత్తితో పురేతరమేవ కరీయతి. తస్మా “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, కిం సజ్జస్స పుబ్బకిచ్చం, యది సజ్జస్స పత్తకల్ల”న్తి వత్తబ్బం సియాతి. తథాపి న వత్తబ్బం. న హి తం ఇత్తియా అన్తో కరీయతీతి. ఏవం సన్తే నేతం వత్తబ్బన్తి ఆపజ్జతి పయోజనాభావాతి చే? న, యథాగతట్టానే ఏవ వత్తబ్బతో, పరపదాపేక్షతాయాతి వుత్తం హోతి. ఇదం పుబ్బకిచ్చం అకత్వా ఉపోసథకమ్మం కరోన్తో సజ్ఞో, పుగ్గలో వా రపనక్ఖేత్తాతిక్కమే ఆపజ్జతి. తస్మిణ్ణో ఖేత్తే అతిక్కన్తే సమ్మజ్జనాదికరణే ఆపత్తిమోక్షో న హోతి ఉపోసథకమ్మతో పుట్టే కత్తబ్బకమ్మాకరణపచ్చయత్తా తస్మా ఆపత్తియా. న సా కమ్మపరియోసానాపేక్షా ఏత్తాగతసమ్మజానముసావాదాపత్తి వియ, తస్మా పాతిమోక్షుద్దేసకో భిక్ఖు “పారిసుద్ధిం ఆయస్మన్తో ఆరోచేధా”తి వత్తుకామో పరమమేవ పారిసుద్ధాపారిసుద్ధిపచ్చయం పుబ్బకిచ్చం సరాపేతి. తణ్ణో కతం పారిసుద్ధిపచ్చయో హోతి, అకతం అపారిసుద్ధిపచ్చయో. తేనేవ ఉభయాపేక్షాధిప్పాయేన కతం, న కతన్తి అవత్వా “కిం సజ్జస్స పుబ్బకిచ్చ”మిచ్చేవాహ. తత్త అకతపక్షే తావ పారిసుద్ధిఆరోచనక్కమనిదస్సనత్థం పరతో “యస్స సియా ఆపత్తి, సో ఆవికరేయ్యా”తి చ, కతపక్షే “అసన్తియా ఆపత్తియా తుణ్ణీ భవితబ్బ”న్తి చ వక్ఖతి.

“సబ్బన్తిమేన పరిచ్చేదేన చత్తూహి భిక్షూహి సన్నిపతిత్వా”తి చ, “ఉపోసథకరణత్థం సన్నిపతితే సజ్ఞే బహి...పే.... అదేన్తేన ఛన్తో దాతబ్బో”తి చ వదన్తి. అసన్నిపతితేపి పన వట్టతి. ఇదణ్ణో ఛన్దదానసమయదస్సనత్థం వుత్తం. ఉపోసథకరణత్థం సన్నిపతితే సజ్ఞే బహి ఉపోసథం కత్వా ఆగతస్స కత్తబ్బాకారదస్సనత్తణ్ణా వుత్తం. పధానఘరవాసినో పధానఘరం పవిసితుకామా అత్తనో సభాగభిక్షూనం ఛన్దం దత్వా సచే సజ్ఞో సన్నిపతతి, “మయ్ఘం ఛన్తో ఆరోచేతబ్బో”తి వత్వా పధానఘరం పవిసన్తి. అయం సీహళదీపే పయోగో. ఆరోచేన్తేన పన సన్నిపతితే ఆరోచేతబ్బం. పఞ్చాసు భిక్షూసు ఏకస్మిం విహారే వసన్తేసు ఏకస్స ఛన్దపారిసుద్ధిం ఆహరిత్వా చతున్నం పాతిమోక్షం ఉద్ధిసితుం అనుజ్ఞాతత్తా సన్నిపతితే ఛన్తో గహేతబ్బో ఆరోచేతబ్బోతి వచనం నిరత్థకం వియ. “ధేయ్యసంవాసకో పటిజానాతీతి (మహావ. ౧౬౨) వచనతో సామణేరేన ఆహటాపి వట్టతి. కమ్మం న కోపేతీ”తి చ, “సచే పుట్టే ఛన్దం దత్వా బహిసీమాగతో పున పవిసతి, పచ్చా ఛన్దగ్గహణకిచ్చం నత్తి, తస్స పయోగో సీమాసమ్మతివసేన వేదితబ్బో”తి చ “ఛన్దదానే తిక్ఖత్తుం వచనే ఇదం పయోజనం - పరమం సమగ్గభావం, దుతియం పచ్చా విధాతబ్బభావం, తతియం ఛన్దహరకస్స దుక్కుటమోచనం దీపేతీ”తి (వజిర. టీ. మహావగ్గ ౧౬౪) చ లిఖితం. బిళాలసజ్జలికాబద్ధావ హోతి అన్తోగేహి ఏవ సమ్మయోజనత్తా, యథా సా న కత్తచి గచ్చతి, తథా సాపి న కత్తచి గచ్చతీతి అధిప్పాయో. ఇతరథా విసేసనం నిరత్థకం హోతీతి ఆచరియేన గహేతం.

“న హి తం అకత్వా ఉపోసథం కాతుం వట్టతీ”తి పుట్టే దస్సితత్తా “ఇదమ్మి హి ఉభయ”న్తి కస్మా వుత్తన్తి చే? సేసాని ధేరేన ఆణత్తేన కాతబ్బాని దస్సితాని, ఇమే పన ద్వే ధేరేన వా పాతిమోక్షుద్దేసకేన వా ఇత్తిట్టపనకేన వా యేన వా తేన వా కాతబ్బానీతి చ, సమ్మజ్జనాదీని తత్త తత్త తాదిసాని పయోజనాని నిప్పాదేన్తి, ఇమే పన ద్వే తత్త తత్త న కిణ్ఠి కమ్మం సాధేన్తి, తస్మా “కిం ఇమినా”తి అవత్వా కాతబ్బమేవాతి దస్సేతుణ్ణ “ఇదమ్మి హి ఉభయ”న్తిఆది వుత్తం. “ఆయస్మన్తానం పాదే వన్దతీ”తి గణవసేన వత్వా పుగ్గలవసేన న వుత్తం తేన ఆరోచేతబ్బస్స అణ్ణస్స అభావా.

సజ్జస్న ఉద్దిట్టం హోతీతి సజ్జేన ఉద్దిట్టం హోతీతి అర్థో. సమగ్గస్స హి సజ్జస్సాతి ఏత్థ సమగ్గభావస్స కాయసామగ్గికారణత్తా నత్తి దోసోతి చే? తం న, ఉద్దేసేపి సవనేపి సమగ్గభావస్స ఇచ్చితబ్బత్తా. “సుణాతు మే, భన్తే”తి హి ఇమినా చిత్తసామగ్గం దీపేతి సవనే సబ్బేహి ఏకీభూతభావతో.

సఞ్చిచ్చ ఆపత్తిం ఆపజ్జతీతి ఏత్థ అనాదరియవసేన ఆపజ్జన్తో ఏవ అలజ్జీ హోతి, న ఇతరోతి. ఆపత్తిం పరిగూహతీతి ఏత్థ లజ్జాయ పరిగూహన్తో అలజ్జీ న హోతి, ‘కిం ఇమినా’తి అనాదరియవసేన పరిగూహన్తో హోతీ”తి చ లిఖితం.

“సత్తన్నం ఆపత్తిక్ఖన్ధాన”న్తి న వత్తబ్బం, “ధన్న”న్తి వత్తబ్బన్తి చే? సత్తన్నమేవాతి వత్తబ్బం. పారాజికాపత్తిం ఆపన్నో హి సచే అత్తనో సాపత్తికభావం పకాసేతి, సజ్జస్స చ ఉపోసథో సమ్మజ్జతి, తస్స చ గిహిభావేన వా సామణేరభావేన వా సుద్ధి హోతీతి.

ఏకచ్ఛే ఆచరియా నామ ధమ్మభారికో కిర ఆచరియో. కస్మా ఏవం వుత్తన్తి చే? యావతతియానుసావనా నామ తిక్ఖత్తుం వచనం. తథా పారే అనాగతత్తా కేవలం “యావతతియం అనుసావిత”న్తి పదమేవ దిస్సా “యస్స సీయా ఆపత్తి, సో ఆవికరేయ్యా”తి ఇదం “సచే ఆపత్తిం ఆపన్నా, ఆవికరోథా”తి ఇమమత్థం దీపేతి. “అసన్నియా ఆపత్తియా తుణ్ణీ భవితబ్బ”న్తి ఇదమ్మి తమేవత్థం దీపేతి. “తుణ్ణీభావేన ఖో పనాయస్మన్తే పరిసుద్ధాతి వేదిస్సామీ”తి ఇదమ్మి తమేవాతి ఏవమత్థం గోహత్వా వుత్తం కిర.

అపరేతి అత్థదస్సిత్తేరో కిర. ఏతం సన్ధాయాతి ఏత్థ “సకిమ్మి అనుసావిత”న్తి పదస్స వచనేన తిక్ఖత్తుం అనుసావనా కాతబ్బాతి ఏత్తకమేవ దీపితం వియ దిస్సతి.

ఇమమత్థం సన్ధాయ వుత్తన్తి కథం విజ్ఞాయతీతి చే? “అయమేత్థ ఆచరియపరమ్పరాభతో వినిచ్చయో”తి వుత్తం.

“సరమానేనా”తి ఇమినా సమ్మజ్ఞానముసావాదస్స సచిత్తకత్తం దస్సేతి. సజ్జమజ్జే వాతిఆది లక్ఖణవచనం కిర. సజ్జపోసథకరణత్థం సజ్జమజ్జే చే నిసిన్నో, తస్మిం సజ్జమజ్జే ఆవికాతబ్బా. గణుపోసథకరణత్థాన్తే గణమజ్జే నిసిన్నో, తస్మిం గణమజ్జే. ఏకస్సేవ సన్తికే చే పారిసుద్ధిఉపోసథం కత్తుకామో, తస్మిం ఏకపుగ్గలే ఆవికాతబ్బాతి, ఏతేన న కేవలం సజ్జమజ్జే ఏవాయం ముసావాదో సమ్మవతి, అథ ఖో ఏత్థ వుత్తలక్ఖణేన అసతిపి “పారిసుద్ధిం ఆయస్మన్తో ఆరోచేథా”తిఆదివిధానే గణుపోసథేపి సాపత్తికో హుత్వా ఉపోసథం కత్తుకామో అనారోచేత్వా తుణ్ణీభూతోవ చే కరోతి, అయం సమ్మజ్ఞానముసావాదాపత్తిం ఆపజ్జతీతి ఇమస్సత్థస్స ఆవికరణతో లక్ఖణవచనం కిరేతన్తి వుత్తన్తి తక్కికా. అజ్ఞాథా “గణమజ్జే వా”తి న వత్తబ్బన్తి తేసం అధిప్పాయో. ఆరోచనాధిప్పాయవసేన వుత్తన్తి ఆచరియస్స తక్కో. ఆరోచేన్తో హి “సజ్జస్స ఆరోచేమీ”తి అధిప్పాయేన ఆవికరోన్తో సజ్జమజ్జే ఆవికరోతి నామ, ఉభతోపస్సే నిసిన్నానం ఆరోచేన్తో గణమజ్జే ఆవికరోతి నామ, “ఏకస్సేవ ఆరోచేస్సామీ”తి అధిప్పాయేన ఆవికరోన్తో ఏకపుగ్గలే ఆవికరోతి నామ. సచేపి వేమతికో హోతి...పే.... పటికరిస్సామీతి ఏవం కతే యావ వేమతికో హోతి, తావ సభాగాపత్తిం పటిగ్గహేతుం లభతి, అజ్ఞోసఞ్చ కమ్మానం పరిసుద్ధో నామ హోతి. పున నిబ్బేమతికో హుత్వా దేసేతబ్బం వా న వాతి నేవ పాళియం, న అట్ఠకథాయం అత్తి, దేసితే పన దోసో నత్తి. తథా ఇతో వుట్టహిత్వా తం ఆపత్తిం పటికరిస్సామీతి ఏత్థ చ సకలసజ్జే సభాగాపత్తిం ఆపన్నే, వేమతికే చాతి లిఖితం (వజిర. టీ. మహావగ్గ ౧౬౯-౧౭౦).

నిదానవర్ణనా నిట్టితా.

పారాజికకణ్డం

౧. పరమపారాజికవణ్డనా

ఇథ పన రత్వా సిక్ష్వాపదానం కమభేదో పకాసేతట్సో. కథం - సబ్బసిక్ష్వాపదానం యథాసమ్మవం దేసనాక్కమో, పహానక్కమో, పటిపత్తిక్కమో, ఉప్పత్తిక్కమోతి చతుబ్బిధో కమో లబ్బతి. తత్త భగవతా రాజగహే భిక్షూనం పాతిమాక్ఖుద్దేసం అనుజానన్తేన పాతిమాక్ఖుద్దేసస్సు యో దేసనాక్కమో అనుజ్ఞాతో, తం దేసనాక్కమం అనుక్కమన్తోవ మహాకస్సపో పరమం పారాజికుద్దేసం పుచ్చి, తదనన్తరం సజ్ఞాదిసేసుద్దేసం, తదనన్తరం అనియతుద్దేసం, తదనన్తరం విత్థారుద్దేసం. తదనన్తరం భిక్షునివిభజ్ఞాన్త తేనేవ అనుక్కమేన పుచ్చి. తతో పరం తయో ఆపత్తిక్ఖన్తే సజ్ఞహీతుం వినా గణనపరిచ్చేదేన సేఖియధమ్మే పుచ్చి. ఆపత్తిక్ఖన్తే సభాగతో పట్టాయ పుచ్చన్తో వీసతిఖన్తకే పుచ్చి. నిదానుద్దేసన్తోగధానం వా సయాపేన అనుద్దిట్టానం పుచ్చనత్తం ఖన్తకే పుచ్చి. ఏతేన ఖన్తకే పజ్జత్తా ధుల్లచ్చయాపి సజ్ఞహీతా హోన్తి. పుచ్చితానుక్కమేనేవ ఆయస్మా ఉపాలితేరో బ్యాకాసి. అయమేత్త దేసనాక్కమో. ఉభతోవిభజ్ఞఖన్తకతో పన ఉచ్చినిత్వా తదా పరివారో విసుం పాలి కతో, ఇమమేవ వచనం సన్ధాయ అట్టకథాయం వుత్తం “ఏతేనేవ ఉపాయేన ఖన్తకం పరివారేపి ఆరోపయింసూ”తిఆది (పారా. అట్ట. ౧.పరమమహాసజ్ఞఈతికథా). అపిచ పాలియం “ఏతేనేవ ఉపాయేన ఉభతోవిభజ్ఞే పుచ్చి. పుట్టో పుట్టో ఆయస్మా ఉపాలి విస్సజ్జేసీ”తి (చూళవ. ౪౩౯) ఏత్తకమేవ వుత్తం. తస్మా థేరో ఉభతోవిభజ్ఞే ఏవ పుచ్చి. విస్సజ్జన్తో పన ఆయస్మా ఉపాలి నిరవసేసం దస్సన్తో ఖన్తకపరివారే అన్తో కత్వా దేససి. గణసజ్ఞాయకాలే పన తదా ఖన్తకపరివారా విసుం పాలి కతాతి అయమేత్త దేసనాక్కమో.

యది ఏవం నిదానుద్దేసో పరమదేసనాతి చే? న, ఉపోసథక్ఖన్తకే (మహావ. ౧౩౩) “యాని మయా భిక్షూనం సిక్ష్వాపదాని పజ్జత్తాని, తాని నేసం పాతిమాక్ఖుద్దేసం అనుజానేయ్య”న్తి వచనతో, “యస్స సియా ఆపత్తి”తి (మహావ. ౧౩౪) వచనతో చ. అకుసలాబ్యాకతానం ఆపత్తీనం దిట్టదమ్మసమ్మారాయికాసవట్టానియత్తా యథాభూతం సీలసంవరకేన పరివజ్జనేన పహాతబ్బత్తా పహానక్కమోపేత్త సమ్మవతి “తావదేవ చత్తారి అకరణీయాని ఆవిక్ఖితబ్బానీ”తి వచనతో. తథా “సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసూ”తి (మ. ని. ౩.౭౨; విభ. ౨౦౮) వచనతో యథాభూతం ఆవిక్ఖనసిక్ఖనేన పటిపత్తిక్కమోపి సమ్మవతి. యథుద్దేసక్కమం పరియాపుణితబ్బపరియత్తిఅత్తేనాపి పటిపత్తిక్కమో, ఏవమిమేహి తీహి కమహి దేసేతబ్బానమేతేసం సిక్ష్వాపదానం యథాసమ్మవం ఉప్పత్తిక్కమో సమ్మవతి. తథా హి యం యం సాధారణం, తం తం భిక్షం ఆరబ్బ ఉప్పన్నే ఏవ వత్తుస్సిం “యా పన భిక్షునీ ధన్తనో మేఘునం ధమ్మ”న్తిఆదినా నయేన భిక్షునీనమ్మి పజ్జత్తం. యతో భిక్షునీనం తం అనుప్పన్నపజ్జత్తి న సియా, తతో అనుప్పన్నపజ్జత్తి తస్మిం నత్తితి (పరి. ౨౦౧-౨౦౨) పరివారవచనం న విరుజ్జతి. ఏత్తావతా పురిమేన కమత్తయేన యం పరమం దేసేతబ్బం, తం పారాజికుద్దేసే పరముప్పన్నత్తా మేఘునధమ్మపారాజికం సబ్బపరమం దేసేతుకామో ఆయస్మా ఉపాలితేరో “తత్త సుధం భగవా వేసాలియం విహరత్తి”తి (పారా. ౨౩) వేసాలియమేవ పాపేత్వా రపేసి.

ఇదాని సబ్బేసం సిక్ష్వాపదానం పజ్ఞాపనవిధానం వేదితబ్బం. కథం? “ఏవ ఇన్త పన, భిక్ఖవే, ఇమం సిక్ష్వాపదం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తి (పారా. ౩౯, ౪౩) ఏవం సఉద్దేసఅనుద్దేసభేదతో దువిధం. తత్త పాతిమాక్ఖే సరూపతో ఆగతా ప ఇన్త ఆపత్తిక్ఖన్తా సఉద్దేసపజ్జత్తి నామ. సాపి ద్విధా సపుగ్గలాపుగ్గలనిద్దేసభేదతో. తత్త యస్సా పజ్జత్తియో అన్తో ఆపత్తియో సహ, వినా వా పుగ్గలో దస్సితో, సా సపుగ్గలనిద్దేసా. ఇతరా అపుగ్గలనిద్దేసా.

తత్త సపుగ్గలనిద్దేసా ద్విధా అదస్సితదస్సితాపత్తిభేదతో. తత్త అదస్సితాపత్తికా నామ అట్ట పారాజికా ధమ్మా వేదితబ్బా. “పారాజికో హోతి అసంవాసో”తి (పారా. ౩౯, ౪౪, ౮౯, ౯౧, ౧౬౭, ౧౭౧, ౧౯౨, ౧౯౭) హి పుగ్గలోవ తత్త దస్సితో, నాపత్తి. దస్సితాపత్తికా నామ భిక్షునిపాతిమాక్ఖే ఆగతా సత్తరస సజ్ఞాదిసేసా ధమ్మా. “అయమ్మి భిక్షునీ పరమాపత్తికం ధమ్మం ఆపన్నా నిస్సారణీయం సజ్ఞాదిసేస”న్తి (పాచి. ౬౮౩, ౬౮౭) హి తత్త ఆపత్తి దస్సితా సద్ధిం పుగ్గలేన.

తథా అపుగ్గలనిద్దేసాపి అదస్సితదస్సితాపత్తిభేదతో ద్విధా. తత్త అదస్సితాపత్తికా నామ సేఖియా ధమ్మా. పుత్తావసేసా దస్సితాపత్తికాతి వేదితబ్బా.

సాపి ద్విధా అనిద్దిట్టకారకనిద్దిట్టకారకభేదతో. తత్త అనిద్దిట్టకారకా నామ సుక్కవిసట్టిముసావాదేమసవాదపేసుజ్ఞాభూతామఅజ్ఞావాదకఉజ్ఞాపనకగణభోజనపరమ్మరభోజనసూరమేరయఅగ్గలిపతోదకహాసధమ్మఅనాదరియతలఘాతకజతుమట్టకసిక్ష్వాపదానం వసేన ప ఇన్తదసవిధా హోన్తి. తత్త నిద్దిట్టకారకే మిస్సామిస్సన్తేదో వేదితబ్బో - తత్త ఉపయోగభుమ్మవిభత్తియో ఏకసేన మిస్సా. అవసేసా మిస్సా చ అమిస్సా చ. సేయ్యధిదం - పచ్చత్తం తావ ద్వీసు అనియతేసు ఉపయోగేన మిస్సం, ద్వాదససు పాటిదేసనీయేసు కరణేన మిస్సం, ఊనప ఇన్తబద్ధనపత్తసిక్ఖాపదేసు సామికరణేహి, ఊనవీసతివస్సే భుమ్మేన, మోహనకే ఉపయోగసామిభుమ్మేహి. యస్మా “వివణ్ణక”న్తి భావో అధిప్పతో, న కత్తా, తస్మా వివణ్ణకసిక్ఖాపదం యదా న సమ్మవతి, ఏవం పచ్చత్తం ప ఇన్తవిధం మిస్సం హోతి. సేసేసు పరమానియతం రపేత్వా ఆదిష్ఠి “యో పన భిక్షూ”తి ఏవమాగతం పచ్చత్తం వా, దుతియానియతం రపేత్వా పణీతభోజనసమణుద్దేసతతియచతుత్తపాటిదేసనీయసిక్ఖాపదేసు మజ్జే “యో పన భిక్షూ”తి ఏవమాగతం పచ్చత్తం వా, దుబ్బచకులదూసకసంసట్టసిక్ఖాపదేసు ఆదిష్ఠి కేవలం “భిక్షూ”తి ఆగతం పచ్చత్తం వా, భేదానువత్తకసిక్ఖాపదే మజ్జే ఆగతం పచ్చత్తం వా అజ్ఞాయ విభత్తియో అమిస్సమేవ హోతి. తత్త భేదానువత్తకతువట్టనద్వయసంసట్టదుతియపాటిదేసనీయసిక్ఖాపదేసు బహువచనం, ఇతరత్తే సబ్బత్తే ఏకవచనమేవాతి వేదితబ్బం.

తథా ఉపయోగో ద్వీసు ఏకప్పనసిక్ఖాపదేసు, తన్తవాయసిక్ఖాపదే చ పచ్చత్తేన మిస్సో, అభివాటసిక్ఖాపదే కరణేన, రాజసిక్ఖాపదే కరణసామిపచ్చత్తేహి ఉపయోగో తిధా మిస్సో హోతి. కరణ ఇన్త కుటికారమహాలకదుతియకథినద్వేభాగనిసేదనసన్ధతదుబ్బణ్ణకరణసిక్ఖాపదేసు ధను పచ్చత్తేన మిస్సం, పరమతతియకథినఅట్టజ్ఞలపాదకనిసేదనకణ్డపవీధాద్దికవస్సికసాటికఉదకసాటికద్వేధమ్మపచ్చాసేనససిక్ఖాపదేసు అట్టసు సామినా మిస్సన్తి కరణం ద్విధా మిస్సం హోతి. అవసేసేసు చబ్బస్సవస్సికసాటికద్వేత్తిచ్చదనావసథవిజ్ఞమహానామగరులహుసావూరణసిక్ఖాపదేసు సత్తసు కరణవిభత్తి అజ్ఞవిభత్తియో అమిస్సా, అచ్చేకపేళకలోమసిక్ఖాపదేసు సామివిభత్తి కరణవిభత్తియో మిస్సా. అతిరేకపత్తభేసజ్ఞసిక్ఖాపదేసు అగ్గహితగ్గహణేన సామివిభత్తి అమిస్సావ హోతి వేదితబ్బా. ఏవం తావ నిద్దిట్టకారకేసు సిక్ఖాపదేసు -

ప ఇన్తా చ తిధా చేవ, ద్విధా చేపి తథేకథా;

భిన్నా విభత్తియో ప ఇన్త, సబ్బేకాదసథా సీయుం.

ఏవం తావ యథాపుత్తేసు సఉద్దేసపజ్ఞాత్రిసంఖ్యతేసు సిక్ఖాపదేసు అగ్గహితగహణేన పజ్ఞానుత్తరేసు తిసతేసు నపుతిఅనిద్దిట్టకారకే వజ్జేత్వా నిద్దిట్టకారకాని అతిరేకసత్తిద్వసతాని హోన్తి. తేసు పచ్చత్తకరణాని తింసుత్తరాని ద్వసతాని హోన్తి. తేసు అమిస్సపచ్చత్తకరణాని ద్వాదసుత్తరాని ద్వసతాని, మిస్సపచ్చత్తకరణాని అట్టారస హోన్తి. అవసేసేసు తింసుతియా సిక్ఖాపదేసు మిస్సోపయోగకరణాని పజ్ఞా హోన్తి, మిస్సకరణాని చుద్దస, అమిస్సాని సత్త, మిస్సామిస్సకరణాని ద్వే, అమిస్సాని ద్వేతి సబ్బేసుపి నిద్దిట్టకారకేసు భేదానువత్తకదుబ్బచకులదూసుకపరమదుతియతతియకథినఅభివాటకుటికారమహల్లకవికప్పనద్వయద్వేభాగభబ్బసన్నిసీదనసంతతివిశకలోమాతిరేకపత్తభేసజ్ఞవస్సికసాటికతననాయఅద్వేః పజ్ఞాత్రింసేసు “యో పన భిక్షూ”తి నత్తి. దుతియానియతపణీతభోజనసమణుద్దేసతతియచతుత్తపాటిదేసనీయేసు మజ్జే అత్తి.

ఏత్తావతా సఉద్దేసానుద్దేసదుకం, సపుగ్గలాపుగ్గలనిద్దేసదుకం, పచ్చేకదస్సిత్తాపత్తిదుకద్వయం, అనిద్దిట్టకారకదుకం, తత్త నిద్దిట్టకారకేసు పచ్చత్తభుమ్మదుకం, సయోపనాయోపనదుకం, అయోపనమజ్జేయోపనదుకం, ఏకానేకవచనదుకన్తి నవ దుకాని దస్సిత్తాని హోన్తి. విససకారణం తస్మిం తస్మిం సిక్ఖాపదే సమృత్తే ఆవిభవిన్తి. ఏవం తావ సఉద్దేసపజ్ఞాత్రిం ఇత్థా సేనవినయపిటకే యా కాచి పజ్ఞాత్తి అనుద్దేసపజ్ఞాత్తితి వేదితబ్బా. సా పదభాజనస్తరాపత్తివినీతవత్తుపటిక్ఖేపపజ్ఞాత్తిఅపుత్తేసిద్ధిసిక్ఖాపదవసేన చబ్బిధా హోతి.

తత్త “యేభుయ్యేన ఖయితే ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్స (పరి. ౧౭౭-౧౮౮), వట్టకతే ముఖే అచ్చుపనస్స ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (పారా. ౭౩) ఏవమాదికా పదభాజనే సన్నిస్సమానాపత్తి పదభాజనసిక్ఖాపదం నామ. “న చ, భిక్షవే, సబ్బపత్తికామయా కుటి కాతబ్బా, యో కరేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆది (పారా. ౮౫) అస్తరాపత్తిసిక్ఖాపదం నామ. “అనుజానామి, భిక్షవే, దివాపటిసల్లియస్తేన ద్వారం సంవరిత్తా పటిసల్లియతు”న్తి (పారా. ౭౭) ఏవమాది వినితవత్తుసిక్ఖాపదం నామ. “సజ్జభేదకో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నే న ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి (మహావ. ౧౧౫) ఏవమాది పటిక్ఖేపసిక్ఖాపదం నామ.

యస్మా పన తేన తేన పటిక్ఖేపేన “యో పన భిక్షు సమగ్గం సజ్ఞం అధమ్మసజ్ఞో భిన్దేయ్య, పారాజికో హోతి అసంవాసో. యో పన భిక్షు దుట్టచిత్తో భగవతో జీవమానకసరీరే లోహితం ఉప్పాదేయ్య, పారాజికో హోతి అసంవాసో”తి సిక్ఖాపదాని పజ్ఞాత్తాని హోన్తి. యాని సన్ధాయ “ఏకస్స ఛేజ్జికా హోతి, చతున్నం ధుల్లచ్చయం, చతున్నాశ్చ స అనాపత్తి, సబ్బేసం ఏకవత్తుకా”తి వుత్తం. “అత్థాపత్తి తిట్టస్తే భగవతి ఆపజ్జతి, నో పరినిబ్బుతే”తి (పరి. ౩౨౩) చ వుత్తం. తేన న కేవలం “న, భిక్షవే, జానం సజ్జభేదకో అనుపసమ్మన్నే ఉపసమ్మాదేతబ్బో... పే... ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి ఇదమేవ సిక్ఖాపదం పజ్ఞాత్తం హోతి సాధకం హోతి. “పణ్ణకో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నే న ఉపసమ్మాదేతబ్బో, ఉపసమ్మన్నే నాసితబ్బో”తి (మహావ. ౧౦౯) ఏవమాదీసు పన ఉపజ్ఞాయాదీనం దుక్కటమేవ పజ్ఞాత్తం, న పణ్ణకాదీనం పారాజికాపత్తి. న హి తేసం భిక్షుభావో అత్తి. యతో సీయా పారాజికాపత్తి. తథా “న అచ్చిన్నే ధేవ పక్కమితబ్బ”న్తి (మహావ. ౬౬, ౬౭, ౭౮, ౭౯) ఏవమాదికశ్చ పటిక్ఖేపసిక్ఖాపదమేవ నామ.

ఖన్తకేసు పజ్ఞాత్తదుక్కటధుల్లచ్చయాని పజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదం నామ. “తేన హి, సారిపుత్త, భేదానువత్తకే ధుల్లచ్చయం దేసాపిహి”తి (చూళవ. ౩౪౫) వుత్తం, ధుల్లచ్చయమ్మి తత్తేవ సమాధానం గచ్ఛతి. ఇదం తేసం విభత్తికమ్మక్ఖణే అపజ్ఞాత్తత్తా అవిజ్ఞమానమ్మి భగవతో వచనేన విసుద్ధక్ఖణేపి విజ్ఞమానం జాతన్తి ఏకే. “భేదానువత్తకే దేసాపిహి”తి వచనతో సేనభేదానువత్తకానం “యో పన భిక్షు జానం సజ్జభేదకానం అనువత్తేయ్య, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి సిక్ఖాపదం పజ్ఞాత్తం హోతితి వేదితబ్బం. తథా సబ్బాని ఖన్తకవత్తాని, వినయకమ్మాని చ తత్తేవ సమాధానం గచ్ఛన్తి. యథాహ “పజ్ఞాత్తే తం ఉపాలి మయా ఆగన్తుకానం భిక్షానం ఆగన్తుకవత్తం...పే... ఏవం సుపజ్ఞాత్తే ఖో మయా ఉపాలి సిక్ఖాపద”తిఆది. “యో పన భిక్షునీ నచ్చం వా గీతం వా వాదితం వా దస్సనాయ గచ్ఛేయ్య, పాచిత్తియ”న్తి (పాచి. ౮౩౪) ఇమివా సుత్తేన భిక్షునీ నచ్చేయ్య వా గాయేయ్య వా వాదేయ్య వా, పాచిత్తియన్తి ఏవమాదికం యం కిశ్చ అట్టకథాయ దిస్సమానం ఆపత్తిజాతం వినయకమ్మం వా అపుత్తసిద్ధిసిక్ఖాపదం నామ. చబ్బిదమ్మేతం ఛహి ఆకారేహి ఉద్దేసారహం న హోతితి అనుద్దేససిక్ఖాపదం నామాతి వేదితబ్బం. సేయ్యదిదం – పజ్ఞాహి ఉద్దేసేహి యథాసమ్మనం వినభాగత్తా ధుల్లచ్చయదుబ్బాసితానం సభాగవత్తుకమ్మి దుక్కటధుల్లచ్చయద్వయం అసభాగాపత్తికత్తా అస్తరాపత్తిపజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదానం, నానావత్తుకాపత్తికత్తా పటిక్ఖేపసిక్ఖాపదానం, కేసశ్చ వినితవత్తుపజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదానశ్చ అదస్సిత్తాపత్తికత్తా, అదస్సిత్తవత్తుకత్తా భేదానువత్తకధుల్లచ్చయస్స, అదస్సిత్తాపత్తివత్తుకత్తా అపుత్తసిద్ధిసిక్ఖాపదానన్తి. ఏత్తావతా “దువిధం సిక్ఖాపదపజ్ఞాపనం సఉద్దేసానుద్దేసభేదతో”తి యం వుత్తం, తం సమాసతో పకాసితం హోతి.

పజ్ఞాత్తియం తావ -

“కారకో ఇధ నిద్దిట్టో, అపిక్ఖాయ అభావతో;

పుట్టే వత్తబ్బవిధానా-భావతో చ ఆదితో యోపనేన సహ”తి. -

అయం నయో వేదితబ్బో. తస్సత్తో - యే తే అనిద్దిట్టకారకా పుట్టే పుత్తప్పభేదా సుక్కవిసట్టిఆదయో సిక్ఖాపదవిసేసా, తేసు అధిప్పాయకమ్మవత్తుపుగ్గలపయోగో అపిక్ఖాయ భావతో కారకో న నిద్దిట్టో తేసం సాపిక్ఖభావదస్సనత్తం. తం సబ్బం తస్మిం తస్మిం సిక్ఖాపదే ఆవిభవిన్తి, ఇధ పన పారాజికపజ్ఞాత్తియం అపిక్ఖాయ అభావతో కారకో నిద్దిట్టో. యో పన కారకో “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బుతస్మి”న్తిఆదీసు (పారా. ౪౬౨, ౪౭౨, ౪౭౫) వియ పుట్టే వత్తబ్బవిధానాభావతో కరణాదివసేన అనిద్దిసిత్తా పచ్చత్తవసేన నిద్దిట్టో అపిక్ఖాయ అభావతో. తత్త నిద్దిసియమానో సేనదుతియానియతపణీతభోజనం సమణుద్దేసతతియచతఉత్తపాటిదేసనీయేసు వియ మజ్జే అనిద్దిసిత్తా “న హేవ ఖో పన...పే... ఓభాసిత”న్తిఆది (పారా. ౪౫౩) వియ పుట్టే వత్తబ్బవిధానాభావతో ఏవ ఆదిష్ఠి నిద్దిట్టో. ఆదిష్ఠి నిద్దిసియమానేపి పుట్టే పుత్తప్పభేదేసు భేదానువత్తకాదీసు పజ్ఞాత్రింసేసు సిక్ఖాపదేసు వియ అనిద్దిసిత్తా పుట్టే వత్తబ్బవిధానాభావతో ఏవ “యో పన భిక్షూ”తిఆదితోవ యోపన-సద్దేస సహ నిద్దిట్టో. ఏవం నిద్దిసియమానేపి నో యస్మా “యో పన భిక్షునియో ద్వే ఏకమశ్చ తుపట్టియ్య”న్తిఆది (పాచి. ౯౩౩) ఆపత్తి వియ పరప్పభవం ఆపత్తిం న ఆపజ్జతి, తస్మా “యో పన భిక్షూ”తి ఏకవచనేన నిద్దిట్టో. మేధునధమ్మాపత్తిపి పరప్పభవా “ద్వయంద్వయసమాపత్తి”తి (పారా. ౩౯) వచనతోతి చే? తం న, అధిప్పాయజానతో. అనేకిస్సా ఏవ భిక్షునియా ఆపత్తి, న ఏకిస్సాని నియమా తత్త అత్తి, న ఏవం ఇధ నియమాతి అనియమితాదిప్పాయో. లమ్మిముదుపిట్ఠీనం కుతో “ద్వయంద్వయసమాపత్తి”తి (పారా. ౫౫) వచనతో తేసం మేధునధమ్మాపత్తి. అయమత్తో చతస్సో మేధునధమ్మపచ్చయాలి అట్టవత్తుకం సన్ధాయ “ఛేజ్జం సీయా మేధునధమ్మపచ్చయా”తి (పరి. ౪౮౧) చ పరివారే పుత్తవచనేన సాధేతబ్బో.

భేదానువత్తకసిక్ఖాపదే తిట్టం ఉద్ధం న సమనుభాసితబ్బా, న సజ్జేన సజ్ఞం ఏకతో కాతబ్బన్తి. నయదస్సనత్తం ఆదితోవ “భిక్షూ హోన్తి”తి బహువచననిద్దేసం కత్తా పున “ఏకో వా ద్వే వా తయో వా”తి (పారా. ౪౮౮) వుత్తం, అజ్ఞాధా న తతో ఉద్ధం “అనువత్తకా హోన్తి”తి ఆపజ్జతి. తతో నిదానవిరోధో. పజ్ఞాసతమత్తా హి తదనువత్తకా అహేసుం. యం పన సత్తసతికక్ఖన్దకో “సజ్జో చత్తారో పాచీనకే భిక్షూ, చత్తారో పావేయ్యకే భిక్షూ సమ్మన్నేయ్య ...పే... సమ్మతా”తిఆది (చూళవ. ౪౫౬) ఇత్తిదుతియకమ్మం వుత్తం, తం “ఉబ్బాహికాయ ఇమం అధికరణం

పూపసుమేతు"ని పుత్రత్వా తేహి కత్తబ్బవిధానం. సమ్ముతికరణమేవ వా తతియం కత్వా కప్పతి. న హి తే తేన కమ్మన కమ్మారహ కమ్మకతా హోన్తి. యస్స సజ్జో కమ్మం కరోతి, సో కమ్మారహోతి లక్ఖణం. న చ తదా సజ్జో తేసం అట్టన్నమ్మి భిక్షానం కమ్మం అకాసి. భజాపియమానా తే కమ్మపత్తభావం భజన్తి. అధికరణపూపసుమకమ్మస్స పత్తా యుత్తా సజ్జేన కత్తాతి కత్వా కమ్మపత్తా ఏవ హి తే హోన్తి. "తే భిక్షా భిక్షాహి యావతతియం సమనుభాసితబ్బా తస్స పటినిస్సగ్గాయా"తి (పారా. 400) వచనతో తేహి కత్తబ్బవిధానం. సమ్ముతికరణమేవ కమ్మం హోతితీ చే? తం న, అధిప్పాయజాననతో, తస్స పటినిస్సగ్గాయ ఏవ తే భిక్షా కమ్మారహ కాలబ్బా, న దోసాగతివసినాతి అయమేత్త అధిప్పాయో. న హి పాచీనకాదీనం సమ్ముతియా అధికరణపూపసుమసిద్ధి వియ తేసం సమనుభాసనకమ్మేన తస్స పటినిస్సగ్గసిద్ధి హోతి, సమ్ముతి నామేసా పరమం అనుమతిం గోత్వా యాచిత్యావ కరీయతి, న తథా కమ్మన్తి. కమ్మకరణే పన తదర్థసిద్ధి హోతియేవ. పరసమ్ముతియా బహుతరావ సమ్మన్నితబ్బాతి వేదితబ్బం.

"మేధునధమ్మ"ని ఏవం బాహుల్యనయేన లద్ధనామకం సకపయోగేన వా పరపయోగేన వా అత్తనో నిమిత్తస్స సకమగ్గే వా పరమగ్గే వా పరనిమిత్తస్స వా సకమగ్గే ఏవ పవేసనపవిత్రత్తితక్షదర్శణేను యం కిళ్ళో ఏకం పటిసాదియనవసేన సేవేయ్య, పారాజికో హోతి అసంవాసోతి. కేచి పన "పవేసనాదీని చత్తారి వా తీణి వా ద్వే వా ఏకం వా పటిసేవేయ్య, పారాజికో హోతి. పుత్తజ్ఞోతం 'సో' చే పవేసనం సాదియతి, పవట్టం సాదియతి, రితిం సాదియతి, ఉద్ధరణం సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్సా"తిఅదీ"తి (పారా. 200) వదన్తి. తేసం మతేన చతుసుపి చతసో పారాజికాపత్తియా ఆపజ్జతి. తేయేవ ఏవం వదన్తి - ఆపజ్జతు మేధునధమ్మపారాజికాపత్తి, మేధునధమ్మపారాజికాపత్తియా తంభాగియాతి అత్తనో వీతిక్కమే పారాజికాపత్తియా, సజ్జాదిసేసాపత్తియా ఆపజ్జిత్వా సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ గహట్టకాలే మేధునాదికం పారాజికం ఆపజ్జిత్వా పున పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మజ్జిత్వా ఏకం సజ్జాదిసేసాపత్తిం ఏకమనేకం వా పటికరిత్వావ సో పుగ్గలో యస్మా నిరాపత్తికో హోతి, తస్మా సో గహట్టకాలే సాపత్తికోవాతి. అన్తిమవత్తుఅజ్ఞాపన్నస్సాపి అత్తేవ ఆపత్తి. పుట్టానదేసనాహి పన అనుజ్ఞనతో "పయోగే పయోగే ఆపత్తి పారాజికస్సా"తి న పుత్తం. గణనపయోజనాభావతో కిళ్ళాపి న పుత్తం, అథ ఖో పదభాజనే (పారా. 200) "ఆపత్తి పారాజికస్సా"తి వచనేనాయమత్తో సిద్ధోతి యుత్తియా వదన్తి.

యది ఏవం మాతికాయమ్మి "యో పన భిక్షు మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్య, పారాజికో"ని వత్తబ్బం భవేయ్య, పారాజికస్స అనవసేసవచనమ్మి న యుత్తేయ్య. సబ్బేపి హి ఆపత్తిక్ఖన్తే, భిక్షుగణనయా అనవసేసత్వా తిట్టితీ అనవసేసవచనన్తి కత్వా పవేసేవ ఆపత్తి, న పవట్టాదీసు. తమేవేకం సన్ధాయ "యస్స సేయా ఆపత్తి"తి (మహావ. 034) పారాజికాపత్తిమ్మి అన్తే కత్వా నిదానుద్దేసవచనం వేదితబ్బం. తస్మా మాతికాయం "పారాజిక"ని అవత్వా "పారాజికో హోతి"తి (పారా. 42, 44) పుగ్గలనిద్దేసవచనం తేన సరీరబద్ధనేన ఉపసమ్మదాయ అభబ్బభావదీపనత్తం. "ఆపత్తి పారాజికస్సా"తి పదభాజనే వచనం అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నస్సాపి పారాజికస్స అసంవాసస్స సతో పుగ్గలస్స అధేయ్యసంవాసకభావదీపనత్తం. న హి సో సంవాసం సాదియన్తేపి ధేయ్యసంవాసకో హోతి, తస్మా ఉపసమ్మన్నో "భిక్షా"త్వేవ వుచ్చతి. తేనాహ "అనుద్ధో హోతి పుగ్గలో అజ్ఞతరం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నో, తాళ్ళో సుద్ధదిట్టి సమానో అనేకాసం కారాపేత్వా అక్కోసాధిప్పాయో వదతి, ఆపత్తి ఓమసవాదేన దుక్కటస్సా"తి (పారా. 300) అనుపసమ్మన్నస్స తదభావతో సిద్ధో సో ఉపసమ్మన్నో "భిక్షా"త్వేవ వుచ్చతి, తేన పదసోధమ్మం, సహసేయ్యయా జనీతి, భిక్షుపేసుజ్ఞాదియా జనీతీ వేదితబ్బం (వజిర. టీ. పారాజిక 300).

నిదానా మాతికాభేదో, విభక్తో తన్నియామకో;

తతో ఆపత్తియా భేదో, అనాపత్తి తదజ్ఞాధాతి. (వజిర. టీ. పారాజిక 43-44) -

అయం నయో వేదితబ్బో. తత్త సుదిన్నవత్తు (పారా. 24 ఆదయో)-మక్కటివత్తు (పారా. 40 ఆదయో)-వజ్జిపుత్తకవత్తు (పారా. 43) చాతి తిప్పభేదవత్తు ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స నిదానం నామ. తతో నిదానా "యో పన భిక్షు భిక్షానం...పే... అసంవాసో"తి (పారా. 44) ఇమిస్సా మాతికాయ భేదో జాతో. తత్త హి "అన్తమసో తిరచ్ఛానగతాయా"తి (పారా. 44) ఇత్తిలిగ్గవసేన "సచ్చం, ఆపుసో, భగవతా సిక్ఖాపదం పజ్జత్తం, తాళ్ళా ఖో ఇత్తియా, నో పురిసే, నో పణ్ణకే, నో ఉభతోబ్బజ్జనకే చా"తి మక్కటిపారాజికో వియ అజ్ఞోపి లేసం ఓడ్డేతుం సక్కోతి, తస్మా తాదిసస్స అలేసోకాసస్స దస్సనత్తం ఇదం వుచ్చతి, మక్కటిసజ్జతా నిదానా "అన్తమసో తిరచ్ఛానగతాయా"తి మాతికాయ వచనభేదో, న ఇత్తియా ఏవ మేధునసిద్ధిదస్సనతో. తస్మా విభక్తో తన్నియామకో తస్సా మాతికాయ అధిప్పత్తినియామకో విభక్తోతి. విభక్తే హి "తిన్నో ఇత్తియా, తయో ఉభతోబ్బజ్జనకా, తయో పణ్ణకా, తయో పురిసా. మనుస్సిత్తియా తయో మగ్గే, తిరచ్ఛానగతపురిసస్స ద్వే మగ్గే"తిఅది (పారా. 200) నయేన సబ్బలేసోకాసం పిదహిత్వా నియమా కతో. ఏత్తాహ - యది ఏవం సాధారణసిక్ఖాపదవసేన వా లిగ్గపరివత్తనవసేన వా న కేవలం భిక్షానం, భిక్షునీనమ్మి "సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో"తి విభక్తే వత్తబ్బం సేయా. తదవచనేన హి భిక్షునీ పురిసలిగ్గపాతుభావేన భిక్షుభావో రితా ఏవం వదేయ్య "నాహం ఉపసమ్మదాకరణకాలే భిక్షానం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నా, తస్మా న అపచ్చక్ఖాతేసిక్ఖాపి మేధునధమ్మేన పారాజికా హోమి"తి. వుచ్చతే - యథా వుత్తం, తథా న వత్తబ్బం అనిట్టవ్ససగ్గతే. తథా వుత్తే భిక్షునీనమ్మి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం అత్తితి ఆపజ్జతి. తాళ్ళానిట్టం. ఇదమపరమనిట్టం "సబ్బసిక్ఖాపదాని సాధారణానేవ నాసాధారణాని"తి. అపిచాయం భిక్షానం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నావ హోతితి దస్సనత్తం "అనుజానామి, భిక్షవే, తేయేవ ఉపజ్ఞం తమేవ ఉపసమ్మదం తాని వహ్సాని భిక్షాహి సగ్గమేతు"నిఅది (పారా. 200) వుత్తం. తతో ఆపత్తియా భేదోతి తతో విభక్తోతో "అక్ఖయితే సరీరే పారాజికం, యేభుయ్యేన ఖయితే ధుల్లచ్చయ"నిఅది (పారా. 23, 200. 020) ఆపత్తియా భేదో హోతి. అనాపత్తి తదజ్ఞాధాతి తతో ఏవ విభక్తోతో యేన ఆకారేన ఆపత్తి పుత్తా. తతో అజ్ఞోనాకారేన అనాపత్తిభేదోవ హోతి. "సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్స, న సాదియతి, అనాపత్తి"తి హి విభక్తే అసతి న పజ్జాయతి. ఏత్తావతా "నిదానా మాతికాభేదో"తి అయం గాథా సమాసతో వుత్తత్తా హోతి. విసేసకరణం పన తస్మిం తస్మిం సిక్ఖాపదే ఆవిభవస్సతి.

పరమపజ్జత్తి తావ పరమబోధిం అతిక్కమిత్వా పజ్జత్తత్తా, ఆయస్మతో సుదిన్నస్స అట్టవస్సేకకాలే పజ్జత్తత్తా చ రత్తజ్ఞామహత్తం పత్తకాలే పజ్జత్తా, దుతియపజ్జత్తి బాహుసచ్చమహత్తం పత్తకాలే. సో హి ఆయస్మా మక్కటిపారాజికో యథా మాతుగామప్పటిసంయుత్తేను సిక్ఖాపదేను తిరచ్ఛానగతిత్తి న అధిప్పితా, తథా ఇదాపీతి సజ్ఞాయ "సచ్చం, ఆపుసో...పే... తాళ్ళా ఖో మనుస్సిత్తియా, నో తిరచ్ఛానగతాయా"తి (పారా. 40) ఆహ. తతియపజ్జత్తి లాభగమహత్తం పత్తకాలే ఉప్పన్నా "యావదత్తం భుజ్జోత్వా"తిఅది (పారా. 43) వచనతో, వేపుల్లమహత్తమ్మి వత్తేవ లబ్బతీతి ఇమం పరమపారాజికసిక్ఖాపదం తివిధమ్మి వత్తుం ఉపాదాయ చతుర్విధమ్మి తం కాలం పత్తా పజ్జత్తిని వేదితబ్బం.

తత్త యో పనాతి అనవసేసపరియాదానపదం. భిక్షాతి తస్స అతిప్ససజ్ఞనియమపదం. భిక్షానం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నోతి తస్స విసేసనవచనం. న హి సబ్బోపి భిక్షునామకో, యా భగవతా యాయ కాయది ఉపసమ్మదాయ ఉపసమ్మన్నభిక్షానం హేత్తిమపరిచ్ఛేదేన సిక్ఖితబ్బా సిక్ఖా విహితా , "ఏత్త సహా జీవన్తి"తి యో చ సాజీవో వుత్తే, తం ఉభయం సమాపన్నేవ హోతి. కదా పన సమాపన్నో హోతి? యాయ కాయది ఉపసమ్మదాయ ఉపసమ్మన్నసమనన్తరమేవ తదుభయం జానన్తోపి అజానన్తోపి తదజ్ఞాపతత్తా సమాపన్నేవ నామ హోతి. సహా జీవన్తితి యావ సిక్ఖం న పచ్చక్ఖాతి, పారాజికభావం వా న పాపుణాతి. యం పన వుత్తం అన్తకట్టకథాయం "సిక్ఖం పరిపూరేన్తో సిక్ఖాసమాపన్నో సాజీవం అవితక్కుమన్తో సాజీవసమాపన్నో"తి, తం ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదవసేన వుత్తం. న హి సిక్ఖం అపరిపూరేన్తో, కామవితక్కుదిబహులో వా ఏకచ్చం సావసేసం సాజీవం వీతిక్కమన్తో వా సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో నామ న హోతి.

ఉక్కుట్రపరిచ్ఛేదన పన చతుక్కుం లబ్ధతి - "అర్థ భిక్షు సిక్ష్వాసమాపన్నో సీలాని పచ్చవేక్షతో న సాజీవసమాపన్నో అచిత్రకం సిక్ష్వాపదం వీతిక్కుమన్తో, అర్థి న సిక్ష్వాసమాపన్నో కామవీతిక్కుదిబహులో సాజీవసమాపన్నో నిరాపత్రికో, అర్థి న సిక్ష్వాసమాపన్నో న చ సాజీవసమాపన్నో అనవసేసం ఆపత్తిం ఆపన్నో, అర్థి ఉభయసమాపన్నో సిక్ష్వం పరిపూరేన్తో సాజీవశ్చ అవీతిక్కుమన్తో"తి. అయమేర్థ చతుర్థో భిక్షు ఉక్కుట్తో ఇధ అధిష్టుతో సియా. న హి భగవా అనుక్కుట్రం వత్తుం యుత్తోతి ఛే? న, "తత్త్ర యాయం అధిసీలసిక్ష్వా, అయం ఇమస్మిం అర్థే అధిష్టుతా సిక్ష్వా"తి వచనవిరోధతో, ఉక్కుట్రగ్గవాణాదిప్రాయ సతి "సిక్ష్వాతి తిస్సో సిక్ష్వా"తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి అధిప్రాయో. సిక్ష్వత్త్రయసమాపన్నో హి సబ్బుక్కుట్తో. "మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యో"తి పరతో వచనం అపిక్కుత్తా అధిసీలసిక్ష్వావ పుత్తాతి ఛే? న, తస్మాసి అభబ్బత్తా. న హి అధిసీలసిక్ష్వం పరిపూరేన్తో, సాజీవశ్చ అవీతిక్కుమన్తో మేధునధమ్మం పటిసేవీతుం భవ్సో, తం సిక్ష్వం అపరిపూరేన్తో, సాజీవశ్చ వీతిక్కుమన్తోయేవ హి పటిసేవేయ్యోతి అధిప్రాయో. తస్మా ఏవమేర్థ అర్థో గహేతవ్సో. యస్మా సిక్ష్వాపదసజ్ఞతో సాజీవో అధిసీలసిక్ష్వమేవ సజ్ఞత్తాతి, న ఇతరసిక్ష్వాద్వయం, తస్మా "తత్త్ర యాయం అధిసీలసిక్ష్వా, అయం ఇమస్మిం అర్థే అధిష్టుతా సిక్ష్వా"తి వుత్తం. తస్మా అధిసీలసిక్ష్వాయ సజ్ఞహకో సాజీవో సిక్ష్వాసాజీవోతి వుత్తో. ఇతి సాజీవవిసేసనత్తం సిక్ష్వాగ్గవాణం కతం. తదత్తదీపనత్తమేవ విభజ్జే సిక్ష్వం అపరామసిత్వా "తస్మిం సిక్ష్వతి, తేన వుచ్చతి సాజీవసమాపన్నో"తి (పారా. ౪౫) వుత్తం. తేన ఏకమేవిదం అర్థపదన్తి దీపితం హోతి. తశ్చ ఉపసమ్మదూపగమనస్తరతో పట్టాయ సిక్ష్వాధికారత్వా "సిక్ష్వతి"తి చ "సమాపన్నో"తి చ వుచ్చతి. యో ఏవం "సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో"తి సజ్ఞం గతో, తాదినం పచ్చయం పటిచ్చ అపరభాగే సాజీవసజ్ఞాతమేవ సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ తస్మింయేవ దుబ్బల్యం అనావికత్వా మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యోతి అయమర్థో యుజ్జతి.

కిన్తు అట్టకథానయో పటిక్కిత్తో హోతి, సో చ న పటిక్ఖేపారహో హోతి, అధిప్రాయో పసేత్థ పరియేసితవ్సో. సట్టేసు సిక్ష్వాపదేసు ఇదమేవ భిక్షులక్ఖణం సాధారణం యదిదం "భిక్షూనం సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో"తి. ఖీణాసవోపి సావకో ఆపత్తిం ఆపజ్జతి అచిత్రకం, తథా సిక్ఖో, పుదుజ్జనే పన సచిత్రకమ్మి, తస్మా సిక్ష్వాసిక్ఖపుదుజ్జనానం సామజ్ఞామిదం భిక్షులక్ఖణన్తి కత్వా కేవలం సిక్ష్వాసమాపన్నో, కేవలం సాజీవసమాపన్నో, ఉభయసమాపన్నో చాతి సయాపికదేసపికససయేన "సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో"త్తేవ సమ్మిజ్జేత్తా ఉక్కుట్రగ్గవాణేన అనుక్కుట్రానం గవాణసిద్ధితో అట్టకథాయం ఉక్కుట్తోవ వుత్తో. తమేవ సమ్మాదేతుం "తస్మిం సిక్ష్వతి, తేన వుచ్చతి సాజీవసమాపన్నో"తి ఏర్థ సిక్ష్వాసద్దసన్ అవచన పరిహారం వత్తా యస్మా పన సో సిక్ఖమ్మి సమాపన్నో, తస్మా సిక్ష్వాసమాపన్నోతిపి అర్థతో వేదితవ్సోతి చ వత్తా "యం సిక్ష్వం సమాపన్నో, తం అపచ్చక్ఖాయ, యశ్చ సాజీవం సమాపన్నో, తత్త దుబ్బల్యం అనావికత్వా"తి వుత్తన్తి అయమట్టకథాయ అధిప్రాయో వేదితవ్సో. ఏతస్మిం పన అధిప్రాయే అధిసీలసిక్ష్వాయ ఏవ గవాణం సబ్బత్తికత్తా, సీలాధికారతో చ వినయస్సాతి వేదితవ్సం. యథా చ సిక్ష్వాపదం సమాదియన్తో సీలం సమాదియతీతి వుచ్చతి, ఏవం సిక్ష్వాపదం పచ్చక్ఖన్తో సీలం పచ్చక్ఖాతీతి వత్తుం యుజ్జతి, తస్మా తత్త వుత్తం "యం సిక్ష్వం సమాపన్నో, తం అపచ్చక్ఖాయ"తి (పారా. అట్ట. సిక్ష్వాపచ్చక్ఖానవిభజ్జవణ్ణా). ఏత్తావతా సమాసతో "సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో"తి ఏర్థ వత్తబ్బవినిచ్చయో నిట్టితో హోతి.

కిం ఇమినా విసేసవచనేన పయోజనం, నను "యో పన భిక్షు సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా...పే... అసంహానో"తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి ఛే? న వత్తబ్బం అనిట్టప్పసజ్జతో. "యో పన సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో ధేయ్యసంవాసాదికో కేవలేన సమజ్ఞామత్తేన, పటిజ్ఞామత్తేన వా భిక్షు, తస్మాసి సిక్ష్వాపచ్చక్ఖానం అర్థి, సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ చ మేధునం ధమ్మం పటిసేవస్తస్స పారాజికాపత్తి. యో వా పచ్చా పారాజికం ఆపత్తిం ఆపజ్జేత్తా న సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో, తస్స చ, యో వా పక్ఖపణ్ణకత్తా పణ్ణకభావూపగమనేన న సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో, తస్స చ తదుభయం అర్థీతి ఆపజ్జతి. పణ్ణకభావపక్ఖే చ పణ్ణకో ఉపసమ్మదాయ న వత్తో"తి వుత్తం. తస్మా ఇతరస్మిం పక్ఖే వత్తోతి సిద్ధం. తస్మిం పక్ఖే ఉపసమ్మన్నో పణ్ణకభావపక్ఖే పణ్ణకత్తా న సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో. సో పరిచ్చజితబ్బాయ సిక్ఖాయ అభావేన సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ ముఖేన పరస్స అజ్ఞాతాత్తగ్గవాణయేన మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్య, తస్స కుతో పారాజికాపత్తితి అధిప్రాయో. అయం నయో అపణ్ణకపక్ఖం అలభమానస్సేవ పరతో యుజ్జతి, లభస్తస్స పన అయాపసత్తానం కుసలాదిసమాపత్తిక్ఖణే భవజ్ఞవిచ్ఛేదే సతిపి అమరణం వియ పణ్ణకభావపక్ఖేపి భిక్షుభావో అర్థి. సంవాసం వా సాదియస్తస్స న ధేయ్యసంవాసకభావో అర్థి అన్విమవత్తలజ్ఞాపన్నస్స వియ. న చ సహసేయ్యాదిం జనేతి . గణపూరకో పన న హోతి అన్విమవత్తం అజ్ఞాపన్నో వియ. న సో సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో. ఇతరస్మిం పన పక్ఖే హోతి, అయం ఇమస్స తతో విసేసో. కిమయం సహేతుకో, ఉదాహు అహేతుకోతి? న అహేతుకో. యతో ఉపసమ్మదా తస్స అపణ్ణకపక్ఖే అనుజ్ఞాతా సహేతుకప్పటిసన్దికత్తా. పణ్ణకభావపక్ఖేపి కిస్స నానుజ్ఞాతాతి ఛే? పణ్ణకభావత్తా ఓపక్కుమికపణ్ణకస్స వియ.

అపిచ "సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో"తి ఇమినా తస్స సిక్ష్వాసమాదానం దీపేత్వా తం సమాదిన్తుం సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ, తత్త చ దుబ్బల్యం అనావికత్వాతి వత్తుం యుజ్జతి, న అజ్ఞాధాతి ఇమినా కారణేన యథాపుత్తానిట్టప్పసజ్జతో "యో పన భిక్షు భిక్షూనం సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ"తిఅది వుత్తం. యథా ఛేత్త, ఏవం "యో పన భిక్షు భిక్షూనం సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా గామా వా అరజ్ఞా వా అదిన్తుం...పే... యో పన భిక్షు భిక్షూనం సిక్ష్వాసాజీవసమాపన్నో సిక్ష్వం అపచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా సుగతేవరప్పమాణం దీవరం కారాపేయ్యా"తి సబ్బత్తే యోజేతబ్బం.

"అన్తమసో తిరచ్చానగతాయపీ"తి మనుస్సిన్ధిం ఉపాదాయ వుత్తం. న హి పగవ పణ్ణకే, పురసే వాతి వత్తుం యుజ్జతి. సేసం తత్త తత్త వుత్తనయమేవ . అయం తావ మాతికాయ వినిచ్చయో అజ్ఞాత్తాపి యథాసమ్మవం యోజేత్వా దీపితవ్సో.

సారిపుత్తబలత్తసీసానన్దాయాపి సిక్ష్వాపదపజ్ఞాతికారణత్తా చ ఆపత్తిఆపజ్జనతో చ కస్మా మహావీభజ్జే ఇత్తిచతుత్తఉపసమ్మదాయేవ ఆగతాతి? పటిక్కిత్తాయ సరణగమనూపసమ్మదాయ అనుజ్ఞాతప్పసజ్ఞభయోతి ఉపతిస్సత్థేరో. ఆపత్తియో భబ్బతం సన్దాయ తస్మిమ్మి వుత్తే పుట్టే పటిక్కిత్తాపి భగవతా పున అనుజ్ఞాతాతి భిక్షూనం మిద్ధాగాహో వా విమతి వా ఉప్పజ్జతి, తస్మా న పుత్తాతి వుత్తం హోతి.

"అదమ్మకమ్మం వగ్గకమ్మ"తి (మహావ. ౩౮౭) వచనతో కుప్పకమ్మమ్మి కత్తచి "కమ్మ"న్తి వుచ్చతి, తస్మా "అకుప్పీనా"తి వుత్తం. యస్మా అకుప్పకమ్మమ్మి ఏకచ్చం న రానారహం, యేన అవత్తో ఓసారణం సుఓసారీతితి వుచ్చతి, తస్మా "రానారహేనా"తి వుత్తం. యది ఏవం "రానారహేనా"తి ఇదమేవ వత్తబ్బం ఇమినా అకుప్పసిద్ధితోతి ఛే? న, అట్టానారహేన అకుప్పేన ఉపసమ్మన్నో ఇమస్మిం అర్థే న అధిష్టుతో అనిట్టప్పసజ్జతో. ద్వీహి పసేతిహి ఏకతో వుత్తేహి అయమర్థే పజ్ఞాయతి - కేవలం తేన అకుప్పేన ఉపసమ్మన్నో అయమ్మి ఇమస్మిం అర్థే అధిష్టుతో భిక్షూతి, రానారహేన చ అకుప్పేన చ ఉపసమ్మన్నో అయమ్మి ఇమస్మిం అర్థే అధిష్టుతో భిక్షూతి, కుప్పేన ఉపసమ్మన్నో నాధిష్టుతోతి.

"పటిసన్నిగ్గవాణతో పట్టాయ అపరిపుణ్ణవీసతివసో"తి వుత్తత్తా ఓపపాతికశ్చాతి సోశనవస్సుద్ధేసికా ఓపపాతికా పటిసన్నితో పట్టాయ అపరిపుణ్ణవీసతివసోతి వదన్తి. 'సోశనవస్సుద్ధేసికా హోన్తితి వుత్తత్తా పున చత్తారో వస్సాని ఇచ్చితిబ్బాని, 'పటిసన్నిగ్గవాణతో పట్టాయ'తి ఇదం గబ్బసేయ్యకానం వసేన వుత్త"న్తి ఏకే. "కేచి వదన్తి"తి యత్త యత్త లిఖీయతి, తత్త తత్త విచారేత్వా అత్తం సుట్టు ఉపలక్ఖయే. ఓపక్కుమికే పణ్ణకభావో ఆరుళ్ళనయేన వేదితవ్సో. "పక్ఖపణ్ణకో అపణ్ణకపక్ఖే పట్టాజేత్వా పణ్ణకపక్ఖే నాసేతవ్సో"తి (వజ్జర. టీ. మహావగ్గ ౧౦౯) లిఖితం.

“బిష్టుం అదత్తా చ నివాసేతి, ధేయ్యసంవాసకో న హోతీ”తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం. **లిజ్ఞనురూపస్సాతి సామణోరహస్స సంవాసస్స సాదితత్తాతి అధిప్పాయో.**

రాజభయాదీహి గహితలిజ్ఞానం “గహీ మం ‘సమణో’తి జానన్తూ”తి వఞ్ఞానచిత్తే సతిపి భిక్షానం వఞ్ఞేతుకామతాయ చ తేహి సంవసేతుకామతాయ చ అభావా దోసో న జాతోతి. “యో ఏవం పబ్బజతి, సో ధేయ్యసంవాసకో నామ హోతీ”తి వా “ఏవం కాతుం న లబ్బతీ”తి వా “ఏవం పబ్బజితో సామణో న హోతీ”తి వా న జానాతి, వట్టతి. “జానాతి, న వట్టతీ”తి చ లిఖితం. “రాజదుబ్బిక్ఖాదిత్థాయ చీవరం పారుపిత్త్యా సంవాసం సాదియన్తో ధేయ్యసంవాసకో హోతి. కస్మా? అనుద్ధచిత్తత్తా. పున సో ‘సుద్ధం బ్రహ్మచరియం కరిస్సామి, కిం ఏతేనాతి విప్పటిసారేన వా పచ్చయాదిసులభతాయ వా కరిస్సామీ’తి సుద్ధమానసో హుత్వా యావ సో సంవాసం నాధివాసేతి, తావ ధేయ్యసంవాసకో న హోతి. ఏవం సుద్ధచిత్తుపృత్తితో పట్టాయ సంవాసం సాదియతి చే, ధేయ్యసంవాసకో హోతీతి అధిప్పేతో. ఇతరథా సబ్బం విరుజ్జుతీ”తి ఏకే.

“నాభిపరామాసాదినా జాతో తథారూపం పితరం ఘాతేతి చే, **పితుఘాతకో హోతీ**”తి వదన్తి.

యో పన కాయసంగ్గేన సీలవివాసం పాపేతి, న సో **భిక్షునిదూసకో** “తిణ్ణం మగ్గాన”న్తి వచనతో. భిక్షునిం పన ఏకతోఉపసమ్మన్నం దూసేత్వాపి భిక్షునిదూసకో హోతి, సోపి పారాజికో హోతీతి వినిచ్చయో. భిక్షునీ పన ధేయ్యసంవాసికా, మాతుపేతులరహస్సఘాతికా, లోహితుప్పాదికా, తిట్టియపక్కన్తికా చ హోతి, అట్టకథాసు అనాగతం వినయధరా సమ్మటిచ్చన్తి.

“సమ్మజానముసావాదే పాచిత్తియ”న్తి (పాచి. ౨) వుత్తం మరియుదం అవీతిక్కుమన్తో తస్మిన్ శ్వాపదే సిక్ఖతీతి వుచ్చతి. **సిక్ఖాపదన్తి** అసభావధమ్మా సజ్జేతోవ, ఇధ పఞ్చత్తి అధిప్పేత్తా. “మేఘునసంవరస్సేతం అధివచన”న్తి సమన్తపాసాదికాయం వుత్తం, తం పనత్తం సద్ధాయాతి లిఖితం. **సిక్ఖాతి** తం తం సిక్ఖాపదం, సిక్ఖనభావేన పవత్తచిత్తుప్పాదో. **సాజీవన్తి** పఞ్చత్తి. తదత్తదస్సనత్తం పుట్టే “మేఘునసంవరస్సేతం అధివచన”న్తి వుత్తం. యస్మా సిక్ఖాయ గుణసమ్మతాయ పుణ్ణాసమ్మతాయ తన్తియా అభావతో లోకస్స దుబ్బల్యావికమ్మం తత్త న సమ్మవతి. పత్తనీయా హి సా, తస్మా “**యఞ్చ సాజీవం సమాపన్నో, తస్మిం దుబ్బలభావం అప్పకాసేత్వా**”తి వుత్తం. ఆణాయ హి దుబ్బల్యం సమ్మవతీతి ఉపతిస్సో. దుబ్బల్యావికమ్మపదం సిక్ఖాపచ్చక్ఖానపదస్స బృజ్జానసేలిట్టతాయ వా పరివారకభావేన వా వేదితబ్బం. అథ వా యస్మా సిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్స ఏకచ్చం దుబ్బల్యావికమ్మం అకతం హోతి, తస్మా తం సద్ధాయ “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయ”తి పదస్స అత్తం వివరన్తో “**దుబ్బల్యం అనావికత్వా**”తి ఆహ. తత్త సీయా యస్మా న సబ్బం దుబ్బల్యావికమ్మం సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం, తస్మా “దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తి పరమం వత్తా తస్స అత్తనియమత్తం “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయ”తి వత్తబ్బన్తి? తం న, కస్మా? అత్థానుక్కుమాభావతో. “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి హి వుత్తత్తా “యం సిక్ఖం సమాపన్నో, తం అపచ్చక్ఖాయ, యఞ్చ సాజీవం సమాపన్నో, తత్త దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తి వుచ్చమానే అనుక్కుమేనేవ అత్తో వుత్తో హోతి, న అఞ్చథా, తస్మా ఇదమేవ పరమం వుత్తన్తి. **తేసంయేవాతి** చుద్ధసన్నం.

“సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయ”తి సబ్బసిక్ఖాపదానం సాధారణత్తం “**అయమేత్త అనుపఞ్చత్తీ**”తి వుత్తం.

పవేసనం నామ అజ్ఞజాతం పవేసేన్తస్స అజ్ఞజాతేన సమ్మసనం. **పవిట్టం** నామ యావ మూలం పవేసేన్తస్స విప్పకతకాలో వాయామకాలో. సుక్కువిసట్ఠసమయే అజ్ఞజాతం **రితం** నామ. **ఉద్ధరణం** నామ నీహరణకాలో. వినయగట్ఠేపదే పన “వాయామతో ఓరమిత్త్యా రానం **రితం** నామా”తి వుత్తం, తం అసబ్బరతో దస్సనత్తం వుత్తం. పవేసనపవ్విఉద్ధరణకాలోసుపి సుక్కువిసట్ఠి హోతియేవ. **సాదియనం** నామ సేవనచిత్తస్స అధివాసనచిత్తస్స ఉప్పాదనం.

ఉభతోవిభజ్జే ఏవ పఞ్చత్తాని సద్ధాయ “**ఇదఞ్చ సబ్బసిక్ఖాపదానం నిదాన**”న్తి వుత్తం. “వినయధరపఞ్చమేన గణేన ఉపసమ్మదా”తి (మహావ. ౨౫౯) వుత్తత్తా ఇధ తతియా సహాయాగేన వుత్తా. తస్మా వీసతిపి భిక్షా చే నిసినా, పఞ్చమో వినయధరోవ ఇచ్చితబ్బో, ఏవం సతి పారాజికో చే వినయధరో, ఉపసమ్మదాకమ్మం కోపేతీతి చే? న, పరివారావసానే కమ్మవగ్గే (పరి. ౪౮౨ ఆదయో) యం కమ్మవిపత్తిలక్ఖణం వుత్తం, తస్స తస్మిం నత్తితాయ. “కథం వత్తుతో వా ఇత్తితో వా అనుస్సావనతో వా సీమతో వా పరిసతో వా”తి ఏత్తకం వుత్తం, నను అయం “పరిసతో వా”తి వచనేన సజ్ఞహోతీతి చే? న, “ద్వాదసహి ఆకారేహి పరిసతో కమ్మాని విపజ్జన్తో”తి (పరి. ౪౮౭) సుత్తస్స హి విభజ్జే తస్స అనామట్టతాతి అయమత్తో యస్మా తత్త తత్త సరుపేన వుత్తపాళివసేనేవ సక్కా జానితుం, తస్మా నయముఖం దస్సేత్వా సంఖిత్తోతి లిఖితం. “అజ్ఞ”న్తి పదం ఉద్ధరిత్వా “సబ్బసిక్ఖాపదేసు ఆపత్తినం అజ్ఞానజ్ఞం వేదితబ్బ”న్తి వుత్తం, ఇధ పన “అజ్ఞ”న్తి వుత్తం, కస్మా? సముట్టనాదీనం పరివారాదీసు సజ్జేపేన ఆగతత్తా తత్త గహేత్వా ఇథాపి నిద్దిట్టానం అనజ్ఞానం వవత్తానాభావతో, సబ్బత్త సజ్జేపతో చ విత్థారతో చ అనజ్ఞత్తే వుచ్చమానే అతివిత్థారతాయ తస్మిం తస్మిం సిక్ఖాపదే అనూనం వత్తబ్బతో దాతి వేదితబ్బో, సబ్బాపత్తినం సజ్ఞాహకవసేనాతి అత్తో.

యాని సిక్ఖాపదాని “కిరియానీ”తి వుచ్చన్తి, తేసం వసేన కాయవాచా సహ విజ్ఞాత్తియా వేదితబ్బా, అకిరియానం వసేన వినా విజ్ఞాత్తియా వేదితబ్బా. చిత్తం పనేత్త అప్పమాణం భూతారోచనసముట్టానస్స కిరియత్తా, అచిత్తకత్తా చ. తత్త కిరియా ఆపత్తియా అనజ్ఞన్తరచిత్తసముట్టానా వేదితబ్బా. అవిజ్ఞాత్తిజనకమ్మి ఏకచ్చం బాహుల్లనయేన “కిరియ”న్తి వుచ్చతి యథేవ పరమపారాజికం. విజ్ఞాత్తియా అభావేపి “సో చే సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్స, న సాదియతి, అనాపత్తీ”తి హి వుత్తం, విజ్ఞాత్తిసజ్ఞాతాపి కిరియా వినా సేవనచిత్తేన న హోతి వుత్తచిత్తజత్తా, వికారరూపత్తా, చిత్తానుపరివత్తకత్తా చ. తస్మా కిరియాసజ్ఞాతమిదం విజ్ఞాత్తిరూపం, ఇతరం చిత్తజరూపం వియ జనకచిత్తేన వినా న తిట్టతి, ఇతరం సద్ధాయతనం తిట్టతి, తస్మా కిరియాయ సతి ఏకన్తతో తజ్జనకం సేవనచిత్తం అత్తి ఏవాతి కత్తా న సాదియతి, అనాపత్తీతి న యుజ్జతీతి. యస్మా విజ్ఞాత్తిజనకమ్మి సమానం సేవనచిత్తం న సబ్బకాలం విజ్ఞాత్తిం జనేతి, తస్మా వినాపి విజ్ఞాత్తియా సయం ఉప్పజ్జతీతి కత్తా “సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్స”తి వుత్తం. నుప్పజ్జతి చే, న సాదియతి నామ, తస్స అనాపత్తి. తేనేవ భగవా “కించితో త్వం భిక్షా”తి (పారా. ౧౩౮) చిత్తేనేవ ఆపత్తిం పరిచ్చిన్దతి, న కిరియాయాతి వేదితబ్బం.

ఏత్త **సముట్టానగ్గహణం** కత్తబ్బతో వా అకత్తబ్బతో వా కాయాదిభేదాపేక్షమేవ ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, న అఞ్చథాతి దస్సనప్పయోజనం. తేసు **కిరియాగ్గహణం** కాయాదీనం సవిజ్ఞాత్తికవిజ్ఞాత్తికభేదదస్సనప్పయోజనం. **సజ్ఞాగ్గహణం** ఆపత్తియా అజ్ఞానజ్ఞచిత్తవిసేనదస్సనప్పయోజనం. తేన యం చిత్తం కిరియలక్ఖణే వా అకిరియలక్ఖణే వా సన్నిహితం, యతో వా కిరియా వా అకిరియా వా హోతి, న తం అవిసేసేన ఆపత్తియా అజ్ఞం వా అనజ్ఞం వా హోతి. కిన్తు యాయ సజ్ఞాయ “సజ్ఞావిమోక్ష”న్తి వుచ్చతి, తాయ సమ్మయుత్తం చిత్తం అజ్ఞం, ఇతరం అనజ్ఞన్తి దస్సేతం హోతి. ఇదాని యేన చిత్తేన సిక్ఖాపదం **సచిత్తకం** హోతి, తదభావా **అచిత్తకం**, తేన తస్స అవిసేసేన సావజ్జతాయ “లోకవజ్జమేవా”తి వుత్తం. కిన్తు సావజ్జయేవ సమానం ఏకచ్చం లోకవజ్జం, ఏకచ్చం పఞ్చత్తివజ్జన్తి దస్సనప్పయోజనం **చిత్తలోకవజ్జగ్గహణం**. చిత్తమేవ యస్మా “లోకవజ్జ”న్తి వుచ్చతి, తస్మా మనేకమ్మమ్మి సీయా ఆపత్తీతి అనిట్టప్పసజ్ఞనివారణప్పయోజనం **కమ్మగ్గహణం**.

యం పనేత్త అకీరియలక్ష్మణం కమ్మం, తం కుసలత్తికవినిముత్తం సేయాతి అనిట్టప్పసగ్గనివారణప్పయోజనం కుసలత్తికగ్గహణం. యా పనేత్త అబ్యాకతాపత్తి, తం ఏకచ్చం అవేదనమ్మి నిరోధం సుమాపన్నో ఆపజ్జతితి వేదనాత్తికం ఏత్త న లబ్బతీతి అనిట్టప్పసగ్గనివారణత్తం వేదనాత్తికగ్గహణం. సిక్ఖాపదశ్చో సచిత్తకపుగ్గలవసేన “తిచిత్తం తివేదన”ని లద్దవోహరం అచిత్తకేనాపన్నమ్మి “తిచిత్తం తివేదన”మిదేవ వుచ్చతి. తత్తిదం సాదకముత్తం – “అర్థాపత్తి అచిత్తకో ఆపజ్జతి అచిత్తకో వుట్టాతి (పరి. ౩౨౪), అర్థాపత్తి కుసలచిత్తో ఆపజ్జతి కుసలచిత్తో వుట్టాతి”తిఆది (పరి. ౪౭౦). “సచిత్తకం ఆపత్తిదీపనం, సజ్ఞావిమోక్షం అనాపత్తిదీపనం, అచిత్తకం వత్తువిజాననం, నోసజ్ఞావిమోక్షం వీతిక్కుమనాజాననం. ఇదమేవ తేసం నానాత్త”ని (వజిర. టీ. పారాజిక ౬౧-౬౬ పక్కిణ్ణకథావణ్ణనా) లిఖితం.

సచిత్తకపక్షేతి ఏత్త అయం తావ గణ్ఠిపదనయో – సచిత్తకపక్షేతి సురాపానాదిఅచిత్తకే సన్దాయ వుత్తం. సచిత్తకేసు పన యం ఏకస్తమకుసలేనేవ సముట్టాతి, తన్న ఉభయం **లోకవజ్జం** నామ. సురాపానస్మిత్తో “సురా”తి వా “పాతుం న వట్టతీ”తి వా జానిత్వా పివనే అకుసలమేవాతి. తత్త “న వట్టతీతి జానిత్వా”తి వుత్తవదనం న యుజ్జతి పణ్ణత్తిపజ్జస్సపి లోకవజ్జతాపసగ్గతో. ఇమం అనిట్టప్పసగ్గం పరిహరితుకామతాయ చ **వజిరబుద్ధితేరేన** లిఖితం – “ఇద ‘సచిత్తక’ని చ ‘అచిత్తక’ని చ విదారణా వత్తువిజాననే ఏవ హోతి, న పజ్జత్తివిజాననే. యది పజ్జత్తివిజాననే హోతి, సబ్బసిక్ఖాపదాని లోకవజ్జానేవ సీయుం, న చ సబ్బసిక్ఖాపదాని లోకవజ్జాని. తస్మా వత్తువిజాననే ఏవ హోతీతి ఇదం యుజ్జతి. కస్మా? యస్మా సేఖియేసు పజ్జత్తివిజాననమేవ పమాణం, న వత్తుమత్తివిజానన”ని. అయం పనేత్త అత్తో సిక్ఖాపదసీసేన ఆపత్తిం గహీత్వా యస్స సిక్ఖాపదస్స సచిత్తకస్స చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, తం లోకవజ్జం, సచిత్తకాచిత్తకసజ్జాతస్స అచిత్తకస్స చ సచిత్తకపక్షే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, తమ్మి సురాపానాదిలోకవజ్జని ఇమమత్తం సన్దాయ “**యస్సా సచిత్తకపక్షే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, అయం లోకవజ్జా నామా**”తి వుత్తం. “సచిత్తకపక్షే”తి హి ఇదం వదనం అచిత్తకం సన్దాయాహ. న హి ఏకంసతో సచిత్తకాయ “సచిత్తకపక్షే”తి విసేసనే పయోజనం అత్తితి, ఏవం సస్తేపి అనియమేన వుత్తన్న నియమవసేన ఏవ గహీతబ్బని అత్తో.

తిరచ్చానానం పనాతి పన-సద్దేన ధుల్లచ్చయాదికారం నివత్తేతి. **కీరియాతి** ఏత్త “రితం సాదియతీ”తి (పారా. ౨౮) వుత్తత్తా తం కథన్తి చే? “సాదియతీ”తి వుత్తత్తా కీరియా ఏవ. ఏవం సస్తే “కాయకమ్మం మనేకమ్మ”ని వత్తబ్బన్తి చే? న, పమరవోహరవసేన “కాయకమ్మ”ని వుత్తత్తా. ఉబ్బజాణుమణ్ణలికాయ లబ్బతి ఏవాతి లిఖితం. పుట్టే వుత్తనయేన సంసన్దేత్తా గహీతబ్బం. “దున్నిక్కిత్తస్స, భిక్ఖవే, పదబ్బజ్జానస్స అత్తోపి దున్నయో హోతీ”తి (అ. ని. ౨.౨౦) వదన్తేనాపి అత్తస్స సుఖగ్గహణత్తమేవ పదబ్బజ్జానస్స సునిక్కిత్తభావో ఇచ్చితో, న అక్ఖరవదనాయ, తస్మా ఆహ “**అత్తశ్చో నాథో సరణం అవేదా**”తిఆది.

పరమపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపారాజికవణ్ణనా

గామా వా అరజ్ఞా వాతి లక్ష్మణానుపజ్జాత్తికత్తా ఆదిమ్మి వుత్తా. సబ్బస్మిత్తో వినయపిటకే గామో, గామూపదారో, గామక్షేత్తం, గామసీమా, గామసీమూపదారోతి పజ్జావిధో గామభేదో వేదితబ్బో. తథా ఆరజ్ఞాకసీమాయ ఏకం అగామకం అరజ్ఞం, సంవిధానసిక్ఖాపదానం (పాచి. ౧౮౦ ఆదయో) ఏకం, సగామకం ఏకం, అవిప్పవాససీమాయ ఏకం, గణవ్వాఓహీయనకస్స (పాచి. ౬౯౧) ఏకని పజ్జావిధో అరజ్ఞభేదో వేదితబ్బో. తత్త అత్తి గామో న గామపరిహారం కత్తచి లభతి, అత్తి గామో న గామకిచ్చం కరోతి, తథా అత్తి అరజ్ఞం న అరజ్ఞపరిహారం కత్తచి లభతి, అత్తి అరజ్ఞం న అరజ్ఞకిచ్చం కరోతీతి అయమ్మి భేదో వేదితబ్బో.

తత్త అవిప్పవాససీమాసమ్మన్ననకమ్మవాదాయ రపేత్తా “గామజ్ఞా గామూపదారశ్చా”తి (మహావ. ౧౪౪) ఏత్త **గామో** నామ పరిక్కిత్తో చే, పరిక్కిపస్స అస్తో, అపరిక్కిత్తో చే, పరిక్కిపేకాసతో అస్తో వేదితబ్బో. అయం ఉదోసితసిక్ఖాపదే “అస్తోగామో”తి (పారా. ౪౭౮) ఆగతో. సాసబ్బసిక్ఖాపదే “అస్తరఘర”ని (పారా. ౬౨౪) ఆగతో అనాసబ్బతో. యథాహ “అస్తరఘరే నిక్కిపేయ్యాతి సుమన్నా గోదరగామే నిక్కిపేయ్యా”తి (పారా. ౬౨౪). తథా అస్తరఘరప్పటిసంయుత్తానం సేఖియానం అయమేవ పరిచ్ఛేదో వేదితబ్బో. “యా పన భిక్ఖునీ ఏకా గామస్తరం గచ్ఛేయ్యా”తి (పాచి. ౬౮౭) ఏత్తాపి అయమేవ పరిచ్ఛేదో అధిప్పతో “పరిక్కిత్తస్స గామస్స పరిక్ఖేపం అతిక్కుమన్తియా, అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం అతిక్కుమన్తియా”తి వుత్తత్తా.

యేసు **పురాణబోత్తకేసు** “ఉపదారం ఓక్కుమన్తియా”తి లిఖితం, తం వికాలే గామప్పవేసనసిక్ఖాపదేసు ఆచిణ్ణం నయం గహీత్వా పమాదేన లిఖీయతి, న పమాణం. యేసు చ **బోత్తకేసు** వికాలే గామప్పవేసనసిక్ఖాపదస్స **విభజ్ఞే** (పాచి. ౨౧౩) “గామం పవసీయ్యాతి పరిక్కిత్తస్స గామస్స పరిక్ఖేపం అతిక్కుమన్తిస్స, అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం అతిక్కుమన్తిస్సా”తి లిఖీయతి, సా పమాదలేఖా. **ఉపదారం ఓక్కుమన్తిస్సాతి** తత్త పారో. వుత్తశ్చో **సమన్తపాసాదికాయం** “అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారో అదిన్నాదానే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో”తి (పాచి. అట్ట. ౨౧౨). ఇద **కజ్జావితరణియమ్మి** వుత్తం “సన్తం భిక్ఖం అనాపుచ్చిత్తాతి...పే... ఉపదారం ఓక్కుమన్తిస్సా”తిఆది (కజ్జా. అట్ట. వికాలగామప్పవేసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా).

యం పన **కత్తచి బోత్తకే** “భిక్ఖునియా గామస్తరాధికారో ఏకేన పాదేన ఇతరస్స గామస్స పరిక్ఖేపం వా అతిక్కుమన్తే, ఉపదారం వా ఓక్కున్నే ధుల్లచ్చయం, దుతియేన అతిక్కుమన్తే, ఓక్కుమన్తే చ సజ్జాదిసినో”తి పారో దిస్సతి. తత్త “ఓక్కున్నే, ఓక్కుమన్తే”తి ఏతాని పదాని అధికాని, కేవలం లిఖితకేహి అశ్శోహి లిఖితాని. **కత్తచి బోత్తకే** “ఓక్కుమన్తే చా”తి పదం న దిస్సతి, ఇతరం దిస్సతి. తాని ద్వే పదాని పాళియా విరుజ్జన్తి. “అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం అతిక్కుమన్తియా”తి (పాచి. ౬౯౨) హి పాళి. తథా సమన్తపాసాదికాయ (పాచి. అట్ట. ౬౯౨) విరుజ్జన్తి. “పరిక్ఖేపారహట్టానం ఏకేన పాదేన అతిక్కుమతి, ధుల్లచ్చయం, దుతియేన అతిక్కుమతి, సజ్జాదిసినో. అపిచేత్త సకగామతో...పే... ఏకేన పాదేన ఇతరస్స గామస్స పరిక్ఖేపం వా ఉపదారో వా అతిక్కున్నే ధుల్లచ్చయం, దుతియేన అతిక్కుమన్తే సజ్జాదిసినో”తి (పాచి. అట్ట. ౬౯౨) హి వుత్తం.

గణ్ఠిపదే చస్స “పరిక్ఖేపం అతిక్కుమన్తియా”తి చత్వా “ఉపదారేపి ఏసేవ నయా”తి వుత్తం. **అనుగణ్ఠిపదే** చ “అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం ‘ఓక్కుమన్తియా’తిపి బోత్తకేసు ఏకచ్ఛేసు దిస్సతి, తం న గహీతబ్బ”ని వుత్తం. అపరమ్మి వుత్తం “అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం ‘అతిక్కుమన్తియా’తి వదనేనాపి ఏవం వేదితబ్బం – వికాలే గామప్పవేసనే ద్వన్తం లేడ్డుపాతానం ఏవ వసేన ఉపదారో పరిచ్చిద్దితబ్బో, ఇతరథా యథా ఏత్త పరిక్ఖేపారహట్టానం పరిక్ఖేపం వియ కత్వా ‘అతిక్కుమన్తియా’తి వుత్తం, ఏవం తత్తాపి ‘అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం అతిక్కుమన్తిస్సా’తి వదేయ్య. యస్మా పన తత్త పరిక్ఖేపారహట్టానతో ఉత్తరమేకో లేడ్డుపాతో ఉపదారోతి అధిప్పతో. తస్మా తదత్తదీపనత్తం ‘అపరిక్కిత్తస్స గామస్స ఉపదారం ఓక్కుమన్తిస్సా’తి వుత్త”ని.

యం పన అన్తకట్టకథాయం పరిక్ష్తపారహట్టానంయేవ ఉపచారన్తి సల్లక్ష్మత్వా “పరిక్ష్తపారహట్టపారహట్టానానం నిన్నానాకరణదీపనత్తం ఉపచారం ఓక్యమన్తస్సా”తి వుత్తం, పాళివిససమసల్లక్ష్మత్వా “అపరిక్ష్తత్తస్స గామస్స ఉపచారం అతిక్యమన్తస్స ఇథ ఉపచారో పరిక్ష్తో” యథా భవేయ్య, తం ఉపచారం పరమం పాదం అతిక్యామన్తస్స ఆపత్తి దుక్కుటస్స, దుతియం పాదం అతిక్యామన్తస్స ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి వుత్తం, తం న గోతబ్బమేవ పాళియా విసససమ్మవత్తేతి. **పోరాణగణ్ఠిపదే** “ఉపచారం అతిక్యామన్తియా భిక్షునియా గామన్తరాపత్తి”తి వుత్తం. తస్మా ఇథ కజ్ఞావితరణియా “ఏకేన పాదేన ఇతరస్స...పి... అతిక్యన్తమత్తే సజ్ఞాదీసీ”తి అయమేవ పారో వేదితబ్బో. ఏత్తావతా ఇమేసు యథాపుత్తేసు రాసేసు యథాపుత్తపచ్చేదేవ గామోతి వేదితబ్బో. ఇమస్స అత్తస్స దీపనత్తం “గామో నామ ఏకకుటికోపి”తిఆది (పారా. ౯౨) వుత్తం. ఇమస్స వసేన అసతిపి పరిక్ష్తపాతిక్యమే, ఉపచారోక్యమనే వా అన్తరారామతో వా భిక్షునుపస్సయతో వా తిత్తియసేయ్యతో వా పటిక్యమనతో వా తం గామం పవినన్తస్స అన్తరారామపరిక్ష్తపస్స, ఉపచారస్స వా అతిక్యమనవసేన గామపచ్చయా ఆపత్తియా వేదితబ్బా.

గామూపచారో పన “రపేత్వా గామశ్చ గామూపచారశ్చా”తి (మహావ. ౧౪౪) ఏత్త పరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తోప, అపరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తోకానోప. వుత్తశ్చోతం అట్టకథాయం “గామూపచారోతి పరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తో, అపరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తోకానో. తేసు అధిట్టితతేదీవరికో భిక్షు పరిహారం న లభతి”తి (మహావ. అట్ట. ౧౪౪). కిం పనేత్త కారణం, యేన అయం గామో, గామూపచారో చ ఇథ అశ్శాధా, అశ్శాత్త తథాతి? అట్టపుత్తితో “తేన భో పన సమయేన భిక్షూ ‘భగవతా తీవరేన అవిప్పవాససమ్ముతి అనుశ్శాతా’తి అన్తరఘరే చీవరాని నిక్ష్తపన్తి”తి (మహావ. ౧౪౩) ఇమిస్సా హి అట్టపుత్తియా “రపేత్వా గామశ్చ గామూపచారశ్చా”తి (మహావ. ౧౪౪) వుత్తం. తస్మా యత్త అన్తరఘరసంశ్శా, తత్త అవిప్పవాససీమా న గచ్చతితి వేదితబ్బా. తేన చ ఉదోసితసిక్ఖాపదే “అన్తోగామే చీవరం నిక్ష్తపిత్వా అన్తోగామే వత్తబ్బ”న్తి (పారా. ౪౭౮) చ “సభాయే వా ద్వారమూలే వా, హత్తపాసా వా న విజహితబ్బ”న్తి చ వుత్తం. కప్పియభూమియం వసన్తోయేవ హి కప్పియభూమియం నిక్ష్తచీవరం రక్ఖతి. సాసబ్బసిక్ఖాపదే పన “యస్మా యత్త గామే చీవరం నిక్ష్తం, తేన గామేన విప్పవసన్తో చీవరేన విప్పవసతితి వుచ్చతి, తస్మా పున గామసీమం ఓక్యమిత్వా వసిత్యా పక్యమతో”తి వుత్తం. తస్మిన్తో సిక్ఖాపదే గామసీమా గామో నామాతి అధిప్పితో. తత్త వికాలో గామపువేసనసిక్ఖాపదవిభజ్ఞే “పరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తం అతిక్యమన్తస్స ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి (పాచి. ౨౧౩) వచనతో పరిక్ష్తో న గామో. కిన్తు గామూపచారోతి లేసన దస్సితం హోతి. ఇమస్మిం పన సిక్ఖాపదవిభజ్ఞే “గామూపచారో నామా”తి ఆరభిత్వా “అపరిక్ష్తత్తస్స గామస్స ఘరూపచారో రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో”తి ఇమి నా అపరిక్ష్తత్తస్స పరిక్ష్తోకానో గామూపచారోతి సిద్ధం. తదత్తసమ్మవతో తస్మిం ఘరూపచారో రితస్స లేడ్డుపాతో గామూపచారోతి కురున్తట్టకథాయం, మహాపచ్చరియమ్మి వుత్తం . ఉపచారో హి “గామో ఏకూపచారో నానూపచారో”తిఆదీసు ద్వారం, “అజ్ఞోకానో ఏకూపచారో”తి ఏత్త సమన్తా సత్తబ్బన్తరసజ్ఞాతం పమాణం, తస్మా “గామూపచారోతి పరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తో, అపరిక్ష్తత్తస్స గామస్స పరిక్ష్తోకానో”తి **అన్తకట్టకథాయం** వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తథా కురున్తియం, మహాపచ్చరియశ్చ. తథా పాళియమ్మి “అజ్ఞారామో నామ పరిక్ష్తత్తస్స ఆరామస్స అన్తో ఆరామో, అపరిక్ష్తత్తస్స ఉపచారో. అజ్ఞావసథో నామ పరిక్ష్తత్తస్స ఆవసథస్స అన్తో ఆవసథో, అపరిక్ష్తత్తస్స ఉపచారో”తిఆదీసు దిస్సతి. **మహాఅట్టకథాయం** పన “గామూపచారో”తిఆదీసు దిస్సతి. తస్మా దుతియో లేడ్డుపాతో ఉపచారోతి అధిప్పితో.

“అపరిక్ష్తత్తస్స గామస్స ఉపచారం ఓక్యమన్తస్స ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి పాళివిసససమ్మవతో చ పరమో లేడ్డుపాతో గామో ఏవ, దుతియో గామూపచారోతి వుత్తం. పరిక్ష్తత్తస్స పన గామస్స ఇన్తఖీలో రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో గామూపచారోతి వుత్తన్తి ఏత్త భేదే నత్తి. ఏత్తావతా పరిక్ష్తత్తస్స దువిధో ఉపచారో, అపరిక్ష్తత్తస్స చతుర్విధో ఉపచారో యత్త సమ్మవతి, యత్త చ న సమ్మవతి, తం సబ్బం దస్సితం హోతి.

గామఖేత్తస్స చ గామసీమాయ చ లక్ఖణం అట్టకథాయమేవ వుత్తం. ఉభయశ్చో అత్తతో ఏకం. తత్త గామసీమాయ గామభావో సాసబ్బసిక్ఖాపదవసేన వేదితబ్బో.

గామసీమూపచారో నామ మనుస్సానం కట్టతిణపుప్పఫలాదిఅత్తికానం వనదరకానం వలజ్ఞనట్టానం. ఇమస్స గామసీమూపచారభావో ఉదోసితసిక్ఖాపదే, “అగామకే అరశ్శో సమన్తా సత్తబ్బన్తరా”తి (పారా. ౪౯౪) ఆగతట్టానే ఖన్తకే (మహావ. ౧౪౭) చ వేదితబ్బో. ఏత్త హి భగవా గామన్తవాసీనం భిక్షానం సీమం దస్సన్తో “యం గామం వా నిగమం వా ఉపనిస్సాయ విహరతో”తి (మహావ. ౧౪౭) వత్తా దస్సతి. తదనన్తరమేవ “అగామకే”తిఆదినా సత్తబ్బన్తరసీమం దస్సతి. తస్మా యో భిక్షు గామం వా నిగమం వా ఉపనిస్సాయ న విహరతి, కేవలం నావాయం వా ధలమగ్గేన వా అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నో హోతి, తస్స తత్త తత్త సత్తబ్బన్తరసీమా లబ్బతీతి వేదితబ్బో. వుత్తశ్చో “ఏకకులస్స సత్తో హోతి , సత్తే చీవరం నిక్ష్తపిత్వా పురతో వా పచ్చతో వా సత్తబ్బన్తరా న విజహితబ్బ”న్తిఆది (పారా. ౪౮౯). ఇదమేవ అరశ్శం సన్ధాయ “అరశ్శకసీమాయ ఏకం అగామకం అరశ్శ”న్తి వుత్తం.

యం సన్ధాయ “అగామకే అరశ్శో అద్దయోజనే అద్దయోజనే ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి (పాచి. ౪౧౪) పాళియం వుత్తం. ఇదం సంవిధానసిక్ఖాపదానం ఏకం అగామకం అరశ్శం నామ.

పురిమేన పన సఘరం సగ్గహితం, ఇమి నా తమసగ్గహితన్తి. యం సన్ధాయ గణవ్తా ఓహీయనాదికారో అట్టకథాయం (పాచి. అట్ట. ౬౯౨) “అగామకే అరశ్శోతి ఏత్త ‘నిక్ఖమిత్వా బహి ఇన్తఖీలా సబ్బమేతం అరశ్శ’న్తి ఏవం వుత్తం లక్ఖణం అరశ్శం. తం పనేత కేవలం గామభావేన ‘అగామక’న్తి వుత్తం, న విజ్ఞాటవిసదిసతాయా”తి వుత్తం. యం సన్ధాయ “అరశ్శకం నామ సేనాసనం పశ్చాదనుసతికం పచ్చిమ”న్తి (పారా. ౬౨౪; పాచి. ౨౭౩) వుత్తం. **ఇదం అరశ్శకసీనాసనం** నామ పరిక్ష్తత్తస్స పరిక్ష్తపతో బహి, అపరిక్ష్తత్తస్స పన పరిక్ష్తోకానతో బహి సరుక్ఖం వా అరుక్ఖం వా విహారే కున్నదిసమాకీర్ణమ్మి అరశ్శం నామ. తథా “గణవ్తా ఓహీయనకన్య ఏక”న్తి వుత్తం. ఇదం అరశ్శంవ. ఇదం పన పుట్టే అగామకభావేన ఆగతట్టానే వుత్తలక్ఖణమేవ ఘుత్వా నిక్ఖమిత్వా బహి ఇన్తఖీలా దస్సనూపచారవిజహనే ఏకమేవ ఆపత్తిం కరోతి, తతో ఉద్ధం అనాపత్తి. “సంవిధానసిక్ఖాపదానం ఏక”న్తి వుత్తం పన అద్దయోజనే అద్దయోజనే ఏకేకం ఆపత్తిం కరోతి, న తతో ఓరం. ఇతరాని తీణీ యథాపుత్తపచ్చేదధతో ఓరమేవ తత్త వుత్తివిదం న సమ్మాదేన్తి, పరం సమ్మాదేన్తి. ఏవమేతేసుం అశ్శమశ్శానానత్తం వేదితబ్బం.

తత్త పశ్చావిధే గామే యో “పరిక్ష్తత్తస్స గామస్స ఇన్తఖీలో రితస్స లేడ్డుపాతో”తి (పారా. ౯౨) వుత్తే. నో న కత్తచి వినయపిటకే ఉపయోగం గతో, కేవలం అపరిక్ష్తత్తస్స పరిక్ష్తోకానతో అపరో ఏకో లేడ్డుపాతో గామూపచారో నామాతి దీపనత్తం వుత్తే. పరిక్ష్తత్తస్సచే దే గామస్స ఏకో లేడ్డుపాతో కప్పియభూమిసమానో ఉపచారోతి వుత్తే. పగవే అపరిక్ష్తత్తస్స పరిక్ష్తోకానతో ఏకో. నో పన పాకటత్తా చ అజ్ఞోకాసత్తా చ ఓక్యమన్తస్స ఆపత్తిం కరోతి రపేత్వా భిక్షునియా గామన్తరాపత్తిం. భిక్షునియా హి తస్మిం దుతియలేడ్డుపాతసజ్ఞాతే గామూపచారో వసన్తి ఆపత్తిశ్చ ఆపజ్జన్తి, గామం పవినన్తి గామన్తరాపత్తిశ్చ. తాసశ్చో రితట్టానం అరశ్శసజ్ఞం గచ్చతి “తావదేవ ధాయా మేతబ్బా...పి... తస్సా తయో చ నిస్సయే, అట్ట చ అకరణియాని ఆచిక్ఖేయ్యాధా”తి (చూళవ. ౪౩౦) వచనతో. అరశ్శప్పటిసంయుత్తానం సిక్ఖాపదానం, వికాలేగామపువేసనసిక్ఖాపదస్స (పాచి. ౨౦౮) చ భిక్షునీనం అసాధారణత్తా చ అన్తరారామభిక్షునుపస్సయప్పటిక్యమనాదీనం కప్పియభూమిభావవచనతో చ “ఏకా గణవ్తా ఓహీయేయ్యాతి అగామకే అరశ్శో దుతియికాయ భిక్షునియా దస్సనూపచారం వా

సవనూపచారం వా విజహన్తియా ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తిఆదిసిక్ష్ణపదపఞ్చత్తితో (పాచి. ౬౯౨) చ భిక్షునిక్ష్ణస్తకనయవిన వా యస్మా పరిక్ష్ణీతస్స గామస్స ఇన్దఖీలతో పట్టాయ అపరిక్ష్ణీతస్స ఉపచారతో పట్టాయ నీయతి, తత్త అన్తరఘరే నిక్ష్ణీతదీవరే సతి చతురఙ్గసమోధాసేన భిక్షూ వసన్తి, తస్మా సగామకం నామ హోతి.

అవిప్సవాససీమాయ ఏకం నామ “న, భిక్షవే, భిక్షునియా అరణ్ణో వత్థబ్బం, యో వసన్య్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (చూళవ. ౪౩౧) వచనతో భిక్షునీనం అరణ్ణవాసో నామ నట్టితి సిద్ధం. తాయ హి అరణ్ణో భిక్షునుపస్సయే సతి అన్తోఆవాసేపి దుతియికాయ దస్సనసవనూపచారం విజహన్తియా ఆపత్తి. తస్మా అవిప్సవాససీమాధికారే “రపేత్వా గామఞ్చ గామూపచారఞ్చా”తి (మహవ. ౧౪౪) ఏత్థ యం రానం రపితం, తత్తేవ భిక్షునుపస్సయోపి కప్పతి, న తతో పరం.

తాసఞ్చ అవిప్సవాససీమాకమ్మవాచాయం “రపేత్వా గామఞ్చ గామూపచారఞ్చా”తి వచనం నట్టితి కత్తా తేస్సేవ గామగామూపచారేసు ఫరతి. తతో పరం దుతియేసు లేడ్డుపాతాదీసు తాసం అకప్పియభూమికత్తా న సమానసంవాసకసీమా అరణ్ణో ఫరతి భిక్షూనం గామగామూపచారం వియ. తస్మా వుత్తం “భిక్షునియా రపేత్వా గామస్తరాపత్తి”న్తి.

ఏవం తావ పఞ్చవిధం గామభేదం, అరణ్ణభేదఞ్చ ఇత్తా ఇదాని “**అత్థి గామో న గామపరిహారం కత్థవి లభతీ**”తిఆదిభేదో వేదితబ్బో. తత్త యో అట్టకథాయం “అమనుస్సో నామ యో సబ్బసో వా మనుస్సానం అభావేన యక్ష్మపరిగ్గహభూతో”తి వుత్తే, సో గామో న గామపరిహారం కత్థవి సిక్ష్ణపదే లభతి. యశ్చే సన్దాయ అట్టకథాయం “తం పనేతం బుద్ధకాలే, చక్కవత్తికాలే చ నగరం హోతి, సేసకాలే సుజ్ఞం హోతి యక్ష్మపరిగ్గహిత”న్తి (పారా. అట్ట. ౧.౮౪; దీ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౦) వుత్తం. యో పన పటిరాజచోరాదీహి విలుత్తత్తా, కేవలం భయేన వా ఛడ్డితో సఘరోవ అన్తరహితగామభూతో, సో “గామన్తరే గామన్తరే ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి (పాచి. ౧౮౩) వుత్తపాచిత్తియం జనేతి, వికాలే గామప్పవేసనం, సేఖియే చత్తారి జనేతీతి వేదితబ్బా. యో పన గామో యతో వా మనుస్సా కేనచిదేవ కరణీయేన పునపి ఆగన్తుకామా ఏవ అపక్కన్తాతి వుత్తే, అమనుస్సో సో పకతిగామసదిసోవ.

అత్థి అరణ్ణం న అరణ్ణపరిహారం కత్థవి లభతీతి ఏత్థ “అట్ఠోకాసో ఏకూపచారో నామ అగామకే అరణ్ణో సమన్తా సత్తబ్బన్తరా ఏకూపచారో, తతో పరం నానూపచారో”తి (పారా. ౪౯౪) ఏత్థ య్యాయం నానూపచారోతి వుత్తే, తం వేదితబ్బం. యో పన పరిక్ష్ణీతస్స ఏకలేడ్డుపాతసజ్ఞతో గామూపచారనామకే గామో, యో వా సత్థో నాతిరేకదాతుమాసనివిట్టో, సో **అత్థి గామో న గామకిచ్చం కరోతి**. న హి తం రానం ఓక్కమన్తో గామప్పవేసనాపత్తిం ఆపజ్జతి. యం పన గామసీమాయ పరియాపన్తం మనుస్సానం వలజ్ఞానట్టానభూతం అరణ్ణం, తం **అత్థి అరణ్ణం న అరణ్ణకిచ్చం కరోతి** నామ. న హి తత్త ఆరణ్ణకసీమా లబ్బతీతి. ఏత్తావత్తా “గామో వా అరణ్ణో వా”తి ఇమిస్సా అనుపఞ్చత్తియా లక్ష్మణానుపఞ్చత్తిభావో దస్సితో హోతి.

“గోనిసాదినివిట్టోపి గామో”తి ఏత్థ సచే తస్స గామస్స గామఖేత్రపరిచ్ఛేదో అత్థి, సబ్బోపి ఏకో గామో. నో చే, ఉపచారేన వా పరిక్ష్వేపేన వా పరిచ్ఛిన్దితబ్బో. సచే గామఖేత్రే సతి కానిచి తాని ఘరాని అజ్ఞామజ్ఞాఉపచారప్పహోనకం రానం అతిక్కమిత్తా దూరే దూరే కతాని హోన్తి, వికాలే గామప్పవేస ఉపచారోవ పమాణం. అన్తరఘరప్పటిసంయుత్తేసు సేఖియేసు, భిక్షునియా గామస్తరాపత్తిసు చ ఘరానం పరిక్ష్వేపారహట్టానం పమాణం, ఉపోసథాదికమ్మానం గామఖేత్రం పమాణం, ఆరణ్ణకసీనాసనస్స ఆసన్తిఘరస్స దుతియలేడ్డుపాతతో పట్టాయ పఞ్చాదనుసతన్తరతా పమాణన్తి ఏవం నో పటిభానన్తి ఆచరియా.

“యమ్మి ఏకస్మింయేవ గామఖేత్రే ఏకం పదేసం ‘అయమ్మి విసుంగామో హోతూ’తి పరిచ్ఛిన్దిత్తా రాజా కస్సచి దేతి, సోపి విసుంగామసీమా హోతియేవా”తి (మహవ. అట్ట. ౧౪౭) అట్టకథావచనతో తం పవినన్తియా భిక్షునియా గామస్తరాపత్తి హోతి ఏవ. సచే తత్త విహరో వా దేవకులం వా సభా వా గేహం వా నట్టి, కేవలం వత్థుమత్తకమేవ హోతి, గామోతి వినయకమ్మం సబ్బం తత్త కప్పతి. “అమనుస్సో గామో”తి హి వుత్తం. తఞ్చ రానం ఇతరస్స గామస్స పరిక్ష్వేపబ్బన్తరే వా ఉపచారబ్బన్తరే వా హోతి, వికాలే గామప్పవేసనం ఆపుచ్చిత్తావ గన్తబ్బం. నో చే, అరణ్ణం వియ యథాసుఖం గన్తబ్బం. తత్త చే ఆరామో వా తిత్తియసేయ్యోదీసు అజ్ఞాతరోవా హోతి, లద్దకప్పమేవ. భిక్షునుపస్సయో చే హోతి, గామం పిడ్డాయ పవినన్తియా భిక్షునియా గామస్తరాపత్తి పరిహరితబ్బా. “అరణ్ణం నామ రపేత్వా గామఞ్చ గామూపచారఞ్చ అవసేసం అరణ్ణం నామా”తి (పారా. ౯౨) ఏత్థ పరిక్ష్వేపే సతి యథావుత్తపరిచ్ఛేదం గామమేవ రపేత్వా అవసేసం తస్స ఉపచారం, తతో పరఞ్చ అరణ్ణం నామ, పరిక్ష్వేపే అసతి యథావుత్తపరిచ్ఛేదం గామూపచారమేవ రపేత్వా తతో పరం అవసేసం అరణ్ణం నామాతి అధిష్ఠాయో. ఏవం సతి “నిక్ఖమిత్తా బహి ఇన్దఖీలా సబ్బమేతం అరణ్ణ”న్తి (విభ. ౨౨౯) వుత్తలక్ష్మణో అగామకే అరణ్ణో గణఘ్టాఓహీయనాపత్తి, తత్త అవిప్సవాససీమాయ ఫరణం వికాలే గామప్పవేసనాపత్తియా అనాపత్తితి ఏవమాదివినయవిధి సమేతి, అజ్ఞాథా న సమేతి.

“రపేత్వా గామూపచారం అవసేసం అరణ్ణం నామా”తి (మహవ. ౧౪౪) వుత్తే గామూపచారతో పరో అరణ్ణాని సిద్ధే “రపేత్వా గామ”న్తి వినసత్తో న దిస్సతి, గామస్స పన అరణ్ణభావప్పసగ్గభయా వుత్తన్తి చే? న, గామూపచారస్స అభావప్పసగ్గతో. సతి హి గామే గామూపచారో హోతి, సో చ తవ మతేన అరణ్ణభూతో. కుతో దాని గామూపచారో. గామూపచారోపి చే అరణ్ణసగ్గ్యం గచ్ఛతి, పరోవ గామోతి కత్తా న యుత్తం గామస్స అరణ్ణభావప్పసగ్గతో చ. తస్మా “గామో వా అరణ్ణో వా”తి ఏత్థ గామూపచారోపి “గామో” త్వేవ సగ్గహితో. తస్మా గామస్స అరణ్ణభావప్పసగ్గో న యుజ్జతి. యది ఏవం “రపేత్వా గామం అవసేసం అరణ్ణం నామా”తి ఏత్తకం వత్తబ్బన్తి చే? న, అరణ్ణస్స పరిచ్ఛేదజాననప్పసగ్గతో. తథా హి వుత్తే “అరణ్ణపరిచ్ఛేదో న పఞ్ణాయతీ”తి నో లద్ది. గామూపచారపరియన్తో హి ఇథ గామో నామ. యది ఏవం “గామస్స చ అరణ్ణస్స చ పరిచ్ఛేదదస్సనత్తం వుత్త”న్తి అట్టకథాయం వత్తబ్బం, “అరణ్ణస్స పరిచ్ఛేదదస్సనత్తం వుత్త”న్తి కిమత్తం వుత్తన్తి చే? వుచ్చలే - అట్టకథాచరియేన పరమగామూపచారంయేవ సన్దాయ వుత్తం “అరణ్ణపరిచ్ఛేదదస్సనత్త”న్తి సబ్బసిక్ష్ణపదే హి బాహిరఇన్దఖీలతో పట్టాయ గామూపచారం అరణ్ణం నామ. గామపరిచ్ఛేదవచనే పయోజనం పనేత్త నట్టి పరిక్ష్వేపేన పాకటభూతత్తా. దుతియగామూపచారోవ గామస్స పరిచ్ఛేదదస్సనత్తం వుత్తే పరిక్ష్వేపభావేన అపాకటత్తా. తత్త పరమగామూపచారో చే అరణ్ణపరిచ్ఛేదదస్సనత్తం వుత్తే, తత్త న వత్తబ్బో. “నిక్ఖమిత్తా ఇన్దఖీలా సబ్బమేతం అరణ్ణ”న్తి వత్తబ్బం. ఏవం సన్తే సుబ్బత్తతరం అరణ్ణపరిచ్ఛేదో దస్సితో హోతి, మిచ్చాగాహో చ న హోతి.

“మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో”తి హి వుత్తే అయం గామూపచారోవ అరణ్ణం గామూపచారస్స విభజ్జత్తా. యది అరణ్ణపరిచ్ఛేదదస్సనత్తం వుత్తం, అవుత్తకమేవ, అరణ్ణతో పరన్తి చ మిచ్చాగాహో హోతీతి చే, నను వుత్తం “పరమమేవ ఇదం పరిక్ష్ణీతస్స గామస్స ఉపచారనియమనత్తం వుత్త”న్తి? అరణ్ణపరిచ్ఛేదదస్సనత్తం కిఞ్చాపి “గామూపచారో”తిఆది ఆరద్ధం, ఇన్దఖీలే రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతోతి పన ఏవం వచనప్పయోజనం. అపరిక్ష్ణీతస్స చ గామస్స య్యాయం లేడ్డుపాతో ఉపచారో”తి **మహోట్టకథాయం** వుత్తే, తస్స నియమనన్తి వుత్తం హోతి. కథం పఞ్ణాయతీతి చే? “అరణ్ణం నామా”తి పదం అనుద్ధరిత్తా “గామూపచారో నామా”తి ఉద్ధరణస్స కతత్తా. తత్త “గామూపచారో నామా”తి మాతికాయం అవిజ్ఞమానం పదం ఉద్ధరన్తో తయో అత్తవసే దస్సతి. సేయ్యోదిదం - అరణ్ణపరిచ్ఛేదదస్సనమేకో అత్తో, అపరిక్ష్ణీతస్స గామస్స ఉపచారేన సద్ధిం పరిచ్ఛేదదస్సనమేకో, న కేవలం అపరిక్ష్ణీతస్సయేవ ఉపచారో వినయాధికారే సప్పయోజనో దస్సితబ్బో, నిప్పయోజనోపి పరిక్ష్ణీతస్స ఉపచారో ఇమివా పరియాయేన లబ్బతీతి అనుసగ్గప్పయోజనమేకో అత్తోపి వేదితబ్బో.

“అపరిక్షితస్య గామస్య ఘరూపదారే రితస్య మజ్జిమస్య పురిసస్య లేడ్డుపాతో”తి ఇదం భగవా తయో అత్తవసే పటిచ్చ అభాసి. సేయ్యధిదం – అపరిక్షితస్య గామస్య పరిచ్చేదదస్సనమేకో, అవిప్పవాససీమాధికారే అయమేవ గామూపదారోతి దస్సనమేకో, తత్త రితస్య దుతియో లేడ్డుపాతో సబ్బత్త గామప్పటిసంయుత్తేసు సిక్ఖాపదేసు సకిచ్చకో ఉపదారోతి దస్సనమేకోతి ఏవం భగవా అత్తనో దేసనావిలాసప్పత్తియా ఏకేకపదుద్ధారణేన తయో అత్తవసే దస్సితీతి వేదితబ్బం.

తథా అవిప్పవాససీమాకమ్మవాచాయ “రపేత్వా గామశ్చ గామూపదారశ్చా”తి (మహావ. ౧౪౪) ఏత్థాపి పరిక్షేపే సతి గామం రపేత్వా, అసతి గామూపదారం రపేత్వాతి అర్థే. పరిక్షితస్య, అపరిక్షితస్య చ మజ్జే ఆరామే అవిప్పవాససీమాసమ్మన్ననకాలే అయం నయో అతివియ యుజ్జతి. ఉభయపరివజ్జనతో పుట్టే వుత్తనయేన వా ఉభయత్త ఉభయం లబ్బతేవ. “అన్తరారామేసు పన ఆవిణ్ణకప్పా భిక్షా అవిప్పవాససీమం సమ్మన్నన్తీ”తి గణిపదే వుత్తం. “అన్తరఘరప్పటిసంయుత్తానం సేఖియానం అన్తరారామేసు అసమ్మవతో అన్తరారామో న గామసజ్ఞం గచ్చతి, తస్మా తత్తపి అవిప్పవాససీమా రుహతేవా”తి ఏకే. తే భిక్షా దుతియస్య గామూపదారస్య గామసజ్ఞాసభావతో తాసం ఇమాయ దుతియాయ అవిప్పవాసకమ్మవాచాయ అభావం దస్సిత్యా పటిక్షిపితబ్బా. అజ్ఞారామో పన గామోపి సమానో తిట్టియసేయ్యాది వియ కప్పేయభూమితి వేదితబ్బో.

ఆపత్తియా పరిచ్చేదం, తథానాపత్తియాపి చ;
దస్సేతుం గామసమ్మన్త-సిక్ఖాపదవిభావనే.

గామగామూపదారా ద్వే, దస్సితా ఇథ తాదినా;
సీమా సీమూపదారా తు, అనేకన్తాతి నుద్దటా.

ఉపదారా చ ద్వే హోన్తి, బాహిరబ్బన్తరబ్బసా;
పరిక్షితాపరిక్షిత-భేదా చే చతురో సియుం.

అయశ్శో ఉపచారసద్ధో వినయపిటకే “అనుజానామి, భిక్షవే, అగిలానేనపి ఆరామే ఆరామూపదారే ఛత్తం ధారేతు”న్తి (చూళవ. ౨౭౦) ఏవమాదీసు బాహిరే ఉపదారే దిస్సతి. బాహిరే ఉపదారో నామ పరిక్షేపతో, పరిక్షేపారహట్టానతో వా ఏకో లేడ్డుపాతో. “అజ్ఞారామో నామ పరిక్షితస్య ఆరామస్య అన్తోఆరామో, అపరిక్షితస్య ఉపదారో. అజ్ఞావసథో నామ పరిక్షితస్య ఆవసథస్య అన్తోఆవసథో, అపరిక్షితస్య ఉపదారో”తిఆదీసు (పాచి. ౨౦౬) పన ఉపచారసద్ధో అబ్బన్తరే ఉపదారే దిస్సతి. అబ్బన్తరే ఉపదారో చ నామ పరిక్షేపో, పరిక్షేపారహట్టానశ్చ హోతి. ఇథ పన పరిక్షేపో “అజ్ఞారామో, అజ్ఞావసథో”తి వా న వుచ్చతి, అన్తో ఏవ ఆరామో, ఆవసథోతి వా. తేసు బాహిరబ్బన్తరభేదభిన్నేసు ద్వీసు ఉపదారేసు అవిప్పవాససీమాధికారే “రపేత్వా గామశ్చ గామూపదారశ్చా”తి (మహావ. ౧౪౪) ఏత్త గామూపదారో నామ అబ్బన్తరూపదారో అదిప్పేతో, న బాహిరే. భిక్షునియా అరణ్ణాసజ్ఞాతతాయ తస్య బాహిరస్య, తస్మా గామన్తరూపత్తియా రాసభూతత్తా చ అబ్బన్తరఉపచారస్సాతి ఇదమేత్త కారణద్యయం వేదితబ్బం. తత్త ఇథ అదిన్నాదానపారాజికవిభజ్ఞేయేవ పరమో గామూపదారో దస్సితో, సో బాహిరే, దుతియో అబ్బన్తరేతి వేదితబ్బో. పరమేన చ అపరిక్షితస్య గామస్య దుతియలేడ్డుపాతసజ్ఞతో బాహిరే ఉపదారో, దుతియేన చ పరిక్షితస్య గామస్య పరిక్షేపతో బాహిరసజ్ఞతో అబ్బన్తరే ఉపదారో లేసన దస్సితీతి వేదితబ్బో. ఏవం చత్తారోపి ఉపదారా ఇథ భగవతా దేసనావిలాసప్పత్తిన దేసనాలీలాయ దస్సితా హోన్తితి అయం నయో సుట్టు లక్ఖేత్వా ఆచరియేహి సమ్మన్తయత్వా యథానురూపం తత్త యోజేతబ్బో. ఇతరథా –

అసమ్మధం బుద్ధమహానుభావం;
ధమ్మస్య గమ్మీరనయత్తతశ్చ;
యో వణ్ణయే నం వినయం అవిణ్ణా;
సో దుద్ధసో సాసననాసహేతు.

పాళిం తదత్తశ్చ అసమ్మధశ్శా;
నాసేతి యో అట్టకథానయశ్చ;
అనిచ్చయం నిచ్చయతో పరేహి;
గామోతి తేయేవ పురక్ఖతో సో.

అనుక్కుమేనేవ మహాజనేన;
పురక్ఖతో పణ్ణితమాని భిక్షు;
అపణ్ణితానం విమతిం అకత్వా;
ఆచరియలీలం పురతో కరోతి.

తత్త హి పాళియం “గామస్య ఉపదారో గామూపదారో, గామసజ్ఞతో ఉపదారో గామూపదారో నామా”తి ఉద్ధరిత్వా గామస్య ఉపదారం దస్సేన్తో “ఇన్దఖీలే రితస్య మజ్జిమస్య పురిసస్య లేడ్డుపాతో”తి (పారా. ౯౨) వత్తా పున గామసజ్ఞాతం ఉపదారం దస్సేన్తో “ఘరూపదారే రితస్య మజ్జిమస్య పురిసస్య లేడ్డుపాతో”తి వుత్తం. ఇమమత్తం సన్ధాయ వికాలో గామప్పవేసనగామన్తరఅవిప్పవాససమ్మతిఆదీసు పరిక్షేపారహట్టానమేవ గామూపదారన్తి వుత్తన్తి లిఖితం.

అత్థతో ఏకన్తి ఏత్త సజ్ఞాసద్ధం సజ్ఞాతసద్దేన సమానయతి. “ఆదియేయ్యా”తి ఇదం పశ్యావీసతియో అవహారానం సాధారణపదం. తానాచావనవసేన చ ఖీలాదీని సజ్ఞామేత్వా ఖేత్తాదిగ్రహణవసేన చాతి అర్థే. తానాచావనే యథా సామికస్య ధురనిక్షేపాదం అనేలోకేత్వావ ఆపత్తి, తథా ఇహాపీతి గహేతబ్బా.

“అసుకం నామ భణ్ణం అవహరిస్సామీ”తి సట్ఠేసం ఏకాసయత్తా “ఏకేనాపీ”తి వుత్తం. యది ఆణత్తి ఇచ్చితబ్బా, సంవిధావహరో నామ ఏకో అవహరో పరిహాయితబ్బో.

ఓకాసపరికప్ప రానాదావనాయ గహితమ్మి ఓకాసపరికప్పితత్తా రక్తతి. ఓకాసాతిక్కమావ పమాణం పుట్టే అనుద్ధచిత్రేన గహితత్తా. ఇదాని సుద్ధచిత్రేన గహితేపి హోతి ఏవాతి వదన్తి, తం న సున్దరం. ఏత్త పన వినిచ్చయో సమన్తపాసాదికం ఓలోకత్తా గహితబ్బో.

ఉద్ధారో నత్తితి రానాదావనం నత్తితి అత్తో.

ఉద్ధతమత్తే అవహరో సకలస్స పయోగస్స నిట్టాపితత్తా, న అత్తసాధకవసేన. ఉద్ధారయేన రక్తతీతి ఏత్త ఏవ-సద్దేన పాతనే న రక్తతీతి అత్తే సిద్ధేపి అత్తసాధకవసేన అత్తం దస్సేతుం “తం ఉద్ధరిత్తా”తిఆది వుత్తం.

“పదబ్యారాజపదేసరాజాదయో బహూ, తేసం సజ్జణ్ణనత్తం ‘రాజానో’తి బహువచనం వుత్త”న్తి లిఖితం. కిత్వాపి బహువచనం కతం, ఇదం పన ఏకం బిమ్మిసారమేవాతి దట్టబ్బం. రాజానోతి కిత్వా అనిద్దిసిత్తా సాధారణవసేన కిత్వాపి వుత్తం, ఇదం పన బిమ్మిసారమేవాతి.

పుబ్బప్పయోగేతి ఏత్త గమనకాలే మగ్గసోధనాధికరణే అపాచిత్రియఖేత్తే దుక్కటం, లతాచ్చేదనాదీసు పాచిత్రియమేవ. గన్తా పన కుమ్మిమత్తకే జాతలతాదిచ్చేదనే సహపయోగత్తా దుక్కటం. “ఏకభజ్జే ఏవం భారియమిదం, ‘త్వమ్మి ఏకపస్సం గణ్ణ, అహమ్మి ఏకపస్సం గణ్ణామీ’తి సంవిదహిత్యా ఉభయేసం పయోగేన రానాదావనే కతే కాయవాచాచిత్రేహి సముట్టాతి. అజ్ఞాధా సాహత్తికం వా ఆణత్తికస్స అజ్ఞం న హోతి, ఆణత్తికం వా సాహత్తికస్సాతి వుత్తలక్ఖణేన విరుజ్జుతీ”తి వినయగణ్ణపదే లిఖితం. పి-సద్దో పనేత్త తత్తేవ లిఖితో.

కాయవాచాసముట్టానం, యస్సా ఆపత్తియా సీయా;

తత్త వాచజ్ఞం చిత్రంవ, కమ్మం నస్సా విధీయతి.

కిరియాకిరియాదికం యశ్చో, యమ్మి కమ్మత్తయం భవే;

న యుత్తం తం విరుద్ధత్తా, కమ్మమేకంవ యుజ్జుతీతి. (వజిర. టీ. పారాజిక ౧౩౧ పక్కిణ్ణకకథావణ్ణనా);

దుతియపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తితియపారాజికవణ్ణనా

యథా శాతపరిజ్ఞా ధమ్మానం సభావజ్ఞాననమేవ “ఇదం రూపం, అయం పేదనా”తి, తీరణపరిజ్ఞా పన ధమ్మసభావేన సద్ధిం అనిద్దాదివసేన పవత్తమానం “రూపం అనిచ్చన్తి వా”తిఆది, ఏవమిద సద్ధిం చేతేత్తా ఏకత్తేనాపి పాణాతిపాతాభావా “జీవితా వోరోపియ్యా”తి వుత్తం. “మనుస్సవిగ్గహ”న్తి వుత్తత్తా గబ్బసేయ్యకానం వసేన సబ్బసుఖుమఅత్తభావతో పట్టాయ దస్సేతుం “కలలతో పట్టాయ”తి ఆవా. ఏత్త జీవితా వోరోపిత్తో పచ్చుప్పన్నతో వియోజేతి. తత్తే ఖణపచ్చుప్పన్నం న సక్కా వోరోపేతుం, సన్తతిపచ్చుప్పన్నం వా అద్ధాపచ్చుప్పన్నం వా సక్కా. కథం? తస్మిత్తో ఉపక్కమే కతే లద్ధాపక్కమం జీవితదసకం నిరుజ్జమానం దుబ్బలస్స పరిహీనవేగస్స పచ్చయో హోతి. సన్తతిపచ్చుప్పన్నం యథా ద్వే తయో జవనవారే జవిత్యా నిరుజ్జుతి, అద్ధాపచ్చుప్పన్నా తదనురూపం కత్తా నిరుజ్జుతి, తథా పచ్చయో హోతి. తతో సన్తతిపచ్చుప్పన్నం వా అద్ధాపచ్చుప్పన్నం వా యథాపరిచ్చిన్నకాలం అపత్త్యా అన్తరావ నిరుజ్జుతి. ఏవం తదుజయమ్మి వోరోపేతుం సక్కా. తస్మా పచ్చుప్పన్నం వియోజేతి.

“ఇమస్స పనత్తిస్సా”తి వోహరవసేన వుత్తమత్తం పరమత్తవసేన ఆవిభావత్తం “పాణో వేదితబ్బో”తిఆది వుత్తం. కాయవిజ్ఞాత్తిసహితాయ చేతనాయ పయుజ్జుతీతి పయోగో, కో సో? సరిరే సత్థాదీనం గమనం పహరణన్తి కాయవచీవిజ్ఞాత్తిసహితాయ చేతనాయ పరసరిరే సత్తపాతనం. దూరో తిత్తిన్తి దూరో వా తిట్టతు, సమీపే వా. హత్తతో ముత్తేన పహరో నిస్సగ్గియో. తత్తాతి నిస్సగ్గియప్పయోగే. యో కేచి మరతూతి ఏత్త మహాజనసముహా న సక్కా. యస్సూపరి సరో పతతి, తస్సేన జీవితమరణం కాతుం, న యస్స కస్సచి జీవితమరణం. ఆణాపనన్తి వచీవిజ్ఞాత్తిసహితాయ చేతనాయ అధిప్పితత్తసాధనం. తేనెవ “సావేతుకామా న సావేతి”తి (పారా. ౨౪) వుత్తం. ఆణత్తినియామకాతి ఆణత్తికప్పయోగసాధికా. ఏతేసు హి అవిరజ్జుతేసు ఏవ ఆణత్తిపయోగో హోతి, న అజ్ఞాధా.

రూపూపహరోతి ఏత్త -

“మమాలాభేన ఏసిత్థీ, మరతూ”తి సమీపగో;

దుట్టచిత్తో సచే యాతి, హోతి సో ఇత్తిమారకో.

భిక్ఖత్తాయ సచే యాతి, జానన్తోపి న మారకో;

అనత్తికో హి సో తస్సా, మరణేన ఉపేక్షకో.

వియోగేన చ మే జాయా, జననీ చ న జీవతి;

ఇతి జానం వియుజ్జన్తో, తదత్తికో హోతి మారకో.

పబ్బజ్ఞాదినిమిత్తశ్చో, యాతి జానం న మారకో;

అనత్తికో హి సో తస్సా, మరణేన ఉపేక్షకో.

హారకసద్దస్స భేదతో అత్తం విత్తారేత్తా ఉభయమ్మి ఏకమేవాతి దస్సేతుం “సత్తశ్చ తం హారకశ్చా”తిఆది వుత్తం. ఏతేన ధావరప్పయోగం దస్సేతి సాహత్తికాదీసు పయోగేసు. “ఇతి చిత్రమనో”తి ఉద్ధరిత్తాపి ఇతిసద్దస్స అత్తో న తావ వుత్తో. కిత్వాపి న వుత్తో, అధికారవసేన పన ఆగతం ఇతిసద్దం యోజేత్తా ఇతి చిత్రసజ్జుబ్బోతి ఏత్త “మరణసజ్జో మరణచేతనో మరణాధిప్పయో”తి వుత్తత్తా మరణయేవ వక్ఖతీతి వేదితబ్బో. వుత్తనయేనాతి ధప్పయోగవసేన. సాహత్తికనిస్సగ్గియప్పయోగేసు సన్నిట్టాపకచేతనాయ సత్తమాయ సహ

ఉప్పున్నకాయవిజ్ఞాత్రియా సాహస్తికలా వేదితబ్బా. ఆణత్తికే పన సత్తహేపి చేతనాహి సహ వదీవిజ్ఞాత్రిసమ్మవతో సత్త సత్త సద్దా ఏకతో హుత్వా ఏకకక్షరభావం గన్వా యత్తకేహి అక్షరేహి అత్తనో అధిస్సాయం విజ్ఞాపీన్తి. తదవసానక్ఖరసముట్టాపికాయ సత్తమచేతనాయ సహజాతచవీవిజ్ఞాత్రియా ఆణత్తికలా వేదితబ్బా.

తతియపారాజికవణ్ణనా నిట్టిలా.

౪. చతుత్థపారాజికవణ్ణనా

ఇదేవ సక్ఖహన్తి “ఇతి జానామి, ఇతి పస్సామీ”తి పదే కథన్తి చే, “ఇతి జానామీ”తిఆదిమాహ . కేవలం “పాపిచ్చత్తాయా”తి (కట్టో. అట్ట. చతుత్థపారాజికవణ్ణనా) వచనతో మన్దత్తా మోమూహత్తా సముదాదరస్స అనాపత్తితి దీపితం. “అతీతకాలో నోతాపన్నీమ్మీ”తి వదన్తో పరియాయేన వదతి, “యో తే విహరే వసతి, నో భిక్షు అరహ”తిఆదీసు (పరి. ౧౬౫) వియ సిక్ఖాపదేపి “ఇతి జానామీ”తి (పారా. ౧౯౫, ౧౯౭) పద్దుచ్చన్నమేవ వుత్తం.

చతుత్థపారాజికవణ్ణనా నిట్టిలా.

మాతుఘాతకపితఘాతకలరహస్సఘాతకా తతియపారాజికం ఆపన్నా, భిక్షునిదూసకో, లమ్పిఆదయో చ చత్తారో పరమపారాజికం ఆపన్నా ఏవాతి కత్వా కుతో చతువీసతీతి చే? న, అధిష్సాయాజాననతో. మాతుఘాతకాదయో హి చత్తారో ఇధానుపసమ్మన్నా ఏవ అధిష్పితా, లమ్పిఆదయో చత్తారో కిఞ్నాపి పరమపారాజికేన సక్ఖహితా, యస్మా పన ఏకేన పరియాయేన మేధునధమ్మం పటిసేవినో హోన్తి. తస్మా విసుం వుత్తా. న లభతి భిక్షాహితి ఏత్త “ఉపోసథాదిభేదం సంవాస”న్తి ఏత్తకం వుత్తం. వినయట్టకథాయం “ఉపోసథప్పవారణాపాతిమోక్షుద్దేససక్ఖకమ్మప్పభేద”న్తి వుత్తం. పాళియం “సంవాసో నామ ఏకకమ్మం ఏకుద్దేసో సమసిక్ఖతా”తి (పారా. ౫౫, ౯౨, ౧౭౨, ౧౯౮) వుత్తం. తివిధేనాపి సక్ఖకమ్మం కాతుం న వట్టతీతి పటిక్ఖితం. “న, భిక్షవే, గహత్థేన నిసిన్నపరిసాయ పాతిమోక్షం ఉద్దీసితబ్బ”న్తిఆది (మహావ. ౧౫౪) పాతిమోక్షప్పవారణాసు ఏవ ఆగతం, అశ్లోసు చ ఏవరూపేసు రానేసు సేసుం కమ్మం కాతుం నత్తి పటిక్ఖేవో. ఆచరియాపి “సేసుం కమ్మం కాతుం వట్టతి, నత్తి ఆపత్తి”తి వదన్తి. “అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నం అమూలకేన పారాజికేన బోధేన్నస్స సజ్ఞాదీసనో, సజ్ఞాదీసేన బోధేన్నస్స పాచిత్తియన్తి భిక్షునో వియ వుత్తం, న అనుపసమ్మన్నస్స వియ దుక్కటం. తస్మా తేన సహసేయ్యా, తస్స పటిగ్గహణ్యా భిక్షుస్స వట్టతీతి ఆచరియా వదన్తి”తి లిఖితం. “యథా పురే తథా పచ్చాతి ఏకకమ్మం ఏకుద్దేసో సమసిక్ఖతా”తి ఏవం వుత్తసంవాసస్స అభబ్బతామత్తం సన్ధాయ వుత్త”న్తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం.

ఇదాని చతున్నమ్మి సాధారణం పక్కిణ్ణకం – మేధునధమ్మం పటిసేవన్తో అత్తి కోచి పారాజికో హోతి అసంవాసో, అత్తి కోచి న పారాజికో హోతి అసంవాసో, అత్తి కోచి న పారాజికో సంవాసో దుక్కటపత్తుస్మిం వా ధుల్లచ్చయపత్తుస్మిం వా పటిసేవన్తో, అత్తి కోచి న పారాజికో పక్ఖపణ్ణకో అపణ్ణకపక్ఖే ఉపసమ్మన్నో పణ్ణకపక్ఖే మేధునధమ్మం పటిసేవన్తో. నో ఆపత్తిం నాపజ్జతీతి న పారాజికో నామ. న హి అభిక్షుస్స ఆపత్తి నామ అత్తి. నో అనాపత్తికత్తా అపణ్ణకపక్ఖే ఆగతో కిం అసంవాసో హోతి, న హోతితి? హోతి. “అభబ్బో తేన సరీరబద్ధనేనా”తి (మహావ. ౧౨౯) హి వుత్తం. “యో పన భిక్షు భిక్షానం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో...పి... అసంవాసో”తి (పారా. ౪౪) వుత్తత్తా యో భిక్షుభావేన మేధునం ధమ్మం పటిసేవతి, నో ఏవ అభబ్బో. నాయం అపారాజికత్తాతి చే? న, “బృత్తేన భిక్షునా పటిబలేన సక్ఖో శాసితబ్బ”తి (మహావ. ౧౭౬) వుత్తత్తానే యథా అభిక్షునా కమ్మవాచాయ సావితాయపి కమ్మం రుహతి కమ్మవిపత్తియా అసమ్మవతో, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. తత్తాయం వినో – ఉపసమ్మన్నపుట్టో ఏవం చే కమ్మవాచం సావేతి, సక్ఖో చ తస్మిం ఉపసమ్మన్నసక్ఖో ఏవ చే, కమ్మం రుహతి, నాశ్శాధాతి నే ఖన్తితి ఆచరియా.

గహత్థో వా తిత్తియా వా పణ్ణకో వా కమ్మవాచం సావేతి, సక్ఖేన కమ్మవాచా న వుత్తా హోతి. “సక్ఖో ఉపసమ్మదేయ్య సక్ఖో ఉపసమ్మదేతి, ఉపసమ్మన్నో సక్ఖేనా”తి (మహావ. ౧౨౭) హి వచనతో సక్ఖేన కమ్మవాచాయ వత్తబ్బతాయ సక్ఖపరియాపన్నేన, సక్ఖపరియాపన్నసక్ఖోతేన వా ఏకేన వుత్తాయ సక్ఖేన వుత్తా హోతీతి వేదితబ్బో, న గహత్థతిత్తియపణ్ణకాదీసు అశ్శాతరేన. అయమేవ సబ్బకమ్మేసు యుత్తి దట్టబ్బా.

తథా అత్తి మేధునం ధమ్మం పటిసేవన్తో కోచి నాసితబ్బో, “యో భిక్షునిదూసకో, అయం నాసితబ్బో”తి (మహావ. ౧౧౪-౧౧౫ అత్తతో సమానం) వుత్తత్తా తేన ఏవ నో అనుపసమ్మన్నోవ సహసేయ్యపత్తిం వా అజ్ఞం వా తాదినం జనేతి, తస్స ఓమసనే చ దుక్కటం హోతి. అభిక్షునియా మేధునధమ్మం పటిసేవన్తో న నాసితబ్బో, “అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మదేతబ్బో”తి పాళియా అభావతో, తేనేవ నో ఉపసమ్మన్నసక్ఖం గచ్ఛతి, సహసేయ్యపత్తిఆదినం న జనేతి, కేవలం అసంవాసోతి కత్వా గణపూరకో న హోతి. ఏకకమ్మఏకుద్దేసో హి సంవాసోతి వుత్తో, సమసిక్ఖతాపి సంవాసోతి కత్వా నో తేన సద్ధిం నత్తితి. పదనోధమ్మాపత్తిం పన జనేతీతి కారణద్వాయా దిస్సతీతి. యథా భిక్షునియా సద్ధిం భిక్షుసక్ఖస్స ఏకకమ్మాదినో సంవాసస్స అభావా భిక్షుని అసంవాసా భిక్షుస్స, తథా భిక్షు చ భిక్షునియా, పదనోధమ్మాపత్తిం పన న జనేతి. తథా అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నేపి ఏకేవో “యో నాసితబ్బోతి వుత్తో”తి ఇమినా నిదస్సనేన సకారణద్వాయా అజ్ఞపేక్షితా హోతీతి న గహణం గచ్ఛతి. అపిచ “ఉభో నాసితబ్బా, దూసకో నాసితబ్బో”తి (పారా. ౬౬) వచనతో, “మేత్తియం భిక్షునిం నాసితా”తి (పారా. ౩౮౪) వచనతో చ యో సక్ఖమజ్ఞం పవీసిత్యా అనువిజ్ఞకేన అనువిజ్ఞయమానో పరాజితో, నోపి అనుపసమ్మన్నేవ, న ఓమసవాదపాచిత్తియం జనేతీతి వేదితబ్బో.

అపిచేత్త సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకచతుక్కం వేదితబ్బం. అత్తి హి పుగ్గలో సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో, అత్తి పుగ్గలో న సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో, అత్తి పుగ్గలో సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో చేవ సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో చ, అత్తి పుగ్గలో నేవ సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో. తత్త తతియా భిక్షునీ సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకా వేదితబ్బా. సా హి యావ న లింగం పరిచ్చజతి, కాసావేసు సజ్జాసాహవ సమానా సామజ్ఞా చవితకామా సిక్ఖం పచ్చక్ఖన్తిపి భిక్షునీ ఏవ సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నావ. వుత్తళ్ల భగవతా “నత్తి, భిక్షవే, భిక్షునియా సిక్ఖాపచ్చక్ఖాన”న్తి. కదా పన సా అభిక్షునీ హోతీతి? యథా సా విబ్బనాతి సక్ఖం గచ్ఛతి. వుత్తళ్ల భగవతా “యదేవ సా విబ్బనా, తదేవ సా అభిక్షునీ”తి (దూళవ. ౪౩౪). కిత్తావతా పన విబ్బనా హోతీతి? సామజ్ఞా చవితకామా కాసావేసు అనాలయా కాసావం వా అపనేతి, నగ్గా వా గచ్ఛతి, తిణపణ్ణాదినా వా పటిద్వాదేత్వా గచ్ఛతి, కాసావంయేవ వా గిహినివాసనాకారేన నివాసేతి, ఓదాతం వా వత్తం నివాసేతి, లిక్ఖేనేవ వా సద్ధిం తిత్తియేసు పవీసిత్యా కేసలుజ్ఞానాదివతం సమాదియతి, తిత్తియలింగం వా సమాదియతి, తదా విబ్బనా నామ హోతి. తత్త యా సలిక్ఖే రితావ తిత్తియవతం సమాదియతి, సా తిత్తియపక్కన్నభిక్షు వియ పచ్చా పబ్బజ్జమ్మి న లభతి. సేసా పబ్బజ్జమేవ లభతి, న ఉపసమ్మదం. పాళియం కిఞ్నాపి “యో, భిక్షవే, భిక్షునీ సకావాసా తిత్తాయతనం సజ్జన్తా, సా ఆగతా న ఉపసమ్మదేతబ్బా”తి (దూళవ. ౪౩౪) వచనతో యా పరమం విబ్బమిత్వా పచ్చా తిత్తాయతనం సజ్జన్తా, సా ఆగతా ఉపసమ్మదేతబ్బాతి

అనుష్ఠాతం వియ దిస్సతి. సగ్గతిఆచరియేహి పన “చతువీసతి పారాజికాన్”తి (పారా. అట్ట. ౨.౨౩౩) వుత్తత్తా న పున సా ఉపసమ్మాదేతబ్బా. తస్మా ఏవ సిక్ఖాపచ్ఛక్ఖానం నానుష్ఠాతం భగవతా. అన్తిమవత్థుం అజ్ఞాపన్నా పన భిక్కునీ ఏవ. పక్ఖపణ్ణకీపి భిక్కునీ ఏవ. ఇమం నయం చతూసుపి యోజేత్వా యథారహం కథేతబ్బం.

పారాజికవణ్ణనా నిట్ఠితా.

సజ్ఞాదిసేసకణ్డం

౧. సుక్కువిసస్థిసీక్ష్ణాపదవణ్ణనా

అజ్ఞాత్ర సుపినన్తాతి స్వాయం దుబ్బలవత్తుకత్తా చేతనాయ పటిసన్ధిం ఆకడ్డితుం అసమత్తా, సుపినే ఉపట్టితం నిమిత్తజ్ఞో దుబ్బలం. పవత్తే పన అజ్ఞోహి కుసలాకుసలేహి ఉపత్తమ్మితా విపాకం దేతి. కిజ్ఞాపి విపాకం దేతి, అథ భో అవిసయే ఉప్పన్నత్తా అబ్బోహారికావ సుపినన్తచేతనాతి లిఖితం. యం పనేత్త “సుపినే ఉపట్టితం నిమిత్తజ్ఞో దుబ్బల”ని వుత్తం, తం అనేకన్తం, న చ ఆరమ్మణదుబ్బలతాయ చిత్తప్పవత్తి దుబ్బలా అతీతానాగతారమ్మణాయ, పజ్జత్తారమ్మణాయ వా అదుబ్బలత్తా. తస్మా దుబ్బలవత్తుకత్తాతి దుబ్బలహదయవత్తుకత్తాతి నో తక్కోతి (వజిర. టీ. పారాజిక ౨౩౬-౨౩౭) ఆచరియో. అవత్తుకతాయ దుబ్బలభావో యుజ్జతీతి చే? న, అవత్తుకాయ భావనాపభవాయ అతిరేకబలవసమ్భవతో. భావనాబలసమప్పితజ్ఞో చిత్తం అరూపమ్మి సమానం అతిభారమ్మి కరజకాయం గహీత్వా ఏకచిత్తక్షణేన బ్రహ్మలోకమ్మి పాపేత్వా రపేతి, తప్పటిభాగం అనప్పితమ్మి కామావచరచిత్తం కరజకాయం ఆకాసే లజ్జనసమత్తం కరోతి. కిం పనేత్త తం అనుమానకరణం? యేన చిత్తస్సేవ ఆనుభావోతి పజ్జాయేయ్య చిత్తానుభావేన రపనలజ్జనాదికిరియావిసేసనిబ్బత్తిదస్సనతో. పకతిచిత్తసముట్టానరూపం వియ అసంసత్తత్తా, నిక్ఖమనత్తా చ వట్టిసీసం, కటి, కాయోతి తిథా సుక్కుస్స రానం పకప్పేన్తి ఆచరియా. సప్పవిసం వియ తం దట్టబ్బం, న చ విసే రాననియమో, కోధవసేన పస్సన్తస్స హోతి. ఏవమస్స న రాననియమో, రాగవసేన ఉపక్కుమన్తస్స హోతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో.

“దకసోతం అనోతిజ్ఞోపి”తి ఇదం “ఓతిణ్ణమత్తే”తి ఇమినా విరుజ్జతీతి చే, తం దస్సేతుం “రానతో పన మత”నిఆదిమాహ. తస్సన్తో - నిమిత్తే ఉపక్కుమం కత్వా సుక్కుం రానా చావేత్వా పున విప్పటిసారవసేన దకసోతోరోహణం నివారేతుం న సక్కా, తథాపి అధివాసాధిప్పాయేన అధివాసేత్వా అన్తరా దకసోతతో ఉద్ధం నివారేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ “బహి నిక్ఖన్తే వా”తి వుత్తం, తస్మా రానా చుత్తజ్ఞో అవస్సం దకసోతం ఓతరతీతి అట్టకథాయ అధిప్పాయో. తస్మా ఉభయం సమేతీతి గహేతబ్బో.

ఏత్థాహ - కస్మా ఇమస్మిం సీక్ష్ణాపదే “యో పన భిక్ఖూ”తిఆదినా కారకో న నిద్దిట్టోతి? వుచ్చతే - అధిప్పాయాపేక్షాయ భావతో కారకో న నిద్దిట్టో తస్స సాపేక్షభావదస్సనత్తం. కథం? కణ్ణవనాదిఅధిప్పాయచేతనావసేన చేతేన్తస్స కణ్ణవనాదిఉపక్కుమేన ఉపక్కుమన్తస్స మేధునరాగవసేన ఊరుఆదీసు దుక్కుటవత్తూసు, వణాదీసు ధుల్లచ్చయవత్తూసు చ ఉపక్కుమన్తస్స సుక్కువిసస్థియా సతిపి న సజ్ఞాదిసేసో “అనాపత్తి భిక్ఖు న మోచనాధిప్పాయస్సా”తి (పారా. ౨౬౩) వచనతో. తస్మా తదత్థదస్సనత్తం ఇథ కారకో న నిద్దిట్టో. అజ్ఞాథా “యో పన భిక్ఖు సజ్ఞోతనికం సుక్కువిసస్థిం ఆపజ్ఞేయ్య, సజ్ఞాదిసేసో”తి నిద్దిట్టో కారకే “చేతేతి న ఉపక్కుమతి ముచ్చతి, అనాపత్తి”తి (పారా. ౨౬౨) వుత్తవచనవిరోధో. తథా “సజ్ఞోతనికాయ సుక్కువిసస్థియా అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా సజ్ఞాదిసేసో”తి భుమ్మే నిద్దిట్టోపి సో ఏవ విరోధో హేత్వత్తనియమసిద్ధితో. తస్మా తదుభయమ్మి వచనక్కుమం అవత్వా “సజ్ఞోతనికా సుక్కువిసస్థి అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా సజ్ఞాదిసేసో”తి వుత్తం. తత్త నిమిత్తత్తే భుమ్మవచనాభావతో హేత్వత్తనియమో న కతో హోతి. తస్మిం అకతే సజ్ఞోతనికా సుక్కువిసస్థి అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా సజ్ఞాదిసేసోతి, ఉపక్కుమే అసతి అనాపత్తితి అయమత్తో దీపితో హోతీతి వేదితబ్బం.

ఇమస్మిం సిక్ష్వాపదే ద్వే ఆపత్తిసహస్రాని హోన్తి. కథం? అత్తనో హత్వాదిభేదే అజ్ఞత్తరూపే రాగూపత్తమ్భనవసేన అభజాతే కమ్మనియప్పత్తే ఆరోగ్యత్తాయ నీలం మోచేన్తస్స ఏకా ఆపత్తి, అజ్ఞత్తరూపే ఏవ రాగూపత్తమ్భే పీతకాదీనం మోచనవసేన నవాతి దస. ఏవం “సుఖత్తాయ”తిఆదీనం నవన్నం వసేనాతి రాగూపత్తమ్భే అజ్ఞత్తరూపవసేన సతం. ఏవమేవం వచ్చప్పస్సావవాతఉచ్చాలిభపాణకదట్టాపత్తమ్భేసు చ సతం సతం కత్వా సబ్బం పఞ్చసతం. యథా అజ్ఞత్తరూపే పఞ్చసతం, ఏవం బహిద్ధారూపే వా అజ్ఞత్తరూపహిద్ధారూపే వా ఆకాసే వా కటిం కమ్పేన్తోతి ద్వే సహస్రాని ఆపత్తియో హోన్తితి.

సుక్కవిస్సట్టిసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. కాయసంసగ్గసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

“ఓతిణ్ణో”తి ఇమినాస్స సేవనాధిప్పాయతా దస్సితా. తేనేవ “కాయసంసగ్గరాగసమగ్గీస్సేతం అధివచన”ని వుత్తం. “విపరిణతేన...పే... సద్ధి”ని ఇమినాస్స వాయామో దస్సితో. “సద్ధి”ని హి పదం సంయోగం దీపేతి, సో చ సంయోగో సమాగమో. కేన చిత్తేన? విపరిణతేన చిత్తేన, న పత్తప్పటిగ్గహణాధిప్పాయాదినాతి అధిప్పాయో. “కాయసంసగ్గం సమాపజ్జేయ్యా”తి ఇమినాస్స వాయమతో ఫస్సప్పటివిజాననా దస్సితా హోతి. వాయమిత్వా ఫస్సం పటిజానన్తో హి సమాపజ్జతి నామ. ఏవమస్స తివఙ్గసమ్మత్తి దస్సితా హోతి. అథ వా ఓతిణ్ణో విపరిణతేన చిత్తేన యత్థాదినా సత్తో వియ. ఉపయోగత్థే వా ఏతం కరణవచనం, ఓతిణ్ణో విపరిణతం చిత్తం కూపాదిం వియ సత్తో. అథ వా “రాగతో ఉత్తిణ్ణో భవిస్సామీ”తి భిక్కుభావం ఉపగతోపి యో పన భిక్కు తతో ఉత్తిణ్ణాధిప్పాయతో విపరిణతేన చిత్తేన హేతుభూతేన తమేవ రాగం ఓతిణ్ణో. మాతుగామేన అత్తనో సమీపం వా ఆగతేన, అత్తనా ఉపగతేన వా. ఏతేన మాతుగామస్స సారత్తతా వా హోతు, విరత్తతా వా, సా ఇథ అప్పమాణం.

హత్థగ్గాహం వాతి ఏత్థ హత్తేన సబ్బోపి ఉపాదిన్నకో కాయో సఙ్గహితో, న భిన్నసన్తానో తప్పటిబద్ధో వత్తాలజ్ఞారాది. వేణిగ్గహణేన అనుపాదిన్నకో అభిన్నసన్తానో కేసలోమనఖగ్గదన్తగ్గాదికో కమ్మపచ్చయఉతుసముట్టానో గహితోతి వేదితబ్బం. తేనేవాహ “అన్తమసో లోమేన లోమం ఘసన్తస్సాపీ”తి. తేన అజ్ఞాతరస్స వా...పే.... పరామసనన్తి ఏత్థ అనుపాదిన్నకానమ్మి సేసలోమాదీనం అభజావో వేదితబ్బో. ఏవం సన్తే “ఫస్సం పటిజానన్తస్స సజ్ఞాదిసేసో”తి ఇమినా విరుజ్జితీతి చే? న, తదత్తజాననతో. ఘట్టభావం పటివిజానన్తోపి ఫస్సం పటిజానాతి నామ, న కాయవిజ్ఞాణుప్పత్తియా ఏవ. అనేకన్తికఙ్ఞోత్త కాయవిజ్ఞాణం. తస్మా ఏవ ఇథ ఫస్సప్పటివిజాననం అభగ్గేవ న వుత్తం. తస్మిణ్ణో వుత్తే రానమేతం విజ్ఞతి “న చ మే లోమఘట్టనేన కాయవిజ్ఞాణం ఉప్పన్నం, తస్మిం ‘న ఫస్సం పటిజానామీ’తి అనాపన్నసఙ్ఘో సీయా”తి. “వేణీ నామ కహాపణమాలాదిసమ్మయుత్తం, తత్థ ‘వేణిం గణ్ఠిస్సామీ’తి కహాపణమాలాదిం ఏవ గణ్ఠాతి, న లోమం, నత్తి సజ్ఞాదిసేసో”తి వదన్తి. వీమంసితబ్బం.

కాయసంసగ్గసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దుట్టుల్లవాచాసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

“కదా తే మాతా పసీదిస్సత్తి”తి ఆయాచనం దుట్టుల్లవాచాయ సిఖాపత్తలక్ఖణదస్సనత్తం వుత్తం, న మేధునుపసంహితేయేవ దుట్టుల్లవాచాతి దస్సనత్తం. “ఉభతోబ్యజ్జనకాసీ”తి వచనం పన పురిసనిమిత్తేన

అసజ్ఞాదీసేనవత్తునా మిస్సవచనం, పురిసఉభతోబ్యజ్ఞానకస్స చ ఇత్థినిమిత్తం పటిచ్చన్నం, ఇతరం పాకటం. యది తమ్పి జనేతి, కథం 'అనిమిత్తాసీ'తిఆదీని పదాని న సజ్ఞాదీసేనం జనేన్తి"తి ఏకే, తం న యుత్తం పురిసస్సాపి నిమిత్తాధివచనత్తా. "మేధునుపసంహితాహి సజ్ఞాదీసేనో"తి (పారా. ౨౪౮) మాతికాయం లక్ఖణస్స వుత్తత్తా చ మేధునుపసంహితాహి ఓభాసనే పటివిజానన్తియా సజ్ఞాదీసేనో, అప్పటివిజానన్తియా ధుల్లచ్చయం, ఇతరేహి ఓభాసనే పటివిజానన్తియా ధుల్లచ్చయం, అప్పటివిజానన్తియా దుక్కటన్తి ఏకే, విచారేత్వా గహేతబ్బం. ఏత్తాహ - "సిఖరణీ"తిఆదీహి అక్కోసన్తస్స పటిఘచిత్తం ఉప్పజ్జతి, కస్మా "తివేదన"న్తి అవత్వా "ద్వివేదన"న్తి వుత్తన్తి? రాగవసేన అయం ఆపత్తి, న పటిఘవసేన. తస్మా రాగవసేనవ పవత్తో అక్కోసో ఇధ అధిప్పేతో. తస్మా "ద్వివేదన"న్తి వచనం సువుత్తమేవ.

దుట్టుల్లవాచాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అత్తకామసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుట్టుల్లోభాసనే వుత్తప్పకారాయాతి దుట్టుల్లాదుట్టుల్లజాననసమత్థాయ. పరస్స భిక్ఖునో అత్తకామపారిచరియాయ వణ్ణభణనే దుక్కటం, "యో తే విహారే వసతి, తస్స అగ్గదానం మేధునం ధమ్మం దేహీ"తి పరియాయవచనేపి దుక్కటం, "అత్తకామపారిచరియాయ వణ్ణం భాసేయ్య, యా మాదిసం సీలవన్త"న్తి చ వుత్తత్తాతి ఏకే. పఞ్చాసు అట్టేసు సబ్బావా సజ్ఞాదీసేనోవాతి ఏకే, విచారేత్వా గహేతబ్బం. "ఇమస్మిం సిక్ఖాపదద్వయే కాయసంసగ్గే వియ యక్ఖిపేతీసుపి దుట్టుల్లత్తకఆమవచనే ధుల్లచ్చయన్తి వదన్తి. అట్టకథాసు పన నాగత"న్తి (వజిర. టీ. పారాజిక ౨౯౦) లిఖితం. ఉభతోబ్యజ్ఞానకో పన పణ్ణకగతికోవ.

అత్తకామసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సఞ్చరిత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అలంవచనీయాతి న వచనీయా, నివారణే అలం-సద్దో, న అలంవచనీయా నాలంవచనీయా. "పటిగ్గణ్ణాతి వీమంసతి పచ్చాహరతి, ఆపత్తి సజ్ఞాదీసేనస్సా"తి (పారా. ౩౦౦) వుత్తత్తా యస్స ఏకన్తేన సజ్ఞాదీసేనో హోతి, తస్స పటిగ్గణ్ణనవీమంసనపయోగా ఏతే దుక్కటధుల్లచ్చయా నత్థీతి వదన్తితి లిఖితం. కిఞ్చాపి ఏత్థ "ఇత్థీ నామ మనుస్సిత్థీ, న యక్ఖీ న పేతీ న తిరచ్ఛానగతా. పురిసో నామ మనుస్సపురిసో, న యక్ఖో న పేతో న తిరచ్ఛానగతో"తి పాళి నత్తి, తథాపి కాయసంసగ్గాదీసు "మాతుగామో నామ మనుస్సిత్థీ"తి (పారా. ౨౮౦) ఇత్థివవత్థానస్స కతత్తా ఇథాపి మనుస్సిత్థీ ఏవాతి పఞ్ణాయతి. మేధునపుబ్బభాగసామఞ్ణతో ఇత్థివవత్థానేన పురిసవవత్థానం కతమేవ హోతి. తేనేవాహ "యేసు సఞ్చరిత్తం సమాపజ్జతి, తేసం మనుస్సజాతికతా"తి (కఙ్ఖ. అట్ట. సఞ్చరిత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా). కాయసంసగ్గాదీసు చ పణ్ణకయక్ఖిపేతియో ధుల్లచ్చయవత్థికావ వుత్తా, తథా ఇథాపి, పణ్ణకసభావత్తా మనుస్సఉభతోబ్యజ్ఞానకో చ ధుల్లచ్చయవత్థికోవ హోతి. సేసా మనుస్సపురిసఅమనుస్సపణ్ణకఉభతోబ్యజ్ఞానకతిరచ్ఛానగతపురిసాదయో దుక్కటవత్థికావ మిచ్చాచారదస్సనసభావతోతి వేదితబ్బం.

సఞ్చరిత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కుటికారసిక్తపదవణ్ణనా

కిం భన్తేతి ఏత్తకేపి వుత్తే. పుచ్చితో యదత్తాయ పవిట్టో, తం కథేతుం లభతి పుచ్చితపణ్ణత్తా భిక్షాదారవత్తేతి లిఖితం. హత్థకమ్మం యాచితో “ఉపకరణం, మూలం వా దస్సతీ”తి యాచతి, వట్టతి, న వట్టతీతి? వట్టతి సేనాసనే ఓభాసపరికథాదీనం లద్ధత్తాతి ఏకే. తిహత్థా వాతి ఏత్త వడ్డకిహత్తేన తిహత్థా. “పమాణయుత్తో మఞ్ఞోతి పకతివిదత్తియా నవవిదత్తిప్పమాణమఞ్ఞో, సో తత్త ఇతో చ న సఞ్చరతి, తస్మా చతుహత్థవిత్థారా న హోతీ”తిఆది లిఖితం. అకుటియా పన వత్తుదేసనాకిచ్చం నత్తి ఉల్లిత్తావలిత్తం కాతుం వుత్తత్తా. “ఉల్లిత్తాదిభావో...పే... ‘చదనమేవ సన్ధాయ వుత్తో’తి యుత్తమిదం. కస్మాతి చే? యస్మా మత్తికామయభిత్తిం ఉట్టాపేత్వా ఉపరి ఉల్లిత్తం వా అవలిత్తం వా ఉభయం వా భిత్తియా ఘటితం కరోంతస్స ఆపత్తి ఏవ వినాపి భిత్తిలేపేనా”తి లిఖితం. ఏవమేత్త ధమ్మతులాపిట్టసజ్ఞాటాది నిరత్తకం సియా. తస్మా విచారేత్వావ గహేతబ్బం. “ఉపోసథాగారమ్మి భవిస్సతి, అహమ్మి వసిస్సామీ”తి వా “భిక్షూహి వా సామణేరేహి వా ఏకతో వసిస్సామీ”తి వా కరోంతస్స వట్టతి ఏవ. కస్మా? “అత్తుద్దేస”న్తి వుత్తత్తాతి లిఖితం.

ఇదం పన సిక్తపదం చతుత్థపారాజికం వియ నిదానాపేక్షం. న హి వగ్గుముదాతీరియా భిక్షా సయమేవ అత్తనో అసంతం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ముసావాదలక్షణం పాపేత్వా భాసింసు. అణ్ణమణ్ణాణ్ణో తే ఉత్తరిమనుస్సధమ్మవణ్ణం భాసింసు. న చ తావతా పారాజికవత్తు హోతి, తత్తకేన పన లేసేన భగవా తం వత్తుం నిదానం కత్వా పారాజికం పణ్ణపేసి, తథా ఇధాపి. న హి నిదానే “అదేసితవత్తుకాయో సారమ్భాయో అపరిక్కమనాయో”తి వుత్తం. “అప్పమాణికాయో”తి పన వుత్తత్తా పమాణమతిక్కమంతస్స సజ్ఞాదిసేసోవ నిదానాపేక్షో. తత్త సారమ్భే అపరిక్కమనే సజ్ఞాదిసేసప్పసజ్ఞం వియ దిస్సమానం “విభజ్ఞో తంనియమకో”తి వుత్తత్తా విభజ్ఞే న నివారేతి. తథా మహల్లకే.

ఏత్థాహ - కిమత్థం మాతికాయం దుక్కుటవత్తు వుత్తం, నను విభజ్ఞే ఏవ వత్తబ్బం సియాతి? ఏవమేతం. కిం ను భిక్షూ అభినేతబ్బా వత్తుదేసనాయ, తేహి భిక్షూహి వత్తు దేసేతబ్బం, కీదిసం? అనారమ్భం సపరిక్కమనన్తి. ఇతరణ్ణో “సారమ్భే చే భిక్షు వత్తుస్మిం అపరిక్కమనే”తి ఏవం అనుప్పసజ్ఞవసేన ఆగతత్తా వుత్తం. యస్మా వత్తు నామ అత్తి సారమ్భం అపరిక్కమనం, అత్తి అనారమ్భం సపరిక్కమనం, అత్తి సారమ్భం సపరిక్కమనం, అత్తి అనారమ్భం అపరిక్కమనన్తి బహువిధం, తస్మా బహువిధత్తా వత్తు దేసేతబ్బం అనారమ్భం సపరిక్కమనం, నేతరన్తి వుత్తం హోతి. కిమత్తికా పనేత్త వత్తుదేసనాతి చే? గరుకాపత్తిపణ్ణాపనహేతుపరివజ్జనుపాయత్తా. వత్తుఅదేసనా హి గరుకాపత్తిపణ్ణాపనహేతుభూతా. గరుకాపత్తిపణ్ణాపనం అకతవిజ్ఞాత్తిగిహిపీళాజననం, అత్తదుక్ఖపరదుక్ఖహేతుభూతో చ సారమ్భభావోతి ఏతే వత్తుదేసనాపదేసేన ఉపాయేన పరివజ్జితా హోన్తి. న హి భిక్షూ అకప్పియకుటికరణత్థం గిహీనం వా పీళానిమిత్తం, సారమ్భవత్తుకుటికరణత్థం వా వత్తుం దేసేన్తితి. హోన్తి చేత్త -

“దుక్కుటస్స హి వత్తునం, మాతికాయ పకాసనా;
గరుకాపత్తిహేతునం, తేసం ఏవం పకాసితా.

“వత్తుస్స దేసనుపాయేన, గరుకాపత్తిహేతుయో;
వజ్జితా హోన్తి యం తస్మా, సారమ్భాది జహాపిత”న్తి.

కుటికారసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. విహరకారసిక్తాపదవణ్ణనా

కిరియామత్తతో సముట్టానభావతో అకిరియమేవేతం. తం దేసనాలకరణవసేన. భిక్షూ వా అనభినేయ్యాతి ఏత్థ వా-సద్దో అవధారణత్థోతి వేదితబ్బో. “ఆయస్మా ఛన్నో చేతియరుక్ఖం ఛేదాపేసీ”తి (పారా. ౩౬౫) ఆగతత్తా ఇదమ్మి నిదానాపేక్షన్తి వేదితబ్బం.

విహరకారసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. దుట్టదోససిక్తాపదవణ్ణనా

“కస్మా మమ వన్దనాదీని...పే.... ‘ఘటితేయేవ సీసం ఏతీ’తి వుత్తత్తా అన్తిమవత్తుఅజ్ఞాపన్నకం వన్దితుం న వట్టతీ”తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. పరివారావసానే ఉపాలిపఞ్చకే “కతి ను ఖో, భన్తే, అవన్దియా”తిఆదినా (పరి. ౪౬౭) వుత్తపాళియం అవుత్తత్తా, “పచ్చా ఉపసమ్మన్నేన పురే ఉపసమ్మన్నో వన్దియో”తి (పరి. ౪౬౮) వుత్తత్తా చ, తస్మా ఏవ ఇమిస్సం కఙ్ఖావితరణియం “ఉపసమ్మన్నోతి సఙ్ఖ్యపగమన”న్తి వుత్తం. సుత్తాధిప్పాయో పన ఏవం గహేతబ్బో - అవన్దన్తో సామీచిప్పటిక్ఖేపసఙ్ఖాతాయ చోదనాయ చోదేతి నామాతి దస్సనత్థం వుత్తన్తి. తస్మా ఏవ “ఏత్తావతా చ చోదనా నామ హోతీ”తి వుత్తం. ఇథ అధిప్పేతం ఆపత్తిఆపజ్జనాకారం దస్సేతుం “కస్మా మమ వన్దనాదీని న కరోసీ”తిఆది వుత్త”న్తి లిఖితం.

కత్తూపసమ్మదన్తి యస్స ఉపసమ్మదా రుహతి, తం, పణ్ణకాదయో. రపనక్ఖేత్తన్తి ఏత్థ సబ్బసఙ్గాహికం, పుగ్గలికఞ్చాతి దువిధం పవారణారపనం. తత్థ సబ్బసఙ్గాహికే “సుణాతు మే, భన్తే, సఙ్ఖో...పే.... తేవాచికం పవారే”తి సు-కారతో యావ రే-కారో. పుగ్గలికరపనే పన “సఙ్ఖం, భన్తే, పవారేమి...పే.... పస్సన్తో పటీ”తి సం-కారతో యావ అయం సబ్బపచ్చిమో టి-కారో, ఏత్థన్తరే ఏకపదేపి రపేన్తేన రపితా హోతి. ఉపోసథే పన ఇమినానుసారేన విసేసో వేదితబ్బో “కరేయ్యా”తి రే-కారే అనతిక్కుమన్తే.

దుట్టదోససిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. అశ్శాభాగియసిక్తాపదవణ్ణనా

అశ్శాభాగో వా అస్స అత్థీతి యథా సువణ్ణస్సేదం సోవణ్ణమిత్యత్త సువణ్ణవా అనేన సువణ్ణో ఇత్తుచ్చత్తే. తం పటిమాయ సరీరం, సిలాపుత్తకస్స సరీరన్తి చ నిదస్సనం. ఛగలకస్స “దబ్బో”తి దిన్నం నామం “దేసో”తి వుచ్చతి. కస్మా? థేరం అనుద్ధంసేతుం థేరస్సాపి అపదిసిత్తబ్బత్తా. అశ్శామ్మి వత్తుం న థేరంయేవ. లిస్సతి సిలిస్సతి వోహారమత్తేనేవన అత్తతో. ఈసకం అల్లీయతీతి లేసోతి అధిప్పాయో. లిససేలఛకోలఅల్లీభావే. తేన వుత్తం “ఈసకం అల్లీయతీతి లేసో”తి. యస్మా దేసలేసా అత్తతో నిన్నానాకరణం, తస్మా “కిఞ్చిదేసం లేసమత్తం ఉపాదాయా”తి పదం ఉద్ధరిత్వా “దస లేసా జాతిలేసో”తిఆది (పారా. ౩౯౪) పదభాజనే వుత్తం.

అట్టుప్పత్తివసేనేవ ఆవిభూతన్ని ఏత్త కిళ్ళా భియ్యో అనియమత్తా. న హి మేత్తియభూమజకానం వియ అళ్ళోసం సబ్బేసమ్మి “చగలకమేవేత్త అళ్ళాభాగియం అధికరణం హోతి, అళ్ళాం గోమహింసాదికమ్మి హోతి, న చ మేత్తియభూమజకా వియ సబ్బేపి నామలేసమత్తమేవ ఉపాదియన్తి, అళ్ళామ్మి జాతిలేసాదిం ఉపాదియన్తి, తస్మా అనియమత్తా న విభత్తం. కిళ్ళా భియ్యో తథాపుత్తే చగలకస్సేవ అళ్ళాభాగియతా సమ్మవతి, న అళ్ళాస్స, యేన సోవ దస్సితో. లేసో చ నామ లేసోవ, న జాతిఆది, యేన సోవ దస్సితోతి ఏవం మిచ్ఛాగాహప్పసజ్ఞతోతి వేదితబ్బం. ఇథ చ...పే... సజ్ఞోసోపీతి ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే చ అమూలకసిక్ఖాపదే చాతి అత్తో.

అళ్ళాభాగియసిక్ఖం యో, నేవ సిక్ఖతి యుత్తితో;

గచ్ఛే వినయవిజ్ఞాహి, అళ్ళాభాగియతంవ సో. (వజిర. టీ. పారాజిక ౪౦౮);

అళ్ళాభాగియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. భేదానువత్తకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తిణ్ణం ఉద్ధం కమ్మారహ...పే... కరోతీతి ఏత్త “ఇమే చత్తారో”తి వా “ఇమిళ్ళా ఇమిళ్ళా”తి వా వత్వా కాతుం న వట్టతీతి లిఖితం.

భేదానువత్తకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుక్ఖేన వత్తబ్బో దుబ్బచో. వుచ్చమానో న సహతి.

దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనవణ్ణనా

“నామమత్తవసేనా”తి పారో. “నామగోత్తవసేనా”తి లిఖితం. ఇదం పుత్తం హోతి – “అయం కిరియా భిక్ఖూనం కాతుం న వట్టతీ”తి జానిత్వా సచే ఛాదేతి, ఛన్నావ హోతీతి అత్తో. సభాగమత్తమేవాతి అవేరిసభాగమత్తమేవాతి అధిప్పాయో.

వత్తు చేవ గోత్తజ్ఞాతి ఏత్త వత్తూతి వీతిక్కమనం అసుచిముచ్చనం. గోత్తన్తి గం తాయతీతి గోత్తం, సజాతితో అళ్ళాత్త గన్తుం అదత్వా గం బుద్ధిం, వచనజ్ఞా తాయతీతి అత్తో. వత్తు చ సజాతిమేవ గచ్ఛతి. సజాతి నామేత్త అళ్ళోహి విసిట్టావిసిట్టభూతా కిరియా, న కాయసంసగ్గాది. నామజ్ఞోవ ఆపత్తి చాతి ఏత్త ఆపత్తితి వీతిక్కమేనాపన్నాపత్తియా నామం.

పున ఆగతాగతానం భిక్ఖూనం ఆరోచేన్నేనాతి ఏత్త ద్విన్నం ఆరోచేన్నేన “ఆయస్మన్తా ధారేన్తు”తిణ్ణం వా అతిరేకానం వా ఆరోచేన్నేన “ఆయస్మన్తో ధారేన్తూ”తి ఏవం ఆరోచనవిధానం వేదితబ్బం. వత్తభేదజ్ఞా రత్తిచ్ఛేదజ్ఞా అకత్వాతి ఏత్త రపేత్వా నవకతరం పారివాసికం అవసేసానం అన్తమసో మూలాయపటికస్సనారహదీనమ్మి అభివాదనాదిసాదియనే, పటిపాటియా నిసీదనే, ఓవదనే, కమ్మికానం గరహణే చాతిఆదీసు వత్తభేదో హోతి. దస్సనసవనవిసయేసు అనారోచనే చ భిక్ఖూహి

ఏకచ్ఛన్నే వసనే చ అజానస్తస్యేవ విహరే భిక్షూనం ఆగన్త్వా గమనే చాతిఆదీసు రత్తిచ్ఛేదో హోతి. నానాసంవాసకేహి వినయకమ్మాభావతో తేసం అనారోచనే రత్తిచ్ఛేదో న హోతి. “ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కుమిత్వా”తి వచనతో అన్తో న వట్టతి. నిక్షిత్తవత్తేనేవ హుత్వా విచరంతేన యస్స సన్నికే పుట్టే సమాదియిత్వా ఆరోచితం, తస్మాపి సన్నికే పచ్ఛా నిక్షిపనకాలే ఆరోచేత్వావ నిక్షిపితబ్బం. తస్మా పున సమాదానకాలేపి సో చే తతో గచ్ఛతి, తం దివసం అగన్త్వా దివా ఆరోచేత్వాపి యది ఏవం అతీతదివసం హోతి, “అరుణే ఉట్టితే తస్స సన్నికే ఆరోచేత్వా వత్తం నిక్షిపిత్వా విహరం గన్తబ్బన్తి తస్స సన్నికే ఆరోచేత్వా వత్తం నిక్షిపితబ్బ”న్తి వుత్తం. అపిచ “విహరం గన్త్వా యం సబ్బపరమం భిక్షుం పస్సతి, తస్స ఆరోచేత్వా నిక్షిపితబ్బ”న్తి వుత్తం. సచే రత్తిచ్ఛేదో హోతి, విహరసీమాపరియాపన్నానం సబ్బేసం ఆరోచేతబ్బం సియా. “తస్స ఆరోచేత్వా”తి ఇదం పన పుట్టే అనారోచితం సన్ధాయ వత్తభేదరక్షణత్తం వుత్తం. తస్మా ఏవ సమన్తపాసాదికాయం (చూళవ. అట్ట. ౯౭) ఏవం వుత్తం “అన్ఱం విహరతో నిక్షన్తం వా ఆగన్తుకం వా”తి.

సుద్ధన్తపరివాసే పన సచే “మాసమత్తం అసుద్ధోష్ఠీ”తి అగ్గహేసి, పరివసన్తో పున ఊనం వా అధికం వా సన్నిట్టానం కరోతి, తత్తకమ్పి పరివసితబ్బమేవ, పరివాసదానకిచ్ఛం నత్తి. అయన్ఱో సుద్ధన్తపరివాసో నామ ఉద్ధమ్పి ఆరోహతి, హేట్టాపి ఓరోహతి. ఇదమస్స లక్షణం.

సమోదహిత్వాతి మూలాపత్తిట్టానే రపేత్వా, పక్షిపిత్వాతి అత్తో. అప్పటిచ్చన్నా చే అన్తరాపత్తి, మూలాయ పటికస్సనం అకత్వా పుట్టే గహితపరివాసేనేవ పరివసితబ్బం. యో పన ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా విబ్బమిత్వా పున ఉపసమ్పన్నో హుత్వాపి పటిచ్ఛాదేతి, యో చ పుట్టే పటిచ్ఛాదేత్వా పచ్ఛా న పటిచ్ఛాదేతి, యో చ ఉభయత్త పటిచ్ఛాదేతి, సబ్బేసం పటిచ్ఛన్నదివసవసేన పరివాసో దాతబ్బో. “పురిమస్మిం ఆపత్తిక్ఖన్తే వా”తి చ “పచ్చిమస్మిం ఆపత్తిక్ఖన్తే వా”తి (చూళవ. ౧౬౬ ఆదయో) చ పాళియం వుత్తత్తా ద్వే భిక్షూ విసుద్ధికం ఆపన్నా హోన్తి, తే సుద్ధికదిట్ఠినో హోన్తి. ఏకో ఛాదేతి, ఏకో న ఛాదేతి. యో ఛాదేతి, సో దుక్కుటం దేసాపేతబ్బో. “ఉభోపి యథాధమ్మం కారాపేతబ్బా”తి (చూళవ. ౧౮౧) వచనతో యం కణ్ఠే ఆపత్తిం ఛాదేత్వా దుక్కుటం ఆపజ్జతీతి వేదితబ్బో.

తేసు గతేసు వా అగతేసు వా పురిమనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బన్తి ఏత్త ఊనే గణే చరణం, అనుట్టహానం ఏకరత్తమ్పి గణేన విప్పవాసం, సచే రత్తియా ఏకక్షణేన సజ్ఞో వసతి, సచే సో పురే అరుణమేవ కేనచి కరణీయేన గతోతి ఏత్తపి మానత్తేపి ఏవం జాతే. “అయన్ఱా యస్మా గణస్స ఆరోచేత్వా, భిక్షూనన్ఱా అత్తిభావం సల్లక్ఖేత్వావ వసి, తేనస్స ఊనే గణే చరణదోసో వా విప్పవాసో వా న హోతీ”తి (చూళవ. అట్ట. ౯౭) సమన్తపాసాదికాయం వుత్తం. తస్మా తేన ఆరోచితే ముహుత్తమ్పి నిసీదిత్వా గతేపి విప్పవాసో నత్తి. పారివాసికస్స, ఉక్ఖిత్తకస్స చ పకతత్తేన తస్మిం వసనం ఉదకపాతేన వారితం, తస్మా నానూపచారేపి ఏకచ్ఛన్నే న వట్టతి.

ఇదాని పారవిచారణా వేదితబ్బా - “నవ పరమాపత్తికా చత్తారో యావతతియకా”తి ఇదం సభావనియమవచనం. తేన వుట్టానం అనియమన్తి దస్సేతి. ఏకచ్ఛాపత్తివుట్టానన్ఱో కమ్మతోపి హోతి అకమ్మతోపి, న ఏవం ఆపజ్జనన్తి వుత్తం హోతి. అన్ఱాతరం వా అన్ఱాతరం వాతి తేసం ద్విధా భిన్నానమ్పి వుట్టానక్కుమభేదాభావదీపకవచనం. యావతీహం, తావతీహన్తి ఏత్త అహపరిచ్ఛేదో అరుణవసేన. “జాన”న్తి ఇమినా జాననప్పటిచ్చన్నస్స అకామా పరివత్తబ్బన్తి దస్సేతి. తేన భిక్షునా అకామా పరివత్తబ్బన్తి తేన భిక్షునా వసతా అకామా పరివత్తబ్బం, న పరివత్తితలిజ్ఞేనాతి దస్సనత్తం వుత్తం. పరివుత్తపరివాసేనాతి

ఆదిష్ఠి పరివృత్తపరివాసేన వ పరివాసతో ఉత్తరి ఇతివారేన ఆదితో భిక్షునావ ఛారతం, పరివత్తితలిజ్ఞేన ఉద్ధమ్మి భిక్షుమానత్తాయ పటిపజ్జితబ్బం, న పరివాసే వియ తప్పచ్చయా అచిణ్ణమానత్తో. చిణ్ణమానత్తోవ అబ్బేతబ్బో, న ఇతరో, న పరివాసే వియ మానత్తారహో, పక్ఖమానత్తశ్చ చరన్తియా భిక్షునియా లిజ్ఞం పరివత్తాతిక్కమే సతి చిణ్ణమానత్తో భిక్షు హోతి, పున భిక్షుమానత్తం గహేత్వా చిణ్ణమానత్తోవ భిక్షు అబ్బేతబ్బోతి దస్సేతి.

యత్థ సియాతి యస్సం సమానసంవాసకసీమాయమ్మి వీసతిగణో భిక్షుసజ్ఞో అత్థి. ఏకేనపి చే ఊనో వీసతిగణోతి న యుజ్జతి, ఊనో చే. న హి వీసతిగణో, సజ్ఞో చే ఊనో. తస్మా “ఏకేనపి చే ఊనో సజ్ఞో”తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి చే? న, చతువగ్గపశ్చవగ్గదసవగ్గప్పసజ్ఞనివారణప్పయోజనతో. తస్మా వీసతివగ్గో భిక్షుసజ్ఞో చే భిక్షునా ఏకేనపి ఊనో, నట్టో దట్టబ్బో. కేచి పన వినయే అప్పకతణ్ణానో “యథా అతిరేకచతువగ్గోపి సజ్ఞో చతువగ్గకరణీయే కమ్మే ‘చతువగ్గో’తి వుచ్చతి, తథా పశ్చవగ్గదసవగ్గకరణీయే కమ్మే అతిరేకపశ్చవగ్గదసవగ్గోపి ‘పశ్చవగ్గదసవగ్గో’తి వుచ్చతి. తస్మా ఊనోపి చతువగ్గపశ్చవగ్గదసవగ్గవీసతివగ్గోవా”తి మజ్జాయ్యం, తేసం మజ్జానానివారణత్థం “ఏకేనపి చే ఊనో”తిఆది వుత్తం. అథ వా వీసతి భిక్షుసజ్ఞో చే, రపేత్వా ఏకేనపి చే ఊనో అప్పకతత్తో, తం రపేత్వా ఏకేనపి చేతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. **అయం తత్థ సామీచీతి** వచనం యం వుత్తం సబ్బత్థ “తస్స ఆపత్తియా పరివాసం దేతి, మూలాయ పటికస్సతి, మానత్తం దేతి, అబ్బేతీ”తి, తస్స ఆవిభావకరణత్థం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తేన తేసు అయం యథావుత్తా సామీచి నియతా ఇచ్చితబ్బా, న రాజసిక్ఖాపదాదీసు వియ అనియతా. తత్థ హి కేనచి అన్తరాయేన తం సామీచిమకరోస్తేపి అనాపత్తితి దీపితం హోతి.

సజ్ఞాదిసేసవణ్ణనా నిట్టితా.

అనియతకణ్డం

౧. పరమానియతసిక్తాపదవణ్ణనా

అనియతే ఆదితోవ ఇదం పకిణ్ణకం. సేయ్యధిదం - ఇదం అనియతకణ్డం నిప్పయోజనం తత్త అపుబ్బాభావతోతి చే? న, గరుకలహుకభేదభిన్నాపత్తిరోపనారోపనక్కమలక్ఖణదీపనప్పయోజనతో. ఏత్త హి “సా చే ఏవం వడేయ్య ‘అయ్యో మయా...పే... సో చ తం పటిజానాతి, ఆపత్తియా కారేతబ్బో”తిఆదినా (పారా. ౪౪౬) ఆపత్తియా గరుకాయ, లహుకాయ చ ఆరోపనక్కమలక్ఖణం, “న కారేతబ్బో”తి ఇమినా అనారోపనక్కమలక్ఖణాచ్చ దస్సితం. లక్ఖణదీపనతో ఆదిమ్మి, అస్తే వా ఉద్దిసితబ్బంతి చే? న, అసమ్భవతో. కథం న తావ ఆదిమ్మి సమ్భవతి, యేసమిదం లక్ఖణం, తేసం సిక్తాపదానం అదస్సితత్తా. న అస్తే గరుకమిస్సకత్తా. తస్మా గరుకలహుకానం మజ్జే ఏవ ఉద్దిసితబ్బతం అరహతి ఉభయమిస్సకత్తా. యా తత్త పాచిత్తియసజ్ఞతా లహుకాపత్తి దస్సితా, సాపి గరుకాతి కథితా. తేనేవాహ “మేఘునధమ్మసన్నిస్సితకిలేససజ్ఞతేన రహస్సాదేనా”తిఆది. తస్మా గరుకానం ఏవ అనంతరం ఉద్దిట్టంతిపి ఏకే. ఏవం సతి పరమానియతమేవాలం తావతా లక్ఖణదీపనసిద్ధితో, కిం దుతియేనాతి చే? న, ఓకాసనియమపచ్చయమిచ్ఛాగాహనివారణప్పయోజనతో. “పటిచ్చన్నే ఆససే అలంకమ్మనియే”తి ఓకాసనియమతో హి తబ్బిపరీతే ఓకాసే ఇదం లక్ఖణం న వికప్పితంతి మిచ్ఛాగాహో హోతి. తంనివారణతో దుతియానియతమ్మి సాత్థకమేవాతి అధిప్పాయో. కస్మా? ఓకాసభేదతో, రహోభేదదీపనతో, రహోనిసజ్ఞస్సాదభేదదీపనతో. ఓకాసనియమభావే చ రహోనిసజ్ఞస్సాదభేదో జాతో. ద్విన్నం రహోనిసజ్ఞసిక్తాపదానం నానాత్తజాననశ్చ సీయా తథా కాయసంసగ్గభేదదీపనతో. నాలం కమ్మనియేపి హి ఓకాసే అప్పటిచ్చన్నే, పటిచ్చన్నేపి వా నిసన్నాయ వాతపానకవాటచ్చిద్ధాదీహి నిక్ఖంతకేసాదిగ్గహణేన కాయసంసగ్గో లబ్బతీతి ఏవమాదయోపి నయా విత్థారతో వేదితబ్బా.

తత్త్రిదం ముఖమత్తనిదస్సనం - ఓకాసభేదతోతి అలంకమ్మనియనాలంకమ్మనియభేదతో. పటిచ్చన్నమ్మి హి ఏకచ్ఛం నాలంకమ్మనియం వాతపానాదినా అంతరితత్తా, ఉభయప్పటిచ్చన్నమ్మి ఏకచ్ఛం నాలంకమ్మనియం విజానతం అజ్ఞోకాసత్తా. రహోభేదదీపనతోతి ఏత్త రహభావసామజ్ఞోపి రహో ద్విధా పటిచ్చన్నాపటిచ్చన్నభేదతోతి అధిప్పాయో. రహోనిసజ్ఞస్సాదభేదదీపనతోతి మేఘునస్సాదవసేన నిసజ్ఞా, దుట్టుల్లస్సాదవసేన నిసజ్ఞాతి తాదిసస్స భేదస్స దీపనతోతి అత్తో. “ఇథ ఆగతనయత్తా భిక్కునిపాతిమోక్షే ఇదం కణ్డం పరిహీనంతి వేదితబ్బ”ంతి వదంతి. “అట్టుప్పత్తియా తత్త అనుప్పన్నత్తా”తి ఏకే, తం అనేకస్తభావదీపనతో అయుత్తం. సబ్బబుద్ధకాలే హి భిక్ఖూనం పశ్చా, భిక్కునీనం చత్తారో చ ఉద్దేసా సంతి. పాతిమోక్షుద్దేసపశ్చాత్తియా అసాధారణత్తా తత్త నిద్దిట్టసజ్ఞాదిసేసపాచిత్తియానంతి ఏకే. తాసజ్ఞో భిక్కునీనం ఉబ్బజాణుమణ్డలిక (పాచి. ౬౨౮) -అట్టవత్తుక (పాచి. ౬౭౦) -వసేన కాయసంసగ్గవిసేసో పారాజికవత్తు, “హత్థగహణం వా సాదియేయ్య, కాయం వా తదత్థాయ ఉపసంహరేయ్యా”తి (పాచి. ౬౭౦) వచనతో సాదియనమ్మి, “సంతిట్ఠేయ్య వా”తి (పాచి. ౬౭౦) వచనతో రానమ్మి, “సజ్కేతం వా గచ్ఛేయ్యా”తి (పాచి. ౬౭౦) వచనతో గమనమ్మి, “ఛన్నం వా అనుపవిసేయ్యా”తి (పాచి. ౬౭౦) వచనతో పటిచ్చన్నట్టానప్పవేసోపి హోతి, తథా “రత్తన్దకారే అప్పదీపే, పటిచ్చన్నే ఓకాసే అజ్ఞోకాసే ఏకేనేకా సంతిట్ఠేయ్య వా సల్లపేయ్య వా”తి (పాచి. ౮౩౯) వచనతో దుట్టుల్లవాదాపి పాచిత్తియవత్తుకంతి కత్వా తాసం అజ్ఞాధా అనియతకణ్డస్స అవత్తబ్బతాపత్తితో న వుత్తంతి తేసం అధిప్పాయో. పకిణ్ణకం.

“దేసనావుట్టానగామినీనం ఆపత్తీనం వసేన అలజ్జిఆదయో లజ్జీనం చోదేస్సంతీ”తి ఆగతత్తా లజ్జిపగ్గహత్తాయ పతిరూపాయపి ఉపాసికాయ వచనేన అకత్వా భిక్కుస్సేవ పటిజ్ఞాయ కాతబ్బంతి ఆపత్తియో పన లక్ఖణదస్సనత్థం పజ్ఞాత్తం విత్థారనయమేవ గహేత్వా వత్తుం యుత్తం “ఇమే ఖో పనాయస్మంతో ద్వే అనియతా ధమ్మా”తి (పారా. 443) ఉద్దేసదస్సనత్తాతి లిఖితం. సోతస్స రహోతి ఏత్థ రహోతి వచనసామజ్ఞతో వుత్తం. దుట్టుల్లసామజ్ఞతో దుట్టుల్లారోచనప్పటిచ్చాదనసిక్ఖాపదేసు పారాజికవచనం వియ. తస్మా “చక్కుస్సేవ పన రహో ‘రహో’తి ఇధ అధిప్పేతో”తి వుత్తం. కథం పజ్ఞాయతీతి చే? “మాతుగామో నామ...పి... అన్తమసో తదహుజాతాపి దారికా”తి (పారా. 444) వుత్తత్తా దుట్టుల్లోభాసనం ఇధ నాధిప్పేతన్తి దీపితమేవాతి. అన్తోద్వాదసహత్థేపీతి పి-సద్దేన అపిహితకవాటస్స గబ్బస్స ద్వారే నిసిన్నోపీతి అత్తో. అచేలకవగ్గే రహోపటిచ్చన్నాసనసిక్ఖాపదే (పాచి. 208) “యో కోచి విజ్ఞా పురిసో దుతియో హోతీ”తి ఇమస్స అనురూపతో “ఇత్థీనం పన సతమ్మి అనాపత్తిం న కరోతియేవా”తి వుత్తం. “అలంకమ్మనియేతి సక్కా హోతి మేధునం ధమ్మం పటిసేవితు”న్తి (పారా. 444) విభజ్ఞే వచనతో రహోనిసజ్జస్సాదో చేత్థ మేధునధమ్మసన్నిస్సితకిలేసో, న దుతియే వియ దుట్టుల్లవాచస్సాదకిలేసో. తస్మా చ పజ్ఞాయతి సోతస్స రహో నాధిప్పేతోతి.

తిణ్ణం ధమ్మానం అజ్ఞాతరేన వదేయ్యాతి రహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవసేన నిసిన్నస్స తస్సానుసారేన పాచిత్తియమేవ అవత్వా పారాజికసజ్ఞాదిసేసాయపి ఆపత్తియా భేదదస్సనత్థం వుత్తం. పున ఆపత్తిప్పటిజాననం అవత్వా కస్మా “నిసజ్జం భిక్కు పటిజానమానో”తి వత్తుప్పటిజాననం వుత్తన్తి? వుచ్చతే - ఆపత్తియా చోదితే వినయధరేన “కిస్మిం వత్తుస్మి”న్తి పుచ్చితే చుదితకేన “ఇమస్మిం వత్తుస్మి”న్తి వుత్తే వినయధరేన “ఈదిసం నామ అకాసీ”తి పుచ్చితే సో వత్తుం పటిజానమానోవ కారేతబ్బోతి దస్సనత్థం “నిసజ్జం భిక్కు పటిజానమానో”తి వుత్తం. యది ఏవం నిసజ్జం పటిజానమానోపి ఆపత్తియావ కారేతబ్బోతి? అనురూపమేవ. ఏవం పన గహేతబ్బం - తిణ్ణమ్మి ఆపత్తీనం వత్తూని అగ్గహేత్వా ఇధ సిక్ఖాపదవసేన నిసజ్జమేవ వుత్తం. తస్మిం గహితేపి హి ఆపత్తి గహితావ హోతీతి. యేన వా సాతి ఏత్థ వా-సద్దో “తేన సో భిక్కు కారేతబ్బో వా”తి యోజేతబ్బో. సో చ వికప్పత్తో. తస్మా “కారేతబ్బో వా పటిజానమానో, న వా కారేతబ్బో అప్పటిజానమానో”తి అత్తో. తేన వుత్తం “పటిజానమానో వా”తిఆది. రహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవసేన నిసజ్జపచ్చయా ఆపత్తియా వుత్తత్తా సేసేసుపి సేససిక్ఖాపదవసేన ఆపత్తి గహేతబ్బా. “సముట్టానాదీని పఠమపారాజికసదిసానేవా”తి వుత్తత్తా ఇధ దుట్టుల్లోభాసనస్స అనధిప్పేతభావో వేదితబ్బో.

పఠమానియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియానియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సజ్ఞాదిసేసేన వాతి కాయసంసగ్గదుట్టుల్లోభాసనేన. తస్మా ఏవం కాయసంసగ్గవారో పాళియమ్మి వుత్తో. అనన్తో అబధిరోతి అనన్తో కాయసంసగ్గం పస్సతి, అబధిరో దుట్టుల్లం సుణాతి, తస్మా ఏవ అదిన్నాదానసదిసానేవాతి వుత్త”న్తి లిఖితం. ఏత్థ చ కాయవాచాచిత్తతో సముట్టానం కథన్తి చే? కాయసంసగ్గణ్ణో సమాపజ్ఞన్తో దుట్టుల్లమ్మి భణతి, దుట్టుల్లం భణన్తో నిసీదతి చాతి సమ్భవతి, దుట్టుల్లమేవ వా సన్ధాయ వుత్తం. తజ్ఞో అదిన్నాదానసముట్టానన్తి.

యో దేసనం సబ్బవిదూపమోవ;

నానానయాకారవిచిత్రభేదం;

జాతుం ఉపాయాన మనో సతిమా;

తం లాభహేతుం న కరోతి పుష్కన్తి.

దుతియానియతసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

అనియతవణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సగ్గియకణ్డం

౧. చీవరవగ్గో

౧. కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నిస్సగ్గియకణ్డో తిణ్ణం కథినసిక్ఖాపదానం, వస్సీకసాటికఅచ్చేకచీవరసాసజ్జసిక్ఖాపదానఇచ్చ ఏకదేసనాయ
తథాకిణ్ణాపత్తిక్ఖద్దావ వేదితబ్బా -

కథినం యస్స చత్తారో, సహజా సమయద్వయం;

ధన్నం సిక్ఖాపదానఇచ్చ, ఏకదేసవినిచ్చయో.

తత్త కథినన్తి “సజ్జస్స అనుమోదనాయ, గణస్స అనుమోదనాయ, పుగ్గలస్స అత్థారా సజ్జస్స అత్తతం హోతి కథిన”న్తి
(పరి. ౪౧౪) వచనతో తేసంయేవ అనుమోదనాదిధమ్మానం సజ్గహో కథినం నామ. యథాహ “కథినం జానితబ్బన్తి
తేసజ్ఞోవ ధమ్మానం సజ్గహో సమవాయో నామం నామకమ్మ”న్తిఆది (పరి. ౪౧౨). తస్మా కథినన్తి ఇదం బహూసు
ధమ్మేసు నామమత్తం, న పరమత్తతో ఏకో ధమ్మో. కో పనస్స అత్థారోతి? తదేకదేసోవ ఖీరస్స ధారా వియ. యథా చాహ
“అత్థారో ఏకేన ధమ్మేన సజ్గహితో వచీభేదేనా”తి. సహజా నామ అట్ట మాతికా, ద్వే పలిబోధా, పజ్జానిసంసాతి ఇమే
పన్నరస ధమ్మా. సమయద్వయం నామ కథినత్థారసమయో, చీవరసమయో చాతి. తత్త కథినత్థారసమయో వస్సానస్స
పచ్చిమో మాసో. చీవరసమయో నామ అనత్తతే కథినే అయం కత్తికమాసో, అత్తతే చత్తారో హేమన్తికా చాతి పజ్జ మాసా.

తత్త అట్ట మాతికా నామ పక్కమనన్తికాదయో. తా సబ్బాపి అత్థారేన ఏకతో ఉప్పజ్జన్తి నామ. తబ్బావభావితాయ
అత్థారే సతి ఉద్ధారో సమ్భవతి. తత్త కథినత్థారేన ఏకుప్పాదా ఏకనిరోధా అన్తరుబ్బారో సహుబ్బారో, అవసేసా కథినుబ్బారా
ఏకుప్పాదా, నానానిరోధా చ. తత్త ఏకనిరోధాతి అత్థారేన సహ నిరోధా, అన్తరుబ్బారసహుబ్బారానం ఉద్ధారాభావో ఏకక్షణే
హోతీతి అత్తో. సేసా నానా నిరుజ్జన్తి నామ. తేసు హి ఉద్ధారభావం పత్తేసుపి అత్థారో తిట్టతి ఏవాతి అట్టకథాయం
అత్థవిభావనా. సచే అత్తతే కథినే భిక్షుస్మిం సాపేక్షే తమ్మా ఆవాసా పక్కమన్తే సజ్ఞో అన్తరుబ్బారం కరోతి, తస్స భిక్షునో
పరమమేవ మూలావాసే నిట్టితచీవరపలిబోధాభావేపి సతి అన్తరుబ్బారే పలిబోధో చిజ్జతి సతిపి సాపేక్షతాయ సఉస్సాహత్తా.
ఇమినా పరియాయేన పక్కమనన్తికో కథినుద్ధారో అత్థారేన ఏకుప్పాదో నానానిరోధో హోతి. తథా అన్తరుబ్బారే సతి
సుణన్తస్సాపి యావ చీవరనిట్టానం న గచ్ఛతి, తావ పరిహరసమ్భవతో నిట్టానన్తికో. యావ సన్నిట్టానం న గచ్ఛతి, తావ
పరిహరసమ్భవతో సన్నిట్టానన్తికో. యావ న నస్సతి, తావ పరిహరసమ్భవతో నాసనన్తికో. యావ న సుణాతి, తావ
పరిహరసమ్భవతో సవనన్తికో. యావ చీవరాసా న చిజ్జతి, తావ పరిహరసమ్భవతో ఆసావచ్చేదికో. యావ సీమం
నాతిక్కమతి, తావ పరిహరసమ్భవతో సీమాతిక్కన్తికో. అత్థారేన ఏకుప్పాదో నానానిరోధో హోతీతి వేదితబ్బో.

తత్త అన్తరుబ్బారసహుబ్బారా ద్వే అన్తోసీమాయం ఏవ సమ్భవన్తి, న బహిసీమాయం. పక్కమనసవనసీమాతిక్కన్తికా
బహిసీమాయమేవ సమ్భవన్తి, న అన్తోసీమాయం. నిట్టానసఅత్తానాసావచ్చేదికా అన్తోసీమాయఇచ్చోవ బహిసీమాయఇచ్చ.
అన్తరుబ్బారో సజ్ఞాయత్తో, పక్కమననిట్టానసన్నిట్టానసీమాతిక్కన్తికా పుగ్గలాధీనా, సేసా తదుభయవిపరీతా.

తత్త “నిట్టితచీవరస్మి”ని ఇమినా చీవరపలిబోధాభావమేవ దీపేతి. న ఆవాసపలిబోధాభావం. “ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి ఇమినా ఉభయపలిబోధాభావం దీపేతి, తస్మా ఉభయపలిబోధాభావదీపనత్వం తదేవ వత్తబ్బన్తి చే? న, విసేసత్తా. కథం? కామశ్చోతం తస్మా “ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి కేసశ్చో కథినుద్ధారానం నానానిరోధత్తా, సజ్జపుగ్గలాధీనానధీనత్తా చ అన్తోబహిఉభయసీమాసు నియమానియమతో చ ఉబ్బతస్మిం కథినే సజ్జస్సు, న పుగ్గలస్సు ఉబ్బతం హోతి, తథాపి “ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి ఇదం సామజ్ఞవచనం. తస్మా “నిట్టితచీవరస్మి”ని ఇమినా నియమేతి.

కిం వుత్తం హోతి - సజ్జస్సు అన్తరుబ్బారేన ఉబ్బతస్మిం కథినే అచ్చిన్నచీవరపలిబోధో బహిసీమాగతో పచ్చా గత్తా అత్తవో సీమాగతో అనిట్టితచీవరో ఆనిసంసం లభతి ఏవాతి కత్వా “నిట్టితచీవరస్మి”ని వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తత్త ఆవాసపలిబోధో నామ వసతి వా తస్మిం ఆవాసే, సాపేక్షో వా పక్కమతి. చీవరపలిబోధో నామ చీవరం అకతం విప్పకతం, చీవరాసానుపచ్చిన్నా, తబ్బిపరీతేన అపలిబోధో వేదితబ్బో. తత్త అనత్తతకథినానం చీవరకాలసమయే నియమతో చత్తారో ఆనిసంసా లబ్బన్తి, అసమాదానచారో అనియమతో. తేన సాసజ్కసిక్ఖాపదం వుత్తం. కథం చత్తారో నియతాతి చే? “చీవరకాలసమయో నామ అనత్తతే కథినే వస్సానస్సు పచ్చిమో మాసో”తి (పారా. ౬౪౯) వచనతో అనత్తతకథినానం తస్మిం మాసే యావదత్తచీవరం సిద్ధం, తథా తతియకథినసిక్ఖాపదే (పారా. ౪౯౭ ఆదయో) అకాలచీవరం నామ పిట్టిసమయతో పట్టాయ తం పటిగ్గహేత్వా సజ్జతో లభితబ్బం చే, యావ చీవరకాలసమయం నిక్ఖిపిత్వా భాజేత్వా గహేతబ్బం. పుగ్గలికం చే, వస్సానస్సు ఛట్టపక్ఖస్సు పశ్చిమితో పట్టాయ యావ చీవరకాలసమయం అనధిట్టితం అవికప్పితం వట్టతి అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదేన అనుజ్ఞాతత్తా, న తతో పరం. తదా ఉప్పన్నచీవరస్సు పటిసిద్ధత్తా పరమకథినేన. తత్త అట్టకథాయం వుత్తనయో సజ్జికం సన్దాయ, తథా పోరాణగణిపదే చాతి వేదితబ్బం.

పరమకథినే (పారా. ౪౨౯ ఆదయో) పరమపజ్జత్తియా, అవిసేసేన వా ఏకాదసమే దివసే ఆపత్తి. వస్సానస్సు హి అన్తోనివారణత్వం అట్టకథాయ “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి (పారా. ౪౬౨ ఆదయో) వుత్తం. ఏసేవ నయో దుతియే, తతియే చ. తేన చీవరకాలతో పురే వా అన్తో వా ఉప్పన్నం చీవరకాలతో ఉద్ధం ఏకదివసమ్మి పరిహారం న లభతి. యది లభేయ్య, అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదవిరోధో. “యావ చీవరకాలసమయం నిక్ఖిపితబ్బం, తతో చే ఉత్తరి నిక్ఖిపేయ్య, నిస్సగ్గియ”ని (పారా. ౬౪౮) హి తత్త వుత్తం. వస్సావాసికభావేన సజ్జతో లద్ధం వుట్టవస్సత్తా అత్తవో సన్తకభూతం అచ్చేకచీవరం చీవరకాలసమయం అతిక్కామయతో ఏవ ఆపత్తి, న అచ్చేకచీవరకాలం అతిక్కామయతో ఆపత్తీతి. “అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్న”ని (పారా. ౨౦౦) వచనతో యో చ తత్త చీవరుప్పాదో, సో చ నేసం భవిస్సతీతి సిద్ధం, అనామన్తచారగణభోజనసిక్ఖాపదే “అజ్ఞాత్ర సమయా”తి (పాచి. ౨౨౨ ఆదయో) వుత్తత్తా సేసద్వయం సిద్ధమేవ. తస్మా “కాలేపి ఆదిస్స దిన్నం, ఏతం అకాలచీవర”ని (పారా. ౨౦౦) వచనతో ఆదిస్స దిన్నచీవరం పరిహారం న లభతి.

అపరకత్తికాయమేవ వా ఉబ్బతస్మిం కథినే లభతి, ఏవం “ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి వుత్తత్తాతి చే? న వత్తబ్బం. ఛ రానాని హి సాపేక్షతాయ వుత్తాని . దుట్టదోసద్వయే అధికరణచతుత్తం, పరమానియతే సోతస్సు రహో, తతియకథినే ఆదిస్స దిన్నం చీవరం, అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదే “సజ్జాణం కత్వా నిక్ఖిపితబ్బ”ని పదం, దుట్టుల్లారోచనప్పటిచ్చాదనద్వయే అధికరణం, పారాజికవచనశ్చ, తీసు కథినసిక్ఖాపదేసు “అట్టన్నం మాతికానం అజ్ఞాతరాయా”తి వచనన్తి. తత్త ఆదిస్స దిన్నం చీవరం సజ్జికం భాజితబ్బచీవరం సన్దాయ వుత్తం, న పుగ్గలికం. సజ్జాణం కత్వా నిక్ఖిపితబ్బన్తి వస్సావాసికచీవరం సన్దాయ వుత్తం.

అవుటవస్సిన పచ్చా దాతబ్బతా సజ్ఞాణం కాతబ్బం, న జాతిప్పవారితతో లద్దం పుగ్గలికం సన్ధాయ. తస్మా దువిధం అచ్చేకచీవరం సజ్ఞే నిన్నం, పుగ్గలే నిన్నజ్ఞాతి సిద్ధం. తత్త సజ్ఞే పరిణతం అచ్చేకచీవరం వస్సూపనాయకదివసతో పట్టాయ, పిట్టిసమయతో పట్టాయ వా యావ పవారణా నిష్ఠిపితుం వట్టతి ఏవ సజ్ఞికత్తా, పుగ్గలికమ్మి “వస్సంవుట్టకాలే గణ్ఠా”తి దిన్నత్తా. తాదిసజ్ఞో యావ వస్సంవుట్టో న హోతి, తావ తస్సేవ దాయకస్స సంతకం హోతి. ఏత్తకో విసేసహేతు.

“అనచ్చేకచీవరే అనచ్చేకచీవరసజ్ఞో చీవరకాలసమయం అతిక్యామేతి, అనాపత్తి”తి వచనతో అచ్చేకచీవరకస్సేవ సో అపరాధో. యేన “విరోధో”తి వచనం దస్సేయ్యాతి న వినయే విసేసహేతు పరియేసితబ్బో. బుద్ధవిసయత్తా పమాణన్ని చే? న, యది ఏవం ఏత్త అత్తనో సంతకభూతమ్మి అచ్చేకచీవరం సజ్ఞాణం కత్వా నిష్ఠిపితబ్బమేవ, న అధిట్టాతబ్బం న వికప్పేతబ్బం న విస్సజ్ఞేతబ్బం. తతో “అనాపత్తి, అన్తోసమయే అధిట్టతి వికప్పేతి విస్సజ్ఞేతి”తి ఆదివచనవిరోధో (పారా. ౬౨౧) అధివాసేతబ్బో సియా. తథా “వస్సానస్స పచ్చిమే మాసే కథినుద్ధారే కతే తస్మిం మాసే అత్తతే కథినే కథినుద్ధారదివసం అతిక్యామేతి, నిస్సగ్గియం హోతి”తి వచనతో నిస్సగ్గియం హోతితి అయమ్మి అత్తవిరోధో అధివాసేతబ్బో సియా. తస్మింజ్ఞా “అనచ్చేకచీవరే అనాపత్తి”తి వుత్తం, తజ్ఞా అనధిట్టతం అవికప్పితమేవాతి ఏత్తకో విసేసహేతు. అతిరేకచీవరజ్ఞాతం పరమసిక్ఖాపదేనాపత్తి, ఇతరం చే అనాపత్తియేవాతి ఇమస్స అత్తస్స అయం భగవతో విసేసహేతు. తథా అతిరేకదసాహానాగతాయేవ కత్తికపుణ్ణమాయ సజ్ఞస్స వస్సావాసికత్తం అచ్చేకచీవరం వియ దదమానం న గహేతబ్బం, దసాహానాగతాయ ఏవ గహేతబ్బన్ని ఏత్తకో విసేసహేతు. తతో అట్టకథానయవిరోధో చ అధివాసేతబ్బో సియా. తత్త “అధిట్టితో పట్టాయ ఉప్పన్నం అచ్చేకచీవరం న హోతి”తి వత్వా అజ్ఞాథా నయో దస్సితో. పోరాణగణిపదే సో చ నయో సజ్ఞికం ఉపాదాయ వుత్తత్తా న విరుజ్ఞతీతి నేవ సో చ పటిక్ఖితో. యథా అనచ్చేకచీవరం ఛట్టితో పట్టాయ ఉప్పన్నం అతిరేకదసాహానాగతాయపి పటిగ్గహేతబ్బం, పటిగ్గహేత్వా చీవరకాలసమయం అతిక్యామయతోపి అనాపత్తితి అయమ్మి నయో అధివాసేతబ్బో సియా. తతో పరమకథినవిరోధో. దసాహానాగతాయ ఏవ పటిగ్గహేతబ్బం, పటిగ్గహేత్వా చీవరకాలసమయం అతిక్యామయతో అనాపత్తితి చే, తం ద్వే దసాహే లభతీతి ఏత్తకో విసేసహేతు.

అన్తరా అనాపత్తిక్ఖేత్తచీవరకాలప్పవిట్టత్తా అధిట్టహిత్వా పచ్చుద్ధటం వియ తం పునపి దసాహే లభతీతి చే? న, కాలప్పవేసో అధిట్టానం వియ హోతితి చే? న, “వస్సికసాటికం వస్సానం చాతుమాసం అధిట్టాతుం, తతో పరం వికప్పేతు”న్ని వచనవిరోధం కత్వా, తతో పరం దసాహం అవికప్పేత్తస్సాపి అనాపత్తి సియా. అపిచ యం వుత్తం అట్టకథాయం “వస్సికసాటికా అన్తోవస్సే లద్ధా చేవ నిట్టితా చ, అన్తోదసాహే అధిట్టాతబ్బా, దసాహాతిక్కమే నిట్టితా, తదహేవ అధిట్టాతబ్బా, దసాహే అప్పహోన్తే చీవరకాలం నాతిక్యామేతబ్బా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౦). తేన ఆపత్తితో న ముచ్చేయ్య. కాలప్పవేసో హి అధిట్టానపరియాయో న జాతోతి. ఏత్తావతా యథావుత్తో అత్థవికప్పో పాళినయేనేవ పటిట్టాపితో హోతి.

అపిచేత్త యం వుత్తం అట్టకథాయం “దసాహే అప్పహోన్తే చీవరకాలం నాతిక్యామేతబ్బా”తి, తత్థపి చీవరకాలే ఉప్పన్నం, దసాహే అప్పహోన్తే చస్స కరణం నత్తి, తం అచ్చేకచీవరం అకాలచీవరమివ చీవరకాలం నాతిక్యామేతబ్బన్ని సిద్ధమేతం. పాళితో చ తజ్ఞో అన్తోకాలే ఉప్పజ్జతి, దసాహే అప్పహోన్తేపి ఉప్పజ్జతి, ఏవం ఉప్పన్నం అచ్చేకచీవరం అచ్చేకచీవరమేవ న హోతి. న హి తం కాలవిసేసవసేన అచ్చేకచీవరసజ్ఞం గచ్ఛతి. వుత్తజ్ఞాతం “అచ్చేకచీవరం నామ సేనాయ వా గన్తుకామో హోతి, పవాసం వా గన్తుకామో హోతి, గిలానో వా హోతి, గబ్బినీ వా హోతి, అస్సద్ధస్స వా సద్ధా ఉప్పన్నా హోతి...పి... ‘వస్సావాసికం దస్సామీ’తి ఏవం ఆరోచితం, ఏతం అచ్చేకచీవరం నామా”తి (పారా. ౬౪౯). తస్మా

యథా తం చీవరం నాతిక్యామేతబ్బం, తథా అనచ్ఛేకచీవరమ్మితి సిద్ధం హోతి. తేన వుత్తం అట్టకథాయం “దసాహే అప్పహోస్తే చీవరకాలం నాతిక్యామేతబ్బా”తి. అపిచ యది ఏవం తం అచ్ఛేకచీవరసిక్ష్ణాపదమేవ అచ్ఛేకచీవరం చీవరకాలం నాతిక్యామేతబ్బన్తి ఇమస్స పన అత్థవిసేసస్స దస్సనత్థం భగవతా పఞ్జాత్తం.

మహాఅట్టకథాయం పన తం ఏవం వుత్తం - కామఞ్ఛోదం “దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బ”న్తి ఇమినా సిద్ధం, అట్టప్పత్తివసేన పన అపుబ్బం వియ అత్థం దస్సేత్వా సిక్ష్ణాపదం రపితన్తి అత్థవిసేసదీపనపయోజనతో. తస్మా తం తస్స అత్థవిసేసదస్సనత్థం వుత్తన్తి సిద్ధమేవ. తస్మాపి వేదితబ్బమేవ యం కిఞ్చి చీవరం చీవరకాలసమయం నాతిక్యామేతబ్బన్తి. అపిచ యం వుత్తం అట్టకథాయం “ఛట్టితో పట్టాయ పన ఉప్పన్నం అనచ్ఛేకచీవరమ్మి పచ్చుద్ధారేత్వా రపితచీవరమ్మి ఏతం పరిహారం లభతీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౪౬-౬౪౯). తేన “అనచ్ఛేకచీవరే అనచ్ఛేకచీవరసఞ్ఞో చీవరకాలసమయం అతిక్యామేతి, అనాపత్తీ”తి (పారా. ౬౫౦) ఇమినాపి అనచ్ఛేకచీవరస్సాపి అచ్ఛేకచీవరపరిహారలాభం దీపేతీతి.

ఏత్తావతా యథావుత్తో దుతియో అత్థవికప్పో పాళినయేన, అట్టకథానయేన చ పతిట్టాపితో హోతి. ఏవం తావ పకిణ్ణకాయ అధికథా పరతో పారతో విత్థారితా హోతీతి అపకిణ్ణకం.

చీవరపలిబోధో, ఆవాసపలిబోధో చాతి ద్వే పలిబోధా. తేసు ఏకపలిబోధేపి సతి అనామస్తచారాదిఆనిసంసం లభతి, తం ఇథ నట్టితి దస్సేతుం “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్ఖునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి వుత్తం. తస్మా ఏవ “అత్థతకథినస్స హి భిక్ఖునో”తిఆది వుత్తం. కథినత్థారారహస్సాన్తి ఏత్థ “అట్టహి అగ్గేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో భబ్బో కథినం అత్థరితుం - పుబ్బకరణం జానాతి, పచ్చుద్ధారం జానాతి, అధిట్టానం జానాతి, అత్థారం జానాతి, మాతికం జానాతి, పలిబోధం జానాతి, ఉద్ధారం జానాతి, ఆనిసంసం జానాతీ”తి (పరి. ౪౦౯) వచనతో ఇమేహి అట్టహి అగ్గేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో కథినత్థారారహో నామ. పుబ్బకరణం నామ ధోవనవిచారణచ్ఛేదనసిద్ధినిరజనకప్పకరణం.

“చీవరం నామ భోమ”న్తిఆదినా పాళివసేన జాతిఞ్చ పమాణఞ్చ దస్సేత్వా ఇదాని అతిరేకచీవరం దస్సేతుం “యం పన వుత్తం అధిట్టితవికప్పితేసూ”తిఆది వుత్తం. రపితట్టానం సల్లక్ఖేత్వా”తి వుత్తేపి యస్మిం రానే యం రపితం, తస్మిం తం పచ్చా హోతు వా, మా వా, అధిట్టానం రుహతేవ. పురే పచ్చా రపనట్టానం న పమాణం.

అన్తిమవత్థం అజ్ఞాపన్నస్స భిక్ఖుభావపరిచ్ఛాగవసేన సేతవత్థనివాసనం వా కాసావచజనం వా హీనాయావత్తనం.

ఏకాదసమే అరుణగ్గమనేతి అన్తిమం రపేత్వా తతో పురిమతరస్మిన్తి అత్థో వేదితబ్బో. తత్థ అన్తిమం నామ అపరకత్తికాయ పరమారుణగ్గమనం. తఞ్ఞో కాలత్తా నిస్సగ్గియం న కరోతి. ఇథ “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్ఖునా”తి కరణవచనం నిదానానపేక్షం నిదానే కరణాభావతో. తస్మా ఏవ “దసాహపరమ”న్తి అయమేత్థ అనుపఞ్జత్తీతి వుత్తం. “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తిచీవరం అధిట్టాతుం న వికప్పేతు”న్తిఆది (మహావ. ౩౫౮) వచనతో చ ఇథ “వికప్పేతీ”తి అవిసేసేన వుత్తవచనం విరుద్ధం వియ దిస్సతి, న చ విరుద్ధం తథాగతా భాసన్తి, తస్మా ఏవమస్స అత్థో వేదితబ్బో - తిచీవరం తిచీవరసఞ్ఞేపేన పరిహారతో అధిట్టాతుమేవ అనుజానామి, న వికప్పేతుం. వస్సికసాటికం పన చతుమాసతో పరం వికప్పేతుమేవ, న అధిట్టాతున్తి. ఏవఞ్చ పన సతి యో తిచీవరే ఏకేన చీవరేన విప్పవసీతుకామో హోతి, తస్స తిచీవరాధిట్టానం పచ్చుద్ధరిత్వా

విప్లవాసనుఖిత్తం వికప్పనాయ ఓకాసో దిన్నో హోతి, దసాహతిక్కమే చ అనాపత్తితి. ఏతేన ఉపాయేన సబ్బత్త వికప్పనాయ అపటిసిద్ధభావో వేదితబ్బోతి లిఖితం.

ఇమస్సు పన సిక్ఖాపదస్సు అయం సఙ్ఖేపవినిచ్చయో - అనత్తతే కథినే హేమంతానం పరమదివసతో పట్టాయ, అత్తతే కథినే గిమ్మానం పరమదివసతో పట్టాయ ఉప్పన్నచీవరం సన్ధాయ “నిట్టితచీవరస్మి”న్తిఆది వుత్తం. ఏత్థాహ - “రజకేహి ధోవాపేత్వా సేతకం కారాపేంతస్సాపి అధిట్టానం అధిట్టానమేవా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౪౬౮) వచనతో అరజితేపి అధిట్టానం రుహతీతి. తేన సూచికమ్మం కత్వా రజిత్యా కప్పబిన్దుం దత్వా అధిట్టాతబ్బన్తి నియమో కాతబ్బో, న కాతబ్బోతి? కత్తబ్బోవ. పత్తో వియ అధిట్టితో యథా పున సేతభావం వా తమ్మభావం వా పత్తో అధిట్టానం న విజహతి, న చ పన తాదిసో యం అధిట్టానం ఉపగచ్ఛతి, ఏవమేతం దట్టబ్బన్తి. “స్వ కథినం ఉద్ధరిస్సతీ”తి లద్ధచీవరం సచే అజ్జేవ న అధిట్టాతి, అరుణగ్గమనే ఏవ నిస్సగ్గియం హోతి. కస్మా? “నిట్టితచీవరస్మి”న్తిఆదినా (పారా. ౪౬౨-౪౬౩;) సిక్ఖాపదస్సు వుత్తత్తా. కథినబ్బన్తరే దసాహతో ఉత్తరిపి పరిహారం లభతి, కథినతో పన పచ్ఛా ఏకదివసమ్మి న లభతి. యథా కిం - యథా అత్తతకథినో సఙ్ఖో తిచీవరం అత్తతదివసతో పట్టాయ యావ ఉబ్బారా ఆనిసంసం లభతి, న తతో పరం, ఏవం అత్తతదివసతో పట్టాయ యావ ఉబ్బారా లభతి, ఉద్ధతే పన కథినే ఏకదివసమ్మి న లభతి. ఏత్థాహ - ఉబ్బతదివసతో పట్టాయ పున దసాహం లభతీతి? న, కస్మా? “అనుజానామి, భిక్ఖవే, దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతు”న్తి వచనతో. కథినబ్బన్తరేపి ఏకాదసే అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియన్తి ఆపన్నం. తం పన అతిప్పసంఖం నివారేతుం “నిట్టితచీవరస్మి”న్తిఆది వుత్తం, న కథినదివసాని అదివసానీతి దీపసత్తం. అయమత్తో తత్త తత్త ఆవిభవిస్సతి. అథ వా వస్సికసాటికా అనతిరిత్తప్పమాణా నామం గహేత్వా వుత్తనయేనేవ చత్తారో వస్సికే మాసే అధిట్టాతబ్బా, తతో పరం పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బాతి వుత్తం. ఏత్త “పచ్చుద్ధరిత్వా”తి వచనే ఉపోసథదివసే ఏవ పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేత్వా రపితం హోతి, తతో పరం హేమంతస్సు పరమదివసతో పట్టాయ పచ్చుద్ధరణాభావా. ఏవం కథినబ్బన్తరే ఉప్పన్నచీవరమ్మి వేదితబ్బన్తి లిఖితం.

కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉదోసితసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“అత్తతకథినస్సు పఞ్చా మాసే బద్ధసీమాయం యత్త కత్తచి చీవరం నిక్ఖిపిత్వా పక్కమంతస్సు అనాపత్తి”తి అట్టకథాయం వుత్తం. “అబద్ధసీమాయపి వట్టతీ”తి ఇదం అబద్ధసీమాయం కథినత్తారఞ్చ ఆరణ్ణకసిక్ఖాపదఞ్చ సాధేతీతి లిఖితం. ఇదాని -

“ఛిన్నం ధుతఙ్గం సాసఙ్క-సమ్మతో సన్తరుత్తరం;

అచీవరస్సానాపత్తి, పచ్చుద్ధారాదిసిద్ధితో”తి. (వజిర. టీ. పారాజిక ౪౭౯) -

ఇదం పకిణ్ణకం వేదితబ్బం.

తత్తాయం చోదనాపుబ్బఙ్గమవినిచ్చయో - కేచి “దిగుణం సఙ్ఖాటి”న్తి (మహావ. ౩౪౮) వచనతో “ఏకచ్చికా సఙ్ఖాటి నాధిట్టాతబ్బా. సచే అధిట్టాతి, న రుహతీ”తి వత్వా ఉపసమ్మదాపేక్షానమ్మి దిగుణయేవ సఙ్ఖాటిం దత్వా ఉపసమ్మాదేన్తి, తే ఇమినా సుత్తలేసిన సఙ్ఖాపేతబ్బా. భగవతా హి “ఛిన్నకం సఙ్ఖాటిం, ఛిన్నకం ఉత్తరాసఙ్గం, ఛిన్నకం అన్తరవాసక”న్తి పరమం

అనుష్ఠాతం. తతో “అష్టాతరస్స భిక్షునో తిచీవరే కరియమానే సబ్బం చిన్నకం నప్పహోతి. ద్వే చిన్నకాని ఏకం అచిన్నకం నప్పహోతి, ద్వే అచిన్నకాని ఏకం చిన్నకం నప్పహోతి”తి ఇమస్మిం వట్ఠస్మిం “అనుజానామి, భిక్షవే, అన్వాధికమ్మి ఆరోపేతు”న్తి (మహావ. ౩౬౦) అనుష్ఠాతం, తస్మా ఏకచ్చికాపి సజ్ఞాటి వట్ఠతీతి సిద్ధం. యా చిజ్జమానాపి నప్పహోతి, తస్మా కుతో దిగుణతాతి? అట్టకథాయమ్మిస్స వుత్తం “అన్వాధికమ్మి ఆరోపేతున్తి ఆగన్తుకపత్తమ్మి దాతుం, ఇదం పన అప్పహోనకే ఆరోపేతబ్బం. సచే పహోతి, ఆగన్తుకపత్తం న వట్ఠతి, చిన్దితబ్బమేవా”తి (మహావ. అట్ట. ౩౬౦). కథినం పన చిన్నకమేవ వట్ఠతి, ఆవేణికలక్ఖణత్తా, “చిన్నకం దిగుణం నప్పహోతి”తి వచనాభావతో చాతి సన్నిట్ఠానమేత్త గన్తబ్బన్తి.

ధుతఙ్గన్తి అనుపసమ్మన్నానం తేచీవరికధుతఙ్గాభావతో తిచీవరేనేవ తేచీవరికోతి, తేసం అధిట్ఠానాభావతో “అధిట్ఠేనేవా”తి వత్తబ్బం హోతూతి చే? న, ధుతఙ్గభేదేన విరోధప్పసఙ్గతో. చతుత్థచీవరసాదియనేన హి ధుతఙ్గభేదో, న తిచీవరవిప్పవాసేన, నాపి అతిరేకచీవరసాదియనేన, నాపి అతిరేకచీవరధారణేన. యస్మా పన భిక్షానం ఏవ భగవతా అధిట్ఠానవసేన నవ చీవరాని అనుష్ఠాతాని, జాతివసేన చ వుత్తాని, న ఏవం అనుపసమ్మన్నానం, తస్మా నేసం చీవరనియమాభావా న తం ధుతఙ్గం అనుష్ఠాతం గహట్ఠానం వియ. తస్మా తస్స సమాదానవిధానే అవచనతో చ సన్నిట్ఠానమేత్త గన్తబ్బన్తి.

సాసఙ్కసమ్మతోతి కఙ్ఘావితరణియం (కఙ్ఘ. అట్ట. సాసఙ్కసిక్ఖాపదవణ్ణా) సాసఙ్కసిక్ఖాపదే విసుం అఙ్గాని న వుత్తాని, “సేసమేత్త చీవరవగ్గస్స దుతియసిక్ఖాపదే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బ”న్తి వుత్తం, న చ పనేతం వుత్తం. తత్త రత్తివిప్పవాసో చతుత్థమఙ్గం, ఇథ ధారత్తవిప్పవాసో, అయమేత్త విసేసోతి. తస్మా అఙ్గసామఙ్గాతో చ సమ్ముతిసామఙ్గాతో చ సాసఙ్కసిక్ఖాపదమేవిదన్తి ఇదం నిప్పదేసం, తం సప్పదేసం మాసపరమత్తా. తత్త బహిగామేపి గామసీమం ఓక్కమిత్వా వసీత్వా పక్కమన్తస్స అనాపత్తి, ఇథ న తథా. ఇథ అనన్తరే అనన్తరే అరుణుగ్గమనే నిస్సగ్గియం, తత్త సత్తమేతి అయం ఇమేసం ద్వీన్నం విసేసో. అఙ్గాని పన చీవరనిక్ఖేపనఙ్గసమ్మత్తితో విపరియాయేన, ఇథ వుత్తనయేన చ సిద్ధత్తా న వుత్తాని. తాని కామం న వుత్తాని, తథాపి చతుత్థమఙ్గం విసేసితబ్బం, న పన విసేసితం. కిం కారణం? ఇథ వుత్తనిస్సజ్జనక్కమేన నిస్సజ్జిత్వా ఆపత్తిదేసనతో, తత్తాపన్నాపత్తివిమోక్షదీపనత్తం. సంవచ్చరవిప్పవుత్తమ్మి రత్తివిప్పవుత్తమేవ, పగేవ ధారత్తవిప్పవుత్తం. ఏవం సన్తేపి తత్త యథావుత్తఅఙ్గసమ్మత్తియా సతి తత్త వుత్తనయేనేవ నిస్సజ్జితబ్బం. హేమన్తే, గిష్ఠే వా నిస్సజ్జతి చే? ఇథ వుత్తనయేనాపి నిస్సజ్జితుం వట్ఠతీతి ఇాపనత్తం చతుత్థమఙ్గం న విసేసితన్తి నో తక్కోతి ఆచరియో. మాసాతిక్కన్తం, దసాహతిక్కన్తమ్మి చీవరం “దసాహతిక్కన్త”న్తి వత్వా నిస్సట్ఠమేవ, న ఊనమాసం హుత్వా “దసాహతిక్కన్త”న్తి వత్వా, మాసాతిక్కన్త”న్తి వత్వాతి ఏకే. తథాపి సచే పచ్చాసాచీవరం హోతి, నిస్సగ్గియం. “దసాహతిక్కన్త”న్తి వత్వా మూలచీవరం పన “మాసాతిక్కన్త”న్తి వత్వా నిస్సజ్జితబ్బం.

“సన్తరుత్తర”న్తి వా “సజ్ఞాటి”న్తి వా “చీవర”న్తి వా కిం తిచీవరం, ఉదాహు అష్టమ్మితి? కిఞ్చోత్త - యది తిచీవరమేవ పటిసిద్ధం, పరియాపన్నవసేన అచ్చిన్నచీవరఅభందనధోవాపనవిజ్ఞాత్తిఆదివిరోధో. అథ అష్టమ్మి “నిట్ఠితచీవరస్మి”న్తి ఏవమాదీనా విరోధోతి? వుచ్చతే - న నియమతో వేదితబ్బం యథాసమ్భవం గహేతబ్బతో. తథా హి “చీవరం నిక్ఖిపిత్వా సన్తరుత్తరేన జనపదచారికం పక్కమన్తి”తి (పారా. ౪౭౧) ఏవమాదీసు తిచీవరమేవ, “న, భిక్షవే, సన్తరుత్తరేన గామో పవిసితబ్బో (మహావ. ౩౬౨), సన్తరుత్తరపరమం తతో చీవరం సాదితబ్బ”న్తి (పారా. ౫౨౩-౫౨౪) ఏవమాదీసు యం కిఞ్చో, తథా “సగుణం కత్వా సజ్ఞాటియా దాతబ్బా, నివాసనం దాతబ్బం, సజ్ఞాటి దాతబ్బా, హన్త తే, ఆవుసో, సజ్ఞాటి, దేహి మే

పట"ని ఏవమాదీసు. పుత్రశ్లోతం "సబ్బశ్లో చీవరం సజ్జటితట్టేన 'సజ్జటి'తి వుచ్చతీ"తి (పాచి. అట్ట. ౮౯౮). తథా "నిట్టితచీవరస్మి"ని ఏత్తాపీతి ఏకే. అన్తోసమయే యావదత్తం చీవరం అనుజ్ఞాతం, తం సబ్బం కరియమానం కదా నిట్టానం గచ్చిస్సతి, తస్మా తిచీవరమేవాతి ఏకే.

అచీవరస్సానాపత్తి పచ్చుద్ధారాదిసిద్ధితోతి కిం వుత్తం హోతి - ఉదోసితసిక్ఖాపదస్స నిప్పయోజనభావప్పసజ్జతో తిచీవరవిప్పవాసే తేచీవరస్స ఆపత్తితి ఏకే. తత్థేతం వుచ్చతి న హోతి ఆపత్తి పచ్చుద్ధారాదిసిద్ధితో. "అనాపత్తి అన్తోఅరుణే పచ్చుద్ధరతి విస్సజ్జేతీ"తి (పారా. ౪౯౬) హి వుత్తం. అజ్ఞాథా పచ్చుద్ధరంతస్స, అన్తోఅరుణే విస్సజ్జేంతస్స చ యావ అజ్ఞో నాధిట్టాతి, తావ ఆపత్తిం ఆపజ్జతి యథావుత్తనయేనేవ. అజ్ఞాథా సత్తబ్బంతరేన విప్పవాసస్సాతి విప్పవాసతో యథారుతంయేవ సతి విప్పవాసే విప్పవాసతో, అవిప్పవాసే సతి అవిప్పవాసతోతి.

ఉదోసితసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. అకాలచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అపరిక్షితస్స పరిక్షేపారహట్టానస్స దుబ్బిజానత్తా తం దస్సేతుం "అపిచ భిక్షూన"నిఆది వుత్తం. విహారపరియంతే నివిట్టధువసన్నిపాతట్టానతో వా పరియంతే రితభోజనసాలతో వా నిబద్ధవసనకఆవాసతో వాతి ఏవం గహేతబ్బం. సచే విహారే సన్నిపతితభిక్షూహి సద్ధిం ఏకాబద్ధా హుత్వా యోజనసతమ్మి పూరేత్వా నీసీదన్తి, యోజనసతమ్మి ఉపచారసీమా హోతీతి అత్థో. "సమానసంవాసకసీమాయా"తి వుత్తే ఖణ్ణసీమాదీసు రితానం న పాపుణాతి, తాసం విసుం సమానసంవాసకసీమత్తాతి చ సమానసంవాసకఅవిప్పవాససీమానం ఇదం నానత్తం. "అవిప్పవాససీమాయ దమ్మీ"తి దిన్నం పన గామే రితానం న పాపుణాతి. కస్మా? "ఠపేత్వా గామజ్ఞా గామూపచారజ్ఞా"తి (మహావ. ౧౪౪) వచనతో. "సమానసంవాసకసీమాయా"తి దిన్నం పన యస్మిం రానే అవిప్పవాససీమా అత్తి, తత్త రితానమ్మి. "తత్త రితానజ్ఞా పాపుణాతీ"తి చ, "ఖణ్ణసీమాయం రత్తా సీమట్టకసజ్జో గణ్ణాత్తూ"తి వుత్తే ఉపచారసీమాయ ఏవ పరిచ్ఛిన్దిత్వా దాతబ్బ"ని చ, "తేసం బహిసీమట్టానమ్మి పాపుణాతి యావ కథిసమ్మబ్బారాతి అత్థో"తి చ, "అనత్తతే పన కథినే అన్తోహేమన్తే సచే విహారం పవిసిత్వా 'వస్సంపుట్టసజ్జస్స దమ్మీ'తి వదతి, యే తత్త వస్సచ్ఛేదం అకత్తా పచ్చిమవస్సంపుట్టా, తేసం బహిసీమట్టానమ్మి పాపుణాతీ"తి వినయధరా పరిచ్ఛిన్దన్తి, అట్టకథాయం పన అనాగతం. తస్మా సమన్తపాసాదికాయం "లక్ఖణజ్ఞా వదన్తి"తి (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) వుత్తన్తి చ, "చీవరమాసతో పట్టాయ యావ హేమన్తస్స పచ్చిమో దివసో, తావ వస్సావాసికం దేమా"తి వుత్తే కథినం అత్తతం వా హోతు, అనత్తతం వాతి యం సమన్తపాసాదికావచనం (మహావ. అట్ట. ౩౭౯), ఏత్తాపి యది అత్తతం, పురిమవస్సంపుట్టా పజ్జా మాసే. యది అనత్తతం, పచ్చిమవస్సంపుట్టా చత్తారో మాసే లభన్తితి వినిచ్చయో"తి చ లిఖితం.

"**యేహి మయ్హం యాగు పీతాతి** యేహి నిమన్తితేహి మయ్హం యాగు పీతాతి అధిప్పాయో. తస్మా యేహి నిమన్తితేహి యాగు పీతా, తేసంయేవ పాపుణాతీతి వుత్తం. అజ్ఞాథా 'యేహి మయ్హం యాగు పీతా'తి వుత్తే నిమన్తితా వా హోన్తు, అనిమన్తితా వా, యేహి పీతా, తేసం పాపుణితబ్బానీ"తి వదన్తి. ఏత్త "నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే"తి వదన్తో జ్ఞాపేతి ఏత్తంతరే తిణ్ణమ్మి అకాలచీవరానం ఉప్పత్తిఅభావన్తి. కస్మా పన పదభాజనే విత్థారితానీతి? వుచ్చతే - ఇదం పన సిక్ఖాపదం అధిట్టానం సన్ధాయ న వుత్తం కిన్తు పరమసిక్ఖాపదే దసాహపరమం అనుజానిత్వా తస్మిం అప్పహోన్తే సచే

పచ్చాసా అత్తి, తమేవ వడ్డేత్వా మాసమనుజానన్తో ఇమమ్మి అత్తవిసేసం దీపేతి. అకాలచీవరం నామ సమ్ముఖీభూతేన భాజేతబ్బం. తం పన “ఆకట్టమానేన భిక్కునా పటిగ్గహేతబ్బ”ని ఇమినా సిక్ఖాపదేన వడ్డేత్వా వుత్తన్తి. తస్మా తీణిపి పదభాజనే విత్థారితానీతి.

“ఖిప్పమేవ కారేతబ్బన్తి సీఘం అన్తోదసాహేయేవ కారేతబ్బ”ని ఇదం పన పహోనకభావే పురిమసిక్ఖాపదలక్ష్ణణేనాతి దీపేతుం వుత్తం. తస్మా ఏవం “సీఘ”ని వా “లహు”ని వా ఆదినా అవత్వాపి “దసాహ”తి వుత్తన్తి. అత్తతకధినస్స ఏవం హోతు, అనత్తతే పన కధినే కధన్తి వుత్తే అనత్తతస్స పటిక్ఖేపతం దస్సేతీతి వుత్తో అపస్సన్తో విఘాతం ఆపజ్జతీతి (వజిర. టీ. పారాజిక ౪౯౯-౫౦౦) లిఖితం.

అకాలచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పురాణచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“సాకియానియో వియ సుద్ధభిక్కుసజ్జే వా”తి ఇదం “భిక్కునీ నామ ఉభతోసజ్జే ఉపసమ్మన్నా”తి (పారా. ౫౦౫) ఇమినా విరుజ్జతీతి చే? న, అధిప్పాయాజాననతో . భిక్కునం సన్తికే ఉపసమ్మదాయ పటిక్ఖిత్తత్తా తదనుప్పసజ్గభయా ఏవం వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

ఏకేన వత్తునాతి యేన కేనచి పరమేన. అవుత్తా వా ధోవతీతి అవుత్తా ధోవతి, రజతి ఆకోటేతీతి అత్తో. “అవుత్తా”తి వచనతో అవాదాపేత్వా ధోవనాదీసు అనాపత్తీ”తి లిఖితం. ఇథ చీవరం నామ నివాసనపారుపనూపగమేవ. యది ఏవం “నివాసనపారుపనూపగమేవ వత్తబ్బ”ని చే? తం న వత్తబ్బం “పురాణచీవర”ని ఇమినావ సిద్ధత్తా. వుత్తఞ్ఞోతం “పురాణచీవరం నామ సకిం నివత్థమ్మి సకిం పారుతమ్మీ”తి (పారా. ౫౦౫).

పురాణచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చీవరప్పటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపచారో ద్వాదసహత్తో. అచిత్తకత్తా కథం పంసుకూలం వట్టతీతి చే? తాయ తస్స భిక్కునో అదిన్నత్తా, భిక్కునా చ తతో భిక్కునితో అగ్గహితత్తా చ.

చీవరప్పటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అఞ్ఞాతకవిఞ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఞ్ఞాతకప్పవారితే వా విఞ్ఞాపేస్తస్సాతి ఏత్థ చ సజ్జవసేన పవారితేసు పమాణమేవ వట్టతి. పుగ్గలికప్పవారణాయ యం యం పవారేతి, తం తంయేవ విఞ్ఞాపేతబ్బన్తి లిఖితం.

అఞ్ఞాతకవిఞ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. తతుత్తరిసిక్తాపదవణ్ణనా

పకతియా సన్తరుత్తరేన చరతి కథినపలిబోధవసేన వా సాసజ్ఞసిక్తాపదవసేన వా. ఏత్థ సియా - “న మత్తం జానిత్వా బహుం చీవరం విజ్ఞాపేస్సన్తి, దుస్సవాణిజ్ఞం వా”తిఆదినా (పారా. ౧౨౨) ఉజ్ఞాయన్తానం సుత్వా భగవాపి ఛబ్బగ్గియే భిక్షూ “కథజ్ఞో నామ తుమ్హే మోఘపురిసా న మత్తం జానిత్వా బహుం చీవరం విజ్ఞాపేస్సథా”తి (పారా. ౧౨౨) వత్వా సిక్తాపదస్స పజ్జత్తతా చ ఇమిస్సం కట్టావితరణీయం “బహుచీవరవిజ్ఞాపనవత్తుస్మిం పజ్జత్త”న్తి వుత్తతా, సమన్తపాసాదికాయం “న హి అనచ్ఛిన్నచీవరా అత్తనో అత్థాయ సాఖాపలాసం భజ్జీతుం లభన్తి, అచ్ఛిన్నచీవరానం పన అత్థాయ లభన్తి”తి వుత్తతా చ అజ్ఞాస్సత్థాయ పమాణం విజ్ఞాపేతుం వట్టతీతి చే? న, కస్మా? అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్తాపదస్స అట్టుప్పత్తియా ఏవ అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తి వారితా. తస్స సిక్తాపదస్స అనాపత్తి. పాళియం (పారా. ౧౨౩) “అజ్ఞాస్సత్థాయ”తి ఇమిస్సా అనాపత్తిపాళియా అజ్ఞాస్సత్థాయ విజ్ఞాపేన్తో తస్స జాతకప్పవారితే ఏవ విజ్ఞాపేతి, న అజ్ఞోతి వచనతో చ వారితా. తస్మా భగవాపి “బహుం చీవరం విజ్ఞాపేస్సథా”తి (పారా. ౧౨౨) విగరహిత్వా సిక్తాపదం పజ్ఞాపేన్తో “అభిహట్టుం పవారేయ్యా”తి వుత్తనయేనేవ పమాణతో గహణం అనుజాని, న అజ్ఞాస్సత్థాయ పమాణతో విజ్ఞాపనం. యస్మా పనిమం సిక్తాపదం అజ్ఞాస్సత్థాయ విజ్ఞాపనవత్తుస్మియేవ పజ్జత్తం, తస్మా ఇథ “అజ్ఞాస్సత్థాయ”తి న వుత్తం, న న లబ్బతీతి కత్వా.

అట్టకథాసు “అజ్ఞాతకప్పవారితత్థానే పకతియా బహుమ్మి వట్టతి, అచ్ఛిన్నకారణా పమాణమేవ వట్టతీ”తి వుత్తం. తం “అనాపత్తి జాతకానం పవారితాన”న్తి (పారా. ౧౨౬) వుత్తఅనాపత్తిపాళియా న సమేతీతి సమన్తపాసాదికాయం (పారా. అట్ట. ౨.౧౨౬) వుత్తతా ఇథాపి వుత్తనయేనేవ జాతకప్పవారితే విజ్ఞాపేన్తస్స అత్తనో ధనేన గణ్ణన్తస్స అనాపత్తీతి లిఖితం. “అజ్ఞాస్సత్థాయ”తి నిదానవిరోధతో న వుత్తం, తథాపి అనన్తరే వుత్తనయేనేవ లబ్బతి ఏవాతి వదన్తి.

తతుత్తరిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉపక్ఖటసిక్తాపదవణ్ణనా

పరమఉపక్ఖటే “పుట్టో అప్పవారితో”తి (పారా. ౧౨౮) వచనతో తస్మిం ఖణే పవారితోపి అప్పవారితోవ హోతితి వేదితబ్బం.

ఉపక్ఖటసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుతియఉపక్ఖటసిక్తాపదవణ్ణనా

దుతియఉపక్ఖటేన కిం పయోజనన్తి చే? నత్తి పయోజనం, కేవలం అట్టుప్పత్తివసేన పన పజ్జత్తం భిక్షునియా రహోనిసజ్ఞసిక్తాపదం వియ. ఏవం సన్తే సగ్గీతికారకహి సగ్గీతిం అనారోపేతబ్బం భవేయ్య వివాపి తేన తదత్థసిద్ధితో, అనిస్సరత్తా, అనారోపేతుం అనుజ్ఞాతత్తా చ. వుత్తజ్ఞోతం “ఆకట్టమానో, ఆనన్త, సజ్ఞో...పే.... సమూహానేయ్యా”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౬; చూళవ. ౪౪౧). ఇదం సబ్బమకారణం. న హి బుద్ధా అప్పయోజనం వచనం నిచ్చారేన్తి, పగేవ సిక్తాపదం. తేనేవాహ అట్టకథాయం “ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. ఇథజ్ఞో పురిమస్స అనుపజ్జాత్తిసదిస”న్తిఆది. అనుపజ్జాత్తి చ

నిప్పయోజనం నత్తి. తంసదిసశ్చోతం, న నిప్పయోజనన్తి దస్సితం హోతి. ఏవం సన్తే కో పనేత్త అత్థవిసేసోతి? తతో ఆహ
 “కేవలం తత్త ఏకస్స పీహ కతా, ఇథ ద్వీన్నం, అయమేత్త విసేసో”తి. ఇమినా అత్థవిసేసేన కో పనశ్శో అతిరేకత్తో దస్సితోతి?
 పోరాణగణిపదే తావ వుత్తం “ఏకస్మిమ్మి వత్తుస్మిం ఉభిన్నమ్మి పీహ కాతుం న వట్టతీతి అయమతిరేకత్తో దస్సితో”తి.
 తేనేతం దీపేతి “న కేవలం పటిలద్ధచీవరగణనాయ ఏవ ఆపత్తిగణనా, పీళితపుగ్గలసజ్ఞాతవత్తుగణనాయపీ”తి.

హోన్తి చేత్త -

“వత్తుతో గణనాయపి, సియా ఆపత్తి నేకతా;
 ఇతి సన్దస్సనత్తశ్చ, దుతియూపక్ఖటం ఇథ.

“కాయసంసగ్గసిక్ఖాయ, విభజ్జే వియ కిన్తేతం;
 ఏకిత్తియాపి నేకతా, ఆపత్తీనం పయోగతో”తి. (వజిర. టీ. పారాజిక ౧:౩౨);

అపిచేతం సిక్ఖాపదం తంజాతికేసు సిక్ఖాపదేసు సబ్బేసుపి గహేతబ్బవినిచ్చయస్స దస్సనప్పయోజనన్తి వేదితబ్బం.
 ఆహ చ -

“అజ్ఞాతికాయ బహుతాయ విమిస్సతాయ;
 ఆపత్తియాపి బహుతా చ విమిస్సతా చ;
 ఇచ్చేవమాదివిధిసమ్భవదస్సనత్తం ;
 సత్తా ఉపక్ఖటమిదం దుతియం అవోచా”తి. (వజిర. టీ. పారాజిక ౧:౩౨);

తస్సాయం సజ్ఞేపతో అధిప్పాయపుబ్బభగ్గమా విచారణా - పురాణచీవరం ఏకమేవ భిక్కు భిక్కునీహి ద్వీహి, బహూహి
 వా ధోవాపేతి, భిక్కునిగణనాయ పాచిత్తియగణనా. తథా ద్వీన్నం, బహూనం వా సాధారణం ఏకమేవ చీవరం అజ్ఞాత
 పారివత్తకా పటిగ్గణ్ణాతి, ఇథాపి తథా ద్వీన్నం, బహూనం వా సాధారణమేకం విజ్ఞాపేతి, విజ్ఞాతపుగ్గలగణనాయ
 ఆపత్తిగణనా. తథా అజ్ఞోసుపి ఏవరూపేసు సిక్ఖాపదేసు నయో నేతబ్బో. అయం తావ బహుతాయ నయో.

విమిస్సతాయ పన ఇతికాయ, అజ్ఞాతికాయ చ ఏకం ధోవాపేతి, ఏకతో నిట్టాపనే ఏకం పాచిత్తియం. అథ ఇతికా
 పరమం ధోకం ధోవిత్వా రితా, పున అజ్ఞాతికా సుధోతం కరోతి, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. అథ అజ్ఞాతికా పరమం ధోవతి,
 పచ్చా ఇతికా సుధోతం కరోతి, అజ్ఞాతికాయ పయోగవసేన భిక్కునే దుక్కుటమేవ. అజ్ఞాతికాయ, ఇతికాయ చ
 అజ్ఞాతికసజ్ఞో, వేమతికో, ఇతికసజ్ఞో వా ధోవాపేతి, యథావుత్తనయేన నిస్సగ్గియదుక్కుటాదిఆపత్తిభేదగణనా వేదితబ్బా.
 తథా అజ్ఞాతికాయ, ఇతికాయ చ సన్తకం చీవరం ఉభోహి ఏకతో దియ్యమానం పటిగ్గణ్ణాతి, నిస్సగ్గియమేవ. అథ
 అజ్ఞాతికాయ ఏవ హత్థతో పటిగ్గణ్ణాతి, నిస్సగ్గియమేవ. అథ ఇతికాయ హత్థతో పటిగ్గణ్ణాతి, అనాపత్తి. అథ ఉభోసు
 అజ్ఞాతికాదిసజ్ఞో, వుత్తనయేనేవ నిస్సగ్గియదుక్కుటాదిఆపత్తిభేదగణనా వేదితబ్బా. తథా అజ్ఞాతికవిజ్ఞాత్తిఆదీసుపి
 యథాసమ్భవం నయో నేతబ్బో. అయం విమిస్సతాయ నయో.

అదిసద్దేన పన అనేకే అజ్ఞాతికా విజ్ఞాతా, విజ్ఞాతపుగ్గలగణనాయ దుక్కటం. ఏకో దేతి, ఏకో న దేతి, నిస్సగ్గియం. అథ అవిజ్ఞాతో దేతి, న నిస్సగ్గియం. అథ విజ్ఞాతావిజ్ఞాతానం సాధారణం విజ్ఞాతో దేతి, నిస్సగ్గియం. ఉభో దేన్తి, నిస్సగ్గియమేవ. అవిజ్ఞాతో దేతి, నిస్సగ్గియేన అనాపత్తి. విజ్ఞాతస్స వచనేన అవిజ్ఞాతో దేతి, అనాపత్తి ఏవ. తథా ఉపక్ఖటాదీసుపి యథాసమ్మవం నయో నేతబ్బో.

ఏత్తావతా సజ్ఞేపతో అజ్ఞాతికాయాదిగాథా వుత్తాధిప్పాయా హోతి. యం పనేత్థ భిక్షునియా రహోనిసజ్ఞసిక్ఖాపదం నిప్పయోజనతాయ నిదస్సనం వుత్తం, తస్స పయోజనవిసేసో తస్మింయేవ ఆవిభవిస్సతీతి . ఏవమేవ అజ్ఞాతపి వచనేన, విసేసఅట్టుప్పత్తివసేన చ సిక్ఖాపదేసు ఇతబ్బం విసేసప్పయోజనన్తి.

దుతియఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రాజసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“రానం భజ్జతి, ఆగతకారణం వినాసేతీ”తి వుత్తత్తా పున చోదనం న లభతీతి ఏకే. ఆగమనస్స సాత్థకం న హోతి, చీవరం న లభిస్సతి పటిసన్ధారస్స కతత్తాతి ఏకే. చోదనాలక్ఖణం న హోతీతి కత్వా వుత్తన్తి ఏకే. “ధమ్మదేసనాధిప్పాయాదినా న పటిసన్ధారో కాతబ్బో”తి ఉపతిస్సత్థేరో “ఆగతకారణం వినాసేతీ”తి చోదనారానాని భజ్జతి, చోదేతుకామో అకత్తబ్బమకాసి, తప్పచ్చయా వత్తభేదే దుక్కట”న్తి చ వదతి. ధమ్మసిరిత్థేరో పన “ఆసనే చే నిసీదతి, ఏకాయ నిసజ్ఞాయ ద్వే రానాని భజ్జతి. ఆమిసం చే పటిగ్గణ్ణాతి, ఏకేన పటిగ్గహణేన ద్వే రానాని భజ్జతి. ధమ్మం చే భాసతి, ధమ్మదేసనాసిక్ఖాపదే వుత్తపరిచ్ఛేదాయ ఏకాయ వాచాయ ద్వే రానాని భజ్జతి. తం సన్ధాయ ‘ఆగతకారణం వినాసేతీ’తి వుత్త”న్తి వదతి. “ఏసో ఖో”తి వుత్తేన సజ్ఞాతో ఏకో, “అయం వేయ్యావచ్చకరోతి...పే.... అవుత్తేపి చోదేతుం వట్టతీ”తి వుత్తో దుతియో, సచే పన దూతో గచ్చన్తోవ “అహం తస్స హత్థే దస్సామీ”తిఆదినా వుత్తో తతియో, “అజ్ఞాం వా పేసేత్వా ఆరోచాపేతీ”తి వుత్తో చతుత్థోతి యథా భిక్షునా నిద్దిట్టా చత్తారో, తథేవ దూతేన నిద్దిట్టా చత్తారో. ముఖవేవటికకప్పియకారకో, పరమ్ముఖకప్పియకారకో చేతి ఏతేసు అజ్ఞాతకలప్పవారితేసు వియ పటిపజ్జితబ్బన్తి లిఖితం.

రాజసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

చీవరవగ్గో పరమో.

౨. ఏళకలోమవగ్గో

౧. కోసియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కారాపేయ్యాతి అత్తనో చ పరస్స చ ఉభిన్న ఇచ్చ కోసియం ఏకతో గణ్ఠీత్వా వుత్తం, ఉభో వా ఏకతో కరోన్ఠీతి అత్థతో వేదితబ్బం. తత్థ అత్తనా కతం చే, “నిస్సజ్జనకాలే సయం కతం నిస్సగ్గియ”న్తి వత్తబ్బం. ఉభోహి చే కతం, యథాపాళిమేవ.

కోసియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సుద్ధకాళకసిక్తాపదవణ్ణనా

యథా పరమే “ఏకేనపి కోసీయంసునా”తి (కఙ్ఖా. అట్ట. కోసీయసిక్తాపదవణ్ణనా) వుత్తం, తథా ఇథ “ఏకేనపి అఙ్గోన అమిస్సితాన”న్తి వచనాభావతో అఙ్గోన మిస్సభావే సతిపి అపఙ్గోయమానరూపకం చే, “సుద్ధకాళక”మిచ్ఛేవ వుచ్చతీతి వదన్తి.

సుద్ధకాళకసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ద్వేభాగసిక్తాపదవణ్ణనా

“తులయిత్వా”తి వచనతో యథా తులాధారణాయ కాళకాధికా న హోన్తి, తథా కాళకానం ద్వే భాగా గహేతబ్బా ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదేన. “ఏకస్సాపి కాళకలోమస్స అతిరేకభావే నిస్సగ్గియన్తి వచనం తులాధారణాయ కిఞ్చాపి న సమేతి, అచిత్తకత్తా పన సిక్తాపదస్స పుట్టే తులాయ ధారయిత్వా రపితేసు ఏకమ్పి లోమం తత్త పతేయ్య, నిస్సగ్గియన్తి అయమధిప్పాయోతి నో తక్కో”తి ఆచరియో. వుత్తపరిచ్ఛేదేన అగ్గహణం అకిరియా, సన్ధతకరణం కిరియా.

ద్వేభాగసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఛబ్బస్ససిక్తాపదవణ్ణనా

“ఓరేన చే ఛన్నం వస్సాన”న్తి వుత్తత్తా ఛబ్బస్సే పరిపుణ్ణే కాతుం వట్టతీతి నిట్టానదివసతో పట్టాయ ఛన్నం వస్సానం పరిచ్ఛేదో వేదితబ్బో. యాని పనేత్థ అతిరేకఛబ్బస్సవసేన వా సమ్ముతివసేన వా కతాని, సబ్బాని తాని ఏకతో పరిభుజ్జీతుం వట్టన్తి. గిలానస్స చ ఏకం నప్పహోతీతి అనేకమ్పి వట్టతి. యతో పట్టాయ రోగస్స మన్దతాయ సన్ధతం ఆదాయ గన్తుం సక్కోతి, తతో పట్టాయ సమ్ముతి వా రోగో వా న రక్ఖతీతి ఏకే. అపిచ ఛవస్సబుద్ధనిమ్మలం సిక్తాపదం విచారేతుం గమ్మీరత్తా. తస్మా ఛవస్సే కమ్మం కతన్తి.

ఛబ్బస్ససిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. నిసీదనసిక్తాపదవణ్ణనా

కస్మా పనేత్థ “సన్ధతం పన భిక్షునా”తి సిక్తాపదం అపఙ్గోపేత్వా “నిసీదనసన్ధత”న్తి పఞ్జాత్తం, నను ఏత్థ కారణేన భవితబ్బన్తి? అత్థి కారణం, చీవరసఙ్గోతాయ సన్ధతానం ఉజ్జితత్తా తేసం అచీవరభావదస్సనత్థం తథా పఞ్జాత్తం భగవతాతి వుత్తం హోతి. తస్మా తే భిక్షూ తేచీవరికధుతగ్గభేదభయా సన్ధతే చతుత్థచీవరసఙ్గోతాయ సన్ధతాని ఉజ్జితత్తా తేరస ధుతగ్గాని సమాదయింసు, భగవా చ తేసం సన్ధతం అనుజాని. తతో తేసం భిక్షూనం ఏవం హోతి “నిసీదనచీవరసన్ధానమ్పేతం నిసీదనసన్ధతం నో భగవతా అనుజ్ఞాతం చతుత్థచీవరభావేన, పగేవ కతసన్ధతం వా”తి. తతో “సన్ధతే తేసం చీవరసఙ్గోతా న భవిస్సతీ”తి తదత్థం భగవతా “సన్ధత”న్తి అపఙ్గోపేత్వా “నిసీదనసన్ధత”న్తి పఞ్జాత్తన్తి అధిప్పాయో. ఇమేసు పన పఞ్చాసు సన్ధతేసు పురిమాని తీణి వినయకమ్మం కత్వా పటిలభిత్వాపి పరిభుజ్జీతుం న వట్టన్తి అకప్పియత్తా, పచ్చిమాని ద్వే

వట్టన్తీతి (వజిర. టీ. పారాజిక ౨౬౬-౨౬౭) లిఖితం. కథం పఞ్ణాయతీతి చే? “అనాపత్తి అఞ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జాతీ”తి (పారా. ౨౭౦) వచనతోతి వేదితబ్బం.

నిసీదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఏళకలోమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“అథ్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్సా”తి ఇమినా పకతియా దీఘమగ్గం పటిపన్నస్స ఉప్పన్నానిపి తియోజనపరమమేవ హరితబ్బాని, పగేవ అప్పటిపన్నస్సాతి దస్సేతి. పటిపన్నస్స చే, అథ్ధానం నామ పటిపన్నస్స అకామా వస్సంపుట్టభిక్ఖునియా మగ్గప్పటిపత్తి వియాతి దస్సేతి. అథ్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్స నిస్సగ్గియన్తి వా సమ్మన్దో. తేనేవ వాసాధిప్పాయస్స పటిప్పస్సద్ధగమనుస్సాహత్తా “అప్పటిపన్నో”తి సజ్ఞం గతస్స అనాపత్తితి సిద్ధం. ఇమస్మిం పన అత్థవికప్పే “భిక్ఖునో పనేవ ఏళకలోమాని ఉప్పజ్జేయ్యుం...పే... అసన్తేపి హారకే అథ్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్స నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”న్తి యోజనా వేదితబ్బా. యస్మా వా ఏళకలోమానం ఉప్పత్తిట్టానతో పట్టాయ తియోజనపరమతా అధిప్పేతా, మగ్గం అప్పటిపన్నస్స చ తియోజనపరమతా నత్తి, తస్మా “అథ్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్స ఉప్పజ్జేయ్యు”న్తి వుత్తం. తేన అచ్చిన్నం పటిలభిత్వా హరతో చ అనాపత్తితి సిద్ధం. పటిలాభో హి తేసం ఉప్పత్తి నామాతి.

“ఆకజ్ఞమానేన భిక్ఖునా పటిగ్గహేతబ్బానీ”తి ఇమినా అత్తనా పటిగ్గహేతానాయేవ తియోజనాతిక్కమే ఆపత్తితి దస్సేతి. తేన అనాకజ్ఞమానేన పరసంతకాని పటిగ్గహేతాని హరంతస్స అనాపత్తితి సిద్ధం.

అజ్ఞేసు “అత్తనో సంతకతా”తి నత్తి, అయమత్తో “భిక్ఖునో ఉప్పజ్జేయ్యు”న్తి ఇమినా, “అచ్చిన్నం పటిలభిత్వా”తి ఇమినా చ దీపితో హోతీతి వేదితబ్బో. పోరాణగణిపదే చ “అఞ్ఞం భిక్ఖుం హరాపేన్తో గచ్ఛతి చే, ద్విన్నమ్మి అనాపత్తి”తి వుత్తం. తస్మా ద్వే భిక్ఖూ తియోజనపరమం పత్వా అఞ్ఞమఞ్ఞస్స భణ్డం పరివత్తేత్వా చే హరన్తి, అనాపత్తితి సిద్ధం.

తియోజనపరమం సహత్తా హరితబ్బానీతి తియోజనపరమమేవ అత్తనా హరితబ్బాని, తం కిమత్తన్తి? సీమాయ ఏతపరమతో. వుత్తజ్ఞోతం “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తియోజనపరమం సీమం సమ్మన్నితు”న్తి (మహావ. ౧౪౦). వాసాధిప్పాయేన, పచ్ఛాగమనాధిప్పాయేన వా గచ్ఛతో ఏతపరమతా చ. వుత్తజ్ఞోతం “చట్టగ్గియా భిక్ఖూ అతిమహతియో సీమాయో సమ్మన్నన్తి...పే... భిక్ఖూ ఉపోసథం ఆగచ్ఛన్తా ఉద్దిస్సమానేపి పాతిమోక్ఖే ఆగచ్ఛన్తి, ఉద్దిట్టమత్తేపి ఆగచ్ఛన్తి, అన్తరాపి పరివసన్తీ”తి (మహావ. ౧౪౦).

అసన్తే హారకేతి ఆణత్తియా హారకే అసతి. కమ్మలస్స ఉపరి నిసీదిత్వా గచ్ఛంతస్స సచే ఏకమ్మి లోమం చీవరే లగ్గం హోతి, తియోజనాతిక్కమే ఆపత్తి ఏవ కమ్మలతో విజటితత్తాతి లిఖితం. తం కమ్మలస్స పటిగ్గహేతత్తా అత్తనో అత్థాయ పటిగ్గహేతమేవ హోతీతి యుత్తం.

ఏళకలోమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. జాతరూపసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“నిబ్బత్తరుక్ఖచ్చాయాపి రుక్ఖపరిచ్ఛేదం అనతిక్కన్తా”తి లిఖితం.

జాతరూపసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. రూపియసంవోహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

జాతరూపరజతపరివత్తనన్తి ఉక్కటపరిచ్ఛేదేన వుత్తం.

రూపియసంవోహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కయవిక్కయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అసన్తే పాచిత్తియం దేసేతబ్బమేవాతి ఏత్థ కిం సుద్ధికం పాచిత్తియం, ఉదాహు నిస్సగ్గియన్తి? నిస్సగ్గియం పాచిత్తియమేవ.

కయవిక్కయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

తత్త్రిదం పకిణ్ణకం

అట్టమసిక్ఖాపదం పరేన అత్తనో అత్తాయ దియ్యమానస్స వా పారివత్తకభావేన దియ్యమానస్స వా పంసుకూలస్స వా రూపియస్స ఉగ్గణ్ణనఉగ్గణ్ణాపనసాదియనాని పటిక్ఖిపతి.

నవమం పరస్స వా అత్తనో వా రూపియపరివత్తనం పటిక్ఖిపతి.

దసమం అరూపియపరివత్తనం. “అరూపియే అరూపియసజ్ఞో పజ్ఞాన్నం సహ అనాపత్తి”తి (పారా. ౨౯౧; వి. వి. టీ. ౧.౨౯౧; వజిర. టీ. పారాజిక ౨౮౭) చ వచనం ఇతరేహి సహ ఆపత్తితి దీపేతి. అరూపియజ్ఞా దుక్కుటవత్తు. తస్మా తస్స పరివత్తనే సతి నిస్సగ్గియన్తి ఏకన్తేన వుత్తం. పజ్ఞాన్నం సహ దుక్కుటవత్తూనం పరివత్తనే అనాపత్తిప్పసజ్ఞతో అనాపత్తి ఏవాతి పోరాణాతి చే? న, కప్పియవత్తూనంయేవ తత్థ ఆగతత్తా. యది కప్పియవత్తు నిస్సగ్గియం, పగేవ దుక్కుటవత్తూతి చే? న, ఆపత్తిగరుకలహుకభావేన వత్తుగరుకలహుకనియమాభావతో.

నిస్సగ్గియవత్తుతో హి ముత్తామణివేళురియాది మహగ్గప్పహోనకమ్మి దుక్కుటవత్తూతి కత్వా నిస్సగ్గియవత్తుతో ముత్తాది లహుకం హోతి. లహుకేపి వత్తుస్మిం యథేవ దుక్కుటవత్తునో పటిగ్గహణే దుక్కుటం, తథేవ తస్స వా తేన వా చేతాపనేపి దుక్కుటం యుత్తన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౯) అట్టకథాచరియా.

అథ వా యం వుత్తం “కప్పియవత్తూనంయేవ తత్థ ఆగతత్తా”తి, తత్థ కిజ్ఞాపి దుక్కుటవత్తూనిపి అధిప్పేతాని, న పన పాళియం వుత్తాని అనాపత్తివారప్పసజ్ఞభయాతి వుత్తం హోతి. ముత్తాదీసుపి వుత్తేసు అనాపత్తియం కప్పియకారకస్స ఆచిక్ఖతి, “ఇదం ముత్తాది అవ్హాకం అత్తి, అవ్హాకజ్ఞా ఇమినా చ ఇమినా చ వేళురియాదినా అత్తో”తి భణతి, దసమేన ఆపజ్జతీతి అధిప్పాయో సియా. యస్మా చ ఇదం కప్పియకారకస్స ఆచిక్ఖనాదిసంవోహరో చ, తస్మా తం నవమేన వుత్తన్తి

వేదితబ్బం. కిశ్చాపి కయవిక్రయేవ హోతి కప్పియవత్థూహి అనుజ్ఞాతం, ఇమినావ నయేన కిశ్చాపి దుక్కుటవత్థూపి దసమే అధిప్పేతం ఆపజ్జతి, అట్టకథావిరోధతో పన నాధిప్పేతమిచ్చేవ గహేతబ్బో.

కా పనేత్త కారణద్వాయాతి, పశ్చన్నం సహ తత్త అనాపత్తిప్పసంఘతో అనాపత్తి ఏవాతి చే? న, తత్త అనాగతత్తా. అనాగతకారణా వుత్తన్తి చే? న, పశ్చన్నం సహ ఆపత్తివత్తుకస్స అనాపత్తివారలాభే విసేసకారణాభావా, అకప్పియత్తా పశ్చన్నం సహపి ఆపత్తియా భవితబ్బన్తి సిద్ధో అట్టకథావాదో.

అపరో నయో - యది దుక్కుటవత్తునా కయవిక్రయే నిస్సగ్గియం, కప్పియవత్తుమ్మి వుత్తపరియామో తత్త లబ్బేయ్య, న పన లబ్బతీతి నవమే ఏవ తాని వత్తబ్బాని. తస్మా సంవోహరో నామ కయవిక్రయోపి అజ్ఞాథా పరివత్తనం పరియాదియిత్వా పవత్తో, కయవిక్రయశ్చ మోచేత్వా “ఇమినా ఇమం దేహీ”తి చేతాపేతి, వట్టతీ”తి అవత్వా దసమస్స అనాపత్తివారే వుత్తనయేనేవ తేసం పరివత్తనే నిస్సగ్గియానుమతివిరోధతో అట్టకథాయం వుత్తనయేనేవ దుక్కుటవత్తునా చేతాపనే దుక్కుటమేవ. నేసం కయవిక్రయేన నిస్సగ్గియన్తి చే? న, సబ్బస్సపి కయవిక్రయత్తా. తేనేవ వుత్తం “అన్ధకట్టకథాయం పన ‘సచే కయవిక్రయం సమాపజ్జేయ్య, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ’న్తి భాసితం, తం దుబ్బాసితం. కస్మా? న హి దానగ్గహణతో అజ్ఞో కయవిక్రయో నామ అట్టి”తి (పారా. అట్ట. ౨.౧౮౯), అత్తనో మతియా కయవిక్రయలక్ష్ణణసమ్మతే దసమస్స అనాపత్తివారే వుత్తనయేనేవ తేసం పరివత్తనే నిస్సగ్గియానుమతివిరోధతో చ. భవతు వా అత్తనో పటిసిద్ధమిదం కారణం, దసమే అవస్సమేవ జానితబ్బానీతి తాని కయవిక్రయానేవాతి తేసం నిస్సగ్గియభావశ్చ గతానీతి ఏవమ్మి సిద్ధో అట్టకథావాదో.

ఏత్థాహు పోరాణా - “అత్తనో సంతకం రూపియం పరహత్థగతం కరోతి అజ్ఞాచరతి, దుక్కుటం. పరస్స రూపియం అత్తనో హత్థగతం కరోతి, అట్టమేన నిస్సగ్గియం. ఉగ్గహితవత్తుపరివత్తనే కథం జాతం? అబ్బోహారికం జాతం. అథ పరస్స రూపియం అత్తనో హత్థగతం పరమం కరోతి, రూపియప్పటిగ్గహణస్స కతత్తా అట్టమేన నిస్సగ్గియం. అత్తనో సంతకం రూపియం పరస్స హత్థగతం పచ్చా కరోతి, సంవోహరేన నిస్సగ్గియ”న్తి. “రూపియస్స గహణమత్తేన అట్టమేన ఆపత్తి, పచ్చా పరివత్తనే నవమేనా”తి హి తత్త వుత్తం, తం పన యుత్తం. “అజ్ఞాచరతి, దుక్కుట”న్తి దువుత్తం. దుక్కుటస్స అనియమప్పసంఘతో నిస్సజ్జనవిధానేసు దస్సితోవ. కిం వుత్తం హోతి - యది ద్వీహి నిస్సగ్గియేహి భవితబ్బం, నిస్సజ్జనవిధానే “అహం, భన్తే, రూపియం పటిగ్గహేసిం, నానాప్పకారకశ్చ రూపియసంవోహరం సమాపజ్జి”న్తి వత్తబ్బం భవేయ్య “రూపియం చేతాపేతీ”తి సబ్బత్త పాళియం రూపియప్పటిగ్గహణస్స వుత్తత్తా.

ఏత్తావతా యం పోరాణగణీపదే వుత్తం “దుక్కుటవత్తునా కయవిక్రయం పరిహరన్తేన చత్తూసు నిస్సగ్గియవత్తుసు ఏకేకస్మిం గహితే అట్టమేన నిస్సగ్గియం హోతి. దుక్కుటవత్తునా దుక్కుటవత్తున్తి “ఇమినా ఇదం దేహీ”తి గహితే తేనేవ నిస్సగ్గియం హోతి. “కయవిక్రయమ్మి నీహరిత్వా గహితే దుక్కుటం, చేతాపితరూపియగ్గహణే అట్టమేన, పరివత్తనే నవమేనాతిఆదినా అత్తనా అనుగ్గహేత్వా కప్పియవసేన నీహరిత్వా పశ్చాహి సహధమ్మికేహి సద్ధిం పరివత్తేతుం వట్టతీ”తి, తం వినోధితం హోతి. అపరమ్మి తత్త వుత్తం “నిస్సజ్జితబ్బే అసతి కథం పాచిత్తియం, దున్నిస్సట్టరూపియమ్మి ‘న ఛడ్డేతీ”తి వదన్తస్స విస్సట్టో ఉపాసకో తం గహేత్వా అజ్ఞం చే భిక్షునో దేతి, కప్పతీ”తి, తశ్చ దువుత్తం. న హి గహితత్తా తతో అజ్ఞం వత్తు హోతి. పున అపరశ్చ తత్త వుత్తం “ఇమం ‘గణ్ణాహి”తి వదన్తస్స సద్ధాదేయ్యవినిపాతదుక్కుటం, ‘ఏతం దేహీ”తి వదన్తస్స విజ్ఞాత్తిదుక్కుట”న్తి, తశ్చ దువుత్తం. తత్త హి పయోగదుక్కుటం యుత్తం వియ పజ్ఞాయతి.

పకిణ్ణకం నిట్టితం.

ఏళకలోమవగ్గో దుతియో.

౩. పత్తవగ్గో

౧. పత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ద్వే అపత్తా, తస్మా ఏతే భాజనపరిభోగేన పరిభుజ్జితత్వా, న అధిట్టానూపగానవికప్పనూపగతాతి అత్తోతి చ. సమణసారుప్పేన పక్కన్తి అయోపత్తో పఞ్చహి పాకేహి పక్కో హోతి, మత్తికాపత్తో దీప్పహి. “భిక్కునియా పత్తసన్నిచ్చయస్సు వారితత్తా (వజ్జర. టీ. పారాజిక ౬౦౨) భిక్కుస్సపి తం ‘అననురూప’న్తి కత్వా ‘పురాణపత్తం పచ్చుద్ధరిత్వా’తి వుత్త”న్తి చ లిఖితం, తం న యుత్తం పాళియం “సన్నిచ్చయం కరేయ్యాతి అనధిట్టితో అవికప్పితో”తి (పాచి. ౭౩౫) వుత్తత్తా. సో హి కథినక్ఖన్ధకే (మహావ. ౩౦౬ ఆదయో) నిచ్చయసన్నిధి వియ ఏకోపి పునదివసే “సన్నిచ్చయో”తి వుచ్చతి. అనన్తరసిక్ఖాపదే పన “దుతియో వారితో”తి అధిట్టానం నియతం. తస్మా ద్వే పత్తే అధిట్టాతుం న లభతి. సచే ఏకతో అధిట్టాతి, ద్వేపి అనధిట్టితా హోన్తి. విసుం విసుం అధిట్టాతి, దుతియో అనధిట్టితో. వికప్పేతుం పన బహూపి లభతి. కాకణికమత్తమ్మీతి ఏత్థ పి-కారో “ఏకపాకమ్మి జనేతీ”తి పాకం సమ్మిణ్ణేతి. అథ వా సచే ఏకపాకేనేవ సారుప్పో, వట్టతీతి పాకపరిమాణం న వుత్తన్తి గహేతబ్బం. అపత్తత్తా అధిట్టానూపగో న హోతి. అపచ్చుద్ధరన్తేన వికప్పేతబ్బోతి పురాణపత్తం అపచ్చుద్ధరన్తేన సో పత్తో వికప్పేతబ్బోతి అత్తోతి లిఖితం.

పత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఊనపఞ్చబన్ధనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పవారితేతి ఏత్థ సజ్జవసేన పవారితట్టానే పఞ్చబన్ధనేనేవ వట్టతి, పుగ్గలికవసేన పవారితట్టానే ఊనపఞ్చబన్ధనేనాపి వట్టతీతి లిఖితం.

యో ఊనపఞ్చబన్ధనత్థం, వుత్తమ్మి చేతం కరో సో;

ఊనపఞ్చబన్ధనత్థం, పత్వాన సన్తికే.

ఊనపఞ్చబన్ధనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. భేసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“పటిసాయనీయాని పటిగ్గహేత్వా”తి వదన్తేన పాదమక్ఖనాదీనం అత్థాయ పటిగ్గహేత్వా రపేతుం వట్టతీతి దీపితన్తి లిఖితం. “యేసం మంసం కప్పతీ”తి వచనేన యేసం మంసం న కప్పతి, తేసం సప్పిఆది న కప్పతీతి వదన్తా అజానిత్వా వదన్తి. యేసజ్జో మంసం కప్పతి, తేసం సప్పిఆది సత్తాహకాలికనిస్సగ్గియవత్థుపరిచ్ఛేదదస్సనత్థం వుత్తం. తథా

పణీతభోజనసిక్తాపదే యేసం మంసం కప్పతి, తేసంయేవ ఖీరాది పణీతభోజనం, నేతరన్తి దస్సేతుం వుత్తన్తి. మధు నామ మధుకరిభమరమక్ష్తికానం ఆసయేసు నియ్యాససదిసం మహామధు హోతి, తం యావజీవికన్తి చ లిఖితం.

భేసజ్జసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

పత్తవగ్గో తతియో.

నిస్సగ్గియపాచిత్తియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాచిత్రియకణ్డం

౪. భోజనవగ్గో

౨. గణభోజనసిక్తాపదవణ్ణనా

దేవదత్తో కాల్ విజ్ఞాపేత్వా భుజ్జాతి, తప్పచ్చయా భగవతా “గణభోజనే పాచిత్రియ”ని (పాచి. ౨౦౯) సిక్తాపదం పజ్జాతం. పదభాజనే పన “నిమన్తితా భుజ్జాన్తి”తి (పాచి. ౨౧౮) నిమన్తనమేవ గహేత్వా విభత్తం. అన్ధకటకథాయం పన వత్తువసేన విజ్ఞాత్రియా యాచనమ్పి వుత్తన్తి లిఖితం. కస్మా? పరివారే ఏవ “గణభోజనం ద్వీహాకారేహి పసవతి విజ్ఞాత్రితో వా నిమన్తనతో వా”తి (పరి. ౩౨౨) వుత్తత్తా. తస్మా అట్టుప్పత్రియంయేవ పాకటత్తా పదభాజనే న వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “ఏకతో గణ్ణన్తి”తి చ గహితభత్తాపి అజ్ఞో యావ గణ్ణన్తి, తావ చే తిట్టన్తి, ఏకతో గణ్ణన్తి ఏవ నామా”తి చ, “యో కోచి పబ్బజితోతి సహధమ్మికేసు, తిట్టియేసు వాతి అట్టో”తి చ, “సమయాభావోతి సత్తన్నం అనాపత్తిసమయానం అభావో”తి చ, “సమయలద్ధకేన సహ చత్తారో హోన్తి”తి చ, “సమయలద్ధకో సయమేవ ముచ్చతి, సేసానం గణపూరకత్తా ఆపత్తికరో హోతీ”తి చ లిఖితం.

ఏత్థాహ - “పటిగ్గహణమేవ హేత్థ పమాణ”ని వుత్తం, అథ కస్మా పాళియం “గణభోజనం నామ యత్థ చత్తారో...పే.... భుజ్జాన్తి”తి (పాచి. ౨౧౮) వుత్తన్తి? వుచ్చతే - తత్థ “భుజ్జాన్తి”తి పటిగ్గహణనియమవచనం. న హి అప్పటిగ్గహితకం భిక్షూ భుజ్జాన్తితి.

గణభోజనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరమ్మరభోజనసిక్తాపదవణ్ణనా

అజ్ఞాత్ర సమయాతి పన నిమన్తనతో పసవనతో భోజనాపేక్షం పాచిత్రియన్తి ఏకే. ఏకో భిక్షు పిణ్ణాయ చరన్తో భత్తం లభతి, తమజ్ఞో చూపాసకో నిమన్తేత్వా ఘరే నిసీదాపేసి, న చ తావ భత్తం సమ్మజ్జతి . సచే సో భిక్షు పిణ్ణాయ చరిత్వా లద్ధభత్తం భుజ్జాతి, ఆపత్తి. కస్మాతి చే? “పరమ్మరభోజనం నామ పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరేన భోజనేన నిమన్తితో తం రపేత్వా అజ్ఞం పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం భోజనం భుజ్జాతి, ఏతం పరమ్మరభోజనం నామా”తి (పాచి. ౨౨౭) వుత్తత్తా. పఠమకథిసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పారో.

పరమ్మరభోజనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. కాణమాతాసిక్తాపదవణ్ణనా

ద్యత్తిపత్తపూరా పటిగ్గహేతబ్బాతి తథానీతపూవేహి అత్థికేన ఉక్కుట్టపత్తప్పమాణవసేన గహేతబ్బా. “మా ఖో త్వం ఏత్థ పటిగ్గణ్ణీ”తి అపాథేయ్యాదిఅత్థాయ సజ్జితసజ్ఞాయ అతిరేకప్పటిగ్గహణేన ఆరోచనే, అసంవిభాగే చ న ముచ్చతి అచిత్తకత్తా సిక్తాపదస్స. అథ ఉగ్గహితకం గణ్ణాతి, న ముచ్చతి ఏవ. అసంవిభాగే పన అనాపత్తి అకప్పియత్తా. అచిత్తకత్తా పణ్ణత్తిజాననాభావేనేవ, న వత్తుజాననాభావేనాతి ఏకే. “న పాథేయ్యాదిఅత్థాయ సజ్జితభావజానన”ని అగ్గేసు అవుత్తత్తా సచే

సజ్జీచ్చ న వదతి, పాచిత్తియన్తి పోరాణా వదన్తి. అతిరేకప్పటిగ్గహణన్తి తత్త పఞ్చమంవ అఙ్గం వుత్తం, తస్మా అప్పటిగ్గహితత్తా న పాచిత్తియం, కత్తబ్బాకరణతో పన దుక్కటం. అఙ్గాధా కిరియాకిరియం ఇదం ఆపజ్జతి. అనివారణం, అనారోచనం వా ఛట్టమఙ్గం వత్తబ్బం సీయా.

కాణమాతాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పఠమపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

భుత్తావీ పవారణం నామ పఞ్చాఙ్గికం. తేసు “అసనం పఞ్ఞాయత్తీ”తి ఏతేనేవ “భుత్తావీ”తి ఏతస్స సిద్ధత్తా విసుం అత్థసిద్ధి న దిస్సతి. దిస్సతి చే, అఙ్గానం ఛక్కత్తదస్సనన్తి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౨౩౮-౨౩౯) లిఖితం. “భోజనం పఞ్ఞాయతీ”తి అభిహటం సన్ధాయ వుత్తం.

కోట్టేత్వా కతచుణ్ణమ్మీతి పి-కారేన కుణ్ణకం సమ్మిణ్ణేతి. సమపాకభజ్జితానం పన ఆతపసుక్ఖానం వా కుణ్ణకం వా యే కేచి తణ్ణులా వాతి ఏత్తకమేవ వుత్తత్తా సమపాకభజ్జితానం వీహీనం, వీహిపలాసానం వా తణ్ణులచుణ్ణం పవారేతి. తథా ఖరపాకభజ్జితానం కుణ్ణకమ్మి పవారేతి. భజ్జితసత్తుయో పిణ్ణేత్వా కతో అపక్కసత్తుమోదకోపి పవారేతీతి లిఖితం. సచే అవసిట్టం నత్తి, న పవారేతి. కస్మా? అసనసఙ్ఖాతస్స విప్పకతభోజనస్స అభావతో.

అకప్పీయమంసం పన కిఞ్చాపి పటిక్ఖిపితబ్బట్టానే రితం, ఖాదియమానం పన మంసభావం న జహోతి, తస్మా పవారేతి. భోజనసాలాయ భుజ్జన్తో చే అత్తనో అపాపుణనకోట్టాసం అభిహటం పటిక్ఖిపతి, న పవారేతి. కామం పటిక్ఖిపతి, పత్తే పన ఆరామికా ఆకిరన్తి, తం భుజ్జేతుం న వట్టతి. ఇదఙ్గా బుద్ధప్పటికుట్టాయ అనేసనాయ ఉప్పన్నేయేవ సఙ్ఘం గచ్ఛతి. యథా హి సఙ్ఘతో లద్ధం పిణ్ణం దుస్సీలో దేతి, తఙ్గా పటిక్ఖిపతి, న పవారేతి, ఏవంసమ్మదమిదన్తి చ, విభాగో లజ్జీ చే దేతి, తం సో న అఙ్ఘోహరితుకామతాయ పటిక్ఖిపతి, పవారేతీతి చ, “సమంసరసం సమచ్ఛరస”న్తి ఆపజ్జనతో “మంసరస”న్తి వుత్తే పన పటిక్ఖిపతో హోతి, “మంసస్స రసం మంసరస”న్తి అయం విగ్గహో నాధిప్పేతోతి చ వుత్తం. భత్తమిస్సకం యాగుం ఆహరిత్వా “యాగుం గణ్ణధా”తి వదతి, న పవారేతి. “భత్తం గణ్ణధా”తి వుత్తే పవారేతి. కస్మా? యేనాపుచ్చితో, తస్స అత్తితాయ. ఏత్త పన “యాగుమిస్సకం గణ్ణధా”తి వదతి, తత్త చే యాగు బహుతరా వా హోతి, సమసమా వా. భత్తం మన్దం, న పవారేతి. యాగు చే మన్దా, భత్తం బహుతరం, పవారేతి. ఇదఙ్గా సబ్బఅట్టకథాసు వుత్తత్తా న సక్కా పటిక్ఖిపితుం. కారణం పనేత్థ దుద్దసం. “భత్తమిస్సకం గణ్ణధా”తి వదతి. తత్త భత్తం బహుతరం వా సమకం వా అప్పతరం వా హోతి, పవారేతి ఏవ. భత్తం వా యాగుం వా అనామసిత్వా “మిస్సకం గణ్ణధా”తి వదతి. తత్త చే భత్తం బహుతరం, సమకం వా హోతి, పవారేతి. అప్పతరం న పవారేతి. తం సబ్బం వీమంసితబ్బన్తి.

ఫలం వా కన్దమూలాది వా పఞ్చహి సమణకప్పేహి కప్పీయం అకతన్తి ఏత్త కప్పీయం అకారాపేతేహి కదలిఫలాదీహి సద్ధిం అతిరిత్తం కారాపేత్వాపి తం కదలిఫలాదిం రపేత్వా అవసేసం భుజ్జేతుం వట్టతి. అమిస్సకరసత్తా పున తాని కప్పీయం కారాపేత్వా అఙ్గాస్మిం భాజనే రపేత్వా కారేత్వా భుజ్జేతుం వట్టతి. కస్మా? పుట్టే తేసు వినయకమ్మస్స అనారుళ్లత్తాతి వదన్తి.

పత్తే రజం పతితం అప్పటిగ్గహితమేవ హోతి. తస్మా పటిగ్గహిత్యావ భిక్షా గణ్ఠితబ్బా. “అపటిగ్గహిత్యా గణ్ఠితో వినయదుక్కుట”ని (పాచి. అట్ట. ౨౬౫) వుత్తత్తా ఏతమజ్ఞోసమ్మి న వట్టతీతి వదన్తి. “తం పన పున పటిగ్గహిత్యా భుజ్జాన్తస్స అనాపత్తీ”తి ఏత్థాపి ఏవమేవ. ఇమస్మిం పన “అతిరిత్తం కతం అనతిరిత్తకతం హోతీ”తి ఏత్థాపి ఏవమేవ. ఇమస్మిం పన “అతిరిత్తం కతం, అనతిరిత్తం కతం హోతీ”తిఆదీహి ఉపపరిక్ఖిత్వా వినిచ్చయో వేదితబ్బోతి దీపితం. అలమేతం సబ్బన్తి ఇదమ్మి తే అధికం, ఇతో అజ్ఞం న లచ్చసీతి అత్తో.

ఆహారణ్ఠాయాతి వికాలే ఏవాతి ఏకే. “పఠమకథినసదిసాని. ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పారో. కాయకమ్మం అజ్ఞోహరణతో. వచీకమ్మం వాచాయ “అతిరిత్తం కరోధ, భన్తే”తి అకారాపనతోతి వేదితబ్బం.

పఠమపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. దుతియపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“భుత్తస్మిం పాచిత్తియ”ని (పాచి. ౨౪౩) మాతికాయం వుత్తత్తా “భోజనపరియోసానే పాచిత్తియ”ని వుత్తం, న అజ్ఞోహరే అజ్ఞోహరే.

దుతియపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. వికాలభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

జమ్ముదీపస్స కాలేన పరిచ్ఛేదోతి ఏవం కిర.

వికాలభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సన్నిధికారకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“దుద్ధోతో హోతీ”తిఆదినా నయేన ఇథ వుత్తత్తా, “దుద్ధోతం పత్తం ధోవిత్వా పున

తత్థ అచ్చోదకం వా ఆసిఞ్చిత్వా, అజ్ఞలియా వా ఘంసిత్వా నిస్సేహభావో జానితబ్బో”తి (పాచి. అట్ట. ౨౫౩) సమన్తపాసాదికాయం వుత్తత్తా చ మత్తికాపత్తస్స కపాలేన పీతో స్నేహో సన్నిధిం కరోతీతి సిద్ధన్తి లిఖితం. సయం పటిగ్గహిత్యా అపరిచ్ఛత్తమేవాతి ఏత్థ అపరిచ్ఛత్తం నామ అనుపసమ్మన్నానం నిరపేక్షఅపరిచ్ఛత్తం అవిజహితం. “పటిగ్గహణన్తి ఏత్థ పటిగ్గహితభావమవిజహితమేవ సన్నిధిం జనేతీ”తి ధమ్మసిరిత్థేరో, తం “పటిగ్గణ్ఠాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి (పాచి. ౨౫౫) పాళియా విరుజ్ఞుతి. తస్స పన పున పటిగ్గణ్ఠానకిచ్చాభావతో వీమంసితబ్బం.

సన్నిధికారకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పణితభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“తేసం మంసశ్చ ఖీరదధీని చ ఇథ అధిష్పతానీ”తి ఇదం పాచిత్తియవత్తుపరిచ్ఛేదో, న పన కప్పియఖీరాదిపరిచ్ఛేదో, తస్మా యస్య కస్యచి ఖీరాదీని వట్టంతి చ, “మహానామసిక్ష్ణాపదేన కారేతబ్ధో”తి సజ్జవసేన పవారితే భేసజ్జణ్ణాయ సప్పిఆదిభేసజ్జపశ్చాకం విజ్ఞాపేతి చే, తథ్థ “న భేసజ్జకరణీయేన భేసజ్జం విజ్ఞాపేతి”తి ఏత్థ సజ్జహం గచ్ఛతి, తస్మా “తేన పాచిత్తియ”న్తి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౨౬౧) చ లిఖితం.

పణీతభోజనసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దన్తపోనసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

“సరీరావయవేనా”తి వుత్తత్తా ముఖేన పటిగ్గహణం అనుజ్ఞాతం. “చిహ్నాదిపత్తేసు భూమియం అత్థతేసు న వట్టతి, కల్లఖేత్తే తత్థ వట్టతీ”తి చ, “సామం గహేత్వా”తి ఇమినా న కేవలం సప్పదట్టంయేవ, అజ్ఞమ్మి దట్టం వినేసేతి. సామం గహేత్వా పరిభుజ్జీతుం వట్టతీ”తి చ లిఖితం.

దన్తపోనసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

భోజనవగ్గో చతుత్తో.

౧౧. అచేలకవగ్గో

౧. అచేలకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

అచేలకాదయో యస్మా, తిత్థియావ మతా ఇథ;

తస్మా తిత్థియనామేన, తికచ్ఛేదో కతో తతో.

అతిత్థియస్స నగ్గస్స, తథా తిత్థియలిజ్ఞేనో;

గహట్టస్సాపి భిక్ఖుస్స, కప్పతీతి వినిచ్చయో.

అతిత్థియస్స చిత్తేన, తిత్థియస్స చ లిజ్ఞేనో;

సోతాపన్నాదినో దాతుం, కప్పతీతీధ నో మతి.

అచేలకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సభోజనసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

అనుపవిసిత్వా నిసీదనచిత్తేన సచిత్తకతాతి వేదితబ్బా.

సభోజనసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౧. రహోపటిచ్చన్నరహోనిసజ్జసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

చతుర్థం పరమానియతే, పశ్చాదమం దుతియానియతే వుత్తరాయమేవ. ఇథ పశ్చాదమం ఉపనన్దస్య చతుర్థం హోతి.

రహోపటిచ్చన్నరహోనిసజ్జసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చారిత్రసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

సభత్తో సమానోతి నిమన్తనభత్తోతి పోరాణా. సన్తం భిక్షుం, అనాపుచ్ఛా, పురేభత్తం పచ్ఛాభత్తం, అజ్ఞాత్ర సమయాతి అయమేత్థ చతుర్బిధా అనుపజ్ఞాత్తి. తత్థ సమయా ద్వే సమయా. భత్తియఘరన్తి నిమన్తితస్స ఘరం వా సలాకాభత్తాదిదాయకానం వా ఘరం. “సముట్టానాదీని పఠమకథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”న్తి పాఠో, “ఇథ నిమన్తనా అకప్పియనిమన్తనా”తి ఏకే.

పురేభత్తఇచ్చ పిణ్ణాయ, చరిత్వా యది భుజ్జాతి;
సియా పరమ్మరాపత్తి, పచ్ఛాభత్తం న సా సియా.

పచ్ఛాభత్తఇచ్చ గమికో, పుట్టగేహం యది గచ్ఛే;
ఏకే ఆపత్తియేవాతి, అనాపత్తితి ఏకచ్ఛే.

కులన్తరస్సోక్కమనే, ఆపత్తిమతయో హి తే;
సమానభత్తపచ్ఛాసా, ఇతి ఆహు ఇథాపరే.

మతా గణికభత్తేన, సమేన్తి నం నిమన్తనే;
విస్సజ్జనం సమానన్తి, ఏకే సమ్ముఖతాపరే.

సన్నిట్టానత్తికేహేవ, విచారేతబ్బభేదతో;
విజ్ఞా చారిత్రమిచ్ఛేవ, సిక్ష్ణాపదమిదం విదూ. (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౨౯౪);

చారిత్రసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మహానామసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పణీతభోజనసిక్ష్ణాపదే “మహానామసిక్ష్ణాపదేన కారేతబ్బో”తి (కజ్ఞా. అట్ట. పణీతభోజనసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా) యం వుత్తం, తస్సత్థో సజ్జవసేన పవారితే భేసజ్జణ్ణాయ సప్పిఆదిభేసజ్జపశ్చాదం విజ్ఞాపేతి చే, “నభేసజ్జేన కరణీయేన భేసజ్జం విజ్ఞాపేతి”తి (పాచి. ౩౦౯) వచనేన పాచిత్తియన్తి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౩౧౦) లిఖితం. “తయా ఇమినావ పవారితమ్మా, అమ్మాకఇచ్చ ఇమినా చ ఇమినా చ అత్తో”తి యథాభూతం ఆచిక్ష్ణిత్వా విజ్ఞాపేతుం గిలానోవ లభతి, న ఇతరోతి చ, “అజ్ఞాస్స అత్థాయా”తి అస్స ఇతకప్పవారితే, అత్తనో వా ఇతకప్పవారితేతి అత్తోతి చ, “అపరియన్తప్పవారణాయ పవారితే”తి సజ్జవసేన, పుగ్గలవసేన చ పవారేత్వా దాయకా. తస్మా “సజ్జప్పవారణతా”తి వత్వా “పుగ్గలప్పవారణతా”తి న వుత్తన్తి చ,

“పరియన్తాతిక్యమో”తి వచనేన గిలానో గహితో, తస్మా “గిలానాగిలానతా”తి న వుత్తం. ఏవం సన్తేపి “సంభవ్వావారణాయ పవారణతా”తి పారోతి చ లిఖితం, వీమంసితబ్బం.

మహానామసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉయ్యత్తసేనాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

హత్థిఆదీసు ఏకమేకన్తి అన్తమసో ఏకపురిసారుళ్ళహత్థిమ్మి, ఏకం సరహత్థం పురిసమ్మి. సముట్టానాదీని ఏళకలోమసదిసాని, ఇదం పన లోకవజ్జం, అకుసలచిత్తం తివేదన”న్తి పారో.

ఉయ్యత్తసేనాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సేనావాససిక్ఖాపదవణ్ణనా

కేనచి పలిబుద్ధస్సాతి వేరికేన వా ఇస్సరేన వా కేనచి రుద్ధస్స. సేనాపరిక్ఖేపేన వా పరిక్ఖేపారహట్టానేన వా సఞ్చారణట్టానపరియన్తేన వా పరిచ్ఛిన్దితబ్బా.

సేనావాససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

అచేలకవగ్గో పఞ్చమో.

౧౦. సురాపానవగ్గో

౧౧. సురాపానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“సురా”తి వా “న వట్టతీ”తి వా జానిత్వా పివనే అకుసలమేవాతి లిఖితం. అకుసలచిత్తన్తి యేభుయ్యేన తం సన్ధాయ కిర వుత్తం. అథ కస్మా వినయట్టకథాయం “అకుసలేనేవ పాతబ్బతాయా”తి (పాచి. అట్ట. ౩౨౯) వుత్తన్తి చే? సచిత్తకపక్ఖే అకుసలేనేవ పాతబ్బతాయాతి.

సురాపానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. అజ్జలిపతోదకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కాయసంసగ్గసజ్ఞాదిసేసాపత్తిభావే సమానేపి భిక్ఖునియాపి అనుపసమ్మన్నేపి దుక్కటం, ఉపసమ్మన్నే ఏవ పాచిత్తియన్తి ఏవం పుగ్గలాపేక్షం దస్సేతుం “అజ్జలిపతోదకే పాచిత్తియ”న్తి వుత్తం. సతి కరణీయేతి ఏత్త పురిసం సతి కరణీయే ఆమసతోతి అధిప్పాయో, న ఇత్థిం.

అజ్జలిపతోదకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. హసధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“చిక్ఖల్లం వా”తి వచనతో సక్ఖరమ్మి ఖిపనకీళాయ కీళతో దుక్కటమేవ. ఉపరిగోప్పకే పాచిత్తియం, అజ్ఞాత్త దుక్కటన్తి పాచిత్తియవత్థుఅత్థవసేన “ఉదకే హసధమ్మే పాచిత్తియ”న్తి వుత్తం.

ఇదం సజ్ఞావిమోక్షం చే, తికపాచిత్తియం కథం;
కీళితంవ అకీళాతి, మిచ్చాగాహేన తం సియా.

ఏత్తావతా కథం కీళా, ఇతి కీళాయం ఏవాయం;
అకీళాసజ్ఞో హోతేత్థ, వినయత్థం సమాదయే.

ఏకన్తాకుసలో యస్మా, కీళాయాభిరతమనో;
తస్మా అకుసలం చిత్తం, ఏకమేవేత్థ లబ్భతీతి. (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౩౩౬);

హసధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అనాదరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తస్స వచనన్తి “అయం ఉక్ఖిత్తకో వా వమ్మితో వా గరహితో వా ఇమస్స వచనం అకతం భవిస్సతీ”తి అనాదరియం కరోతి. ధమ్మన్తి కథాయం ధమ్మో నస్సేయ్య వా వినస్సేయ్య వా అన్తరథాయేయ్య వా, తం వా అసిక్ఖితుకామో అనాదరియం కరోతి. “లోకవజ్ఞం అతిక్కమిత్వా ‘ఇదం అవ్హాకం ఆచరియుగ్గహో’తి వదన్తస్స న వట్టతీ”తి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౩౪౪) లిఖితం.

అనాదరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. జోతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“విసిబ్బనాపేక్ఖో”తి వుత్తత్తా అజ్ఞాస్స వట్టతి, అజ్ఞోసఇచ్చ.

జోతినేకమనేకే వా, జాలేన్తి మునయో సహ;
ఏకో నోపేతి నానేకో, అధిప్పాయవిసేసతో.

జోతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. దుబ్బణ్ణకరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మోరక్ఖిమణ్ణలమజ్జలపిటీనన్తి న ఏకన్తతో, అధికం, ఓరజ్ఞాతి వదన్తి. ఏకకోణేపి వట్టతి, ఏవం యత్థ కత్థచి ఏకబిన్దుపి వట్టతీతి.

దుబ్బణ్ణకరణసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వికప్పనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

“సముట్టానాదీని పఠమకథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో. ఏత్త పరిభోగేన కాయకమ్మం.
అపచ్చుద్ధరణేన వచీకమ్మం.

వికప్పనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అపనిధానసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

ససూచికే సూచిఘరే సూచిగణనాయ ఆపత్తియోతి పోరాణా.

అపనిధానసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సురాపానవగ్గో ఛట్టో.

౭. సప్పాణకవగ్గో

౧. సశ్చచ్చసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

వత్తుగణనాయ కమ్మబన్ధగణనాచేతనామారణానం, న కమ్మబన్ధగణనాయ చేతనామారణా. ఏత్త ఏకచేతనాయ
బహుపాణకా మరన్నీతి అయం విభాగో వేదితబ్బో.

సశ్చచ్చసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సప్పాణకసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

సప్పాణకన్తి పాణకానం మరణవసేన పాచిత్తియం, న సప్పాణకఉదకపరిభోగవసేన పాచిత్తియం, తస్మా ఏవ
“పణ్ణత్తివజ్జ”ని వుత్తం. అసుద్ధచిత్తత్తా పాచిత్తియం, సుద్ధచిత్తే అనాపత్తి. పదీపుజ్జలనే వియ పణ్ణత్తివజ్జతా వుత్తాతి లిఖితం.

జలే పక్ఖిపనం పుబ్బం, జలప్పవేసనం ఇదం;

ఏవం ఉభిన్నం నానాత్తం, ఇోయ్యం ఇాణవతా సదాతి. (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౩౮౭)

సప్పాణకసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉనవీసతివస్ససిక్ష్ణపదవణ్ణనా

అశ్శాం ఉపసమ్మాదేతీతి -

ఉపజ్ఞాయో సచే సామం, కమ్మవాచఇచ్చ సావేతి;
కమ్మం రుహతి ఇచ్చేకే, నేతి వినయకోవిదో.

దుక్కటం విహితం యస్మా, ఆచరియస్స గణస్స చ;
తస్మా భిన్నావ ఆచరియ-ఉపజ్ఞాయా విసుం ఇధాతి.

ఊనవీసతివస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఇథ ఏకతోఉపసమ్పన్నా, సిక్ఖమానా, సామణేరీతి ఇమా తిస్సోపి సజ్ఘహం గచ్ఛన్తి, ఇమాసం పన తిస్సన్నం సమయో
రక్ఖతి, అయమిమాసం, మాతుగామస్స చ విసేసోతి వేదితబ్బం.

సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉక్ఖిత్తసమ్మోగసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“తం దిట్టిం అప్పటినిస్సట్ఠేనాతి లద్ధినానాసంవాసకం సన్ధాయా”తి లిఖితం. తిచిత్తన్తి ఏత్థ విపాకాబ్యాకతచిత్తేన
సహసేయ్యం కప్పేయ్యాతి ఏవమత్థో దట్ఠబ్బో. అజ్ఞాథా సచిత్తకత్తా సిక్ఖాపదస్స కిరియాబ్యాకతం సన్ధాయ న యుజ్జతి.

ఉక్ఖిత్తసమ్మోగసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కణ్ఠకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“అయం సమణుద్దేసో పారాజికో హోతి. సచే తం దిట్టిం పటినిస్సజ్జతి, సజ్ఘస్స ఆరోచేత్వా సజ్ఞానుమతియా
పబ్బాజేతబ్బో”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం, తం న యుత్తం. దణ్ఠకమ్మనాసనా హి ఇధాధిప్పేతా. యది సో పారాజికో హోతి,
లిజ్ఞనాసనా నామ సియా. “తే పటిసేవతో నాలం అన్తరాయాయా”తి చ దిట్టి సత్థరి అసత్థాదిదిట్టి న హోతి. సచే సా యస్స
ఉప్పజ్జతి, సో పారాజికో హోతి, తస్మిమ్మి ఏవమేవ పటిపజ్జితబ్బం, సంవరే అతిట్ఠన్తో లిజ్ఞనాసనాయ నాసేతబ్బోతి (వజిర.
టీ. పాచిత్తియ ౪౨౮) ఆచరియస్స తక్కో.

కణ్ఠకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సప్పాణకవగ్గో సత్తమో.

౮. సహధమ్మికవగ్గో

౪. పహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అజ్ఞేసు న మోక్షాధిప్తాయతా వియ అమరణాధిప్తాయతా వత్తబ్బాతి చే? న వత్తబ్బా. కస్మా? యో భిక్షు సయం పహరం దాతుకామో, సో అధిప్తాయేన తస్స మరణే పయోగవిరహోవాతి కత్వా అమరణాధికారత్తా కేవలం అమరణాధిప్తాయో ఏవ సోతి తా వియ తా న వుత్తా. మోక్షాధిప్తాయస్స పన కోపో నత్తి, తస్మా అనాపత్తితి వుత్తం.

పహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. తలసత్తికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తలమేవ తలసత్తికం. “పోథనసమత్థత్తేన సత్తిక”ని ఏకే. యస్మా పహరితుకామతాయ పహరతో పురిమేన పాచిత్తియం, కేవలం ఉచ్చారేతుకామతాయ ఉగ్గిరణమత్తే కతే ఇమినా పాచిత్తియం. ఇమినా పన విరజ్జిత్వా పహరో దిన్నో, తస్మా నపహరితుకామతాయ దిన్నత్తా దుక్కుటం. కిమిదం దుక్కుటం పహరపచ్చయా, ఉదాహు ఉగ్గిరణపచ్చయాతి? పహరపచ్చయా ఏవ దుక్కుటం, పురిమం ఉగ్గిరణపచ్చయా పాచిత్తియన్ని సదుక్కుటం పాచిత్తియం యుజ్జతి. పురిమజ్ఞో ఉగ్గిరణం, పచ్చా పహరో. న చ పచ్చిమం పహరం నిస్సాయ పురిమం ఉగ్గిరణం అనాపత్తివత్తుకం భవితుమరహతీతి నో తక్కోతి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౪౫౬) ఆచరియో.

తలసత్తికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సజ్చేద్దసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పరో కుక్కుచ్చం ఉప్పాదేతు వా, మా వా, తం అప్పమాణం. “కుక్కుచ్చుపాదన”ని తతియమజ్ఞం తస్స అధిప్తాయవసేన వుత్తన్ని వేదితబ్బం.

సజ్చేద్దసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఉపస్సుతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపస్సుతిన్ని యథా ఉపకుజ్ఞం “సమీపకుజ్ఞ”ని వుచ్చతి, తథా ఉపస్సుతి “సమీపస్సుతీ”తి వేదితబ్బా. యత్థ రితో సుణాతి, తం తానన్ని అత్తో. సుతీతి పనేత్థ పరేసం వచనసద్దో చ. సో హి సుయ్యతీతి సుతి నామ. ఉపసుయ్యతి వా ఏత్థాతి ఉపస్సుతి. ఓకాసో హి సుతి నామ. ఇమేసం సుత్వాతి ఏత్థ “వచన”ని పారసేసో.

సముట్టానాదీని అతీతద్వయసదిసానీతి న గహేతబ్బాని. థేయ్యసత్థసముట్టానం. సియా కిరియం గన్తా సవనే. సియా అకిరియం రితత్తానం ఆగన్తా వదన్తానం అజానాపనవసేన సముట్టానతో. “సజ్ఞావిమోక్షం, సచిత్తకం, లోకవజ్జం, కాయకమ్మం, వచీకమ్మం, అకుసలచిత్తం, దుక్ఖవేదన”ని లిఖితం.

ఉపస్సుతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కమ్మప్పటిబాహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అప్పమత్తకవిస్సజ్జనకేన పన చీవరం కరోంతస్స సేనాసనక్ఖన్ధకవణ్ణనాయం (చూళవ. ౩౨౮) వుత్తప్పభేదాని సూచితాదీని అనపలోకేత్వాపి దాతబ్బాని. తతో అతిరేకం దేవేన అపలోకనకమ్మం కాతబ్బం. ఏవం కతం పన అపలోకనం కమ్మలక్ఖణమేవాతి అధిప్పాయో. ఏవం సబ్బత్త కమ్మలక్ఖణం వేదితబ్బం. గామసీమావిహారేసు ఓసారణాదీని సజ్జకమ్మానియేవ న వట్టన్తి. విస్సజ్జయవేభగ్గియాని పన వట్టన్తి. “సజ్జస్స సన్తక”న్తి సామజ్ఞతో అవత్వా “ఇమస్మిం విహారే సజ్జస్స సన్తక”న్తి అపలోకేతబ్బన్తి చ, “సముట్టానాదీని అదిన్నాదానసదిసాని, ఇదం పన దుక్ఖవేదన”న్తి పారోతి చ లిఖితం.

కమ్మప్పటిబాహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఛన్దంఅదత్వాగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సన్నిపాతం అనాగత్వా చే ఛన్దం న దేతి, అనాపత్తితి ఏకే. దుక్కుటన్తి ఏకే ధమ్మకమ్మన్తరాయకరణాధిప్పాయత్తా.

ఛన్దంఅదత్వాగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. దుబ్బలసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అకప్పియేన వాతి సువణ్ణరజతమయమశ్చాదినా. కప్పియమశ్చో సమ్మటిచ్చితబ్బోతి “సజ్జస్స దేమా”తి దిన్నం సన్ధాయ వుత్తం, తేహి పన “విహారస్స దేమా”తి వుత్తే సువణ్ణరజతమయాదిఅకప్పియమశ్చాపి సమ్మటిచ్చితబ్బాతి చ, “అరజ్జరో బహుఉదకగణ్ణనకో”తి చ, “సజ్ఞికపఅభోగేన వాతి సచే ఆరామికాదయో పటిసామేత్వా పటిదేన్తి, పరిభుజ్జేతుం వట్టతీ”తి చ, “కంసలోహాదిభాజనం సజ్జస్స దిన్నమ్మి పారిహారియం న వట్టతీ”తి (చూళవ. అట్ట. ౩౨౧) సమన్తపాసాదికాయం వుత్తత్తా అత్తనో హత్థేన గహేత్వా పటిసామితుం న లభతీతి చ, “వేధకో కాయబన్ధనస్సాతి వదన్తీ”తి చ, “హిజ్ఞ హిజ్ఞలిహరితాలమనోసిలా అజ్ఞానానీ”తి పారోతి చ, “దారుమయో వా...పే... అపాదకోపి సముగ్గో”తి పారోతి చ, “దారుమయో తుమ్మాతి దారుమయో ఉదకతుమ్బా”తి చ, “ధమ్మతులానోపానఫలకాదీసూ”తి చ లిఖితం.

దుబ్బలసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. పరిణామనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఏకో భిక్ఖు ఉక్ఖిత్తకస్స దాతుకామో హోతి, తస్స దానం నివారేత్వా అజ్ఞాస్స దాపేతి, అనాపత్తి. తథా సద్ధాదేయ్యవినిపాతనం కరోంతస్స దాపేతి, అత్తనో నిస్సితకా ఇత్థన్నామస్స పత్తం దాతుకామా ఆపుచ్చన్తి, “విసభాగో ఏసో, సభాగస్స దేహీ”తి వదతి. అనాపత్తి అత్తనో భారభూతత్తా. తస్స పన దాతుకామం అజ్ఞాస్స దాపేతి , ఆపత్తి ఏవ. సబ్బత్త ఆపుచ్చిత్వా దాతుకామం యథాసుఖం విచారేతుం లభతి.

పరిణామనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సహధమ్మికవగ్గో అట్టమో.

౯. రతనవగ్గో

౧. అస్తేపురసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

అసయనిఘరేతి పరిక్ష్ణిత్తస్స బహిభూతేసు రుక్ఖమూలాదీసు. “సచే ఖత్తియోవ హోతి, నాభిసిత్తో, అభిసిత్తోవ హోతి, న ఖత్తియో, రక్ఖతో”తి ఆచరియో “ఖత్తియతా, అభిసిత్తతా”తి ఆపత్తియా అఙ్గభావేన వుత్తత్తా. సముట్ఠానాదీని పఠమకథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”న్తి పాఠో.

అస్తేపురసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. రతనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

సబ్బోపి కథామగ్గో భణ్ణాగారికసీసేన నిక్ఖిపనం, గోపనఞ్చ పటిక్ఖిపిత్వా పవత్తో.

రతనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వికాలగామప్పవేసనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

“సంతం భిక్ఖు”న్తి చ “అనాపుచ్చా”తి చ “తథారూపా అచ్చాయికాతి చ ఇమాతి ఏత్థ తిస్సో”తి పాఠో. “సముట్ఠానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”న్తి పాఠో.

వికాలగామప్పవేసనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సూచిఘరసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

తం అస్సాతి తం భేదనకం అస్స పాచిత్తియస్స అత్థి పరమం భేదనం కత్వా పచ్చా దేసేతబ్బత్తా. ఏస నయో ఇతరేసుపి. వాసిజటేతి వాసిదణ్ణకే.

సూచిఘరసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మఞ్చపీఠసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

అట్టఙ్గలపాదకన్తి భావనపుంసకం. తులాసజ్ఞాతే రపనమేవ అట్టకరణం.

మఞ్చపీఠసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. తూలోనద్ధసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

కిఞ్చాపి పటిలాభేయేవ పాచిత్తియం వియ దిస్సతి, పరిభోగే ఏవ పన ఆపత్తి దట్టబ్బా. “అఞ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి (పాచి. ౫౨౯) వచనం ఏత్థ సాధకం.

తూలోనద్ధసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నిసీదనసిక్తాపదవణ్ణనా

కిశ్కాపి నిసీదనస్స జాతి న దిస్సతి ఏత్థ, తథాపి చీవరక్ఖన్ధకే అనుజ్ఞాతత్తా, “నవ చీవరాని అధిట్టాతబ్బానీ”తి ఏత్థ చ పరియాపన్నత్తా చీవరజాతి ఏవస్స జాతీతి వేదితబ్బం. “లాభే సదసం, అలాభే అదసమ్మి వట్టతీ”తి ఏకే, తం న యుత్తం “నిసీదనం నామ సదసం వుచ్చతీ”తి (పాచి. ౨౩౧-౨౩౨) తస్స సణ్ఠాననియమనతో.

నిసీదనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

రతనవగ్గో నవమో.

సుద్ధపాచిత్తియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాటిదేసనీయకణ్డం

౧. పఠమపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

యామకాలికాదీసు ఆహారణ్ణాయ ఏవ దుక్కటం. తమ్మి ఆమిసేన అసమ్మిన్నరసే, సమ్మిన్నే పన ఏకరసే పాటిదేసనీయమేవ.

పఠమపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

“సముట్టానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో.

దుతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

ఆరామే వా ఆరామూపచారే వా పటిగ్గహేత్వా అజ్ఞోహరంతస్సాతి ఆరామే వా ఆరామూపచారే వా పటిగ్గహేత్వా ఆరామే వా ఆరామూపచారే వా అజ్ఞోహరంతస్సాతి అత్తో.

బహారామే పటిగ్గహేతం అజ్ఞారామే భుజ్జంతస్స అనాపత్తి. అథ్ఘేసు చ “అజ్ఞారామే వా ఆరామూపచారే వా పటిగ్గహణ”ని గహేతబ్బం. అజ్ఞారామే హి దస్సితే ఆరామూపచారం దస్సితమేవాతి. “సముట్టానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో.

చతుత్థపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

పాటిదేసనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

సేఖియకణ్డం

సేఖియేసు సతిపి వీతిక్కమే అనాదరియాపేక్షసేవ ఆపత్తితి దస్సనత్తం కారకో న వుత్తో. అయిష్టో వినయధమ్మతా, యదిదం సాపేక్షే కారకనిద్దేసో, సో వుత్తనియమే విధి, భుమ్మకరణిచ్చ. అట్టణ్ణలాధికమ్మి ఓతారేత్వా నివాసేతుం వట్టతి. తతో పరం ఓతారేత్తస్స దుక్కటన్తి మహాఅట్టకథాయం వుత్తం. ఆరామే వాతి బుద్ధుపట్టానాదికాలే. పారుపితబ్బన్తి ఉత్తరాసంభకిచ్చవసేన వుత్తం.

రత్వాతి ఏత్త గచ్చన్తోపి పరిస్సయాభావం ఓలోకేతుం లభతియేవాతి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౨౮౨) లిఖితం. యథా వాసూపగతస్స అన్తరఘరే కాయం వివరిత్వా నిసీదితుం వట్టతి, తథా తస్స సన్తికే గన్తుకామస్సపి కాయబన్ధనం అబన్ధిత్వా సజ్ఞాటిం అపారుపిత్వా గామప్పవేసనమనారోచేత్వా యథాకామం గన్తుం వట్టతి. తస్మా అద్ధానమగ్గగమనకాలే ఏకో భిక్షు గామప్పవేసనవత్తం పూరేత్వా గామం పవిసిత్వా ఏకం ఆవసథం పురతోవ రితం పత్వా పరిక్ఖారం రపేత్వా వాసూపగతో చే హోతి, ఇతరేహి తస్స సన్తికం యథాసుఖం గన్తుం వట్టతి. కో పన వాదో చతూహపజ్ఞాహం వాసమధిట్టాయ వసితభిక్షూనం సన్తికం గన్తున్తా వాసూపగతానం సన్తికం గన్తున్తా వట్టతీతి. బుద్ధపూజమ్మి యథాసుఖం గన్తుం వట్టతి. వుత్తమ్మి చేతం అట్టకథాయం “అనాపత్తి కారణం పటిచ్చ తహం తహం ఓలోకేతీ”తి. తత్త కారణం నామ ఆమిసపూజాతి వేదితబ్బాతి లిఖితం.

చబ్బీసతిసారుప్పవణ్ణనా నిట్టితా.

యస్మా “సమతిత్తికో పిణ్డపాతో పటిగ్గహేతబ్బో”తి (పాచి. ౬౦౨-౬౦౩) వచనం పిణ్డపాతో సమపుణ్ణో పటిగ్గహేతబ్బోతి దీపేతి, తస్మా అత్తనో హత్థగతే పత్తే పిణ్డపాతో దియ్యమానో ధూపీకతోపి చే హోతి, వట్టతీతి దీపితో హోతి. సూపోదనవిజ్ఞాత్తియం ముఖే పక్ఖిపిత్వా విప్పటిసారే ఉప్పన్నే పున ఉగ్గిరితుకామస్సాపి సహసా చే పవిసతి, ఏత్త అసజ్ఞచ్చ భుజ్జతి నామ. విజ్ఞాత్తికతజ్ఞా అకతజ్ఞా ఏకస్మిం రాసే రితం సహసా అనుపధారేత్వా గహేత్వా భుజ్జతి, అస్సతియా భుజ్జతి నామ.

సయం యానగతో హుత్వా, యథా యానగతస్స చే;

అలం వత్తుం తథా నాలం, సచత్తో చత్తపాణినో.

“సూపోదనవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదం థేయ్యసత్తసముట్టానం, కిరియం, సజ్ఞావిమోక్షం, సచిత్తకం, లోకవజ్జం, కాయకమ్మం, వచీకమ్మం, అకుసలచిత్తం, దుక్ఖవేదన”న్తి పారో.

సేఖియవణ్ణనా నిట్టితా.

భిక్షుపాతిమోక్షవణ్ణనా నిట్టితా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

భిక్షునీపాతిమోక్షవణ్ణనా

పారాజికకణ్డం

అభిలాపమత్తమేనాతి ఏత్త దహరవసేన “భన్తే”తి చ వుడ్డవసేన “ఆవుసో”తి చ తత్త దువిధో అభిలాపో, ఇథ పన వుడ్డదహరానం “అయ్యా”తి ఏకమేవ.

కాయసంసగ్గే వుత్తనయేనాతి ఏత్త తబ్బహులనయేన కిరియసముట్టానతా వుత్తా. “కాయసంసగ్గం సమాపజ్జేయ్యా”తి అవత్త్యా పన “సాదియేయ్యా”తి వుత్తత్తా అకిరియతోపి సముట్టాతీతి వేదితబ్బం. యథా చేత్త, ఏవం హేట్టా “మనుస్సిత్థియా తయో మగ్గే మేఘునం ధమ్మం పటిసేవంతస్స ఆపత్తి పారాజికస్సా”తిఆదినా (పారా. ౨౬) నయేన కిరియసముట్టానతం వత్తా తదనంతరం “భిక్కుపచ్చత్తికా మనుస్సిత్థిం భిక్కుస్స సన్నికం ఆనేత్త్యా వచ్చమగ్గేన అజ్ఞజాతం అభినిసీదేన్తి, సో చే పవేసనం సాదియతీ”తిఆదినా (పారా. ౨౮) నయేన అకిరియసముట్టానస్సపి వుత్తత్తా పరమపారాజికాయపి తబ్బహులనయేనేవ కిరియసముట్టానతా వేదితబ్బా. న హి పవేసనసాదియనాదిమ్మి కిరియసముట్టానతా దిస్సతి.

అజ్ఞజాతచలనశ్చోత్త న సారతో దట్టబ్బం “సో చే పవేసనం న సాదియతి, పవిట్టం న సాదియతి, రితం న సాదియతి, ఉద్ధరణం సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి (పారా. ౨౮) ఏత్త రితనసాదియనే పకతియాపి పరిపుణ్ణచలనత్తా. సాదియనపచ్చయా పటిసేవనచలనశ్చోత్త న దిస్సతేవాతి తబ్బహులనయేనేవ కిరియసముట్టానతా గహేతబ్బా.

అపిచ భిక్కునియాపి పరమపారాజికే తస్స సాదియనస్స సరూపేన వుత్తత్తా తదనురూపవసేన విభజ్ఞనయమనోలోకేత్త్యా “కిరియసముట్టాన”మిచ్చేవ వుత్తం. యథా చేతేసు తబ్బహులనయేన కిరియసముట్టానతా వుత్తా, తథా సురాదీనం అకుసలేనేవ పాతబ్బత్తా. ఇతరథా “యం అకుసలేనేవ ఆపజ్జతి, అయం లోకవజ్ఞా, సేసా పణ్ణత్తివజ్ఞా”తి వుత్తే లోకవజ్ఞపణ్ణత్తివజ్ఞానం నియమలక్షణసిద్ధి హోతి, తథా తం అవత్త్యా “యస్సా సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, అయం లోకవజ్ఞా, సేసా పణ్ణత్తివజ్ఞా”తి (కట్ట. అట్ట. పరమపారాజికవణ్ణనా) వుత్తే లోకవజ్ఞవచనం నిరత్తకం సీయా వత్తుఅజాననపక్ఖేపి అకుసలేనేవ పాతబ్బత్తా. యస్మా తత్త సురాపానవీతిక్కమస్స అకుసలచిత్తుప్పాదో నత్తి, తస్మా ఖన్ధకట్టకథాయం “మజ్జపాసే పన భిక్కునో అజానిత్వాపి బీజతో పట్టాయ మజ్జం పివంతస్స పాచిత్తియం. సామణేరో జానిత్వావ పివంతో సీలభేదం ఆపజ్జతి, న అజానిత్వా”తి (మహావ. అట్ట. ౧౦౮) వుత్తం, న వుత్తం “వత్తుఅజాననపక్ఖే పాణాతిపాతాదీనం సిద్ధికరఅకుసలచిత్తుప్పాదసదీసే చిత్తుప్పాదే సతిపి సామణేరో సీలభేదం నాపజ్జతీ”తి. అభినివేసవచనం పాణాతిపాతాదీహి సమానగతికత్తా సామణేరానం సురాపానస్స. “సురామేరయిమే”తి వత్తుం జానిత్వా పాతబ్బత్తాదివసేన వీతిక్కమంతస్స అకుసలస్స అసమ్భవో నత్తి. తేన వుత్తం “యస్సా సచిత్తకపక్ఖే”తిఆది.

కిశ్చోత్త - యుత్తివచనేన అరహంతానం అప్పవిసనతో సచిత్తకాచిత్తకపక్ఖేసు అకుసలనియమోతి చే? న, ధమ్మతావసేన సేక్ఖానమ్మి అప్పవిసనతో. అచిత్తకపక్ఖే అకుసలనియమాభావదస్సనత్తం సుపంతస్స ముఖే పక్ఖిత్తజలబిన్దుమివ సురాబిన్దుఆదయో ఉదాహరితబ్బా. తబ్బహులనయేన హి అత్తే గహితే పుట్టేనాపరం అట్టకథాయ సమేతి సద్ధిం పాళియా చాతి. ఆచరియాపి సురాపాసే అకుసలనియమాభావమేవ వదన్తి. ఏకచ్చే పన కిరియసముట్టానతా పనస్స తబ్బహులనయమేవ, న పరమపారాజికే. కథం? కాయసంసగ్గసిక్ఖాపదం పరమపారాజికసముట్టానం. ఏత్త భిక్కుస్స చ భిక్కునియా చ కాయసంసగ్గభావే సతి భిక్కునీ కాయజ్ఞం అచోపయమానాపి చిత్తేనేవ అధివాసేతి, ఆపజ్జతి, న ఏవం భిక్కు.

భిక్షు పన చోపయమానోవ ఆపజ్జతి, ఏవమేవ పఠమపారాజికేపి చోపనే సతి ఏవ ఆపజ్జతి, నాసతి. పవేసనం సాదియతీతి
ఏత్థ పవేసనసాదియనం నామ సేవనచిత్తుప్పాదనం, మగ్గేన వా మగ్గప్పటిపన్నమ్మి ఇచ్చన్తి. తస్సాపి కాయచలనం ఏకంతం
అత్థి ఏవ. ఏవం సంతేపి వీమంసిత్వా గహేతబ్బన్తి వదన్తీతి లిఖితం

పారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

సజ్ఞాదిసేసకణ్డం

౧. ఉస్సయవాదికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

భిక్కునీనం సజ్ఞాదిసేసం పత్వా వుట్టానవిధయో సన్దస్సనత్తం “అయం భిక్కునీ...పీ... ఆపన్నా”తి పుగ్గలనియమం కత్వా పారాజికతో అధిప్పాయన్తి “నిస్సారణీయం సజ్ఞాదిసేస”న్తి ఆపత్తినామగ్గహణిత్వా కతం. “సముట్టానాదీని పఠమకథినసదిసాని, ఇదం పన కీరియమేవా”తి పారో.

ఉస్సయవాదికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. చోరివుట్టాపికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కత్థచి అగన్త్వా నిసిన్నట్టానే ఏవ నిసీదిత్వా కరోన్తియా వాచాచిత్తతో, ఖణ్డసీమాదిగతాయ కాయవాచాచిత్తతో.

చోరివుట్టాపికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఏకగామన్తరగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“ఆభోగం వినా”తి వుత్తత్తా ఆభోగే సతి అనాపత్తి, ఇమస్మిం పన సిక్ఖాపదే సమన్తపాసాదికాయం ఉపచారాతిక్కమే ఆపత్తి వుత్తా, ఇథ ఓక్కమే. ద్వీసుపి వుత్తం అత్థతో ఏకమేవ గామన్తరగమనసజ్ఞాదిసేసం ఉపచారస్స సన్ధాయ వుత్తత్తా. గణవ్హా ఓహీయనస్స విరోధో. “అరణ్ణో”తి ఇదం అత్థవసేన వుత్తం, గామన్తరేపి హోతి ఏవ.

సిక్ఖాపదా బుద్ధవరేన వణ్ణితాతి గాఢాయ వసేన, అట్టకథాయమ్మి గామన్తరపరియాపన్నం నదిపారన్తి వుత్తం.

ఏకగామన్తరగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

“ఛాదనపచ్చయా పన దుక్కటం ఆపజ్జతీ”తి ఇదం -

“ఆపజ్జతి గరుకం సావసేసం;

ఛాదేతి అనాదరియం పటిచ్చ;

న భిక్కునీ నో చ పుసేయ్య వజ్జం;

పణ్ణామేసా కుసలేహి చిన్తితా”తి. (పరి. ౪౮౧) -

ఇమాయ విరుజ్జతి. తస్మా పమాదలేఖా వియ దిస్సతీతి గవేసితబ్బో ఏత్థ అత్థో. భిక్షూనం మానత్తకథాయం “పరిక్ఖిత్తస్స విహారస్స పరిక్ఖేపతో, అపరిక్ఖిత్తస్స పరిక్ఖేపారహట్ఠానతో ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమిత్వా”తి (కట్టా. అట్ట. నిగమనవణ్ణనా) వుత్తం, ఇథ పన “గామూపచారతో చ భిక్షూనం విహారూపచారతో చ ద్వే లేడ్డుపాతే”తిఆది వుత్తం. తత్త భిక్షూనం వుత్తప్పకారప్పదేసం అతిక్కమిత్వా గామేపి తం కమ్మం కాతుం వట్టతి, భిక్కునీనం పన గామే న వట్టతి. తస్మా ఏవం వుత్తన్తి

ఏకే. అపరే పన భిక్షూనమ్మి గామే న వట్టతి. భిక్షువిహారో నామ పుట్టే ఏవ గామూపచారం అతిక్రమిత్వా రితో, తస్మా
గామం అవత్వా విహారూపచారమేవ హేటా వుత్తం. భిక్షునీనం విహారో గామే ఏవ వట్టతి, న బహి, తస్మా గామూపచారశ్చ
విహారూపచారశ్చ ఉభయమేవేత్థ దస్సితం. తస్మా ఉభయత్థాపి అత్థతో నానాత్తం నత్తీతి వదన్తి. యం యుజ్జతి, తం
గహేతబ్బం.

సఙ్ఖాదిసేసవణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సగ్గియకణ్డం

దుతియే ఇధ భాజాపితాయ లద్దచీవరం నిస్సగ్గియం హోతి, తం వినయకమ్మం కత్వాపి అత్తనా న లబ్భతి.

తతియే “సముట్టానాదీని అదిన్నాదానసదిసాని, ఇదం పన దుక్ఖవేదన”న్తి పారో.

చతుర్థే పరమం విజ్ఞాత్తం అలభిత్వా అజ్ఞాం తతో ఊనతరమ్పి లభేయ్య, నిస్సగ్గియమేవ అభ్జసమ్పత్తితో.

నిస్సగ్గియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాచిత్తియకణ్డం

౧. పఠమవగ్గవణ్ణనా

పఠమే హరితపత్తవణ్ణో హరితకో. చాపలసుణం అమిజ్జకో. అజ్జరమత్తమేవ హి తస్స హోతి. పలణ్ణకాదయో సభావేనేవ వట్టన్తి. సూపసమ్మాకాదీ వినాపి అన్తమసో యాగుభత్తేపి పక్ఖపితుం వట్టతీతి లిఖితం, “భిక్కునియాపి గిలానాయ పురేభత్తమేవ లసుణం కప్పతి, న అగిలానాయా”తి అభయగిరీనం ఉగ్గహోతి.

దుతియే ఆబాధపచ్చయా భిక్కునిసజ్ఞం ఆపుచ్చిత్వా సంహరాపేతుం వట్టతి, భిక్కుస్స ఏత్థ చ లసుణే చ దుక్కటం.

సత్తమే “సముట్ఠానాదీని అద్ధానమగ్గసిక్ఖాపదసదిసానీ”తి పాఠో.

నవమే కుట్టో నామ ఘరకుట్టో. పాకారో నామ పరిక్లేపపాకారో.

ఛడ్డితఖేత్తేతి పురాణఖేత్తే. సజ్ఞసన్తకే భిక్కుస్స ఛడ్డేతుం వట్టతి సజ్ఞపరియాపన్నత్తా. భిక్కునీనమ్మి సజ్ఞసన్తకే భిక్కుసజ్ఞసన్తకే వుత్తనయేనేవ వట్టతి. ఏవం సన్తేపి సారుప్పవసేన కాతబ్బన్తి లిఖితం.

దసమే “సయం తాని వత్థాని కరోన్తియా”తిఆది ఇథ సిక్ఖాపదే నత్తి. కస్మా? ఏళకలోమసముట్ఠానత్తా. యది ఏవం కస్మా వుత్తన్తి చే? సుత్తానులోమమహాపదేసతో. యది నచ్చాదీని పస్సితుం వా సుణీతుం వా న లభతి, పగేవ అత్తనా కాతున్తి నయతో లబ్బమానత్తా వుత్తం. ఇతరథా మహాపదేసా నిరత్థకా సియుం. “ఏవం అజ్ఞాత్థపి నయో నేతబ్బో. సముట్ఠానమ్మి ఇథ వుత్తమేవ అగ్గహేత్వా ఛసముట్ఠానవసేన గహేతబ్బ”న్తి ఆచరియా. ఇథ వుత్తం సముట్ఠానం నామ మూలభూతస్స అన్తరా వుత్తాపత్తియా, తస్మా ఏళకలోమసముట్ఠానమేవాతి అపరే. ఆరామే రత్వాతి న కేవలం రత్వా, తతో గన్త్వా పన సబ్బిరియాపథేహిపి లభతి. ఆరామే రితాతి పన ఆరామపరియాపన్నాతి అత్తో. ఇతరథా నిసిన్నాపి న లభేయ్యాతి.

పఠమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియవగ్గవణ్ణనా

పఞ్చమే ఉపచారో ద్వాదసహత్తో. “సముట్ఠానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”న్తి పాఠో.

సత్తమే ధువపజ్ఞాత్తేతి భిక్కునీనం అత్థాయ. కులానీతి కులఘరాని.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియవగ్గవణ్ణనా

చతుత్థే సజ్ఞాటిఆదివసేన అధిట్టితానం సజ్ఞాటిచారం.

పశ్చాత్తే “ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో.

చట్టే అష్టాస్మిం పరిక్లారే దుక్కుటన్తి థాలకాదీనం వా సప్పితేలాదీనం వా అష్టాతరస్మిం.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థవగ్గవణ్ణనా

చట్టే సంసట్టవిహరసిక్ఖాపదే “సేసమేత్థ పఠమఅరిట్టసిక్ఖాపదే పుత్తవినిచ్చయసదిసమేవా”తి పాఠో.

చతుత్థవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పశ్చాత్తమవగ్గవణ్ణనా

“చిత్తాగారం నామ యత్థ కత్థచి మనుస్సానం కీళితుం రమితుం కతం హోతీ”తిఆదినా (పాచి. ౯౭౯) పాళియం పుత్తత్తా చిత్తాగారాదీని సబ్బేసం అత్తాయ కతాని, న రత్థో ఏవ.

సత్తమే ఏతేన నిస్సజ్జితుం కప్పియం పుత్తం. “నిస్సజ్జిత్వా పరిభుజ్జితీ”తి (పాచి. ౧౦౦౭) పాళి చ అట్టి. “సముట్టానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో. అట్టమేపి ఏసోవ పాఠో.

పశ్చాత్తమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛట్టవగ్గవణ్ణనా

దసమే “సముట్టానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో.

ఛట్టవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అట్టమవగ్గవణ్ణనా

పఠమదుతియతతియేసు “గిహిగతా”తి వా “కుమారిభూతా”తి వా న వత్తబ్బా. వదన్తి చే, కమ్మం కుప్పతి.

ఏకాదసమే ఛన్దం అవిస్సజ్జేత్వాతి “యథాసుఖ”న్తి అవత్వా. ఏత్థ పన అయం వినిచ్చయో – “పారివాసికఛన్దదానేనా”తి ఇదం ఉద్ధరిత్వా “పుట్టితాయ పరిసాయా”తి (పాచి. ౧౧౬౮) పదభాజనం పుత్తం. ఏతస్స పన సమన్తపాసాదికాయం “పుట్టితాయ పరిసాయాతి ఛన్దం విస్సజ్జేత్వా కాయేన వా వాచాయ వా ఛన్దవిస్సజ్జనమత్తేన వా పుట్టితాయా”తి (పాచి. అట్ట. ౧౧౬౭) పుత్తం. ఇథ ఛన్దస్స పన అవిస్సట్టత్తా కమ్మం కాతుం వట్టతీతి పుత్తం. తస్మా ఛన్దం అవిస్సజ్జేత్వావ ద్వాదసహత్థపాసే విహరిత్వా పున సన్నిపాతకరణఞ్చ వట్టతీతి లిఖితం.

అట్టమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవమవగ్గవణ్ణనా

తతియే “సేసం వుత్తనయేన వేదితబ్బం, ఇదం పన అకుసలచిత్త”ని పాఠో.

చతుత్తే వుత్తనయేనాతి తతియే వుత్తనయేన.

ఏకాదసమే “సముట్టానాదీని కథినసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో.

ద్వాదసమే “సముట్టానాదీని పదసోధమ్మసదిసాని, ఇదం పన కిరియాకిరియ”ని పాఠో.

తేరసమే “సంకచ్చికం నామ అధక్షకం ఉబ్బనాభి, తస్సా పటిచ్చాదనత్థాయా”తి (పాచి. ౧౨౨౬) పాళియం వుత్తత్తా ఇధాపి “అధక్షకఉబ్బనాభిసజ్ఞాతస్స సరీరస్స పటిచ్చాదనత్థ”ని పాఠో. అపరిక్షేపే ఆపత్తిపరిచ్ఛేదం సమస్తపాపాదికవసేన అగ్గహేత్వా ఇథ వుత్తనయేన గహేతబ్బన్తి లిఖితం.

నవమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సుద్ధపాచిత్తియవణ్ణనా నిట్టితా.

సముట్టానవినిచ్చయవణ్ణనా

సముట్టానానం వినిచ్చయే పన గిరగ్గసమజ్ఞాదీని “అచిత్తకాని లోకవజ్ఞానీ”తి వుత్తత్తా “నచ్చ”ని వా “గన్ధ”ని వా అజానిత్వాపి దస్సనేన, విలిమ్మనేన వా ఆపజ్జనతో వత్తుఅజాననచిత్తేన అచిత్తకాని. “నచ్చ”ని వా “గన్ధ”ని వా జానిత్వా పస్సన్తియా, విలిమ్మన్తియా వా అకుసలత్తా ఏవ లోకవజ్ఞాని. చోరివుట్టాపనాదీని “చోరీ”తిఆదినా వత్తుం జానిత్వా కరణేయేవ ఆపజ్జనత్తా సచిత్తకాని. ఉపసమ్మదాదీనం ఏకన్తాకుసలచిత్తేనేవ అకత్తబ్బత్తా పణ్ణత్తివజ్ఞాని. “ఇథ సచిత్తకాచిత్తకత్తా పణ్ణత్తిజాననాజాననతాయ అగ్గహేత్వా వత్తుజాననాజాననతాయ గహేతబ్బ”ని లిఖితం. అధిప్పేతత్తా సజ్ఞేపతో దస్సనాభావా -

అచిత్తకత్తం ద్విధా మతం, వత్తుపణ్ణత్తిఅజ్ఞాణా;
వుత్తం ఇథాణం ద్విధా ఇథ, సకనామేన అజ్ఞాతం.

పరనామఇచ్చ జాననం, వత్తుసేసకం బలక్కారే;
ఏకధా సమచారికే, తస్మిం తప్పటిబన్దోతి.

పరనామేన జాననం, ద్విధా ముత్తాదికే ఏకం;
ఏకం లోమాదికే మతన్తి, అయం భేదో వేదితబ్బో.

సేసమేత్థ ఉత్తానం, అనుత్తానత్తే వుత్తవినిచ్చయత్తా న ఉద్ధటన్తి;

సముట్టానవినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

భిక్షునీపాతిమోక్షవణ్ణనా నిట్టితా.

కజ్ఞావితరణీపురాణటీకా నిట్టితా.

నమో తస్య భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్య

కజ్ఞావితరణీ-అభినవటీకా

గణ్ఠారమ్భకథా

తిలోకతిలకం బుద్ధం, వందే సుద్ధగుణాకరం;
కరుణాసీతలీభూత-హదయం మహితోదయం.

తేనాపి ధమ్మరాజేన, లోకేకాచరియేన యో;
పూజితో తజ్ఞా సద్ధమ్మం, వందే గమ్భీరముత్తమం.

మునిస్తచస్తసద్ధమ్మ-రంసీహి విమలేహి యో;
బోధితోహం సదా వందే, తం సజ్ఞం కుముదాకరం.

వినయే నయగమ్భీరే, సబ్బథా పారదస్సినా;
వాదినా దుత్తరాగాధ-సబ్బసత్తమహణ్ణవే.

యా కతా బుద్ధఘోసేన, థేరేన ధిరచేతసా;
కజ్ఞావితరణీ నామ, మాతికట్టకథా సుభా.

ధిరానేకగుణోఘేన, థేరేన వినయజ్ఞానా;
కల్యాణాచారయుత్తేన, ధీమతా మునిసూనునా;
వినయట్టితికామేన, సుమేధేనాభియాచితో.

తమహం వణ్ణయిస్సామి, సువిసుద్ధమనాకులం;
సాధవో తం నిసామేథ, సక్కుచ్చం మమ భాసతోతి.

గణ్ఠారమ్భకథావణ్ణనా

సబ్బకుసలధమ్మప్పముఖస్య విపులోళారగుణవిసేసావహస్య పరమగమ్భీరస్య పాతిమోక్షస్య అత్థసంవణ్ణనం
కత్తుకామోయమాచరియో పరమం తావ “బుద్ధం ధమ్మ”ఽఽతిదినా రతనత్తయప్పణామకరణేన అత్తనో చిత్తసంతానం పునాతి.
విసుద్ధచిత్తసంతాననిస్సయా హి పజ్ఞా తిక్ఖవిసదభావప్పత్తియా యథాధిప్పేతసంవణ్ణనాయ పరియోసానగమనసమత్థా

హోతీతి . అపిచ రతనత్తయప్పణామేన విధుతసబ్బకిచ్చిసే చిత్తసన్తానే భవన్తరూపచితానిపి అన్తరాయికకమ్మాని
పచ్చయవేకల్లతో యథాధిప్పేతాయ అత్తసంవణ్ణనాయ నాలమన్తరాయకరణాయాతిపి ఆచరియస్స రతనత్తయవన్తనా.

తత్త బుద్ధసద్దస్స తావ “బుఙ్ఘితా సచ్చానీతి బుద్ధో, బోధేతా పజాయాతి బుద్ధో”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౨; చూళని.
పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౨) నిద్దేసనయేన అత్తో వేదితబ్బో. అథ వా సవాసనాయ అఙ్ఞాణనిద్దాయ
అచ్చన్తవిగమతో, బుద్ధియా వా వికసితభావతో బుద్ధవాతి బుద్ధో జాగరణవికసనత్తవసేన. అథ వా కస్సచిపి శోయ్యధమ్మస్స
అనవబుద్ధస్స అభావేన, శోయ్యవిసేసస్స చ కమ్మభావేన అగ్గహణతో కమ్మవచనిచ్చాయ అభావేన అవగమనత్తవసేనేవ
కత్తునిద్దేసో లబ్భతీతి బుద్ధవాతి బుద్ధో యథా “దిక్ఖితో న దదాతీ”తి. అత్తతో పన పారమితాపరిభావితేన సయమ్ముఞ్ణాణేన
సహవాసనాయ విగతవిద్ధస్తనిరవసేసుపక్కిలేసో మహాకరుణాసబ్బఙ్ఘాతఙ్ఘాణాదిఅపరిమేయ్యగుణగణాధారోవ ఖన్ధసన్తానో
బుద్ధో. యథాహ -

“బుద్ధోతి యో సో భగవా సయమ్ము అనాచరియకో పుట్టే అననుస్సుతేసు ధమ్మేసు సామం సచ్చాని
అభిసమ్ముఙ్ఘి, తత్త చ సబ్బఙ్ఘాతం పత్తో, బలేసు చ వసీభావ”న్తి (మహాని. ౧౯౨; చూళని.

పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౧),

తం బుద్ధం.

ధారేతీతి ధమ్మో. అయఙ్ఘో యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానే అపాయదుక్ఖే, సంసారదుక్ఖే చ అపతమానే ధారేతీతి,
తన్నిబ్బత్తకకిలేసవిద్ధంసనశ్చోత్త ధారణం. ఏవఞ్చ కత్వా అరియమగ్గో, తస్స తదత్తసిద్ధిహేతుతాయ నిబ్బానఞ్చోతి
ఉభయమేవ నిప్పరియాయతో ధారేతి. అరియఫలఞ్చ పన తంసముచ్చిన్నకిలేసపటిప్పస్సమ్మనేన తదనుకూలతాయ,
పరియత్తిధమ్మో చ తదధిగమహేతుతాయాతి ఉభయమ్మి పరియాయతో ధారేతీతి వేదితబ్బం, తం ధమ్మం. చ-సద్దో
సముచ్చయత్తో. తేన యథావుత్తం బుద్ధం, ఇమఞ్చ ధమ్మం వన్దిత్వాతి బుద్ధరతనేన సహ వన్తనకిరియాయ ధమ్మరతనం
సముచ్చినోతి.

న కేవలం ఇదం ద్వయమేవాతి ఆహ “సఙ్ఖఞ్చో”తి. అరియేన దిట్టిసీలసామఞ్ఘోన సంహతో ఘటితోతి సఙ్ఘో,
అట్టఅరియపుగ్గలసమూహో. తేహి తేహి వా మగ్గఫలేహి కిలేసదరథానం సముచ్చేదపటిప్పస్సమ్మనవసేన సమ్మదేవ
ఘాతితత్తా సఙ్ఘో, పోధుజ్జనికసఙ్ఖస్సాపి పుబ్బభాగప్పటిపదాయ రితత్తా పురిమచేతనాయ వియ దానే ఏత్థేవ సఙ్గహో
దట్టబ్బో. సోపి హి కిఞ్చాపి అరియేన దిట్టిసీలసామఞ్ఘోన అసంహతో, నియ్యానికపక్ఖియేన పన పోధుజ్జనికేన సంహతత్తా
దక్ఖిణ్యపణిపాతారహో సఙ్ఘోయేవాతి, తం సఙ్ఘం. చ-సద్దస్సత్తో ఏత్థాపి వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

కింవిసిట్టం బుద్ధం, ధమ్మం, సఙ్ఖఞ్చోతి ఆహ “వన్తనామానపూజాసక్కారభాజన”న్తి. ఇదఞ్చ విసేసనం పచ్చేకం
యోజేతబ్బం “వన్తనామానపూజాసక్కారభాజనం. బుద్ధం...పే... వన్తనామానపూజాసక్కారభాజనం సఙ్ఖఞ్చో”తి. తత్త
సదేవకేన లోకేన అరహతాదీహి గుణేహి సేట్టభావేన కరియమానో పణామో వన్తనా, సమ్మానో మానో, గన్ధపుప్పాదీహి
ఉపహారో పూజా, అభిసఙ్ఖతపచ్చయదానం సక్కారో, వన్తనా చ మానో చ పూజా చ సక్కారో చ వన్తనామానపూజాసక్కారా,
తేసం మహప్పలభావకరణేన భాజనత్తా ఆధారత్తా వన్తనామానపూజాసక్కారభాజనం. ఇమినా రతనత్తయస్స అరహతాదీహి

గుణేహి అసమభావం దస్సేతి. తన్తస్సనమ్మి తక్కుతస్స నిపచ్చకారస్స ససన్తానపవనాదివసేన యథాధిప్పేతాయ అత్తసంవణ్ణనాయ నిప్పాదనసమత్తభావదీపనత్తన్తి వేదితబ్బం.

విప్పసన్నేన చేతసా వన్తిత్వాతి అరహతాదిఅనేకప్పకారగుణవిసేసానుస్సరణవసేన వివిధేన, విసేసేన వా పసన్నేన మనసా సద్ధిం కాయవాచాహి కరణభూతాహి అభివన్దియాతి అత్తో, తీహి ద్వారేహి నమస్సిత్వాతి వుత్తం హోతి. తివిధా చాయం వన్తనా కాయవచీమనోవన్తనానం వసేన. తత్త బుద్ధాదిగుణారమ్మణా కామావచరకుసలకిరియానం అజ్ఞాతరచేతనా కాయవచీవిజ్ఞాత్తియో సముట్టాపేత్వా కాయవచీద్వారవసేన ఉప్పన్నా కాయవచీవన్తనాతి వుచ్చతి, ఉభయవిజ్ఞాత్తియో పన అసముట్టాపేత్వా మనోద్వారవసేన ఉప్పన్నా మనోవన్తనాతి. ఇమస్స పదస్స “వణ్ణనం వణ్ణయిస్సామీ”తి ఇమినా సమ్బన్ధో.

ఏవం రతనత్తయస్స పణామం దస్సేత్వా ఇదాని అత్తనో నిస్సయభూతానం అట్టకథాచరియానజ్ఞా పణామం దస్సేన్తో “థేరవంసప్పదీపాన”న్తిఆదిమాహ. తత్త కతజ్జలీ పుబ్బాచరియసీహానం నమో కత్వాతి సమ్బన్ధో. కతో అజ్జలి కరపుటో ఏతేనాతి కతజ్జలీ. చన్దానురక్ఖణత్తజ్జోత్త దీఘా , కతజ్జలీ హుత్వాతి వుత్తం హోతి. పుబ్బాచరియా పోరాణట్టకథాకారా తమ్మపణ్ణియా మహాథేరా, తే ఏవ పరిస్సయసహనతో, పటిపక్ఖభూతకిలేసహననతో, పరవాదిమిగేహి అపధంసనీయతో చ సీహాసదిసత్తా సీహాతి పుబ్బాచరియసీహా, తేసం పుబ్బాచరియసీహానం. కీదిసా తే పుబ్బాచరియసీహా, యేసం తయా నమో కరీయతీతి ఆహ “థేరవంసప్పదీపాన”న్తిఆది. తత్త థేరవంసప్పదీపానన్తి థిరేహి సీలక్ఖన్దాదీహి సమన్నాగతాతి థేరా, మహాకస్సపాదయో, తేసం వంసో అన్వయోతి థేరవంసో. ఏతేన భిన్నలద్దికానం సత్తరసభేదానం మహాసజ్జికాదీనం వంసం పటిక్కిపతి, థేరవంసపరియాపన్నా హుత్వా పన ఆగమాధిగమసమ్మన్నత్తా పజ్ఞాపజ్జితేన తస్స థేరవంసస్స దీపనతో థేరవంసప్పదీపా, పుబ్బాచరియసీహా, తేసం థేరవంసప్పదీపానం. అసంహీరత్తా థిరానం. వినయక్కుమేతి ఆరమ్భానురూపవచనమేతం, తే పన సుత్తాభిధమ్మేసుపి థిరా ఏవ.

ఏవం అట్టకథాచరియానమ్మి పణామం దస్సేత్వా ఇదాని సంవణ్ణేతబ్బధమ్మవిసేసస్స అభిధానానిసంసం, దేసకసమ్మత్తియో చ దస్సేన్తో “పామోక్ఖ”న్తిఆదిమాహ. తత్త మహేసినా యం పాతిమోక్ఖం పకాసితన్తి సమ్బన్ధో. తత్త మహేసినాతి మహన్తే సీలాదికే పజ్ఞా ధమ్మక్ఖన్దే ఏసీ గవేసీతి మహేసి. మహన్తేహి ఏసీతోతి వా పుధుజ్జనసేఖాసిఖిఇసీహి విసిట్టత్తా మహన్తో ఇసీతి వా మహేసి, సమ్మాసమ్మద్ధో, తేన మహేసినా. పాతిమోక్ఖన్తి సత్తాపత్తిక్ఖన్దసంవరభూతం సిక్ఖాపదసీలం, తద్దీపనతో ఉభతోవిభజ్గసుత్తసజ్ఞాతం గన్ధపాతిమోక్ఖమేవ వా. కిమ్ముత్తన్తి ఆహ “పామోక్ఖ”న్తిఆది. పముఖే సాధూతి పమోక్ఖం, పమోక్ఖమేవ పామోక్ఖం, వజ్జపటిపక్ఖత్తా అనవజ్జానం సమాధిపజ్ఞాసజ్ఞాతానం పరిత్తమహగ్గతలోకుత్తరానం కుసలానం ధమ్మానం ఆది పతిట్టాభూతన్తి అత్తో. “సీలే పతిట్టాయ నరో సపజ్ఞో, చిత్తం పజ్ఞాజ్ఞా భావయ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౩, ౧౯౨; పేటకో. ౨౨; మి. ప. ౨.౧.౯) హి వుత్తం. ముఖమివాతి ముఖం, ద్వారం. యథా హి సత్తానం ఖజ్జభోజ్జలేయ్యపేయ్యవసేన చతుబ్బిధోపి ఆహారో ముఖేన పవిసిత్వా అజ్ఞపచ్చజ్ఞాని ఫరతి, ఏవం యోగినోపి చాతుభూమకకుసలం సీలముఖేన పవిసిత్వా అత్తసిద్ధిం సమ్మాదేతి. తేన వుత్తం “ముఖమివాతి ముఖ”న్తి. అథ వా ముఖం ద్వారం మోక్ఖప్పవేసాయ నిబ్బానసచ్చికిరియాయాతి అత్తో. వుత్తజ్ఞో -

“అవిప్పటిసారణాని ఖో, ఆనన్ద, కుసలాని సీలానీ”తి (అ. ని. ౧౧.౧).

“అవిప్పటిసారో పామోజ్జత్తాయ, పామోజ్జం పీతత్తాయ, పీతి పస్సద్ధత్తాయ, పస్సద్ధి సుఖత్తాయ, సుఖం సమాధత్తాయ, సమాధి యథాభూతజ్ఞాణదస్సనత్తాయ, యథాభూతజ్ఞాణదస్సనం నిబ్బిదత్తాయ, నిబ్బిదా విరాగత్తాయ, విరాగో విముత్తత్తాయ, విముత్తి విముత్తిజ్ఞాణదస్సనత్తాయ, విముత్తిజ్ఞాణదస్సనం అనుపాదాపరినిబ్బానత్తాయ”తి (పరి. ౩౬౬) చ.

ఏవం సంవణ్ణేతబ్బధమ్మస్స అభిధానాదిం దస్సేత్వా ఇదాని సంవణ్ణనాయ నిమిత్తం దస్సేతుం “సూరతేనా”తిఆదినా చతుత్థగాధమాహ. తత్థ సూరతేనాతి సోభనే రతోతి సూరతో ఉ-కారస్స దీఘం కత్వా, తేన సూరతేన, సోభనే కాయికవాచసికకమ్మే రతేనాతి అత్తో, వినీతేనాతి వుత్తం హోతి. నివాతేనాతి నీచవుత్తినా. సుచిసల్లేఖవుత్తినాతి సుచిభూతా కిలేససల్లిఖనసమత్తా వుత్తి పటిపత్తి ఏతస్సాతి సుచిసల్లేఖవుత్తి, తేన సుచిసల్లేఖవుత్తినా, పరిసుద్ధాయ అప్పిచ్చవుత్తియా సమన్నాగతేనాతి అత్తో. వినయాచారయుత్తేనాతి వారితచారిత్రసీలసమ్మన్నేన. అథ వా వినయోతి చేత్థ పాతిమోక్షసంవరాదిభేదో సంవరవినయో. ఆచారోతి ఆచారగోచరనిద్దేసే ఆగతసమణసారుప్పాచారో . సోణత్థేరేనాతి ఏత్థ సోణోతి తస్స నామం. థిరేహి సీలక్ఖద్దాదీహి సమన్నాగతత్తా థేరో. యాచితోతి అభియాచితో. థేరో హి పాతిమోక్షస్స గమ్మీరతాయ దురవగాహతం, ఆచరియస్స చ తంసంవణ్ణనాయ సామత్తియం ఇత్వా “పాతిమోక్షస్స తయా అత్థసంవణ్ణనా కాతబ్బా. ఏవజ్ఞో సాసనస్స సుచిరట్టితికతా హోతి”తి సానిసంసగారవేన యాచనం అకాసి. తదస్స యాచనం అత్తనో సంవణ్ణనాయ నిదానభూతం దస్సేన్తో “యాచితో”తి ఆహ.

ఏత్థ చ “సూరతేనా”తి ఇమినాస్స సోరచ్చం వుచ్చతి. “నివాతేనా”తి ఇమినా నీచమనతా నివాతవుత్తితా, యాయ నివాతవుత్తితాయ సమన్నాగతో పుగ్గలో నిహతమానో, నిహతదప్పో, పాదపుఞ్చనచోళకసమో, భిన్నవిసాణూసభసమో, ఉద్ధటదారసప్పసమో చ హుత్వా సణ్ణో సఖిలో సుఖసమ్మాసో హోతి. “సుచిసల్లేఖవుత్తినా”తి ఇమినా ఇన్ద్రియసంవరపచ్చయసన్నిస్సితఆజీవపారిసుద్ధిసీలం. “వినయాచారయుత్తేనా”తి ఇమినా పాతిమోక్షసంవరసీలం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఏవమనేకగుణేహి తస్స అభిత్థవనం యథావుత్తగుణసమన్నాగతస్స సబ్బహ్మచారినో అజ్ఞేసనం న సక్కా పటిబాహితున్తి పరమగమ్మీరస్సాపి పాతిమోక్షస్స అత్థసంవణ్ణనాయం పవత్తాతి దస్సనత్థం. కిఞ్చ - తాదిసస్స అజ్ఞేసనం నిస్సాయ కరియమానా అత్థసంవణ్ణనా తస్స అజ్ఞేసనాధిపచ్చేన, మమఞ్చ ఉస్సాహసమ్మత్తియా న చిరేన పరియోసానం గచ్చతీతి కతన్తి వేదితబ్బం.

ఏవం సంవణ్ణనాయ నిమిత్తం దస్సేత్వా ఇదాని తస్సవనే సోతుజనస్సాదరం జనేతుం తప్పయోజనకరణప్పకారనిస్సయాభిధానాదిం దస్సేన్తో “తత్థా”తిఆదిగాధాద్వయమాహ. తత్థ తత్థాతి “యం మహేసి నా పాతిమోక్షం పకాసిత”న్తి వుత్తం, తస్మిం పాతిమోక్షే. సజ్ఞాతకఙ్ఖానన్తి పదపదత్థవినిచ్చయవసేన సజ్ఞాతకఙ్ఖానం, సముప్పన్నసంసయానన్తి అత్తో. కఙ్ఖావితరణత్థాయాతి యథావుత్తసంసయస్స అతిక్కమనత్తాయ. తస్సాతి పాతిమోక్షస్స. వణ్ణీయతి అత్తో కథీయతి ఏతాయాతి వణ్ణనా, అట్టకథా, తం వణ్ణనం. ఇమస్స చ “వణ్ణయిస్సామీ”తి ఇమినా సమ్మన్నో. కింభూతన్తి ఆహ “పరిపుణ్ణవినిచ్చయ”న్తిఆది. పరిపుణ్ణవినిచ్చయన్తి ఖన్ధకపరివారపదభాజనాదివసేన అసాధారణవినిచ్చయస్స చ నిదానాదివసేన సత్తరసప్పభేదస్స చ సబ్బసిక్ఖాపదసాధారణవినిచ్చయస్స పకాసనతో సమ్ముణ్ణివినిచ్చయం.

మహావిహారవాసీనని మహామేఘవనుర్యానభూమిభాగే పతిట్టితో విహారో మహావిహారో, యో సత్తునో మహాబోధినా విభూసితో, తత్త వసంతి సీలేనాతి మహావిహారవాసినో, తేసం మహావిహారవాసీనం . వాచనామగ్గనిస్సితని కథామగ్గనిస్సితం, అట్టకథానిస్సితని అట్టో, మహావిహారవాసీనం సీహళట్టకథానయం ఇథ నిస్సాయాతి వుత్తం హోతి. వణ్ణయిస్సామీతి పవత్తయిస్సామి. నామేనాతి అత్తనో గుణనామేన. కఙ్ఖావితరని ఏతాయాతి కఙ్ఖావితరణీ, తం కఙ్ఖావితరణిం. సుభని అట్టబ్బజ్జనసమ్మన్నత్తా సున్దరం, సద్దలక్ఖణసుభతో, వినిచ్చయసుభతో, విజ్ఞోయ్యసుభతో చ సుభం పరిసుద్ధం. ఏత్త చ “కఙ్ఖావితరణత్థాయా”తి ఇమినా పయోజనం దస్సేతి, పురిపుణ్ణవినిచ్చయ”ని ఇమినా సంవణ్ణనాప్పకారం, “మహావిహారవాసీనం వాచనామగ్గనిస్సిత”ని ఇమినా సంవణ్ణనాయ నిస్సయవిసుద్ధిం నికాయంతరలద్ధిసజ్జరదోసవివజ్జనతో, “వణ్ణయిస్సామీ”తి ఇమినా అత్తనో అజ్ఞాసయం దస్సేతీతి దట్టబ్బం. “వత్తయిస్సామీ”తిపి పారో.

గన్ధారమ్భకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నిదానవణ్ణనా

ఏవం రతనత్తయపణామాదిసహితం సజ్ఞాదికం దస్సేత్వా ఇదాని “పాతిమోక్షస్స వణ్ణనం వణ్ణయిస్సామీ”తి వుత్తత్తా పాతిమోక్షం తావ వచనత్థతో, సరూపభేదతో, గన్ధభేదతో, ఉద్దేసవిభాగతో, ఉద్దేసపరిచ్ఛేదతో చ వవత్థపేత్వా తదుద్దేసక్కమేనాయం వణ్ణనా భవిస్సతీతి దస్సేతుం “తత్త పాతిమోక్ష”నిఆది ఆరద్ధం.

తత్త తత్థాతి తస్మిం గాథాపదే. పాతిమోక్షని పకారతో అతివియ సీలేసు ముఖభూతం. అతిపమోక్షని తమేవ పదం ఉపసగ్గబ్యత్తయేన వదతి. అథ వా ప అతి మోక్షని పదచ్ఛేదో, తస్స ఉపసగ్గబ్యత్తయేనత్థమాహ “అతిపమోక్ష”ని. ఏవం పభేదతో పదవణ్ణనం కత్వా సద్దత్తతో వదతి “అతిసేట్టం అతిఉత్తమని అట్టో”తి. ఏత్త చ సీలపాతిమోక్షం సబ్బగుణానం మూలభావతో సేట్టం, గన్ధపాతిమోక్షం పన సేట్టగుణసహచరణతో సేట్టని వేదితబ్బం. ఉత్తమని ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఇతీతి ఏవం. ఇమినా యథావుత్తవచనత్థం నిదస్సేతి. నిదస్సనత్తో హి అయం ఇతి-సద్దో “సబ్బమత్థీతి ఖో, కచ్చాన, అయమేకో అన్తో, సబ్బం నత్థీతి ఖో, కచ్చాన, అయం దుతియో అన్తో”తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౧౫; ౩.౯౦) వియ. ఇమినాతి ఆసన్నపచ్చక్షవచనం ఇతి-సద్దేన అనంతరనిదస్సితస్స, పటిగ్గాహకేహి చ సోతవిజ్ఞాణాదివీధియా పటిపన్నస్స వచనత్థస్స వచనతో. అథ వా ఇమినాతి ఆసన్నపచ్చక్షభావకరణవచనం యథావుత్తస్స వచనత్థస్స అభిముఖీకరణతో. వచనత్థేనాతి “అతిసేట్ట”ని సద్దత్తేన. ఏకవిధమ్మీతి ఏకకోట్టాసమ్మి. సీలగన్ధభేదతో దువిధం హోతీతి పున సీలగన్ధసజ్ఞాతేన పభేదేన దువిధం హోతి, సీలపాతిమోక్షం, గన్ధపాతిమోక్షాత్పాతి దువిధం హోతీతి అట్టో.

ఇదాని తదుభయస్సాపి సుత్తే ఆగతభావం దస్సేతుం “తథా హి”తిఆది వుత్తం. తత్త పాతి రక్ఖతీతి పాతి, తం మోక్షేతి మోచేతి ఆపాయికాదీహి దుక్ఖేహితి పాతిమోక్షం, సంవరణం సంవరో, కాయవాచాహి అవీతిక్కమో, పాతిమోక్షమేవ సంవరో పాతిమోక్షసంవరో, పాతిమోక్షసంవరేన సంవుతో సమన్నాగతో పాతిమోక్షసంవరసంవుతో. విహరతీతి వత్తతి.

ఆదిమేతని ఏతం సిక్ఖాపదసీలం పుబ్బుప్పత్తిఅత్తేన ఆది. వుత్తమ్మి చేతం -

“తస్మాతిహ త్వం, ఉత్తియ, ఆదిమేవ విసోధేహి కుసలేసు ధమ్మేసు. కో చాది కుసలానం ధమ్మానం? సీలజ్ఞ సువిసుద్ధం, దిట్టి చ ఉజ్జుకా”తి (సం. ని. ౫.౩౮౨).

యథా హి నగరవడ్డక్కి నగరం మాపేతుకామో పరమం నగరట్టానం నోదేతి, తతో అపరభాగే
 వీధిచతుక్కుసిజ్ఞాటకాదిపరిచ్ఛేదేన విభజిత్యా నగరం మాపేతి, యథా వా పన రజకో పరమం తీహి ఖారేహి వత్తం ధోవిత్వా
 పరిసుద్ధే వత్తే యదిచ్చకం రజ్జజాతం ఉపనేతి, యథా వా పన ఛేకో చిత్తకారో రూపం లిఖితుకామో ఆదితోవ భిత్తిపరికమ్మం
 కరోతి, తతో అపరభాగే రూపం సముట్టాపేతి, ఏవమేవ యోగావచరో ఆదితోవ సీలం వినోధత్వా అపరభాగే
 సమధవిపస్సనాదయో ధమ్మో సచ్చికరోతి. తస్మా సీలం “ఆదీ”తి వుత్తం. “ముఖమేత”నిఆదీని వుత్తత్థానేవ. ఆదిసద్దేన
 “పాతిమోక్ఖే చ సంవరో”తిఆదిపాళిం (దీ. ని. ౨.౯౦; ధ. ప. ౧౮౫) సజ్జణ్ణాతి.

సీలన్తి చారిత్రవారిత్రవసేన దువిధం వినయపిటకపరియాపన్నం సిక్ఖాపదసీలం, ధమ్మతో పన సీలం నామ
 పాణాతిపాతాదీహి వా విరమన్తస్స, వత్తపటిపత్తిం వా పూరేన్తస్స చేతనాదయో ధమ్మా వేదితబ్బా. వుత్తత్థోతం
 పటిసమ్మిదాయం “కిం సీలన్తి చేతనా సీలం చేతసికం సీలం సంవరో సీలం అవీతిక్కుమో సీల”న్తి (పటి. మ. ౧.౩౯)
 “ఉభయాని ఖో పనస్స పాతిమోక్ఖానీ”తి భిక్కుభిక్కునీపాతిమోక్ఖవసేన ఉభయాని పాతిమోక్ఖాని, ద్వే మాతికాతి అత్తో. అస్సాతి
 భిక్కునోవాదకస్స . విత్థారేనాతి ఉభతోవిభజ్జేన సద్ధిం. స్వాగతానీతి సుట్టు ఆగతాని. ఆదిసద్దేన “పాతిమోక్ఖం
 ఉద్ధిసేయ్యా”తిఆదిపాళిం (మహావ. ౧౩౪) సజ్జణ్ణాతి. తత్థాతి తేసు సీలగన్ధపాతిమోక్ఖేసు. యోతి అనియమనిద్దేసో, యో కోచి
 పుగ్గలో. నన్తి వినయపరియాపన్నసీలం. రక్ఖతీతి సమాదియిత్వా అవికోపేన్తో పాలేతి. తం “పాతీ”తి లద్ధనామం
 పాతిమోక్ఖసీలే రితం. మోచేతీతి సహకారికారణభావతో మోక్ఖేతి. అపాయే జాతం ఆపాయికం, దుక్ఖం, తం ఆది యేసం తాని
 ఆపాయికాదీని. ఆదిసద్దేన తదజ్ఞం సబ్బం సంసారదుక్ఖం సజ్జణ్ణాతి. అత్తానువాదాదీహీతి అత్తానం అనువాదో అత్తానువాదో,
 సో ఆది యేసం తాని అత్తానువాదాదీని, తేహి అత్తానువాదాదీహి. ఆదిసద్దేన పరానువాదదణ్డదుగ్గతిభయాని సజ్జణ్ణాతి. తస్స
 పాతిమోక్ఖస్స జోతకత్తాతి తస్స సీలపాతిమోక్ఖస్స దీపనత్తా. ఆదిమ్మి పన వుత్తో వచనత్తోతి “అతిసేట్ట”నిఆదినా ఆదిమ్మి వుత్తో
 వచనత్తో. ఉభిన్నమ్మి సాధారణో హోతి సీలపాతిమోక్ఖం సబ్బగుణానం మూలభావతో సేట్టం, గన్ధపాతిమోక్ఖం
 సేట్టగుణసహచరణతో సేట్టన్తి.

తత్థాతి తేసు సీలపాతిమోక్ఖగన్ధపాతిమోక్ఖేసు. “అయం వణ్ణనా”తి వక్ఖమానవణ్ణనమాహ. గన్ధపాతిమోక్ఖస్స తావ
 యుజ్జతు, కథం సీలపాతిమోక్ఖస్స యుజ్జతీతి ఆహ “గన్ధే హీ”తిఆది. హీతి కారణత్థే నిపాతో. తస్సాతి గన్ధస్స. అత్తోతి సీలం.
 వణ్ణితోవ హోతీతి గన్ధవణ్ణనాముఖేన అత్తస్సేవ వణ్ణనతో. ఇదం వుత్తం హోతి – యస్మా గన్ధే వణ్ణితే తదవినాభావతో తస్సత్తో
 వణ్ణితో హోతి, తస్మా సీలపాతిమోక్ఖస్సపి యుజ్జతీతి.

ఏవం సరూపభేదతో వవత్థపేత్వా ఇదాని గన్ధభేదతో వవత్థపేతుం “తం పనేత”నిఆదిమాహ. తత్థాతి తేసు
 భిక్కుపాతిమోక్ఖభిక్కునీపాతిమోక్ఖేసు ద్వీసు. ఉద్దేసా పరిచ్చిజ్జన్తి యేహి వక్ఖమానవచనప్పబద్ధేహి, తే ఉద్దేసపరిచ్ఛేదా, తేహి.
 వవత్థితన్తి అసజ్కరతో రితం.

ఏవం గన్ధభేదతో వవత్థపేత్వా ఇదాని ఉద్దేసవిభాగతో వవత్థపేతుం “తత్థా”తిఆదిమాహ. ఉద్ధిసీయతి సరూపేన
 కథీయతి ఏత్థ, ఏతేనాతి వా ఉద్దేసో, నిదానస్స ఉద్దేసోతి నిదానుద్దేసో. ఏవం సేసేసుపి. విత్థారోవ ఉద్దేసో విత్థారుద్దేసో.

ఇదాని నిదానుద్దేసాదీనం పరిచ్ఛేదదస్సనత్తం “తత్థ నిదానుద్దేసో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ తత్థాతి తేసు పఞ్చాసు
 ఉద్దేసేసు. నిదానుద్దేసో ఉద్ధిట్తో హోతీతి సమ్మన్దో. యం పనేత్థ నిదానుద్దేసపరిచ్ఛేదం దస్సేన్తేన “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో...

పే... ఆవికతా హిస్సు ఫాసు హోతీ"తి ఇధాగతనిదానపాళిం దస్సీత్వా తదనంతరం ఉద్దేశకాలే వత్తబ్బస్సాపి "ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదాన"న్తి ఇమస్స పారస్స యోజనం అకత్వా "తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ"తిఆదినా అనుసావనాదికమేవ యోజేత్వా దస్సితం, తం పన అపరిపుణ్ణనిదానపాళిదస్సనపుబ్బకనిదానుద్దేశపరిచ్ఛేదదస్సనత్తం, ఖుద్దకపేయ్యాలవసేన వా పాకటత్తా తస్స అయోజనం కతన్తి వేదితబ్బం, ఉద్దేశకాలే పన యోజేత్వావ వత్తబ్బం. వక్ఖతి హి "తం పనేతం పారాజికాదీనం అవసానే దిస్సతి, న నిదానావసానే. కిఞ్చాపి న దిస్సతి, అథ ఖో ఉద్దేశకాలే 'ఆవికతా హిస్సు ఫాసు హోతీ'తి వత్వా 'ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మన్తో నిదానం, తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ'తిఆదినా నయేన వత్తబ్బమేవా"తిఆది. అవసేసే సుతేన సావితేతి అవసిట్టం పారాజికుద్దేశాదిచతుక్కం "సుతా ఖో పనాయస్మన్తేహి చత్తారో పారాజికా ధమ్మా...పే... అవివదమానేహి సిక్కితబ్బ"న్తి ఏవం సుతవసేన సావితే.

ఏతేనేవ నయేన సేసా తయో పాతిమోక్ఖుద్దేశపరిచ్ఛేదా వేదితబ్బాతి దస్సేతుం "పారాజికుద్దేశాదీన"న్తిఆదిమాహ. పారాజికుద్దేశాదీనం పరిచ్ఛేదా యోజేతబ్బాతి సమ్మన్తో. నిదానస్స ఆదితో పట్టాయ పారాజికాదీని ఓసాపేత్వాతి నిదానం, పారాజికఞ్చ, తదుభయం సఙ్ఖాదిసేసఞ్చ, తంతికం అనియతఞ్చాతి ఏవం యథాక్కమం ఉద్దిసిత్వా పారాజికాదీని పరియోసాపేత్వా. యోజేతబ్బాతి "అవసేసే సుతేన సావితే ఉద్దిట్టో హోతి పారాజికుద్దేశో"తిఆదినా యోజేతబ్బా. అవసేసం సుతేన సావేతబ్బన్తి వచనతోతి ఉపోసథక్ఖన్తకే -

“పఞ్చమే, భిక్ఖవే, పాతిమోక్ఖుద్దేశా నిదానం ఉద్దిసిత్వా అవసేసం సుతేన సావేతబ్బం, అయం పరమో పాతిమోక్ఖుద్దేశో. నిదానం ఉద్దిసిత్వా చత్తారి పారాజికాని ఉద్దిసిత్వా అవసేసం సుతేన సావేతబ్బం, అయం దుతియో పాతిమోక్ఖుద్దేశో"తిఆదీసు (మహావ. ౧౫౦) -

ఏవం వుత్తత్తా. యస్మిం విప్పకతేతి యస్మిం ఉద్దేశే అపరియోసితే. అన్తరాయో ఉప్పజ్జతీతి దససు అన్తరాయేసు యో కోచి అన్తరాయో ఉప్పజ్జతి . దస అన్తరాయా నామ - రాజన్తరాయో, చోరన్తరాయో, అగ్యన్తరాయో, ఉదకన్తరాయో, మనుస్సన్తరాయో, అమనుస్సన్తరాయో, వాళన్తరాయో, సరీసపన్తరాయో, జీవితన్తరాయో, బ్రహ్మచరియన్తరాయోతి. తత్త సచే భిక్షూసు "ఉపోసథం కరిస్సామా"తి (మహావ. అట్ట. ౧౫౦) నిసిన్నేసు రాజా ఆగచ్ఛతి, అయం రాజన్తరాయో. చోరా ఆగచ్ఛన్తి, అయం చోరన్తరాయో. దవదాహో వా ఆగచ్ఛతి, ఆవాసే వా అగ్గి ఉట్టహతి, అయం అగ్యన్తరాయో. మేఘా వా ఉట్టహతి, ఓఘా వా ఆగచ్ఛతి, అయం ఉదకన్తరాయో. బహూ మనుస్సా ఆగచ్ఛన్తి, అయం మనుస్సన్తరాయో. భిక్షుం యక్ఖో గణ్ఠాతి, అయం అమనుస్సన్తరాయో. బృగ్ధాదయో చణ్డమిగా ఆగచ్ఛన్తి, అయం వాళన్తరాయో. భిక్షుం సప్పాదయో డంసన్తి, అయం సరీసపన్తరాయో. భిక్షు గిలానో వా హోతి, కాలం వా కరోతి, వేరినో వా తం మారేతుకామా గణ్ఠన్తి, అయం జీవితన్తరాయో. మనుస్సా ఏకం వా బహూ వా భిక్షా బ్రహ్మచరియా చావేతుకామా గణ్ఠన్తి, అయం బ్రహ్మచరియన్తరాయో. ఇతి యం వుత్తం "అన్తరాయో ఉప్పజ్జతీతి దససు అన్తరాయేసు యో కోచి అన్తరాయో ఉప్పజ్జతీ"తి, తస్సన్తో పకాసితో హోతీతి.

తేన సద్ధిన్తి విప్పకతుద్దేశేన సద్ధిం. అవసేసం సుతేన సావేతబ్బం ఉద్దిట్టఉద్దేశాపేక్ఖత్తా అవసేసవచనస్స. యథాహ "నిదానం ఉద్దిసిత్వా"తిఆది (మహావ. ౧౫౦). తేనాహ "నిదానుద్దేశే పనా"తిఆది. సుతేన సావేతబ్బం నామ నత్తి ఉపోసథస్స అన్తరాయోవ హోతీతి అధిప్పాయో. అనియతుద్దేశో పరిహాయతీతి భిక్షునీనం అనియతసిక్ఖాపదపఞ్జత్తియా

అభావతో. తదభావో చ “ఇదమేవ లక్షణం తథాపి అనుగత”ని కల్పాతి వేదితబ్ధం. సేసన్ని అవసేసుద్దేసపరిచ్ఛేదదస్సనం. ఏతేసం ద్విన్నం పాతిమోక్షానన్ని సమ్బంధో. తావతి పరమం. ఇదన్ని ఇదాని వత్తబ్ధం బుద్ధియం విపరివత్తమానం సామజ్ఞోన దస్సేతి, ఇదం అక్షరపదనియమితగన్ధితం వచనం వుచ్చతి కథీయతీతి అట్టో. కిం తన్ని ఆహ, “సుణాతు మేతిఆదీన”నిఆది.

తత్త సుణాతు మేతిఆదీనన్ని “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో అజ్ఞపోసథో”తిఆదీనం భిక్షుపాతిమోక్షే ఆగతానం సుత్తపదానం. అత్తనిచ్చయన్ని అభిధేయ్యత్తస్స చేవ అధిప్పాయత్తస్స చ నిచ్చయనం, వవత్తాపనన్ని అట్టో. ఇమాయ హి అట్టకథాయ తేసం అభిధేయ్యత్తో చేవ అధిప్పాయత్తో చ అనేకథా వవత్తాపీయతి. అథ వా నిచ్చిన్నోతి నిచ్చయో. గణ్ఠిట్టానేసు ఖీలమద్దనాకారేన పవత్తా విమతిచ్ఛేదకథా, అట్టో చ నిచ్చయో చ అత్తనిచ్చయో, తం అత్తనిచ్చయం, మయా వుచ్చమానం అత్తఇచ్చ వినిచ్చయఇచ్చాతి వుత్తం హోతి. సీలసమ్మన్నాతి సమంతతో పన్నం పత్తం పుణ్ణన్ని సమ్మన్నం, సీలం సమ్మన్నమేతేసన్ని సీలసమ్మన్నా, పరిపుణ్ణసీలాతి అట్టో. అథ వా సమ్మదేవ పన్నా గతా ఉపాగతాతి సమ్మన్నా, సీలేన సమ్మన్నా సీలసమ్మన్నా, పాతిమోక్షసంవరేన ఉపేతాతి అట్టో. అధిసీలఅధిచిత్తఅధిపజ్ఞాసజ్ఞాతా తిస్సోపి సిక్ఖితబ్బట్టేన సిక్ఖా, తం కామేన్తితి సిక్ఖాకామా. సుణన్తు మేతి తే సబ్బేపి భిక్షవో మమ సన్నికా నిసామేన్తు. ఇమినా అత్తనో సంవణ్ణనాయ సక్కచ్చం సవనే నియోజేతి. సక్కచ్చసవనపటిబద్ధా హి సబ్బాపి సాసనసమ్మత్తీతి. ఏత్త చ సీలసమ్మన్నానం సిక్ఖాకామానంయేవ భిక్షూనం గహణం తదజ్ఞోసం ఇమిస్సా సంవణ్ణనాయ అభాజనభావతో. న హి తే వినయం సోతబ్ధం, పటిపజ్జితబ్బఇచ్చ మజ్ఞోస్సన్ని.

ఏత్తాతి ఏతస్మిం గాథాపదే, ఏతేసం వా గాథాయ సజ్ఞహితానం “సుణాతు మే”తిఆదీనం పదానమన్తరే. సవనే ఆణత్తివచనం సవనాణత్తివచనం. కిఞ్చాపి సవనాణత్తివచనం, తథాపి పాతిమోక్షుద్దేసకేన ఏవం వత్తబ్ధన్ని భగవతా వుత్తత్తా భగవతో ఆణత్తి, న ఉద్దేసకస్సాతి నవకతరేనాపి ఇదం వత్తుం వట్టతి సజ్ఞగారవేన, సజ్ఞబహుమానేన చ సహితత్తా సగారవసప్పతిస్సవచనం. సజ్ఞో హి సుప్పటిపన్నతాదిగుణవిసేసయుత్తత్తా ఉత్తమం గారవప్పతిస్సవట్టానం. ఇదఇచ్చ సబ్బం కేన కత్త కదా వుత్తన్ని ఆహ “సబ్బమేవ చేత”నిఆది. పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజానన్తేనాతి -

“అనుజానామి, భిక్షవే, పాతిమోక్షం ఉద్ధిసీతుం, ఏవఇచ్చ పన, భిక్షవే, ఉద్ధిసీతబ్ధం, బృత్తేన భిక్షునా పటిబలేన సజ్ఞో ఇహేతబ్ధో ‘సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో’”తి (మహావ. ౧౩౩-౧౩౪) -

ఏవమాదినా అనుజానన్తేన. రాజగహీతి ఏవంనామకే నగరే. తజ్ఞో మన్దాతుమహాగోవిందాదీహి పరిగ్గహితత్తా “రాజగహ”ని వుచ్చతి. తం పనేతం బుద్ధకాలే, చక్కవత్తికాలే చ నగరం హోతి, సేసకాలే సుజ్ఞం హోతి యక్ష్మపరిగ్గహితం, తేసం వసనట్టానం హుత్వా తిట్టతి. తస్మాతి యస్మా ఇదం పాతిమోక్షుద్దేసకేన వత్తబ్ధవచనం, తస్మా. కిం తే ఉభోపి పాతిమోక్షం ఉద్ధిసన్ని, యేనేవం వత్తబ్ధన్ని ఆహ “సజ్ఞత్థేరో వా హి”తిఆది. థేరాధికన్ని థేరాధీనం, థేరాయత్తం భవితున్ని అట్టో. “థేరాథేయ్య”ని వా పారో, సోయేవత్తో. తత్తాతి తిస్సం పరిసాయం. బృత్తోతి పజ్ఞావేయ్యత్తియేన సమన్నాగతో, పగుణమాతికోతి అట్టో. పటిబలేతి వత్తుం సమత్తో, అభీతోతి వుత్తం హోతి. ఏత్త చ కిఞ్చాపి దహరస్సాపి బృత్తస్స పాతిమోక్షో అనుజ్ఞాతో, అథ ఖో ఏత్తాయం అధిప్పాయో - సచే థేరస్స పఇచ్చ వా చత్తారో వా తయో వా పాతిమోక్షుద్దేసా నాగచ్చన్ని, ద్వే పన అక్ఖణ్ణా సువిసదా వాచుగ్గతా హోన్తి, థేరాయత్తోవ పాతిమోక్షో. సచే పన ఏత్తకమ్మి వिसదం కాతుం న సక్కోతి, బృత్తస్స భిక్షునో ఆయత్తోతి.

ఇదాని “సజ్జో”తి అవిసేసిన వుత్తతా ఇధాధిప్పేతసజ్జం విసేసేత్వా దస్సేతుం “సజ్జోతి ఇమినా పన పదేనా”తిఆదిమాహ కిశ్చాపీతి అనుగ్గహత్థే నిపాతో, తస్య యది నామాతి అత్తో వేదితబ్బో. దక్ఖంతి ఏతాయ సత్తా యథాధిప్పేతాహి సమ్మత్తీహి వడ్డంతీతి దక్ఖిణా, పరలోకం సద్దహిత్వా దాతబ్బం దానం, తం దక్ఖిణం అరహతి, దక్ఖిణాయ వా హితో, యస్మా నం మహప్పలకారితాయ వినోధేతీతి దక్ఖిణేయ్యో, దిట్టిసీలసజ్జాతేన సంహతోతి సజ్జో, దక్ఖిణేయ్యో చ సో సజ్జో చాతి దక్ఖిణేయ్యసజ్జో. సమ్ముతియా చతువగ్గాదివినయపజ్ఞాత్తియా సిద్ధో సజ్జో సమ్ముతిసజ్జో. అవిసేసినాతి “అరియా”తి వా “పుధుజ్జనా”తి వా అవిసేసేత్వా సామజ్ఞోన. సోతి సమ్ముతిసజ్జో. ఇధాతి ఇమిస్సం ఉపోసథశాత్తియం. అధిప్పేతో ఉపోసథశాత్తియా అవిసేసత్తా. నను చ సోపి పశ్చావిధో హోతి, తత్త కతమో ఇధాధిప్పేతోతి అనుయోగం సన్ధాయాహ “సో పనేసా”తిఆది. కమ్మవసేనాతి వినయకమ్మవసేన. పశ్చా విధా పకారా అస్స సమ్ముతిసజ్జస్సాతి పశ్చావిధో. తథా హి విధయుత్తగతప్పకారసద్దే సమానత్థే వణ్ణయన్తి. చతున్నం వగ్గో సమూహోతి చతువగ్గో, చతుపరిమాణయుత్తో వా వగ్గో చతువగ్గో. ఏవం పశ్చావగ్గాది.

ఇదాని యేసం కమ్మానం వసేనాయం పశ్చావిధో హోతి, తం విసేసేత్వా దస్సేతుం “తత్తా”తిఆదిమాహ. తత్త తత్తాతి పశ్చావిధే సజ్జే. మజ్ఞిమేసు జనపదేసు ఉపసమ్మదకమ్మస్స దసవగ్గకరణీయత్తా వుత్తం “రపేత్వా...పే.... ఉపసమ్మదశ్చా”తి. “తథా”తి ఇమినా “న కిశ్చే సజ్జకమ్మం కాతుం న వట్టతీ”తి ఇమమత్థం అతిదిసతి. యది ఏవం కిమత్థం అతిరేకవీసతివగ్గో వుత్తోతి ఆహ “సో పనా”తిఆది. అతిరేకతరేనాతి చతువగ్గాదికరణీయం పశ్చావగ్గాదినా అతిరేకతరేన, దసవగ్గకరణీయశ్చ ఏకాదసవగ్గాదినా అతిరేకతరేన. దస్సనత్థంతి శాపనత్థం. ఇదమేవ చానేన కత్తబ్బం కమ్మంతి “కమ్మవసేన పశ్చావిధో”తి వుత్తం. కమ్మస్సానియమే కథమేతం యుజ్జేయ్యాతి ఈదిసీ చోదనా అనవకాసాతి దట్టబ్బం. ఇమస్మిం పనత్థేతి ఉపోసథే.

ఉపోసథసద్దో పనాయం పాలిమోక్షుద్దేససీలఉపవాసపజ్ఞాత్తిదివసేసు వత్తతి. తథా హేస “ఆయామావుసో కప్పిన, ఉపోసథం గమిస్సామా”తిఆదీసు (దీ. ని. అట్ట. ౧.౧౨౦; మ. ని. అట్ట. ౩.౮౨) తిమోక్షుద్దేసే ఆగతో, “ఏవం అట్టజ్ఞసమన్నాగతో ఖో, విసాఖే, ఉపోసథో ఉపవుత్తో”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౪౩) సీలే, “సుద్ధస్స వే సదా ఫగ్గు, సుద్ధస్సవోసథో సదా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౭౯) ఉపవాసే, “ఉపోసథో నామ నాగరాజా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౨౪౬) పజ్ఞాత్తియం, “న, భిక్షవే, తదహుపోసథే సభిక్షుకా ఆవాసా”తిఆదీసు (మహావ. ౧౮౧) దివసే, ఇధాపి దివసేయేవ వత్తమానో అధిప్పేతోతి ఆహ “అజ్ఞ ఉపోసథదివసో”తిఆది. ఉపవసన్తి ఏత్థాతి ఉపోసథో. ఉపవసన్తితి సీలేన వా సబ్బసో ఆహారస్స అభుజ్జానసజ్జాతేన అనసనేన వా భీరపానమధుపానాదిమత్తేన వా ఉపేతా హుత్వా వసన్తితి అత్తో.

సబ్బేసమ్మి వాక్యానం ఏవ-కారత్థసహితత్తా “ఉపోసథో”తి ఏతస్స “ఉపోసథో ఏవా”తి అయమత్తో లబ్భతీతి ఆహ “ఏతేన అనుపోసథదివసం పటిక్ఖిపతీ”తి. ఇమినా అవధారణేన నిరాకతం దస్సేతి, అథ వా సద్దంతరత్థాపోహనవసేన సద్దో అత్థం వదతీతి “ఉపోసథో”తి ఏతస్స “అనుపోసథో న హోతీ”తి అయమత్తోతి వుత్తం “ఏతేన అనుపోసథదివసం పటిక్ఖిపతీ”తి. “ఏస నయో పన్నరసో”తి ఇమినా అజ్ఞం ఉపోసథదివసం పటిక్ఖిపతీతి ఏత్థాపి. ఏతేనాతి “ఉపోసథో”తి ఏతేన సద్దేన. పశ్చాదసన్నం తిథీనం పూరణవసేన పన్నరసో. పన్నరసోతి ఇమినా అజ్ఞం ఉపోసథదివసం పటిక్ఖిపతీ”తి సంఖితేన వుత్తమత్థం విత్థారతో దస్సేతుం “దివసవసేన హి”తిఆదిమాహ. చతుద్దసియం నియుత్తో చాతుద్దసికో. ఏవం పన్నరసికో. సామగ్గిఉపోసథో నామ సజ్జసామగ్గికతదివసే కాతబ్బఉపోసథో. హేమన్తగిష్టవస్సానానం తిణ్ణం ఉతూనన్తి ఏత్థ హేమన్తఉతు

నామ అపరకత్తికస్స కాళపక్ష్ఠపాటిపదతో పట్టాయ ఫగ్గునపుణ్ణమపరియోసానా చత్తారో మాసా, గిష్ఠుఉతు నామ ఫగ్గునస్స కాలపక్ష్ఠపాటిపదతో పట్టాయ ఆసాళ్ళపుణ్ణమపరియోసానా చత్తారో మాసా, వస్సానఉతు నామ ఆసాళ్ళస్స కాళపక్ష్ఠపాటిపదతో పట్టాయ అపరకత్తికపుణ్ణమపరియోసానా చత్తారో మాసా. తతియసత్తమపక్ఖేసు ద్వే ద్వే కత్వా ఛ చాతుద్దసికాతి హేమంతస్స ఉతునో తతియే చ సత్తమే చ పక్ఖే ద్వే చాతుద్దసికా, ఏవమితరేసం ఉతూనన్తి ఛ చాతుద్దసికా. సేసా పన్నరసికాతి సేసా అట్టారస పన్నరసికా. హోన్తి చేత్థ -

“కత్తికస్స చ కాళమ్మా, యావ ఫగ్గునపుణ్ణమా;
‘హేమంతకాలో’తి విఞ్ఞోయ్యా, అట్ట హోన్తి ఉపోసథా.

“ఫగ్గునస్స చ కాళమ్మా, యావ ఆసాళ్ళపుణ్ణమా;
‘గిష్ఠికాలో’తి విఞ్ఞోయ్యా, అట్ట హోన్తి ఉపోసథా.

“ఆసాళ్ళస్స చ కాళమ్మా, యావ కత్తికపుణ్ణమా;
‘వస్సకాలో’తి విఞ్ఞోయ్యా, అట్ట హోన్తి ఉపోసథా.

“ఉతూనం పన తిణ్ణన్నం, పక్ఖే తతియసత్తమే;
‘చాతుద్దసో’తి పాతిమోక్షం, ఉద్దిసన్తి నయఞ్ఞానో’తి.

పకతియా నబహుతరావాసికాదిపచ్చయేన కాతబ్బం పకతిచారిత్రం. బహుతరావాసికాదిపచ్చయే పన సతి అఞ్ఞాస్మిం చాతుద్దసేపి కాతుం వట్టతి. తేనాహ “సకి”న్తిఆది. సకిన్తి ఏకస్మిం వారే . ఆవాసికానం అనువత్తితబ్బన్తి ఆవాసికేహి “అజ్ఞుపోసథో చాతుద్దసో”తి పుబ్బకిచ్చే కరియమాసే అనువత్తితబ్బం, న పటిక్కిసితబ్బం. ఆదిసద్దేన “ఆవాసికేహి ఆగన్తుకానం అనువత్తితబ్బ”న్తి (మహావ. ౧౭౮) వచనం, “అనుజానామి, భిక్షవే, తేహి భిక్షూహి ద్వే తయో ఉపోసథే చాతుద్దసికే కాతుం, కథం మయం తేహి భిక్షూహి పరమతరం పవారేయ్యామా”తి (మహావ. ౨౪౦) వచనఞ్చ సజ్ఞణ్ణాతి. ఏత్థ చ పరమసుత్తస్స ఏకేకస్స ఉతునో తతియసత్తమపక్ఖస్స చాతుద్దసే వా అవసేసస్స పన్నరసే వా సకిం పాతిమోక్షం ఉద్దిసితబ్బన్తి పకతిచారిత్రవసేనపి అత్థసమ్మవతో “ఆగన్తుకేహి”తిఆదీని సుత్తాని దస్సిత్తానీతి వేదితబ్బం. తథారూపపచ్చయే సతీతి అఞ్ఞాస్మిమ్మి చాతుద్దసికే ఉపోసథం కాతుం అనురూపే “ఆవాసికా బహుతరా హోన్తి”తి ఏవమాదికే పచ్చయే సతి. అఞ్ఞాస్మిమ్మి చాతుద్దసేతి తిణ్ణం ఉతూనం తతియసత్తమపక్ఖచాతుద్దసతో అఞ్ఞాస్మిం చాతుద్దసే.

న కేవలం ఉపోసథదివసావ హోన్తితి ఆహ “పురిమవస్సంవుట్టానం పనా”తిఆది. మా ఇతి చన్దో వుచ్చతి తస్స గతియా దివసస్స మినితబ్బతో, సో ఏత్థ సబ్బకలాపారిపూరియా పుణ్ణోతి పుణ్ణమా, పుబ్బకత్తికాయ పుణ్ణమా పుబ్బకత్తికపుణ్ణమా, అస్సయుజపుణ్ణమా. సా హి పచ్చిమకత్తికం నివత్తేతుం ఏవం వుత్తా. తేసంయేవాతి పురిమవస్సంవుట్టానంయేవ. భణ్ణనకారకేహీతి కలహకారకేహి. పచ్చుక్కడ్డన్తితి ఉక్కడ్డన్తి. భణ్ణనకారకేహి అనువాదవసేన అస్సయుజపుణ్ణమాదిం పరిచ్చజన్తా పవారణం కాళపక్ఖం, జుట్టపక్ఖన్తి ఉద్ధం కడ్డన్తితి అత్తో. “సుణన్తు మే ఆయస్మన్తో ఆవాసికా, యదాయస్మన్తానం పత్తకల్లం, ఇదాని ఉపోసథం కరేయ్యామ, పాతిమోక్షం ఉద్దిసేయ్యామ, ఆగమే కాళే పవారేయ్యామా”తి (మహావ. ౨౪౦) “సుణన్తు మే ఆయస్మన్తో ఆవాసికా, యదాయస్మన్తానం పత్తకల్లం, ఇదాని ఉపోసథం

కరేయ్యామ, పాతిమోక్షం ఉద్దీసేయ్యామ, ఆగమే జుట్టే పవారేయ్యామా”తి చ ఏవం ఇత్తియా పవారణం ఉక్కడ్డన్తితి వుత్తం హోతి.

అథాతి అనస్తరథే నిపాతో. చతుద్దసన్నం పూరణో చాతుద్దసో, దివసో. యం సన్ధాయ “ఆగమే జుట్టే పవారేయ్యామా”తి ఇత్తిం రపయింసు, తస్మిం పన ఆగమే జుట్టే కోముదియా చాతుమాసినియా అవస్సం పవారేతబ్బం. న హి తం అతిక్కమిత్యా పవారేతుం లబ్బతి. వుత్తఞ్జోతం -

“తే చే, భిక్ఖవే, భిక్ఖూ భణ్ణనకారకా కలహకారకా వివాదకారకా భస్సకారకా సజ్జే అధికరణకారకా తమ్మి జుట్టం అనువసేయ్యం, తేహి, భిక్ఖవే, భిక్ఖూహి సబ్బేహేవ ఆగమే జుట్టే కోముదియా చాతుమాసినియా అకామా పవారేతబ్బ”న్తి (మహావ. ౨౪౦).

తేనేవాహ “పచ్చిమవస్సంవుట్టాన ఇచ్చ పచ్చిమకత్తికపుణ్ణమా ఏవా”తి. యది హి తం అతిక్కమిత్యా పవారేయ్య, దుక్కటాపత్తిం ఆపజ్జేయ్య. వుత్తఞ్జోతం “న చ, భిక్ఖవే, అపవారణాయ పవారేతబ్బం అజ్ఞాత్ర సజ్జసామగ్గియా”తి (మహావ. ౨౩౩). విసుద్ధిపవారణాయోగతో పవారణాదివసా. పిసద్దేన న కేవలం పవారణాదివసాయేవ, అథ ఖో ఉపోసథదివసాపి హోన్తితి దస్సేతి. ఇదాని యో సో సామగ్గిఉపోసథదివసో వుత్తో, త ఇచ్చ తప్పసజ్జేన సామగ్గిపవారణాదివస ఇచ్చ దస్సేన్తో “యదా పన”తిఆదిమాహ. ఓసారితే తస్మిం భిక్ఖుస్మిన్తి ఉక్ఖిత్తకే భిక్ఖుస్మిం ఓసారితే, తం గహేత్వా సీమం గన్త్వా ఆపత్తిం దేసాపేత్వా కమ్మవాచాయ కమ్మప్పటిప్పస్సద్ధివసేన పవేసేతేతి వుత్తం హోతి. తస్స వత్తుస్సాతి తస్స అధికరణస్స. తదా రపేత్వా...పే.... ఉపోసథదివసో నామ హోతితి సమ్మన్తో. కిం కారణన్తి ఆహ “తావదేవా”తిఆది. తత్త తావదేవాతి తం దివసమేవ. వచనతోతి కోసమ్మకక్ఖన్ధకే (మహావ. ౪౭౨) వుత్తత్తా. యత్త పన పత్తచీవరాదీనం అత్థాయ అప్పమత్తకేన కారణేన వివదన్తా ఉపోసథం వా పవారణం వా రపేన్తి, తత్త తస్మిం అధికరణే వినిచ్చితే “సమగ్గా జాతమ్మా”తి అన్తరా సామగ్గిఉపోసథం కాతుం న లభన్తి. కరోన్తేహి అనుపోసథే ఉపోసథో కతో నామ హోతి. కత్తికమాసబ్బన్తరేతి ఏత్త కత్తికమాసో నామ పుబ్బకత్తికమాసస్స కాళపక్ఖపాటిపదతో పట్టాయ యావ అపరకత్తికపుణ్ణమా, తావ ఏకూనతింసరత్తిదివో, తస్సబ్బన్తరే, తతో పచ్చా వా పన పురే వా న వట్టతి. అయమేవ యో కోచి దివసోయేవ. ఇథాపి కోసమ్మకక్ఖన్ధకే సామగ్గియా సదిసావ సామగ్గీ వేదితబ్బా. యే పన కిస్మి ఇచ్చిదేవ అప్పమత్తకే పవారణం రపేత్వా సమగ్గా హోన్తి, తేహి పవారణాయమేవ పవారణా కాతబ్బా, తావదేవ న కాతబ్బా. కరోన్తేహి అప్పవారణాయ పవారణా కతా హోతి. న కాతబ్బోయేవాతి నియమేన యది కరోతి, దుక్కటన్తి దస్సేతి. తత్త హి ఉపోసథకరణే దుక్కటం. వుత్తఞ్జోతం “న, భిక్ఖవే, అనుపోసథే ఉపోసథో కాతబ్బో అజ్ఞాత్ర సజ్జసామగ్గియా”తి (మహావ. ౧౮౩).

“పత్తకాలమేవ పత్తకల్ల”న్తి ఇమినా సకత్తే భావప్పచ్చయోతి దస్సేతి. నాసతీతి అన్వయతో వుత్తమేవ బృతిరేకతో దళ్లం కరోతి.

అనురూపాతి అరహా అనుచ్చవికా, సామినోతి వుత్తం హోతి. సబ్బన్తిమేనాతి సబ్బహేట్టిమేన చత్తారో, న తేహి వినా తం ఉపోసథకమ్మం కరీయతి, న తేసం ఛన్దో వా పారిసుద్ధి వా ఏతి. అవసేసా పన సచేపి సహస్సమత్తా హోన్తి, సచే సమానసంవాసకా, సబ్బే ఛన్దారహావ హోన్తి, ఛన్దపారిసుద్ధిం దత్వా ఆగచ్ఛన్తు వా, మా వా, కమ్మం న కుప్పతి. పకతత్తాతి అనుక్ఖిత్తా, పారాజికం అనజ్ఞాపన్నా చ. హత్థపాసో నామ దియడ్డహత్థప్పమాణో.

సీమా చ నామేసా కతమా, యత్త హత్తపాసం అవిజహిత్యా రితా కమ్మప్పత్తా నామ హోస్తీతి అనుయోగం సన్ధాయ సీమం దస్సేన్తో విభాగవన్తానం సభావవిభావనం విభాగదస్సనముఖేనేవ హోతితి “సీమా చ నామేసా”తిఆదిమాహ. సమ్మిన్దనేనాతి మిస్సీకోస్తేన. అజ్ఞోత్తరనేనాతి మద్దనేన, అన్తో కరోస్తేనాతి వుత్తం హోతి. ఇమా విపత్తిసీమాయో నామాతి సమ్మన్తో. కస్మా విపత్తిసీమాయో నామాతి ఆహ “ఏకాదసహి”తిఆది. ఆకారేహీతి కారణేహి. వచనతోతి కమ్మవగ్గే (పరి. ౪౮౨ ఆదయో) కథితత్తా. సజ్జకమ్మం నామేతం వీసతివగ్గకరణీయపరమన్తి ఆహ “యత్త ఏకవీసతి భిక్షా నిసీదితుం న సక్కోస్తీ”తి. యస్సం సీమాయం హేట్టిమపరిచ్ఛేదేన కమ్మారహేన సద్ధిం ఏకవీసతి భిక్షా పరిమణ్ణలాకారేన నిసీదితుం న సక్కోస్తీ, అయం అతిఖుద్దకా నామాతి అత్తో. ఏవరూపా చ సీమా సమ్మతాపి అసమ్మతా, గామఖేత్తసదిసావ హోతి, తత్త కతం కమ్మం కుప్పతి. ఏస నయో సేససీమాసుపి.

సమ్మతాతి బద్ధా, వాచితకమ్మవాచాతి అత్తో. కమ్మవాచాయ వాచనమేవ హి బన్ధనం నామ. నిమిత్తం న ఉపగచ్ఛతీతి అనిమిత్తుపగే, తం అనిమిత్తుపగం, అనిమిత్తారహన్తి వుత్తం హోతి. తచసారరుక్ఖో నామ తాలనాళికేరాదికా. పంసుపుజ్జావాలుకాపుజ్జానన్తి పంసురాసివాలుకారాసీనం మజ్జే. నిద్ధారణే చేతం సామివచనం. పోత్థకేసు పన కత్థచి “పంసుపుజ్జం వా వాలుకాపుజ్జం వా అజ్ఞాతర”న్తి పారో దిస్సతి, సో పన అపారో. న హి సో “అజ్ఞాతర”న్తి ఇమినా యుజ్జతీతి. అన్తరాతి నిమిత్తుపగనిమిత్తానమన్తరా. ఏత్త చ యా తీహి నిమిత్తేహి బజ్జమానా అనిమిత్తుపగేసు తచసారరుక్ఖాదీసు అజ్ఞాతరం అన్తరా ఏకం నిమిత్తం కత్వా సమ్మతా, సా ఖణ్ణనిమిత్తా నామ హోతి. యా పన చతుపజ్జానిమిత్తాదీహి బజ్జమానా ఇమేసు తచసారరుక్ఖాదీసు అజ్ఞాతరం అన్తరా ఏకం నిమిత్తం కత్వా సమ్మతా, సా ఖణ్ణనిమిత్తా నామ న హోతితి విజ్ఞాయతి నిమిత్తుపగానం నిమిత్తానం తిణ్ణం సబ్బావతో. అట్టకథాసు పన అవిసేసేన వుత్తం, తస్మా ఉపపరిక్ఖిత్వా గహేతబ్బం. సబ్బేన సబ్బన్తి సబ్బప్పకారేన. నిమిత్తానం బహి రితేన సమ్మతాతి తేసం బహి రితేన వాచితకమ్మవాచా. నిమిత్తాని పన అన్తో చ బహి చ రత్వా కిత్తేతుం వట్టన్తి.

ఏవం సమ్మతాపీతి నిమిత్తాని కిత్తేత్వా కమ్మవాచాయ సమ్మతాపి. ఇమస్స “అసమ్మతావ హోతి”తి ఇమినా సమ్మన్తో. సబ్బా, భిక్షవే, నదీ అసీమాతి యా కాచి నదీలక్ఖణప్పత్తా నదీ నిమిత్తాని కిత్తేత్వా “ఏతం బద్ధసీమం కరోమా”తి కతాపి అసీమా, బద్ధసీమా న హోతితి అత్తో. అత్తనో సభావేన పన సా బద్ధసీమాసదిసా. సబ్బత్తే సజ్జకమ్మం కాతుం వట్టతి. సముద్దజాతస్సరేసుపి ఏసేవ నయో. “సంసట్ఠవిటపా”తి ఇమినా అజ్ఞామజ్ఞాస్స ఆసన్నతం దీపేతి. బద్ధా హోతితి పచ్చిమదిసాభాగే సీమం సన్ధాయ వుత్తం. తస్సా పదేసన్తి తస్సా ఏకదేసం. యత్త రత్వా భిక్షాహి కమ్మం కాతుం సక్కా హోతి, తాదిసం ఏకదేసన్తి వుత్తం హోతి. యత్త పన రితేహి కమ్మం కాతుం న సక్కా, తాదిసం పదేసం అన్తో కరిత్వా బన్ధన్తా సీమాయ సీమం సమ్మిన్దన్తి నామ, న తు అజ్ఞోత్తరన్తి నామాతి గహేతబ్బం. గణ్ణిపదేసు పన “సమ్మిన్దనం పరేసం సీమాయ ఏకం వా ద్వే వా నిమిత్తే కిత్తేత్వా లేఖామత్తం గహేత్వా బన్ధనం. అజ్ఞోత్తరణం నామ పరేసం సీమాయ నిమిత్తే కిత్తేత్వా తం సకలం వా తస్సేకదేసం వా అన్తో కరోస్తేన తస్సా బహి ఏకిస్సం ద్వేసు వా దిసాసు నిమిత్తే కిత్తేత్వా బన్ధన”న్తి వుత్తం.

పబ్బతాదీనం నిమిత్తానం సమ్మదా నిమిత్తసమ్మత్తి. పబ్బతోవ నిమిత్తం పబ్బతనిమిత్తం. ఏవం సేసేసుపి. ఏవం వుత్తేసూతి ఉపోసథక్ఖన్దకే (మహావ. ౧౩౮ ఆదయో) సీమాసమ్మతియం వుత్తేసు. ఇమేహి చ పన అట్టహి నిమిత్తేహి అసమ్మిస్సేహిపి అజ్ఞామజ్ఞామిస్సేహిపి సీమం సమ్మన్నితుం వట్టతి. తేనాహ “తస్మిం తస్మిం దిసాభాగే యథాలద్ధాని నిమిత్తుపగాని నిమిత్తానీ”తి. ఏకేన, పన ద్వేహి వా నిమిత్తేహి సమ్మన్నితుం న వట్టతి, తీణి పన ఆదిం కత్వా

పుత్తపృకారానం నిమిత్తానం సతేనాపి వట్టతి. “పురత్తిమాయ దిసాయ కిం నిమిత్త”ని వినయధరేన పుచ్చితబ్బం, “పబ్బతో, భన్తే”తి పుత్తే పున వినయధరేన “ఏసో పబ్బతో నిమిత్త”ని ఏవం నిమిత్తం కిత్తేతబ్బం. “ఏతం పబ్బతం నిమిత్తం కరోమ, నిమిత్తం కరిస్సామ, నిమిత్తం కతో, నిమిత్తం హోతు, హోతి భవిస్సతీ”తి ఏవం పన కిత్తేతుం న వట్టతి. పాసాణాదీసుపి ఏసేవ నయో. తేనాహ “పురత్తిమాయ దిసాయ కిం నిమిత్త”నిఆది. “పబ్బతో, భన్తే, ఉదకం, భన్తే”తి ఏవం పన ఉపసమ్మన్నో వా ఆచిక్ఖతు, అనుపసమ్మన్నో వా, వట్టతియేవ. ఆదిసద్దేన “పురత్తిమాయ అనుదిసాయ కిం నిమిత్తం? పాసాణో, భన్తే, ఏసో పాసాణో నిమిత్తం. దక్ఖిణాయ దిసాయ, దక్ఖిణాయ అనుదిసాయ, పచ్చిమాయ దిసాయ, పచ్చిమాయ అనుదిసాయ, ఉత్తరాయ దిసాయ, ఉత్తరాయ అనుదిసాయ కిం నిమిత్తం? ఉదకం, భన్తే, ఏతం ఉదకం నిమిత్త”ని ఇదం సజ్జణ్ఠాతి. ఏత్త పన అట్టత్వా పున “పురత్తిమాయ దిసాయ కిం నిమిత్తం? పబ్బతో, భన్తే, ఏసో పబ్బతో నిమిత్త”ని ఏవం పఠమం కిత్తితనిమిత్తం కిత్తేత్వావ రపేతబ్బం. ఏవణ్ణో నిమిత్తేన నిమిత్తం ఘటితం హోతి. సమ్మా కిత్తేత్వాతి అజ్ఞామజ్ఞానామవిపరియామేన, అనిమిత్తానం నామేన చ అకిత్తేత్వా యథాపుత్తేనేవ నయేన కిత్తేత్వా. సమ్మతాతి “సుణాతు మే, భన్తే”తిఆదినా నయేన ఉపోసథక్ఖన్ఠకే (మహావ. ౧౩౯ ఆదయో) పుత్తాయ పరిసుద్ధాయ ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ బద్ధా. తత్త నిమిత్తాని సకిం కిత్తితానిపి కిత్తితానేవ హోన్తి. అన్ఢకట్టకథాయం పన తిక్ఖత్తుం సీమమణ్డలం సమ్మన్ఢన్తేన నిమిత్తం కిత్తేతబ్బ”ని (మహావ. అట్ట. ౧౩౮) వుత్తం.

తత్తాతి తేసు అట్టసు నిమిత్తేసు. నిమిత్తుపగతాతి నిమిత్తయోగ్యతా. “హత్థిప్పమాణతో పట్టాయ”తి వచనతో హత్థిప్పమాణోపి నిమిత్తుపగేయేవ. హత్థీ పన సత్తరతనో వా అడ్డట్టరతనో (సారత్త. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౩౮) వా. తతో ఓమకతరోతి తతో హత్థిప్పమాణతో ఖుద్దకతరో. సచే చతూసు దిసాసు చత్తారో వా తేసు వా తయో పబ్బతా హోన్తి, చతూహి, తీహి వా పబ్బతనిమిత్తేహివ సమ్మన్నితుమ్మి వట్టతి, ద్వీహి పన నిమిత్తేహి, ఏకేన వా సమ్మన్నితుం న వట్టతి. ఇతో పరేసు పాసాణనిమిత్తాదీసుపి ఏసేవ నయో. తస్మా పబ్బతనిమిత్తం కరోన్తేన పుచ్చితబ్బం “ఏకాబద్ధో, న ఏకాబద్ధో”తి. సచే ఏకాబద్ధో హోతి, న కాతబ్బో. తణ్ణో చతూసు వా అట్టసు వా దిసాసు కిత్తేన్తేనాపి ఏకమేవ నిమిత్తం కిత్తితం హోతి. తస్మా యో ఏవం చక్కసణ్ఠానేన విహారం పరిక్ఖిపిత్వా రితో పబ్బతో, తం ఏకదిసాయ కిత్తేత్వా అజ్ఞాసు దిసాసు తం బహిద్ధా కత్వా అన్తో అజ్ఞాని నిమిత్తాని కిత్తేతబ్బాని. సచే పబ్బతస్స తతియభాగం వా ఉపడ్డం వా అన్తోసీమాయ కత్తుకామా హోన్తి, పబ్బతం అకిత్తేత్వా యత్తకం పదేసం అన్తో కత్తుకామా, తస్స పరతో తస్మింయేవ పబ్బతే జాతరుక్ఖవమ్మికాదీసు అజ్ఞాతరం నిమిత్తం కిత్తేతబ్బం. సచే యోజనద్వియోజనప్పమాణం సబ్బం పబ్బతం అన్తో కత్తుకామా హోన్తి, పబ్బతస్స పరతో భూమియం జాతరుక్ఖవమ్మికాదీని నిమిత్తాని కిత్తేతబ్బాని (మహావ. అట్ట. ౧౩౮; వి. సజ్గ. అట్ట. ౧౨౮).

సజ్ఞం గచ్ఛతీతి గణనం వోహారం గచ్ఛతీతి అత్తో. ద్వత్తింసపలగుళపిణ్డపరిమాణోతి ధూలతాయ, న తులగణనాయ. తత్త “ఏకపలం నామ దసకలజ్ఞ”ని వదన్తి. ఇట్టకా మహంతాపి న వట్టతి. తథా అనిమిత్తుపగపాసాణానం రాసి, పగేవ పంసువాలుకారాసి. భూమిసమో ఖలమణ్డలసదిసో పిట్టిపాసాణో వా భూమితో ఖాణుకో వియ ఉట్టితపాసాణో వా హోతి, సోపి పమాణాపగే చే, వట్టతి. “పిట్టిపాసాణో పన అతిమహంతోపి పాసాణసజ్ఞమేవ గచ్ఛతీతి ఆహ “పిట్టిపాసాణో పనా”తిఆది. తస్మా సచే మహతో పిట్టిపాసాణస్స ఏకం పదేసం అన్తోసీమాయం కత్తుకామా హోన్తి, తం అకిత్తేత్వా తస్సుపరి అజ్ఞో పాసాణో కిత్తేతబ్బో. సచే పిట్టిపాసాణుపరి విహారం కరోన్తి, విహారమజ్ఞేన చ పిట్టిపాసాణో వినివిజ్ఞిత్వా గచ్ఛతి, ఏవరూపో పిట్టిపాసాణో

న వట్టతి. సచే హి తం కిత్తేన్తి, నిమిత్తస్సుపరి విహరో హోతి, నిమిత్తశ్చ నామ బహిసీమాయం హోతి, విహరోపి బహిసీమాయం ఆపజ్జతి. విహరం పరిక్ఖిపిత్వా రితపిట్టిపాసాణో పన ఏకత్త కిత్తేత్వా అశ్శాత్త న కిత్తేతబ్బో.

వననిమిత్తే తిణవనం వా తచసారరుక్ఖవనం వా న వట్టతీతి ఆహ “అన్తోసారోహి”తిఆది. అన్తోసారా నామ అమృజమ్ముపనసాదయో. అన్తోసారమిస్సకేహీతి అన్తో సారో యేసం తే అన్తోసారా, తేహి మిస్సకా అన్తోసారమిస్సకా, తేహి. చతుపశ్చరుక్ఖమత్తమ్మీతి హేటిమపరిచ్ఛేదనాహ . ఉక్కుంసతో పన యోజనసతికమ్మి వనం వట్టతి. ఏత్త పన చతురుక్ఖమత్తశ్చ, తయో సారతో, ఏకో అసారతో. పశ్చరుక్ఖమత్తశ్చ, తయో సారతో, ద్వే అసారతోతి గహేతబ్బం. సచే పన వనమజ్జే విహరం కరోన్తి, తం వనం న కిత్తేతబ్బం. ఏకదేసం అన్తోసీమాయం కత్తుకామేహిపి వనం అకిత్తేత్వా తత్త రుక్ఖపాసాణాదయో కిత్తేతబ్బా, విహరం పరిక్ఖిపిత్వా రితవనం ఏకత్త కిత్తేత్వా అశ్శాత్త న కిత్తేతబ్బం (మహావ. అట్ట. ౧౩౮).

రుక్ఖనిమిత్తేపి తచసారరుక్ఖో న వట్టతీతి ఆహ “అన్తోసారో”తి. “భూమియం పతిట్టితో”తి ఇమినా కుటసరావాదీసు రితం పటిక్ఖిపతి. తతో అపనేత్వా పన తజ్జణమ్మి భూమియం రోపేత్వా కోట్టకం కత్వా ఉదకం ఆసిశ్శీత్వా కిత్తేతుం వట్టతి, నవమూలసాఖానిగ్గమనం అకారణం. ఖన్ధం చిన్దిత్వా రోపితే పన ఏతం యుజ్జతి. సూచిదణ్డకప్పమాణోతి “సీహళదీపే లేఖనదణ్డప్పమాణో”తి వదన్తి (సారత్త. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౩౮), సో చ కనిట్టజ్జలిపరిమాణోతి దట్టబ్బో. ఇదం పన రుక్ఖనిమిత్తం కిత్తేన్తేన “రుక్ఖో”తిపి, “సాకరుక్ఖో, సాలరుక్ఖో”తిపి వత్తుం వట్టతి. ఏకాబద్ధం పన సుప్పతిట్టితనిగ్గోధసదిసం రుక్ఖం ఏకత్త కిత్తేత్వా అశ్శాత్త కిత్తేతుం న వట్టతి.

మగ్గనిమిత్తే అరశ్శాఖేత్తనదీతళాకమగ్గాదయో న వట్టన్తితి ఆహ “జఙ్ఘమగ్గో వా హోతు”తిఆది. యో పన జఙ్ఘమగ్గో సకటమగ్గతో ఓక్కుమిత్వా పున సకటమగ్గమేవ ఓతరతి, యే వా జఙ్ఘమగ్గసకటమగ్గా అవలజ్జితా, తే న వట్టన్తి. తేనాహ “జఙ్ఘసత్థసకటసత్థేహి”తిఆది. ఏత్త చ సచే సకటమగ్గస్స అన్తిమచక్కుమగ్గం నిమిత్తం కరోన్తి, మగ్గో బహిసీమాయ హోతి. సచే బాహిరచక్కుమగ్గం నిమిత్తం కరోన్తి, బాహిరచక్కుమగ్గోవ బహిసీమాయ హోతి, సేసం అన్తోసీమం భజతీతి వేదితబ్బం. సచేపి ద్వే మగ్గా నిక్ఖమిత్వా పచ్చా సకటధురమివ ఏకీభవన్తి, ద్విధా భిన్నట్టానే వా సమ్మన్దట్టానే వా సకిం కిత్తేత్వా పున న కిత్తేతబ్బా. ఏకాబద్ధనిమిత్తశ్శోతం హోతి.

సచే విహరం పరిక్ఖిపిత్వా చత్తారో మగ్గా చతుసు దిసాసు గచ్ఛన్తి, మజ్జే ఏకం కిత్తేత్వా అపరం కిత్తేతుం న వట్టతి. ఏకాబద్ధనిమిత్తశ్శోతం. కోణం వినివిజ్ఞిత్వా గతం పన పరభాగే కిత్తేతుం వట్టతి. విహరమజ్జేన వినివిజ్ఞిత్వా గతమగ్గో పన న కిత్తేతబ్బో. కిత్తితే పన నిమిత్తస్స ఉపరి విహరో హోతి. ఇమశ్చ మగ్గం కిత్తేన్తేన “మగ్గో పజ్జో పథో”తిఆదినా (చూళని. పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౧౦౧) వుత్తేసు దససు నామేసు యేన కేనచి నామేన కిత్తేతుం వట్టతి. పరిఖాసణ్ణానేన విహరం పరిక్ఖిపిత్వా గతమగ్గో ఏకత్త కిత్తేత్వా అశ్శాత్త కిత్తేతుం న వట్టతి.

యం పన అబద్ధసీమాలక్ఖణే నదిం వక్ఖామాతి “యస్సా ధమ్మికానం రాజునం కాలే”తిఆదినా (కఙ్ఖ. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) ఉదకుక్ఖేపసీమాయం నదియా వక్ఖమానత్తా వుత్తం. యా పన నదీ మగ్గో వియ సకటధురసణ్ణానేన వా పరిఖాసణ్ణానేన వా విహరం పరిక్ఖిపిత్వా గతా, నం ఏకత్త కిత్తేత్వా అశ్శాత్త కిత్తేతుం న వట్టతి. విహరస్స చతుసు దిసాసు అశ్శామశ్శాం వినివిజ్ఞిత్వా గతే నదీచతుక్కేపి ఏసేవ నయో. అసమ్మిస్సనదియో పన చతస్సోపి కిత్తేతుం వట్టతి. సచే వతిం కరోన్తో వియ రుక్ఖపాదే నిఖణిత్వా వల్లిపలాలాదీహి నదీనోతం రుమ్మన్తి, ఉదకమ్మి అజ్జోత్థరిత్వా ఆవరణం పవత్తతియేవ,

నిమిత్తం కాతుం వట్టతి. యథా పన ఉదకం నప్పవత్తతి, ఏవం సేతుమ్మి కతే అప్పవత్తమానా నదీ నిమిత్తం కాతుం న వట్టతి. పవత్తనట్టానే నదీనిమిత్తం, అప్పవత్తనట్టానే ఉదకనిమిత్తం కాతుం వట్టతి.

యా పన దుబ్బుట్టికాల్ వా గిమ్మే వా నిరుదకభావేన నప్పవత్తతి, సా వట్టతి. మహానదితో ఉదకమాతికం నీహరన్తి, సా కున్నదీసదిసా హుత్వా తీణి సస్సాని సమ్మాదేన్తి నిచ్చం పవత్తతి. కిఞ్చాపి పవత్తతి, నిమిత్తం కాతుం న వట్టతి. యా పన మూల్ మహానదితో నిగ్గతాపి కాలన్తరేన తేనేవ నిగ్గతమగ్గేన నదిం భిన్దిత్వా సయమేవ గచ్ఛతి, గచ్ఛన్తి చ పరతో సుసుమారాదిసమాకిణ్ణా నావాదీహి సఞ్చరితబ్బా నదీ హోతి, తం నిమిత్తం కాతుం వట్టతి.

అసన్ధమానన్తి అప్పవత్తమానం. సన్ధమానం నామ ఓఘునదీఉదకవాహకమాతికాసు ఉదకం. **పుత్తపరిచ్ఛేదకాలం** **అతిట్టన్తన్తి** “యావ కమ్మవాచాపరియోసానా సణ్ణమానక”న్తి పుత్తపరిచ్ఛేదకాలం అతిట్టన్తం. **భాజనగతన్తి** నావాచాటిఆదిసు భాజనేసు గతం. యం పన **అన్తకట్టకథాయం** “గమ్మీరేసు ఆవాటాదీసు ఉత్తేపిమం ఉదకం నిమిత్తం న కాతబ్బ”న్తి (మహావ. అట్ట. ౧౩౮; వి. సఙ్గ. అట్ట. ౧౫౮) పుత్తం, తం దుపుత్తం , అత్తనో మతిమత్తమేవ. రితం పన అన్తమసో సూకరఖతాయపి గామదారకానం కీళనవాపియమ్మి సచే యావ కమ్మవాచాపరియోసానం తిట్టతి, అప్పం వా హోతు, బహు వా, వట్టతియేవ. తస్మిం పన రానే నిమిత్తసఙ్ఖాకరణత్థం పాసాణవాళికాపంసుఆదిరాసి వా పాసాణత్థమ్మో వా దారుత్థమ్మో వా కాతబ్బో.

ఏవం నిమిత్తసమ్మత్తియుత్తతం దస్సేత్వా ఇదాని యేహి ఆకారేహి బద్ధా పరిసాసమ్మత్తియుత్తా నామ హోతి, తం దస్సేతుం “పరిసాసమ్మత్తియా యుత్తా నామా”తిఆదిమాహ. ఇమస్స పన కమ్మస్స చతువగ్గకరణీయత్తా “చతుహి భిక్షూహి”తి పుత్తం. ఇమఞ్చ సీమం బద్ధితుకామేహి సామన్తవిహారేసు భిక్షూ తస్స తస్స విహారస్స సీమాపరిచ్ఛేదం పుచ్చిత్వా బద్ధసీమవిహారానం సీమాయ సీమన్తరికం, అబద్ధసీమవిహారానం సీమాయ ఉపచారం రపేత్వా దిసాచారికభిక్షూనం నిస్సఞ్చారసమయే సచే ఏకస్మిం గామఖేత్తే సీమం బద్ధితుకామా, యే తత్థ బద్ధసీమవిహారా, తేసు భిక్షూనం “మయం అజ్ఞ సీమం బద్ధిస్సామ, తుమ్మే సకసకసీమాపరిచ్ఛేదతో మా నిక్ఖమిత్థా”తి పేసేతబ్బం. యే అబద్ధసీమవిహారా, తేసు భిక్షూ ఏకజ్ఞం సన్నిపాతాపేతబ్బా, ఛన్దారహానం ఛన్దో ఆహరాపేతబ్బో. తేన పుత్తం “యావతికా తస్మిం గామఖేత్తే”తిఆది. **తస్మిం గామఖేత్తేతి** యస్మిం గామఖేత్తే రత్వా కమ్మవాచం వాచేన్తి, తస్మిం గామఖేత్తే. “సచే అఞ్ఞానిపి గామఖేత్తాని అన్తో కత్తుకామా, తేసు గామేసు యే భిక్షూ వసన్తి, తేహిపి ఆగన్తబ్బం, అనాగచ్ఛన్తానం ఛన్దో ఆహరితబ్బో”తి **మహాసుమత్థేరో** ఆహ. **మహాపదుమత్థేరో** పనాహ “నానాగామఖేత్తాని నామ పాటియేక్కం బద్ధసీమాసదిసాని, న తతో ఛన్దపారిసుద్ధి ఆగచ్ఛతి. అన్తోనిమిత్తగతేహి పన భిక్షూహి ఆగన్తబ్బ”న్తి వత్వా పున ఆహ “సమానసంవాసకసీమాసమ్మన్ననకాలే ఆగమనమ్మి అనాగమనమ్మి వట్టతి, అవిప్పవాససీమాసమ్మన్ననకాలే పన అన్తోనిమిత్తగతేహి ఆగన్తబ్బం. అనాగచ్ఛన్తానం ఛన్దో ఆహరితబ్బో”తి (మహావ. అట్ట. ౧౩౮).

ఇదాని యేహి ఆకారేహి సమ్మతా కమ్మవాచాసమ్మత్తియుత్తా నామ హోతి, తం దస్సేతుం “కమ్మవాచాసమ్మత్తియా యుత్తా నామా”తిఆదిమాహ. **ఆదిసద్దేన.** “యది సజ్ఞస్స పత్తకల్లం, సజ్ఞో ఏతేహి నిమిత్తేహి సీమం సమ్మన్నేయ్య సమానసంవాసం ఏకూపోసథం, ఏసా ఇత్తి. సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, యావతా సమన్తా నిమిత్తా కిత్తితా, సజ్ఞో ఏతేహి నిమిత్తేహి సీమం సమ్మన్నతి సమానసంవాసం ఏకూపోసథం, యస్సాయస్మతో ఖమతి ఏతేహి నిమిత్తేహి సీమాయ సమ్మతి సమానసంవాసాయ ఏకూపోసథాయ, సో తుణ్ణస్స. యస్స నక్ఖమతి, సో భాసేయ్య. సమ్మతా సీమా సజ్ఞేన ఏతేహి

నిమిత్తేహి సమానసంవాసా ఏకూపోసథా, ఖమతి సజ్ఞస్స, తస్మా తుణ్ణీ, ఏవమేతం ధారయామీ”తి (మహావ. ౧౩౯) ఇమం పాళీసం సజ్ఞణ్ణాతి. వుత్తాయాతి ఉపోసథక్షన్ధకే వుత్తాయ. ఇత్తిదోసఅనుస్సావనదోసేహి విరహితత్తా పరిసుద్ధాయ.

ఖణ్డసీమా (మహావ. అట్ట. ౧౩౮; సారథ్థ. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౩౮; వజ్జరం. టీ. మహావగ్గ ౧౩౮) నామ ఖుద్ధకసీమా. సమానసంవాసకత్తం సమ్మతా సీమా సమానసంవాసకసీమా. అవిప్పవాసత్తం సమ్మతా సీమా అవిప్పవాససీమా. ఇమాసు పన తీసు సీమం సమ్మన్నస్తేహి పబ్బజ్జపసమ్మదాదీనం సజ్ఞకమ్మానం సుఖకరణత్తం పరమం ఖణ్డసీమా బద్ధితబ్బా. తం పన బద్ధస్తేహి వత్తం జానితబ్బం. సచే హి బోధితేతియభత్తసాలాదీని సబ్బవత్థూని పతిట్టాపేత్వా కతవిహారే బద్ధన్తి, విహారమజ్ఞే బహూనం సమోసరణట్టానే అబద్ధిత్వా విహారపచ్చన్తే వివిత్తోకాసే బద్ధితబ్బా. అకతవిహారే బద్ధస్తేహి బోధితేతియాదీనం సబ్బవత్థూనం రానం సల్లక్ఖేత్వా యథా పతిట్టితేసు వత్థూసు విహారపచ్చన్తే వివిత్తోకాసే హోతి, ఏవం బద్ధితబ్బా. సా హేట్టిమపరిచ్ఛేదేన సచే ఏకవీసతిభిక్ఖూ గణ్ణాతి, వట్టతి. తతో ఓరం న వట్టతి. పరం భిక్ఖుసహస్సం గణ్ణన్తిపి వట్టతి. తం బద్ధస్తేహి సీమామాళకస్స సమన్తా నిమిత్తుపగా పాసాణా రపేతబ్బా, న ఖణ్డసీమాయ రితేహి మహాసీమా బద్ధితబ్బా, న మహాసీమాయ రితేహి ఖణ్డసీమా. ఖణ్డసీమాయమేవ పన రత్వా ఖణ్డసీమా బద్ధితబ్బా, మహాసీమాయమేవ రత్వా మహాసీమా.

తత్తాయం బద్ధనవిధి - సమన్తా “ఏసో పాసాణో నిమిత్త”న్తి ఏవం నిమిత్తాని కిత్తేత్వా కమ్మవాచాయ సీమా సమ్మన్నితబ్బా. అథ తస్సా ఏవ దళ్ళీకమ్మత్తం అవిప్పవాసకమ్మవాచా కాతబ్బా. ఏవజ్ఞో “సీమం సమ్మాహనిస్సామా”తి ఆగతా సమ్మాహనితుం న సక్కిస్సన్తి. సీమం సమ్మన్నిత్వా బహి సీమన్తరికపాసాణా రపేతబ్బా, సీమన్తరికా పచ్చిమకోటియా చతురంజలప్పమాణాపి (మహావ. అట్ట. ౧౩౮; వి. సజ్ఞ. అట్ట. ౧౬౩) వట్టతి. సచే పన విహారో మహా హోతి, ద్వేపి తిస్సోపి తత్తుత్తరిపి ఖణ్డసీమాయో బద్ధితబ్బా.

ఏవం ఖణ్డసీమం సమ్మన్నిత్వా మహాసీమాసమ్మతికాల్ ఖణ్డసీమతో నిక్ఖమిత్వా మహాసీమాయం రత్వా సమన్తా అనుపరియాయన్తేహి సీమన్తరికపాసాణా కిత్తేతబ్బా. తతో అవసేసనిమిత్తే కిత్తేత్వా హత్థపాసం అవిజహన్తేహి కమ్మవాచాయ సమానసంవాసకసీమం సమ్మన్నిత్వా తస్సా దళ్ళీకమ్మత్తం అవిప్పవాసకమ్మవాచాపి కాతబ్బా. ఏవజ్ఞో “సీమం సమ్మాహనిస్సామా”తి ఆగతా సమ్మాహనితుం న సక్కిస్సన్తి. సచే పన ఖణ్డసీమాయ నిమిత్తాని కిత్తేత్వా తతో సీమన్తరికాయ నిమిత్తాని కిత్తేత్వా మహాసీమాయ నిమిత్తాని కిత్తేన్తి, ఏవం తీసు రానేసు నిమిత్తాని కిత్తేత్వా యం సీమం ఇచ్చన్తి, తం పరమం బద్ధితుం వట్టతి. ఏవం సన్తేపి యథావుత్తనయేన ఖణ్డసీమతోవ పట్టాయ బద్ధితబ్బా. ఏవం బద్ధాసు పన సీమాసు ఖణ్డసీమాయం రితా భిక్ఖూ మహాసీమాయం కమ్మం కరోన్తానం న కోపేన్తి, మహాసీమాయం వా రితా ఖణ్డసీమాయం కరోన్తానం. సీమన్తరికాయ పన రితా ఉభిన్నమ్మి న కోపేన్తి. గామఖేత్తే రత్వా కమ్మం కరోన్తానం పన సీమన్తరికాయ రితా కోపేన్తి. సీమన్తరికా హి గామఖేత్తం భజతి. అవిప్పవాససీమాసమ్మన్ననే కతే సతి సా చ అవిప్పవాససీమా నామ హోతి. తేనాహ “తస్సాయేవ పభేదో”తి. తస్సాయేవాతి బద్ధసీమాయ ఏవ.

అయం పన విసేసో - “రపేత్వా గామజ్ఞా గామూపచారజ్ఞా”తి (మహావ. ౧౪౪) వచనతో అవిప్పవాససీమా గామజ్ఞా గామూపచారజ్ఞా న ఓతరతి, సమానసంవాసకసీమా పన తట్టాపి ఓతరతి. సమానసంవాసకసీమా చేత్థ అత్తనో ధమ్మతాయ గచ్ఛతి, అవిప్పవాససీమా పన యత్థ సమానసంవాసకసీమా, తత్తేవ గచ్ఛతి. న హి తస్సా విసుం

నిమిత్తకిత్తనం అట్టి. తత్త సచే అవిప్పవాసాయ సమ్ముతికాలే గామో అట్టి, తం సా న ఓతరతి. సచే పన సమ్ముతాయ సీమాయ పచ్చా గామో నివిసతి, సోపి సీమాసంజ్ఞమేవ గచ్చతి. యథా చ పచ్చా నివిట్టో, ఏవం పఠమం నివిట్టస్స పచ్చా వడ్డేతప్పదేసోపి సీమాసంజ్ఞమేవ గచ్చతి. సచేపి సీమాసమ్ముతికాలే గేహాని కతాని, “పవిసిస్సామా”తి ఆలయోపి అట్టి, మనుస్సా పన అప్పవిట్టా, పోరాణగామం వా సగేహమేవ ఛడ్డేత్వా అజ్ఞాత్త గతా, అగామోయేవ ఏస, సీమా ఓతరతి. సచే పన ఏకమ్మి కులం పవిట్టం వా అగతం వా అట్టి, గామోయేవ, సీమా న ఓతరతి.

ఏవం బద్ధసీమం దస్సేత్వా ఇదాని అబద్ధసీమం దస్సేన్తో “అబద్ధసీమా పనా”తిఆదిమాహ. గామో ఏవ సీమా గామసీమా. గామగ్గహణేన చేత్త నిగమనగరానమ్మి సజ్ఞహో వేదితబ్బో. యత్తకే పదేసే తస్స గామస్స గామభోజకా బలిం లభన్తి, సో పదేసో అప్పో వా హోతు, మహాన్తో వా, ఏకం గామఖేత్తం నామ. యమ్మి ఏకస్మింయేవ గామఖేత్తే ఏకం పదేసం “అయం విసుం గామో హోతు”తి పరిచ్ఛిన్నిత్వా రాజా కస్సచి దేతి, సోపి విసుంగామసీమా హోతియేవ. తస్మా సా చ ఇతరా చ పకతిగామసీమా బద్ధసీమాసదిసావ హోతి. కేవలం పన తిచీవరవిప్పవాసపరిహారం న లభతీతి (మహావ. అట్ట. ౧౪౭).

అగామకే అరణ్ణోతి విఙ్ఘాటవిసదిసే అరణ్ణో. తేనాహ “అగామకం నామా”తిఆది. అయం పన సీమా తిచీవరవిప్పవాసపరిహారమ్మి లభతి. మచ్చబన్ధానన్తి కేవట్టానం. అగమనపథేసూతి గన్తుం అసక్కుణేయ్యపథేసు. యత్త తదహేవ గన్త్వా తదహేవ పచ్చాగన్తుం న సక్కా హోతి, తాదిసేసూతి వుత్తం హోతి. తేసం గమనపరియన్తస్స ఓరతో పన గామసీమాసంజ్ఞం గచ్చతి. తత్త గామసీమం అసోధేత్వా కమ్మం కాతుం న వట్టతి. మజ్జే రితానం సబ్బదిసాసు సత్తబ్బన్తరాతి మజ్జే రితానం భిక్షూనం రితోకాసతో సబ్బదిసాసు సత్తబ్బన్తరా. తత్థాతి తేసు అబ్బన్తరేసు. తస్మాతి యస్మా పరిసవసేన వడ్డతి, తస్మా. ఉపచారత్థాయాతి సీమోపచారత్థాయ. సీమాభావం పటిక్ఖిపిత్వాతి బద్ధసీమాభావం పటిక్ఖిపిత్వా. సమానో సంవాసో ఏత్థాతి సమానసంవాసా. ఏకో ఉపోసథో ఏత్థాతి ఏకూపోసథా. ఏత్త చ ఉపోసథస్స విసుం గహితత్తా అవసేసకమ్మవసేన సమానసంవాసతా వేదితబ్బా. వుత్తాతి అబద్ధసీమాపరిచ్ఛేదం దస్సేతుం ఉపోసథక్ఖన్ధకే (మహావ. ౧౪౯) వుత్తా. అను అను అడ్డమాసం అన్వడ్డమాసం, అడ్డమాసే అడ్డమాసేతి అట్టో. ఏవం “అనుదసాహ”న్తిఆదీసుపి. దేవేతి మేఘే. వలాహకేసు విగతమత్తేసూతి భావేనభావలక్ఖణే భుమ్మం. సోతన్తి ఉదకప్పవాహో వుచ్చతి. తిత్థేన వా అతిత్థేన వా ఓతరిత్వాతి పారసేసో. తిమణ్ణలం పటిచ్చాదేత్వాతి యథా తిమణ్ణలపటిచ్చాదనం హోతి, ఏవం నివాసేత్వా. ఉత్తరన్తియాతి యత్త కత్తచి ఉత్తరన్తియా. భిక్షునీవిభజ్జే (పాచి. ౬౯౨) భిక్షునియా వసేన నదీలక్ఖణస్స పాళియం ఆగతత్తా “భిక్షునియా”తి వుత్తం, న పన విసేససబ్బావతో.

కేనచి ఖణిత్వా అకతోతి అన్తమసో తిరచ్ఛానేనపి ఖణిత్వా అకతో. నదిం వా సముద్ధం వా భిన్దిత్వాతి నదీకూలం వా సముద్ధవేలం వా భిన్దిత్వా. ఏతం లక్ఖణన్తి “యత్త నదియం వుత్తప్పకారే వస్సకాలే ఉదకం సన్తిట్టతీ”తి (కఙ్ఘ. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) వుత్తప్పకారలక్ఖణం. లోణీపి జాతస్సరసంజ్ఞమేవ గచ్చతి. యత్త పన వుత్తప్పకారే వస్సకాలే వస్సే పచ్చిన్నమత్తే పివితుం వా హత్థపాదే ధోవితుం వా ఉదకం న హోతి సుక్ఖతి, అయం జాతస్సరో గామఖేత్తసంజ్ఞమేవ గచ్చతి.

ఉదకుక్ఖేపాతి కరణత్తే నిస్సక్కువచనన్తి ఆహ “ఉదకుక్ఖేపనా”తి. కథం పన ఉదకం ఖిపితబ్బన్తి ఆహ “తత్థా”తిఆది. మజ్జిమేన పురిసేనాతి ధామమజ్జిమేన పురిసేన. అయం ఉదకుక్ఖేపో నామాతి అయం ఉదకుక్ఖేపేన పరిచ్ఛిన్నా సీమా నామాతి అట్టో. యావ పరిసా వడ్డతి, తావ అయం సీమాపి వడ్డతి, పరిసపరియన్తతో ఉదకుక్ఖేపోయేవ పమాణం. సచే పన

నదీ నాతిదీపూ హోతి, పభవతో పట్టాయ యావ ముఖద్వారం సబ్బత్త సజ్జో నిసీదతి, ఉదకుక్షేపసీమాకమ్మం నట్టి. సకలాపి నదీ ఏతేసంయేవ భిక్షూనం పహోతి.

పకతివస్సకాలేతి పుట్టే వుత్తప్పకారే పకతివస్సకాలే. చతూసు మాసేసూతి వస్సానస్స చతూసు మాసేసు. అతివృట్టికాలే ఓఘేన ఓత్థతోకాసో న గహేతబ్బో. సో హి గామసీమాసంజ్ఞమేవ గచ్ఛతి. అన్తోనదియం జాతస్సరే జాతపిట్టిపాసాణదీపకేసుపి అయమేవ వినిచ్చయో వేదితబ్బో. సచే పన నదీ పరిపుణ్ణా హోతి సమతిట్టికా, ఉదకసాటికం నివాసేత్వాపి అన్తోనదియంయేవ కమ్మం కాతబ్బం. సచే న సక్కోన్తి, నావాయపి రత్వా కాతబ్బం. గచ్ఛన్తియా పన నావాయ కాతుం న వట్టతి. కస్మా? ఉదకుక్షేపమత్తమేవ హి సీమా, తం నావా సీఘమేవ అతిక్యామేతి. ఏవం సతి అజ్ఞోస్సా సీమాయ ఇత్తి, అజ్ఞోస్సా అనుస్సావనా హోతి, తస్మా నావం అరిత్తేన వా రపేత్వా, పాసాణే వా లమ్పిత్వా, అన్తోనదియం జాతరుక్షే వా బద్ధిత్వా కమ్మం కాతబ్బం. అన్తోనదియం బద్ధఅట్టకేపి అన్తోనదియం జాతరుక్షేపి రితేహి కమ్మం కాతుం వట్టతి.

సచే పన రుక్ఖస్స సాఖా వా తతో నిక్ఖన్తపారోహో వా బహినదీతీరే విహారసీమాయ వా గామసీమాయ వా పతిట్టితో, సీమం వా సోధేత్వా, సాఖం వా చిన్దిత్వా కమ్మం కాతబ్బం. బహినదీతీరే జాతరుక్ఖస్స అన్తోనదియం పవిత్రసాఖాయ వా పారోహే వా నావం బద్ధిత్వా కమ్మం కాతుం న వట్టతి. కరోంతేహి సీమా వా సోధేతబ్బా, సాఖం చిన్దిత్వా వా తస్స బహిపతిట్టితభాగో నాసేతబ్బో. నదీతీరే పన ఖాణుకం కోట్టేత్వా తత్త బద్ధనావాయ న వట్టతియేవ.

నదియం సేతుం కరోన్తి, సచే అన్తోనదియంయేవ సేతు వా సేతుపాదా వా, సేతుమ్హి రితేహి కమ్మం కాతుం వట్టతి. సచే పన సేతు వా సేతుపాదా వా బహితీరే పతిట్టితా, కమ్మం కాతుం న వట్టతి, సీమం సోధేత్వా కమ్మం కాతబ్బం. అథ సేతుపాదా అన్తో, సేతు పన ఉభిన్నమ్పి తీరానం ఉపరిఆకాసే రితో, వట్టతి. జాతస్సరేపి ఏసేవ నయో.

“యస్మిం పదేసే పకతివీచియో ఓత్థరిత్వా సణ్ణహన్తి”తి ఏతేన యం పదేసం ఉద్ధం వడ్డనకఉదకం వా పకతివీచియో వా వేగేన ఆగన్త్యా ఓత్థరన్తి, తత్త కమ్మం కాతుం న వట్టతీతి (మహావ. అట్ట. ౧౪౭) దస్సేతి. సచే ఊమివేగో బాధతి, నావాయ వా అట్టకే వా రత్వా కాతబ్బం. తేసు వినిచ్చయో నదియం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. సచే పన సముద్ధో గామసీమం వా నిగమసీమం వా ఓత్థరిత్వా తిట్టతి, సముద్ధోవ హోతి. తత్త కమ్మం కాతుం వట్టతి. తతో పట్టాయ కప్పీయభూమీతి ఓత్థరిత్వా సణ్ణితఉదకంతతో పట్టాయ అన్తో నదీజాతస్సరసముద్ధో నామాతి అట్తో. దుబ్బుట్టికాలేతి వస్సానహేమన్తే సన్ధాయ వుత్తం. సుక్ఖేసుపీతి నిరుదకేసుపి. యథా చ వాపిఖణనే, ఏవం ఆవాటపోక్షరణీఆదీనం ఖణనేపి గామఖేత్తం హోతియేవాతి దట్టబ్బం. వప్పుం వా కరోన్తీతి లాబుతిపుసకాదివప్పుం వా కరోన్తి. తం రానన్తి యత్త వాపిఆదికం కతం, తం రానం. అజ్ఞం పన కప్పీయభూమి. సచే పన జాతస్సరం పూరేత్వా ధలం కరోన్తి, ఏకస్మిం దిసాభాగే పాళిం బద్ధిత్వా సబ్బమేవ నం మహాతళాకం వా కరోన్తి, సర్బోపి అజాతస్సరో హోతి. గామసీమాసంజ్ఞమేవ గచ్ఛతి.

సచే నదిమ్పి వినాసేత్వా తళాకం కరోన్తి, హేట్టా పాళి బద్ధా, ఉదకం ఆగన్త్యా తళాకం పూరేత్వా తిట్టతి, ఏత్త కమ్మం కాతుం న వట్టతి. ఉపరి పవత్రనట్టానే ఛడ్డితం ఉదకం నదిం ఓత్థరిత్వా సన్దనట్టానతో పట్టాయ వట్టతి. కాచి నదీ కాలన్తరేన ఉప్పతిత్వా గామనిగమసీమం ఓత్థరిత్వా పవత్రతి, నదీయేవ హోతి, కమ్మం కాతుం వట్టతి. సచే విహారసీమం ఓత్థరతి “విహారసీమా”త్వేవ సజ్ఞం గచ్ఛతి. తస్మాతి యస్మా అన్తో గచ్ఛతి, తస్మా. సమన్తా ఉదకుక్షేపపరిచ్ఛేదో కాతబ్బోతి

పహోనకట్టానం సన్ధాయ వుత్తం. యత్త పన కున్నదీఆదీసు నప్పహోతి, తత్త పహోనకట్టానతో ఉదకుక్ష్టపపరిచ్ఛేదో కాతబ్బో.
ఉపచారత్తాయాతి సీమోపచారత్తాయ.

కస్మా పన అజ్ఞామేకం సత్తబ్బస్తరం, అజ్ఞో ఏకో ఉదకుక్ష్టపో చ ఉపచారత్తాయ రపేతబ్బోతి ఆహ “అయం హి”తిఆది.
ఇదం వుత్తం హోతి (సారత్త. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౪౭; వి. వి. టీ. మహావగ్గ ౨.౧౪౭) – యస్మా అయం సత్తబ్బస్తరసీమా చ
ఉదకుక్ష్టపసీమా చ భిక్షూనం రితోకాసతో పట్టాయ లబ్బతి, తే చ భిక్షూ న సబ్బదా ఏకసదిసా, కదాచి వడ్డన్తి, కదాచి
పరిహాయన్తి. యదా చ వడ్డన్తి, తదా సీమాసజ్జరో హోతి. తస్మా అజ్ఞామేకం సత్తబ్బస్తరం, అజ్ఞో ఏకో ఉదకుక్ష్టపో చ
ఉపచారత్తాయ రపేతబ్బోతి. యం పన మహాఅట్టకథాయం “తతో అధికం వట్టతియేవ, ఊనకం పన న వట్టతీ”తి (మహావ.
అట్ట. ౧౪౭) వుత్తం, తమ్పి ఏతదత్తమేవ, న పన తత్త కతస్స కమ్మస్స కుప్పత్తాతి గహేతబ్బం. పరిచ్ఛేదతో బహి అజ్ఞం
తత్తకంయేవ పరిచ్ఛేదం అనతిక్కమిత్వా రితోపీతి అత్తనో సత్తబ్బస్తరేన, ఉదకుక్ష్టపేన వా యో తేసం సత్తబ్బస్తరస్స,
ఉదకుక్ష్టపస్స వా పరిచ్ఛేదో, తతో బహి అజ్ఞం తత్తకంయేవ పరిచ్ఛేదం అనతిక్కమిత్వా రితోపీతి అత్తో. కథమేతం
విజ్ఞాయతీతి ఆహ “ఇదం సబ్బఅట్టకథాసు సన్నిట్థాన”న్తి, ఇదం “కమ్మం కోపేతీ”తి మహాఅట్టకథాదీసు వవత్థానన్తి అత్తో.
“ఇతి ఇమ”న్తిఆది యథావుత్తస్స నిగమనం. హోతి చేత్త –

“బద్ధాబద్ధవసేనేధ, సీమా నామ ద్వీధా తహిం;
తిసమ్మత్తియుత్తా వజ్జి-తేకాదస విపత్తికా;
బద్ధసీమా తిధా ఖణ్ణా-దితో గామాదితో పరా”తి.

సభాగాపత్తి చ నామేసా దువిధా వత్తుసభాగా, ఆపత్తిసభాగాతి. తత్త ఇధ వత్తుసభాగా అధిప్పేతా, నేతరాతి దేసీతుం
“యం సబ్బో సజ్ఞో వికాలభోజనాదినా”తిఆదిమాహ. లహుకాపత్తిన్తి లహుకేన వినయకమ్మేన విసుజ్ఞనతో లహుకా
ధుల్లచ్చయపాచిత్తియపాటిదేసనీయదుక్కటదుబ్బాసితసజ్ఞాతా పఞ్చాపత్తియో. వత్తుసభాగాయ సజ్ఞాదిసేసాపత్తియాపి సతి
ఉపోసథకమ్మం పత్తకల్లం న హోతియేవ. యథాహ “సభాగసజ్ఞాదిసేసం ఆపన్నస్స పన సన్తికే ఆవి కాతుం న వట్టతి. సచే
ఆవి కరోతి, ఆపత్తి ఆవికతా హోతి, దుక్కటా పన న ముచ్చతీ”తి (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨). తస్మా పన అదేసనాగామినితో
ఏవం వుత్తం. వత్తుసభాగాతి వత్తువసేన సమానభాగా, ఏకకోట్టాసాతి వుత్తం హోతి. ఇమమేవ వత్తుసభాగం దేసేతుం న
వట్టతి “న, భిక్షవే, సభాగా ఆపత్తి దేసేతబ్బా, యో దేసేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౧౬౯) వుత్తత్తా, న పన
ఆపత్తిసభాగం. తేనాహ “వికాలభోజనపచ్చయా ఆపన్నం పనా”తిఆది. ఆపత్తిసభాగన్తి ఆపత్తియా సమానభాగం.

సామన్తా ఆవాసాతి సామన్తఆవాసం, సమీపవిహారన్తి అత్తో. సజ్జకన్తి తదహేవాగమనత్తాయ. పాహేతబ్బోతి పేసేతబ్బో.
ఇచ్చేతం కుసలన్తి ఇతి ఏతం సున్దరం భద్దకం, లద్దకప్పన్తి వుత్తం హోతి. నో చే లభేథాతి విహారానం దూరతాయ వా మగ్గే
పరిపన్థాదినా వా యది న లభేథ. “తస్స సన్తికే పటికరిస్సతీ”తి ఇమినా వచనేన సభాగాపత్తి ఆవి కాతుమ్పి న లబ్బతీతి
దీపితం హోతి. యది లభేయ్య, ఆవి కత్వాపి ఉపోసథం కరేయ్య. యది పన సబ్బో సజ్ఞో సభాగం సజ్ఞాదిసేసం ఆపన్నో
హోతి, ఇత్తిం రపేత్వా ఉపోసథం కాతుం న వట్టతి, ఉపోసథస్స అన్తరాయోవ హోతి. ఉభోపి దుక్కటం ఆపజ్జన్తి “న, భిక్షవే,
సభాగా ఆపత్తి దేసేతబ్బా, యో దేసేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్స. న, భిక్షవే, సభాగా ఆపత్తి పటిగ్గహేతబ్బా, యో పటిగ్గణ్ణేయ్య,
ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౧౬౯) వుత్తత్తా. విమతి సంసయో, తత్త నియుత్తో వేమతికో. “పున నిట్టేమతికో హుత్వా

దేసేతబ్బమేవా”తి నేవ పాళియం, న చ అట్టకథాయం అత్తి, దేసితే పన దోసో నత్తి. **వుత్తనయేనేవాతి** “పారిసుద్ధిం ఆయస్మిన్తో ఆరోచేథా”తిఆదినా నయేన సాపత్తికస్స ఉపోసధకరణే పజ్జాత్తం దుక్కుటం ఆపజ్జన్తితి వుత్తనయేనేవ. కస్మా సభాగాపత్తియేవ వుత్తాతి ఆహ “**ఏతాసు హీ**”తిఆది. **విసభాగాపత్తిసు విజ్జమానాసుపి పత్తకల్లం హోతియేవాతి** విసభాగాసు పన విజ్జమానాసు తేసంయేవ పుగ్గలానం ఆపత్తి, న సజ్జస్సాతి సజ్జస్స పత్తకల్లం హోతియేవ.

అన్నిమవత్తుఅజ్ఞాపన్నకో నామ చతున్నం పారాజికానం అజ్ఞాతరం అజ్ఞాపన్నకో. పణ్ణకాదీనం వినిచ్చయో పరతో పారాజికుద్దేసే ఆవి భవిస్సతి . **తిరచ్ఛానగతోతి** అన్తమసో సక్కుం దేవరాజానం ఉపాదాయ యో కోచి నాగమాణవకాదికో అమనుస్సజాతికో వేదితబ్బో, న అస్సగోణాదయో. తేనాహ “**ఏత్థ చా**”తిఆది. తత్త ఏత్థాతి ఏతిస్సం వజ్జనీయపుగ్గలకథాయం. **యస్స ఉపసమ్మదా పటిక్ఖిత్తాతి** “తిరచ్ఛానగతో, భిక్ఖవే, అనుపసమ్మన్నో, న ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి (మహావ. ౧౧౧) **యస్స నాగసుపణ్ణాదినో తిరచ్ఛానగతస్స ఉపసమ్మదా పటిక్ఖిత్తా** , సో ఇథాపి తిరచ్ఛానగతో నామాతి అత్తో. తత్త హి అన్తమసో దేవే ఉపాదాయ నాగమాణవకాదికో యో కోచి అమనుస్సజాతికో “తిరచ్ఛానగతో”తి అధిప్పేతో. **వుత్తణ్ణో సమన్తపాసాదికాయం** “తిరచ్ఛానగతో, భిక్ఖవేతి ఏత్థ నాగో వా హోతు సుపణ్ణమాణవకాదీనం వా అజ్ఞాతరో, అన్తమసో సక్కుం దేవరాజానం ఉపాదాయ యో కోచి అమనుస్సజాతియో, సో సబ్బోవ ఇమస్మిం అత్తే ‘తిరచ్ఛానగతోతి వేదితబ్బో”తి (మహావ. అట్ట. ౧౧౧). **తిత్థం** వుచ్చతి లద్ది, తం ఏతేసం అత్థీతి **తిత్తికా**, తిత్తికా ఏవ **తిత్తియా**, ఇతో అజ్ఞాలద్దికాతి అత్తో.

సుత్తస్స ఉద్దేసో **సుత్తుద్దేసో**. పారిసుద్ధి ఏవ ఉపోసథో **పారిసుద్ధిఉపోసథో**. ఏసేవ నయో **అధిట్టానువోసథో**తి ఏత్థాపి. సోతి పాతిమోక్షుద్దేసో. ఓవాదోవ పాతిమోక్షం, తస్స ఉద్దేసో సరూపేన కథనం **ఓవాదపాతిమోక్షుద్దేసో**. “ఇమస్మిం వీతిక్కమే అయం నామ ఆపత్తి”తి ఏవం ఆపత్తివసేన ఆణాపనం పజ్ఞాపనం **ఆణా**, సేసం అనన్తరసదిసమేవ.

ఖన్తి పరమం తపో తితిక్ఖా...పే.... వుత్తా తిస్సో గాథాయో నామ -

“ఖన్తి పరమం తపో తితిక్ఖా;
నిర్బానం పరమం వదన్తి బుద్ధా;
న హి పబ్బజితో పరూపఘాతీ;
న సమణో హోతి పరం విహేఠయన్తో.

“సబ్బపాపస్స అకరణం, కుసలస్స ఉపసమ్మదా;
సచిత్తపరియోదపనం, ఏతం బుద్ధాన సాసనం.

“అనూపవాదో అనూపఘాతో, పాతిమోక్షే చ సంవరో;
మత్తజ్ఞాతా చ భత్తస్మిం, పన్తజ్ఞా సయనాసనం;

అధిచిత్తే చ ఆయోగో, ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి.(దీ. ని. ౨.౯౦; థ. ప. ౧౮౩-౧౮౫) -

ఇమా తిస్సో గాథాయో.

తత్త ఖన్తి పరమం తపోతి (దీ. ని. అట్టం. ౨.౯౦; ధం. పం. అట్టం. ౨.౧౮౨) అధివాసనఖన్తి నామ పరమం తపో. తిత్తిత్తాతి ఖన్తియా ఏవ వేవచనం, తిత్తిత్తాసజ్ఞాతా అధివాసనఖన్తి ఉత్తమం తపోతి అత్తో. నిబ్బానం పరమం వదన్తీతి సబ్బాకారేన పన నిబ్బానం “పరమ”న్తి వదన్తి బుద్ధా. న హి పబ్బజితో పరూపఘాతీతి యో అధివాసనఖన్తివిరహితత్తా పరం ఉపఘాతేతి బాధతి విహింసతి, సో పబ్బజితో నామ న హోతి. చతుత్థపాదో పన తస్సేవ వేవచనం. “న హి పబ్బజితో”తి ఏతస్స హి “నసమణో హోతి”తి వేవచనం. “పరూపఘాతీ”తి ఏతస్స “పరం విహితయన్తో”తి వేవచనం. అథ వా పరూపఘాతీతి సీలూపఘాతీ. సీలఙ్గా ఉత్తమట్టేన “పర”న్తి వుచ్చతి. యో చ సమణో పరం యం కఙ్గే సత్తం విహితయన్తో పరూపఘాతీ హోతి, అత్తనో సీలవినాసకో, సో పబ్బజితో నామ న హోతీతి అత్తో. అథ వా యో అధివాసనఖన్తియా అభావా పరూపఘాతీ హోతి, పరం అన్తమసో డంసమకసమ్మి సఙ్గచ్ఛ జీవితా వోరోపేతి, సో న హి పబ్బజితో. కిం కారణా? మలస్స అపబ్బాజితత్తా. “పబ్బాజయమత్తనో మలం, తస్మా ‘పబ్బజితో’తి వుచ్చతీ”తి (ధం. పం. ౩౮౮) ఇదఙ్గా పబ్బజితలక్ష్ణణం. యోపి న హేవ ఖో ఉపఘాతేతి న మారేతి, అపిచ దడ్డాదీహి విహితేతి, సో పరం విహితయన్తో సమణో న హోతి. కిం కారణా? విహేసాయ అసమితత్తా. “సమితత్తా హి పాపానం, సమణోతి పవుచ్చతీ”తి (ధం. పం. ౨౬౨) ఇదఙ్గా సమణలక్ష్ణణం.

దుతియగాథాయ సబ్బపాపస్సాతి సబ్బాకుసలస్స. అకరణన్తి అనుప్పాదనం. కుసలస్సాతి చతుభూమకకుసలస్స. ఉపసమ్మదాతి ఉపసమ్పాదనం పటిలాభో. సచిత్తపరియోదపనన్తి అత్తనో చిత్తస్స వోదాపనం పభస్సరభావకరణం సబ్బసో పరిసోధనం, తం పన అరహత్తేన హోతి. ఇతి సీలసంవరేన సబ్బపాపం పహాయ లోకియలోకుత్తరాహి సమధవిపస్సనాహి కుసలం సమ్మాదేత్వా అరహత్తఫలేన చిత్తం పరియోదాపేతబ్బన్తి ఏతం బుద్ధానం సాసనం ఓవాదో అనుసిట్టి.

తతియగాథాయ అనూపవాదోతి వాచాయ కస్సచి అనుపవదనం. అనూపఘాతోతి కాయేన కస్సచి ఉపఘాతస్స అకరణం. పాతిమోక్షేతి యం తం పాతిమోక్షం పఅతిమోక్షం అతిపమోక్షం ఉత్తమం సీలం, పాతి వా అగతివిసేసేహి, మోక్షేతి దుగ్గతిభయేహి. యో వా నం పాతి, తం మోక్షేతీతి “పాతిమోక్ష”న్తి వుచ్చతి, తస్మిం పాతిమోక్షే చ. సంవరోతి సత్తన్నం ఆపత్తిక్ఖన్దానం అవీలిక్కుమలక్ఖణో సంవరో. మత్తఙ్గాతాతి పటిగ్గహణపరిభోగవసేన పమాణఙ్గాతా. పన్తఙ్గా సయనాసనన్తి జనసజ్ఞట్టనవిరహితం నిజ్ఞనసమ్పాదం వివిత్తం, సేనాసనఙ్గా. ఏత్త చ ద్విహియేవ పచ్చయేహి చతుపచ్చయసన్తోసో దీపితోతి వేదితబ్బో పచ్చయసన్తోససామఙ్గాన ఇతరద్వయస్సాపి లక్ఖణహారనయేన జోతితత్తా. అధిచిత్తే చ ఆయోగోతి విపస్సనాపాదకం అట్టసమాపత్తిచిత్తం, తతోపి మగ్గఫలచిత్తమేవ అధిచిత్తం, తస్మిం యథావుత్తే అధిచిత్తే ఆయోగో చ అనుయోగో చాతి అత్తో. ఏతం బుద్ధాన సాసనన్తి ఏతం పరస్స అనుపవదనం, అనుపఘాతనం, పాతిమోక్షే సంవరో, పటిగ్గహణపరిభోగేసు మత్తఙ్గాతా, అట్టసమాపత్తివసిభావాయ వివిత్తసేనాసనసేవనఙ్గా బుద్ధానం సాసనం ఓవాదో అనుసిట్టితి. ఇమా పన తిస్సో గాథా సబ్బబుద్ధానం పాతిమోక్షుద్దేసగాథాయో హోన్తీతి వేదితబ్బా. తం బుద్ధా ఏవ ఉద్దిసన్తి, న సావకా.

“సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో”తిఆదినా (మహావం. ౧౩౪) నయేన వుత్తం ఆణాపాతిమోక్షం నామ. తం సావకా ఏవ ఉద్దిసన్తి, న బుద్ధా సజ్ఞకమ్మం కరోన్తి, న చ తత్త పరియాపన్నాతి ఆహ “తం సావకా ఏవ ఉద్దిసన్తి, న బుద్ధా”తి. ఇమస్మిం అత్థేతి “పాతిమోక్షం ఉద్దిసేయ్యా”తి ఏతస్మిం అత్థే.

అనుపగతో నామ తత్త్వేవ ఉపసమ్ప్నో, అసతియా పురిమికాయ అనుపగతో వా. చాతుమాసినియన్తి చాతుమాసియం. సా హి చతున్నం మాసానం పారిపూరిభూతాతి చాతుమాసీ, సా ఏవ “చాతుమాసీ”తి వుచ్చతి, తస్యం చాతుమాసినియం. పచ్చిమకత్తికపుణ్ణమాసినియన్తి అట్తో. కాయసామగ్గిన్తి కాయేన సమగ్గభావం, హత్థపాసూపగమనన్తి వుత్తం హోతి.

అయం పనేత్థ వినిచ్చయో - సచే పురిమికాయ పశ్చా భిక్షూ వస్సం ఉపగతా, పచ్చిమికాయపి పశ్చా, పురిమేహి ఇత్తిం రపేత్వా పవారితే పచ్చిమేహి తేసం సన్తికే పారిసుద్ధిఉపోసథో కాతబ్బో, న ఏకస్మిం ఉపోసథగ్గే ద్వే ఇత్తియో రపేతబ్బా. సచేపి పచ్చిమికాయ ఉపగతా చత్తారో, తయో, ద్వే, ఏకో వా హోతి, ఏసేవ నయో. అథ పురిమికాయ చత్తారో, పచ్చిమికాయపి చత్తారో, తయో, ద్వే, ఏకో వా, ఏసేవ నయో. అథ పురిమికాయ తయో, పచ్చిమికాయ తయో, ద్వే వా, ఏసేవ నయో. ఇదత్తోత్థ లక్ఖణం - సచే పురిమికాయ ఉపగతేహి పచ్చిమికాయ ఉపగతా ధోకతరా చేవ హోన్తి సమసమా చ, సజ్జప్పవారణాయ చ గణం పూరేన్తి, సజ్జప్పవారణావసేన ఇత్తిం రపేత్వా పురిమేహి పవారేతబ్బా. సచే పన పురిమికాయ తయో, పచ్చిమికాయ ఏకో హోతి, తేన సద్ధిం తే చత్తారో హోన్తి, చతున్నం సజ్జఇత్తిం రపేత్వా పవారేతుం న వట్టతి. గణఇత్తియా పన సో గణపూరకో హోతి, తస్మా గణవసేన ఇత్తిం రపేత్వా పురిమేహి పవారేతబ్బం, ఇతరేన తేసం సన్తికే పారిసుద్ధిఉపోసథో కాతబ్బో. సచే పురిమికాయ ద్వే, పచ్చిమికాయ ద్వే వా ఏకో వా, ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సచే పురిమికాయ ఏకో, పచ్చిమికాయపి ఏకో, ఏకేన ఏకస్స సన్తికే పవారేతబ్బం, ఏకేన పారిసుద్ధిఉపోసథో కాతబ్బో. సచే పురిమవస్సూపగతేహి పచ్చిమవస్సూపగతా ఏకేనపి అధికతరా హోన్తి, పరమం పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిత్వా పచ్చా ధోకతరేహి తేసం సన్తికే పవారేతబ్బం. కత్తికచాతుమాసినిపవారణాయ పన సచే పరమం వస్సూపగతేహి మహాపవారణాయ పవారితేహి పచ్చా ఉపగతా అధికతరా వా సమసమా వా హోన్తి, పవారణాఇత్తిం రపేత్వా పవారేతబ్బం. తేహి పవారితే పచ్చా ఇతరేహి పారిసుద్ధిఉపోసథో కాతబ్బో. అథ మహాపవారణాయ పవారితా బహూ హోన్తి, పచ్చా వస్సూపగతా ధోకా వా ఏకో వా, పాతిమోక్షే ఉద్ధిట్టే పచ్చా తేసం సన్తికే తేన పవారేతబ్బన్తి.

ఏకంసం ఉత్తరాసం కరిత్వాతి ఏకస్మిం అంసే సాధుకం ఉత్తరాసం కరిత్వాతి అట్తో. అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వాతి దసనఖసమోధానసముజ్జలం అజ్ఞాలిం ఉక్తిపిత్వా. సచే పన తత్త పారివాసికోపి అత్తి, సజ్జనవకట్టానే నిసీదిత్వా తత్త్వేవ నిసిన్నేన అత్తనో పాళియా పారిసుద్ధిఉపోసథో కాతబ్బో. పాతిమోక్షే ఉద్ధిసియమానే పన పాళియా అనిసీదిత్వా పాళిం విహాయ హత్థపాసం అముఞ్చన్తేన నిసీదితబ్బం. పవారణాయపి ఏసేవ నయో.

సబ్బం పుబ్బకరణీయన్తి సమ్మజ్జనాదిం నవవిధం పుబ్బకిచ్చం. యథా చ సబ్బో సజ్ఞో సభాగాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో...ఏ... పటికరిస్సంతీ”తి (మహావ. ౧౭౧) ఇత్తిం రపేత్వా ఉపోసథం కాతుం లభతి, ఏవమేత్థాపి తేహి “సుణన్తు మే ఆయస్మన్తా ఇమే భిక్షూ సభాగం ఆపత్తిం ఆపన్నా, యదా అజ్ఞం భిక్షుం సుద్ధం అనాపత్తికం పస్సిస్సన్తి, తదా తస్స సన్తికే తం ఆపత్తిం పటికరిస్సన్తి”తి గణఇత్తిం రపేత్వా, ద్వీహిపి “అజ్ఞం సుద్ధం పస్సిత్వా పటికరిస్సామా”తి వత్వా ఉపోసథం కాతుం వట్టతి. ఏకేనాపి “పరిసుద్ధం లభిత్వా పటికరిస్సామీ”తి ఆభోగం కత్వా కాతుం వట్టతి. తదహూతి తస్మిం అహు, తస్మిం దివసేతి అట్తో. నానాసంవాసకేహీతి లద్ధినానాసంవాసకేహి. అనావాసో నామ నవకమ్మసాలాదికో యో కోచి పదేసో. అజ్ఞాత్ర సజ్ఞేనాతి సజ్జప్పహోనకేహి భిక్షూహి వినా. అజ్ఞాత్ర అన్తరాయాతి పుట్టే వుత్తం దసవిధమన్తరాయం వినా. సబ్బన్తిమేన పన పరిచ్ఛేదేన అత్తచతుత్తేన అన్తరాయే వా సతి గన్తుం వట్టతి. యథా చ ఆవాసాదయో న గన్తబ్బా, ఏవం

సచే విహరే ఉపోసథం కరోన్తి, ఉపోసథాధిట్టానత్థం సీమాపి నదీపి న గన్తబ్బా. సచే పనేత్థ కోచి భిక్కు హోతి, తస్సు సన్తికం గన్తుం వట్టతి. విస్సట్టఉపోసథాపి ఆవాసా గన్తుం వట్టతి. ఏవం గతో అధిట్టాతుమ్మి లభతి. ఆరణ్ణకేనాపి భిక్కునా ఉపోసథదివసే గామే పిణ్ణాయ చరిత్వా అత్తనే విహరమేవ ఆగన్తబ్బం. సచే అణ్ణం విహరం ఓక్కమతి, తత్థ ఉపోసథం కత్వావ ఆగన్తబ్బం, అకత్వా ఆగన్తుం న వట్టతి. యం జణ్ణా “అజ్జేవ తత్థ గన్తుం సక్కోమీ”తి (మహావ. అట్ట. ౧౮౧) ఏవరూపో పన ఆవాసో గన్తబ్బో. తత్థ భిక్ఖూహి సద్ధిం ఉపోసథం కరోన్తేనాపి హి ఇమినా నేవ ఉపోసథన్తరాయో కతో భవిస్సంతి.

ఉదకం ఆసనేన చాతి ఆసనేన సహ పానీయపరిభోజనీయం ఉదకజ్ఞాతి అత్తో. సజ్జసన్నిపాతతో పరమం కత్తబ్బం పుబ్బకరణం. పుబ్బకరణతో పచ్చా కత్తబ్బమ్మి ఉపోసథకమ్మతో పరమం కత్తబ్బత్తా పుబ్బకిచ్చం. ఉభయమ్మి చేతం ఉపోసథకమ్మతో పరమం కత్తబ్బత్తా “పుబ్బకిచ్చ”మిచ్చేవ ఏత్థ వుత్తన్తి ఆహ “ఏవం ద్వీహి నామేహి నవవిధం పుబ్బకిచ్చం దస్సిత”న్తి. కిం తం కతన్తి పుచ్చతీతి ఆహ “న హి”తిఆది. తం అకత్వా ఉపోసథం కాతుం న వట్టతి “న, భిక్ఖవే, ధేరేన ఆణత్తేన అగిలానేన న సమ్మజ్జితబ్బం, యో న సమ్మజ్జేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆది (మహావ. ౧౨౯) వచనతో. తేనాహ “తస్మా ధేరేన ఆణత్తేనా”తిఆది.

సచే పన ఆణత్తో సమ్మజ్జనిం తావకాలికమ్మి న లభతి, సాఖాభగ్గం కప్పియం కారేత్వా సమ్మజ్జితబ్బం. తమ్మి అలభన్తస్స లద్ధకప్పియం హోతి. పానీయం పరిభోజనీయం ఉపట్టాపేతబ్బన్తి ఆగన్తుకానం అత్తాయ పానీయపరిభోజనీయం ఉపట్టాపేతబ్బం. ఆసనం పజ్జాపేతబ్బన్తి పీఠఫలకాదిఆసనం పజ్జాపేతబ్బం. సచే ఉపోసథాగారే ఆసనాని నత్తి, సంఘికావాసతోపి ఆహరిత్వా పజ్జాపేత్వా పున హరితబ్బాని. ఆసనేసు అసతి కటసారకపే తట్టికాయోపి పజ్జాపేతుం వట్టతి. తట్టికాసుపి అసతి సాఖాభగ్గాని కప్పియం కారేత్వా పజ్జాపేతబ్బాని. కప్పియకారకం అలభన్తస్స లద్ధకప్పియం హోతి. పదీపో కాతబ్బోతి పదీపేతబ్బో, పదీపుజ్జలనం కాతబ్బన్తి వుత్తం హోతి. ఆణాపేన్తేన పన “అసుకస్మిం నామ ఓకాసే తేలం వా వట్టి వా కపల్లికా వా అత్తి, తం గహేత్వా కరోహి”తి వత్తబ్బో. సచే తేలాదీని నత్తి, పరియేసితబ్బాని. పరియేసిత్వా అలభన్తస్స లద్ధకప్పియం హోతి. అపిచ కపాలే అగ్గిపి జాలేతబ్బో. ఆణాపేన్తేన చ కిఞ్చి కమ్మం కరోన్తో వా సదాకాలమేవ ఏకో వా భారనిత్థరణకో వా సరభాణకథమ్మకథికాదీసు అణ్ణాతరో వా న ఆణాపేతబ్బో, అవసేసా పన వారేన ఆణాపేతబ్బా. తేనాహ “ధేరేనాపి పతిరూపం ఇత్వా ఆణాపేతబ్బ”న్తి.

బహి ఉపోసథం కత్వా ఆగతేనాతి నదియా వా సీమాయ వా యత్థ కత్థచి ఉపోసథం కత్వా ఆగతేన ఛన్తో దాతబ్బో, “కతో మయా ఉపోసథో”తి అచ్చితుం న లభతీతి అధిప్పాయో. కిచ్చప్పసుతో వాతి గిలానుపట్టాకాదికిచ్చప్పసుతో వా. సచే గిలానో ఛన్దపారిసుద్ధిం దాతుం న సక్కోతి, మఞ్చన వా పీరేన వా సజ్జమజ్జం ఆనేత్వా ఉపోసథో కాతబ్బో. సచే గిలానుపట్టాకానం భిక్ఖూనం ఏవం హోతి “సచే ఖో మయం ఇమం గిలానం రానా చావేస్సామ, ఆబాధో వా అభివడ్డిస్సతి, కాలకిరియా వా భవిస్సంతీ”తి, న త్వేవ సో గిలానో రానా చావేతబ్బో, సజ్జేన తత్థ గన్త్వా ఉపోసథో కాతబ్బో, న త్వేవ వగ్గేన సజ్జేన ఉపోసథో కాతబ్బో. కరేయ్య చే, ఆపత్తి దుక్కటస్స. సచే బహూ తాదిసా గిలానా హోన్తి, సజ్జేన పటిపాటియా రత్వా సబ్బే హత్థపాసే కాతబ్బా. సచే దూరే దూరే హోన్తి, సజ్జో నప్పహోతి, తం దివసం ఉపోసథో న కాతబ్బో, న త్వేవ వగ్గేన సజ్జేన ఉపోసథో కాతబ్బో. “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తదహుపోసథే పారిసుద్ధిం దేన్తేన ఛన్దమ్మి దాతుం, సన్తి సజ్జస్స కరణీయ”న్తి (మహావ. ౧౬౨) వుత్తత్తా భగవతో ఆణం కరోన్తేన “ఛన్దం దమ్మీ”తి వుత్తం. “ఛన్దహారకో చే, భిక్ఖవే, దిన్నే ఛన్దే

తథేవ పక్కమతి, అష్టాస్య దాతబ్ధో ఛన్దో"తిఆదివచనతో (మహావ. ౧౬౫) పున అత్తనో ఛన్దదానపరిస్సమవినోదనత్థం
 “ఛన్దం మే హరా”తి వుత్తం. “ఛన్దహరకో చే, భిక్షవే, దిన్నే ఛన్దే సజ్జప్పత్తో సజ్జచ్చ న ఆరోచేతి, ఆహాటో హోతి ఛన్దో,
 ఛన్దహరకస్స ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౧౬౫) వుత్తత్తా దుక్కటతో తం మోచేతుం “ఛన్దం మే ఆరోచేహి”తి వుత్తం.

కాయేన వా వాచాయ వా ఉభయేన వా విజ్ఞాపేతబ్ధోతి మనసా చిన్తేత్వా కాయప్పయోగం కరోస్తేన యేన కేనచి
 అజ్ఞపచ్చట్టేన వా, వాచం పన నిచ్చారేతుం సక్కోస్తేన తథేవ వాచాయ వా, ఉభయథాపి సక్కోస్తేన కాయవాచాహి వా
 విజ్ఞాపేతబ్ధో, జానాపేతబ్ధోతి అత్తో. “అయం అత్తో”తి వచనతో పన యాయ కాయచిపి భాసాయ విజ్ఞాపేతుం వట్టతి,
 పారిసుద్ధిదానేపి ఛన్దదానే వుత్తసదిసోవ వినిచ్చయో. తం పన దేస్తేన పరమం సన్తి ఆపత్తి దేసేతబ్బా. న హి సాపత్తికో
 సమానో “పారిసుద్ధిం దమ్మి, పారిసుద్ధిం మే హర, పారిసుద్ధిం మే ఆరోచేహి”తి (మహావ. ౧౬౪) వత్తుం లభతి. “సన్తి సజ్జస్స
 కరణీయానీ”తి వత్తట్టే వచనవిపల్లాసేన “సన్తి సజ్జస్స కరణీయ”న్తి వుత్తం. తేసజ్జ అత్తనో చ ఛన్దపారిసుద్ధిం దేతీతి ఏత్థ
 ఛన్దో చ ఛన్దపారిసుద్ధి చ ఛన్దపారిసుద్ధి, తం దేతీతి సరూపేకసేనయేన అత్తో దట్టబ్బో. ఇతరాతి అష్టోసం ఛన్దపారిసుద్ధి.
 బిళాలసజ్జలికా ఛన్దపారిసుద్ధీతి ఏత్థ బిళాలసజ్జలికా నామ బిళాలబన్ధనం. తత్త హి సజ్జలికాయ పరమవలయం
 దుతియవలయంయేవ పాపుణాతి, న తతియం, ఏవమయమ్మి ఛన్దపారిసుద్ధి దాయకేన యస్స దిన్నా, తతో అష్టత్థ న
 గచ్చతీతి (సారత్థ. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౬౪; వి. వి. టీ. మహావగ్గ ౨.౧౬౪). తస్మా సా బిళాలసజ్జలికసదిసత్తా
 “బిళాలసజ్జలికా”తి వుత్తా. బిళాలసజ్జలికగ్గహణచ్చోత్త యాసం కాసజ్జో సజ్జలికానం ఉపలక్ఖణమత్తన్తి దట్టబ్బం.

ఉత్తుక్ఖానన్తి తం తం కిరియం అరతి వత్తేతీతి ఉత్తు, తస్స అక్ఖానం ఉత్తుక్ఖానం, ఉత్తుఆచిక్ఖనన్తి అత్తో. యథా చ తస్స
 ఆచిక్ఖనం, తం సరూపతో దస్సేతుం “హేమన్తాదీన”న్తిఆది వుత్తం. గణనాతి కలనా. భిక్షునీనం అట్టగరుధమ్మేహి ఓవదనం
 భిక్షునోవాదో. స్వే ఉపోసథోతి ఆగన్త్యాతి “స్వే ఉపోసథో హోతి”తి వుత్తే అజ్జేవ ఆగన్త్యా పన్నరసికే ఉపోసథే పక్ఖస్స
 చాతుద్దసియం, చాతుద్దసికే తేరసియం ఆగన్త్యాతి వుత్తం హోతి. మహాపచ్చరియం పన “పక్ఖస్స తేరసియంయేవ ఆగన్త్యా
 ‘అయం ఉపోసథో చాతుద్దసికో వా పన్నరసికో వా’తి పుచ్చితబ్బ”న్తి (పాచి. అట్ట. ౧౪౯) వుత్తం. ఏవం పుచ్చితేన చ భిక్షునా
 సచే చాతుద్దసియం ఉపోసథం కరోన్తి, “చాతుద్దసికో భగినీ”తి వత్తబ్బం. సచే పన్నరసియం కరోన్తి, “పన్నరసికో భగినీ”తి
 వత్తబ్బం. “అనుజానామి, భిక్షవే, రపేత్వా బాలం, రపేత్వా గిలానం, రపేత్వా గమికం అవసేసేహి ఓవాదం గహేతు”న్తి
 (చూళవ. ౪౧౪) వుత్తత్తా “తం రపేత్వా”తిఆదిమాహ. తత్త ఆరోచనవిధానం అజానన్తో బాలో. చాతుద్దసికపన్నరసికేసు
 ఉపోసథేసు వా పాటిపదే వా గన్తుకామో గమియో, దుతియపక్ఖదివసతో పన పట్టాయ తతో ఉద్ధం గచ్చన్తో ఇధ గమియో
 నామ న హోతి. అరణ్ణో నివాసో అస్సాతి ఆరణ్ణోకో. సోపి “అహం అరణ్ణవాసీ, స్వే ఉపోసథో, విహారే న వసామీ”తి
 అప్పటిగ్గహేతుం న లభతి. యది న గణ్ఠేయ్య, దుక్కటం ఆపజ్జేయ్య. వుత్తణ్ణోతం “న, భిక్షవే, ఓవాదో న గహేతబ్బో, యో న
 గణ్ఠేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (చూళవ. ౪౧౪). తేన పన పచ్చాహరణత్థాయ సజ్కేతో కాతబ్బో. వుత్తణ్ణోతం
 “అనుజానామి, భిక్షవే, ఆరణ్ణకేన భిక్షునా ఓవాదం గహేతుం, సజ్కేతజ్జా కాతుం అత్త పతిహరిస్సామీ”తి (చూళవ. ౪౧౫).
 తస్మా ఆరణ్ణకేన భిక్షునా సచే భిక్షునీనం వసనగామే భిక్షా లబ్బతి, తథేవ చరిత్వా భిక్షునియో దిస్వా ఆరోచేత్వా గన్తబ్బం.
 నో చస్స తత్త భిక్షా సులభా హోతి, సామన్తగామే చరిత్వా భిక్షునీనం గామం ఆగమ్మ తథేవ కాతబ్బం. సచే దూరం గన్తబ్బం
 హోతి, సజ్కేతో కాతబ్బో “అహం అసుకం నామ తుమ్హాకం గామద్వారే సభం వా మణ్ణపం వా రుక్ఖములం వా
 ఉపసజ్జమిస్సామి, తత్త ఆగచ్ఛేయ్యాథా”తి. భిక్షునీహి తత్త గన్తబ్బం, అగన్తుం న లబ్బతి. వుత్తణ్ణోతం “న, భిక్షవే,

భిక్షునియా సజ్జేతం న గంతబ్బం, యా న గచ్ఛేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (చూళవ. ౪౧౫). ఉపోసథగ్గేతి ఉపోసథకరణట్టానే. అట్టహి అజ్ఞేహీతి -

“సీలవా హోతి, పాతిమోక్షసంవరసంపుతో విహరతి ఆచారగోచరసమ్మన్నో, అణమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీ సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసు. బహుస్సుతో హోతి సుతథరో సుతసన్నిచయో, యే తే ధమ్మా ఆదికల్యాణా మజ్జేకల్యాణా పరియోసానకల్యాణా సాత్థం సబ్బజ్ఞానం కేవలపరిపుణ్ణం పరిసుద్ధం బ్రహ్మచరియం అభివదన్తి, తథారూపాస్స ధమ్మా బహుస్సుతా హోన్తి, ధాతా వచసా పరిచితా, మనసా అనుపేక్షితా, దిట్టియా సుప్పటివిద్ధా. ఉభయాని ఖో పనస్స పాతిమోక్షాని విత్థారేన స్వాగతాని హోన్తి సువిభత్తాని సుప్పవత్తీని సువినిచ్చితాని సుత్తసో అనుబ్యజ్జానసో. కల్యాణవాచో హోతి కల్యాణవాక్కురణో. యేభుయ్యేన భిక్షునీనం పియో హోతి మనాపో. పటిబలో హోతి భిక్షునియో ఓవదితుం. న ఖో పనేతం భగవంతం ఉద్దిస్స పబ్బజితాయ కాసాయవత్తవసనాయ గరుధమ్మం అజ్ఞాపన్నపుట్టో హోతి. వీసతివన్సో వా హోతి అతిరేకవీసతివన్సో వా”తి (పాచి. ౧౪౭) -

ఇమేహి అట్టహి అజ్ఞేహి. పాసాదికేనాతి పసాదావహీన నిర్దోసేన కాయవచీమనోకమ్మేన. సమ్మాదేతూతి తివిధం సిక్ఖం సమ్మాదేతు. యదా పన తాహి భిక్షునీహి పాతిమోక్షుద్దేసకంయేవ దిస్సా ఓవాదో యాచితో, తదా ఉపోసథగ్గే సన్నిపతితేహి భిక్షుసజ్జేహి పుబ్బకిచ్చవసేన “అత్తి కాచి భిక్షునియో ఓవాదం యాచమానా”తి పుచ్చితే “ఏవం వదేహి”తి అత్తనా వత్తబ్బవచనం అశ్శోన కథాపేత్వా “అత్తి కోచి భిక్షు భిక్షునోవాదకో సమ్మతో”తిఆదిం సయం వత్వా పున సయమేవ గత్వా భిక్షునీనం ఆరోచేతబ్బం. అశ్శోన వా భిక్షునా తస్మిం దివసే పాతిమోక్షం ఉద్దిసాపేతబ్బం. ఇదన్తి “తాహి”తి బహువచనం. ఏకతో సహేవ.

ఇత్తిట్టపకేన వాతి యత్త తిణ్ణం వసనట్టానే పాతిమోక్షుద్దేసో నత్తి, తత్త ఇత్తిట్టపకేన వా. ఇతరేన వాతి యత్త ద్వే భిక్షూ వసన్తి, ఏకో వా, తత్త ఇతరేన వా భిక్షునా సచే సయమేవ సమ్మతో, “అహ”న్తి వత్తబ్బం . తథేవాతి ఉపోసథగ్గే వుత్తసదిసమేవ. “ఆరోచేత్వావా”తి ఇమినా అనారోచనం పటిక్ఖిపతి. “న, భిక్షవే, ఓవాదో న ఆరోచేతబ్బో, యో న ఆరోచేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (చూళవ. ౪౧౫) వచనతో ఓవాదం గహేత్వా ఉపోసథగ్గే అనారోచేతుం న వట్టితి.

పరిసుద్ధభావన్తి ఆపత్తియా పరిసుద్ధతం. ఆరోచేథాతి ఆవి కరోథ. ఏత్థ సియాతి “పాతిమోక్షం ఉద్దిసిస్సామి”తి ఏతస్మిం పదే అయమనుయోగో భవేయ్య. కిం తం, యం సియాతి ఆహ “సజ్జో ఉపోసథం కరేయ్యా”తిఆది. పుట్టేనాపరం సన్నియతీతి పుబ్బవచనేన అపరం వచనం సన్ధానం గచ్ఛతి. సామగ్గియాతి కాయచిత్తేహి సహితతాయ. గణస్సాతి ఉద్దేసకం రపేత్వా చతువగ్గే సేసభిక్షానం. సజ్జస్స ఉద్దిట్టం హోతీతి సజ్జేన ఉద్దిట్టం హోతి. కరణత్తే చేతం సామివచనం. ఏత్థాతి పాతిమోక్షుద్దేసే. లక్ఖణన్తి సభావో.

థేరా చ నవా చ మజ్జిమా చాతి ఏత్త దసవస్సా, అతిరేకదసవస్సా చ థేరా. ఊనపఞ్చవస్సా నవా. పఞ్చవస్సా, అతిరేకపఞ్చవస్సా చ మజ్జిమా. అట్టిం కత్వాతి అత్తానం తేన పాతిమోక్షేన అత్తికం కత్వా, తం వా పాతిమోక్షం “ఇదం మయ్యం పాతిమోక్ష”న్తి అట్టిం కత్వా. మనసి కరిత్వాతి చిత్తే రపేత్వా. సోతద్వారవసీనాతి సోతద్వారికజవనవిజ్ఞానవసీన. సబ్బచేతసా సమన్నాహరామాతి చిత్తస్స ధోకమ్మి బహి గత్తుం అదేన్తా సబ్బేన చిత్తేన ఆవజ్జేమ, సల్లక్ఖేమాతి అత్తో. మనసి కరోమాతి ఆవజ్జేమ, సమన్నాహరామాతి అత్తో. సో చ ఖో మనసికారో న ఏత్థ ఆరమ్మణప్పటిపాదనలక్ఖణో, అథ ఖో

వీధిప్పటిపాదనజవనప్పటిపాదనమనసికారపుబ్బకచిత్రే రపనలక్ష్మణోతి ఆహ “ఏకగ్గచిత్రా హుత్వా చిత్రే రపేయ్యామా”తి. న సమేతీతి న సంగచ్ఛతి. కస్మా న సంగచ్ఛతీతి ఆహ “సమగ్గస్స హి”తిఆది. కిఞ్చ భియ్యోతి ఆహ “పాతిమోక్షుద్దేసకో చా”తిఆది. సజ్జపరియాపన్నోతి సజ్జే పరియాపన్నో అన్తోగధో.

ఇదాని తం దస్సేతున్తి సమ్మన్తో. ఆయస్మన్తోతి సన్నిపతితానం పియవచనేన ఆలపనం.

అలజ్జితాతి అలజ్జితాయ, అలజ్జనభావేనాతి అత్తో. తతియత్తే హి ఇదం పచ్చత్తవచనం. “అజ్ఞాణతా”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. కుక్కుచ్చప్పకతతాతి కుక్కుచ్చేన అభిభూతతాయ. సతిసమ్మాసాతి సతివిప్పవాసతో. వీతిక్కమన్తి సిక్ఖాపదవీతిక్కమనం.

సఞ్చిచ్చాతి సఞ్చేత్తత్వా, అకప్పియభావం జానన్తోయేవ వీతిక్కమచిత్రం పేసేత్వాతి అత్తో. పరిగూహతీతి నిగూహతి న దేసేతి న వుట్టాతి. లజ్జాయ పరిగూహన్తో అలజ్జీ న హోతి, “కిం ఇమినా”తి అనాదరియేన పరిగూహన్తో అలజ్జీ హోతీతి దస్సేతి. అగతిగమనఞ్చ గచ్ఛతీతి భణ్ణభాజనీయట్టానాదీసు ఛన్దాగతిఆదిభేదం అగతిగమనఞ్చ గచ్ఛతి. అలజ్జిపుగ్గలోతి అజ్జత్తికసముట్టానలజ్జావిరహితో పుగ్గలో. ఏత్థ చ “సఞ్చిచ్చా”తి ఇమినా అనాదరియవసేనేవ ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తో, ఆపన్నఞ్చ ఆపత్తిం పరిగూహన్తో, భణ్ణభాజనీయట్టానాదీసు అగతిగమనం గచ్ఛన్తో చ అలజ్జీ హోతి, న ఇతరోతి దస్సేతి.

మన్తోతి మన్దపఞ్ఠో, అపఞ్ఠాస్సేవేతం నామం. మోమూహోతి అతిసంమూఢ్తో. విరాధేతీతి న రాధేతి న సాధేతి. కుక్కుచ్చేతి వినయసంసయే. కప్పియం చే కత్తబ్బం సీయాతి వినయధరం పుచ్చిత్యా తేన వత్తుం ఓలోకేత్వా మాతికం, పదభాజనం, అన్తరాపత్తిం, అనాపత్తిఞ్చ ఓలోకేత్వా “కప్పతి, ఆవుసో, మా ఏత్థ కట్టి”తి వుత్తే కత్తబ్బం భవేయ్య.

సహసేయ్యచీవరవిప్పవాసాదీనీతి ఏత్థ సహసేయ్యా నామ అనుపసమ్మన్నేన ఉత్తరిదిరత్తతిరత్తం సహసేయ్యాపత్తి, విప్పవాసో నామ ఏకరత్తధారత్తవసేన విప్పవాసో. ఆదిసద్దేన సత్తాహాతిక్కమాదీసు ఆపత్తిం సజ్జణ్ణాతి. సత్తన్నం ఆపత్తిక్ఖన్దానన్తి పారాజికసజ్ఞాదిసేసదుల్లచ్చయపాచిత్తియపాటిదేసనీయదుక్కటదుబ్బాసితసజ్ఞాతానం సత్తన్నం ఆపత్తిక్ఖన్దానం.

దేసేతు వా పకాసేతు వాతి సజ్జమజ్జే వా గణమజ్జే వా ఏకపుగ్గలే వా దేసేతు వా పకాసేతు వా. ఏత్థ చ పారాజికాపత్తిదేసనా నామ భిక్ఖుభావస్స పరిచ్ఛాగో. వుట్టానం పన దేసనావిసేసత్తా “దేసనా”తి దట్ఠబ్బం. పకాసేతు వాతి ఆరోచేతు వా.

ఏవం అనాపన్నా వాతి ఏవం ఛన్నం ఆకారానం అజ్ఞాతరేన అనాపన్నా వా. వుట్టితా వాతి పరివాసాదినా వుట్టితా వా. ఆరోచితా వాతి ఆవికతా వా. ఆరోచేన్తో చ “తుయ్ఘం సన్తికే ఏకం ఆపత్తిం ఆవికరోమీ”తి వా “ఆచిక్ఖామీ”తి వా “ఆరోచేమీ”తి వా “మమ ఏకం ఆపత్తిం ఆపన్నభావం జానాహి”తి వా వదతు, “ఏకం గరుకం ఆపత్తిం ఆవికరోమీ”తి వా ఆదినా నయేన వదతు, సబ్బేహిపి ఆకారేహి ఆరోచితావ హోతి. సచే పన గరుకాపత్తిం ఆవికరోన్తో “లహుకాపత్తిం ఆవికరోమీ”తిఆదినా నయేన వదతి, అనావికతా హోతి ఆపత్తి. వత్తుం ఆరోచేతి, ఆపత్తిం ఆరోచేతి, ఉభయం ఆరోచేతి, తివిధేనాపి ఆరోచితావ హోతి. అసన్నియా ఆపత్తియాతి భావేనభావలక్ష్మణే భుమ్మం. తుణ్ణీభావేనాపి హీతి ఏత్థ న కేవలం “ఆమ, మయం పరిసుద్ధా”తి వుత్తేయేవ, అథ ఖో తుణ్ణీభావేనాపీతి అపిసద్దస్స అత్తో వేదితబ్బో.

కిం తం యావతతియానుసావితం నామ, కథశ్చోతం యావతతియానుసావితం హోతీతి విచారణాయం ఆచరియానం మతిభేదముఖేన తమత్తం దస్సేతుం “యావతతియం అనుసావితం హోతీతి ఏత్థా”తిఆది వుత్తం. తత్త యదేతం తిక్ఖత్తుం అనుసావితన్తి సమ్మన్దో. అత్తబ్బజ్జనభేదతోతి అరీయతి శాయతీతి అత్తో, అభిధేయ్యం, బృజ్జీయతి అత్తో అనేనాతి బృజ్జానం, అత్థరం, అత్తో చ బృజ్జనశ్చ అత్తబ్బజ్జనాని, తేసం భేదో అత్తబ్బజ్జనభేదో, తతో, అత్థస్స చ బృజ్జనస్స చ విసదిసత్తాతి అత్తో.

ఇదాని తమేవత్తం విభావేతుం “అనుసావనశ్చో నామా”తిఆదిమాహ. హీతి కారణత్తే నిపాతో. తస్స పన “అభిన్న”న్తి ఇమినా సమ్మన్దో వేదితబ్బో. తేనాతి భిన్నత్తా. అస్సాతి “యస్స సియా”తిఆదివచనత్తయస్స. అవస్సశ్చోతమేవం సమ్మటిచ్చితబ్బం, అజ్ఞాధా అతిప్పసజ్ఞోపి సియాతి దస్సేతుం “యది చేత”న్తిఆదిమాహ. ఏతన్తి “యస్స సియా”తిఆదివచనత్తయం. అపరే “అనుసావిత”న్తి పదం న అతీతత్తం దీపేతి, అథ ఖో అనాగతత్తం. ధాత్వత్తసమ్మన్దో కాలంతరవిహితోపి పచ్చయో కాలంతరే సాధు హోతీతి వికప్పేసుం. తేనాహ “అపరే ‘అనుసావిత’న్తి పదస్సా”తిఆది. ఉపరి ఉద్దేసావసానేతి పారాజికుద్దేసావసానే. అత్తయుత్తీనం అభావతోతి అనాగతత్తస్స చ కారణస్స చ అభావతో. ఇదాని తమేవ విభావేతుం “ఇదం హీ”తిఆదిమాహ. కథమేతం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “యది చస్సా”తిఆది. అయన్తి అనాగతకాలో. అనుసావితం హేస్సతీతి వదేయ్యాతి అనుప్పయోగం అనాగతకాలం కత్వా “అనుసావితం హేస్సతీ”తి బుద్ధో వదేయ్య. అయం హేత్థాధిప్పాయో – యది చేత్త ధాత్వత్తసమ్మన్దో త-పచ్చయో సియా, తథా సతి ధాత్వత్తసమ్మన్దో నామ విసేసనవిసేస్సభావో, సో చ అనుప్పయోగస్స సమానత్తభావే సతి ఉప్పజ్జతి, నాసతీతి “హేస్సతీ”తి అనుప్పయోగం వదేయ్య, న చ వుత్తం. తస్మా అనాగతం న దీపేతి, అతీతకాలమేవ దీపేతీతి. అనుసావియమానేతి వచనతోతి “అనుసావియమానే”తి వత్తమానకాలవచనతో. యది ఏవం “యావతతియం అనుసావితం హోతీ”తి కిమిదన్తి ఆహ “యావతతియ”న్తిఆది. కిం తేన లక్ఖీయతి, యేనేతం లక్ఖణవచనమత్తం సియాతి ఆహ “తేనా”తిఆది. తేనాతి లక్ఖణవచనమత్తేన హేతునా.

తదేతన్తి పాతిమోక్షం. తం పనేతన్తి “తత్థాయస్మన్తే పుచ్చామీ”తిఆదికం యావతతియానుసావనం. న దిస్సతీతి నోపలబ్ధతి. ఇమమేవ చ అత్తన్తి ఇమం అష్టేహి వుత్తమేవత్తం. యది హి “యస్స సియా ఆపత్తి”తిఆదివచనత్తయం యావతతియానుసావనం సియా, తదేవ ఉపోసథక్ఖన్తకే (మహావ. ౧౩౨ ఆదయో) వదేయ్య, న పన “సకిమ్మి అనుసావితం హోతీ”తిఆదికన్తి అధిప్పాయో. నను చాయం వినిచ్చయో అట్టకథాసు న ఆగతో, అథ కుతో లద్ధోతి ఆహ “అయమేత్థా”తిఆది. వినయట్టానేసు కతపరిచయానం ఆచరియానం తం తం అత్తం శాపేన్తి పవేణి ఆచరియపరమ్మరా, తాయ ఆభతో ఆనీతో ఆచరియపరమ్మరాభతో.

నను సమ్మజానముసావాదే పాచిత్తియేన భవితబ్బం, అథ కథం దుక్కటాపత్తి హోతీతి ఆహ “సా చ ఖో న ముసావాదలక్ఖణేనా”తిఆది. సమ్మజానముసావాదే కిం హోతీతి య్వాయం “సమ్మజానముసావాదో అస్స హోతీ”తి వుత్తో, సో ఆపత్తితో కిం హోతి, కతరా ఆపత్తి హోతీతి అత్తో. దుక్కటం హోతీతి దుక్కటాపత్తి హోతి. వచీద్వారే అకిరియసముట్టానాపత్తి హోతీతి అస్స హి భిక్ఖునో అధమ్మికాయ పటిజ్ఞాయ తుట్ఠీభూతస్స నిసిన్నస్స మనోద్వారే ఆపత్తి నామ నత్తి. యస్మా పన ఆవికాతబ్బం నావికాసి, తేనస్స వచీద్వారే అకిరియతో అయం ఆపత్తి సముట్టాతీతి వేదితబ్బా. ఇదాని వుత్తమేవత్తం పాళియా సాధేతుం “పుత్తమ్మి చేత”న్తిఆదిమాహ. ఏతం ఉపాలితేరేన పరివారే సేదమోచనగాధాసు (పరి. ౪౭౯) పుత్తమ్మి చాతి అత్తో.

అనాలపన్నో మనుజేన కేనచి వాచాతి కేనచి మనుజేన వాచాయ అనాలపన్నో. గిరం నో చ పరే భణేయ్యాతి “ఇతి ఇమే సోస్సన్తీ”తి పరపుగ్గలే సన్ధాయ సద్దమ్మి న నిచ్చారేయ్య. ఆపజ్జేయ్య వాచసికన్తి వాచతో సముట్టితం ఆపత్తిం ఆపజ్జేయ్య. పజ్జామేసా కుసలేహి చిన్తితాతి ఏత్త పజ్జామేసాతి లిక్ఖబ్బత్తయేన వుత్తం, ఏసో పజ్జో కుసలేహి చిన్తితోతి అత్తో. అయం పజ్జో ఇమమేవ ముసావాదం సన్ధాయ వుత్తో.

తంతంసమ్మత్తియా విబన్ధనవసేన సత్తసన్తానస్స అన్తరే వేమజ్జే ఏతి ఆగచ్ఛతీతి అన్తరాయో, దిట్టధమ్మికాదిఅనత్తో, అతిక్కమనట్టేన తస్మిం అన్తరాయే నియుత్తో, అన్తరాయం వా ఫలం అరహతి, అన్తరాయస్స వా కరణసీలోతి అన్తరాయీకో. తేనాహ “విప్పటిసారవత్తుతాయా”తిఆది. తత్త విప్పటిసారవత్తుతాయాతి విప్పటిసారో నామ పచ్చానుతాపవసేన చిత్తవిప్పటిసారో, తస్స కారణతాయాతి అత్తో. పఠమజ్ఞానాదిపచ్చయభూతఅపిప్పటిసారవిరుద్ధస్స విప్పటిసారస్స పచ్చయత్తాతి వుత్తం హోతి. పామోజ్జాదిసమ్భవన్తి దుబ్బలతరుణా పీతి పామోజ్జం, తం ఆది యేసం తే పామోజ్జాయో, తేసం సమ్భవో పటిలాభో పామోజ్జాదిసమ్భవో, తం. ఆదిసద్దేన పీతిప్పస్సద్ధాదీనం గహణం. పఠమజ్ఞానాదీనన్తి ఏత్థాదిసద్దేన పన “దుతియస్స ఝానస్స అధిగమాయ అన్తరాయీకో, తతియస్స ఝానస్స అధిగమాయ అన్తరాయీకో, చతుత్థస్స ఝానస్స అధిగమాయ అన్తరాయీకో, ఝానానం, విమోక్షానం, సమాధీనం, సమాపత్తీనం, నేక్ఖమ్మానం, నిస్సరణానం, పవివేకానం, కుసలానం ధమ్మానం అధిగమాయ అన్తరాయీకో”తి (మహావ. ౧౩౫) వుత్తదుతియజ్ఞానాదీనం సజ్గహో దట్టట్టో. “తస్మా”తి వుత్తే యంతంసద్ధానం అబ్బభిచారితసమ్మన్దతాయ “యస్మా”తి అయమత్తో ఉపట్టితోయేవ హోతీతి ఆహ “తస్మాతి యస్మా”తిఆది. జానన్తేనాతి జానమానేన. ఇమినాస్స సమ్మజానముసావాదస్స సచిత్తకతం దస్సేతి. విసుద్ధిం అపేక్షతీతి విసుద్ధాపేక్షో, తేన విసుద్ధాపేక్షేన. సా చ విసుద్ధి ఇథ వుట్టానాదీతి ఆహ “వుట్టాతుకామేన విసుజ్ఞితుకామేనా”తి. వుట్టానగామినితో సజ్ఞాదిసేసతో వుట్టాతుకామేన, దేసనాగామినితో విసుజ్ఞితుకామేనాతి అత్తో. సజ్ఞమజ్జే వా గణమజ్జే వా ఏకపుగ్గలే వాతి ఉపోసథగ్గే సజ్ఞస్స ఆరోచనవసేన సజ్ఞమజ్జే వా తత్తేవ ఉభతో నిసిన్నానం ఆరోచనవసేన గణమజ్జే వా అనన్తరస్స ఆరోచనవసేన ఏకపుగ్గలే వా పకాసేతబ్బా. ఇతో వుట్టహిత్యాతి ఇతో ఉపోసథగ్గతో వుట్టాయ. ఏత్త పన సభాగోయేవ వత్తట్టో. విసభాగస్స హి వుచ్చమానే భణ్ణనకలహసజ్ఞభేదాదీనిపి హోన్తి. తస్మా తస్స అవత్వా “ఇతో వుట్టహిత్యా పటికరిస్సామీ”తి ఆభోగం కత్వా ఉపోసథో కాతట్టోతి అన్తకట్టకథాయం (మహావ. అట్ట. ౧౭౦) వుత్తం.

కరణత్థేతి తతియావిభత్తిఅత్తే. కత్తరి హేతం పచ్చత్తవచనం హోతి ఫాసుసద్ధాపేక్షాయ. పచ్చత్తవచనన్తి పఠమావచనం. పఠమజ్ఞానాదీనం అధిగమాయ ఫాసు హోతీతి అధిగమత్తం తస్స భిక్షునో ఫాసు హోతి సుఖం హోతి సంవరస్స అవిప్పటిసారహేతుత్తా. తేనాహ “అవిప్పటిసారమూలకాన”న్తిఆది. పాపపుజ్ఞానం కతాకతవసేన చిత్తవిప్పటిసారాభావో అవిప్పటిసారో, సో మూలం కారణం యేసం తే అవిప్పటిసారమూలా, అవిప్పటిసారమూలాయేవ అవిప్పటిసారమూలకా, తేసం అవిప్పటిసారమూలకానం. సుఖప్పటిపదా సమ్మజ్జతీతి సుఖా పటిపదా సమిజ్జతి, పఠమజ్ఞానాదీనం సుఖేన అధిగమో హోతీతి అధిప్పాయో. హోతి చేత్త -

“నిదానే ఇత్తిట్టపనం, పుబ్బకేచ్చస్స పుచ్చనం;
నిదానుద్దేససవనే, విసుద్ధారోచనే విధి;
అనారోచనే చాపత్తి, ఇోయ్యం పిణ్ణత్థపఞ్చక”న్తి.

ఇతి కజ్ఞావితరణియా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

నిదానవణ్ణనా నిట్టితా.

పారాజికకణ్డం

ఇదాని నిదానుద్దేశానంతరం వుత్తస్స పారాజికుద్దేశస్స అత్థం సంవణ్ణేతుం “ఇదానీ”తిఆది ఆరద్ధం. నిదానానంతరన్తి భావనపుంసకనిద్దేశో, నిదానం అనంతరం కత్వాతి వుత్తం హోతి. తత్థాతి పారాజికకణ్డే. పాతిమోక్షేతి భిక్షుపాతిమోక్షే. చత్తారోతి గణనపరిచ్ఛేదో ఊనాతిరేకభావనివత్తనతో. పారాజికాతి సజాతినామం. ఆపత్తియోతి సబ్బసాధారణనామం. ఉద్ధిసీయతీతి ఉద్దేశో. భావప్పుధానోయం నిద్దేశో. తేనాహ “ఉద్ధిసీతబ్బత”న్తి.

౧. పఠమపారాజికవణ్ణనా

యో పనాతి (పారా. అట్ట. ౧.౪౨) భిక్షుపదభాజనీయవణ్ణనా) ఏత్థ యస్మా పనాతి నిపాతమత్తం, యోతి అత్థపదం, తస్మా అనియమేన పుగ్గలం దీపేతి. తస్మా తస్స అత్థం దస్సేన్తో “యో కోచీ”తి ఆహ. యస్మా పన యో యోకోచి నామ, సో అవస్సం లిజ్జయుత్తజాతినామగోత్తసీలవిహారగోచరవయేసు ఏకేనాకారేన పజ్ఞాయతి, తస్మా తం తథా ఇహేతుం “రస్సదీఘాదినా”తిఆదిమాహ. ఆదిసద్దేన నవకమ్మాదీనం గహణం. లిజ్జాదిభేదేనాతి లిజ్జీయతిఇయతి ఏతేనాతి లిజ్జం, తం ఆది యేసం తేతి లిజ్జాదయో, తేసం భేదో లిజ్జాదిభేదో, తేన లిజ్జాదిభేదేన. ఏత్థాదిసద్దేన పన యుత్తాదీనం గహణం. ఇదం వుత్తం హోతి - లిజ్జవసేన యాదిసో వా తాదిసో వా హోతు, దీఘా వా రస్సో వా కాళో వా ఓదాతో వా మజ్జరచ్చవి వా కిసో వా థూలో వా. యోగవసేన యేన వా తేన వా యుత్తో హోతు, నవకమ్మయుత్తో వా ఉద్దేశయుత్తో వా వాసధురయుత్తో వా. జాతివసేన యంజచ్ఛో వా తంజచ్ఛో వా హోతు, ఖత్తియో వా బ్రాహ్మణో వా వేస్సో వా సుద్ధో వా. నామవసేన యథానామో వా తథానామో వా హోతు, బుద్ధరక్ఖితో వా ధమ్మరక్ఖితో వా సజ్జరక్ఖితో వా. గోత్తవసేన యథాగోత్తో వా తథాగోత్తో వా హోతు, కచ్చాయనో వా వాసిట్ఠో వా కోసియో వా. సీలేసు యథాసీలో వా తథాసీలో వా హోతు, నవకమ్మసీలో వా ఉద్దేశసీలో వా వాసధురసీలో వా. విహారేసుపి యథావిహారీ వా తథావిహారీ వా హోతు, నవకమ్మవిహారీ వా ఉద్దేశవిహారీ వా వాసధురవిహారీ వా. గోచరేసుపి యథాగోచరో వా తథాగోచరో వా హోతు, నవకమ్మగోచరో వా ఉద్దేశగోచరో వా వాసధురగోచరో వా. వయేసుపి యో వా సో వా హోతు థేరో వా నవో వా మజ్జిమో వా, అథ ఖో సబ్బోవ ఇమస్మిం అత్థే “యో”తి వుచ్చతీతి.

ఇదాని “భిక్షా”తి పదం సంవణ్ణేతుం “ఏహిభిక్షాపసమ్మదా”తిఆదిమాహ. తత్థ “ఏహి భిక్షా”తి భగవతో వచనమత్తేన భిక్షుభావో ఏహిభిక్షాపసమ్మదా. “బుద్ధం సరణం గచ్ఛామి”తిఆదినా (మహావ. ౧౦౨) నయేన తిక్ఖత్తుం వాచం భిన్నిత్వా వుత్తేహి తీహి సరణగమనేహి ఉపసమ్మదా సరణగమనూపసమ్మదా. ఓవాదప్పటిగ్గహణాపసమ్మదా (పారా. అట్ట. ౧.౪౨) నామ -

“తస్మాతిహ తే, కస్సప, ఏవం సిక్ఖితబ్బం ‘తిబ్బం మే హిరోత్తప్పం పచ్చుపట్టితం భవిస్సతి థేరేసు నవేసు మజ్జిమేసూ’తి, ఏవణ్ణో తే కస్సప సిక్ఖితబ్బం. తస్మాతిహ తే, కస్సప, ఏవం సిక్ఖితబ్బం ‘యం కిణ్ఛే ధమ్మం సుణిస్సామి కుసలూపసంహితం, సబ్బం తం అట్టిం కత్వా మనసి కరిత్వా సబ్బచేతసా సమన్నాహరిత్వా ఓహితసోతో ధమ్మం సుణిస్సామి’తి, ఏవణ్ణో తే, కస్సప, సిక్ఖితబ్బం. తస్మాతిహ తే, కస్సప, ఏవం సిక్ఖితబ్బం ‘సాతసహగతా చ మే కాయగతాసతి న విజహిస్సంతీ’తి, ఏవణ్ణో తే, కస్సప, సిక్ఖితబ్బం”న్తి (సం. ని. ౨.౧౨౪) -

ఇమినా ఓవాదప్పటిగ్గహణేన మహాకస్సపత్తేరస్స అనుజ్ఞాతఉపసమ్మదా.

పజ్ఞాబ్యాకరణాపసమ్మదా నామ సోపాకస్స అనుజ్ఞాతఉపసమ్మదా. భగవా కిర పుబ్బారామే అనుచక్కుమంతం సోపాకసామణేరం “ఉద్దుమాతకసజ్ఞా”తి వా సోపాక ‘రూపసజ్ఞా’తి వా ఇమే ధమ్మా నానత్థా నానాబ్యజ్ఞానా, ఉదాహు ఏకత్థా బ్యజ్ఞానమేవ నాన”న్తి (పారా. అట్ట. ౧.౪౨) దస అసుభనిస్సితే పజ్ఞో పుచ్చి. సో తే బ్యాకాసీ. భగవా తస్స సాధుకారం దత్వా “కతివస్సో త్వం, సోపాక”తి పుచ్చి. సత్తవస్సోహం భగవాతి. “సోపాక, త్వం మమ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన సద్ధిం సంసద్ధిత్వా పజ్ఞో బ్యాకాసీ”తి ఆరద్ధచిత్తో ఉపసమ్మదం అనుజాని, అయం పజ్ఞాబ్యాకరణాపసమ్మదా.

అట్టగరుధమ్మపటిగ్గహణాపసమ్మదా నామ మహాపజాపతియా అట్టగరుధమ్మప్పటిగ్గహణేన అనుజ్ఞాతఉపసమ్మదా.

దూతేనూపసమ్మదా నామ అడ్డకాసియా గణికాయ అనుజ్ఞాతఉపసమ్మదా.

అట్టవాచికూపసమ్మదా నామ భిక్షునియా భిక్షునిసజ్ఞతో ఇత్తిచతుత్థేన, భిక్షుసజ్ఞతో ఇత్తిచతుత్థేనాతి ఇమేహి ద్వీహి కమ్మేహి ఉపసమ్మదా.

ఇత్తిచతుత్థకమ్మాపసమ్మదా నామ భిక్షూనం ఏతరహి ఉపసమ్మదా. ఇత్తిచతుత్థేనాతి తీహి అనుస్సావనాహి, ఏకాయ చ ఇత్తియాతి ఏవం ఇత్తిచతుత్థేన. కిఞ్చాపి హి ఇత్తి సబ్బపరమం వుచ్చతి, తిస్సన్నం పన అనుస్సావనానం అత్థబ్యజ్ఞానభేదాభావతో అత్థబ్యజ్ఞానభిన్నం ఇత్తిం తాసం చతుత్థన్తి కత్వా “ఇత్తిచతుత్థ”న్తి వుచ్చతి. అకుప్పీనాతి అకోపేతబ్బతం, అప్పటిక్కోసితబ్బతఞ్చ ఉపగతేన. తానారహీనాతి కారణారహీన సత్థు సాసనారహీన. ఉపసమ్మన్నో నామ ఉపరిభావం సమాపన్నో, పత్తోతి అత్తో. భిక్షుభావో హి ఉపరిభావో, తఞ్ఞోస యథావుత్తేన కమ్మేన సమాపన్నత్తా “ఉపసమ్మన్నో”తి వుచ్చతి. కస్మా పనేత్థ ఇమినావ ఉపసమ్మన్నో ఇధ గహితో, నాజ్ఞోహితి? వుచ్చతే - ఏహిభిక్షూపసమ్మదా అన్తిమభవికానమేవ, సరణగమనూపసమ్మదా పరిసుద్ధానం, ఓవాదప్పటిగ్గహణపజ్ఞాబ్యాకరణాపసమ్మదా మహాకస్సపసోపాకానం, న చ తే భబ్బా పారాజికాదిలోకవజ్జం ఆపజ్జితుం, అట్టగరుధమ్మప్పటిగ్గహణాదయో చ భిక్షునీనయేవ అనుజ్ఞాతా. అయఞ్చ భిక్షు, తస్మా ఇత్తిచతుత్థేనేవ ఉపసమ్మదాకమ్మేన ఉపసమ్మన్నో ఇధ గహితో, నాజ్ఞోహితి వేదితల్పో. పణ్ణత్తివజ్ఞేసు పన సిక్ఖాపదేసు అజ్ఞోపి ఏహిభిక్షూపసమ్మదాయ ఉపసమ్మన్నాదయో సజ్ఞయ్యన్తి (సారత్థ. టీ. ౨.౪౨ భిక్షుపదభాజనీయవణ్ణనా). వక్ఖతి హి “పణ్ణత్తివజ్ఞేసు పన అజ్ఞోపి సజ్ఞహం గచ్ఛన్తి”తి. ఇదాని “అకుప్పీన తానారహీన ఉపసమ్మన్నో”తి సంఖితేన వుత్తమత్థం విత్థారేత్వా దస్సేతుం “తస్స పనా”తిఆదిమాహ.

తత్థాతి తేసు పఞ్చసు. వసతి ఏత్థాతి వత్తు, ఆధారో పతిట్టా. తేనాహ “ఉపసమ్మదాపిక్ఖో పుగ్గలో”తి. ఊనాని అపరిపుణ్ణాని వీసతి వస్సాని అస్సాతి ఊనవీసతివస్సో. ఏత్త యం వత్తబ్బం, తం ఉపరి సప్పాణకవగ్గే ఊనవీసతిసిక్ఖాపదే (కజ్ఞా. అట్ట. ఊనవీసతివస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా) వణ్ణయిస్సామ. తేనూతి పణ్ణకాదీసు ఏకాదససు అభబ్బపుగ్గలేసు. పణ్ణకో (మహావ. అట్ట. ౧౦౯) పనేత్థ పఞ్చవిధో హోతి ఆసిత్తపణ్ణకో, ఉసూయపణ్ణకో, ఓపక్కమికపణ్ణకో, నఘంసకపణ్ణకో, పఘపణ్ణకోతి. తేసు ఆసిత్తపణ్ణకస్స చ ఉసూయపణ్ణకస్స చ పబ్బజ్ఞా న వారితా, ఇతరేసం తిణ్ణం వారితా. తేసుపి పఘపణ్ణకస్స యస్మిం పఘే పణ్ణకో హోతి, తస్మింయేవస్స పఘే పబ్బజ్ఞా వారితాతి. తయో చేత్థ పబ్బజ్ఞాపసమ్మదానం అభబ్బతాయ

అవత్తూ. తేనాహ “ఆసిత్తపణ్ణకఞ్చా”తిఆది. తత్త యస్స పరేసం అభజాతం ముఖేన గహేత్వా అసుచినా ఆసిత్తస్స పరిళాహో వూపసమ్మతి, అయం ఆసిత్తపణ్ణకో. యస్స పరేసం అజ్ఞాచారం పస్సతో ఉసూయాయ ఉప్పన్నాయ పరిళాహో వూపసమ్మతి, అయం ఉసూయపణ్ణకో. యస్స ఉపక్కమేన బీజాని అపసీతాని, అయం ఓపక్కమికపణ్ణకో (వి. సఙ్గ. అట్ట. ౧౩౩; వి. వి. టీ. మహావగ్గ ౨.౧౦౯). యో పన పటిసన్ధియంయేవ అభావకో ఉప్పన్నో, అయం నపుంసకపణ్ణకో. ఏకచ్ఛో పన అకుసలవిపాకానుభావేన కాళపక్ఖే పణ్ణకో హోతి, జుట్టపక్ఖే పనస్స పరిళాహో వూపసమ్మతి, అయం పక్ఖపణ్ణకోతి వేదితబ్బో.

ధేయ్యేన సంవాసో ఏతస్సాతి ధేయ్యసంవాసకో. సో చ న సంవాసమత్తస్సేవ ధేనకో ఇధాధిప్పేతో, అథ ఖో లిఙ్గస్స, తదుభయస్స చ ధేనకోపీతి ఆహ “ధేయ్యసంవాసకో పన తివిధో”తిఆది. న భిక్ఖవస్సాని గణేతీతి (మహావ. అట్ట. ౧౧౦) “అహం దసవస్సో వా వీసతివస్సో వా”తి ముసా వత్వా భిక్ఖవస్సాని న గణేతి. న యథావృద్ధం భిక్ఖూనం వా సామణేరానం వా వన్దనం సాదియతీతి అత్తనా ముసావాదం కత్వా దస్సితవస్సానురూపేన యథావృద్ధం వన్దనం నాధివాసేతి. న ఆసనేన పటిబాహతీతి “అపేహి, మే ఏతం పాపుణాతీ”తి ఆసనేన నప్పటిబాహతి. న ఉపోసథాదీసు సన్దిస్సతీతి ఉపోసథప్పవారణాదీసు న సన్దిస్సతి. లిఙ్గమత్తస్సేవాతి ఏవసద్దేన సంవాసం నివత్తేతి. సమానోతి సన్తో. లిఙ్గానురూపస్స సంవాసస్సాతి సామణేరలిఙ్గానురూపస్స సామణేరసంవాసస్స. సచే పన కాసాయే ధురం నిక్ఖిపిత్వా నగ్గో వా ఓదాతవత్తనివత్తో వా మేధునసేవనాదీహి అస్సమణో హుత్వా కాసాయాని నివాసేతి, లిఙ్గత్తేనకో హోతి. సచే గిహిభావం పత్తయమానో కాసాయం ఓవట్టికం కత్వా, అఞ్ఞోన వా ఆకారేన గిహినివాసనేన నివాసేతి “సోభతి ను ఖో మే గిహిలిఙ్గం, న సోభతీ”తి వీమంసనత్తం, రక్ఖతి తావ, “సోభతీ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా పున లిఙ్గం సాదియతి, లిఙ్గత్తేనకో హోతి. ఓదాతం నివాసేత్వా వీమంసనసమ్మటిచ్చనేసుపి ఏసేవ నయో . సచేపి నివత్తకాసావస్స ఉపరి ఓదాతం నివాసేత్వా వీమంసతి వా సమ్మటిచ్చతి వా, రక్ఖతి ఏవ.

అన్తిమవత్తుఅజ్ఞాపన్నకేపి ఏసేవ నయోతి పారాజికం ఆపన్నకే భిక్ఖుష్ఠిపి ఏసేవ నయోతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి – సచే కోచి భిక్ఖు కాసాయే సఉస్సాహోవ ఓదాతం నివాసేత్వా మేధునం పటిసేవిత్వా పున కాసాయాని నివాసేత్వా వస్సగణనాదిభేదం సబ్బం విధిం ఆపజ్జతి, అయం భిక్ఖూహి దిన్న లిఙ్గస్స అపరిచ్చత్తత్తా న లిఙ్గత్తేనకో, లిఙ్గానురూపస్స సంవాసస్స సాదితత్తా నాపి సంవాసత్తేనకోతి. విదేసన్తి పరదేసం. ఇదఞ్చ వఞ్చేతుం సక్కుణేయ్యట్టానం దస్సేతుం వుత్తం. యో పన సదేసేపి ఏవం కరోతి, సోపి సంవాసత్తేనకోవ. “సంవాసమత్తస్సేవా”తి ఇమినా లిఙ్గం పటిక్ఖిపతి. సచే కోచి వృద్ధపబ్బజితో (మహావ. అట్ట. ౧౧౦) భిక్ఖవస్సాని గణేత్వా మహాపేళాదీసు దియ్యమానభత్తం గణ్ఠాతి, సోపి ధేయ్యసంవాసకో హోతి. సయం సామణేరోవ సామణేరప్పటిపాటియా కూటవస్సాని గణేత్వా గణ్ఠన్తో ధేయ్యసంవాసకో న హోతి. భిక్ఖు పన భిక్ఖుపటిపాటియా కూటవస్సాని గణేత్వా గణ్ఠన్తో భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బో.

నను సంవాసో నామ ఏకకమ్మం ఏకుద్దేసో సమసిక్ఖతాతి ఆహ “భిక్ఖవస్సగణనాదికో హి”తిఆది. ఇమినా న కేవలం ఏకకమ్మాదికోవ కిరియభేదో సంవాసోతి ఇధాధిప్పేతో, అథ ఖో తదఞ్ఞో భిక్ఖవస్సగణనాదికోపీతి దస్సేతి. ఇమస్మిం అత్థేతి ధేయ్యసంవాసకాధికారే. సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయాతి సిక్ఖం పరిచ్చజిత్వా. ఇదం వుత్తం హోతి – సచే కోచి భిక్ఖు సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ లిఙ్గం అనపనేత్వా దుస్సీలకమ్మం కత్వా వా అకత్వా వా “న మం కోచి జానాతీ”తి పున సబ్బం పుట్టే వుత్తం వస్సగణనాదిభేదం విధిం పటిపజ్జతి, సో ధేయ్యసంవాసకో హోతి.

సచే పన కస్సచి రాజా కుద్ధో హోతి, సో “ఏవం మే సోత్థి భవిస్సతీ”తి సయమేవ లిఙ్గం గహేత్వా పలాయతి. తం దిస్సా రఙ్గో ఆరోచేన్తి. రాజా “సచే పబ్బజితో, న తం లబ్బా కిఞ్చి కాతు”న్తి తస్మిం కోధం పటివినేతి. సో “వూపసంతం మే రాజభయ”న్తి సజ్ఞమజ్ఞం అనోసరిత్వావ గిహిలిఙ్గం గహేత్వా ఆగతో పబ్బాజేతబ్బో. అథాపి “సాసనం నిస్సాయ మయా జీవితం లద్ధం, హన్త దాని అహం పబ్బజామీ”తి ఉప్పన్నసంవేగో తేనేవ లిఙ్గేన ఆగత్వా ఆగస్తుకవత్తం న సాదియతి, భిక్షూహి పుట్టో వా అపుట్టో వా యథాభూతమత్తానం ఆవికత్వావ పబ్బజ్జం యాచతి, లిఙ్గం అపనేత్వా పబ్బాజేతబ్బో. సచే పన వత్తం సాదియతి, పబ్బజితాలయం దస్సేతి, సబ్బం పుట్టే వుత్తం వస్సగణనాదిభేదం పటిపజ్జతి, అయం పన న పబ్బాజేతబ్బో.

ఇథ పనేకచ్ఛో దుబ్బిక్ఖే జీవితం అసక్కోన్తో సయమేవ లిఙ్గం గహేత్వా సబ్బపాసణ్ణియభత్తాని భుజ్జన్తో దుబ్బిక్ఖే వీతివత్తే సజ్ఞమజ్ఞం అనోసరిత్వావ గిహిలిఙ్గం గహేత్వా ఆగతోతి సబ్బం పురిమసదిసమేవ.

అపరో మహాకన్తారం నిత్థరితుకామో హోతి, సత్థవాహో చ పబ్బజితే గహేత్వా గచ్ఛతి. సో “ఏవం మం సత్థవాహో గహేత్వా గమిస్సతీ”తి సయమేవ లిఙ్గం గహేత్వా సత్థవాహేన సద్ధిం కన్తారం నిత్థరిత్వా ఖేమంతం పత్వా సజ్ఞమజ్ఞం అనోసరిత్వావ గిహిలిఙ్గం గహేత్వా ఆగతోతి సబ్బం పురిమసదిసమేవ.

అపరో రోగభయే (మహావ. అట్ట. ౧౧౦; వి. సజ్ఞ. అట్ట. ౧౩౮) ఉప్పన్నే జీవితం అసక్కోన్తో సయమేవ లిఙ్గం గహేత్వా సబ్బపాసణ్ణియభత్తాని భుజ్జన్తో రోగభయే వూపసంతే సజ్ఞమజ్ఞం అనోసరిత్వావ గిహిలిఙ్గం గహేత్వా ఆగతోతి సబ్బం పురిమసదిసమేవ.

అపరస్స ఏకో వేరికో కుద్ధో హోతి, ఘాతేతుకామో నం విచరతి. సో “ఏవం మే సోత్థి భవిస్సతీ”తి సయమేవ లిఙ్గం గహేత్వా పలాయతి. వేరికో “కుహిం సో”తి పరియేసంతో “పబ్బజిత్వా పలాతో”తి సుత్వా “సచే పబ్బజితో, న తం లబ్బా కిఞ్చి కాతు”న్తి తస్మిం కోధం పటివినేతి. సో “వూపసంతం మే వేరిభయ”న్తి సజ్ఞమజ్ఞం అనోసరిత్వావ గిహిలిఙ్గం గహేత్వా ఆగతోతి సబ్బం పురిమసదిసమేవ.

అపరో ఇతికులం గత్వా సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ గిహీ హుత్వా “ఇమాని చీవరాని ఇథ వినస్సిస్సన్తి, సచేపి ఇమాని గహేత్వా విహారం గమిస్సామి, అన్తరామగ్గే మం ‘చోరో’తి గహేస్సన్తి, యంనూనాహం కాయపరిహారియాని కత్వా గచ్ఛేయ్య”న్తి చీవరాహరణత్థం నివాసేత్వా చ పారుపిత్వా చ విహారం గచ్ఛతి. తం దూరతోవ ఆగచ్ఛంతం దిస్సా సామణేరా చ దహరా చ అబ్బుగ్గచ్ఛన్తి, వత్తం దస్సేన్తి. సో న సాదియతి, యథాభూతమత్తానం ఆవికరోతి. సచే భిక్షూ “న దాని మయం తం ముఞ్చిస్సామా”తి బలక్కారేన పబ్బాజేతుకామా హోన్తి, కాసాయాని అపనేత్వా పున పబ్బాజేతబ్బో. సచే పన “న ఇమే మమ హీనాయావత్తభావం జానన్తీ”తి తంయేవ భిక్షుభావం పటిజానిత్వా సబ్బం పుట్టే వుత్తవస్సగణనాదిభేదం విధిం పటిపజ్జతి, అయం న పబ్బాజేతబ్బో. తేనాహ “రాజదుబ్బిక్ఖకన్తార-రోగవేరిభయేన వా”తిఆది. భయసద్ధో చేత్థ పచ్చేకం యోజేతబ్బో “రాజభయేన, దుబ్బిక్ఖభయేనా”తిఆదినా. లిఙ్గం ఆదియతీతి వేసం గణ్ఠాతి. ఇథాతి ఇమస్మిం సాసనే. సంవాసం నాధివాసేతి, యావ సో సుద్ధమానసోతి భిక్షూనం వఞ్చేతుకామతాయ అభావతో యో సుద్ధమానసో యావ సంవాసం నాధివాసేతి, తావ ఏస “గిహీ మం ‘సమణో’తి జానన్తూ”తి వఞ్చనచిత్తే సతిపి భిక్షూనం వఞ్చేతుకామతాయ అభావతో దోసో నత్థితి థేయ్యసంవాసకో నామాతి న వుచ్చతీతి అత్థో.

తిథియేసు పక్కనకో పవిట్టోతి తిథియపక్కనకో. సో చ న కేవలం తత్త పవిట్టమత్తేనేవ తిథియపక్కనకో హోతి, అథ ఖో తేసం లద్దిగ్గహణేన. తేనాహ “యో పనా”తిఆది. “ఉపసమ్పన్నో”తి ఇమినా అనుపసమ్పన్నో తిథియపక్కనకో న హోతీతి దస్సేతి. వుత్తజ్ఞోతం కురున్దిఅట్టకథాయం “అయశ్చ తిథియపక్కనకో నామ ఉపసమ్పన్నభిక్కునా కథితో, తస్మా సామణేరో సలిజ్ఞేన తిత్థాయతనం గతోపి పున పబ్బజ్జశ్చ ఉపసమ్పదశ్చ లభతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౧౧౦). కుసచీరాదికన్తి ఏత్థాదిసద్దేన ఫలకక్షణజటాదీనం గహణం. సచేపి “అయం పబ్బజ్జా సేట్టా”తి సేట్టభావం వా ఉపగచ్ఛతి, న ముచ్ఛతి, తిథియపక్కనకోవ హోతి. వతానీతి ఉక్కుటికప్పధానాదీని వతాని. సచే పన “సోభతి ను ఖో మే తిథియపబ్బజ్జా, నను ఖో సోభతీ”తి వీమంసనత్తం కుసచీరాదీని నివాసేతి, జటం వా బన్ధతి, ఖారికాజం వా ఆదియతి, యావ న సమ్మటిచ్చతి తం లద్దిం, తావ రక్ఖతి, సమ్మటిచ్చితమత్తే తిథియపక్కనకో హోతి. అచ్చిన్నచీవరో పన కుసచీరాదీని నివాసేన్తో, రాజభయాదీహి వా తిథియలిజ్ఞం గణ్ణన్తో లద్దియా అభావేన నేవ తిథియపక్కనకో హోతి.

అవసేసో సబ్బోపీతి నాగసుపణ్ణయక్ఖగన్ధబ్బాదికో. యజ్ఞోత్త వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తమేవ.

యథా సమానజాతికస్స (సారత్థ. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౧౨) వికోపనే కమ్మం గరుతరం, న తథా విజాతికస్సాతి ఆహ “మనుస్సజాతికా”తి. పుత్తసమ్పన్నేన మాతాపితుసమజ్ఞా, దత్తకిత్తిమాదివసేనపి పుత్తవోహరో లోకే దిస్సతి, సో చ ఖో పరియాయతోతి నిప్పరియాయసిద్ధతం దస్సేతుం “జనేత్తీ”తి వుత్తం. జనేత్తీతి జనికా, మాతాతి అత్తో. యథా మనుస్సత్తభావే రితస్సేవ కుసలధమ్మానం తిక్ఖవిసదసూరభావాపత్తి, యథా తం తిణ్ణమ్మి బోధిసత్తానం బోధితయనిప్పత్తియం, ఏవం మనుస్సత్తభావే రితస్సేవ అకుసలధమ్మానమ్మి తిక్ఖవిసదసూరభావాపత్తితి ఆహ “మనుస్సభూతేనేవా”తి. సశ్శచ్చాతి “పాణో”తి సజ్ఞాయ సద్ధిం వధకచేతనాయ చేతేత్వా. అయం మాతుఘాతకో నామాతి అయం ఆనన్తరియేన మాతుఘాతకకమ్మేన మాతుఘాతకో నామ. యేన పన మనుస్సిత్తిభూతాపి అజనికా పోసావనికమాతా వా మహమాతా వా చూళమాతా వా జనికాపి వా అమనుస్సిత్తిభూతా మాతా ఘాతితా, తస్స పబ్బజ్జా న వారితా, న చ ఆనన్తరికో హోతి. యేన సయం తిరచ్ఛానభూతేన మనుస్సిత్తిభూతా మాతా ఘాతితా, సోపి ఆనన్తరికో న హోతి. తిరచ్ఛానగతత్తా పనస్స పబ్బజ్జా పటిక్ఖితా, కమ్మం పనస్స భారియం హోతి, ఆనన్తరియం ఆహచ్ఛేవ తిట్టతి.

యేన మనుస్సభూతో జనకో పితా సయమ్మి మనుస్సజాతికేనేవ సతా సశ్శచ్చ జీవితా వోరోపితో, అయం ఆనన్తరియేన పితుఘాతకకమ్మేన పితుఘాతకో నామాతి ఇమమత్తం అతిదిసన్తో “పితుఘాతకేపి ఏసేవ నయో”తి ఆహ. సచేపి హి వేసియా పుత్తో హోతి, “అయం మే పితా”తి న జానాతి, యస్స సమ్మవేన నిబ్బత్తో, సో చ తేన ఘాతితో, “పితుఘాతకో”త్వేవ సజ్ఞం గచ్ఛతి, ఆనన్తరియశ్చ పుసతి (మహావ. అట్ట. ౧౧౪).

ఏళకచతుక్కుం (మ. ని. అట్ట. ౩.౧౨౮; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౭౦; విభ. అట్ట. ౮౦౯; సారత్థ. టీ. మహావగ్గ ౩.౧౧౨), సగ్గామచతుక్కుం, చోరచతుక్కుశ్చోత్త కథేతబ్బం. “ఏళకం మారేమీ”తి అభిసన్ధినాపి హి ఏళకట్టానే రితం మనుస్సభూతం మాతరం వా పితరం వా మారేన్తో ఆనన్తరియం పుసతి మారణాధిప్పాయేనేవ ఆనన్తరియవత్తునో వికోపితత్తా. ఏళకాభిసన్ధినా, పన మాతాపితిఅభిసన్ధినా వా ఏళకం మారేన్తో ఆనన్తరియం న పుసతి ఆనన్తరియవత్తుఅభావతో. మాతాపితిఅభిసన్ధినా మాతాపితరో మారేన్తో పుసతేవ . ఏసేవ నయో ఇతరస్మిమ్మి చతుక్కుద్వయే. సబ్బత్త హి పురిమం అభిసన్ధిచిత్తం అప్పమాణం, వధకచిత్తం, పన తదారమ్మణజీవితినైయశ్చ ఆనన్తరియానానన్తరియభావే పమాణం.

అరహస్తపూతకోపి మనుస్సఅరహస్తవసేనేవ వేదితబ్బోతి ఆహ “యేన అస్తమసో గిహిలిజ్జే రితోపి”తిఆది.

అమనుస్సజాతికం పన అరహస్తం, మనుస్సజాతికం వా అవసేసం అరియపుగ్గలం ఘాతేత్వా ఆనస్తరికో న హోతి, పబ్బజ్జాపిస్స న వారితా, కమ్మం పన బలవం హోతి. తిరచ్ఛానో మనుస్సఅరహస్తమ్మి ఘాతేత్వా ఆనస్తరికో న హోతి, కమ్మం పన భారియన్తి అయమేత్థ వినిచ్ఛయో. యథా మాతాపితూసు, ఏవం అరహస్తేపి ఏళకచతుక్కాదీని వేదితబ్బాని.

పకతత్తం భిక్షునిన్తి పరిసుద్ధసీలం ఉభతోసజ్జే ఉపసమ్మన్నం భిక్షునిం. యో (మహావ. అట్ట. ౧౧౫) పన కాయసంసగ్గేన సీలవినాసం పాపేతి, తస్స పబ్బజ్జా చ ఉపసమ్మదా చ న వారితా. బలక్కారేన ఓదాతవత్థవసనం కత్వా అనిచ్ఛమానంయేవ దూసేన్తోపి భిక్షునిదూసకోయేవ, బలక్కారేన పన ఓదాతవత్థవసనం కత్వా ఇచ్ఛమానం దూసేన్తో భిక్షునిదూసకో న హోతి. కస్మా? యస్మా గిహిభావే సమ్మటిచ్ఛితమత్తేయేవ సా అభిక్షునీ హోతి . సకిం సీలవిపన్నం పన పచ్ఛా దూసేన్తో సిక్ఖమానసామణేరిసు చ విప్పటిపజ్జన్తో నేవ భిక్షునిదూసకో హోతి, పబ్బజ్జం, ఉపసమ్మదశ్చా లభతీతి.

ధమ్మతో ఉగ్గతం అపగతం ఉద్ధమ్మం. ఉబ్బినయన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. చతున్నం కమ్మానన్తి అపలోకనశ్చిత్తిదుతియశ్చిత్తిచతుత్తసజ్జాతానం చతున్నం కమ్మానం. ఇమేసజ్జో అజ్ఞాతరం సజ్జకమ్మం ఏకసీమాయం విసుం విసుం కరోన్తేన సజ్జో భిన్నో నామ హోతి. తేన వుత్తం “చతున్నం కమ్మానం అజ్ఞాతరవసేన సజ్జం భిన్నతీ”తి.

“దుట్టచిత్తేనా”తి వుత్తమేవత్తం విభావేతుం “వధకచిత్తేనా”తి వుత్తం. వధకచేతనాయ హి దూసితం చిత్తం ఇధ దుట్టచిత్తం నామ. లోహితం ఉప్పాదేతీతి అన్తోసరీరేయేవ లోహితం ఉప్పాదేతి, సశ్చేతం కరోతీతి అధిప్పాయో. న హి తథాగతస్స అభేజ్జకాయతాయ పరూపక్కమేన ధమ్మం భిన్దిత్వా లోహితం పగ్గరతి, సరీరస్స పన అన్తోయేవ ఏకస్మిం రానే లోహితం సమోసరతి, ఆఘాతేన పకుప్పమానం సశ్చేతం హోతి, తం సన్ధాయేతం వుత్తం. యో పన రోగవూపసమనత్తం జీవకో వియ సత్థేన ఫాల్తేత్వా పూతిమంసశ్చా లోహితశ్చా నీవారిత్వా ఫాసుకం కరోతి, అయం లోహితుప్పాదకో న హోతి, బహుం పన సో పుజ్జాం పసవతి (మహావ. అట్ట. ౧౧౫).

దువిధమ్మి బ్యజ్జానన్తి యథావుత్తకమ్మద్వయతో సముట్ఠితం ఇత్థినిమిత్తం, పురిసనిమిత్తశ్చాత్తి దువిధమ్మి బ్యజ్జానం. ఇమినా చ విగ్గహేన “ఉభతోబ్యజ్జానకో”తి అసమానాధికరణవిసయో బాహిరత్తసమానోయం, పురిమపదే చ విభత్తిఅలోపోతి దస్సేతి. సో దువిధో హోతి ఇత్థిఉభతోబ్యజ్జానకో, పురిసఉభతోబ్యజ్జానకో చాతి. తత్త ఇత్థిఉభతోబ్యజ్జానకస్స ఇత్థినిమిత్తం పాకటం హోతి, పురిసనిమిత్తం పటిచ్ఛన్నం. పురిసఉభతోబ్యజ్జానకస్స పురిసనిమిత్తం పాకటం, ఇత్థినిమిత్తం పటిచ్ఛన్నం. ఇత్థిఉభతోబ్యజ్జానకస్స ఇత్థీసు పురిసత్తం కరోన్తస్స ఇత్థినిమిత్తం పటిచ్ఛన్నం హోతి, పురిసనిమిత్తం పాకటం హోతి. పురిసఉభతోబ్యజ్జానకస్స పురిసానం ఇత్థిభావం ఉపగచ్ఛన్తస్స పురిసనిమిత్తం పటిచ్ఛన్నం హోతి, ఇత్థినిమిత్తం పాకటం హోతి. ఇత్థిఉభతోబ్యజ్జానకో సయశ్చా గబ్బం గణ్ఠాతి, పరశ్చా గణ్ఠాపేతి. పురిసఉభతోబ్యజ్జానకో పన సయం న గణ్ఠాతి, పరం గణ్ఠాపేతీతి ఇదమేతేసం నానాకరణం.

అపరామసనానీతి అగ్గహణాని అవచనాని. “అయం ఇత్థిన్నామో”తి ఉపసమ్మదాపేక్షస్స అకిత్తనన్తి యస్స ఉపసమ్మదా కరీయతి, తస్స అకిత్తనం, “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో, అయం ధమ్మరక్ఖితో ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితస్స ఉపసమ్మదాపేక్షో”తి వత్తట్టే “అయం ధమ్మరక్ఖితో”తి (పరి. అట్ట. ౪౮౪) అవచనన్తి వుత్తం హోతి. “ఇత్థిన్నామస్స ఉపసమ్మదాపేక్షో”తి ఉపజ్ఞాయస్స అకిత్తనన్తి “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో, అయం ధమ్మరక్ఖితో ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితస్స

ఉపసమ్పదాపేక్షో”తి వత్తబ్బే “సుణాతు మే, భన్తే, సఙ్ఖో, అయం ధమ్మరక్ఖితో ఉపసమ్పదాపేక్షో”తి వత్వా “ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితస్సా”తి అవచనం. సబ్బేన సబ్బం ఇత్తియా అనుచ్ఛారణని ఇత్తిం అట్టపేత్వా చతుష్ఠత్తుం కమ్మవాచాయ ఏవ అనుస్సావనకమ్మస్స కరణం. సమ్మన్నన్తి ఉపేతం.

హాపనం పరిచ్ఛజనం. యోపి ఏకం ఇత్తిం రపేత్వా సకింయేవ వా ద్విష్ఠత్తుం వా అనుస్సావనం కరోతి, అయమ్పి సావనం హాపేతియేవ. దురుచ్ఛారణం నామ అజ్ఞాస్మిం అక్ఖరే వత్తబ్బే అజ్ఞాస్స వచనం. తస్మా కమ్మవాచం కరోన్తేన భిక్షునా య్యాయం -

“సిథిలం ధనితజ్ఞా దీఘరస్సం;

గరుకం లహుకజ్ఞోవ నిగ్గహీతం;

సమ్మన్దవవత్తితం విముత్తం;

దసథా బృజ్జనబుద్ధియా పభేదో”తి. (దీ. ని. అట్టం ౧.౧౯౦; మ. ని. అట్టం ౧.౨౯౧; అ. ని. అట్టం ౨.౩.౬౪, పరి.

అట్టం ౪౮౨; వి. సఙ్గం అట్టం ౨౫౨) -

వుత్తో, అయం సుట్టు ఉపలక్ష్యేతబ్బో. ఏత్థ హి సిథిలం నామ పజ్జాసు వగ్గేసు పరమతతియం. ధనితం నామ తేస్సేవ దుతియచతుత్థం. దీఘన్తి దీఘేన కాలేన వత్తబ్బం ఆ-కారాది. రస్సన్తి తతో ఉపడ్డకాలేన వత్తబ్బం అ-కారాది. గరుకన్తి దీఘమేవ, యం వా “ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితత్థేరస్స యస్స నక్ఖమతీ”తి ఏవం సంయోగపరం కత్వా వుచ్చతి. లహుకన్తి రస్సమేవ, యం వా “ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితత్థేరస్స యస్స న ఖమతీ”తి ఏవం అసంయోగపరం కత్వా వుచ్చతి. నిగ్గహీతన్తి యం కరణాని నిగ్గహేత్వా అవిస్సజ్జేత్వా అవివటేన ముఖేన సానునాసికం కత్వా వత్తబ్బం. సమ్మన్దన్తి యం పరపదేన సమ్మన్దిత్వా “తుణ్ణిస్సా”తి వా “తుణ్ణస్సా”తి వా వుచ్చతి. వవత్తితన్తి యం పరపదేన సమ్మన్దం అకత్వా విచ్ఛిన్దిత్వా “తుణ్ణీ అస్సా”తి వా “తుణ్ణ అస్సా”తి వా వుచ్చతి. విముత్తన్తి యం కరణాని అనిగ్గహేత్వా విస్సజ్జేత్వా వివటేన ముఖేన అనునాసికం అకత్వా వుచ్చతి.

తత్థ “సుణాతు మే”తి వత్తబ్బే త-కారస్స థ-కారం కత్వా “సుణాథు మే”తి వచనం సిథిలస్స ధనితకరణం నామ, తథా “పత్తకల్లం ఏసా ఇత్తీ”తి వత్తబ్బే “పత్తకల్లం ఏసా ఇత్తీ”తిఆదివచనజ్ఞా. “భన్తే, సఙ్ఖో”తి వత్తబ్బే భ-కార ఘ-కారానం బ-కార గ-కారే కత్వా “బన్తే సంగో”తి వచనం ధనితస్స సిథిలకరణం నామ. “సుణాతు మే”తి వివటేన ముఖేన వత్తబ్బే “సుణంతు మే”తి వా “ఏసా ఇత్తీ”తి వత్తబ్బే “ఏసం ఇత్తీ”తి వా అవివటేన ముఖేన అనునాసికం కత్వా వచనం విముత్తస్స నిగ్గహీతవచనం నామ. “పత్తకల్ల”న్తి అవివటేన ముఖేన అనునాసికం కత్వా వత్తబ్బే “పత్తకల్లా”తి వివటేన ముఖేన అనునాసికం అకత్వా వచనం నిగ్గహీతస్స విముత్తవచనం నామ. ఇతి సిథిలే కత్తబ్బే ధనితం, ధనితే కత్తబ్బే సిథిలం, విముత్తే కత్తబ్బే నిగ్గహీతం, నిగ్గహీతే కత్తబ్బే విముత్తన్తి ఇమాని చత్తారి బృజ్జనాని అన్తోకమ్మవాచాయ కమ్మం దూసేన్తి. ఏవం వదన్తో హి అజ్ఞాస్మిం అక్ఖరే వత్తబ్బే అజ్ఞం వదతి, దురుత్తం కరోతీతి వుచ్చతి.

ఇతరేసు పన దీఘరస్సాదీసు ఛసు బృజ్జనేసు దీఘట్ఠానే దీఘమేవ. రస్సట్ఠానే చ రస్సమేవాతి ఏవం యథారానే తం తదేవ అక్ఖరం భాసన్తేన అనుక్యమాగతం పవేణిం అవినాసేన్తేన కమ్మవాచా కాతబ్బా. సచే పన ఏవం అకత్వా దీఘే వత్తబ్బే రస్సం, రస్సే వా వత్తబ్బే దీఘం వదతి, తథా గరుకే వత్తబ్బే లహుకం, లహుకే వా వత్తబ్బే గరుకం వదతి, సమ్మన్దే వా పన

వత్తబ్బే వవత్తితం, వవత్తితే వా వత్తబ్బే సమ్మన్దం వదతి, ఏవం వుత్తేపి కమ్మవాదా న కుప్పతి. ఇమాని హి ఛ బ్యజ్జానాని కమ్మం న కోపేన్తి.

యం పన సుత్తన్తికత్థేరా “ద-కారో త-కారమాపజ్జతి, త-కారో ద-కారమాపజ్జతి, చ-కారో జ-కారమాపజ్జతి, జ-కారో చ-కారమాపజ్జతి, య-కారో క-కారమాపజ్జతి, క-కారో య-కారమాపజ్జతి, తస్మా ద-కారాదీసు వత్తబ్బేసు త-కారాదీనం వచనం న విరుజ్జతీ”తి వదన్తి, తం కమ్మవాచం పత్వా న వట్టతి. తస్మా వినయధరేన నేవ ద-కారో త-కారో కాతబ్బో...పే.... న క-కారో య-కారో. యథాపాళియా నిరుత్తిం సోధేత్వా దసవిధాయ బ్యజ్జననిరుత్తియా వుత్తదోసే పరిహరన్తేన కమ్మవాదా కాతబ్బా. ఇతరథా హి సావనం హాపేతి నామ. ఇత్తిం అట్టపేత్వా పరమం అనుస్సావనకరణన్తి సమ్మన్తో.

యావతికా భిక్షా కమ్మప్పత్తాతి యత్తకా భిక్షా తస్స ఉపసమ్మదాకమ్మస్స పత్తా యుత్తా అనురూపా. తే చ భో సబ్బన్తిమేన పరియాయేన హత్థపాసం అవిజహిత్యా ఏకసీమట్టా పిశ్చా పకతత్తా భిక్షా. న హి తేహి వినా తం కమ్మం కరీయతి, న తేసం ఛన్తో ఏతి. అవసేసా పన సచేపి సహస్సమత్తా హోన్తి, సచే ఏకసీమట్టా ఏకస్మిం రానే సమానసంవాసకా, సబ్బే ఛన్దారహావ హోన్తి, ఛన్దం దత్వా ఆగచ్ఛన్తు వా, మా వా, కమ్మం న కుప్పతి. **పటిక్కోసనన్తి** నివారణం. తిట్టతి ఏత్థ ఫలం తదాయత్తవుత్తితాయాతి **రానం**, కారణం. ఇథ పన ఉపసమ్మదాకమ్మకరణస్స కారణత్తా ఉపసమ్మదాకమ్మవాచాసజ్ఞాతం భగవతో వచనం వుచ్చతి. తేనాహ “**కారణారహత్తా పన సత్థు సాసనారహత్తా**”తి. యథా చ “తం కత్తబ్బ”న్తి భగవతా అనుసిట్టం, తథాకరణం ఉపసమ్మదాకమ్మస్స కారణం హోతీతి **రానారహం** నామ. కేచి (సారత్థ. టీ. ౨.౪౫) పన “**రానారహేనాతి** ఏత్థ ‘న, భిక్షవే, హత్థచ్చిన్నో పబ్బాజేతబ్బో’తిఆది (మహావ. ౧౧౯) **సత్థుసాసనం రాన**”న్తి వదన్తి. ఇథాతి ఇమస్మిం పారాజికే. యథా చ ఇథ, ఏవం సబ్బత్థాపి లోకవజ్జసిక్ఖాపదేసు అయమేవ అధిప్పేతోతి వేదితబ్బం. తేనాహ “**పణ్ణత్తివజ్జేసు పనా**”తిఆది. **అఞ్ఞోపీతి** ఏహిభిక్షాపసమ్మన్నాదయోపి. కథమేతం విజ్ఞాయతి పణ్ణత్తివజ్జేసు సిక్ఖాపదేసు అఞ్ఞోపి సజ్ఞహం గచ్ఛన్తితి? అత్థతో ఆపన్నత్తా. తథా హి “ద్వే పుగ్గలా అభబ్బా ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం బుద్ధా చ పచ్చేకబుద్ధా చ, ద్వే పుగ్గలా భబ్బా ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం భిక్షా చ భిక్షునియో చా”తి (పరి. ౩౨౨) సామఞ్ఞతో వుత్తత్తా. ఏహిభిక్షాపసమ్మన్నాదయోపి అసఞ్ఛచ్చ అస్సతియా అచిత్తకం సహసేయ్యాపత్తిఆదిభేదం పణ్ణత్తివజ్జం ఆపజ్జన్తితి (సారత్థ. టీ. ౨.౪౫) అత్థతో ఆపన్నం.

ఇదాని “భిక్షాన”న్తి ఇమం పదం విసేసత్థాభావతో విసుం అవణ్ణేత్వావ యం సిక్ఖఞ్చ సాజీవఞ్చ సమాపన్నత్తా భిక్షానం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో హోతి, తం దస్సేన్తో “**భిక్షానం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో**”తిఆదిమాహ. సిక్ఖితబ్బాతి సిక్ఖా, పాతిమోక్షసంవరసీలం, సహ జీవన్తి ఏత్థాతి **సాజీవం**, మాతికాదిభేదా పణ్ణత్తి, సిక్ఖా చ సాజీవఞ్చ **సిక్ఖాసాజీవం**, తదుభయం సమాపన్నో ఉపగతోతి **సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో**. తేనాహ “**యా భిక్షాన**”న్తిఆది. ఏత్థ చ “సిక్ఖా”తి సాజీవసహచరియతో అధిసీలసిక్ఖావ అధిప్పేతాతి ఆహ “**అధిసీలసజ్ఞాతా**”తి. అధికం ఉత్తమం సీలన్తి **అధిసీలం**, “అధిసీల”న్తి సజ్ఞాతా **అధిసీలసజ్ఞాతా**.

కతమం పనేత్థ సీలం, కతమం అధిసీలన్తి? వుచ్చతే – పిశ్చాజ్ఞదసజ్ఞసీలం తావ సీలమేవ, న తం అధిసీలం. పాతిమోక్షసంవరసీలం పన అధిసీల”న్తి వుచ్చతి. తఞ్ఞో సూరియో వియ పజ్ఞోతానం, సినేరు వియ చ పబ్బతానం సబ్బలోకియసీలానం అధికఞ్ఛేవ ఉత్తమఞ్చ, బుద్ధుప్పాదేయేవ చ పవత్తతి, న వినా బుద్ధుప్పాదా. న హి తం పఞ్ఞాత్తిం

ఉద్ధరిత్వా అజ్ఞో సత్తో పజ్ఞాపేతుం సక్కితి, బుద్ధాయేవ పనస్స సబ్బసో కాయవచీద్వారజ్ఞాచారసోతం చిన్దిత్వా తస్స తస్స వీతిక్కమస్స అనుచ్ఛవికం తం తం సీలసంవరం పజ్ఞాపేన్తి. పాతిమోక్షసంవరసీలతోపి చ మగ్గఫలసమ్మయుత్తమేవ సీలం అధిసీలం, తం పన ఇధ న అధిప్పేతం. న హి తం సమాపన్నో మేఘునధమ్మం పటిసేవతి.

ఏతేతి నానాదేసజాతిగోత్తాదిభేదభిన్నా భిక్షూ. సహ జీవంతీతి ఏకుద్ధేసాదివసేన సహ పవత్తన్తి. తేనాహ “ఏకజీవికా సభాగవుత్తిన్”తి. సిక్ఖాపదసజ్ఞాతన్తి పణ్ణత్తిసజ్ఞాతం. సాపి హి విరతిఆదీనం దీపనతో “సిక్ఖాపద”న్తి వుచ్చతి. వుత్తమ్మి చేతం “సిక్ఖాపదన్తి యో తత్థ నామకాయో పదకాయో నిరుత్తికాయో బృజ్జనకాయో”తి. తత్థాతి తేసు. సిక్ఖం పరిపూరేన్తోతి అకత్తబ్బపరివజ్జనకత్తబ్బకరణవసేన వారిత్తచారిత్తసజ్ఞాతం దువిధం సీలం పరిపూరేన్తోతి అత్తో, వారిత్తసీలవసేన విరతిసమ్మయుత్తచేతనం, చారిత్తసీలవసేన విరతివిప్పయుత్తచేతనశ్చ అత్తని పవత్తేన్తోతి వుత్తం హోతి. సాజీవశ్చ అవీతిక్కమన్తోతి సిక్ఖాపదశ్చ అమద్దన్తో, సీలసంవరణం, సాజీవానతిక్కమనశ్చాతి ఇదమేవ ద్వయం ఇధ సమాపజ్జనం నామాతి అధిప్పాయో. తత్థ సాజీవానతిక్కమో సిక్ఖాపారిపూరియా పచ్చయో. తస్సానతిక్కమనతో హి యావ మగ్గా సిక్ఖా పరిపూరతి. అపిచేత్థ “సిక్ఖం పరిపూరేన్తో”తి ఇమినా విరతిచేతనాసజ్ఞాతస్స సీలసంవరస్స విసేసతో సన్తానే పవత్తనకాలోవ గహితో, “అవీతిక్కమన్తో”తి ఇమినా పన అప్పవత్తనకాలోపి. సిక్ఖశ్చో పరిపూరణవసేన అత్తని పవత్తేన్తోపి నిద్ధాదివసేన అప్పవత్తేన్తోపి వీతిక్కమాభావా సిక్ఖనవసేన సమాపన్నోతి వుచ్చతి.

యస్మా సిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్స ఏకచ్ఛం దుబ్బల్యవికమ్మం అత్తో హోతి, తస్మా తం సన్ధాయ “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయా”తి పదస్స అత్తం వివరన్తో “దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తి ఆహాతి దస్సేతుం “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తిఆదిమాహ. తత్థ సియా (పారా. అట్టం. ౧.౪౨) సిక్ఖాపచ్చక్ఖానవిభజ్జవణ్ణనా), యస్మా న సబ్బం దుబ్బల్యవికమ్మం సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం, తస్మా “దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తి పరమం వత్వా తస్స అత్తనియమనత్తం “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయా”తి వత్తబ్బన్తి? తం న, కస్మా? అత్థానుక్కమాభావతో. “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి హి వుత్తత్తా యం సిక్ఖం సమాపన్నో, తం అపచ్చక్ఖాయ, యశ్చ సాజీవం సమాపన్నో, తత్థ దుబ్బల్యం అనావికత్వాతి వుచ్చమానే అనుక్కమేనేవ అత్తో వుత్తో హోతి, న అజ్ఞాధా. తస్మా ఇదమేవ పరమం వుత్తన్తి.

ఇదాని తదుభయమేవ పాకటం కత్వా దస్సేతుం “తత్థా”తిఆదిమాహ. తదభావేనాతి తేసం చిత్తాదీనం అభావేన. చవితుకామతాచిత్తేనాతి అపగన్తుకామతాచిత్తేన . దవాతి సహసా. యో హి అజ్ఞం భణితుకామో సహసా “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తి భణతి, అయం దవా వదతి నామ. రవాతి విరజ్ఞిత్వా. యో హి అజ్ఞం భణితుకామో విరుజ్ఞిత్వా “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తి భణతి, అయం రవా భణతి నామ. పురిమేన కో విసేసోతి చే? పురిమం పణ్ణితస్సాపి సహసావసేన అజ్ఞభణనం, ఇదం పన మన్దత్తా మోమూహత్తా పక్ఖలన్తస్స “అజ్ఞం భణిస్సామీ”తి అజ్ఞభణనం. “అక్ఖరసమయానభిజ్ఞాతతాయ వా కరణసమ్మత్తియా అభావతో వా కథేతబ్బం కథేతుమసక్కిన్తో హుత్వా అజ్ఞం కథేన్తో రవా భణతి నామా”తి (సారత్థం. టీ. ౨.౨౪) ఏకే.

వజ్జావజ్జం ఉపనిజ్ఞాయతీతి ఉపజ్ఞాయో, తం ఉపజ్ఞాయం. “ఏవం సజ్ఞాయితబ్బం, ఏవం అభిక్కమితబ్బ”న్తిఆదినా ఆచారసిక్ఖాపనకో ఆచరియో. అన్తే సమీపే వసతి సీలేనాతి అన్తేవాసీ, విభత్తిఅలోపేన యథా “వనేకసేరుకా”తి. సమానో ఉపజ్ఞాయో అస్సాతి సమానుపజ్ఞాయకో. ఏవం సమానాచరియకో. సబ్రహ్మచారిన్తి భిక్షుం. సో హి “ఏకకమ్మం, ఏకుద్ధేసో, సమసిక్ఖతా”తి ఇమం బ్రహ్మం సమానం చరతి, తస్మా “సబ్రహ్మచారీ”తి వుచ్చతి. ఏవం వుత్తానన్తి ఏవం పదభాజనీయే

వుత్తానం. యథా హి లోకే సస్సానం విరుహనట్టానం “ఖేత్త”ని వుచ్చతి, ఏవమిమానిపి బుద్ధాదీని పదాని సిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్స విరుహనట్టానత్తా “ఖేత్త”ని వుచ్చన్తితి ఆహ “ఇమేసం ద్వావీసతియా ఖేత్తపదాన”ని. యస్మా పనేతేసం వేవచనేహిపి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం హోతి, తస్మా “సవేవచనస్సా”తి వుత్తం. వివిధం ఏకస్మిన్యేవ అథే వచనం వివచనం, వివచనమేవ వేవచనం, పరియాయనామం, సహ వేవచనేహితి సవేవచనం, తస్స సవేవచనస్స. ఏత్త చ వణ్ణపట్టానే (సారత్థం. టీ. ౨.౨౨; వి. వి. టీ. ౧.౨౩; వజిర. టీ. ౨౩) ఆగతం నామసహస్సం, ఉపాలిగాథాసు (మ. ని. ౨.౭౬) నామసతం, అజ్ఞాని చ గుణతో లబ్బమానాని నామాని “బుద్ధవేవచనానీ”తి వేదితబ్బాని. సబ్బానిపి ధమ్మస్స నామాని “ధమ్మవేవచనానీ”తి వేదితబ్బాని. ఏస నయో సబ్బత్త.

తేసు యం కిళ్ళి వత్తుకామస్స యం కిళ్ళి వదతో సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం హోతీతి తేసు ద్వావీసతియా ఖేత్తపదేసు యం కిళ్ళి ఏకం పదం వత్తుకామస్స తతో అజ్ఞం యం కిళ్ళి పదమ్మి వచీభేదం కత్వా వదతో ఖేత్తపదన్తోగధత్తా సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం హోతీతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - సచే పనాయం “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తి వత్తుకామో పదపచ్చాభట్టం కత్వా “పచ్చక్ఖామి బుద్ధ”ని వా వదేయ్య, మిలక్ఖభాసాదీసు వా అజ్ఞతరభాసాయ తమత్తం వదేయ్య, “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తి వత్తుకామో ఉప్పటిపాటియా “ధమ్మం పచ్చక్ఖామీ”తి వా “సబ్రహ్మచారిం పచ్చక్ఖామీ”తి వా వదేయ్య, సేయ్యథాపి ఉత్తరిమనుస్సధమ్మవిభజ్జే “పరమం ఝానం సమాపజ్ఞామీ”తి వత్తుకామో “దుతియం ఝాన”ని వదతి. సచే “యస్స వదతి, నో అయం భిక్ఖుభావం చజితుకామో ఏతమత్తం వదతీ”తి ఏత్తకమత్తమ్మి జానాతి, విరద్ధం నామ నత్తి, ఖేత్తమేవ ఓతిణ్ణం, పచ్చక్ఖాతావ హోతి సిక్ఖా. సక్కత్తా వా బ్రహ్మత్తా వా చుతసత్తో వియ చుతోవ హోతి సాసనాతి.

అలన్తి (పారా. అట్టం. ౧.౨౨) హోతు, పరియత్తన్తి అత్తో. కిం ను మేతి కిం మయ్యం కిచ్చం, కిం కరణీయం, కిం సాధేతబ్బన్తి అత్తో. న మమత్తోతి నత్తి మమ అత్తో. సుముత్తాహన్తి సుట్టు ముత్తో అహం. పురిమేహి చుద్దసహి పదేహితి బుద్ధాదీహి సబ్రహ్మచారిపరియన్తేహి పురిమేహి చుద్దసహి పదేహి. యన్నానాహం పచ్చక్ఖేయ్యన్తి ఏత్త “యన్నానా”తి పరివితక్కదస్సనే నిపాతో. ఇదం వుత్తం హోతి - “సచాహం బుద్ధం పచ్చక్ఖేయ్యం, సాధు వత మే సియా”తి. ఆదిసద్దేన “పచ్చక్ఖీ”ని వా “పచ్చక్ఖిస్సామీ”తి వా “భవిస్సామీ”తి వా “హోమీ”తి వా “జాతోమ్మీ”తి వా “అమ్మీ”తి వా ఏవంభూతానం గహణం. సచే పన “అజ్ఞ పట్టాయ ‘గిహీ’తి మం ధారేహి”తి వా “జానాహి”తి వా “సజ్ఞానాహి”తి వా “మనసి కరోహి”తి వా వదతి, అరియకేన వా వదతి, మిలక్ఖకేన వా. ఏవమేతస్మిం అథే వుత్తే యస్స వదతి, సచే నో జానాతి, పచ్చక్ఖాతా హోతి సిక్ఖా. ఏస నయో సేసేసుపి “ఉపాసకో”తిఆదీసు సత్తసు పదేసు. ఏత్త చ అరియకం నామ మాగధవోహరో. మిలక్ఖకం నామ అనరియకో అన్దదమిళాది.

అక్ఖరలిఖనన్తి “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తిఆదినా అజ్ఞోసం దస్సనత్తం అక్ఖరలిఖనం. అధిప్పాయవిజ్ఞాపకో అక్ఖలిసజ్జీచనాదికో హత్థవికారో హత్థముద్ధా, హత్థసద్ధో చేత్త తదేకదేసేసు అక్ఖలీసు దట్టబ్బో “న భుజ్జమానో సబ్బం హత్థం ముఖే పఠ్ఠిపిస్సామీ”తిఆదీసు (పాచి. ౬౧౮) వియ. తస్మా అధిప్పాయవిజ్ఞాపకస్స అక్ఖలిసజ్జీచనాదినో హత్థవికారస్స దస్సనం హత్థముద్ధాదిదస్సనన్తి (సారత్థం. టీ. ౨.౨౧) ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. ఆదిసద్దేన సీసకమ్మనదస్సనాదిం సజ్ఞత్తాతి.

ఉమ్మత్తకఖిత్తచిత్తవేదనాట్టానన్తి ఏత్త ఉమ్మత్తకోతి పిత్తుమ్మత్తకో. ఖిత్తచిత్తోతి యక్ఖేహి కతచిత్తవిక్ఖేపో, యక్ఖమ్మత్తకోతి వుత్తం హోతి. ఉభిన్నం పన విసేసో అనాపత్తివారే ఆవిభవిస్సతి. వేదనాట్టోతి బలవతియా దుక్ఖవేదనాయ ఫుట్టో

ముద్చాపరేతో, తేన విప్పలపన్నేన పచ్చక్ష్మాతాపి అపచ్చక్ష్మాతావ హోతి. మనుస్సజాతికో హోతితి సభాగో వా వినభాగో వా గహట్టో వా పబ్బజితో వా విజ్ఞా యోకోచి మనుస్సో హోతి. ఉమ్మత్తకాదీనన్ని ఏత్తాదిసద్దేన ఖిత్తచిత్తవేదనాట్టదేవతాతిరచ్ఛానగతానం గహణం. తత్ర ఉమ్మత్తకఖిత్తచిత్తవేదనాట్టతిరచ్ఛానగతానం సన్నికే పచ్చక్ష్మాతాపి అజాననభావేన అపచ్చక్ష్మాతావ హోతి. దేవతాయ పన సన్నికే అతిఖిప్పం జాననభావేన. దేవతా నామ మహాపజ్ఞా తిహేతుకప్పటిసన్నికా అతిఖిప్పం జానన్తి, చిత్తజ్ఞా నామేతం లహుపరివత్తం, తస్మా “చిత్తలహుకస్స పుగ్గలస్స చిత్తవసేనేవ మా అతిఖిప్పం వినాసో అహోసీ”తి దేవతాయ సన్నికే సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం పటిక్ఖిపి. తేన వుత్తం “న చ ఉమ్మత్తకాదీనం అజ్ఞాతరో”తి. దూతేన వాతి “మమ సిక్ఖాపచ్చక్ఖానభావం కథేహి”తి ముఖసాసనవసేన దూతేన వా. పణ్ణేన వాతి పణ్ణే లిఖిత్యా పహిణవసేన పణ్ణేన వా.

సచే తే సిక్ఖాపచ్చక్ఖానభావం జానన్తితి సమ్బుద్ధో. ఆవజ్జనసమయేతి అత్థాభోగసమయే. ఇమినా తం ఖణంయేవ పన అపుబ్బం అచరిమం దుజ్ఞానన్తి దస్సేతి. వచనానంతరమేవాతి వచనస్స అనంతరమేవ, ఆవజ్జనసమయేవాతి అత్థో. ఏవ-సద్దేన పన చిరేన జాననం పటిక్ఖిపతి. ఉక్కణ్ణితోతి అనభిరతియా ఇమస్మిం సాసనే కిచ్చజీవికం పత్తో. అథ వా “అజ్ఞ యామి, స్వే యామి, ఇతో యామి, ఏత్థ యామీ”తి ఉద్ధం కణ్ఠం కత్వా విహరమానో విక్ఖిత్తో, అనేకగ్గోతి వుత్తం హోతి. ఇదజ్ఞ “అనభిరతో సామజ్ఞా చవితుకామో”తిఆదీనం (పారా. ౪౨) ఉపలక్ఖణం. యేన కేనచి...పీ... జానన్తితి సచే తే“ఉక్కణ్ణితో”తి వా “గిహిభావం పత్థేతీ”తి వా “అనభిరతో”తి వా “సామజ్ఞా చవితుకామో”తి వా యేన కేనచి ఆకారేన సిక్ఖాపచ్చక్ఖానభావం జానన్తి. ఇదజ్ఞో సిక్ఖాపచ్చక్ఖానజ్ఞా ఉపరి అభూతారోచనదుట్టుల్లవాచాఅత్తకామదుట్టదోసభూతారోచనసిక్ఖాపదాని చ ఏకపరిచ్ఛేదాని, ఆవజ్జనసమయే జాతే ఏవ సీసం ఏన్తి. “కిం అయం భణతీ”తి కజ్జతా చిరేన జాతే సీసం న ఏన్తి. తేనాహ “అథ అపరభాగే”తిఆది. అథ ద్విన్నం రితట్టానే ద్విన్నమ్పి నియమేత్వా “ఏతేసం ఆరోచేమీ”తి వదతి, తేసు ఏకస్మిం జానన్తేపి ద్వీసు జానన్తేసుపి పచ్చక్ష్మాతావ హోతి సిక్ఖా. ఏవం సమ్మహులేసుపి వేదితబ్బం. వుత్తనయేనాతి “తస్స వచనానంతర”న్తిఆదినా వుత్తేన నయేన. యో కోచి మనుస్సజాతికోతి అన్తమసో నవకమ్మికం ఉపాదాయ యో కోచి మనుస్సో. వుత్తజ్ఞోతం సమన్తపాసాదికాయం -

“సచే పన అనభిరతియా పీళితో సభాగే భిక్షూ పరిసఙ్కమానో ‘యో కోచి జానాతూ’తి ఉద్ఘాసద్ధం కరోన్తో ‘బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ’తి వదతి, తజ్ఞా అవిదురే రితో నవకమ్మికో వా అజ్ఞో వా సమయజ్ఞా పురిసో సుత్వా ‘ఉక్కణ్ణితో అయం సమణో గిహిభావం పత్థేతి, సాసనతో చుతోతి జానాతి, పచ్చక్ష్మాతావ హోతి సిక్ఖా’తి (పారా. అట్ట. ౧.౨౧).

సచే వచనత్థం ఇత్వాపి “అయం ఉక్కణ్ణితో”తి వా “గిహిభావం పత్థేతీ”తి వా న జానాతి, అపచ్చక్ష్మాతావ హోతి సిక్ఖా. సచే పన వచనత్థం అజానిత్వాపి “ఉక్కణ్ణితో”తి వా “గిహిభావం పత్థేతీ”తి వా జానాతి, పచ్చక్ష్మాతావ హోతి సిక్ఖా. దవాయపీతి కీళాధిప్పాయేనపి. చిత్తాదీనం వా వసేనాతి చిత్తాదీనం వా ఛళజ్ఞానం వసేన. హోతి చేత్త -

“చిత్తం ఖేత్తజ్ఞా కాలో చ, పయోగో పుగ్గలో తథా;
విజాననన్తి సిక్ఖాయ, పచ్చక్ఖానం ఛళజ్జిక”న్తి.

సబ్బసో వా పన అపచ్చక్ఖానేనాతి “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తిఆదీసు యేన యేన పరియాయేన సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం హోతి, తతో ఏకస్సపి పచ్చక్ఖానస్స అభావేన. ఇమినా పన “ఇదం పదం సావేస్సామి, సిక్ఖం పచ్చక్ఖామీ”తి ఏవం

పవత్యచిత్తుప్పాదస్స అభావం దస్సేతి. యస్స హి ఏవరూపో చిత్తుప్పాదో నత్తి, సో సబ్బసో న పచ్చక్ఖాతి నామాతి. సిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్సాతి “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తిఆదిసిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్స. అత్థభూతం ఏకచ్చం దుబ్బల్యన్తి “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తి వదతి విజ్ఞాపేతి, ఏవమ్మి, భిక్ఖవే, దుబ్బల్యావికమ్మిజ్జోవ హోతి, సిక్ఖా చ పచ్చక్ఖాతా”తిఆదినా (పారా. ౧౩) వుత్తేహి యేహి వచనేహి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానజ్జోవ హోతి దుబ్బల్యావికమ్మిజ్జా, తం “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తిఆదికం అత్థభూతం దుబ్బల్యం అనావికత్వా. “బుద్ధం పచ్చక్ఖామీ”తిఆదిమ్మి పన వుత్తే సిక్ఖాపరిపూరణే దుబ్బలభావస్సాపి గమ్యమానత్తా సిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్స ఇదం దుబ్బల్యావికమ్మం అత్తోతి దట్టబ్బం. ఏత్థ చ “అత్థభూత”న్తి ఇమినా “యన్నూనాహం బుద్ధం పచ్చక్ఖేయ్య”న్తిఆదికం దుబ్బల్యావికమ్మం పటిక్ఖిపతి. యేన హి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానజ్జోవ హోతి దుబ్బల్యావికమ్మిజ్జా, తదేవ సిక్ఖాపచ్చక్ఖానస్స అత్థభూతం. యేన పన దుబ్బల్యావికమ్మమేవ హోతి, న సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం, న తం తస్స అత్థభూతన్తి.

రాగపరియుట్టానేన సదిసభావాపత్తియా మిథునానం అయన్తి “మేఘునో”తి ధమ్మోవ వుచ్చతీతి ఆహ “రాగపరియుట్టానేనా”తిఆది. తత్థ రాగపరియుట్టానేనాతి రాగస్స పరియుట్టానేన, మేఘునరాగస్స పవత్తియా పరియోనద్ధచిత్తతాయాతి అత్తో. ధమ్మోతి అజ్ఞాచారో. “పలమ్మతే విలమ్మతే”తిఆదీసు వియ ఉపసగ్గస్స కోచి అత్థవిసేసో నత్తితి ఆహ “సేవేయ్యా”తి. అజ్ఞాపజ్జేయ్యాతి అభిభుయ్య పజ్జేయ్య. సబ్బన్తిమేనాతి పరనిమ్మితవసవత్తి...పే.... చాతుమహారాజికమనుస్సిత్థినాగగరుళమాణవికాదీనం సబ్బాసం అన్తిమేన. తిరచ్ఛానగతాయాతి తిరచ్ఛానేసు ఉప్పన్నాయ. తేనాహ “పటిసన్నివసేనా”తి. పారాజికాయ వత్థుభూతా ఏవ చేత్థ తిరచ్ఛానగతిత్థి “తిరచ్ఛానగతా”తి గహేతబ్బా, న సబ్బా. తత్త్రాయం పరిచ్ఛేదో –

“అపదానం అహిమచ్ఛా, ద్విపదానజ్జా కుక్కుటీ;

చతుప్పదానం మజ్జారీ, వత్థు పారాజికస్సిమా”తి. (పారా. అట్ట. ౧.౫౫)

తత్థ అహిగ్గహణేన సబ్బాపి అజగరగోనసాదిభేదా దీఘజాతి సఙ్గహితా. తస్మా దీఘజాతీసు యత్థ తిణ్ణం మగ్గానం అజ్ఞాతరస్మిం సక్కా తిలఫలమత్తమ్మి పవేసేతుం, సా పారాజికవత్థు, అవసేసా దుక్కుటవత్థూతి వేదితబ్బా. మచ్ఛగ్గహణేన సబ్బాపి మచ్ఛకచ్చపమణ్ణాకాదిభేదా ఓదకజాతి సఙ్గహితా. తత్త్రాపి దీఘజాతియం వుత్తనయేనేవ పారాజికవత్థు చ దుక్కుటవత్థు చ వేదితబ్బం. అయం పన విసేసో – పతఙ్గముఖమణ్ణాకా నామ హోన్తి, తేసం ముఖసణ్ణానం మహంతం, చిద్దం అప్పకం, తత్థ పవేసనం నప్పహోతి, ముఖసణ్ణానం పన వణసజ్జేపం గచ్చతి, తస్మా తం ధుల్లచ్చయవత్థూతి వేదితబ్బం . కుక్కుటీగ్గహణేన సబ్బాపి కాకకపోతాదిభేదా పక్ఖిజాతి సఙ్గహితా. తత్త్రాపి వుత్తనయేనేవ పారాజికవత్థు చ దుక్కుటవత్థు చ వేదితబ్బం. మజ్జారిగ్గహణేన సబ్బాపి రుక్ఖసునఖమజ్జసగోధాదిభేదా చతుప్పదజాతి సఙ్గహితా. తత్త్రాపి వుత్తనయేనేవ పారాజికవత్థు చ దుక్కుటవత్థు చ వేదితబ్బం.

పారాజికో హోతీతి (పారా. అట్ట. ౧.౫౫) పరాజితో హోతి పరాజయం అపన్నో. అయన్తో పారాజికసద్దో సిక్ఖాపదాపత్తిపుగ్గలేసు వత్తతి. తత్థ “అట్టానమేతం, ఆనన్ద, అనవకాసో, యం తథాగతో వజ్జీనం వా వజ్జిపుత్తకానం వా కారణా సావకానం పారాజికం సిక్ఖాపదం పఞ్ణత్తం సమూహనేయ్యా”తి (పారా. ౪౩) ఏవం సిక్ఖాపదే వత్తమానో వేదితబ్బో. “ఆపత్తిం త్వం భిక్కు ఆపన్నో పారాజిక”న్తి (పారా. ౬౭) ఏవం ఆపత్తియం. “న మయం పారాజికా, యో అవహటో, సో పారాజికో”తి (పారా. ౧౫౫) ఏవం పుగ్గలే వత్తమానో వేదితబ్బో. “పారాజికేన ధమ్మేన అనుద్ధంసేయ్యా”తిఆదీసు (పారా.

౩౮౪) పన ధమ్మే వత్తతీతి వదన్తి. యస్మా పన తత్థ “ధమ్మో”తి కత్థచి ఆపత్తి, కత్థచి సిక్ఖాపదమేవ అధిప్పేతం, తస్మా నో విసుం న వత్తబ్బో. తత్థ సిక్ఖాపదం యో తం అతిక్కుమతి, తం పరాజేతి, తస్మా “పారాజిక”న్తి వుచ్చతి. ఆపత్తి పన యో నం అజ్ఞాపజ్జతి, తం పరాజేతి, తస్మా “పారాజికా”తి వుచ్చతి. పుగ్గలో యస్మా పరాజితో పరాజయమాపన్నో, తస్మా “పారాజికో”తి వుచ్చతి. ఇథ పన పుగ్గలో వేదితబ్బోతి ఆహ “పారాజికో హోతీ”తిఆది. ఇమినాపి ఇదం దస్సేతి – “పరాజితసద్దే ఉపసగ్గస్స వుద్ధిం కత్వా, త-కారస్స చ క-కారం కత్వా పారాజికో హోతీతి నిద్దిట్ఠో”తి.

అపలోకనాది చతుర్బిధమ్మి సజ్జకమ్మం సీమాపరిచ్ఛిన్నేహి పకతత్తేహి భిక్షూహి ఏకతో కత్తబ్బత్తా ఏకకమ్మం నామ. ఆదిసద్దేన ఏకుద్దేససమసిక్ఖతానం గహణం. తత్థ పఞ్చవిధోపి పాతిమోక్షుద్దేసో ఏకతో ఉద్దిసితబ్బత్తా ఏకుద్దేసో నామ. నహాపితపుబ్బకాదీనం వియ ఓదిస్స అనుజ్ఞాతం రపేత్వా అవసేసం సబ్బమ్మి సిక్ఖాపదం సబ్బేహిపి లజ్జిపుగ్గలేహి సమం సిక్ఖితబ్బభావతో సమసిక్ఖతా నామ. యస్మా సబ్బేపి లజ్జినో ఏతేసు ఏకకమ్మాదీసు సహ వసన్తి, న ఏకోపి తతో బహిద్ధా సన్దిస్సతి, తస్మా తాని సబ్బానిపి గహేత్వా ఏకకమ్మాదికో తివిధోపి సంవాసో నామాతి ఆహ “సో చ వుత్తప్పకారో సంవాసో తేన పుగ్గలేన సద్ధిం నత్తి, తేన కారణేన సో పారాజికో పుగ్గలో ‘అసంవాసో’తి వుచ్చతీ”తి (పారా. అట్ట. ౧.౫౫).

ఇదాని యస్మా న కేవలం మనుస్సిత్తియా ఏవ నిమిత్తం పారాజికవత్తు, అథ ఖో అమనుస్సిత్తితిరచ్ఛానగతిత్తీనమ్మి. న చ ఇత్తియా ఏవ. అథ ఖో ఉభతోబ్యజ్జనకపణ్ణకపురిసానమ్మి, తస్మా తే సత్తే, తేసఞ్చ యం యం నిమిత్తం వత్తు హోతి, తం తం నిమిత్తం, తత్థ చ యథా పటిసేవన్తో పారాజికో హోతి, తఞ్చ సబ్బం విత్థారేత్వా దస్సేతుం “అయం పనేత్థ వినిచ్చయో”తిఆదిమాహ. ఏత్థాతి ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే. తేసూతి యే తింసమగ్గా వుత్తా, తేసు. అత్తనో వాతి లమ్మిముదుపిట్టికే సన్ధాయ వుత్తం. సన్ధతస్స వాతి యేన కేనచి వత్తేన వా పణ్ణేన వా వాకపట్టేన వా చమ్మేన వా తిపుసీసాదీనం పట్టేన వా పలివేత్త్వా, అన్తో వా పవేసేత్వా పటిచ్చన్నస్స. అక్ఖాయితస్స వాతి సోణసిగ్గాలాదీహి అక్ఖాదితస్స. యేభుయ్యేన అక్ఖాయితస్సాతి యావ ఉపద్దక్ఖాయితో నామ న హోతి, ఏవం అక్ఖాయితస్స. అల్లోకాసేతి తిన్తోకాసే. సన్ధతన్తి తేసంయేవ వత్తాదీనం యేన కేనచి పటిచ్చన్నం. అయత్తోత్థ సజ్జేపత్తో – న హేత్థ అనుపాదిన్నకం అనుపాదిన్నకేన ధుపతి, ముత్తి అత్తి, అథ ఖో ఉపాదిన్నకేన వా అనుపాదిన్నకం ఘట్టియతు, అనుపాదిన్నకేన వా ఉపాదిన్నకం, అనుపాదిన్నకేన వా అనుపాదిన్నకం, ఉపాదిన్నకేన వా ఉపాదిన్నకం. సచే యత్తకే పవిట్ఠే పారాజికం హోతీతి వుత్తం, తత్తకం సేవనచిత్తేన పవేసేతి, సబ్బత్థాయం పారాజికాపత్తిం ఆపన్నో నామ హోతీతి.

ఏవం సేవనచిత్తేనేవ పవేసేన్తస్స ఆపత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని యస్మా తం పవేసనం నామ న కేవలం అత్తూపక్కమేనేవ, పరూపక్కమేనాపి హోతి. తత్రాపి సాదియన్తస్సేవ ఆపత్తి పటిసేవనచిత్తసమగ్గిస్స, న ఇతరస్సాతి దస్సేతుం “పరేన వా”తిఆదిమాహ. తత్థ పరేనాతి భిక్షుపచ్చత్తికాదినా యేన కేనచి అజ్ఞోన. పవేసనపవిట్ఠటితఉద్ధరణేనూతి ఏత్థ అగ్గతో (సారత్థ. టీ. ౨.౫౮) యావ మూలా పవేసనం పవేసనం నామ. అజ్ఞజాతస్స యత్తకం రానం పవేసనారహం, తత్తకం అనవసేసతో పవిట్ఠం పవిట్ఠం నామ. ఏవం పవిట్ఠస్స ఉద్ధరణారమ్భతో అన్తరా రితకాలో రితం నామ. సమన్తపాసాదికాయం పన మాతుగామస్స సుక్కువిసట్ఠిం పత్వా సబ్బథా వాయామతో ఓరమిత్వా రితకాలం సన్ధాయ “సుక్కువిసట్ఠిసమయే”తి వుత్తం. ఉద్ధరణం నామ యావ అగ్గా నీహరణకాలో. సాదియతీతి సేవనచిత్తం ఉపట్టపేతి. అసాధారణవినిచ్చయోతి అదిన్నాదానాదీహి సబ్బేహి సిక్ఖాపదేహి అసాధారణో వినిచ్చయో.

సాధారణవినిచ్చయత్తని పరివారవసేన సాధారణవినిచ్చయత్తం. మాతికాతి మాతా, జనేత్తితి అత్తో. నిదదాతి దేసనం దేసవసేన అవిదితం విదితం కత్వా నిదస్సేత్తితి నిదానం. పజ్జాపీయత్తితి పజ్జాత్తి, తస్సా పకారో పజ్జాత్తివిధి అజ్ఞేతి గమేతి జాపేత్తితి అజ్ఞం, కారణం. సముట్టహన్తి ఆపత్తియో ఏతేనాతి సముట్టానం, ఉప్పత్తికారణం, తస్స విధి సముట్టానవిధి. వజ్జకమ్మప్పభేదజ్ఞాత్తి ఏత్థ పభేదసద్ధో పచ్చేకం యోజేతట్టో “వజ్జప్పభేదం, కమ్మప్పభేదజ్ఞాత్తి”తి. తత్థ తత్థాతి తస్మిం తస్మిం సిక్ఖాపదే.

పజ్జాత్తిట్టానన్తి పజ్జాత్తిట్టపనస్స రానం, సిక్ఖాపదానం పజ్జాత్తిదేసోతి అత్తో. పుగ్గలోతి ఏత్థ ఆదికమ్మికోయేవ అధిప్పేతోతి ఆహ “పుగ్గలో నామ యం యం ఆరబ్బ తం తం సిక్ఖాపదం పజ్జాత్తి”న్తి, సో సో పుగ్గలోతి అధిప్పాయో. హోన్తి చేత్థ -

“సుదిన్నో ధనియో సమ్మహులా వగ్గుముదన్తికా;
సేయ్యసకో ఉదాయి చా-ళవకా ఛన్నమేత్తియా.

“దేవదత్తస్సజిపునబ్బసు-ఛబ్బగ్గియోపనన్దజ్ఞాతరోపి చ;
హత్థకో చానురుద్ధో చ, సత్తరస చూళపన్దకో.

“బేలట్టసీసో చానన్దో, సాగతోరిట్టనామకో;
నన్దత్తేరేన తేవీస, భిక్ఖానం ఆదికమ్మికా.

“సున్దరీనన్దా థుల్లనన్దా, ఛబ్బగ్గియజ్ఞాతరాపి చ;
చణ్ణకాళీ సమ్మహులా, ద్వే చ భిక్ఖునియో పరా;
భిక్ఖునీనం తు సత్తేవ, హోన్తి తా ఆదికమ్మికా”తి.

తస్స తస్స పుగ్గలస్సాతి యం యం సుదిన్నాదికం పుగ్గలం ఆరబ్బ సిక్ఖాపదం పజ్జాత్తం, తస్స తస్స పుగ్గలస్స. పజ్జాత్తితి పరమపజ్జాత్తి. పరమపజ్జాత్తియా పచ్చా రపితా పజ్జాత్తి అనుపజ్జాత్తి. అనుప్పన్నే దోసే రపితా పజ్జాత్తి అనుప్పన్నపజ్జాత్తి. సబ్బత్థ మజ్జిమదేసే చేవ పచ్చన్తిమేసు జనపదేసు చాతి సబ్బేసు పదేసేసు రపితా పజ్జాత్తి సబ్బత్థపజ్జాత్తి. మజ్జిమదేసేయేవ రపితా పజ్జాత్తి పదేసపజ్జాత్తి. భిక్ఖానజ్ఞేవ భిక్ఖునీనజ్ఞా సాధారణభూతా పజ్జాత్తి సాధారణపజ్జాత్తి. సుద్ధభిక్ఖానమేవ, సుద్ధభిక్ఖునీనం వా పజ్జాత్తం సిక్ఖాపదం అసాధారణపజ్జాత్తి. ఉభిన్నమ్మి పజ్జాత్తి ఉభతోపజ్జాత్తి. వినయధరపజ్ఞామేనాతి అనుస్సావనకాచరియపజ్ఞామేన. గుణజ్ఞాపాహనాతి చతుప్పటలతో పట్టాయ కతా ఉపాహనా, న ఏకద్వితీపటలా. చమ్మత్థరణన్తి అత్థరితబ్బం చమ్మం. ఏతేసం వసేన చతుబ్బిధా పదేసపజ్జాత్తి నామాతి ఏతేసం వసేన చతుబ్బిధా పజ్జాత్తి మజ్జిమదేసేయేవ పజ్జాత్తాతి పదేసపజ్జాత్తి నామ. తేనేవాహ “మజ్జిమదేసేయేవ హీ”తిఆది. యస్మా మజ్జిమదేసేయేవ యథావుత్తవత్థవీతిక్కమే ఆపత్తి హోతి, న పచ్చన్తిమజనపదే, తస్మా పదేసపజ్జాత్తితి అత్తో. ధువన్ఠానం పటిక్ఖేపమత్తన్తి నిచ్చనహానప్పటిసేధనమేవ. ఏత్థ చ మత్తసద్దేన అజ్ఞాని తీణి సిక్ఖాపదాని పటిక్ఖేపతి. తాని హి “అనుజానామి, భిక్ఖవే, సబ్బపచ్చన్తిమేసు జనపదేసు వినయధరపజ్ఞామేన గణేన ఉపసమ్మద”న్తిఆదినా (మహావ. ౨౫౯) చమ్మక్ఖన్దకే ఆగతాని. తేనేవాహ “తతో అజ్ఞా పదేసపజ్జాత్తి నామ నత్థీ”తి. సబ్బానీతి తతో అవసేసాని సబ్బాని సిక్ఖాపదాని. తస్మాతి యస్మా అనుప్పన్నపజ్జాత్తి అట్టగరుధమ్మవసేన భిక్ఖునీనంయేవ ఆగతా, యస్మా చ ధువన్ఠానం పటిక్ఖేపమత్తం

రపేత్వా పాతిమోక్షే సబ్బాని సిక్ఖాపదాని సబ్బత్తపజ్జాత్తియేవ హోన్తి, యస్మా చ సాధారణపజ్జాత్తిదుకజ్ఞా ఏకతోపజ్జాత్తిదుకజ్ఞా బృజ్జనమత్తం నానం, అత్థతో ఏకం, తస్మా. సబ్బత్థాతి సబ్బేసు సిక్ఖాపదేసు. ఆపత్తిభేదో హేత్థ ఉత్తరపదలోపేన “ఆపత్తి”తి వుత్తోతి ఆహ “ఆపత్తితి పుబ్బప్పయోగాదివసేన ఆపత్తిభేదో”తి. సీలఆచారదిట్టిఆజీవవిపత్తీనన్తి ఏత్థ పరమా ద్వే ఆపత్తిక్ఖద్ధా సీలవిపత్తి నామ, అవసేసా పజ్జా ఆచారవిపత్తి నామ, మిచ్ఛాదిట్టి చ అన్తగ్గాహికాదిట్టి చ దిట్టివిపత్తి నామ, ఆజీవహేతు పజ్జాత్తాని ఛ సిక్ఖాపదాని ఆజీవవిపత్తి నామ, ఇతి ఇమాసం సీలఆచారదిట్టిఆజీవవిపత్తీనం అజ్ఞాతరాతి అత్తో.

న కేవలం యథావుత్తనయేనేవ వుచ్చన్తితి ఆహ “యాని సిక్ఖాపదసముట్టానానీతిపి వుచ్చన్తి”తి. ఏతాని హి కిజ్ఞాపి ఆపత్తియా సముట్టానాని, న సిక్ఖాపదస్స, వోహరసుఖత్థం పనేవం వుచ్చన్తితి. తత్థాతి తేసు ఛసు సముట్టానేసు. తేసూతి సచిత్తకాచిత్తకేసు. ఏకం సముట్టానం ఉప్పత్తికారణం ఏతిస్సాతి ఏకసముట్టానా, ఏకేన వా సముట్టానం ఏతిస్సాతి ఏకసముట్టానా. “ద్విసముట్టానా”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో.

సముట్టానవసేనాతి సముట్టానసీసవసేన. పరమపారాజికం సముట్టానం ఏతిస్సాతి పరమపారాజికసముట్టానా. తథా అదిన్నాదానసముట్టానా”తిఆదీసుపి.

సయం పథవిఖణనే కాయేన, పరే ఆణాపేత్వా ఖణాపనే వాచాయ చ ఆపత్తిసమ్భవతో “పథవిఖణనాదీసు వియా”తి వుత్తం. ఆదిసద్దేన అదిన్నాదానాదీనం పరిగ్గహో. పరమకథినాపత్తి కాయవాచతో కత్తబ్బం అధిట్టానం వా వికప్పనం వా అకరోంతస్స హోతి, నో కరోంతస్సాతి ఆహ “పరమకథినాపత్తి వియా”తి. అజ్ఞాతికాయ భిక్కునియా హత్థతో చీవరప్పటిగ్గహణాపత్తి తస్సా హత్థతో చీవరం పటిగ్గణ్ణంతస్స, పరివత్తకం అదేంతస్స చ హోతీతి కిరియాకిరియతో సముట్టాతి. “సియా కరోంతస్సా”తిఆదీసు సియాతి “సియా ఖో పన తే బ్రాహ్మణ ఏవమస్సా”తిఆదీసు వియ “కదాచీ”తి ఇమినా సమానత్తో నిపాతో. రూపియప్పటిగ్గహణాపత్తి సియా కిరియా గహణేన ఆపజ్జనతో, సియా అకిరియా పటిక్ఖేపస్స అకరణతోతి ఆహ “రూపియప్పటిగ్గహణాపత్తి వియా”తి. కుటికారాపత్తి వత్తుం దేసాపేత్వా పమాణాతిక్కుంతకరణే కరోంతస్స సియా, అదేసాపేత్వా పన పమాణాతిక్కుంతకరణే పమాణయుత్తం వా కరోంతస్స చ అకరోంతస్స చ సియాతి ఆహ “కుటికారాపత్తి వియా”తి.

సజ్ఞాయ అభావేన విమోక్షో అస్సాతి సజ్ఞావిమోక్షోతి మజ్ఞేపదలోపసమాసో దట్టబ్బోతి ఆహ “యతో వీతిక్కమసజ్ఞాయా”తిఆది. ఇతరా నామ యతో వీతిక్కమసజ్ఞాయ అభావేన న ముచ్చతి, సా ఇతరసద్దస్స వుత్తప్పటియోగివిసయత్తా. యా అచిత్తకేన వా సచిత్తకమిస్సకేన వా సముట్టాతీతి యా ఆపత్తి కదాచి అచిత్తకేన వా కదాచి సచిత్తకమిస్సకేన వా సముట్టానేన సముట్టాతి. ఏత్థ చ సజ్ఞాదుకం అనాపత్తిముఖేన వుత్తం, సచిత్తకదుకం ఆపత్తిముఖేనాతి దట్టబ్బం.

యస్సా సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవ హోతీతి యస్సా సచిత్తకాయ ఆపత్తియా చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, యస్సా చ సచిత్తకాచిత్తకసజ్ఞాతాయ సురాపానాదిఅచిత్తకాయ ఆపత్తియా వత్తువిజాననచిత్తేన సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, అయం లోకవజ్జా. “సచిత్తకపక్ఖే”తి హి ఇదం వచనం సచిత్తకాచిత్తకం సన్ధాయ వుత్తం. న హి ఏకంసతో సచిత్తకస్స “సచిత్తకపక్ఖే”తి విసేసనే పయోజనం అత్థీతి. యం పనేత్థ గణీపదే “సురాపానస్మిజ్ఞో ‘సురా’తి వా ‘న వట్టతీ’తి వా జానిత్వా పివనే అకుసలమేవా”తి వుత్తం. తత్థ “న వట్టతీతి వా జానిత్వా”తి వుత్తవచనం న యుజ్జతి పణ్ణత్తివజ్జస్సాపి

లోకవజ్ఞభావప్పసగ్గతో. యస్సా పన “సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవా”తి నియమో నత్తి, సా పణ్ణత్తివజ్ఞాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో ఆహ “సేసా పణ్ణత్తివజ్ఞా”తి. తథా హి తస్సా వత్తువిజాననచిత్తేన సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం సీయా కుసలం, సీయా అకుసలం, సీయా అబ్యాకతన్తి “అకుసలమేవా”తి నియమో నత్తి. ఉభయత్థ ఆపజ్జితబ్బాతి కాయద్వారే, వచీద్వారే చాతి ఉభయత్థ ఆపజ్జితబ్బా ఆపత్తి, తా పన అదిన్నాదానాదయో. “మనేద్వారే ఆపత్తి నామ నత్థీ”తి ఇదం యేభుయ్యవసేన వుత్తం ఉపనిక్ఖిత్తసాదియనాదీసు ఆపత్తిసమ్భవతోతి దట్టబ్బం.

అకుసలచిత్తో వా ఆపజ్జతీతి

పారాజికసుక్కువిసగ్గికాయసంసగ్గదుట్టుల్లఅత్తకామపారిచరియదుట్టదోససజ్ఞభేదప్పహారదానతలసత్తికాదిభేదం ఆపత్తిం అకుసలచిత్తో ఆపజ్జతి. అనుపసమ్మన్నం పదసోధమ్మం వాచేన్తో, మాతుగామస్స ధమ్మం దేసేన్తోతి ఏవరూపం ఆపత్తిం కుసలచిత్తో ఆపజ్జతి. అసఞ్చిచ్చసహసేయ్యాదిం అబ్యాకతచిత్తో ఆపజ్జతి. యం అరహో ఆపజ్జతి, సబ్బం అబ్యాకతచిత్తోవ ఆపజ్జతి. తేనాహ “కుసలాబ్యాకతచిత్తో వా”తి.

దుక్ఖవేదనాసమగ్గీ వాతి దుట్టదోసాదిభేదం ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తో దుక్ఖవేదనాసమగ్గీ ఆపజ్జతి. మేధునధమ్మాదిభేదం పన సుఖవేదనాసమగ్గీ ఆపజ్జతి. యం సుఖవేదనాసమగ్గీ ఆపజ్జతి, తంయేవ మజ్ఞత్తో హుత్వా ఆపజ్జన్తో అదుక్ఖమసుఖవేదనాసమగ్గీ ఆపజ్జతి. తేనాహ “ఇతరవేదనాద్వయసమగ్గీ వా”తి. ఇదమ్మి చ తికద్వయం యేభుయ్యవసేనేవ వుత్తం. నిపజ్జిత్వా నిరోధనమాపన్నో హి అచిత్తకో అవేదనో సహసేయ్యాపత్తిం ఆపజ్జతీతి. కిఞ్చాపి ఏవం అనియమేన వుత్తం, విసేసో పనేత్థ అత్థీతి దస్సేతుం “ఏవం సన్తేపీ”తిఆది వుత్తం. ఏవం సన్తేపీతి హి విసేసాభిధాననిమిత్తాభ్యాపగమేవ యుజ్జతి. సబ్బేసం వసేన తీణి చిత్తానీతి కుసలాకుసలాబ్యాకతానం వసేన పదసోధమ్మాదీసు తీణి చిత్తాని.

ఇదాని తం యథావుత్తనిదానాదివేదనాత్తికపరియోసానం సత్తరసప్పకారం ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే యోజేతుం “ఇథ పనా”తిఆదిమాహ. ఇథాతి ఇమస్మిం పరమపారాజికసిక్ఖాపదే. వేసాలీయన్తి ఏవంనామకే ఇత్థిలిక్ఖవసేన పవత్తవోహారే నగరే. తఞ్ణో నగరం తిక్ఖత్తుం పాకారపరిక్ఖేపవడ్డనేన విసాలీభూతత్తా “వేసాలీ”తి వుచ్చతి. ఇదమ్మి చ నగరం సబ్బజ్ఞాతం సమ్మత్తేయేవ సమ్మాసమ్మద్ధే సబ్బాకారవేపుల్లత్తం పత్తన్తి వేదితబ్బం. “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయా”తి చ “అన్తమసో తిరచ్ఛానగతాయపీ”తి చ ద్వే అనుపజ్ఞాత్తియోతి మక్కుటివజ్జిపుత్తకవత్తూనం వసేన వుత్తా. “అన్తమసో తిరచ్ఛానగతాయా”తి చ “సిక్ఖం అపచ్చక్ఖాయా”తి చ ఇమా ద్వే అనుపజ్ఞాత్తియో. ఆపత్తికరా చ హోతీతి పరమపజ్ఞాత్తితో విసుంయేవాపత్తికరా చ హోతి. అజ్ఞావాదకసిక్ఖాపదాదీసు వియాతి అజ్ఞావాదకసిక్ఖాపదాదీసు “విహేసకే”తిఆదికా (పాచి. ౯౮) వియాతి అత్థో. ఆదిసద్దేన ఉజ్ఞాపనకస్స పరిగ్గహో. ఏత్థ హి అజ్ఞావాదకాదితో విసుంయేవ విహేసకాదీసుపి పాచిత్తియం హోతి. యథాహ “రోపితే విహేసకే సజ్ఞమజ్ఞే వత్తుస్మిం వా ఆపత్తియా వా అనయుజ్ఞోయమానో తం నకథేతుకామో తం నఉఘాటేతుకామో తుణ్ణీభూతో సజ్ఞం విహేసేతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తిఆది (పారా. ౧౦౦). సుపినన్తే విజ్ఞమానాపి మోచనస్సాదచేతనా అబ్బోహారికత్తా అనాపత్తికరాతి ఆహ “అజ్ఞాత్ర సుపినన్తాతిఆదికా వియా”తి. తథా హి థినమిద్దేన అభిభూతత్తా సుపినే చిత్తం అబ్బోహారికం, చిత్తస్స అబ్బోహారికత్తా ఓపక్కుమనకిరియాపవత్తనికాపి చేతనా అబ్బోహారికా. వుత్తఞ్ణోతం “అత్థేసా, భిక్ఖవే, చేతనా, సా చ ఖో అబ్బోహారికా”తి (పారా. ౨౩౮), తస్మా “అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా”తి అయం అనుపజ్ఞాత్తి అనాపత్తికరా జాతా. ఆదిసద్దేన “అజ్ఞాత్ర అధిమానా”తిఆదికం (పారా. ౧౯౭) సజ్ఞత్తాతి. అదిన్నాదానాదీసు వియాతి అదిన్నాదానాదీసు “అరజ్ఞా

వా"తిఆదికా (పారా. ౯౧) వియతి అత్తో. ఏత్త పన ఆదిసద్దేన పరమపారాజికాదీనం సజ్జహో. ఏత్త హి "తజ్ఞా ఖో గామే, నో అరజ్ఞో"తిఆదినా (పారా. ౯౦) నయేన లేసం ఓడ్డేన్తానం లేసపిదహనత్తం "అరజ్ఞా వా"తిఆదికా అనుపజ్ఞాత్తి వుత్తాతి ఉపత్తమ్మకరావ హోతి. తేనేవ హి "నను, ఆవుసో, తథేవేతం హోతీ"తి (పారా. ౯౦) భిక్షూహి వుత్తం.

వుత్తప్పకారే మగ్గేతి "మనుస్సామనుస్సతిరచ్ఛానగతవసేనా"తిఆదినా (కజ్ఞా. అట్ట. పరమపారాజికవట్ఠనా) వుత్తప్పకారే తింసమగ్గే. ఇమస్స పన "భిన్నే"తి ఇమినా సమ్మన్తో. **తదాదీని అనవసేసేత్వాతి** నిమిత్తప్పదేసే బహి రితాని ఛవిచమ్మాని అనవసేసేత్వా. **నిమిత్తసణ్ఠానమత్తం పజ్ఞాయతీతి** నిమిత్తమంసస్స పన అబ్బంతరే ఛవిచమ్మస్స చ విజ్ఞమానత్తా వుత్తం. **చమ్మఖిలన్తి** చమ్మక్ఖణ్డం. "ఉణ్ణిగణ్ణో"తిపి (సారత్థ. టీ. ౨.౨౨; వి. వి. టీ. ౧.౨౨) వదన్తి. తజ్ఞో నిమిత్తే జాతత్తా నిమిత్తమేవ. తేనాహ "సేవనచిత్తే సతి పారాజిక"న్తి. **సేవనచిత్తేతి** మేధునసేవనచిత్తే. కాయసంసగ్గసేవనచిత్తే పన సతి సజ్ఞాదిసేసోవ . నట్టో కాయప్పసాదో ఏత్తాతి **నట్టకాయప్పసాదం**, సుక్ఖపీళకం వా మతచమ్మం వాతి అత్తో. మతే అక్ఖాయితే, యేభుయ్యేన అక్ఖాయితే చ పారాజికాపత్తివచనతో (పారా. ౬౧) పన నట్టకాయప్పసాదేపి ఇత్థినిమిత్తే పవేసేంతస్స పారాజికాపత్తియేవ. **నిమిత్తసణ్ఠానమత్తమ్మి అనవసేసేత్వాతి** నిమిత్తాకారేన రితం యథావుత్తనిమిత్తమంసాదిమ్మి అనవసేసేత్వా. **వణసజ్ఞేపవసేనాతి** వణసజ్ఞహవసేన. వణే థుల్లచ్చయజ్ఞా "అమగ్గేన అమగ్గం పవేసేతి, ఆపత్తి థుల్లచ్చయస్సా"తి (పారా. ౬౬) ఇమస్స సుత్తస్స వసేన వేదితబ్బం. తస్మిజ్ఞో సుత్తే ద్వీసు సమ్మిన్నవణేసు ఏకేన వణేన పవేసేత్వా దుతియేన నీహరంతస్స థుల్లచ్చయం వుత్తం. వుత్తజ్ఞో **సమన్తపాసాదికాయం** "ఇమస్స సత్తస్స అనులోమవసేన సబ్బత్థి వణసజ్ఞేపే థుల్లచ్చయం వేదితబ్బ"న్తి (పారా. అట్ట. ౧.౬౬). మనుస్సానం పన అట్ఠిఆదయోపి వణసజ్ఞహం గచ్ఛన్తీతి వణేన ఏకపరిచ్ఛేదం కత్వా దస్సేన్తో "తథా"తిఆదిమాహ. తేసం వణసజ్ఞహో "నవద్వారో మహావణో"తి (మి. ప. ౨.౬.౧) ఏవమాదిసుత్తానుసారేన వేదితబ్బో. తత్త **మనుస్సానన్తి** ఇత్థిపురిసపణ్ణకఉభతోబ్యజ్ఞానకవసేన చతుబ్బిధానం మనుస్సానం. **వత్థికోసేసూతి** వత్థిపుట్టేసు పురిసానం అజ్ఞజాతకోసేసు. **హత్థిఅస్సాదీనజ్ఞా తిరచ్ఛానానన్తి** హత్థిఅస్సగోణగద్రభఓట్టమహింసాదీనం తిరచ్ఛానగతానం. **తిరచ్ఛానానం పనాతి** సబ్బేసమ్మి తిరచ్ఛానగతానం. **సబ్బేసన్తి** యథావుత్తమనుస్సాదీనం సబ్బేసం.

ఏవం జీవమానకసరీరే లబ్బమానం ఆపత్తివిసేసం దస్సేత్వా ఇదాని మతసరీరే లబ్బమానం ఆపత్తివిసేసం దస్సేతుం "మతసరీరే"తిఆదిమాహ. వచ్చమగ్గపస్సావమగ్గముఖమగ్గానం చతుసు కోట్టాసేసు ద్వే కోట్టాసే రపేత్వా యదా అపరే ద్వే కోట్టాసా ఖాదితా, తదా **ఉపద్దక్ఖాయితం** నామ హోతి. **న కుఢితం హోతీతి** ఉద్ధుమాతకాదిభావేన కుఢితం న హోతి, అల్లన్తి అత్తో. యదా పన సరీరం ఉద్ధుమాతకం హోతి కుఢితం నీలమక్ఖికసమాకిణ్ణం కిమికులసమాకులం నవహి వణముఖేహి పగ్గళితపుబ్బకుణపభావేన ఉపగన్తుమ్మి అసక్కుణేయ్యం (పారా. అట్ట. ౧.౨౯-౬౦), తదా పారాజికవట్ఠుజ్ఞా థుల్లచ్చయవట్ఠుజ్ఞా విజహతి, దుక్కుటవట్ఠమేవ హోతీతి ఆహ "కుఢితే దుక్కుట"న్తి. **కుఢితేతి** ఉద్ధుమాతకభావప్పత్తే. ఈదీసే హి సరీరే యత్త కత్తచి ఉపక్కుమతో దుక్కుటం. **తథా వట్టకతే ముఖే అచ్చుపన్తం అజ్ఞజాతం పవేసేంతస్సాతి** (పారా. అట్ట. ౧.౭౩) వివట్ఠే ముఖే చత్తారి పస్సాని, తాలుకజ్ఞా అచ్చుపన్తం అజ్ఞజాతం పవేసేంతస్స దుక్కుటన్తి అత్తో. సచే పన హేట్టా వా ఉపరి వా ఉభయపస్సేహి వా ఛుపన్తం పవేసేతి, పారాజికం. చతుహి పస్సేహి అచ్చుపన్తం పవేసేత్వా అబ్బంతరే తాలుకం ఛుపతి, పారాజికమేవ. బహి నిక్ఖంతజిహ్వా య వా దన్తేసు వా అజ్ఞజాతం పవేసేంతస్స థుల్లచ్చయన్తి సమ్మన్తో.

జీవమానకసరీరేపి బహి నిక్ష్పంతజిహ్వా ధుల్లచ్చయమేవ. యది పన బహి జిహ్వా పలివేరేత్వా అన్తోముఖం పవేసేతి, పారాజికమేవ. యది పన దంతా సుపుసితా, అన్తోముఖే ఓకానో నత్తి, దంతా చ బహి ఓట్టమంసేన పటిచ్చన్నా, తత్త వాతేన అసమ్ముట్టం అల్లోకాసం తిలఫలమత్తమ్మి పవేసేనస్స పారాజికమేవ. ఉప్పాటితే పన ఓట్టమంసే దస్తేసుయేవ ఉపక్కమంతస్స ధుల్లచ్చయం. యోపి దంతో బహి నిక్ష్పమన్తో తిట్టతి, న సక్కా ఓట్టేహి పిదహితుం, తత్తాపి ఏసేవ నయో.

వేదనాయ అట్టో పీళితో వేదనాట్టో. ఉమ్మత్తకోతి చేత్త పిత్తుమ్మత్తకో అధిప్పేతోతి ఆహ “యో పిత్తవసేనా”తిఆది. పిత్తవసేనాతి బద్ధపిత్తవసేన. తస్మిన్తో బద్ధపిత్తే పిత్తకోసతో చలిత్వా బహి నిక్ష్పమన్తే సత్తా ఉమ్మత్తకా హోన్తి, విపల్లత్తసన్ఞా హిరోత్తప్పం ఛడ్డేత్వా అసారుప్పచరియం చరన్తి, లహుకగరుకాని సిక్ఖాపదాని మద్దంతాపి న జానన్తి, భేసజ్జకిరియాయపి అతేకిచ్చా హోన్తి, ఏవరూపస్స ఉమ్మత్తకస్స అనాపత్తి. అబద్ధపిత్తం పన లోహితం వియ సబ్బజ్గగతం, తమ్మి కుపితే సత్తానం కణ్ణుకచ్చుసరీరకమ్పాదీని హోన్తి, తాని భేసజ్జకిరియాయ వూపసమన్తి. తేన వుత్తం “బద్ధపిత్తవసేనా”తి. **ఖిత్తచిత్తో** నామ విస్సట్టచిత్తో యక్ఖుమ్మత్తకో వుచ్చతీతి ఆహ “యక్ఖేహి కతచిత్తవిక్ఖేపో ఖిత్తచిత్తో”తి. యక్ఖా కిర భేరవాని ఆరమ్మణాని దస్సేత్వా ముఖేన హత్తం పవేసేత్వా, హదయరూపం వా మద్దంతా సత్తే విక్ఖిత్తచిత్తే విపల్లత్తసన్ఞో కరోన్తి, ఏవరూపస్స ఖిత్తచిత్తస్స అనాపత్తి. తేసం పన ఉభిన్నం అయం విసేసో - పిత్తుమ్మత్తకో నిచ్చమేవ ఉమ్మత్తకో హోతి, పకతిసన్ఞాం న లభతి. యక్ఖుమ్మత్తకో అన్తరన్తరా పకతిసన్ఞాం పటిలభతి. ఇథ పన పిత్తుమ్మత్తకో వా హోతు, యక్ఖుమ్మత్తకో వా, యో సబ్బసో ముట్టస్సతి కిఞ్చి న జానాతి, అగ్గిమ్మి సువణ్ణమ్మి గూఢమ్మి చన్దనమ్మి ఏకసదిసం మద్దన్తోవ విచరతి, ఏవరూపస్స అనాపత్తి. అన్తరన్తరా పకతిసన్ఞాం పటిలభిత్వా ఇత్వా కరోంతస్స పన ఆపత్తియేవ. తేనాహ “ద్విన్నమ్మి చ ఏతేస”న్తిఆది.

అధిమత్తవేదనాయాతి అధికప్పమాణాయ దుక్ఖవేదనాయ. ఆదికమ్మే నియుత్తో **ఆదికమ్మికో**, యో చ ఆదికమ్మే నియుత్తో, సో తస్మిం కమ్మే ఆదిభూతో హోతీతి ఆహ “యో”తిఆది. ఇథ పన సుదిన్నత్థేరో ఆదికమ్మికో, తస్స అనాపత్తి. అవసేసానం మక్ఖటిసమణవజ్జిపుత్తకాదీనం ఆపత్తియేవ. **పటిపాదనం** సమ్మాదనం. కరోన్తోయేవ హి తం ఆపజ్జతీతి **కిరియం**. ఇదం (సారత్థ. టీ. ౨.౬౬) పన యేభుయ్యవసేన వుత్తం మేఢునధమ్మే పరూపక్కమే సతి సాదియంతస్స అకిరియసముట్టానభావతో. మేఢునప్పటిసంయుత్తాయ హి కామసన్ఞాయ అభావేన ముచ్చనతో **సన్ఞావిమోక్షం**. “అనాపత్తి అజానంతస్స, అసాదియంతస్సా”తి (పారా. ౬౬) హి వుత్తం. మేఢునచిత్తేనేవ నం ఆపజ్జతి, న వినా చిత్తేనాతి **సచిత్తకం**. రాగవసేనేవ ఆపజ్జితబ్బతో **లోకవజ్జం**. కాయద్వారేనేవ సముట్టానతో **కాయకమ్మం**. చిత్తం పనేత్త అభిమత్తం హోతి , న తస్స వసేన కమ్మభావో లబ్భతి. లోభచిత్తేనేవ ఆపజ్జితబ్బతో **అకుసలచిత్తం**. సుఖసమగ్గీ వా ఉపేక్షాసమగ్గీ వా ఆపజ్జతీతి **ద్వివేదనం**. నను సముట్టానాదీని ఆపత్తియా హోన్తి, న సిక్ఖాపదస్స, అథ కస్మా సిక్ఖాపదస్స సముట్టానాదీని వుత్తానీతి ఆహ “ఇమాని చ సముట్టానాదీని నామా”తిఆది. **ఆపత్తియా హోన్తీతి** అజ్ఞాచారస్స హోన్తి.

ముననతో అనుముననతో **ముతి**, ఇాణం, తం ఏతస్స అట్టితి **ముతిమా**, ఇాణవాతి అట్టో.

పరమపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపారాజికవణ్ణనా

ఏత్థాతి ఏతేసు ద్వీసు. ఏకకుటికాదిభేదో సబ్బోపి గామోతి వేదితబ్బోతి సమ్మన్తో. తత్త ఏకకుటికాదిభేదోతి యస్మిం గామే ఏకా ఏవ కుటి ఏకం గేహం సేయ్యథాపి మలయజనపదే, అయం ఏకకుటికో గామో నామ. ఆదిసద్దేన “ద్వికుటికోపి గామో, తికుటికోపి గామో, చతుక్కుటికోపి గామో”తి (పారా. ౯౨) వుత్తప్పభేదం సజ్జణ్ణాతి. అభినవనివిట్టో ఏకకుటికాదిగామో పన యావ మనుస్సా పవిసిత్వా వాసం న కప్పేన్తి, తావ గామసజ్ఞం న గచ్ఛతి. కింభూతోతి ఆహ “పరిక్ఖిత్తో వా”తిఆది. తత్త పరిక్ఖిత్తో నామ ఇట్టకపాకారం ఆదిం కత్వా అన్తమసో కణ్ణకసాఖాహిపి పరిక్ఖిత్తో. తబ్బిపరీతో అపరిక్ఖిత్తో. అమనుస్సో నామ యో సబ్బసో వా మనుస్సానం అభావేన యక్ష్మపరిగ్గహభూతో, యతో వా మనుస్సా కేనచి కరణీయేన పునపి ఆగన్తుకామా ఏవ అపక్కన్తా, యతో పన నిరప్పేక్ఖా హుత్వా పక్కమన్తి, సో గామసజ్ఞం న గచ్ఛతి. న కేవలం ఏకకుటికాదిభేదోవాతి ఆహ “అన్తమసో”తిఆది. యో కోచి సత్తోపీతి జజ్ఞసత్తసకటసత్తాదీసు యో కోచి సత్తోపి. ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే నిగమనగరాని వియ గామగ్గహణేనేవ గామూపచారోపి సజ్జహితోతి ఆహ “రపేత్వా గామశ్చ గామూపచారశ్చా”తి. అశ్శాథా పన మాతికాయ అనవసేసతో అవహారత్థానపరిగ్గహో కతో నామ న హోతి, న చ బుద్ధా సావసేసం పారాజికం పశ్శాపేన్తి.

తత్థాతి తేసు గామగామూపచారేసు. ద్వారేతి నిబ్బకోసస్స ఉదకపతనత్థానతో అబ్బన్తరే. అన్తోగేహోతి పముఖస్స అబ్బన్తరే. కతపరిక్ఖేపోతి పాకారవతిఆదీహి కతపరిక్ఖేపో. సుప్పపతనాదిపరిచ్ఛేదో పనేత్త అపరిక్ఖిత్తఘరం సన్ధాయ వుత్తో. న కేవలం ఘరస్స పురతో, అథ ఖో సమన్తతో తత్తకోవ పరిచ్ఛేదో ఘరూపచారో నామాతి గహేతబ్బం. “పురతో”తిఆదికం పన లోకియేహి తథాకరణతో వుత్తం. థామమజ్జిమస్సాతి మజ్జిమథామస్స, నేవ అప్పథామస్స, న మహాథామస్సాతి వుత్తం హోతి. “యథా తరుణమనుస్సా”తిఆదినా యథా మాతుగామో కాకే ఉడ్డాపేన్తో ఉజ్జకమేవ హత్తం ఉక్ఖిపిత్వా లేడ్డుం ఖిపతి, యథా చ ఉదకుక్ఖేపే ఉదకం ఖిపన్తి, ఏవం ఖిత్తస్స లేడ్డుస్స పతితత్థానం పటిక్ఖిపతి. పవత్తిత్వాతి లురిత్వా, పరివత్తిత్వాతి వుత్తం హోతి. తస్స సచే ద్వే ఇన్దఖీలా హోన్తీతి (పారా. అట్ట. ౧.౯౨) తస్స పరిక్ఖిత్తస్స గామస్స సచే అనురాధపురస్సేవ ద్వే ఉమ్మారా హోన్తి. యస్స పన ఏకో, తస్స గామద్వారబాహానం వేమజ్జే రితస్స లేడ్డుపాతబ్బన్తరం గామూపచారో నామ. యత్ర పన ఇన్దఖీలో నత్తి, తత్ర గామద్వారబాహానం వేమజ్జం. యత్ర ద్వారబాహాపి నత్తి, తత్త ఉభోసు పస్సేసు వతియా వా పాకారస్స వా కోటివేమజ్జంవ ఇన్దఖీలత్థానియత్తా ఇన్దఖీలోతి గహేతబ్బం. యో పన గామో పుట్టే మహా హుత్వా పచ్చా కులేసు నట్టేసు అప్పకో హోతి, సో ఘరూపచారతో లేడ్డుపాతేనేవ పరిచ్ఛిన్దితబ్బో. పురిమపరిచ్ఛేదో పనస్స పరిక్ఖిత్తస్సాపి అపరిక్ఖిత్తస్సాపి అప్పమాణమేవాతి. నను చేతం అపరిక్ఖిత్తస్స ఉపచారదస్సనం పదభాజనేన విరుద్ధమివ దిస్సతి. తత్త హి “గామూపచారో నామ పరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఇన్దఖీలే రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో”తి (పారా. ౯౨) వత్వా “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఘరూపచారే రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో”తి (పారా. ౯౨) ఏత్తకమేవ వుత్తం, న పన తం లేడ్డుపాతం గామసజ్ఞేపం కత్వా తతో పరం గామూపచారోతి వుత్తోతి ఆహ “పదభాజనేపి హి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో”తి.

అయమేత్త అధిప్పాయో - ఇథ గామో నామ దువిధో హోతి పరిక్ఖిత్తో చ అపరిక్ఖిత్తో చ (పారా. అట్ట. ౧.౯౨). తత్త పరిక్ఖిత్తస్స పరిక్ఖేపోయేవ పరిచ్ఛేదో. తస్మా తస్స విసుం పరిచ్ఛేదం అవత్వా “గామూపచారో నామ పరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఇన్దఖీలే రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో”తి పాళియం వుత్తం. అపరిక్ఖిత్తస్స పన గామస్స గామపరిచ్ఛేదో వత్తబ్బో. తస్మా తస్స గామస్స గామపరిచ్ఛేదదస్సనత్తం “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఘరూపచారే రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స

లేడ్డుపాతో"తి (పారా. ౯౨) వుత్తం. గామపరిచ్ఛేదే చ దస్సితే గామూపచారలక్షణం పుట్టే వుత్తనయేనేవ సక్కా జాతున్ని పున "తత్త రితస్స మజ్జిమస్స పురిసస్స లేడ్డుపాతో"తి న వుత్తం, అట్టో పన తత్తాపి అయమేవ యథావుత్తోతి. యో పన ఘరూపచారో రితస్స లేడ్డుపాతంయేవ "గామూపచారో"తి వదతి, తస్స ఘరూపచారో "గామో"తి ఆపజ్జతి. తతో ఘరం ఘరూపచారో, గామో గామూపచారోతి ఏస విభాగో సజ్కరీయతి. అసంకరతో చేత్త వినిచ్చయో వేదితబ్బో. తస్మా పాళిశ్చ అట్టకథశ్చ సంసన్దిత్వా వుత్తనయేనేవేత్త గామో, గామూపచారో చ వేదితబ్బోతి.

తత్తాతి తేసు ద్వీసు ఉపచారేసు. య్వాయం ఉపచారో దస్సితోతి సమ్మన్తో. **వికాలో గామప్పవేసనాదీసూతి** ఏత్త **ఆదిసద్దేన** అసంకచ్ఛికాగామప్పవేసనం (పాచి. ౧౨౨౨) సజ్గణ్ఠాతి. యో పన పరిక్షిత్తస్స గామస్స ఉపచారో వుత్తో, సో న కత్తచి వినయపిటకే ఉపయోగం గతో. కేవలం అపరిక్షిత్తస్స పరిక్షేపోకాసతో అపరో ఏకో లేడ్డుపాతో గామూపచారో నామాతి జాపనత్తం వుత్తో. ఏవం వుత్తే హి జాయతి "పరిక్షిత్తస్సాపి చే గామస్స ఏకో లేడ్డుపాతో కప్పియభూమి సమానో ఉపచారోతి వుత్తో, పగేవ అపరిక్షిత్తస్స పరిక్షేపోకాసతో ఏకో"తి. **ఇమేసం పరిచ్ఛేదదస్సనత్తన్తి** ఇమేసం గామారజ్ఞానం పరిచ్ఛేదదస్సనత్తం **వుత్తా** అట్టకథాయం. **పారాజికవత్తున్తి** పాదగ్గనకం. **అవహరంతస్సాతి** గణ్ఠంతస్స.

అదిన్నన్తి (పారా. అట్ట. ౯౨) దంతపోనసిక్ఖాపదే అత్తనో సంతకమ్మి అప్పటిగ్గహితకం కప్పియం అజ్ఞోహరణీయం వుచ్చతి, ఇథ పన యం కిశ్చో పరపరిగ్గహితం ససామికం భణ్ఠం, తదేతం తేహి సామికేహి కాయేన వా వాచాయ వా న దిన్నన్తి అదిన్నం. అవహరప్పహోనకమేవ పన దస్సేతుం "అజ్ఞాస్స మనుస్సజాతికస్స సంతక"న్తి వుత్తం. సజ్ఞాసద్దస్సేవ త-కారేన వడ్డేత్వా వుత్తత్తా "సజ్ఞా సజ్ఞాతన్తి అత్తతో ఏక"న్తి వుత్తం. తత్త **అత్తతో ఏకన్తి** పదత్తతో ఏకం, అనత్తన్తరన్తి వుత్తం హోతి. **కోట్టాసస్సేతం నామం** భాగతో సజ్ఞాయతి ఉపట్టాతీతి కత్తా. పపజ్ఞాసజ్ఞాతి సత్తానం సంసారే పపజ్జోన్తి చిరాయన్తీతి పపజ్జా, తత్తామానదిట్టియో, యస్స వా ఉప్పన్నా, తం "రత్తో"తి వా "మత్తో"తి వా "మిచ్చాదిట్టినివిట్టో"తి వా పపజ్జోన్తి బృజ్జోన్తీతి పపజ్జా, సజ్ఞా వుచ్చతి కోట్టాసో, పపజ్జావ సజ్ఞా పపజ్జాసజ్ఞా, పపజ్జాకోట్టాసాతి అట్టో, తత్తామానదిట్టియోతి వుత్తం హోతి. **ధేయ్యచిత్తసజ్ఞాతోతి** "ధేయ్యచిత్తో"తి కథితో. **ఏకో చిత్తకోట్టాసోతి** విస్సాసతావకాలికాదిగ్గాహవసప్పవత్తలధేయ్యచిత్తకోట్టాసతో అజ్ఞో చిత్తకోట్టాసో. **ధేయ్యసజ్ఞాతేనాతి** ధేయ్యభూతచిత్తకోట్టాసేన. యది ఏవం అథ కస్మా ఏతస్స విభజ్ఞే "ధేయ్యచిత్తో అవహరణచిత్తో"తి (పారా. ౯౨) వుత్తన్తి ఆహ "యో చా"తిఆది. **బృజ్జానం అనాదియిత్వాతి** బృజ్జానే ఆదరం అకత్వాతి అట్టో, సద్దత్తమనపేక్షిత్వాతి వుత్తం హోతి. **అత్తమేవాతి** భావత్తమేవ.

తే పన అవహరాతి తే పజ్జావీసతి అవహరా. సవిజ్ఞాణకావిజ్ఞాణకవసేన నానావిధో భణ్ఠో ఏతస్స పజ్జాకస్సాతి నానాభణ్ఠం, పజ్జాన్నం అవహరానం సమూహో **పజ్జాకం**, పజ్జాపరిమాణమస్సాతి వా **పజ్జాకం**, నానాభణ్ఠమేవ పజ్జాకం నానాభణ్ఠపజ్జాకం. సవిజ్ఞాణకవసేన ఏకో భణ్ఠో ఏతస్సాతి **ఏకభణ్ఠం**. సేసం వుత్తనయమేవ. సాహత్తికోవ పజ్జాకం సాహత్తికపజ్జాకం. ఆదిపదవసేన చేతం నామం కుసలాదిత్తికస్స కుసలత్తికవోహరో వియ. తస్మా సాహత్తికాదిపజ్జాకన్తి అత్తతో దట్టబ్బం. ఏస నయో సేసేసు పజ్జాకద్వయేసు. **ఏతస్సేవాతి** "ఆదియేయ్యా"తి ఏతస్సేవ మాతికాపదస్స. **ఇమేసం పదానం వసేనాతి** ఇమేసం పజ్జాన్నం పదానం వసేన. ఏత్త చ పఠమపదం అభియోగవసేన వుత్తం, దుతియపదం అజ్ఞోసం భణ్ఠం హరంతస్స గచ్ఛతో వసేన, తతియపదం ఉపనిక్షిత్తభణ్ఠవసేన, చతుత్తం సవిజ్ఞాణకవసేన, పజ్జామం థలే నిక్షిత్తాదివసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

ఇదాని నేనం అత్తయోజనం దస్సేతుం “తత్తా”తిఆదిమాహ. తత్త తత్తాతి తేసు ద్వీసు పశ్చాకేసు. ఇతరన్తి ఏకభణ్ణపశ్చకం. ఆరామన్తి పుష్పారామఫలారామం. అభియుజ్జాతీతి (పారా. అట్ట. ౧.౧౦౨) పరసన్తకం “మమ సన్తకోవ అయ”న్తి ముసా భణిత్యా అభియుజ్జాతి చోదేతి, అట్టం కరోతీతి అత్తో. సమ్మజానముసావాదేపి అదిన్నాదానస్స పుబ్బపయోగత్తా దుక్కటన్తి ఆహ “ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి, దుక్కటసజ్ఞాతా ఆపత్తి భవేయ్యాతి అత్తో. అథ వా దుక్కటసజ్ఞాతస్స వీతిక్కమస్స ఆపజ్జనన్తి అత్తో. ఏస నయో “ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తిఆదీసు. సామికస్స విమతిం ఉప్పాదేతీతి వినిచ్చయకుసలతాయ, బలవనిస్సితాదిభావేన వా ఆరామసామికస్స సంసయం జనేతి. కథం? తజ్ఞో తథా వినిచ్చయప్పసుతం దిస్సా సామికో చిన్తేతి “సక్తిస్సామి ను ఖో అహం ఇమం ఆరామం అత్తనో కాతుం, న సక్తిస్సామి ను ఖో”తి. ఏవం తస్స విమతి ఉప్పజ్జమానా తేన ఉప్పాదితా హోతి. ధురం నిక్కిపతీతి యదా పన సామికో “అయం థద్ధో కక్ఖళో జీవితబ్రహ్మచరియన్తరాయమ్మి మే కరేయ్య, అలం దాని మయ్హం ఇమినా ఆరామేనా”తి ధురం నిక్కిపతి, ఉప్పాహం రపేతి, అత్తనో సన్తకకరణే నిరుస్సాహో హోతీతి అత్తో. ఆపత్తి పారాజికస్స సచే సయమ్మి కతధురనిక్కిపో చాతి అధిప్పాయో. అథ పన సామికేన ధురే నిక్కిత్తేపి అభియుజ్జాకో ధురం అనిక్కిపిత్వావ “ఇమం సుట్ట పీళేత్వా మమ ఆణాపవత్తిం దస్సేత్వా కిజ్జారప్పటిస్సావిభావే రపేత్వా దస్సామీ”తి దాతబ్బభావే సఉస్సాహో, రక్ఖతి తావ. అథాపి అభియుజ్జాకో అచ్చిన్దిత్వా “న దాని ఇమం ఇమస్స దస్సామీ”తి ధురం నిక్కిపతి, సామికో పన ధురం న నిక్కిపతి, పక్ఖం పరియేసతి, కాలం ఆగమేతి, “లజ్జిపరిసం తావ లభామి, పచ్చా జానిస్సామీ”తి గహణేయేవ సఉస్సాహో హోతి, రక్ఖతియేవ. యదా పన “సోపి న దస్సామీ”తి, “సామికోపి న లచ్చామీ”తి ఏవం ఉభో ధురం నిక్కిపన్తి, తదా అభియుజ్జాకస్స పారాజికం.

అజ్ఞాస్స భణ్ణం హరన్తోతి వేతనేన వా మిత్తభావేన వా అజ్ఞాస్స భణ్ణం హరన్తో. సీసే భారన్తి సీసే రితభారం. సీసస్స తావ పురిమగలే గలవాటకో, పిట్టిగలే కేసశ్చ కేసన్తే ఆవట్టో హోతి, గలస్సేవ ఉభోసు పస్సేసు కేసశ్చ కేసా ఓరుయ్హ జాయన్తి, యే “కణ్ణచూళికా”తి వుచ్చన్తి, తేసం అధోభాగో చాతి అయం హేటిమకో పరిచ్చేదో, తతో ఉపరి సీసం, ఏత్తన్తరే రితభారన్తి వుత్తం హోతి. ఖన్ధం ఓరోపీతీతి ఉభోసు పస్సేసు కణ్ణచూళికాహి పట్టాయ హేట్టా, కప్పరేహి పట్టాయ ఉపరి, పిట్టిగలావట్టతో చ గలవాటకతో చ పట్టాయ హేట్టా, పిట్టివేమజ్ఞావట్టతో చ ఉరపరిచ్చేదమజ్ఞే, హదయావాటకతో చ పట్టాయ ఉపరి ఖన్ధో, తం ఓరోపేతి.

అయం పనేత్త వినిచ్చయో - యో భిక్ఖు “ఇదం గహేత్వా ఏత్త యాహీ”తి (పారా. అట్ట. ౧.౧౦౧) సామికేహి అనాణత్తో సయమేవ “మయ్హం ఇదం నామ దేధ, అహం వో భణ్ణం వహామీ”తి తేసం భణ్ణం సీసేన ఆదాయ గచ్చన్తో ధేయ్యచిత్తేన తం భణ్ణం ఆమసతి, దుక్కటం. యథావుత్తసీసపరిచ్చేదం అనతిక్కమన్తోవ ఇతో చిత్తో చ ఘంసన్తో సారేతిపి పచ్చాసారేతిపి, ధుల్లచ్చయం. ఖన్ధం ఓరోపీతమత్తే కిజ్జాపి సామికానం “వహతూ”తి చిత్తం అత్తి, తేహి పన అనాణత్తత్తా పారాజికం. ఖన్ధం పన అనోరోపేత్వాపి సీసతో కేసగమత్తమ్మి చావేన్తస్స పారాజికం. యమకభారస్స పన ఏకో భాగో సీసే పతిట్టాతి, ఏకో పిట్టియం, తత్త ద్వీన్నం తానానం వసేన వినిచ్చయో వేదితబ్బో. అయం పన సుద్ధసీసభారస్సేవ వసేన వుత్తో. యో చాయం సీసభారే వుత్తో, ఖన్ధభారాదీసుపి అయమేవ వినిచ్చయో వేదితబ్బో.

ఉపనిక్కిత్తం భణ్ణన్తి సజ్ఞోపనత్తాయ అత్తనో హత్థే పరేహి రపితభణ్ణం. అహం న గణ్ణామీతి సమ్మన్తో. అతీతత్తే చేతం వత్తమానవచనం, నాహం గహేసిన్తి అత్తో. దుక్కటం (పారా. అట్ట. ౧.౧౧౧) సమ్మజానముసావాదేపి అదిన్నాదానస్స పుబ్బపయోగత్తా. “కిం తుమ్హే భణథ, నేవిదం మయ్హం అనురూపం, న తుమ్హాక”న్తిఆదీని వదన్తస్సాపి దుక్కటమేవ.

సామికస్య విమతిం ఉస్పాదేతి “రహో మయా ఏతస్య హత్థే రపితం, న అఙ్ఘో కోచి జానాతి, దస్సతి ను ఖో మే, నో”తి సామికస్య విమతిం ఉస్పాదేతి. ధురం నిక్షిపతీతి తస్య ఫరుసాదిభావం దిస్వా ఉస్సాహం రపేతి. తత్ర సచాయం భిక్షు “కిలమేత్వా నం దస్సామీ”తి దానే సఉస్సాహో, రక్షతి తావ. సచే సో దానే నిరుస్సాహో, భణ్ణసామికో పన గహణే సఉస్సాహో, రక్షతేవ. యది పన సో తస్మిం దానే నిరుస్సాహో, భణ్ణసామికోపి “న మయ్యం దస్సతీ”తి ధురం నిక్షిపతి, ఏవం ఉభిన్నం ధురనిక్షేపేన భిక్షునో పారాజికం. యదిపి ముఖేన “దస్సామీ”తి వదతి, చిత్తేన పన అదాతుకామో, ఏవమ్పి సామికస్య ధురనిక్షేపేన భిక్షునో పారాజికం.

సహభణ్ణహారకం నేస్సామీతి “సహభణ్ణహారకం భణ్ణం నేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా. పరమం పాదం అతిక్యామేతీతి భణ్ణహారకం తజ్జేత్వా తస్య గమనపథం వారేత్వా అత్తనా రుచితమగ్గం ఏకపాదం అతిక్యామేతి. థలట్టన్తి (పారా. అట్ట. ౧.౯౨) ధలే నిక్షిత్తం, భూమితలే వా పాసాణపబ్బతతలాదీసు వా యత్థ కత్థవి పటిచ్చన్నే వా అప్పటిచ్చన్నే వా రపితన్తి అత్థో. ఫన్దాపేతి, థుల్లచ్చయన్తి యో ఫన్దాపేతి , తస్య పయోగే పయోగే థుల్లచ్చయం, ఆమసనే దుక్కటం, ఫన్దాపనే థుల్లచ్చయన్తి విసుం విసుం థేయ్యచిత్తేన ఆమసనఫన్దాపనపయోగే కరోంతస్సేవ హోతి. “ఏకపయోగేన గణ్ణంతస్య పన ఉద్ధారే పారాజికమేవ, న దుక్కటథుల్లచ్చయానీ”తి వదన్తి. తానాతి రితత్థానతో. సచే తం థలట్టం రాసికతం హోతి, అన్తోకుమ్మియం భాజనగతకరణముట్టిచ్చేదనవినిచ్చయేన వినిచ్చినితబ్బం. సచే ఏకాబద్ధం సిలేసనియ్యాసాది, పక్కమధుపాణితవినిచ్చయేన వినిచ్చినితబ్బం. సచే గరుకం హోతి భారబద్ధం లోహపిణ్డీతేలమధుఘటాది వా, కుమ్మియం తానాచావనవినిచ్చయేన వినిచ్చినితబ్బం. సజ్జలికాబద్ధస్య చ తానభేదో సల్లక్ఖేతబ్బో. పత్థరిత్వా రపితం పన పావారత్థరణకటసారకాదిం ఉజుకం గహేత్వా ఆకడ్డతి, పారిమన్తే ఓరిమన్తేన పుట్టోకాసం అతిక్కన్తే పారాజికం. తథేవ గహేత్వా పరతో పేల్లతి, పారిమన్తే పుట్టోకాసం ఓరిమన్తే అతిక్కన్తే పారాజికం. వామతో వా దక్షిణతో వా అపనామేంతస్య వామన్తేన వా దక్షిణన్తేన వా పుట్టోకాసం దక్షిణన్తే వా వామన్తే వా అతిక్కన్తే పారాజికం. వేరేత్వా ఉద్ధరతి, కేసగ్గమత్తం ఆకాసగతం కరోంతస్య పారాజికం.

సకో హత్థో సహత్థో, తేన నిబ్బత్తో, తస్య వా సమ్మన్దీతి సాహత్థికో, అవహారో. ఆణాపనం ఆణత్తి, తాయ ఆణత్తియా నిబ్బత్తో అవహారో ఆణత్తికో. నిస్సజ్జనం నిస్సగ్గో, సుజ్జఘాతట్టానే, పరికప్పితోకాసే చ రత్వా భణ్ణస్య బహి నిపాతనం, నిస్సగ్గోవ నిస్సగ్గియో. కిరియాసిద్ధితో పురేతరమేవ పారాజికాపత్తిసజ్జాతం అత్తం సాధేతీతి అత్తసాధకో. ధురస్య ఆలయసజ్జాతస్య భారస్య నిక్షిపనం పరిచ్చజనం నిరుస్సాహావాపజ్జనం ధురనిక్షేపో. ఇదాని బృజ్జనే ఆదరం అకత్వా తేసం అత్తమత్తమేవ దస్సేన్తో “తత్థ సాహత్థికో నామా”తిఆదిమాహ. సహత్థాతి సహత్తేన. కరణత్తే హి ఇదం నిస్సక్కవచనం. “అసుకస్య భణ్ణం అవహరా”తి అఙ్ఘం ఆణాపేతీతి ఏత్థాపి ఆణత్తిక్ఖణే ఏవ ఆపత్తి దట్టబ్బా. యది ఏవం ఇమస్య, అత్తసాధకస్య చ కో విసేసోతి? తం ఖణం ఏవ గహణే నియుజ్జానం ఆణత్తికపయోగో, కాలంతరేన గహణత్తం నియోగో అత్తసాధకోతి (సారత్థ. టీ. ౨.౯౨; వి. వి. టీ. ౧.౯౨) అయమేతేసం విసేసోతి. తేనేవాహ “అసుకస్య భణ్ణం యదా సక్కోసి, తదా తం అవహరాతి ఆణాపేతీ”తి.

సుజ్జఘాతపరికప్పితోకాసానన్తి సుజ్జఘాతన్తి పరికప్పితోకాసో చ సుజ్జఘాతపరికప్పితోకాసా, తేసం. తత్థ సుజ్జఘాతన్తి (పారా. అట్ట. ౧.౧౧౩) రుక్ఖపబ్బతాదిసజ్జాణేన నియమితస్య సుజ్జట్టానస్సేతం అధివచనం. తఙ్ఘో యస్మా తతో రాజదేయ్యభాగం సుజ్జం అదత్వా నీహరన్తా రఙ్ఘో సుజ్జం హనన్తి వినాసేన్తి, తస్మా “సుజ్జఘాత”న్తి వుత్తం.

కోచి పరపరివేణాదీని పవిట్టో కిళ్ళి లోభనేయ్యభణ్ణం దిస్వా ద్వారప్పముఖాదివసేన యం తానం “సచే మం ఏత్తన్తరే పస్సిస్సన్తి, దట్టకామతాయ గహేత్వా విచరన్తో వియ దస్సామి, నో చే పస్సిస్సన్తి, హరిస్సామీ”తి పరికప్పేతి, అయం పరికప్పితోకాసో. ఆణత్తిక్ఖణేయేవ పారాజికన్తి (పారా. అట్ట. ౧.౧౨౧) అత్తసాధకచేతనాక్ఖణేయేవ పారాజికం. సచేపి అవహారకో సట్టివస్సాతిక్కమేనపి తం భణ్ణం అవహరతి, ఆణాపకో చ అన్తరాయేవ కాలం కరోతి, హీనాయ వా ఆవత్తతి, అస్సమణోవ హుత్వా కాలం వా కరిస్సతి, హీనాయ వా ఆవత్తిస్సతి, అవహారకస్స పన అవహారక్ఖణేయేవ పారాజికం. పాదగ్గనకతేలన్తి (పారా. అట్ట. ౧.౯౪) ఏత్త పాదో నామ కహపణస్స చతుత్తో భాగో, తం అప్పతీతి పాదగ్గనకం, పాదగ్గనకళ్ళా తం తేలళ్ళాతి పాదగ్గనకతేలం. ఉపాహనా ఆది యేసం వత్థూనం తాని ఉపాహనాదీని. ఆదిసద్దేన దుకూలసాటకచమ్మక్ఖణ్ణాదీనం గహణం. పక్ఖిపతీతి ధేయ్యచిత్తేన పక్ఖిపతి. తేనాహ “హత్తతో ముత్తమత్తేయేవ పారాజిక”న్తి సచే పన అత్తనోపి కుమ్మియం అళ్ళో సప్పిం వా తేలం వా ఆకిరతి, తత్త చాయం ధేయ్యచిత్తేన తేలపివనకం భణ్ణం పక్ఖిపతి, వుత్తనయేనేవ పారాజికం.

కాయేన వా వాచాయ వా పయుజ్జానం ఆణాపనం పయోగో, ఆణత్తస్స భణ్ణగ్గహణతో పుబ్బత్తా పుబ్బో, ఇతి పుబ్బో చ సో పయోగో చాతి పుబ్బపయోగో. పయోగేన సహ వత్తమానో అవహారో సహపయోగో. సమం ఏకీ హుత్వా విదహిత్వా మన్తేత్వా అవహరణం సంవిధావహారో, అళ్ళామళ్ళాం సళ్ళాప్పత్తియా కతావహారోతి వుత్తం హోతి. పుబ్బణ్ణాదికాలపరిచ్ఛేదేన సళ్ళాననం సజ్కేతో, తస్స కమ్మం సజ్కేతకమ్మం. నిమిత్తస్స కమ్మం నిమిత్తకమ్మం, సళ్ళాప్పాదనత్తం కస్సచి నిమిత్తస్స కరణన్తి అత్తో. తత్తాతి యథావుత్తేసు పుబ్బపయోగాదీసు పళ్ళాసు. ఖిలాదీని సజ్కామేత్వా ఖేత్తాదిగ్గహణవసేనాతి ఖిలం, రజ్జం, వతిం, మరియుదం వా పాకారం వా సజ్కామేత్వా ఖేత్తగ్గహణవసేన, ఖిలం, రజ్జం, వతిం, మరియుదం వా పాకారం వా సజ్కామేత్వా వత్తుగ్గహణవసేన. సచే పన ద్వీహి ఖిలేహి గహేతబ్బం హోతి, పరమే ఖిలే థుల్లచ్చయం, దుతియే పారాజికం (పారా. అట్ట. ౧.౧౦౪). సచే తీహి గహేతబ్బం హోతి, పరమే దుక్కటం, దుతియే థుల్లచ్చయం, తతియే పారాజికం. ఏవం బహుకేసుపి అవసానే ద్వే రపేత్వా పురిమేహి దుక్కటం, అవసానే ద్వీన్నం ఏకేన థుల్లచ్చయం , ఇతరేన పారాజికం. రజ్జపసారణాదీసుపి ఏసేవ నయో. యం పన సమన్తపాసాదికాయం “తళ్ళా ఖో సామికానం ధురనిక్ఖేపేనా”తి (పారా. అట్ట. ౧.౧౦౪) వుత్తం, తం “ఖేత్తం అభియుజ్జాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆది (పారా. ౧౦౪) -అధికారే వుత్తత్తా అభియోగవసేన గహణం సన్ధాయాతి దట్టబ్బం. సంవిదహిత్వాతి ఏతస్సేవ వేవచనం. సంమన్తయిత్వాతి ఏకచ్చన్తతాయ ఏకజ్ఞాసయతాయ భణిత్వాతి అత్తో. ఇమస్మిం అవహారే అసమ్మోహత్తం “ఏవం సంవిదహిత్వా గతేసు హీ”తిఆదిమాహ. సళ్ళాననకమ్మన్తి పుబ్బణ్ణాదికాలపరిచ్ఛేదవసేన సళ్ళాణకరణం. తేనాహ “సచే హీ”తిఆది.

ఏత్త చ “పురేభత్తం అవహరా”తి వుత్తే (పారా. అట్ట. ౧.౧౧౯) అజ్జ వా పురేభత్తం అవహరతు, స్వే వా, అనాగతే వా సంవచ్చరే, నత్తి విసజ్కేతో, ఉభిన్నమ్మి పారాజికం. సచే పన “అజ్జ పురేభత్తం అవహరా”తి వుత్తే స్వే అవహరతి. “అజ్జ”తి నియమితం సజ్కేతం అతిక్కమ్మ పచ్చా అవహటం హోతి. సచే “స్వే పురేభత్తం అవహరా”తి వుత్తే అజ్జ పురేభత్తం అవహరతి, “స్వే”తి నియమితం తం సజ్కేతం అపత్వా పురే అవహటం హోతి, ఏవం అవహరన్తస్స అవహారకస్సేవ పారాజికం, మూలట్టస్స అనాపత్తి. “స్వేవ పురేభత్త”న్తి వుత్తే తదహేవ వా, స్వే పచ్చాభత్తం వా అవహరన్తోపి తంసజ్కేతతో పురే చ పచ్చా చ అవహరతి. యో పన ఏవంఅకత్వా యథాపరిచ్ఛిన్నకాలమేవ అవహరతి, అయం సజ్కేతతో అపురే అపచ్చా తం అవహరతీతి వేదితబ్బో. ఏస నయో పచ్చాభత్తరత్తిన్దివేసుపి, పురిమయామమజ్ఞిమయామపచ్చిమయామకాళజుణ్ణమాసఉతుసంవచ్చరాదివసేనాపి ఏత్త సజ్కేతవిసజ్కేతతా వేదితబ్బా.

పరభణ్ణావహారసంఖ్యాపాదస్స హేతుత్తా అక్ఖినిఖణాదీనేవ నిమిత్తంతి అక్ఖినిఖణాదినిమిత్తం, తస్స కరణం

అక్ఖినిఖణాదినిమిత్తకరణం. ఆదిసద్దేన

భముకుట్టేపసీసకమ్పనహత్థలఙ్ఘనపాణిప్పహరలఙ్ఘలిఘోటనగీవున్నామనఉక్కాసనాదిఅనేకప్పకారం సఙ్గణ్ణాతి. సేసమేత్త సజ్జేతకమ్మే వుత్తనయమేవ.

థేనో వుచ్చతి చోరో, తస్స భావో థేయ్యం, తేన అవహరణం థేయ్యవహరో. పసయ్య అభిభవిత్వా అవహరణం పసయ్యవహరో. వత్తసుత్తాదికం పరిచ్ఛిజ్జ కప్పనం పరికప్పో, తేన అవహరణం పరికప్పావహరో. తిణపణ్ణాదీహి పటిచ్చన్నస్స అవహరో పటిచ్చన్నావహరో. కుసేన అవహరో కుసావహరో. కూటమానకూటకహపణాదీహి ఏత్త కూటమానం (దీ. ని. అట్ట. ౧.౧౦; మ. ని. అట్ట. ౧.౨౯౩; పు. ప. అట్ట. ౧౭౯) నామ హదయభేదసిఖాభేదరఙ్ఘభేదవసేన తివిధం మానకూటం. తత్త హదయంతి నాళిఆదిమానభాజనానం అబ్బంతరం, తస్స భేదో చిద్దకరణం హదయభేదో, సో సప్పితేలాదిమిననకాలే లబ్బతి. తాని హి గణ్ణంతో హేట్టాచిద్దేన మానేన “సణికం ఆసిఞ్ఞా”తి వత్వా అన్తోభాజనే బహుం పఘ్ఠరాపేత్వా గణ్ణాతి, దదంతో చ చిద్దం పిఠాయ సీఘం పూరేత్వా దేతి.

సిఖాభేదో పన తిలతణ్ణులాదిమిననకాలే లబ్బతి. తాని హి గణ్ణంతో సణికం సిఖం ఉస్సాపేత్వా గణ్ణాతి, దదంతో వేగేన పూరేత్వా సిఖం చిన్దంతో దేతి.

రఙ్ఘభేదో ఖేత్తవత్తుమిననకాలే లబ్బతి. ఖేత్తాదిం మినంతా హి అమహంతమ్మి మహంతం కత్వా మినంతి, మహంతమ్మి అమహంతం.

తమ్పకంసాదిమయో కూటో కహపణో కూటకహపణో. ఆదిసద్దేన తులాకూటకంసకూటవఞ్చనాదిం సఙ్గణ్ణాతి. తత్త తులాకూటం రూపకూటం, అఙ్గకూటం, గహణకూటం, పటిచ్చన్నకూటంతి చతుచ్ఛిధం హోతి. తత్త రూపకూటం నామ ద్వే తులా సమరూపా కత్వా గణ్ణంతో మహతియా గణ్ణాతి, దదంతో ఖుద్దికాయ దేతి. అఙ్గకూటం నామ గణ్ణంతో పచ్చాభాగే హత్తేన తులం అక్కమతి, దదంతో పుబ్బభాగే అక్కమతి. గహణకూటం నామ గణ్ణంతో మూలే రఙ్ఘం గణ్ణాతి, దదంతో అగ్గే. పటిచ్చన్నకూటం నామ తులం సుసిరం కత్వా అన్తో అయచుణ్ణం పక్ఖిపేత్వా గణ్ణంతో తం పచ్చాభాగే కరోతి, దదంతో అగ్గభాగే.

కంసో వుచ్చతి సువణ్ణపాతి, తాయ వఞ్చనం కంసకూటం. కథం? ఏకం సువణ్ణపాతిం కత్వా అఞ్ఞో ద్వే తిస్సో లోహపాతియో సువణ్ణవణ్ణా కరోంతి. తతో జనపదం గంత్యా కిఞ్చిదేవ అడ్డం కులం పవిసిత్వా “సువణ్ణభాజనాని కిణాథా”తి వత్వా అగ్గే పుచ్చితే సమగ్గతరం దాతుకామా హోంతి. తతో తేహి “కథం ఇమేసం సువణ్ణభావో జానితబ్బో”తి వుత్తే “వీమంసిత్వా గణ్ణాథా”తి సువణ్ణపాతిం పాసాణే ఘంసిత్వా సబ్బా పాతియో దత్వా గచ్ఛతి.

వఞ్చనం నామ తేహి తేహి ఉపాయేహి పరేసం వఞ్చనం. తత్తిదమేకం వత్తు - ఏకో కిర లుద్ధకో మిగఞ్చ మిగపోతకఞ్చ గహేత్వా ఆగచ్ఛతి, తమేకో ధుత్తో “కిం భో మిగో అగ్గతి, కిం మిగపోతకో”తి ఆహ. “మిగో ద్వే కహపణే, మిగపోతకో ఏక”ంతి వుత్తే ఏకం కహపణం దత్వా మిగపోతకం గహేత్వా థోకం గంత్యా నివత్తేంతో “న మే భో మిగపోతకేన అత్తో, మిగం మే దేహి”తి ఆహ. “తేన హి ద్వే కహపణే దేహి”తి ఆహ. సో ఆహ “నను భో మయా పరమం ఏకో కహపణో దిన్నో”తి.

ఆమ దిన్నో, ఇమం మిగపోతకం గణ్ణ, ఏవం సో చ కహాపణో , అయిఇచ్చ కహాపణ్ణనకో మిగపోతకోతి ద్వే కహాపణా భవిస్సంతి. సో “కారణం వదతీ”తి సల్లక్ఖేత్వా మిగపోతకం గహేత్వా మిగం అదాసీతి.

పసయ్యాతి (పారా. అట్ట. గ.౧౩౮) పరే అభిభుయ్య. గామం ఘాతేన్తితి గామఘాతకా, గామం పహరంతా చోరా, తే ఆది యేసం తే గామఘాతకాదయో. ఆదిసద్దేన చేత్త పన్థఘాతకాదీనం గహణం. ఉద్ధారేయేవ పారాజిక్ఖన్తి “సచే సాటకో భవిస్సంతి, గణ్ణిస్సామీ”తి పరికప్పస్స పవత్తత్తా, సాటకస్స చ తత్త సబ్బావతో. పదవారేన కారేతబ్బోతి భూమియం అనిక్ఖిపిత్వావ వీమంసితత్తా వుత్తం. భణ్ణదేయ్యన్తి యం పరస్స నట్టం, తస్స మూలం వా తదేవ వా భణ్ణం దాతబ్బన్తి అత్తో.

తస్మాతి యో ఏవం పరికప్పేతి, తస్స. ఇమస్స “అవహారో హోతీ”తి ఇమినా సమ్మన్తో.

పరేసన్తి కీళన్తానం, పవిసన్తానం వా పరేసం మనుస్సానం. “పచ్చా గణ్ణిస్సామీ”తి పంసునా వా పణ్ణేన వా పటిచ్చాదేతీతి “సచే ఇదాసేవ ఓనమిత్వా గణ్ణిస్సామి, ‘కిం సమణో గణ్ణాతీ’తి మం జానిత్వా విహారేయ్యం పచ్చా గణ్ణిస్సామీ”తి పంసునా వా పణ్ణేన వా పటిచ్చాదేతి. ఉద్ధారో నత్తీతి రానాచావనం నత్తీతి అత్తో. సామికాతి అన్తాగామం పవిసితుకామా భణ్ణసామికా మనుస్సా. ఉద్ధారేతి ఉద్ధరణే, రానాచావనేతి అత్తో . రానాచావనశ్చేత్త హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. పవేసేతీతి రానాచావనవసేన పవేసేతి, హేట్టిమన్తేన పుట్టోకాసం కేసగ్గమత్తమ్మి ఉపరిమన్తేన అతిక్కామేన్తో పవేసేతీతి అత్తో.

సమగ్ధతరన్తి అప్పగ్ధతరం. ఉద్ధటమత్తే అవహారోతి సకభావప్పయోగస్స నిట్టాపితత్తా, న అత్తసాధకవసేన. ఉద్ధారే రక్ఖతి అత్తనో కోట్టాసే పాతేతుకామతాయ ఉద్ధటత్తా. ఏసేవ నయో పాతనేపి రక్ఖతీతి ఏత్తాపి. “ఉద్ధారేయేవ రక్ఖతీ”తి ఇమినావ పాతనే న రక్ఖతీతి అత్తే సిద్ధేపి అత్తసాధకవసేన అత్తం దస్సేతుం “తం ఉద్ధరిత్వా”తిఆది వుత్తం. సచే పన ద్వీసుపి కోట్టాసేసు పతితదణ్ణకే అదస్సనం గమేతి (పారా. అట్ట. గ.౧౩౮), తతో అవసేసభిక్ఖాసు గతేసు ఇతరో “మయ్ఘం, భన్తే, దణ్ణకో న పణ్ణాయతీ”తి, “మయ్ఘమ్మి, ఆవుసో, న పణ్ణాయతీ”తి, “కతమో పన, భన్తే, మయ్ఘం భాగో”తి. “అయం తుయ్ఘం భాగో”తి అత్తనో భాగం దస్సేతి. తస్మిం వివదిత్వా వా అవివదిత్వా వా తం గణ్ణిత్వా గతే ఇతరో తస్స భాగం ఉద్ధరతి, ఉద్ధారే పారాజికం. సచేపి తేన “అహం మమ భాగం తుయ్ఘం న దేమి, త్వం పన అత్తనో భాగం ఇత్వా గణ్ణా”తి వుత్తేపి “నాయం మమా”తి జానన్తోపి తస్సేవ భాగం గణ్ణాతి, ఉద్ధారే పారాజికం. సచే పన ఇతరో “అయం తుయ్ఘం భాగో, అయం మయ్ఘం భాగోతి కిం ఇమినా వివాదేనా”తి చిన్తేత్వా “మయ్ఘం వా పత్తో హోతు, తుమ్మాకం వా, యో వరభాగో, తం తుమ్మే గణ్ణథా”తి వదతి, దిన్నకం నామ గహితం హోతి, నత్తేత్త అవహారో. సచే సో వివాదభీరుకో భిక్ఖు “యం తుయ్ఘం రుచ్చతి, తం గణ్ణా”తి వుత్తే అత్తనో పత్తం వరభాగం రపేత్వా లామకంయేవ గహేత్వా గచ్ఛతి, తతో ఇతరస్స విచినితావసేసం గణ్ణంతస్సాపి అవహారో నత్తేవ. ఏవమిమాని పిచ్చా పిచ్చాకాని సమోధానేత్వా ఇమే పిచ్చావసేతి అవహారా వేదితబ్బా. నిట్టితో “ఆదియేయ్యా”తి ఇమస్స పదస్స వినిచ్చయో. తేనాహ “ఇతి యం వుత్తం...పీ.... యస్సన్తో పకాసితో హోతీ”తి.

రాజానోతి కిఞ్చాపి అవిసేసేన వుత్తం, అపరాధానురూపం పన ఛేజ్జభేజ్జానుసాసకో పమాణభూతోవ ఇధాధిప్పేతోతి ఆహ “రాజానోతి ఇదం బిమ్మిసారంయేవ సన్ధాయ వుత్త”న్తి. సో హి ధమ్మికరాజత్తా యథాపవేణియావ కరోతి. అఞ్ఞో పన కాకణికమత్తస్సపి సీసం ఛిన్దేయ్యం , బహుకస్సాపి న వా కిఞ్చి కరేయ్యం. తేనాహ “అఞ్ఞో పనా”తిఆది. హననం నామ పోధనశ్చేవ ఛేదనశ్చాతి ఆహ “హత్థాదీహి వా”తిఆది. ఆదిసద్దేన పాదకసావేత్తఅడ్డదణ్ణకానం గహణం. రజ్జబన్ధనాదీహీతి

ఆదిసద్దేన అన్దుబద్ధనసంజ్ఞలికాబద్ధనఘరబద్ధననగరబద్ధనపురిసగుత్తీనం గహణం. నీహరేయ్యున్తి రట్టతో నిక్ఖమేయ్యుం.
 చోరోసి...పి.... థేనోసీతి ఏత్త “పరిభాసేయ్యు”న్తి పదం అజ్ఞాహరితబ్బం ఊనత్తా పదప్పయోగస్స. తేనాహ “ఇమేహి వచనేహి
 పరిభాసేయ్యు”న్తి. యథారూపం పన యస్మా పాదతో పట్టాయ హోతి, తస్మా “పాదస్స వా పాదారహస్స వా”తి ఆహ.
 పోరాణకస్స కహపణస్స చతుత్తో భాగో పాదో, పాదం అరహతీతి పాదారహో, తస్స పాదస్స వా పాదారహస్స వా. ఏత్త చ
 పాదేన కహపణస్స చతుత్తభాగం అకప్పియభణ్ణమేవ దస్సేతి, పాదారహేన పాదగ్గనకం కప్పియభణ్ణం. ఏత్తావతా
 హేటిమన్తదస్సనేన సబ్బాకారేన దుతియపారాజికప్పహోనకవత్థు దస్సితం హోతీతి దట్టబ్బం. పోరాణకస్సాతి (సారత్త. టీ.
 ౨.౮౮; వి. వి. టీ. ౧.౮౮) పోరాణసత్తానురూపం ఉప్పాదితస్స లక్ఖణసమ్మన్నస్స నీలకహపణసదిసస్స కహపణస్స. ఏతేన
 రుద్రదామకాదీని పటిక్కిపతి.

ఏవం అసాధారణవినిచ్చయం దస్సేత్వా ఇదాని సాధారణవినిచ్చయం దస్సేతుం “రాజగహి”తిఆదిమాహ. రజ్జోతి
 బిమ్మిసారరజ్జో. మాసకో నామ పోరాణకస్స కహపణస్స వీసతిమో భాగో. యో లోకే “మజ్జేట్టి”తిపి వుచ్చతి. ఇదాని
 ఇమస్మిం అదిన్నాదానే వినిచ్చయం దస్సేతుం “సబ్బత్థా”తిఆది వుత్తం. సబ్బత్థాతి
 ఊనమాసకాతిరేకమాసకపఞ్చమాసకేసు. పరిహీనాపరిహీనవసేనాతి అఘస్స పరిహీనాపరిహీనవసేన. అయమేత్త సజ్జేపో ,
 విత్థారో పన ఏవం వేదితబ్బో - ఇదఞ్ఞో అదిన్నాదానం వినిచ్చినన్తేన ఓతిణ్ణే వత్తుస్మిం సహసా అవినిచ్చినిత్వా పఞ్చ రానాని
 ఓలోకేతబ్బాని. యాని సన్ధాయ పోరాణా ఆహు -

“వత్తుం కాలఞ్చ దేసఞ్చ, అఘం పరిభోగపఞ్చమం;

తులయిత్వా పఞ్చరానాని, ధారేయ్యత్తం విచక్ఖణో”తి. (పారా. అట్ట. ౧.౯౨);

తత్త చ వత్తూతి భణ్ణం. అవహారకేన హి “మయా ఇదం నామ అవహట”న్తి వుత్తేపి ఆపత్తిం అనారోపేత్వావ తం భణ్ణం
 ససామికం వా అసామికం వాతి ఉపపరిక్ఖితబ్బం. ససామికేపి సామికానం సాలయభావో వా నిరాలయభావో వా
 ఉపపరిక్ఖితబ్బో. సచే తేసం సాలయకాలే అవహటం, భణ్ణం అఘాపేత్వా ఆపత్తి కారేతబ్బా. సచే నిరాలయకాలే, న పారాజికేన
 కారేతబ్బో. భణ్ణసామికేసు పన భణ్ణం ఆహరాపేన్నేసు భణ్ణం దాతబ్బం. అయమేత్త సామీచి. ఏవం వత్తు ఓలోకేతబ్బం.

కాలోతి అవహారకాలో. తదేవ హి భణ్ణం కదాచి సమగ్గం హోతి, కదాచి మహగ్గం. తస్మా తం భణ్ణం యస్మిం కాలే
 అవహటం, తస్మింయేవ కాలే యో తస్స అగ్గో, తేన అగ్గేన ఆపత్తి కారేతబ్బా. ఏవం కాలో ఓలోకేతబ్బో.

దేసోతి అవహారదేసో. తఞ్ఞో భణ్ణం యస్మిం దేసే అవహటం, తస్మింయేవ దేసే యో తస్స అగ్గో, తేన అగ్గేన ఆపత్తి
 కారేతబ్బా. భణ్ణుట్టానదేసే హి భణ్ణం సమగ్గం హోతి, అజ్ఞాత్త మహగ్గం. ఏవం దేసో ఓలోకేతబ్బో.

అగ్గోతి (పారా. అట్ట. ౧.౯౨) భణ్ణగ్గో. నవభణ్ణస్స హి యో అగ్గో, సో పచ్చా పరిహాయతి. యథా నవధోతో పత్తే అట్ట వా
 దస వా అఘతి, సో పచ్చా భిన్నో వా చిద్ధో వా ఆణిగణ్ణికాహతో వా అప్పగ్గో హోతి, తస్మా న సబ్బదా భణ్ణం పకతిఅగ్గేనేవ
 కాతబ్బన్తి. ఏవం అగ్గో ఓలోకేతబ్బో.

పరిభోగోతి భణ్ణస్స పరిభోగో. పరిభోగేనాపి హి వాసిఆదిభణ్ణస్స అగ్గో పరిహాయతి, తస్మా ఏవం ఉపపరిక్లితబ్బం - సచే కోచి కస్సచి పాదగ్గనకం వాసిం హరతి, తత్ర వాసిసామికో పుచ్చితబ్బో “తయా అయం వాసి కిత్తకేన కీతా”తి. “పాదేన, భన్తే”తి. “కిం పన తే కిణిత్వావ రపితా, ఉదాహు తం వలజ్ఞాసీ”తి? సచే వదతి “ఏకదివసం మే దంతకట్టం వా రజనధల్లి వా పత్తపచనదారు వా చిన్నం, ఘంసిత్వా వా నిసితా”తి. అథస్స పోరాణో అగ్గో భట్తోతి వేదితబ్బో. యథా చ వాసియా, ఏవం అజ్ఞానియా వా అజ్ఞానిసలాకాయ వా కుఞ్చికాయ వా పలాలేన వా ధుసేహి వా ఇట్టకచుణ్ణేన వా ఏకవారం ఘంసిత్వా ధోవనమత్తేనాపి అగ్గో భస్సతి. తిపుమణ్ణలస్స మకరదంతచ్ఛేదనేనాపి పరిమద్దనమత్తేనాపి, ఉదకసాటికాయ సకిం నివాసనపారుపనేనాపి, పరిభోగసీసేన అంసే వా సీసే వా రపనమత్తేనాపి, తణ్ణులాదీనం పప్పొటనేనాపి తతో ఏకం వా ద్వే వా అపనయనేనపి, అంతమసో ఏకం పాసాణసక్ఖరం ఉద్ధరిత్వా ఛడ్డితమత్తేనాపి, సప్పితేలాదీనం భాజనంతరపరివత్తనేనపి, అంతమసో తతో మక్కికం వా కిపిల్లికం వా ఉద్ధరిత్వా ఛడ్డితమత్తేనపి, గుళపిణ్ణకస్స మధురభావజాననత్థం నఖేన విజ్ఞిత్వా అణుమత్తం గహితమత్తేనపి అగ్గో భస్సతి. తస్మా యం కిఞ్చ పాదగ్గనకం వుత్తనయేనేవ సామికేన పరిభోగేన ఊనం కతం హోతి, న తం అవహారకో భిక్కు పారాజికేన కారేతబ్బోతి. ఏవం పరిభోగో ఓలోకేతబ్బో.

ఏవం ఇమాని తులయిత్వా పఞ్చ రానాని ధారేయ్య అత్థం విచక్షణో ఆపత్తిం వా అనాపత్తిం వా గరుకం వా లహుకం వా ఆపత్తిం యథారానే రపేయ్యాతి.

ఏవం తత్థ వినిచ్చయం దస్సేత్వా ఇదాని అనాపత్తిం దస్సేన్తో “సకసజ్ఞాస్సా”తిఆదిమాహ. తత్థ సకసజ్ఞాస్సాతి “మయ్హం సంతకం ఇదం భణ్ణ”న్తి ఏవం సకసజ్ఞాస్స పరభణ్ణమ్మి గణ్ణతో గహణే అనాపత్తి, గహితం పన పున దాతబ్బం. సచే సామికేహి “దేహీ”తి వుత్తో న దేతి, తేసం ధురనిక్ఖేపే పారాజికం. విస్సాసగ్గాహీతి (పారా. అట్టం. ౧.౧౩౧) విస్సాసగ్గహణేపి అనాపత్తి. విస్సాసగ్గాహలక్ఖణం పన ఇమినా సుత్తేన జానితబ్బం -

“అనుజానామి, భిక్ఖవే, పఞ్చహజ్జేహి సమన్నాగతస్స విస్సాసం గహేతుం, సన్నిట్తో చ హోతి, సమ్మత్తో చ ఆలపిత్తో చ జీవతి చ జానాతి చ ‘గహితే మే అత్తమనో’”తి (మహావ. ౩౫౬).

తత్థ సన్నిట్తోతి దిట్టమత్తకమిత్తో. సమ్మత్తోతి దళ్లమిత్తో. ఆలపిత్తోతి “మమ సంతకం యం ఇచ్చసి, తం గణ్ణేయ్యాసి, ఆపుచ్చిత్వా గహణే కారణం నత్తి”తి వుత్తో. జీవతీతి అనుట్టానసేయ్యాయ సయితోపి యావ జీవితిన్త్రియుపచ్ఛేదం న పాపుణాతి. గహితే చ అత్తమనోతి గహితే తుట్టచిత్తో. ఏవరూపస్స సంతకం “గహితే మే అత్తమనో భవిస్సతీ”తి జానన్తేన గహేతుం వట్టతి. అనవసేసపరియాదానవసేన చేతాని పఞ్చభ్గాని వుత్తాని. విస్సాసగ్గాహో పన తీహి అజ్ఞేహి రుహతి. కథం? సన్నిట్తో, జీవతి, గహితే అత్తమనో, సమ్మత్తో, జీవతి, గహితే అత్తమనో, ఆలపిత్తో, జీవతి, గహితే అత్తమనోతి ఏవం.

యో పన జీవతి, న చ గహితే అత్తమనో హోతి, తస్స సంతకం విస్సాసభావేన గహితమ్మి పున దాతబ్బం. దదన్తేన చ మతకథనం తావ యే తస్స ధనే ఇస్సరా గహట్టా వా పబ్బజితా వా, తేసం దాతబ్బం. అనత్తమనస్స సంతకం తస్సేవ దాతబ్బం. యో పన పరమంయేవ “సుట్టు కతం తయా మమ సంతకం గణ్ణన్తేనా”తి వచీభేదేన వా చిత్తుప్పాదమత్తేన వా అనుమోదిత్వా పచ్చా కేనచి కారణేన కుపితో, సో పచ్చాహరాపేతుం న లభతి. యో చ అదాతుకామో, చిత్తేన పన అధివాసేతి, న కిఞ్చి వదతి, సోపి పున పచ్చాహరాపేతుం న లభతి. యో పన “మయా తుమ్హాకం సంతకం గహిత”న్తి వా

“పరిభుత్త”ని వా వుత్తో గహితం వా హోతు, పరిభుత్తం వా, “మయా పన తం కేనచిదేవ కరణీయేన రపితం, పాకతికం కాతుం వట్టతీ”తి వదతి, అయం పద్మాహరాపేతుం లభతి.

తావకాలికేతి “పటిదస్సామి పటికరిస్సామీ”తి ఏవం గణ్ణస్తస్స తావకాలికేపి గహణే అనాపత్తి. గహితం పన సచే భణ్ణసామికో పుగ్గలో వా గణో వా “తుయ్ఘేవేతం హోతూ”తి అనుజానాతి, ఇచ్చేతం కుసలం. నో చే అనుజానాతి, ఆహరాపేన్నే దాతబ్బం. సజ్జసంతకం పన పటిదాతుమేవ వట్టతి.

పేతపరిగ్గహేతి ఏత్త పన పేత్తివిసయే ఉపపన్నాపి, కాలం కత్వా తస్మింయేవ అత్తభావే నిబ్బత్తాపి, చాతుమహారాజికాదయో దేవాపి సబ్బే “పేతా”త్వేవ సజ్జం గతా, తేసం పరిగ్గహే అనాపత్తి. దేవతాయ పన ఉద్దిస్స బలికమ్మం కరోన్ఠేహి రుక్ఖాదీసు లగ్గితసాటకే వత్తబ్బమేవ నత్తి. త ఇచ్చా ఖో ఆరక్ఖకేహి అపరిగ్గహితే, పరిగ్గహితం పన గహేతుం న వట్టతి (సారత్థ. టీ. ౨.౧౩౧).

తిరచ్ఛానగతపరిగ్గహేతి నాగసుపణ్ణాదీనం తిరచ్ఛానగతానం పరిగ్గహే. సచేపి హి దేవో వా నాగసుపణ్ణో వా మనుస్సరూపేన ఆపణం పసారేతి, తతో చస్స సంతకం కోచి దిబ్బచక్కుకో భిక్కు తం ఇత్వా గహేత్వా గచ్ఛతి, వట్టతి.

పంసుకూలసజ్జాస్సాతి “అసామికం ఇదం పంసుకూల”ని ఏవసజ్జాస్సాపి గహణే అనాపత్తి. సచే పన తం ససామికం హోతి, ఆహరాపేన్నే దాతబ్బం. ఉమ్మత్తకాదీని పుబ్బే వుత్తప్పకారానేవ. ఆదికమ్మికో పనేత్త ధనియో . అవసేసానం పన రజకభణ్ణికాదిచోరానం భబ్బగ్గియాదీనం ఆపత్తియేవ.

సచిత్తకేహి తేహి సముట్టానేహి ఇదం సముట్టాతీతి ఆహ “అదిన్నాదానసముట్టాన”ని. తథా హి సాహత్తికం కాయచిత్తతో సముట్టాతి. ఆణత్తికం వాచాచిత్తతో సముట్టాతి. సాహత్తికాణత్తికం కాయవాచాచిత్తతో సముట్టాతి, త ఇచ్చా ఖో “భారియమిదం, త్వం ఏకపస్సం గణ్ణ, అహం ఏకపస్స”ని సంవిధాయ ఉభయేసం పయోగేన ఏకస్స వత్థునో రానాచావనే లబ్బతి. “కాయవచీకమ్మ”ని అవచనం పన కాయవాచానం ఈదిసే రానే అబ్బమత్తత్తా. యాయ పన చేతనాయ సముట్టాపితో పయోగో సాహత్తికో వా ఆణత్తికో వా పధానభావేన రానాచావనం సాధేతి, తస్సా వసేన ఆపత్తి కారేతబ్బా. అజ్ఞాథా సాహత్తికం వా ఆణత్తికస్స అబ్బం న హోతి, ఆణత్తికం వా సాహత్తికస్సాతి ఇదం విరుజ్జతి. “అదిన్నం ఆదియామీ”తి సజ్జాయ అభావేన ముచ్చసతో సజ్జావిమోక్షం. కాయేన కతం కమ్మం కాయకమ్మం, కాయద్వారేన కతన్తి అత్తో. వచీకమ్మన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తుట్తో వా భీతో వా మజ్జత్తో వా నం ఆపజ్జతీతి తివేదనం. సేసం పఠమసిక్ఖాపదే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

దుతియపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియపారాజికవణ్ణనా

సన్ని సహత్తే ఉపసగ్గో. తేన సద్ధిం ఉస్సుక్కవచనమేతం “స ఇచ్చిచ్చా”తి ఆహ “స ఇచ్చేత్తా”తిఆది. ఉస్సుక్కవచనన్తి ఏత్త ఉస్సుక్కవచనం (సారత్థ. టీ. ౨.౧౭౨) నామ పుబ్బకాలకిరియావచనం. అయజ్ఞో సమానకత్తుకేసు పుబ్బాపరకాలకిరియావచనేసు పుబ్బకాలకిరియావచనస్స నిరుత్తివోహరో. ఇదాని “సద్ధిం చేతేత్వా”తి ఇమినా సజ్ఞేపేన వుత్తమేవత్తం పాకటం కత్వా దస్సేతుం “పాణో”తిఆదిమాహ. తత్త “పాణో”తి సజ్జాయ సద్ధింయేవాతి “పాణో”తి సజ్జం

అవిజహిత్యా ఏవ, “పాణో”తి సజ్ఞాప్పత్తియా అనంతరన్తి వుత్తం హోతి. ఏవ ఇచ్చ కత్వా కథం ఏకక్షణే ఏకస్స చిత్తస్స ఉభయారమ్మణభావోతి ఏదిసి చోదనా అనవకాసాతి దట్టబ్బం. కేచి పన “జాతపరిజ్ఞాయ దిట్టసభావేసు ధమ్మేసు తీరణపరిజ్ఞాయ తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా (సారథ్థ. టీ. ౨.౧౭౨) ‘రూపం అనిచ్చ’న్తిఆదినా సభావేన సద్ధిం ఏకక్షణే అనిచ్ఛాదిలక్ఖణజాననం వియ ‘పాణో’తి సజ్ఞాయ సద్ధియేవ ‘వధామి న’న్తి జానాతీ”తి వదన్తి. అపరే పన ఆచరియా తత్థాపి ఏవం న కథేన్తి. ఏత్థ చ మనుస్సవిగ్గహో”తి అవత్వా “పాణో”తి వచనం “మనుస్సో అయ”న్తి అజానిత్వా కేవలం సత్తసజ్ఞాయ ఘాతేన్తస్సాపి పారాజికభావదస్సనత్తం వుత్తం. చేతేత్వాతి చిన్తేత్వా. పకప్పేత్వాతి అభివిచారేత్వా, సన్నిట్టానం కరిత్వాతి అత్తో.

ఇదాని మనుస్సఅత్తభావం ఆదితో పట్టాయ దస్సేతుం “మనుస్సవిగ్గహ”న్తిఆదిమాహ. తత్థ కలలతో పట్టాయాతి పటిసన్ధివిజ్ఞాణేన సద్ధిం ఉప్పన్నకలలరూపతో పట్టాయ. కలలరూపం నామ ఇత్తిపురిసానం కాయవత్తుభావదసకవసేన సమతీస రూపాని, నపుంసకానం కాయవత్తుదసకవసేన వీసతి. తత్థ ఇత్తిపురిసానం కలలరూపం జాతిఉట్టాయ ఏకేన అంసునా ఉద్ధటతేలబిన్దుమత్తం హోతి అచ్చం విప్పసన్నం. వుత్తజ్ఞోతం అట్టకథాయం -

“తిలతేలస్స యథా బిన్దు, సప్పిమణ్ణో అనావిలో;

ఏవంవణ్ణప్పటిభాగం, ‘కలల’న్తి పవుచ్చతీ”తి. (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౩౩; విభ. అట్ట. ౨౬; పారా. అట్ట. ౨.౧౭౨);

ఏవం పరిత్తకం వత్తుం ఆదిం కత్వా యావ మరణకాలా ఏత్తన్తరే అనుపుట్టేన వుడ్డిప్పత్తో అత్తభావో మనుస్సవిగ్గహో నామాతి వుత్తం హోతి. ఇద ఇచ్చ యేభుయ్యవసేనేవ వుత్తం. ఓపపాతికసంసేదజాపి హి మనుస్సా పారాజికవత్తుయేవ. కలలకాలేపీతి పరమసత్తాహేపి. తత్థ హి సన్తతివసేన పవత్తమానం కలలసజ్ఞాతం అత్తభావం జీవితా వోరోపేతుం సక్కా, న పన సబ్బపరమం కలలరూపం. పటిసన్ధిచిత్తేన హి సద్ధిం తింస కమ్మజరూపాని నిబ్బత్తన్తి. తేసు పన రితేసుయేవ నోళస భవజ్ఞచిత్తాని ఉప్పజ్జిత్వా నిరుజ్జన్తి. ఏతస్మిం అన్తరే గహితపటిసన్ధికస్స దారకస్స వా మాతుయా వా పనస్స అన్తరాయో నత్తి. అయజ్ఞో మరణస్స అనోకాసో నామ. భేసజ్ఞసమ్మదానేనాతి గబ్బపాతనభేసజ్ఞదానేన. తతో వా ఉద్ధమ్మీతి అబ్బుదపేసికాలాదీసుపి. జీవితా వియోజేయ్యాతి సన్తతివికోపనవసేన జీవితీన్ద్రియతో అపనేయ్య.

ఇమస్స పనత్తస్సాతి “స ఇచ్చ మనుస్సవిగ్గహం జీవితా వోరోపేయ్యా”తి (పారా. ౧౭౧) ఇమస్స అత్తస్స. ఆవిభావత్తన్తి పకాసనత్తం. పాణస్స అతిపాతో పాణాతిపాతో, పాణవధో పాణఘాతోతి వుత్తం హోతి. సత్తోతి ఖన్ధసన్తానో. తత్థ హి సత్తపజ్ఞత్తి. జీవితీన్ద్రియన్తి రూపరూపజీవితీన్ద్రియం. రూపజీవితీన్ద్రియే హి వికోపితే ఇతరమ్మి తంసమ్మన్దతాయ వినస్సతీతి. యాయ చేతనాయాతి తస్మిం పాణే పాణసజ్ఞోనో కాయవచీద్వారానం అజ్ఞాతరద్వారప్పవత్తాయ యాయ చేతనాయ. మనోద్వారే పన పవత్తాయ వధకచేతనాయ పాణాతిపాతభావో నత్తి. సా చేతనాతి సా జీవితీన్ద్రియపచ్చేదకఉపక్కమసముట్టాపికా కాయవచీద్వారానం అజ్ఞాతరద్వారప్పవత్తా వధకచేతనా. ఇదం వుత్తం హోతి - యాయ చేతనాయ పవత్తమానస్స జీవితీన్ద్రియస్స నిస్సయభూతేసు మహాభూతేసు ఉపక్కమకరణహేతు తంమహాభూతపచ్చయా ఉప్పజ్జనకమహాభూతా నుప్పజ్జిస్సన్తి (సారథ్థ. టీ. ౨.౧౭౨), సా తాదిసపయోగసముట్టాపికా చేతనా పాణాతిపాతో. లద్ధూపక్కమాని హి మహాభూతాని ఇతరభూతాని వియ న వినదానీతి సమానజాతికానం కారణం న హోన్తీతి.

పాణాతిపాతో అస్స అట్టితి పాణాతిపాతీ. సంసగ్గే అయమీకారో. తేనాహ “పుత్తచేతనాయ సమగ్గిపుగ్గలో”తి. సకో హత్తో సహత్తో, తేన నిబ్బత్తో పయోగో సాహత్తికో. నిస్సజ్జనం నిస్సగ్గో, సోవ నిస్సగ్గియో. ఏవం ఆణత్తికో. విజ్ఞామయో మంతపరిజప్పనయోగో. ఇద్ధిమయో కమ్మవిపాకజిద్ధిమయో.

ఇదాని యథాపుత్తేయేవ ఛ పయోగే విభజిత్వా దస్సేతుం “తత్థా”తిఆది వుత్తం. తత్థ తత్థాతి తేసు ఛసు పయోగేసు. సాహత్తికోతి ఏత్థ హత్తో ఉపలక్ఖణభావేన గహితోతి ఆహ “కాయేన వా”తిఆది. తత్థ కాయేనాతి హత్తేన వా పాదేన వా ముట్టినా వా జాణునా వా యేన కేనచి అగ్గపచ్చజ్జేన. కాయేకదేసో హేత్థ హత్థాదికాయో అవయవే సముదాయోపచారో యథా “గామో దడ్డో”తి. కాయప్పటిబద్ధేనాతి కాయతో అమోచితేన అసీఆదినా పహరణేన. పహరణన్ని కాయవిజ్ఞాత్తిసహితాయ వధకచేతనాయ అధిప్పేతత్తసాధనం. కాయేన వా సత్తిఆదీనం, కాయప్పటిబద్ధేన వా ఉసుయంతపాసాణాదీనం నిస్సజ్జనన్తి యథాసమ్భవం యోజేతబ్బం. తత్థాతి తేసు సాహత్తికనిస్సగ్గియేసు . ఉద్దిస్సానుద్దిస్సభేదతోతి ఉద్దిసిత్వా చ అనుద్దిసిత్వా చ పవత్తిభేదేన. ఉద్దిసనం ఉద్దిసో, సో ఏతస్స అట్టితి ఉద్దిసకో, పయోగో, తస్మిం. బజ్జతి ఏతేనాతి బద్ధో, కమ్మమేవ బద్ధో కమ్మబద్ధో, పాణాతిపాతోతి అత్తో. అథ వా బద్ధనం బద్ధో, కమ్మునా బద్ధో కమ్మబద్ధో, సో అస్స హోతి, పాణాతిపాతకమ్మమస్స సిద్ధన్తి వుత్తం హోతి. ఉభయత్థాపీతి ఉద్దిసకే, అనుద్దిసకే చాతి ద్వీసుపి. పచ్చా వా తేనేవ రోగేన మరతూతి యోజనా. పహరితక్ఖణేయేవాతి మరణాయ పహోనకప్పహరస్స లద్ధక్ఖణేయేవ కమ్మబద్ధో. యది అవస్సం తేన మరతీతి అధిప్పాయో. సచే పన మరణాధిప్పాయేన పహరం దత్వా తేన అమతస్స పున అజ్ఞోన చిత్తేన పహరే దిన్నే పచ్చాపి పఠమప్పహరేనేవ మరతి, తదావ కమ్మబద్ధో. అథ దుతియపహరేన మరతి , నత్తి పాణాతిపాతో. ఉభయేహి మతేపి పఠమప్పహరేనేవ కమ్మబద్ధో, ఉభయేహిపి అమతే నేవత్తి పాణాతిపాతో. ఏస నయో బహూహిపి ఏకస్స పహరే దిన్నే. తత్తాపి హి యస్స పహరేన మరతి, తస్సేవ కమ్మబద్ధోతి. ఆణాపనం నామ వచీవిజ్ఞాత్తిసహితాయ వధకచేతనాయ అధిప్పేతత్తసాధనం.

ఇదాని ఇమస్మిం ఆణత్తికపయోగే సజ్కేతవిసజ్కేతభావజాననత్తం ఛబ్బిధం నియమం దస్సేన్తో “తత్థా”తిఆదిమాహ. తత్థ తత్థాతి తస్మిం ఆణత్తికపయోగే. ఆణత్తినియామకాతి ఆణత్తికపయోగసాధికా. ఏతేసు హి అవిరజ్జితేసుయేవ ఆణత్తికపయోగో హోతి, న అజ్ఞాధాతి.

పుగ్గలోతి మారేతబ్బో పుగ్గలో. తేనాహ “యం హి”తిఆది. ఆణాపకస్స ఆపత్తితి ఆణాపకస్స ఆణత్తిక్ఖణే ఆపత్తి, ఆణత్తస్స మారణక్ఖణే. ఆణాపకో ముచ్చతీతి ఆణత్తస్సేవ కమ్మబద్ధో, వత్తువిసేసేన పనేత్థ కమ్మవిసేసో చ ఆపత్తివిసేసో చ హోతీతి. “పురేభత్తం మారేహి”తి ఆణత్తో పురేభత్తమేవ మారేతీతి “అజ్జ స్సే”తి అనియమేత్వా “పురేభత్తం మారేహి”తి ఆణత్తో యదా కదాచి పురేభత్తం మారేతి. యో పన “అజ్జ పుబ్బణ్ణో”తి వుత్తో మజ్జన్తే వా సాయన్తే వా స్సే వా పుబ్బణ్ణో మారేతి, విసజ్కేతో హోతి, ఆణాపకస్స నత్తి కమ్మబద్ధో. పుబ్బణ్ణో మారేతుం వాయమంతస్స మజ్జన్తే జాతేపి ఏసేవ నయో. ఏతేన నయేన సబ్బకాలప్పభేదేసు సజ్కేతవిసజ్కేతతా వేదితబ్బా.

ఏవం వత్తుకాలేసు సజ్కేతవిసజ్కేతతం దస్సేత్వా ఇదాని ఓకాసాదీసు సజ్కేతవిసజ్కేతతం అతిదిసన్తో “ఇమినా నయేనా”తిఆదిమాహ. తత్థ ఓకాసోతి (పారా. అట్ట. ౨.౧౭౪) గామో వా వనం వా గేహద్వారం వాతి ఏవమాదికో. ఆవుధన్తి అసి వా ఉసు వా సత్తి వాతి ఏవమాది. ఇరియాపథోతి మారేతబ్బస్స గమనం వా నిసజ్జా వాతి ఏవమాది. కిరియావిసేసోతి విజ్ఞనం వా ఛేదనం వా భేదనం వా సజ్జముణ్ణకం వాతి ఏవమాది. ఇమేసు యథా యథా వధకో ఆణత్తో, తథా తథా కతే

ఆణాపకస్స ఆపత్తి, అణ్ణాధా కతే వినజ్ఞేతో హోతి. తేనాహ “ఇమినా నయేనా”తిఆది. తత్త సబ్బత్థాతి ఓకాసాదీసు చతూసు. హోతి చేత్త -

“యథాణత్తివసేనేవ, ఆణత్తేన కతే సతి;

ఆణాపకస్స ఆపత్తి, వినజ్ఞేతోణ్ణాధా కతే”తి.

ఆణత్తియం పన అయం వినేసో - అధిట్టాయాతి అధిట్టహిత్వా ఆణాపేతి “ఏవం విజ్ఞ, ఏవం పహర, ఏవం ఘాతేహి”తి (పారా. ౧౭౪) వుత్తాయ పాళియా లబ్బతీతి ఇాతబ్బో.

ఓపతన్తి ఏత్థాతి ఓపాతో, ఆవాటో, తస్స ఖణనం ఓపాతక్ఖణనం. అపస్సేనసంవిధానన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౧౭౭) అపస్సేనస్స సంవిధానం. నిచ్చపరిభోగో మహో వా పీఠం వా అపస్సేనఫలకం వా దివాట్టానే నినీదంతస్స అపస్సేనకత్థమ్మో వా తత్తజాతకరుక్ఖో వా చక్కమే అపస్సాయ తిట్టంతస్స ఆలమ్మనరుక్ఖో వా ఆలమ్మనఫలకం వా, సబ్బమ్మేతం అపస్సనీయట్టేన అపస్సేనం నామ, తస్మిం అపస్సేనే యథా అపస్సయంతం విజ్ఞతి వా చింతతి వా, తథా కత్వా వాసిఫరసుసత్తిఆరకణ్ణకాదీసు అణ్ణాతరస్స సత్తస్స రపనన్తి అత్తో.

ఉపనిక్ఖిపనం నామ సమీపే నిక్ఖిపనం. మనాపస్స వా అమనాపస్స వా రూపస్స ఉపహరణం సమీపే రపనం రూపూపహరో, అత్తనా వా యక్ఖపేతాదివేసం గహేత్వా తిట్టనం. ఆదిసద్దేన సద్దూపహరాదీనం గహణం. ఏత్థాపీతి ధావరపయోగేపి . ఉద్దిస్సానుద్దిస్సభేదో వేదితబ్బో, యతో తత్తపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ కమ్మబద్ధో హోతి. అయం పన వినేసో - మూలట్టేన ఓపాతాదీసు పరేసం మూలేన వా ముథా వా దిన్నేసుపి యది తప్పచ్చయా కోచి మరతి, మూలట్టస్సేవ కమ్మబద్ధో. యదిపి తేన, అణ్ణోన వా తత్త ఓపాతే వినాసేత్వా భూమిసమే కతేపి పంసుహారకా వా పంసుం గణ్ణంతా, మూలఖణకా వా మూలాని ఖణంతా ఆవాటం కరోన్తి, దేవే వా వస్సంతే కద్దమో జాయతి, తత్త చ కోచి ఓతరిత్వా వా లగ్గిత్వా వా మరతి, మూలట్టస్సేవ కమ్మబద్ధో. యది పన యేన లద్దం, సో వా అణ్ణో వా విత్తతతరం వా గమ్మీరతరం వా కరోతి, తప్పచ్చయా చ కోచి మరతి, ఉభయేసమ్మి కమ్మబద్ధో. యథా తు మూలాని మూలేహి సంసన్దన్తి, తథా తత్త ధలే కతే ముచ్చతి. ఏవం అపస్సేనసంవిధానాదీసుపి యావ తేసం పవత్తి, తావ యథాసమ్మవం కమ్మబద్ధో వేదితబ్బో.

విజ్ఞాపరిజప్పనన్తి ఆధబ్బణికేహి, విజ్ఞాధరేహి చ మన్తపరిజప్పనం. కమ్మవిపాకజాయ ఇద్ధియాతి సాతిసయకమ్మనిబ్బత్తాయ కమ్మవిపాకేన సహజాతాయ ఇద్ధియా, కమ్మస్స వా విపాకభావేన జాతాయ ఇద్ధియా. పయోజనన్తి పవత్తనం, కరణన్తి అత్తో, దారావుధాదీనం దారాకోటనాదీనమివ మారణత్తం కమ్మవిపాకజిద్ధివికారకరణన్తి వుత్తం హోతి.

కమ్మసాధనో వాయం హరకసద్ధో బహులంవిధానేన తత్తాపి ణ్వుపచ్చయస్స సిజ్ఞనతోతి ఆహ “అథ వా”తిఆది. జీవితహరణకం, ఉపనిక్ఖిపితబ్బం వా సత్తమేవ హరకన్తి (సారత్త. టీ. ౨.౧౭౨) వికప్పద్వయేన వుత్తన్తి ఆహ “సత్తాన్త తం హరకాన్తాతి సత్తహరక”న్తి. “హరకసత్త”న్తి వత్తబ్బే వినేసనస్స పరనిపాతం కత్వా ఏవం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. పరియేసేయ్యాతి గవేసేయ్య. “యథా లభతి, తథా కరేయ్యా”తి ఇమినా పన అధిప్పాయత్తమాహ, “ఉపనిక్ఖిపేయ్యా”తి ఇమినా సిఖాపత్తమత్తం. ఇతరథా హి “పరియేసేయ్యా”తి ఇమస్స “ఉపనిక్ఖిపేయ్యా”తి అయమత్తో అధిప్పేతో న సియా.

పరియిట్టమత్తేయేవాతి పరియేసితమత్తేయేవ. యది ఏవం అథ కస్మా పాళియం “సత్తహారకం వాస్స పరియేసేయ్యాతి అసిం వా సత్తిం వా భేణ్ణిం వా లగుళం వా పాసాణం వా సత్తం వా విసం వా రజ్జం వా”తి (పారా. ౧౭౨) వుత్తన్తి ఆహ “పదభాజనే పనా”తిఆది. అస్సాతి “సత్తహారకం వాస్స పరియేసేయ్యా”తి ఇమస్స పదస్స. బృజ్జనానురూపతో పరిపుణ్ణం కత్వా అత్తస్స అవుత్తత్తా “బృజ్జనం అనాదియిత్వా”తి వుత్తం. ససతి హింసతీతి సత్తం, ససన్తి హింసన్తి ఏతేనాతి వా సత్తం. ఆదిసద్దేన “సత్తిం వా”తిఆదిపాళీసం సజ్జణ్ణాతి. తత్త లగుళన్తి ముగ్గరో. సత్తన్తి వుత్తావసేసం యం కిళ్ళీ సముఖం వేదితబ్బం.

యో ఏవం మరతీతి యో సత్తం వా ఆహరిత్వా, విసం వా ఖాదిత్వా, రజ్జయా వా ఉబ్బన్దిత్వా, సోబ్బాదీసు వా పతిత్వా, అజ్ఞోహి వా అగ్గిపవేసనఉదకపవేసనాదీహి ఉపాయేహి మరతి. “సో ధనం వా లభతీ”తిఆదినా నయేనాతి సో ధనం వా లభతి, యసం వా లభతి, సగ్గం వా గచ్ఛతి, ధమ్మో వాస్స హోతీతి ఇమినా నయేన. కిమనేన వేదితబ్బన్తి ఆహ “ఏతేనా”తిఆది. తత్త ఏతేనాతి “మరణవణ్ణం వా సంవణ్ణేయ్యా”తి ఏతేన వచనేన. నయిథ ఏవన్తి ఇథ మనుస్సవిగ్గహపారాజికే న ఏవం, న పరియాయకథాయ ముచ్చతీతి అత్తో. తేనాహ “సంవణ్ణేయ్యా”తిఆది.

“సత్తం వా ఆహరా”తిఆదినాతి ఏత్త ఆదిసద్దేన “విసం వా ఖాద, రజ్జయా వా ఉబ్బన్దిత్వా కాలం కరోహి, సోబ్బే వా నరకే వా పపాతే వా పపతా”తిఆదిం (పారా. ౧౭౨) సబ్బం మరణాపాయం సజ్జణ్ణాతి. ఏత్త చ నరకో (పారా. అట్ట. ౨.౧౭౨) నామ తత్త తత్త ఫలన్తియా భూమియా సయమేవ నిబ్బత్తా మహాదరీ, యత్త హత్థీపి పత్తిన్తి, చోరాపి నిలీయిత్వా తిట్టన్తి. పపాతోతి పబ్బతన్తరే వా ధలన్తరే వా ఏకతో చిన్నో. పాపకేనాతి లామకేన. దుజ్జీవితేనాతి దుక్ఖబహులత్తా దుక్ఖేన జీవితేన. మతం తే జీవితా సేయ్యాతి తవ మరణం జీవితా సున్దరతరం. చిత్తమస్స అత్థీతి చిత్తో. తథా మనో. ఇతి-సద్దో “సబ్బమత్థీతి ఖో, కచ్చాన, అయమేకో అన్తో, సబ్బం నత్థీతి ఖో, కచ్చాన, అయం దుతియో అన్తో”తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౧౫; ౩.౯౦) వియ నిదస్సనే దట్టబ్బో యథావుత్తస్స బుద్ధియం విపరివత్తమానస్స మరణస్స నిదస్సనతో. తేనేవాహ “మతం తే జీవితా సేయ్యో”తిఆది.

నను చేత్త “మనో”తి ఇదమ్మి అత్థతో చిత్తమేవ, అథ కస్మా వుత్తన్తి ఆహ “ఏత్త చా”తిఆది. చిత్తస్స అత్థదీపనత్తం వుత్తన్తి నాయం చిత్తసద్దో “చిత్తసజ్కప్పో”తిఆదీసు (పారా. ౧౭౧) వియ విచిత్రాదిఅత్తో, అథ ఖో విజ్ఞాణవచనోతి తస్స అత్థదీపనత్తం వుత్తం. ఇమినా పునరుత్తిదోసాభావం దస్సేతి. కథమేతం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “తేనేవస్సా”తిఆది. చిత్తో నానాప్పకారకో సజ్కప్పో అస్సాతి చిత్తసజ్కప్పో. విచిత్రత్తో హేత్త చిత్తసద్దో “నాహం, భిక్ఖవే, అజ్ఞం ఏకనికాయమ్మి సమనుపస్సామి ఏవం చిత్తం, యథయిదం, భిక్ఖవే, తిరచ్ఛానగతా”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౧౦౦) వియ. తేనాహ “విచిత్రసజ్కప్పో”తి. ఏత్తాపి ఇతిసద్దో ఆహరితబ్బోతి “చిత్తసజ్కప్పో”తి ఇమస్మిం పదేపి అధికారవసేన ఇతిసద్దో ఆహరితబ్బో. ఇదజ్ఞో “ఇతి చిత్తసజ్కప్పో”తి ఏవం అవుత్తమ్మి అధికారతో వుత్తమేవ హోతీతి. సజ్కప్పోతి చేత్త “తక్కో వితక్కో సజ్కప్పో”తిఆదీసు (ధ. సం. ౭) వియ న వితక్కస్సేన నామం, అథ ఖో తస్స చ అజ్ఞోసజ్ఞాతి దస్సేతుం “సజ్కప్పోతి చా”తిఆది ఆరద్ధం. సంవిదహనమత్తస్సాతి సజ్ఞాచేతనావితక్కసజ్ఞాతస్స సబ్బస్స సంవిదహనస్స. సామజ్ఞత్తో హేత్త మత్తసద్దో “ట్రాహ్మణమత్తం భోజేతీ”తిఆదీసు వియ. తేనాహ “తజ్ఞా సంవిదహన”న్తిఆది. ఇమినా సంవిదహనం నామేత్త న విధానన్తి దస్సేతి. అధిప్పాయో నామ వితక్కో.

ఉచ్చావచేన కారణేనాతి (పారా. అట్ట. ౨.౧౭౨) మహాంతామహాంతేన ఉపాయేన. తత్త మరణవణ్ణసంవణ్ణనే తావ జీవితే ఆదీనవదస్సనవసేన అవచాకారతా, మరణే వణ్ణభణనవసేన ఉచ్చాకారతా వేదితబ్బా. సమాదపనే పన ముట్టిజాణునిప్పోధనాదీహి మరణసమాదపనవసేన ఉచ్చాకారతా, ఏకతో భుజ్జాంతస్స నఖే వినం పక్కిపిత్వా మరణాదిసమాదపనవసేన అవచాకారతా వేదితబ్బా.

ఏవం అసాధారణవినిచ్చయం వత్వా ఇదాని సాధారణవినిచ్చయం దస్సేతుం “వేసాలియ”నిఆదిమాహ. ఓపాతక్ఖణనాదీసు దుక్కటన్తి ఏత్త సచేపి జాతపథవిం ఖణతి, పాణాతిపాతస్స పుబ్బపయోగత్తా పయోగే పయోగే దుక్కటం. మనుస్సవిగ్గహో నాగసుపణ్ణాదిసదిసో తిరచ్ఛానగతో తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహో, యక్ఖో చ పేతో చ తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహో చ యక్ఖపేతతిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహో, తేసం. “తథా”తి ఇమినా ధుల్లచ్చయం అతిదిసతి. ఇదాని “ఇమినా నయేనా”తిఆదినా అపస్సేనసంవిధానాదీసుపి యథావుత్తరపత్తిభేదం అతిదిసతి. సబ్బత్థాతి అపస్సేనసంవిధానాదీసు సబ్బేసు పయోగేసు.

ఇదాని అనాపత్తిం దస్సేతుం “అసఞ్చిచ్చా”తిఆదిమాహ. ఏత్త చ “అసఞ్చిచ్చా”తి (సారత్థ. టీ. ౨.౧౭౯) ఇదం మరణసంవత్తనికఉపక్కమస్స అసల్లక్ఖణం సన్ధాయ వుత్తం , “అజానంతస్సా”తి ఇదం పన మరణసంవత్తనికఉపకరణస్స అజాననం సన్ధాయ, “నమరణాధిప్పాయస్సా”తి ఇదం ఉపక్కమం జానంతస్సాపి మరణాధిప్పాయస్స అభావం. తేనాహ “అసఞ్చిచ్చా”తిఆది. అచేతేత్వాతి అసల్లక్ఖేత్వా, విరజ్జిత్వాతి వుత్తం హోతి.

ముసలుస్సాపనవత్తుస్మిం వియాతి “తేన ఖో పన సమయేన అఞ్ఞాతరో భిక్ఖు భత్తగ్గే అంతరఘరే ఆసనం పఞ్ఞాపేస్తో ముసలే ఉస్సితే ఏకం ముసలం అగ్గహేసి. దుతియో ముసలో పరిపతిత్వా అఞ్ఞాతరస్స దారకస్స మత్తకే అవత్తాసి. సో కాలమకాసి. తస్స కుక్కుచ్చం అహోసి...పే.... కించిత్తో త్వం భిక్ఖూతి. అసఞ్చిచ్చ అహం భగవాతి. అనాపత్తి భిక్ఖు అసఞ్చిచ్చా”తి (పారా. ౧౮౦) ఇమస్మిం వత్తుస్మిం వియ.

విసగతపిణ్ణపాతవత్తుస్మిం వియాతి “తేన ఖో పన సమయేన అఞ్ఞాతరో పిణ్ణచారికో భిక్ఖు విసగతం పిణ్ణపాతం లభిత్వా పటిక్కమనం హరిత్వా భిక్ఖూనం అగ్గకారికం అదాసి. తే భిక్ఖూ కాలమకంసు. తస్స కుక్కుచ్చం అహోసి...పే.... కించిత్తో త్వం భిక్ఖూతి. నాహం భగవా జానామీతి. అనాపత్తి భిక్ఖు అజానంతస్సా”తి (పారా. ౧౮౧) ఇమస్మిం వత్తుస్మిం వియ.

భేసజ్జవత్తుస్మిం వియాతి “తేన ఖో పన సమయేన అఞ్ఞాతరా వఱ్ఱా ఇత్థి కులూపకం భిక్ఖుం ఏతదవోచ “ఇఱ్ఱాయ్య భేసజ్జం జానాహి, యేనాహం విజాయేయ్యన్తి. ‘సుట్టు భగినీ’తి తస్సా భేసజ్జం అదాసి. సా కాలమకాసి. తస్స కుక్కుచ్చం అహోసి...పే.... అనాపత్తి భిక్ఖు పారాజికస్స, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (పారా. ౧౮౭) ఇమస్మిం వత్తుస్మిం వియ. ఇథ ఆదికమ్మికా అఞ్ఞామఱ్ఱాం జీవితా వోరోపితభిక్ఖూ, తేసం అనాపత్తి. అవసేసానం మరణవణ్ణసంవణ్ణనకాదీనం ఆపత్తియేవ.

అథ కథం దుక్ఖవేదనన్తి, నను రాజానో చోరం దిస్సా హసమానాపి “గచ్చథ, నం ఘాతేథా”తి వదన్తీతి? సచ్చం హసమానా వదన్తి, సో పన హాసో తేసం అఞ్ఞావిసయో, సన్నిట్టాపకచేతనా దుక్ఖసమ్మయుత్తావ. వుత్తఞ్ఞోతం సమంతపాసాదికాయం “సచేపి హి సిరిసయనం ఆరుళ్లో రజ్జసమ్మత్తిసుఖమనుభవన్తో రాజా ‘చోరో దేవ ఆనీతో’తి వుత్తే

‘గచ్చధ నం మారేథా’తి హసమానో భణతి, దోమనస్సచిత్రేనేవ భణతీతి వేదితబ్బో. సుఖవోకిణ్ణత్తా, పన అనుప్పబద్ధాభావా చ దుజ్ఞానమేతం పుద్ధుజ్ఞనేహి”తి (పారా. అట్ట. ౨.౧౭౯).

తతియపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్తపారాజికవణ్ణనా

అనభిజానన్తి న అభిజానం. యేన హి యో ధమ్మో అధిగతో, సో తస్స పాకటో హోతీతి ఆహ “సకసన్తానే”తిఆది. ఉత్తరిమనుస్సానన్తి పకతిమనుస్సేహి ఉత్తరితరానం మనుస్సానం, ఉక్కుట్టమనుస్సానన్తి అత్తో. ధమ్మన్తి మహగ్గతలోకుత్తరభూతం అధిగతధమ్మం. అథ వా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మాతి ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో. మనుస్సధమ్మో నామ వినా భావనామనసికారేన పకతియా మనుస్సేహి నిబ్బత్తేతబ్బో దసకుసలకమ్మపథధమ్మో. సో హి మనుస్సానం చిత్తాధిట్ఠానమత్తేన ఇజ్ఞనతో తేసం సో భావితధమ్మో వియ రితోతి తథా వుత్తో, మనుస్సగ్గహణఞ్చోత్థ తేసు బహులం పవత్తనతో. ఝానాదికం పన తబ్బిధురన్తి తతుత్తరి, ఇతి ఉత్తరి మనుస్సధమ్మాతి ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో, తం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మన్తి ఏవమ్పేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. సముదాచరన్తోతి ఆరోచేన్తో.

కిఞ్చాపి లోకియలోకుత్తరా సబ్బావ పఞ్ణా “ఞాణ”న్తి వుచ్చతి, ఇథ పన మహగ్గతలోకుత్తరావ వేదితబ్బాతి ఆహ “మహగ్గతలోకుత్తరపఞ్ణా జాననట్ఠేన ఞాణ”న్తి. కిలేసేహి ఆరకత్తా పరిసుద్ధట్ఠేన అరియన్తి ఆహ “అరియం విసుద్ధం ఉత్తమ”న్తి. అరియసద్ధో చేత్థ విసుద్ధపరియాయో, న లోకుత్తరపరియాయో. ఝానాదిభేదేతి ఆదిసద్ధేన “విమోక్షో, సమాధి, సమాపత్తి, ఞాణదస్సనం, మగ్గభావనా, ఫలసచ్చికిరియా, కిలేసప్పహానం, వినీవరణతా చిత్తస్స, సుఞ్ఞాగారే అభిరతీ”తి (పారా. ౧౯౮) ఇమే సజ్ఞణ్ణాతి. విఞ్ఞాస్స మనుస్సజాతికస్సాతి ఆరోచేతబ్బపుగ్గలనిదస్సనం. ఏతస్స హి ఆరోచితే ఆరోచితం హోతి, న దేవట్రహ్మానం, నాపి పేతయక్ఖతిరచ్ఛానగతానన్తి. ఆరోచేయ్యాతి వదేయ్య, విఞ్ఞాపేయ్యాతి వుత్తం హోతి. వినా అఞ్ఞాపదేసేనాతి “యో తే విహారే వసతి, సో భిక్ఖు పరమస్స ఝానస్స లాభీ”తిఆదినా (పారా. ౨౨౦) నయేన అఞ్ఞాపదేసం వినాతి అత్తో. ఇథేవాతి “ఇతి జానామి, ఇతి పస్సామీ”తి ఇమస్మింయేవ పదే. “తేన వుత్త”న్తిఆది నిగమనం.

సమనుగ్గాహీయమానోతి చోదియమానో, యం వత్తు ఆరోచితం హోతి, తస్మిం వత్తుస్మిం “కిం తే అధిగతం, కిన్తి తే అధిగతం, కదా తే అధిగతం, కత్థ తే అధిగతం, కతమే తే కిలేసా పహీనా, కతమేసం త్వం ధమ్మానం లాభీ’తి కేనచి వుచ్చమానో”తి వుత్తం హోతి. అసమనుగ్గాహీయమానోతి న కేనచి వుచ్చమానో.

“భిక్ఖుభావే రత్త్వా అభబ్బో ఝానాదీని అధిగన్తు”న్తి సిక్ఖాపదాతిక్కమస్స అన్తరాయకరత్తా వుత్తం. భిక్ఖుభావో హిస్స సగ్గన్తరాయో చేవ హోతి మగ్గన్తరాయో చ (పారా. అట్ట. ౨.౧౯౮). వుత్తఞ్ఞోతం “సామఞ్ఞం దుప్పరామట్టం, నిరయాయుపకడ్డతీ”తి (సం. ని. ౧.౮౯; ధ. పం. ౩౧౧). అపరమ్మి వుత్తం “సిథిలో హి పరిబ్బాజో, భియ్యో ఆకిరతే రజ”న్తి (సం. ని. ౧.౮౯; ధ. పం. ౩౧౩). భిక్ఖుభావోతి పారాజికం ఆపజ్జిత్వా “సమణో అహ”న్తి పటిజాననతో వోహారమత్తసిద్ధో భిక్ఖుభావో. దానాదీహీతి దానసరణసీలసంవరాదీహి.

అజానమేవాతి ఏత్త ఏవాతి అవధారణత్థే నిపాతో. “అజానమేవ”నిపి పరన్తి. తత్త పన “ఏవం జానామి, ఏవం పస్సామీ”తి అవచన్తి యోజేతబ్బం. వచనత్థవిరహతోతి “పరమం ఝానం సమాపజ్జి”న్తి ఆదివచనస్స (పారా. ౨౦౯) అత్తభూతేన ఝానాదినా వజ్జితత్తా తుచ్చం ఉదకాదిసుజ్ఞం భాజనం వియ. ముసాతి విసంవాదనపురేక్షారస్స పరవిసంవాదకో వచీపయోగో, కాయపయోగో వా. తేనాహ “వఞ్చనాధిప్పాయతో ముసా”తి. ముసా చ వఞ్చనాధిప్పాయో చ పుబ్బభాగక్ఖణ్ణే, తక్ఖణ్ణే చ. వుత్తఞ్ఠో “పుబ్బే వాస్స హోతి ‘ముసా భణిస్స’న్తి, భణన్తస్స హోతి ‘ముసా భణామీ’”తి (పారా. ౨౦౦). ఏతఞ్ఠో ద్వయం అజ్ఞభూతం, ఇతరం పన హోతు వా, మా వా, అకారణమేతం. అభణిన్తి విజ్ఞాపనం అకాసిం.

అజ్ఞత్త అధిమానాతి అధిగతో మానో, అధికో వా మానో అధిమానో, ధద్ధమానోతి అత్థో, తం వినాతి అత్థో. కస్స పనాయం అధిమానో ఉప్పజ్జతి, కస్స నుప్పజ్జతి? అరియసావకస్స తావ నుప్పజ్జతి (పారా. అట్ట. ౨.౧౯౬). సో హి మగ్గఫలనిబ్బానపహీనకిలేసావసిట్ఠకిలేసపచ్చవేక్ఖణేన సజ్ఞాతసోమనస్సో అరియగుణప్పటివేధే నిక్కట్టో, తస్మా సోతాపన్నాదీనం “అహం సకదాగామీ”తిఆదివసేన మానో నుప్పజ్జతి. దుస్సీలస్స నుప్పజ్జతి. సో హి అరియగుణాధిగమే నిరాసోవ. సీలవతోపి పరిచ్చత్తకమ్మట్టానస్స నిద్ధారామతాదిమనుయుత్తస్స నుప్పజ్జతి, సుపరిసుద్ధసీలస్స పన కమ్మట్టానే అప్పమత్తస్స నామరూపం వవత్థపేత్వా పచ్చయపరిగ్గహేన వితిణ్ణకఙ్ఖస్స తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తస్స ఆరద్ధవిపస్సకస్స ఉప్పజ్జతి. తేనాహ “య్యాయ”న్తిఆది. తత్త తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వాతి (సారత్థ. టీ. ౨.౧౯౬) కలాపసమ్మసనవసేన అనిచ్ఛాదిలక్ఖణత్తయం ఆరోపేత్వా. సమ్మసన్తస్సాతి విపస్సన్తస్స. ఆరద్ధవిపస్సకస్సాతి ఉదయబ్బయానుపస్సనాయ ఆరద్ధవిపస్సకస్స. అపత్తేతి అత్తనో సన్తానే ఉప్పత్తివసేన అపత్తే, అనధిగతేతి వుత్తం హోతి. పత్తసఞ్ఞాతాసజ్ఞాతోతి “పత్తో మయా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో”తి ఏవంసఞ్ఞాతాసజ్ఞాతో అధిమానో ఉప్పజ్జతి. ఉప్పన్నో చ సుద్ధసమథలాభిం వా సుద్ధవిపస్సనాలాభిం వా అన్తరా రపేతి. సో హి దసపి వీసమ్మి తింసమ్మి వస్సాని కిలేససముదాచారం అపస్సన్తో “అహం సోతాపన్నో”తి వా “సకదాగామీ”తి వా “అనాగామీ”తి వా మజ్ఞాతి. సమథవిపస్సనాలాభిం పన అరహత్తేయేవ రపేతి. తస్స హి సమాధిబలేన కిలేసా విక్ఖమ్మితా, విపస్సనాబలేన సజ్ఞారా సుపరిగ్గహితా, తస్మా సట్ఠిమ్మి వస్సాని, అసీతిమ్మి వస్సాని, వస్ససతమ్మి కిలేసా న సముదాచరన్తి, ఖీణాసవస్సేవ చిత్తాచారో హోతి. సో ఏవం దీఘరత్తం కిలేససముదాచారం అపస్సన్తో అన్తరా అట్టత్వావ “అరహో అహ”న్తి మజ్ఞాతీతి. “తం అధిమానం రపేత్వా”తి ఇమినా “అజ్ఞత్తా”తి పదం అపేక్షిత్వా “అధిమానా”తి ఉపయోగత్థే నిస్సక్కవచనన్తి దస్సేతి.

పాపిచ్చతాయాతి పాపా ఇచ్ఛా ఏతస్సాతి పాపిచ్చో, తస్స భావో పాపిచ్చతా, తాయ, పాపికాయ ఇచ్ఛాయాతి అత్థో. యా సా “ఇధేకచ్చో దుస్సీలోవ సమానో ‘సీలవా’తి మం జనో జానాతూ”తిఆదినా (విభ. ౮౨౧) నయేన వుత్తా, తాయ అసన్తగుణసమ్భావనిచ్ఛాయాతి వుత్తం హోతి. ఇమినా పన మన్తత్తా మోమూహత్తా సముదాచరన్తస్స అనాపత్తీతి దస్సేతి. అయమ్మీతి పి-సద్దేన న కేవలం పురిమా తయోవాతి దస్సేతి.

అసన్తన్తి అభూతం. ఝానాదిధమ్మన్తి ఝానం, విమోక్షో, సమాధి, సమాపత్తి, జాణదస్సనం, మగ్గభావనా, ఫలసచ్చికిరియా, కిలేసప్పహానం, వినీవరణతా చిత్తస్స, సుజ్ఞాగారే అభిరతీ”తి (పారా. ౧౯౮) ఏవం వుత్తం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం. యస్స ఆరోచేతీతి (పారా. అట్ట. ౨.౨౧౨) వాచాయ వా హత్థవికారాదీహి వా అజ్ఞపచ్చజ్ఞచోపనేహి విజ్ఞాత్తిపథే రితస్స యస్స పుగ్గలస్స ఆరోచేతి. విజ్ఞాత్తిపథం పన అతిక్కమిత్వా రితో కోచి చే దిబ్బేన చక్కునా (సారత్థ. టీ.

౨.౨౧౫), దిబ్బాయ చ సోతధాతుయా దిస్వా చ సుత్వా చ జానాతి, న పారాజికం. యోపి “కిం అయం భణతీ”తి సంసయం వా ఆపజ్జతి, చిరం వీమంసిత్వా వా పచ్చా జానాతి, “అవిజానంతో”ఇచ్చేవ సజ్ఞం గచ్ఛతి. యో పన ఝానాదీని అత్తనో అధిగమవసేన వా ఉగ్గహపరిపుచ్చాదివసేన వా న జానాతి, కేవలం “ఝాన”ని వా “విమోక్షో”తి వా వచనమత్తమేవ సుతం హోతి, సోపి తేన వుత్తే “ఝానం కిర సమాపజ్జీ”తి ఏస వదతీతి యది ఏత్తకమత్తమ్పి జానాతి, “జానాతి”చ్చేవ సజ్ఞం గచ్ఛతి, తస్స వుత్తే పారాజికమేవ. సేసో పన ఏకస్స వా ద్వీన్నం వా బహూనం వా నియమితానియమితవసేన విసేసో సబ్బో సిక్ఖాపచ్చక్ఖానకథాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. పరియాయభాసనే పన “అహ”ని అవుత్తత్తా పటివిజానంతస్స వుత్తేపి ధుల్లచ్చయం. విసంవాదనాధిప్పాయేన ముసావాదపయోగస్స కతత్తా అప్పటివిజానంతస్సాపి దుక్కటన్తి ఆహ “యో తే విహరే వసతి...పే.... దుక్కట”న్తి. అనుల్లపనాధిప్పాయస్సాతి ఉల్లపనాధిప్పాయవిరహితస్స, అభూతారోచనాధిప్పాయవిరహితస్సాతి అత్తో. ఉమ్మత్తకాదయో పుట్టే వుత్తనయా ఏవ. ఇథ పన ఆదికమ్మికా వగ్గుముదాతీరియభిక్ఖూ, తేసం అనాపత్తి.

చతుత్థపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

పారాజికనిగమనవణ్ణనా

ఇథాతి ఇమస్మిం భిక్ఖుపాతిమోక్షే. ఉద్దిట్టపారాజికపరిదీపనమేవాతి ఉద్దిట్టానం చతున్నం పారాజికానం పరిదీపనవచనమేవ. అవధారణం పన న అశ్శోసమ్మీతి దస్సనత్తం. తేనాహ “సమోధానేత్వా పన”తిఆది. తత్త సమోధానేత్వాతి తత్త తత్త ఆగతాని ఏత్తేవ సమోదహిత్యా, పక్ఖిపిత్వా రాసిం కత్వాతి అత్తో. పాళియం ఆగతానీతి ఉద్దేసపాళియం ఆగతాని . భిక్ఖునీనం అసాధారణాని చత్తారీతి ఉబ్బజాణమణ్ణలికా, వజ్జప్పటిచ్చాదికా, ఉక్ఖిత్తానువత్తికా, అట్టవత్తుకాతి ఇమాని భిక్ఖునీనం భిక్ఖూహి అసాధారణాని చత్తారి. పణ్ణికాదీనశ్శో ఏకాదసన్నం అభబ్బభావో పారాజికాపత్తిసదిసత్తా పారాజికీతి ఆహ “ఏకాదసన్న”న్తిఆది. అభబ్బభావసజ్ఞాతేహీతి వత్తువిపన్నతాదినా పబ్బజ్జాపసమ్మదాయ నఅరహభావసజ్ఞాతేహి. పణ్ణికతిరచ్చానగతఉభతోబ్యజ్జానకా (పారా. అట్ట. ౨.౨౩౩) హి తయో వత్తువిపన్నా అహేతుకప్పటిసన్నికా, తేసం సగ్గో అవారితో, మగ్గో పన వారితో. అభబ్బా హి తే మగ్గప్పటిలాభాయ వత్తువిపన్నత్తా. పబ్బజ్జాపి నేసం పట్టిక్ఖిత్తా, తస్మా తేపి పారాజికావ. థేయ్యసంవాసకో, తిత్థియపక్కంతకో, మాతుఘాతకో, పితుఘాతకో, అరహంతఘాతకో, భిక్ఖునిదూసకో, లోహేతుప్పాదకో, సజ్జభేదకోతి ఇమే అట్ట అత్తనో కిరియాయ విపన్నత్తా అభబ్బట్టానం పత్తాతి పారాజికావ. తేసు థేయ్యసంవాసకో, తిత్థియపక్కంతకో, భిక్ఖునిదూసకోతి ఇమేసం తిణ్ణం సగ్గో అవారితో, మగ్గో పన వారితోవ. ఇతరేసం పశ్చాన్నం ఉభయమ్పి వారితం. తే హి అనంతరావ నరకే నిబ్బత్తనకసత్తా. యదా భిక్ఖునీ విబ్బమితుకామా హుత్వా కాసావమేవ వా గిహివత్తం వా గిహినివాసనాకారేన నివాసేతి, తదా పారాజికమాపన్నా నామ హోతీతి ఆహ “గిహిభావం పత్తయమానాయా”తిఆది. సా హి అజ్ఞాచారవీతిక్కమం అకత్వాపి ఏత్తావతా అస్సమణీ నామ హోతి.

దీఘతాయ లమ్బమానం అజ్గజాతమేతస్సాతి లమ్బీ (సారత్థ. టీ. ౨.౨౩౩). న సో ఏత్తావతా పారాజికో, అథ ఖో యదా అనభిరతియా పీళితో అత్తనో అజ్గజాతం ముఖే వా వచ్చమగ్గే వా పవేసేతి, తదా పారాజికో హోతి. ముదుకతా పిట్టి ఏతస్సాతి ముదుపిట్టికో, కతపరికమ్మాయ ముదుకాయ పిట్టియా సమన్నాగతో. సోపి యదా అనభిరతియా పీళితో అత్తనో

అభజాతం అత్తనో ముఖమగ్గవచ్చమగ్గేసు అజ్ఞాతరం పవేసేతి, తదా పారాజికో హోతి. పరస్య అభజాతం ముఖేన గణ్ఠాతీతి యో అనభిరతియా పీళితో పరస్య సుత్తస్య వా పమత్తస్య వా అభజాతం ముఖేన గణ్ఠాతి. పరస్య అభజాతే అభినిసీదతీతి యో అనభిరతియా పీళితో పరస్య అభజాతం కమ్మనియం దిస్వా అత్తనో వచ్చమగ్గేన తస్మాపరి నిసీదతి, తం అత్తనో వచ్చమగ్గం పవేసేతీతి అత్తో. ఏతాని హి చత్తారి యస్మా ఉభిన్నం రాగవసేన సదిసభావూపగతానం ధమ్మో “మేధునధమ్మో”తి వుచ్చతి, తస్మా ఏకేన పరియాయేన మేధునధమ్మం అప్పటిసేవిత్వాయేవ కేవలం మగ్గేన మగ్గప్పవేసనవసేన ఆపజ్జితబ్బత్తా మేధునధమ్మపారాజికస్య అనులోమేన్తీతి “అనులోమపారాజికానీ”తి వుచ్చన్తి.

ఏత్థాహ - మాతుఘాతకపితుఘాతకఅరహస్తఘాతకా తతియపారాజికం ఆపన్నా, భిక్షునిదూసకో, లమ్బిఆదయో చత్తారో చ పరమపారాజికం ఆపన్నా ఏవాతి కత్వా కుతో చతువీసతీతి (సారత్థం. టీ. ౨.౨౩౩)? వుచ్చతే - మాతుఘాతకాదయో హి చత్తారో ఇథ అనుపసమ్మన్నా ఏవ అధిప్పేతా, లమ్బిఆదయో చత్తారో కిఞ్చాపి పరమపారాజికేన సగ్గహితా, యస్మా పన ఏకేన పరియాయేన మేధునధమ్మం అప్పటిసేవినో హోన్తి, తస్మా విసుం వుత్తాతి. దుతియవికప్పే కచ్చిత్తాతి ఏత్థ కచ్చి అత్తాతి పదచ్ఛేదో కాతబ్బో.

ఇతి కట్టావితరణీయా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

పారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

సజ్ఞాదిసేసకణ్డం

పియవచనేన ఆలపనన్తి పియాయితబ్బవచనేనాలపనం, సాధూనం సమాలపనన్తి వుత్తం హోతి. సాధవో హి పరే “భోన్తో”తి వా “దేవానంపియా”తి వా “భద్రభవ”న్తి వా “ఆయస్మన్తో”తి వా సమాలపన్తి.

౧. సుక్యవిస్సట్టిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సం-సద్దో విజ్ఞమానత్తోతి ఆహ “సంవిజ్ఞతీ”తి. చేతనాతి వీతిక్కమవసప్పవత్తా పుబ్బభాగచేతనా, మోచనస్సాదచేతనాతి అత్తో. అస్సాతి సుక్యవిస్సట్టియా. అజ్ఞాపదత్తసమాసేనవ సుక్యవిస్సట్టియా వుత్తత్తా ఇక-సద్దస్స విసుం అత్తో నత్తితి ఆహ “సశ్చేతనావ సశ్చేతనికా”తి. ఇదాని ఇక-సద్దేవ అత్తిఅత్తం పకాసేతీతి దస్సన్తో “సశ్చేతనా వా”తిఆదిమాహ. సంవిజ్ఞమానా చేతనా సశ్చేతనా. సుక్యస్సాతి సమ్మవస్స. విసట్టితి విస్సగ్గో.

ఇదాని తం యస్మిం కాలే మోచేతి, యేనాధిప్పాయేన మోచేతి, యేన చోపాయేన మోచేతి, యజ్ఞ తస్స అధిప్పాయస్స వత్తు, తం సబ్బం సజ్ఞేపత్తో విభావేత్వా సరూపతో తం విసట్టిం దస్సేతుం “రాగూపత్థమ్భాదీసూ”తిఆదిమాహ. తత్త రాగస్స బలవభావో, రాగేన వా అబ్బజాతస్సూపత్థమ్భా ధద్ధభావో రాగూపత్థమ్భా, సో ఆది యేసం తే రాగూపత్థమ్భాదయో, తేసు రాగూపత్థమ్భాదీసు. ఆదిసద్దేన (పారా. ౨౩౮) వచ్చూపత్థమ్మపస్సావూపత్థమ్మవాతూపత్థమ్మఉచ్చా లిబ్బపాణకదట్టూపత్థమ్భానం గహణం. కమ్మజ్ఞాతం పత్తేతి మోచనకమ్మక్ఖమతాయ కమ్మనియతం పత్తే, అజ్ఞత్తరూపాదీసు ఉపక్కమారహభావం పత్తేతి అత్తో. అరోగస్స భావో ఆరోగ్యం, తం ఆది యేసం తే ఆరోగ్యాదయో, తేసు ఆరోగ్యాదీసు. ఆదిసద్దేన సుఖభేసజ్ఞదానపుజ్ఞాయజ్ఞసగ్గబీజవీమంసదవానం గహణం. అజ్ఞత్తరూపం అజ్ఞత్తం ఉపాదిన్నరూపం, తం ఆది యేసం తే అజ్ఞత్తరూపాదయో, తేసు. ఆదిసద్దేన బహిద్ధారూపఅజ్ఞత్తబహిద్ధారూపఆకాసేకటికమ్మనానం గహణం. మోచనే అస్సాదో సుఖవేదనా మోచనస్సాదో, మోచనత్తం పుబ్బభాగే పవత్తరాగో, సమ్మయుత్తఅస్సాదసీసేన చేత్త రాగో వుత్తో, తేన సమ్మయుత్తా చేతనా మోచనస్సాదచేతనా, తాయ . ఇమినా ముచ్చనస్సాదో (పారా. అట్ట. ౨.౨౪౦) ముత్తస్సాదో మేఘనస్సాదో ఘస్సస్సాదో కణ్ణవనస్సాదో దస్సనస్సాదో నిసజ్ఞస్సాదో వాచస్సాదో గేహసితపీమం వనభజ్జీయన్తి ఇమేహి సమ్మయుత్తా చేతనాయో పటిక్ఖిపతి, తాహి నిమిత్తే ఉపక్కమన్తస్స ముత్తేపి అనాపత్తి. “నిమిత్తే ఉపక్కమన్తస్సా”తి ఇమినా పన ఊరుమద్దాపనాదీని పటిక్ఖిపతి. తేన హి సతిపి మోచనస్సాదే నిమిత్తే ఉపక్కమాభావతో ముత్తేపి అనాపత్తి. వుత్తజ్ఞోతం సమన్తపాసాదికాయం “సా చ ఖో నిమిత్తే ఉపక్కమన్తస్సేవ, హత్థపరికమ్మపాదపరికమ్మగత్తపరికమ్మకరణేన సచేపి అసుచి ముచ్చతి, అనాపత్తి”తి.

ఆసయధాతునానాత్తతోతి పిత్తసేవ్హపుబ్బలోహితాసయానశ్చవ పథవీధాతుఆదీనశ్చ చతున్నం ధాతునం, రసనోణితాదీనం వా సత్తన్నం ధాతునం నానాత్తతో. తానా చావనాతి సుక్కుస్స యం రానం, తతో చుతి. సుక్కుస్స హి వత్తిసీసం కటి కాయోతి (పారా. అట్ట. ౨.౨౩౭) తిథా రానం పకప్పేన్తి. ఏకో కిరాచరియో “వత్తిసీసం సుక్కుస్స రాన”న్తి ఆహ, ఏకో “కటీ”తి, ఏకో “సకలో కాయో”తి. తేసు తతియస్స భాసితం సుభాసితం. కేసలోమనఖదన్తానశ్చో మంసవినిముత్తట్టానం, ఉచ్చారపస్సావఖేళినిజ్ఞాణికా, ధద్ధసుక్ఖచమ్మాని చ వజ్జత్వా అవసేనో ఛవిమంసలోహితానుగతో సబ్బోపి కాయో కాయప్పసాదభావజీవిత్తిన్ద్రియాబద్ధపితానం, సమ్మవస్స చ రానమేవ. తథా హి రాగపరియుట్టానేనాభిభూతానం హత్తిం ఉభోహి కణ్ణయాళికాహి సమ్మవో నిక్ఖమతి.

ఏత్థ చ “రాగూపత్థమ్భాదీసూ”తిఆదినా (పారా. అట్ట. ౨.౨౩౭) కాలో దస్సీతో. రాగూపత్థమ్భాదికాలేసు హి అబ్బజాతం కమ్మనియం హోతి. యస్స కమ్మనియత్తే సతి మోచేతి, ఇతో పరం అజ్ఞో కాలో నత్తి. న హి వినా రాగూపత్థమ్భాదీహి పుబ్బణ్ణాదయో కాలభేదా మోచనే నిమిత్తం హోన్తి. “ఆరోగ్యాదీసూ”తిఆదినా పన అధిప్పాయో దస్సీతో. ఏవరూపేన హి అధిప్పాయభేదేన మోచేతి, న

అజ్ఞాధా. “అజ్ఞతరూపాదీనూ”తిఆదినా ఉపాయో దస్సితో. అజ్ఞతరూపే వా హి మోచేయ్య, బహిద్ధారూపే వా, ఉభయత్త వా, ఆకాసే వా కటిం కమ్పేన్నో, ఇతో పరం అజ్ఞో ఉపాయో నత్తి. నీలాదివసేనా”తిఆదీహి పన దసహి నవమస్స అధిష్ఠాయస్స వత్తు దస్సితం. వీమంసంతో హి నీలాదీసు అజ్ఞతరవసేన వీమంసతి, న తేహి వినిముత్తన్తి. “తానా చావనా”తి ఇమినా పన అత్తతో విస్సట్టి దస్సితా . యథాహ “విస్సట్టితి తానతో చావనా వుచ్చతీ”తి (పారా. ౨౩౭). సా చాయం తస్స సుక్కస్స తానా చావనా రాగవసేన. వుత్తజ్ఞోతం కథావత్తుఅట్టకథాయం “సుక్కవిస్సట్టి నామ రాగసముట్టానా హోతీ”తి (కథా. అట్ట. ౩౦౭). అజ్ఞత్ర సుపినన్తాతి సుపినో ఏవ సుపినంతో, తం రపేత్వాతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “యా సుపినే”తిఆది. సజ్ఞాదిసేనోతి ఇమస్స ఆపత్తినికాయస్స నామం. తేనాహ “యా అజ్ఞత్ర సుపినన్తా”తిఆది. ఆపత్తినికాయోతి ఆపత్తిసమూహో. కిణ్ఠాపి అయం ఏకావ ఆపత్తి, రుళ్ళిసద్దేన, పన అవయవే సమూహావోహారేన వా “నికాయో”తి వుత్తో “ఏకో వేదనాక్ఖంతో, ఏకో విజ్ఞాణక్ఖంతో”తిఆదీసు వియ.

అస్సాతి (సారత్థ. టీ. ౨.౧౬ సంఘాదిసేనకణ్ఠ) ఆపత్తినికాయస్స. నను చ అయుత్తోయం నిద్దేనో “సజ్ఞో ఆదిష్ఠి చేవ సేసే చ ఇచ్చితబ్బో అస్సా”తి. న హి ఆపత్తినికాయస్స ఆదిష్ఠి చేవ సేసే చ సజ్ఞో ఇచ్చితో, కిణ్ఠారహి వుట్టానస్సాతి ఇమం చోదనం మనసి నిధాయ యథా న విరుజ్జతి, తథా అధిష్ఠాయం వివరితుం “కిం వుత్తం హోతీ”తిఆదిమాహ. ఆపత్తితో వుట్టానస్స ఆదిష్ఠి చేవ సేసే చ ఇచ్చితో సజ్ఞో ఆపత్తియావ ఇచ్చితో నామ హోతీతి అయమేత్త అధిష్ఠాయో. ఆపత్తివుట్టానన్తి ఆపత్తితో వుట్టానం, అనాపత్తికభావూపగమనన్తి అత్తో.

దకసోతన్తి పస్సావమగ్గం, అజ్ఞజాతప్పదేసన్తి వుత్తం హోతి. యది ఏవం అథ కస్మా అట్టకథాయం “దకసోతం ఓతిణ్ణమత్తే”తి వుత్తన్తి ఆహ “తానతో పన చుత”న్తిఆది. అవస్సమేవ దకసోతం ఓతరతి అధివాసేత్వా అన్తరా నివారేతుం అసక్కుణేయ్యత్తా. దకసోతోరోహనతో (సారత్థ. టీ. ౨.౨౩౬-౨౩౭) పట్టాయ పన ఉపాదిన్నతో వినిముత్తత్తా సమ్భవరూపం ఉతుసముట్టానమేవ అవసిస్సతి, సేసం తిసముట్టానం నత్తితి వేదితబ్బం. తస్మాతి యస్మా తానతో చుతం దకసోతం ఓతరతి, తస్మా.

అమోచనాదిష్ఠాయస్సాతి భేసజ్ఞేన నిమిత్తం ఆలిమ్పన్తస్స ఉచ్చారాదీని వా కరోన్తస్స. సుపినం పస్సన్తస్సాతి (పారా. అట్ట. ౨.౨౩౭) ధాతుక్ఖోభతో వా అనుభూతపుబ్బతో వా దేవతోపసంహారతో వా పుబ్బనిమిత్తతో వాతి ఇమేహి చత్తూహి కారణేహి సుపినం పస్సన్తస్స. కిం పనేతం పస్సంతో సుత్తో పస్సతి, పటిబుద్ధో, ఉదాహు నేవ సుత్తో, న పటిబుద్ధోతి? కిణ్ఠోత్త - యది తావ సుత్తో పస్సతి, అభిధమ్మవిరోధో ఆపజ్జతి. భవజ్ఞచిత్తేన హి సుపతి, తం రూపనిమిత్తాదిఆరమ్మణం వా రాగాదిసమ్మయుత్తం వా న హోతి. సుపినం పస్సన్తస్స చ ఈదిసాని చిత్తాని ఉప్పజ్జన్తి. అథ పటిబుద్ధో పస్సతి, వినయవిరోధో ఆపజ్జతి. యజ్ఞో పటిబుద్ధో పస్సతి, తం సబ్బోహారికచిత్తేన పస్సతి. సబ్బోహారికచిత్తేన చ కతే వీతిక్కమే అనాపత్తి నామ నత్తి. సుపినం పస్సన్తేన పన కతేపి వీతిక్కమే ఏకన్తం అనాపత్తి ఏవ. అథ నేవ సుత్తో న పటిబుద్ధో పస్సతి, కో నామ పస్సతి, ఏవజ్ఞ సతి సుపినస్స అభావో ఆపజ్జతీతి? న అభావో, కస్మా? యస్మా కపిమిద్ధపరేతో పస్సతి. వుత్తజ్ఞోతం “కపిమిద్ధపరేతో ఖో మహారాజ సుపినం పస్సతీ”తి (మి. పం. ౫.౩.౫). కపిమిద్ధపరేతోతి మక్కటనిద్దాయ యుత్తో. యథా హి మక్కటస్స నిద్దా లహుపరివత్తా హోతి, ఏవం యా నిద్దా పునప్పునం కుసలాదిచిత్తవోకిణ్ఠత్తా లహుపరివత్తా, యస్సా పవత్తియం పునప్పునం భవజ్ఞతో ఉత్తరణం హోతి, తాయ యుత్తో సుపినం పస్సతి. యస్స చ ఏవం పస్సన్తస్స సుపినే మేధునం ధమ్మం పటిసేవన్తస్స వియ, కాయసంసగ్గాదీని ఆపజ్జన్తస్స వియ చ సుపినన్తేనేవ కారణేన అసుచి ముచ్చతి, తస్సపి అనాపత్తి. సుపినే (పారా. అట్ట. ౨.౨౬౨) పన ఉప్పన్నాయ అస్సాదచేతనాయ సచస్స వినయో హోతి, నిచ్చలేన భవితబ్బం, న హత్థేన నిమిత్తం కీళాపేతబ్బం. కాసావపచ్చత్తరణరక్షణత్తం పన హత్థేపుటేన గోహేత్వా జగ్గనత్థాయ ఉడకట్టానం గన్తుం వత్తితి.

సుక్కవిస్సట్టిసిక్ఖాపదవణ్ణా నిట్టితా.

౨. కాయసంసర్గసిక్తాపదవణ్ణనా

“ఓత్తిణ్ణో”తి (సారథ్థ. టీ. ౨.౨౭౦) ఇదం కమ్మసాధనం, కత్తుసాధనం వా హోతి తదుభయవసేన అత్థం దస్సేన్తో “యక్ఖాదీహి వియ సత్తా”తిఆదిమాహ. అసమపేక్షీత్వాతి యథాసభావం అనుపపరిక్షీత్వా, యథా తే రతిజనకా రూపాదయో విసయా అనిచ్ఛదుక్ఖాసుభానత్తాకారేన అవట్టితా, తథా అపస్సిత్వాతి వుత్తం హోతి. పరిణతేనాతి పరివత్తేన. తేనాహ “యథా పరివత్తమాన”నిఆది. వుత్తరాగవసేనాతి కాయసంసర్గరాగవసేన. తదహుజాతాయపీతి తస్మిం అహని జాతం జననం ఏతిస్సాతి తదహుజాతా, తస్మిం అహని జాతాతి వా తదహుజాతా, తాయ, తం దివసం జాతాయపీతి అత్తో, జాతమత్తాయ అల్లమంసపేసివణ్ణాయపీతి వుత్తం హోతి.

అస్సాతి “కాయసంసర్గం సమాపజ్జేయ్యా”తి పదస్స. ఇదాని హత్థాదీనం విభాగదస్సనత్థం “తత్థ హత్తో నామ కప్పరతో పట్టాయా”తిఆదిమాహ. కప్పరతో పట్టాయాతి దుతియమహాసన్నిం ఉపాదాయ. అజ్ఞాత్థ పన మణిబద్ధతో పట్టాయ యావ అగ్గనఖా హత్తో. వినన్ధిత్వా వా అవినన్ధిత్వా వా కతకేసకలాపస్సేతం అధివచనన్తి సమ్మన్తో. తత్థ వినన్ధిత్వాతి తీహి కేసవట్టిహి గద్ధిత్వా. సువణ్ణచీరకన్తి సువణ్ణపాళిం. హత్థాన్త వేణిన్తా రపేత్వా అవసేససరీరం అజ్ఞన్తి ఆహ “అవసేసస్స సరీరస్సా”తిఆది.

యో హి సేవనాధిప్పాయోపి నిచ్ఛలేన కాయేన కేవలం ఫస్సం పటివిజానాతి సాదియతి అనుభోతి, తస్స చిత్తుప్పాదమత్తే ఆపత్తియా అభావతో అనాపత్తితి ఆహ “కాయేన అనాయమిత్వా”తిఆది. మోక్షాధిప్పాయేనాతి ఇత్తితో ముచ్చితుకామతాధిప్పాయేన. అసజ్ఞీచ్ఛాతి “ఇమినా ఉపాయేన ఇమం పుసిస్సామీ”తి అచేతేత్వా. ఏవజ్ఞో అచేతేత్వా పత్తప్పటిగ్గహణాదీసు మాతుగామస్స అజ్ఞే పుట్టిపే అనాపత్తి. అసతియాతి అజ్ఞావిహితో హోతి, “మాతుగామం పుసిస్సామీ”తి సతి నత్తి, ఏవం అసతియా హత్థపాదపసారణాదికాలే పునన్తస్స అనాపత్తి. అజానన్తస్సాతి దారకవేసేన రితం దారికం “ఇత్థీ”తి అజానన్తో కేనచిదేవ కరణీయేన పుసతి, ఏవం “ఇత్థీ”తి అజానన్తస్స పుసతో అనాపత్తి. అసాదియన్తస్సాతి కాయసంసర్గం అసాదియన్తస్స బాహాపరమ్పరాయ నీతభిక్కుస్స వియ అనాపత్తి. ఇథ పన ఉదాయిత్థేరో ఆదికమ్మికో. తస్స అనాపత్తి ఆదికమ్మికస్సాతి.

కాయసంసర్గసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దుట్టుల్లవాచాసీక్తాపదవణ్ణనా

దుట్టుల్లవాచస్సాదరాగవసేనాతి దుట్టుల్లా వాచా దుట్టుల్లవాచా, తాయ అస్సాదచేతనా దుట్టుల్లవాచస్సాదో, తేన సమ్మయుత్తరాగవసేన. ఏత్థాధిప్పేతం మాతుగామం దస్సేతుం “మాతుగామ”నిఆదిమాహ. దుట్టుల్లాదుట్టుల్లసంలక్షణసమత్థన్తి అసద్ధమ్మసద్ధమ్మప్పటిసంయుత్తం కథం జానితుం సమత్థం. యా పన మహల్లికాపి బాలా ఏళమూగా, అయం ఇథానధిప్పేతా. వణ్ణో నామ ద్వే మగ్గే ఉద్దిస్స “ఇత్థిలక్ఖణేన సుభలక్ఖణేన సమన్నాగతాసీ”తిఆదినా (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౦) ధోమనా. అవణ్ణో నామ ద్వే మగ్గే ఉద్దిస్స వుత్తవిపరియాయేన గరహనా, “ఇత్థిలక్ఖణేన సుభలక్ఖణేన అసమన్నాగతాసీ”తిఆదిహి ఖుంసనాతి వుత్తం హోతి. యాచనా నామ “దేహి మే, అరహసి మే దాతు”న్తి (పారా. ౨౮౦) వచనం. ఆయాచనా నామ “కదా తే మాతా పసీదిస్సతి, కదా తే పితా పసీదిస్సతి, కదా తే దేవతాయో పసీదిస్సన్తి, కదా తే సుఖణో సులయో సుముహుత్తో భవిస్సతి, కదా తే మేఘునం ధమ్మం లభిస్సామీ”తి (పారా. ౨౮౦) వచనం. పుచ్చనం నామ “కథం త్వం సామికస్స దేసి, కథం జారస్స దేసి”తి (పారా. ౨౮౦) వచనం. పటిపుచ్చనం నామ “ఏవం కిర త్వం సామికస్స దేతి, ఏవం జారస్స దేసి”తి (పారా. ౨౮౦) వచనం. ఆచిక్ఖనం నామ పుట్టస్స “ఏవం దేహి, ఏవం దేవ్తా సామికస్స పియా భవిస్ససి, మనాపా చా”తి (పారా. ౨౮౦) భణనం. అనుసాసనం నామ అపుట్టస్స “ఏవం దేహి, ఏవం దేవ్తా సామికస్స పియా భవిస్ససి, మనాపా చా”తి (పారా. ౨౮౦) భవనం. అక్కిసనం (పారా. ౨౮౦) నామ “అనిమిత్తాసి, నిమిత్తమత్తాసి, అలోహితాసి, ధువలోహితాసి, ధువచోళాసి, పగ్గరన్తీసి, సిఖరణీసి, ఇత్థిపణ్ణకాసి, వేపురిసికాసి, సమ్మిన్నాసి,

ఉభతోబృజ్జనకాసీ"తి (పారా. ౨౮౨) వచనం. యస్మా మేధునుపసంహితాయ వాచాయ అధికం దుట్టుల్లం నామ నత్తి, తస్మా "మేధునుపసంహితాహీ"తి ఇదం దుట్టుల్లవాచాయ సిఖాపత్తలక్ష్ణణదస్సనన్తి వుత్తం, న పన మేధునుపసంహితాయేవ దుట్టుల్లవాచత్తా. సిఖరణీసీతి (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౨) బహినిక్ష్తస్తాణిమంసా. సమ్భిన్నాసీతి సమ్భిన్నవచ్చమగ్గపస్సావమగ్గా. ఉభతోబృజ్జనకాసీతి పురిసనిమిత్తేన, ఇత్థినిమిత్తేన చాతి ఉభతోబృజ్జనేహీ సమన్నాగతా.

ఏత్థి చ వణ్ణభణనే తావ "ఇత్థిలక్ష్ణణేన సుభలక్ష్ణణేన సమన్నాగతాసీ"తి వదతి, న తావ సీసం ఏతి. "తవ వచ్చమగ్గో చ పస్సావమగ్గో చ సుభో సుభసణ్ణానో దస్సనీయో, ఈదిసేన నామ ఇత్థిలక్ష్ణణేన సుభలక్ష్ణణేన సమన్నాగతాసీ"తి వదతి, సీసం ఏతి, సజ్ఞాదిసేనో హోతీతి అత్తో.

అవణ్ణభణనే పన "అనిమిత్తాసీ"తిఆదిహి ఏకాదసహి పదేహి అవణ్ణే అఘటితే సీసం న ఏతి, ఘటితేపి తేసు "సిఖరణీసి సమ్భిన్నాసి ఉభతోబృజ్జనకాసీ"తి ఇమేహి తీహి ఘటితేయేవ సజ్ఞాదిసేనో.

యాచనాయపి "దేహి మే"తి ఏత్తకేనేవ సీసం న ఏతి, "మేధునం ధమ్మం దేహీ"తి ఏవం మేధునధమ్మేన ఘటితే ఏవ సజ్ఞాదిసేనో.

"కదా తే మాతా పసీదిస్సతీ"తిఆదిసు ఆయాచనవచనేసుపి ఏత్తకేనేవ సీసం న ఏతి, "కదా తే మాతా పసీదిస్సతి, కదా తే మేధునం ధమ్మం లభిస్సామీ"తి వా "తవ మాతరి పసన్నాయ వా మేధునం ధమ్మం లభిస్సామీ"తిఆదినా పన నయేన మేధునధమ్మేన ఘటితేయేవ సజ్ఞాదిసేనో.

"కథం త్వం సామికస్స దేసీ"తిఆదిసు (పారా. ౨౮౨) పుచ్చావచనేసుపి "మేధునం ధమ్మం"న్తి వుత్తేయేవ సజ్ఞాదిసేనో. "ఏవం కిర త్వం సామికస్స దేసీ"తి (పారా. ౨౮౨) పటిపుచ్చావచనేసుపి ఏసేవ నయో.

ఆచిక్ఖనాయ చ "ఏవం దేహీ"తి, "ఏవం దదమానా"తి వుత్తేపి సీసం న ఏతి, "మేధునం ధమ్మం ఏవం దేహీ, ఏవం ఉపనేహి, ఏవం మేధునం ధమ్మం దదమానా ఉపనయమానా సామికస్స పియా హోతీ"తిఆదినా పన నయేన మేధునధమ్మేన ఘటితేయేవ సజ్ఞాదిసేనో. అనుసాసనివచనేసుపి ఏసేవ నయో.

అక్కిసవచనేసు పన ఏకాదససు "సిఖరణీసి సమ్భిన్నాసి ఉభతోబృజ్జనకాసీ"తి ఇమాని తీణీయేవ పదాని సుద్ధాని సీసం ఏన్తి, ఇతి ఇమాని చ తీణి, పురిమాని చ వచ్చమగ్గపస్సావమగ్గమేధునధమ్మపదాని తీణీతి ఛ పదాని సుద్ధాని ఆపత్తికరాని, సేసాని "అనిమిత్తాసీ"తిఆదిని అనిమిత్తే "మేధునం ధమ్మం మే దేహీ"తి వా "అనిమిత్తాసి, మేధునం ధమ్మం మే దేహీ"తి వా ఆదినా నయేన మేధునధమ్మేన ఘటితానేవ ఆపత్తికరాని హోన్తితి వేదితబ్బాని.

అధక్ఖకన్తి అక్ఖకతో పట్టాయ అధో. ఉబ్బజాణుమణ్డలన్తి జాణుమణ్డలతో పట్టాయ ఉద్ధం. ఉబ్బక్ఖకన్తి అక్ఖకతో పట్టాయ ఉద్ధం. అధోజాణుమణ్డలన్తి జాణుమణ్డలతో పట్టాయ అధో. అక్ఖకం, పన జాణుమణ్డలన్తా ఏత్థేవ దుక్కుటఖేత్తే సజ్ఞహం గచ్ఛతి భిక్ఖునియా కాయసంసగ్గే వియ . న హి బుద్ధా గరుకాపత్తిం సావసేసం పజ్ఞాపన్తితి. కాయప్పటిబద్ధన్తి వత్తం వా పుప్పం వా ఆభరణం వా.

అత్థిధమ్మఅనుసాసనిపురేక్షారానన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౭) ఏత్థి "అనిమిత్తా"తిఆదీనం పదానం అత్తం కథేన్తో, అట్టకథం వా సజ్ఞాయం కరోన్తో అత్థిపురేక్షారో నామ, పాళిం వాచేన్తో, సజ్ఞాయం వా కరోన్తో ధమ్మపురేక్షారో నామ, "ఇదానిపి అనిమిత్తాసి, ఉభతోబృజ్జనకాసీ, అప్పమాదం దాని కరేయ్యాసి, యథా ఆయతిమ్మి ఏవరూపా మా హోహిసీ"తి భణన్తో అనుసాసనిపురేక్షారో నామ. ఇతి అత్థిన్తా ధమ్మన్తా అనుసాసనిన్తా పురక్షిత్వా భణన్తానం అనాపత్తి. యో పన భిక్ఖునీనం పాళిం వాచేన్తో పకతివాచనామగ్గం పహాయ హసన్తో హసన్తో "సిఖరణీసి, సమ్భిన్నాసి, ఉభతోబృజ్జనకాసీ"తి పునప్పునం భణతి, తస్స ఆపత్తియేవ. ఇథ ఆదికమ్మికో

ఉదాయిత్రే, తస్య అనాపత్రి ఆదికమ్మికస్య. నను “సిఖరణీ”తిఆదీహి అక్కోసన్తస్య పటిఘచిత్రం ఉప్పజ్జితీ దుక్ఖవేదనాయపి భవితబ్బం, అథ కస్మా ద్వీవేదనన్తి? నాయం దోసో. రాగవసేన హి అయం ఆపత్తి, న పటిఘవసేన, తస్మా రాగవసేనేవ పవత్తో అక్కోసో ఇధాధిప్పేతో, న పటిఘవసేనాపీతి.

దుట్టుల్లవాచాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అత్తకామసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అత్తకామపారిచరియావసేనాతి అత్తకామపారిచరియాయ రాగవసేన. ఇధాపి దుట్టుల్లాదుట్టుల్లజాననసమత్థావ ఇత్థి అధిప్పేతాతి ఆహ “దుట్టుల్లోభాసేన వుత్తప్పకారాయ ఇత్థియా”తి. సమీపీతి సవనూపచారే. “రత్వా”తి పారసేనో. అత్తకామపారిచరియాతి కామీయతీతి కామో, మేధునధమ్మో, పరిచరణం ఉపట్టానం పరిచరియా, సావ పారిచరియా, కామేన పారిచరియా కామపారిచరియా, అత్తనో కామపారిచరియా అత్తకామపారిచరియా, అత్తనో అత్తాయ మేధునధమ్మేన ఉపట్టానన్తి అత్తో. అథ వా కామితాతి కామా, పారిచరియా, అత్తనో కామా అత్తకామా, అత్తకామా చ సా పారిచరియా చాతి అత్తకామపారిచరియా, సయం మేధునరాగవసేన పత్తితఉపట్టానన్తి అత్తో. తేనాహ “మేధునధమ్మసజ్ఞాతేనా”తిఆది. ఏత్థ చ పరమేన అత్తవికప్పేన కామహేతుపారిచరియాసజ్ఞాతం అత్తత్తయం దస్సేతి, దుతియేన అధిప్పాయపారిచరియాసజ్ఞాతం అత్తద్వయం. బృజ్జానే (పారా. అట్ట. ౨.౨౯౧) పన ఆదరం అకత్వా అత్తమత్తమేవ దస్సేతుం “అత్తనో కామం అత్తనో హేతుం అత్తనో అధిప్పాయం అత్తనో పారిచరియ”న్తి (పారా. ౨౯౨) పదభాజనం వుత్తం. “అత్తనో కామం అత్తనో హేతుం అత్తనో పారిచరియ”న్తి హి వుత్తే జానిస్సన్తి పణ్ణితా “ఏత్తావతా అత్తనో అత్తాయ కామపారిచరియా వుత్తా”తి, “అత్తనో అధిప్పాయం అత్తనో పారిచరియ”న్తి (పారా. ౨౯౨) వుత్తేపి జానిస్సన్తి “ఏత్తావతా అత్తనా ఇచ్చితకామితత్తేన అత్తకామపారిచరియా వుత్తా”తి.

కల్యాణేన భద్దకేన గుణేన సమన్నాగతత్తా కల్యాణధమ్మం. తేనాహ “తదుభయేనాపీ”తిఆది. అభిరమేయ్యాతి తోసేయ్య. ఏతదగ్గన్తి ఏసా అగ్గా. పారిచరియానన్తి పారిచరియానం మజ్ఞే, నిద్ధారణే చేతం సామివచనం. నను దుట్టుల్లవాచాసిక్ఖాపదే (పారా. ౨౮౫) మేధునయాచనం ఆగతం, అథ కస్మా ఇదం వుత్తం? నాయం దోసో. తత్థ (సారత్థ. టీ. ౨.౨౯౧) హి దుట్టుల్లవాచస్సాదరాగవసేన వుత్తం, ఇథ పన అత్తనో మేధునస్సాదరాగవసేనాతి.

తస్మింయేవ ఖణేతి భణితక్ఖణే. ఉభతోబృజ్జానకో పన పణ్ణకగతికత్తా విసుం న వుత్తో . “ఇమస్మిం సిక్ఖాపదద్వయే కాయసంసగ్గే వియ యక్ఖిపేతీసుపి దుట్టుల్లత్తకామవచనే ధుల్లచ్చయ”న్తి (వజిర. టీ. పారాజిక ౨౯౫) వదన్తి. తస్మింయేవాతి పణ్ణకేయేవ ఇత్థిసజ్జానే అత్తకామపారిచరియాయ వణ్ణభణనేపి దుక్కటం. “యో తే విహారే వసతి, తస్య అగ్గదానం మేధునం ధమ్మం దేహీ”తి పరియాయవచనేపి దుక్కటం. “అత్తకామపారిచరియాయ వణ్ణం భాసేయ్య యా మాదిసం సీలవన్త”న్తి వుత్తత్తా”తి (వజిర. టీ. పారాజిక ౨౯౫) ఏకే. “పఞ్చసు అజ్ఞేసు సబ్బావా సజ్ఞాదీసేనోవా”తి అపరే. “మేధునుపసంహితేనా”తి వుత్తత్తా “చీవరాదీహి...పి.... భాసన్తస్య అనాపత్తీ”తి వుత్తం.

అత్తకామసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సఞ్చరిత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సఞ్చరణం సఞ్చరో, సో ఏతస్య అత్తీతి సఞ్చరీ, సఞ్చరణసీలోతి వా సఞ్చరీ, తస్య భావో సఞ్చరిత్తం, సఞ్చరణన్తి అత్తో. తఞ్చ పరతో “ఇత్థియా వా పురిసమతి”న్తిఆదివచనతో ఇత్థిపురిసానం వేమజ్ఞేతి ఆహ “ఇత్థిపురిసానం అన్తరే సఞ్చరణభావ”న్తి.

పటిగ్గణనవీమంసనపచ్చాహరణానీతి ఏత్త పటిగ్గణనం నామ పురిసేన వా ఇత్తియా వా ఉభిన్నం మాతాదీహి వా “భన్తే, ఇత్తన్నామం ఇత్తిం వా పురిసం వా ఏవం భణాహి”తి వుత్తే తేసం వచనం “సాధూ”తి వా “హోతు”తి వా “భణామీ”తి వా యేన కేనచి ఆకారేన వచీభేదం కత్వా, సీసకమ్పనాదీహి వా సమ్మటిచ్చనం. వీమంసనం నామ వుత్తప్పకారేన సాసనం గోహత్వా తస్సా ఇత్తియా వా పురిసస్స వా తేసం అవస్సం ఆరోచనకానం మాతాపితుభాతాభగినిఆదీనం వా సన్తికం గత్వా తస్స సాసనస్స ఆరోచనం. పచ్చాహరణం నామ తేన గత్వా ఆరోచితే సా ఇత్తి వా పురిసో వా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చతు వా, మా వా, లజ్జాయ వా తుణ్ణీ హోతు, పున ఆగత్వా తస్సా ఇత్తియా వా పురిసస్స వా తస్సా పవత్తియా ఆరోచనం. ఆపజ్జేయ్యాతి పటిపజ్జేయ్య.

ఇత్తియా వా పురిసమతిం పురిసస్స వా ఇత్తిమతిన్తి ఏత్త “ఆరోచేయ్యా”తి పారసేసో దట్టబ్బో. తేనేవాహ “తత్థా”తిఆది. జాయాభావేతి భరియాభావే. జారభావేతి పతిభావే, నిమిత్తత్తే చేతం భుమ్మవచనం. తస్మా భరియాభావనిమిత్తం పతిభావనిమిత్తం, భరియాభావహేతు పతిభావహేతు, భరియాభావపచ్చయా పతిభావపచ్చయా ఆరోచేతీతి అత్తో. ఏస నయో “జాయత్తనే ఆరోచేతీ”తిఆదీసుపి. “జాయత్తనే వా జారత్తనే వా”తి హి ఇదం యదత్తం తం తేసం మతిం ఆరోచేతి , తం దస్సనత్తం వుత్తం. ఇదాని పన పదభాజనియం (పారా. 30.2) వుత్తనయేనాపి అత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. కిఞ్చాపి ఇత్తిలిజ్జవసేన పదభాజనియం వుత్తం, “జాయత్తనే వా జారత్తనే వా”తి పన నిద్దేసస్స ఉభయలిజ్జసాధారణత్తా పురిసలిజ్జవసేనాపి యోజేత్వా వత్తబ్బన్తి ఆహ “ఏతేనేవ ఉపాయేనా”తిఆది. ముహుత్తికాతి గణికా. “అన్తమసో తజ్జణికాయపీ”తి ఇదం నిదస్సనమత్తన్తి ఆహ “ఏతేనేవ ఉపాయేనా”తిఆది.

అఙ్గాత్ర నాలంవచనీయాయాతి (సారత్థ. టీ. 2.33F-340) దేసచారిత్తవసేన పణ్ణదానాదినా అపరిచ్చత్తం రపేత్వా. సఞ్చరిత్తవసేన భిక్ఖునా వచనీయా న హోతీతి నాలంవచనీయా, తం రపేత్వాతి కేచి. అప్పీన వా బహునా వా ధనేన కీతా ధనక్కితా. యస్మా పన సా న కీతమత్తాయేవ భరియా, సంవాసత్థాయ పన కీతత్తా భరియా, తస్మాస్స నిద్దేసే “ధనేన కిణిత్వా వాసీతీ”తి (పారా. 304) వుత్తం. ఛన్దవాసీనీతి ఛన్దేన అత్తనో రుచియా వసతీతి ఛన్దవాసీనీ. యస్మా పన సా న అత్తనో ఛన్దమత్తేనేవ భరియా హోతి, పురిసేన పన సమ్మటిచ్చితత్తా, తస్మాస్స నిద్దేసే “పియో పియం వాసీతీ”తి (పారా. 304) వుత్తం. ఆదిసద్దేన “భోగవాసినీ, పటవాసినీ, ఓదపత్తకినీ, ఓభటచుమ్మటా, దాసీ చ భరియా చ, కమ్మకారీ చ భరియా చ, ధజాహటా, ముహుత్తికా”తి (పారా. 304) ఇమేసం అట్ఠన్నం ఆకారానం గహణం. యథా చ “ఛన్దవాసినీ”తిఆదీసు అఙ్గాతరవసేన వదతో విసజ్జేతో నత్తి, ఏవం పాళియం అవుత్తేసుపి “హోహి కిర ఇత్తన్నామస్స భరియా, జాయా, పజాపతి, పుత్తమాతా, ఘరణీ, ఘరసామినీ, భత్తరన్ధికా, సుస్సూసికా, పరిచారికా”తి (పారా. అట్ఠ. 2.300) ఏవమాదీసు సంవాసపరిధీపకేసు వచనేసు అఙ్గాతరవసేన వదన్తస్సాపి విసజ్జేతో నత్తి, తివజ్గసమ్మత్తియా ఆపత్తియేవ.

మాతురక్ఖితం బ్రూహీతి ఏత్త మాతురక్ఖితా నామ మాతరా రక్ఖితా, యథా పురిసేన సహ సంవాసం న కప్పేతి, ఏవం మాతరా రక్ఖితాతి అత్తో. తేనేవస్స పదభాజనేపి “మాతా రక్ఖతి గోపేతి, ఇస్సరియం కారేతి, వసం వత్తేతీ”తి (పారా. 304) వుత్తం. పితురక్ఖితాదీసూతి “పితురక్ఖితా, మాతాపితురక్ఖితా, భాతురక్ఖితా, భగినిరక్ఖితా, జాతిరక్ఖితా, గోత్తరక్ఖితా, ధమ్మరక్ఖితా, సారక్ఖా, సపరిదణ్ణా”తి (పారా. 303) ఏవం వుత్తేసు పితురక్ఖితాదీసు. యథా చ ఏత్త, ఏవం “పితురక్ఖితం బ్రూహి”తిఆదీసుపి నయో వేదితబ్బో.

సజ్జస్స వా చేతియస్స వా గిలానస్స వా కిచ్చేన గచ్చన్తస్సాతి (పారా. అట్ఠ. 2.340) ఏత్త భిక్ఖుసజ్జస్స ఉపోసథాగారం వా కిఞ్చి వా విప్పకతం హోతి. తత్త కారుకానం భత్తవేతనత్థాయ ఉపాసకో వా ఉపాసికాయ సన్తికం భిక్ఖుం పహిణేయ్య, ఉపాసికా వా ఉపాసకస్స, ఏవరూపేన సజ్జకిచ్చేన గచ్చన్తస్స అనాపత్తి. చేతియకమ్మే కరియమానేపి ఏసేవ నయో. గిలానస్స భేసజ్జత్థాయపి ఉపాసకేన వా ఉపాసికాయ సన్తికం, ఉపాసికాయ వా ఉపాసకస్స సన్తికం పహితస్స గచ్చతో అనాపత్తి.

కిఞ్చాపి ఏత్త “ఇత్తి నామ మనుస్సిత్తి, న యక్ఖీ న పేతీ న తిరచ్ఛానగతా. పురిసో నామ మనుస్సపురిసో, న యక్ఖో”తిఆది (సారత్థ. టీ. 2.340) నత్తి, తథాపి మనుస్సజాతికావ ఇత్తిపురిసా ఇథ అధిప్పేతాతి ఆహ “తేసం మనుస్సజాతికతా”తి.

ననాలంవచనీయతాతి యథావుత్తనయేన పరిచ్ఛత్తా అలంవచనీయా. నివారణణ్తో హి ఏత్థ అలం-సద్దో. న అలంవచనీయా నాలంవచనీయా, న నాలంవచనీయా, తస్మా భావో ననాలంవచనీయతా, “అలంవచనీయతా”ఇచ్చేవ వుత్తం హోతి.

పణ్ణతిన్తి, ఇమం సిక్ఖాపదం. కాయవికారేనాతి సీసుక్ఖిపనాదికాయవికారేన. తథేవ వీమంసిత్వా తథేవ పచ్చాహరంతస్సాతి హత్థముద్ధాదినా కాయవికారేన వీమంసిత్వా పున ఆగన్త్వా తథేవ ఆరోచేన్తస్స. ఆగమిస్సతీతి తవ సన్నికే ధమ్మస్సవనాదిఅత్థం ఆగమిస్సతి. కేనచి వుత్తేతి ఆసనసాలాదీసు నిసిన్నస్స కేనచి పురిసేన వుత్తే. సచే హి ఖీణాసవస్స మాతాపితరో కుజ్ఞిత్వా అలంవచనీయా హోన్తి, తస్మా భిక్షుం ఘరం ఉపగతం పితా వదతి “మాతా తే, తాత, మం మహల్లకం ఛడ్డేత్వా జాతికులం గతా, గచ్ఛ నం మం ఉపట్టాతుం పేసేహి”తి. సో చే గన్త్వా తం వత్సా పున పితునో తస్మా ఆగమనం వా అనాగమనం వా ఆరోచేతి, ఏవం ఆరోచేన్తస్స తస్సపి కాయవాచతో సముట్టాతి. తేనాహ “పణ్ణతిం అజానంతస్స పనా”తిఆది. ఖీణాసవస్సపీతి ఏత్థ పి-సద్దేన సేక్ఖపుడుజ్జనానం వత్తబ్బమేవ నత్థీతి దీపేతి. పితువచనేనాతి అత్తనో పితువచనేన. గన్త్వాతి తస్మా సమీపం గన్త్వా. పణ్ణతిం, అలంవచనీయభావజ్ఞాతి ఉభయం అజానంతస్సపి కాయవాచతో సముట్టాతి. తదుభయన్తి పణ్ణతిం, అలంవచనీయభావజ్ఞా. యం పన పణ్ణతిం జానిత్వా ఏతేహివ తేహి నయేహి సజ్ఞరిత్తం సమాపజ్ఞతో కాయచిత్తతో, వాచాచిత్తతో, కాయవాచాచిత్తతో చ సముట్టాతి. ఇమాని తీణి పణ్ణతిజాననచిత్తేన “సచిత్తకసముట్టానానీ”తి వుత్తం, తం అయుత్తం. న హి పణ్ణతిం జానిత్వాపి “నాలంవచనీయా”తి మజ్ఞామానస్స సచిత్తకేహి సముట్టానేహి ఆపత్తి సముట్టాతీతి వత్తుం యుజ్జతి వీతిక్కుమచేతనాయ అసమ్మవతో.

సజ్ఞరిత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కుటికారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సజ్ఞాచికాయ పనాతి ఏత్థ సన్ని అత్తవాచకో తతియత్థే నిపాతో, యాచికాతి భావసాధనే, తేసజ్ఞ మజ్ఞేపదలోపసమాసో. పనాతి నిపాతమత్తమేవ. తేనాహ “సయం పవత్తితయాచనా వుచ్ఛతీ”తి. యా హి అత్తనా పవత్తితా, సా అత్తనో నామ హోతీతి ఆహ “తస్మా”తిఆది. నను న సక్కా యాచనాయేవ కుటిం కాతున్తి అనుయోగం సన్ధాయ తస్మాధిప్పాయత్థం దస్సేతుం “సయం యాచితకేహి”తిఆదిమాహ. తత్థ సయం యాచితకేహితి “వాసిం దేధ, ఫరసుం దేధా”తిఆదినా (పారా. ౩౪౨) సయం యాచితకేహి. ఉపకరణేహితి వాసియాదీహి. పరేన భణ్ణసామికేన “మమ ఇద”న్తి అపరిచ్ఛాగారక్షణగోపనవసేన పరిగ్గహితం పరపరిగ్గహితకం, పరసంతకన్తి వుత్తం హోతి. మూలచ్ఛేదవసేనాతి మూలస్స చిన్తనవసేన, పరసంతకభావతో మోచేత్వా అత్తనో సంతకం కత్వాతి వుత్తం హోతి. ఏవజ్ఞో అజ్ఞాతకలప్పవారితత్థానతో యాచంతస్స అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తియా దుక్కటం. తావకాలికం పన వట్టతీతి తావకాలికం కత్వా యాచితుం వట్టతి. సకకమ్మం న యాచితబ్బాతి పాణాతిపాతసిక్ఖాపదరక్షణత్థం వుత్తం. “హత్థకమ్మం దేధా”తి అనియమేత్వాపి న యాచితబ్బా. ఏవం యాచితా హి తే “సాధు, భన్తే”తి భిక్షుం ఉయ్యాజేత్వా మిగేపి మారేత్వా ఆహరేయ్యం. నియమేత్వా పన “విహరే కిఞ్చి కత్తబ్బం అత్తి, తత్థ హత్థకమ్మం దేధా”తి యాచితబ్బా. “కుటి నామ ఉల్లిత్తా వా హోతి, అవలిత్తా వా ఉల్లిత్తావలిత్తా వా”తి (పారా. ౩౪౩) పదభాజనే వుత్తత్తా “కుటిన్తి ఉల్లిత్తాదీసు అజ్ఞాతర”న్తి వుత్తం. తత్థ ఉద్ధం ముఖం లిత్తా ఉల్లిత్తా. అన్తో లిమ్పన్తా హి ఏవం లిమ్పన్తి. అథో ముఖం లిత్తా అవలిత్తా. బహి లిమ్పన్తా హి ఏవం లిమ్పన్తి. తేనాహ “తత్థ ఉల్లిత్తా నామా”తిఆది. పిట్టసజ్ఞాతోతి ద్వారబాహ. “సుధాయ వా మత్తికాయ వా”తి ఏతేన రపేత్వా ఇమే ద్వే లోపే అవసేసో భస్మాగోమయాదిభేదో అలేపోతి దస్సేతి.

యస్మా పన సజ్ఞాచికాయ కుటిం కరోన్తేనాపి ఇథ వుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బం, తస్మా “సయం వా కరోన్తేన ఆణత్తియా వా కారాపేన్తేనా”తి వుత్తం. ఏత్థ చ “సయం వా కరోన్తేనా”తి ఇమినా సామత్థియతో లబ్ధమానమత్తమాహ, న తు పదత్తతో. “ఆణత్తియా వా కారాపేన్తేనా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౩౪౮-౩౪౯) పన పదత్తతో. ఏవజ్ఞా కత్వా యది పన “కరోన్తేన వా కారాపేన్తేన వా”తి వదేయ్య, బృజ్జానం విలోమితం భవేయ్య. న హి కారాపేన్తో కరోన్తో నామ హోతీతి ఏదిసీ చోదనా అనవకాసాతి దట్టబ్బం. నత్తి సామీ పతి ఏతిస్సాతి

అసామికా, తం అసామికం, అనిస్సరన్తి అట్తో. అనిస్సరతా చేత్త కారాపనేనాతి ఆహ “కారేతా దాయకేన విరహిత”న్తి. ఉద్దేసోతి ఉద్దేసితబ్బో.

తత్రాతి సామిస్మిం భుమ్మవచనన్తి ఆహ “తస్సా కుటియా”తి. దీఘసోతి నిస్సక్కవచనన్తి ఆహ “దీఘతో”తి. బహికుట్టేతి కుట్టస్స బహి, ధుసేన మిస్సకో పిణ్ణో ధుసపిణ్ణో, తస్స పరియన్తో ధుసపిణ్ణపరియన్తో, తేన, ధుసమిస్సకమత్తికాపిణ్ణపరియన్తేనాతి వుత్తం హోతి. ధుసపిణ్ణస్సూపరి సేతకమ్మం పన అబ్బోహారికం. అబ్బన్తరే భవో అబ్బన్తరిమో, తేన. యత్థాతి యస్సం కుటియం. పమాణయుత్తోతి పకతివిదత్తియా నవవిదత్తిపమాణో. “తిరియం సత్తన్తరా”తి (పారా. ౩౪౮) ఉక్కుంసతో పమాణస్స వుత్తత్తా “హేటిమకోటియా చతుహత్థవిత్థారా న హోతీ”తి వుత్తం.

సోధేత్వాతి సమతలసీమమణ్ణలసదిసం కత్వా. పదభాజనే వుత్తనయేన సజ్ఞం తిక్ఖత్తుం యాచిత్వాతి “సజ్ఞం ఉపసజ్ఞమిత్వా ఏకంసం ఉత్తరాసజ్ఞం కరిత్వా వుడ్డానం భిక్షూనం పాదే వన్దిత్వా ఉక్కుటికం నిసీదిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా ఏవమస్స వచనీయో ‘అహం, భన్తే, సజ్ఞాచికాయ కుటిం కత్తుకామో అసామికం అత్తుద్దేసం, సోహం, భన్తే, సజ్ఞం కుటివత్థుఁలోకనం యాచామీ”తి (పారా. ౩౪౯) పదభాజనే వుత్తనయేన తిక్ఖత్తుం యాచిత్వా. సజ్ఞేన వా సమ్మతాతి పదభాజనియం (పారా. ౩౫౦) వుత్తేన ఇత్తిదుతియకమ్మేన, అపలోకనకమ్మవసేన వా సజ్ఞేన సమ్మతా. వత్థాతి కుటివత్థు. అనారమ్భన్తి అనుపద్దవం. పరితో కమతి గచ్ఛతి విత్థాతి పరిక్కమనం, తేన సహ వత్తతీతి సపరిక్కమనం, సఉపచారన్తి అట్తో. తేనాహ “తేహి భిక్షూహి”తిఆది.

కిపిల్లికాదీనన్తి ఏత్త కిపిల్లికా (పారా. అట్ట. ౨.౩౫౩) నామ రత్తకాళపిఙ్గలాదిభేదా యా కాచి, తా ఆది యేసం తాని కిపిల్లికాదీని, తేసం. ఆదిసద్దేన ఉపచికాదీనం సజ్ఞహణం. ఆసయోతి నిబద్ధవసనట్టానం, సో ఆది యేసం తే ఆసయాదయో, తేహి. ఆదిసద్దేన చేత్త నిస్సితస్స గహణం. సోళసహి ఉపద్దవేహితి “కిపిల్లికానం వా ఆసయో హోతి, ఉపచికానం వా ఉన్ధారానం వా అహీనం వా విచ్చికానం వా సతపదీనం వా హత్థీనం వా అస్సానం వా సీహానం వా బ్యగ్గానం వా దీపీనం వా అచ్చానం వా తరచ్చానం వా యేసం కేసజ్ఞీ తిరచ్చానగతానం పాణానం వా ఆసయో హోతి, పుబ్బణ్ణనిస్సితం వా హోతి, అపరణ్ణలబ్బాఘాతఆఘాతనసుసానఉయ్యానరాజవత్థుహత్థినాలాఅస్ససాలాబద్ధనాగారపానాగారసూనరచ్చాచచ్చరసభాసంసరణనిస్సితం వా హోతీ”తి (పారా. ౩౫౩) ఏవం వుత్తేహి సోళసహి ఉపద్దవేహి. తత్త చ అబ్బాఘాతం (పారా. అట్ట. ౨.౩౫౩) నామ కారణాఘరం. ఆఘాతనం నామ ధమ్మగన్ధికా. సుసానన్తి మహాసుసానం. సంసరణం నామ అనిబ్బిజ్జగమనీయో గతపచ్చాగతమగ్గో.

ఆవిజ్ఞేతుం సక్కుణేయ్యతాయాతి చిన్నతటాదీనమభావతో అనుపరియాయితం సక్కుణేయ్యతాయ. తేన భిక్షునాతి కుటికారకేన భిక్షునా. యాచితేహితి “ఏకంసం ఉత్తరాసజ్ఞం కరిత్వా వుడ్డానం భిక్షూనం పాదే వన్దిత్వా ఉక్కుటికం నిసీదిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా ఏవమస్స వచనీయో ‘అహం, భన్తే, సజ్ఞాచికాయ కుటిం కత్తుకామో అసామికం అత్తుద్దేసం, సోహం, భన్తే, సజ్ఞం కుటివత్థుదేసనం యాచామీ”తి (పారా. ౩౫౧) తిక్ఖత్తుం యాచితేహి. ఇత్తిదుతియేన కమ్మేనాతి -

“సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, అయం ఇత్థన్నామో భిక్షు సజ్ఞాచికాయ కుటిం కత్తుకామో అసామికం అత్తుద్దేసం, సో సజ్ఞం కుటివత్థుదేసనం యాచతి. యది సజ్ఞస్స పత్తకల్లం, సజ్ఞో ఇత్థన్నామస్స భిక్షునో కుటివత్థుం దేసేయ్య. ఏసా ఇత్తి. సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, అయం ఇత్థన్నామో భిక్షు సజ్ఞాచికాయ కుటిం కత్తుకామో అసామికం అత్తుద్దేసం, సో సజ్ఞం కుటివత్థుదేసనం యాచతి. సజ్ఞో ఇత్థన్నామస్స భిక్షునో కుటివత్థుం దేసేతి, యస్సాయస్మతో ఖమతి ఇత్థన్నామస్స భిక్షునో కుటివత్థుస్స దేసనా, సో తుణ్ణస్స. యస్స నక్ఖమతి, సో భాసేయ్య. దేసితం సజ్ఞేన ఇత్థన్నామస్స భిక్షునో కుటివత్థు, ఖమతి సజ్ఞస్స, తస్మా తుణ్ణీ, ఏవమేతం ధారయామీ”తి -

ఏవం పదభాజనే వుత్తేన ఇత్తిదుతియేన కమ్మేన. ఆళవికా నామ ఆళవిరట్టే జాతా దారకా, తే పబ్బజితకాలేపి “ఆళవికా”త్వేన పజ్ఞాయీసు. తే సన్ధాయ వుత్తం ఆళవికే భిక్షా”తి. లేపి ఘటితేతి (పారా. అట్ట. ౨.౩౦౩) అన్తోలేపి వా అన్తోలేపిన సద్ధిం భిత్తిఇచ్చ ఛదనఇచ్చ ఏకాబద్ధం కత్వా ఘటితే, బహిలేపి వా బహిలేపిన సద్ధిం ఘటితే. ద్వే చ దుక్కటాని సారమ్మఅపరిక్కమనవసేన. ఉభయవిపన్నాతి ఉభయేహి దేసనాపమాణేహి విపన్నా విరహితా ఉభయవిపన్నా, అదేసితవత్తుకా పమాణాతిక్కున్నాతి అట్టో. తస్మిన్ని ద్వారబద్ధే వా వాతపానే వా. లేపో న ఘటియతీతి పుట్టే దిన్నలేపో ద్వారబద్ధేన వా వాతపానేన వా సద్ధిం న ఘటియతి, ఏకాబద్ధం హుత్వా న తిట్టతీతి వుత్తం హోతి. తన్ని ద్వారబద్ధం వా వాతపానం వా పరామసతి. పరమమేవాతి లేపకిచ్చస్స నిట్టితత్తా ద్వారబద్ధవాతపానానం రపనతో పుట్టేయేవ, లేపస్స నిట్టితక్ఖణేయేవాతి అధిప్పాయో. “భిక్షు కుటిం కరోతి దేసితవత్తుకం పమాణికం సారమ్మం సపరిక్కమనం, ఆపత్తి దుక్కటస్స. భిక్షు కుటిం కరోతి దేసితవత్తుకం పమాణికం అనారమ్మం అపరిక్కమనం, ఆపత్తి దుక్కటస్స”తి (పారా. ౩౦౩) పదభాజనియం వుత్తత్తా “కేవలం సారమ్భాయా”తిఆది వుత్తం. విప్పకతన్ని అనిట్టితం. అజ్ఞాస్స దదతో చాతి అజ్ఞాస్స పుగ్గలస్స వా సజ్ఞస్స వా దదతో చ. గుహా నామ ఇట్టకగుహా వా సిలాగుహా వా దారుగుహా వా భూమిగుహా వా. తిణకుటి నామ సత్తభూమికోపి పాసాదో తిణచ్చదనో “తిణకుటికా”తి వుచ్చతి. అజ్ఞాస్సాతి ఆచరియస్స వా ఉపజ్ఞాయస్స వా సజ్ఞస్స వా. వాసాగారం రపేత్వాతి (పారా. అట్ట. ౨.౩౬౪) అత్తనో వసనత్తాయ వాసాగారం రపేత్వా. ఉపోసథాగారాదీసూతి ఏత్త ఆదిసద్దేన జన్తాఘరభోజనసాలాఅగ్గిసాలానం గహణం. హేటిమపమాణసమ్మవోతి చతుహత్థవిత్తిణ్ణతా. అదేసాపేత్వా కరోతోతి వత్తుం అదేసాపేత్వా పమాణాతిక్కున్నం, పమాణయుత్తం వా కరోతో. ఏత్త చ వత్తునో అదేసాపనం అకిరియా. కుటికరణం కిరియా.

కుటికారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. విహారకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మహాన్తం లాతి గణ్ణాతీతి మహల్లకో, తం మహల్లకం. యో చ యం గణ్ణాతి, సో తస్స అట్టితి ఆహ “మహాన్తభావో ఏతస్స అట్టితి మహల్లకో”తి. సో చ మహాన్తభావో కేన, కుతో చాతి ఆహ “ససామికభావేనా”తిఆది. న కేవలం ససామికభావేనేవాతి ఆహ “యస్మా వా”తిఆది. యది ఏవం అథ కస్మా “మహల్లకో నామ విహారో ససామికో వుచ్చత్తి”తి (పారా. ౩౬౭) ఏత్తకమేవ పదభాజనే వుత్తన్ని ఆహ “యస్మా పనా”తిఆది. విహరన్తి ఏత్తాతి విహరో, ఆవాసో. మాతికాయం భిక్షా వా అనభినేయ్యాతి ఏత్త వా-సద్ధో “అయం వా సో మహానాగో”తిఆదీసు వియ అవధారణతో.

కోసమ్మియన్తి (సారత్థ. టీ. ౨.౩౬౦) ఏవంనామకే నగరే. తస్స కిర నగరస్స ఆరామపోక్షరణిఆదీసు తేసు తేసు రానేసు కోసమ్మరుక్ఖావ ఉస్సన్నా అహేసుం, తస్మా తం “కోసమ్మి”తి సజ్ఞం గచ్చతి. “కుసుమ్మస్స నామ ఇసినో అస్సమతో అవిదురే మాపితత్తా”తి ఏకే. ఛన్నత్థేరం ఆరబ్బాతి యో అభినిక్ఖమనకాలే సద్ధిం నిక్ఖన్తో, యస్స చ సత్తారా పరినిబ్బానకాలే బ్రహ్మదణ్ణో (చూళవ. ౪౪౦) ఆణత్తో, తం ఛన్నత్థేరం ఆరబ్బ. చేతియరుక్ఖన్తి చిత్తకతట్టేన చేతియం, పూజారహానం దేవట్ఠానానమేతం అధివచనం, “చేతియ”న్తి సమ్మతం రుక్ఖం చేతియరుక్ఖం. వత్తునో అదేసనాయ ఆపజ్జనతో “అకిరియమత్తతో సమ్మట్ఠానభావో”తి వుత్తం. మత్త-సద్దేన కిరియతో సమ్మట్ఠానతం పటిక్ఖిపతి. కేచి పన “వత్తుఅదేసనాయ, కుటికరణేన చ సమ్మట్ఠానతో కిరియాకిరియతో సమ్మట్ఠాతీ”తి వదన్తి. పమాణనియమాభావోవ విసేసో.

విహారకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. దుట్టదోససిక్ఖాపదవణ్ణనా

దూసీయతీతి దుట్టో, దూసీతి పరం వినాసీతీతి దోసో. తేనాహ “దూసీతో చేవా”తిఆది. ఇదాని “దూసీతో చేవ దూసకో చా”తి ఇమినా సజ్జేపేన వుత్తమేవత్తం విత్తారేత్వా దస్సేతుం “ఉప్పన్నే హి దోసీ”తిఆదిమాహ. పకతిభావం జహాపీతీతి (సారథ్థ. టీ. ౨.౩౮౫-౩౮౬) సోమ్మభావం జహాపీతీతి అత్తో, వికారమాపాదితీతి వుత్తం హోతి. ఆకారనానాత్తేనాతి దూసితాకారస్స చేవ దూసకాకారస్స చాతి ఇమేసం ద్విన్నం ఆకారానం నానాభావేన. నప్పతితీతి పీతిసుఖాదీహి న అభిగతో అనుపగతో, న ఉపగతోతి అత్తో. యో చ పీతిసుఖాదీహి అనుపగతో, సో తేహి వజ్జితో నామ హోతీతి ఆహ “పీతిసుఖాదీహి వివజ్జితో”తి. యో చ తేహి వజ్జితో, న సో తేహి అభిసటో నామ హోతీతి ఆహ “న అభిసటో”తి, పీతిసుఖాదీహి న పత్తటోతి అత్తో. నాస్స మూలన్తి అమూలకం. తం పన అమూలకత్తం యస్మా చోదకవసేన అధిప్పేతం, న చుదితకవసేన, తస్మా తదత్తం దస్సేతుం “యం చోదకేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త యన్తి పారాజికం. ఏతన్తి చుదితకస్స ఆపన్నానాపన్నత్తం. ఇధాతి ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే.

ఇదాని అత్తనా వుత్తమేవ దిట్టాదిం వివరితుం “ఏత్త చా”తిఆది వుత్తం. తథేవాతి “పసాదసోతేన వా దిబ్బసోతేన వా”తి ఇమమత్తం అతిదిసతి. పరిసజ్జేతం (పారా. అట్ట. ౨.౩౮౫-౩౮౬) పన తివిధం దిట్టపరిసజ్జేతం, సుతపరిసజ్జేతం, ముతపరిసజ్జేతన్తి. తత్త భిక్షుఞ్చ మాతుగామఞ్చ తథారూపే రానే దిస్సా “అద్ధా ఇమేహి కత”న్తి వా “కరిస్సన్తి”తి వా పరిసజ్జేతం, ఇదం దిట్టపరిసజ్జేతం నామ. అన్ధకారే వా పటిచ్చన్నోకాసే వా భిక్షుస్స చ మాతుగామస్స చ వచనం సుత్వా దుతియస్స అత్తిభావం అజానతో పుట్టే వుత్తనయేన పరిసజ్జేతం, ఇదం సుతపరిసజ్జేతం నామ. ధుత్తేహి ఇత్థిహి సద్ధిం పచ్చంతవిహారే మణ్ణపే వా సాలాదీసు వా పుప్పగన్ధమంససురాదీని అనుభవిత్వా గతత్థానం దిస్సా “కేన ను ఖో ఇదం కత”న్తి వీమంసన్తేన తత్త కేనచి భిక్షునా గన్ధాదీహి పూజా కతా హోతి, భేసజ్జత్థాయ అరిట్టం వా పీతం, సో తస్స గన్ధం ఘాయత్వా “అయం సో భవిస్సతీ”తి పరిసజ్జేతం, ఇదం ముతపరిసజ్జేతం నామ. ఏవం తివిధస్స పరిసజ్జేతస్స అభావో అపరిసజ్జేతం. తేనాహ “దిట్టసుతముతవసేన చేతసా అపరిసజ్జేత”న్తి. తఞ్చ పనేతం దిట్టాదికం న కేవలం అత్తనో వాతి ఆహ “అత్తనో వా పరస్స వా”తి. యస్మా “త్వం పణ్ణకో”తిఆదివచనేనాపి చోదయతో ఆపత్తియేవ, తస్మా “భిక్షునో అనురూపేసు ఏకూనవీసతియా అఞ్జాతరేనా”తి వుత్తం. యది ఏవం అథ కస్మా పదభాజనే “పారాజికేన ధమ్మేనాతి చతున్నం అఞ్జాతరేనా”తి (పారా. ౩౮౬) వుత్తన్తి ఆహ “పదభాజనే ఏనా”తిఆది. ఉపసగ్గనిపాతానం వాచకసద్దసన్నిట్టానే తదత్తజోతనభావేన పవత్తనతో “ధంసీయా”తి వుత్తం. ధంసనశ్చోత్త అభిభవనం. తేనాహ “అభిభవేయా”తి. “త్వం మేధునం ధమ్మం పటిసేవీ”తిఆదినా నయేన పవత్తాతి “త్వం మేధునం ధమ్మం పటిసేవి, అదిన్నం ఆదియి, మనుస్సం ఘాతయిత్థ, అభూతం ఆరోచయిత్థా”తి ఏవం పవత్తా. ఏత్త చ “అస్సమణోసీ”తి అవన్దనకారణస్స అవుత్తత్తా అన్తిమవత్తం అజ్ఞాపన్నో న వన్దితబ్బో”తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం అవన్దియేసు అన్తిమవత్తం అజ్ఞాపన్నస్స అవుత్తత్తా, “పచ్చా ఉపసమ్మన్నేన పురే ఉపసమ్మన్నో వన్దియో”తి (పరి. ౪౬౮) వుత్తత్తా చ. ఇదం పన అత్తనా వత్తబ్బం దస్సేతుం వుత్తం.

సమీపేతి ద్వాదసహత్తపమాణే పదేసే. సిక్ఖాపచ్చక్ఖానమేవ హి హత్తముద్దాయ సీసం న ఏతి, ఇదం పన అనుద్ధంసనం, అభూతరోచనఞ్చ ఏతియేవ. తేనాహ “హత్తముద్దాయ ఏవ వా”తి. బ్రహ్మచరియాతి బ్రహ్మం సేట్టం పసత్తం చరియన్తి బ్రహ్మచరియం, బ్రహ్మానం వా సేట్టానం బుద్ధపచ్చేకబుద్ధఅరియసావకానం, బ్రహ్మనఞ్చ చరియన్తి బ్రహ్మచరియం, తవ్హా బ్రహ్మచరియా. తేనాహ “సేట్టచరియా”తి. సాధు వతస్స ఏకన్తేన భద్దకం భవేయ్య. “తజ్జనియకమ్మాదిసత్తవిధమ్మి కమ్మం కరిస్సామా”తి ఆపత్తియా చోదేన్తస్స అధిప్పాయో కమ్మాధిప్పాయో. “ఆపత్తితో పుట్టాపేస్సామా”తి అధిప్పాయో పుట్టానాధిప్పాయో. అనువిజ్ఞనాధిప్పాయోతి వీమంసనాధిప్పాయో, ఉపపరిక్ఖాధిప్పాయో. అనువిజ్ఞకేనాతి సజ్జమజ్జే ఓత్తిణ్ణం అధికరణం వినిచ్చినితుం నిసిన్నేన వినయధరేన. కిం తే దిట్టన్తి తయా కిం దిట్టం, పరమం పారాజికం అజ్ఞాపజ్ఞన్తో దిట్టో, దుతియం తతియం చతుత్తం పారాజికం ఆపజ్ఞన్తో దిట్టోతి వుత్తం హోతి. అదిసద్దేన “కిన్తి తే దిట్టం, కదా తే దిట్టం, కత్త తే దిట్ట”న్తి ఇమం నయం సగ్గత్థాతి.

సమనత్థాయ పవత్తమానేహి సమధేహి అధికాతబ్బన్తి అధికరణం. యథా హి సమనవసేన సమధానం వివాదాదీసు అధికతభావో, ఏవం వివాదాదీనం తేహి అధికతబ్బత్తాతి. తేనాహ “సమధేహి అధికరణేయభావేనా”తిఆది. ఇమినా హి అధికరణసద్దస్స

కమ్మసాధనతా వుత్తా. అధికరణాని వివాదాధికరణం అనువాదాధికరణం ఆపత్తాధికరణం కీర్త్యాధికరణాని చతుర్విధం అధికరణం. వివాదాదీని అధికరణాని సమేన్తి వూపసమేన్తితి సమథా, సమ్ముఖావినయాదయో. అథ వా అధికరీయన్తి ఏత్థాతి అధికరణం. కే అధికరీయన్తి? సమథా. కథం అధికరీయన్తి? సమనవసేన. అధికరణం సమేన్తి వూపసమేన్తితిపి సమథాతి ఏవమ్పేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. ఆపత్తాధికరణం రపేత్వా సేసాధికరణేహి చోదనాయ అభావతో “ఇదం పన పారాజికసజ్ఞాతం ఆపత్తాధికరణమేవ అధిప్పీత”న్తి వుత్తం. ఆపత్తియేవ అధికరణం ఆపత్తాధికరణం. అనుద్ధంసితక్ఖణేయేవ సజ్ఞాదిసేసో, సో చే తజ్ఞణేయేవ జానాతీతి అధిప్పాయో.

మేత్తియభూమజకేతి మేత్తియశ్చ భూమజకశ్చ. ఛట్టగ్గియానం అగ్గపురిసా ఏతే. సుద్ధం వాతి పారాజికమనాపన్నం వా. “సచే సో తజ్ఞణేయేవ జానాతీ”తి ఇమినా ఆవజ్ఞనసమయమాహ. తజ్ఞణేయేవ జాననం నామ దుక్కరం, సమయేన ఆవజ్ఞత్వా ఇతే పన ఇతమేవ హోతి. పచ్చా చే జానాతి, సీసం న ఏతి. సిక్ఖాపచ్చక్ఖానలభూతారోచనదుట్టుల్లవాచాలత్తకామదుట్టదోసభూతారోచనసిక్ఖాపదానీతి సబ్బానేవ హి ఇమాని ఏకపరిచ్ఛేదాని. యస్మా పన పరమ్ముఖా సత్తహిపి ఆపత్తిక్ఖన్దేహి వదతో దుక్కటమేవ, తస్మా “పరమ్ముఖా చోదేన్తస్స పన సీసం న ఏతీ”తి వుత్తం. వుత్తనయాపత్తియోతి “వాచాయ వాచాయ”తిఆదినా వుత్తనయా సజ్ఞాదిసేసదుక్కటాపత్తియో. తథేవాతి వాచాయ వాచాయేవ. వదన్తస్సాతి సత్తహిపి ఆపత్తిక్ఖన్దేహి ఉపసమ్మన్నం సమ్ముఖా వదన్తస్స. వుత్తనయేనేవాతి వాచాయ వాచాయేవ. ఓకాసం కారేత్వా ఉపసమ్మన్నం సమ్ముఖా వదన్తస్స వాచాయ వాచాయ పాచిత్తియన్తి ఆహ “ఓకాసం కారేత్వా వదన్తస్స పాచిత్తియమేవా”తి. ఏవసద్దేన దుక్కటం నివత్తీయతి. అసమ్ముఖా సత్తహిపి ఆపత్తిక్ఖన్దేహి వదన్తస్స దుక్కటం. సత్తవిధమ్మి కమ్మన్తి తజ్ఞనీయం, నియసం, పబ్బాజనీయం, పటిసారణీయం, తివిధశ్చ ఉక్ఖేపనీయన్తి సత్తవిధమ్మి కమ్మం.

ఉపోసథం వా పవారణం వా రపేన్తస్స చ ఓకాసకమ్మం నత్థీతి ఏత్థ ఉపోసథతో పురే వా పచ్చా వా రపితోపి అట్టపితో హోతి. ఖేత్తే రపితో పన రపితో హోతి, తస్మా “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, అజ్ఞపోసథో పన్నరసో, యది సజ్ఞస్స పత్తకల్లం, సజ్ఞో ఉపోసథం కరేయ్యా”తి ఏత్థ యావ రే-కారం భణతి, తావ రపేతబ్బో, ఇదం ఖేత్తం. య్య-కారే పన వుత్తే రపేన్తేన పచ్చా రపితో నామ హోతి . “సుణాతు మే”తి అనారద్ధే రపేన్తేన పురే రపితో హోతి. పవారణాట్టపనం పన సబ్బసజ్ఞాహికం, పుగ్గలికశ్చాతి దువిధం. తత్థ సబ్బసజ్ఞాహికే “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో...పే... సజ్ఞో తేవాచికం పవారేయ్యా”తి సు-కారతో యావ రే-కారో, తావ అపరియోసితావ హోతి పవారణా, ఏత్థన్తరే ఏకపదేపి రపేన్తేన రపితా హోతి పవారణా. య్య-కారే పన పత్తే పరియోసితావ హోతి, తస్మా తతో పట్టాయ రపేన్తేన అట్టపితా హోతి. పుగ్గలికట్టపనే పన “సజ్ఞం, భన్తే, పవారేమి...పే... తతియమ్మి భన్తే సజ్ఞం పవారేమి దిట్ఠేన వా...పే... పస్సన్తో పటి”తి (మహావ. ౨౧౦) సు-కారతో యావ అయం సబ్బపచ్చిమో టీ-కారో, తావ అపరియోసితావ హోతి పవారణా, ఏత్థన్తరే ఏకపదేపి రపేన్తేన రపితా హోతి పవారణా. “కరిస్సామీ”తి వుత్తే పన పరియోసితా హోతి, తస్మా “కరిస్సామీ”తి ఏతస్మిం పదే సమ్మత్తే రపితాపి అట్టపితా హోతి. ఏసేవ నయో ద్వేవాచికావకాచికసమానవస్సీకాసు. ఏతాసుపి హి టీ-కారావసానంయేవ రపనక్ఖేత్తన్తి. తేనాహ “రపనక్ఖేత్తం పన జానితబ్బ”న్తి. ఓసటే వత్థస్మిన్తి చోదకేన అత్తనా వత్తబ్బే సజ్ఞమజ్ఞే ఉదాహరే. ఇదశ్చ ఇదశ్చ కరోతీతి పాణాతిపాతం, అదిన్నాదానశ్చ కరోతి, జాతరూపరజతశ్చ పటిగ్గణ్ఠాతి. అసుకో చ అసుకో చ అస్సమణో, అనుపాసకోతి అక్కిసాధిప్పాయేన పరమ్ముఖా వదన్తస్స దుక్కటం, సమ్ముఖా వదన్తస్స పన పాచిత్తియమేవ. తేనాహ “సచే పన ఓదిస్స నియమేత్వా”తిఆది. సజ్ఞపగమనన్తి వోహరూపగమనం.

దుట్టదోససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. అశ్శాభాగియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అశ్శాభాగస్సాతి అశ్శాకోట్టాసస్స, యం చోదేతుకామో, తస్స జాతిఆదితో అశ్శాస్స తిరచ్ఛానజాతిఆదికోట్టాసస్సాతి వుత్తం హోతి. ఇదన్తి నపుంసకనిద్దేసేన ఛగలకాదిం నిద్దిసతి, అయం ఛగలకాదికోతి అత్తో, అధికరణసద్ధాపేక్ఖాయ వా నపుంసకనిద్దేసో, ఇదం ఛగలకాదిసజ్ఞాతం అధికరణాని వుత్తం హోతి. అశ్శాభాగో వాతి తిరచ్ఛానజాతిఆదిభేదో అశ్శో కోట్టాసో వా. అస్సాతి ఛగలకాదికస్స .

అజ్ఞాభాగియం ఛగలకాది. ఏత్త చ “అజ్ఞాభాగసమ్మన్ది అజ్ఞాభాగియ”న్తి పఠమవిగ్గహస్సు అత్తో, “అజ్ఞాభాగవన్తం అజ్ఞాభాగియ”న్తి దుత్తియవిగ్గహస్సు. రపేత్వా పన తిరచ్ఛానజాతిఆదికం పరమత్తో విసుం ఛగలకాదికే అసతిపి “పటిమాయ సరీర”న్తిఆదీసు వియ అభేదేపి భేదకప్పనాయ పవత్తలోకవోహరవసేన “అజ్ఞాభాగస్సు ఇదం, అజ్ఞాభాగో వా అస్సు అత్తి”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అధికరీయతి ఏత్థాతి అధికరణం. తేనాహ “ఆధారో వేదితబ్బో”తి. ఆధరీయతి అస్మిన్తి ఆధారో, పతిట్టానం. తేనాహ “వత్తు అధిట్టానన్తి వుత్తం హోతి”తి.

ఇదాని “అజ్ఞాభాగస్సు ఇద”న్తిఆదినా సజ్ఞేపేన వుత్తమేవత్తం కేవలం నయదస్సనత్తం అట్టుప్పత్తియం ఆగతమేవ గహేత్వా విభజన్తో “యో హి నో”తిఆదిమాహ. తేన నను అనాగతే ఏవం చోదేన్తానం పాపభిక్షానం లేనోకాసపిదహనత్తం ఇదం సిక్ఖాపదం పజ్జత్తం, న పన మేత్తియభూమజకానం. తేసజ్ఞో ఆదికమ్మికత్తా అనావత్తి, తస్మా సామజ్ఞోన అత్తో విభజితబ్బో. న పన “యో హి నో అట్టుప్పత్తియం దబ్బో మల్లపుత్తో”తిఆదినా విసేసేనాతి ఏదిసీ చోదనా అనవకాసాతి దట్టబ్బం. హీతి కారణత్తే నిపాతో, యస్మాతి వుత్తం హోతి. అట్టుప్పత్తియన్తి అత్తస్సు ఉప్పత్తి అత్తుప్పత్తి, అత్తుప్పత్తియేవ అట్టుప్పత్తి, తస్సం అట్టుప్పత్తియం, సిక్ఖాపదస్స నిదానేతి వుత్తం హోతి. ఛగలకోతి సేతఛగలకో. నోతి ఛగలకో. ఇమస్సు పన “హోతి”తి ఇమినా సమ్మన్తో. అజ్ఞాస్సు...పే... ఛగలకభావస్సు చాతి “తిరచ్ఛానజాతియా చేవ ఛగలకభావస్సు చా”తి సజ్ఞాతస్సు అజ్ఞాస్సు భాగస్సు కోట్టాసస్సు, పక్ఖస్సాతి అత్తో.

కుతోయమజ్ఞో, యతో “అజ్ఞాస్సు భాగస్సా”తి వుత్తన్తి ఆహ “య్యాయం...పే... తతో”తి. తత్త మనుస్సజాతి చేవ భిక్షుభావో చాతి యో అయం భాగో కోట్టానో పక్ఖోతి సమ్మన్తో, “మనుస్సజాతి చేవ భిక్షుభావో చా”తి సజ్ఞాతో యో అయం భాగో కోట్టానో పక్ఖోతి అత్తో. తతోతి “మనుస్సజాతి చేవ భిక్షుభావో చా”తి భాగతో. నో వా అజ్ఞాభాగోతి యథావుత్తతిరచ్ఛానజాతిఛగలకభావసజ్ఞాతో నో అజ్ఞాభాగో వా. అస్సాతి ఛగలకస్సు. అత్తితి ఉపలబ్ధతి. తస్మాతి యస్మా అజ్ఞాభాగస్సు ఛగలకో హోతి, యస్మా చ నో వా అజ్ఞాభాగో అస్సు అత్తి, తస్మా. అజ్ఞాభాగియసజ్ఞం లభతీతి ఏత్త “నో య్యాయ”న్తి ఇధ నో-సద్దమేవ ఆనేత్వా నో అజ్ఞాభాగియసజ్ఞం లభతీతి యోజేతబ్బం, “నో”తి వా పారసేనో దట్టబ్బో. చ-సద్దో సముచ్చయత్తో. నో పన అధికరణసద్దతో పరం దట్టబ్బో, “అధికరణ”న్తి చ వేదితబ్బోతి. తేసన్తి మేత్తియభూమజకానం. ఇమం మయం దబ్బం మల్లపుత్తం నామ కరోమాతి ఛగలకం అజికాయ విప్పటిపజ్జన్తం దిస్సా “మయం, ఆవునో, ఇమం ఛగలకం దబ్బం మల్లపుత్తం నామ కరోమా”తి వదన్తానం. నామకరణసజ్ఞాయాతి నామకరణసజ్ఞాయ సజ్ఞాయ. ఏత్థాపి “యో నో”తిఆదికం ఆనేత్వా తస్సా నామకరణసజ్ఞాయ యో నో అట్టుప్పత్తియం “దబ్బో మల్లపుత్తో నామా”తి ఛగలకో వుత్తో, నో యస్మా ఆధారో వత్తు అధిట్టానన్తి యోజేతబ్బం.

ఇదాని కథమేతం విజ్ఞాయతి “అధికరణ”న్తి చేత్త ఆధారో వేదితబ్బో, న వివాదాధికరణాదీసు అజ్ఞాతరన్తి అనుయోగం సన్ధాయాహ “తజ్ఞో సన్ధాయా”తిఆది. తత్త తన్తి తస్సా నామకరణసజ్ఞాయ అధిట్టానభూతం ఛగలకం పచ్చామసతి. వివాదాధికరణాదీసు అజ్ఞాతరం సన్ధాయ న వుత్తన్తి సమ్మన్తో. తత్త కారణం పుచ్చతి “కస్మా”తి. కారణమాహ “అసమ్భవతో”తి. ఇదాని తమేవ అసమ్భవం పాకటం కత్వా దస్సేతుం “న హి”తిఆది వుత్తం. న హి ఉపాదియింసూతి సమ్మన్తో. ఉపాదియింసూతి గణ్ఠింసు. కిం చతున్నం అధికరణానమ్మి లేనో అత్తి, యేనేవం వుత్తన్తి ఆహ “న చ చతున్నం అధికరణాన”న్తిఆది. ఇదాని తమేవ సమత్తేతుం “జాతిలేసాదయో హి”తిఆది వుత్తం. తత్త జాతియేవ లేనో జాతిలేనో. ఆదిసద్దేన నామలేసాదీనం గహణం. హోతి చేత్త -

“లేసా జాతినామగోత్త-లిజ్ఞాపత్తివసాపి చ;

పత్తచీవరుపజ్ఞాయా-చరియావాసవసా దసా”తి.

ఆపత్తిలేనో నామ లహుకం ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తో దిట్టో హోతి. తజ్ఞో పారాజికేన చోదేతి “అస్సమణోసి, అసక్యపుత్తియోసీ”తి, ఆపత్తి వాచాయ వాచాయ సజ్ఞాదిసేసస్సాతి (పారా. 3౯౬) ఏవం ఆపత్తిలేసమ్మి పుగ్గలస్మింయేవ ఆరోపేత్వా వుత్తత్తా “పుగ్గలానంయేవ లేసా వుత్తా”తి వుత్తం. తజ్ఞా “దబ్బో మల్లపుత్తో”తి నామన్తి మేత్తియభూమజకేహ ఛగలకస్సు కతం తం “దబ్బో మల్లపుత్తో”తి నామజ్ఞా. ఏవం అసమ్భవం దస్సేత్వా ఇదాని ఇమినావ పసజ్ఞేన దేసలేససద్దానం అత్తం సంవణ్ణేతుం “ఏత్త చా”తిఆదిమాహ. ఏత్థాతి ఏతేసు

ద్వీసు దేసల్సేను. దేసో నామ జాతిఆదిభేదో వోహరో. తేనాహ “జాతిఆదీనూ”తిఆది. అష్టమ్ని వత్తున్తి యస్మిం వత్తుస్మిం పతిట్థితం, తం ముఱ్ఱిత్వా అష్టమ్ని వత్తుం. కథం సిలిస్సతీతి ఆహ “వోహరమత్తేనేవా”తిఆది, వోహరమత్తేనేవ, న తు అత్తతీతి అధిప్పాయో. “ఈసకం అల్లియతీ”తి ఇమినా “లేసో”తి లిస అల్లిభావేతి ఇమస్స రూపన్తి దస్సతి. కిఞ్చాపి దేసల్సానం వుత్తనయేన బృజ్జనతో నానాకరణం అత్తి, అత్తతో పన నట్థితి ఆహ “జాతిఆదీనంయేవ అష్టతరకోట్టాసస్సేతం అధివచన”న్తి.

యది పన నామకరణసఙ్ఖాయ ఆధారభూతం ఛగలకం సన్ధాయ “అష్టభాగియస్స అధికరణస్సా”తి వుత్తం, అథ కస్మా పదభాజనే తం అవిభజిత్వా “అష్టభాగియస్స అధికరణస్సాతి ఆపత్తజ్ఞభాగియం వా హోతి అధికరణజ్ఞభాగియం వా”తిఆది (పారా. 3౯౩) వుత్తన్తి ఆహ “పదభాజనే పనా”తిఆది. తన్తి ఆధారసఙ్ఖాతం అధికరణం. ఆవిభూతం పాకటం. అత్తుద్ధారవసేనాతి తేన వత్తబ్బఅత్తానం ఉద్ధరణవసేన. నను చ “అత్తమత్తం పతి సద్దా అభినివిసన్తి”తి న ఏకేన సద్దేన అనేకత్తా అభిధీయన్తీతి? సచ్చమేతం సద్దవిసేసే అపేక్షితే, తేసం తేసం పన అత్తానం అధికరణసద్దవచనీయతాసామఙ్గం ఉపాదాయ వుచ్చమానో అయం విచారో అధికరణసద్దస్స అత్తుద్ధారోతి వుత్తో. తేనేవాహ “అధికరణన్తి వచనసామఙ్గతో అత్తుద్ధారవసేన పవత్తాని చత్తారి అధికరణానీ”తి. అష్టభాగియతాతి అష్టపక్ఖియతా. తబ్బాగియతాతి తప్పక్ఖియతా. అపాకటా పదభాజనతో అష్టత్త దస్సితట్టానాభావతో. అవసానే ఆపత్తజ్ఞభాగియేన చోదనఞ్చాతి “భిక్షు సఙ్ఖాదిసేసం అఙ్గాపజ్జన్తో దిట్టో హోతి, సఙ్ఖాదిసేసే సఙ్ఖాదిసేసదిట్టి హోతి, తఞ్హ పారాజికేన చోదేతి”తిఆదిచోదనం సన్ధాయ వుత్తం “అధికరణజ్ఞభాగియ”న్తి. ఏకమేకఙ్గో అధికరణం ఇతరేసం తిణ్ణం తిణ్ణం అష్టభాగియం అష్టపక్ఖియం అష్టకోట్టాసియం హోతి వత్తువిసభాగత్తా. ఆదిసద్దేన “కథం అధికరణం అధికరణస్స అష్టభాగియ”న్తిఆదికో పదవిభాగో సజ్గహితో.

కిఞ్చ దేసం లేసమత్తం ఉపాదాయాతి ఏత్త యం వత్తబ్బం, తస్సాపి అసమ్మవదస్సనప్పసజ్జేన హేత్తా వుత్తత్తా “సేసా వినిచ్చయకథా అట్టమే వుత్తసదిసాయేవా”తి వుత్తం. తత్త సేసా వినిచ్చయకథాతి “పారాజికేనాతి భిక్షునో అనురూపేసు ఏకూనవిసతియా అష్టతరేనా”తిఆదికా (కఙ్ఖ. అట్ట. దుట్టదోససిక్ఖాపదవణ్ణనా) వినిచ్చయకథా. వుత్తసదిసాయేవాతి ఏత్త ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే యా వత్తబ్బా, తేన సిక్ఖాపదేన సాధారణభూతా సా వుత్తసదిసాయేవాతి అధిప్పేతా, న అసాధారణభూతా అపుబ్బవణ్ణనాయ అధిప్పేతత్తా. తేనేవాహ “అయం పనా”తిఆది. పురిమస్మిం సిక్ఖాపదేపి తథాసఙ్ఖానో అనాపత్తికత్తా “ఇథ చా”తి వుత్తం. తథాసఙ్ఖానోపీతి “పారాజికంయేవ అయం ఆపన్నో”తి ఏవంసఙ్ఖానోపి. ఇతిసద్దో ఆదిఅత్తో వా పకారత్తో వా. తేన కేనచి భిక్షునా అఙ్గో కోచి ఖత్తియజాతికో పారాజికం ధమ్మం అఙ్గాపజ్జన్తో దిట్టో హోతి, అథ సో అఙ్గం అత్తనో వేరిం ఖత్తియజాతికం భిక్షుం పస్సిత్వా తం ఖత్తియజాతిలేసం గహేత్వా ఏవం చోదేతి “ఖత్తియో మయా దిట్టో పారాజికం ధమ్మం అఙ్గాపజ్జన్తో, త్వం ఖత్తియో పారాజికం ధమ్మం అఙ్గాపన్నోసి, అథ వా త్వం ఖో ఖత్తియో, న అఙ్గో, పారాజికం ధమ్మం అఙ్గాపన్నోసి, అస్సమణోసి, అసక్యపుత్తియోసి, నత్తి తయా సద్ధిం ఉపోసథో వా పవారణా వా సజ్జకమ్మం వా”తి, ఆపత్తి వాచాయ వాచాయ సఙ్ఖాదిసేసస్స. ఏత్త చ తేసం ఖత్తియానం అష్టమఙ్గం అసదిసస్స తస్స తస్స దీఘాదినో వా దిట్టాదినో వా వసేన అష్టభాగియతా, ఖత్తియజాతిపఙ్కత్తియా ఆధారవసేన అధికరణతా చ వేదితబ్బా. ఏస నయో నామలేసాదీసుపి.

ఆపత్తిలేసే పన కేనచి భిక్షునా కోచి భిక్షు లహుకం ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తో దిట్టో హోతి, సో చేతం భిక్షుం పారాజికేన చోదేతి, ఆపత్తి వాచాయ వాచాయ సఙ్ఖాదిసేసస్స. యది ఏవం కథం అష్టభాగియం అధికరణం హోతీతి? యఙ్గో సో లహుకం ఆపత్తిం ఆపన్నో, తం పారాజికస్స అష్టభాగియం అధికరణం, తస్స పన అష్టభాగియస్స అధికరణస్స లేసో నామ. యో సో సబ్బఖత్తియానం సాధారణో ఖత్తియభావో వియ సబ్బాపత్తీనం సాధారణో ఆపత్తిభావో. ఏతేనేవ ఉపాయేన “కేనచి భిక్షునా కోచి భిక్షు సఙ్ఖాదిసేసం అఙ్గాపజ్జన్తో దిట్టో హోతీ”తిఆదికం విసేసం సజ్గఙ్ఠాతి.

అష్టభాగియసిక్ఖం యో, నేవ సిక్ఖతి యుత్తితో;

గచ్ఛే వినయవిఙ్ఖాపా, అష్టభాగియతంవ సో. (వజిర. టీ. పారాజిక ౪౦౮);

అష్టభాగియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సహితస్సాతి కాయచిత్తేహి ఏకీభూతస్స. తేనాహ “చిత్తేన చ సరీరేన చ అవియుత్తస్సాతి అత్తో”తి. అస్సాతి “సమగ్గస్సా”తి పదస్స. సమానసంవాసకోతి సమానో ఏకూపోసథాదిభేదో సంవాసో అస్సాతి సమానసంవాసకో, లద్ధినానాసంవాసకేన వా కమ్మనానాసంవాసకేన వా విరహితో. కాయసామగ్గిదానతోతి కాయేన, కాయస్స వా సామగ్గియా సహితభావస్స దానతో, తేసు తేసు సజ్జకమ్మేసు హత్థపాసూపగమనతోతి వుత్తం హోతి. కథం నామాయం భిజ్జేయ్యాతి అయం సజ్జో కేన ను ఖో ఉపాయేన వగ్గో భవేయ్య. వాయామేయ్యాతి ఉస్సాహం కరేయ్య, పక్ఖం పరియేసేయ్య, గణం బద్ధేయ్యాతి వుత్తం హోతి. అత్తనో ఫలం కరోతీతి కరణం, యం కిఞ్చ కారణం, అధికం కరణంతి అధికరణం, విసేసకారణం, విసేసకారణాఞ్చ సజ్జభేదస్సాతి వుత్తం “భేదనస్సా”తిఆది. భేదకరవత్థువసేన అట్టారసవిధంతి -

“ఇధుపాలి భిక్ఖూ అధమ్మం ‘ధమ్మో’తి దీపేన్తి, ధమ్మం ‘అధమ్మో’తి దీపేన్తి. అవినయం ‘వినయో’తి దీపేన్తి, వినయం ‘అవినయో’తి దీపేన్తి. అభాసితం అలపితం తథాగతేన ‘భాసితం లపితం తథాగతేనా’తి దీపేన్తి, భాసితం లపితం తథాగతేన ‘అభాసితం అలపితం తథాగతేనా’తి దీపేన్తి. అనాచిణ్ణం తథాగతేన ‘ఆచిణ్ణం తథాగతేనా’తి దీపేన్తి, ఆచిణ్ణం తథాగతేన ‘అనాచిణ్ణం తథాగతేనా’తి దీపేన్తి. అపఞ్ఞత్తం తథాగతేన ‘పఞ్ఞత్తం తథాగతేనా’తి దీపేన్తి, పఞ్ఞత్తం తథాగతేన ‘అపఞ్ఞత్తం తథాగతేనా’తి దీపేన్తి. అనాపత్తిం ‘ఆపత్తి’తి దీపేన్తి, ఆపత్తిం ‘అనాపత్తి’తి దీపేన్తి. లహుకం ఆపత్తిం ‘గరుకా ఆపత్తి’తి దీపేన్తి, గరుకం ఆపత్తిం ‘లహుకా ఆపత్తి’తి దీపేన్తి. సావసేసం ఆపత్తిం ‘అనవసేసా ఆపత్తి’తి దీపేన్తి, అనవసేసం ఆపత్తిం ‘సావసేసా ఆపత్తి’తి దీపేన్తి. దుట్టుల్లం ఆపత్తిం ‘అదుట్టుల్లా ఆపత్తి’తి దీపేన్తి, అదుట్టుల్లం ఆపత్తిం ‘దుట్టుల్లా ఆపత్తి’తి దీపేన్తి”తి (చూళవ. ౩౦.౨) -

ఏవం కమ్మక్షన్తకే వుత్తానం అట్టారసన్నం భేదకరణానం వసేన అట్టారసవిధం. కారణాఞ్చ తదాయత్తవుత్తితాయ ఫలం ఏత్థ వసతీతి “వత్థూ”తి వుచ్చతి. హోన్తి చేత్థ -

“ధమ్మవినయభాసితా-చిణ్ణపఞ్ఞాత్తికా దుకా;
ఆపత్తిలహుదుట్టుల్ల-సావసేసదుకాని చ.

“ఏతానట్టారస ‘భేద-కరవత్థూ’తి వుచ్చరే;
విపల్లాసగహితాని, వాదమూలూపనిస్సయా”తి.

పగ్గయ్యాతి పగ్గహితం అబ్బుస్సితం పాకటం కత్వా. తిట్టేయ్యాతి యథాసమాదిన్నం, యథాపగ్గహితమేవ చ కత్వా అచ్ఛేయ్య. యస్మా పన ఏవం పగ్గణ్ణతా, తిట్టతా చ తం దీపితఞ్చేవ అవినిస్సృట్టఞ్చ హోతి, తస్మా “దీపేయ్య చేవ నప్పటినిస్సజ్జేయ్య చా”తి వుత్తం. కీవ దూరే సుత్వా గత్వా అవదంతానం దుక్కటంతి ఆహ “సబ్బన్తిమేన పరిచ్ఛేదేనా”తిఆది. పి-సద్దో చేత్థ అట్టానప్పయుత్తో, తస్స “అడ్డయోజనమత్త”న్తి ఇమినా సమ్మన్తో వేదితబ్బో. తత్త “అడ్డయోజనమత్త”న్తి ఇమినా ఏకవిహారే వత్తబ్బమేవ నత్తితి దీపేతి. “గత్వా”తి ఇమినా దూతం వా పణ్ణం వా పేసేత్వా వదతోపి ఆపత్తిమోక్షో నత్తి, సయమేవ పన గత్వా “గరుకో ఖో, ఆవునో, సజ్జభేదో, మా సజ్జభేదాయ పరక్కమీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౪౧౧) నివారతబ్బోతి దీపేతి.

సమాగచ్ఛతూతి ఏకీభవతు. ఏకీభావో చ సమానలద్ధివసేన హోతీతి ఆహ “ఏకలద్ధికో హోతూ”తి. ఏకా లద్ధి గహణం అస్సాతి ఏకలద్ధికో, ఏకదిట్టికోతి అత్తో. అఞ్ఞామఞ్ఞాసమ్మత్తియాతి అఞ్ఞామఞ్ఞాస్స సమానదిట్టిచిత్తతాసజ్ఞాతాయ సమ్మత్తియా. “అఞ్ఞామఞ్ఞాస్స గుణలాభాదికాయ సమ్మత్తియా”తి కేచి. అసమగ్గో హి విసుం పాతిమోక్షం ఉద్దిసతి, బహిసీమాయం వా అనుపరవేణియం వాతి న ఏకుద్దేసో. తేనాహ “ఏకతో పవత్తపాతిమోక్షుద్దేసోతి అత్తో”తి. అప్పటినిస్సజ్జతో దుక్కటంతి విసుం విసుం వదంతానం గణనాయ దుక్కటం. సమనుభాసనకమ్మం కాతబ్బన్తి యావతతీయం సమనుభాసనకమ్మం కాతబ్బం, “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో, అయం ఇత్థన్నామో భిక్కు

సమగ్రస్స సజ్జస్స భేదాయ పరక్కమతీ”తిఆదినా (పారా. 403) పదభాజనే పుత్తాహి ఇత్తిచతుత్తాహి తీహి సమనుభాసనకమ్మవాచాహి కమ్మం కాతబ్బన్తి వుత్తం హోతి. “భేదాయ పరక్కమేయ్యా”తి విసుం వుత్తత్తా భేదనసంవత్తనికస్స అధికరణస్స సమాదాయ పగ్గణ్ణతో పుట్టేపి పక్ఖపరియేసనాదివసేన సజ్జభేదాయ పరక్కమత్తస్స సమనుభాసనకమ్మం కాతబ్బన్తి వేదితబ్బం. పటినిస్సజ్జన్తస్స అనాపత్తిభావతో “సోత్థిభావో తస్స భిక్కునో”తి వుత్తం.

కిఞ్చాపి భిక్కునీ సజ్జం న భిద్ధతి, అపిచ ఖో భేదాయ పరక్కమతీతి “సాధారణపజ్జాత్తి”తి వుత్తం. సజ్జాదిసేసం అజ్ఞాపజ్జన్తస్స ఇత్తియా దుక్కటం, ద్వీహి కమ్మవాచాహి థుల్లచ్చయా చ పటిప్పస్సమ్మన్తీతి ఆహ “సమనుభాసనకమ్మే”తిఆది. తఞ్చ దుక్కటం తే చ థుల్లచ్చయా పటిప్పస్సమ్మన్తీతి యఞ్చ ఇత్తిపరియోసానే దుక్కటం ఆపన్నో, యే చ ద్వీహి కమ్మవాచాహి థుల్లచ్చయే, తా తిస్సోపి ఆపత్తియో లిజ్జపరివత్తేన అసాధారణాపత్తియో వియ పటిప్పస్సమ్మన్తి. సచే పనస్స ఇత్తిపరియోసానే లజ్జధమ్మో ఓక్కమతి, సంవరో ఉప్పజ్జతి, తం పటినిస్సజ్జతి, ఇత్తియా దుక్కటం దేసత్వా ముచ్చతి. అథ తం న పటినిస్సజ్జతి, భేదాయ పరక్కమతి చేవ భేదనసంవత్తనికం అధికరణం సమాదాయ పగ్గయ్య తిట్టతి చ, ఇత్తిదుక్కటం పటిప్పస్సమ్మన్తి, పరమకమ్మవాచాయ థుల్లచ్చయే పతిత్తాతి. ఏస నయో ఇతరకమ్మవాచాయమ్మి. అసమనుభాసియమానస్స అప్పటినిస్సజ్జన్తస్సాపి సజ్జాదిసేసేన అనాపత్తి. పటినిస్సజ్జన్తస్సాపి ఇత్తితో పుట్టే వా ఇత్తిక్ఖణో వా ఇత్తిపరియోసానే వా పరమాయ వా అనుస్సావనాయ దుతియాయ వా తతియాయ వా యావ య్య-కారం న సమ్మాపుణాతి, తావ పటినిస్సజ్జన్తస్స సజ్జాదిసేసేన అనాపత్తి. తేనాహ “అసమనుభాసియమానస్స చా”తిఆది.

ఏత్థ పన (పారా. అట్ట. 2.404) “దేవదత్తో సమగ్రస్స సజ్జస్స భేదాయ పరక్కమి, తస్మిం వత్థుస్మి”న్తి (పరి. 02) పరివారే ఆగతత్తా దేవదత్తో ఆదికమ్మికో, సో చ ఖో సజ్జభేదాయ పరక్కమనస్సేవ, న అప్పటినిస్సజ్జనస్స. న హి తస్స తం కమ్మం కతం. కథమిదం జానితబ్బన్తి చే? సుత్తతో. తథా హి “అరిట్టో భిక్కు గద్ధబాధిపుట్టో పాపికాయ దిట్టియా యావతతియం సమనుభాసనాయ న పటినిస్సజ్జి, తస్మిం వత్థుస్మి”న్తి పరివారే ఆగతత్తా అరిట్టస్స కమ్మం కతన్తి పజ్ఞాయతి, న తథా దేవదత్తస్స. అథాపిస్స కతేన భవితబ్బన్తి కోపి అత్తనో రుచిమత్తేన వదేయ్య, తథాపి అప్పటినిస్సజ్జనే ఆదికమ్మికస్స అనాపత్తి నామ నత్తి. న హి పజ్ఞాత్తం సిక్ఖాపదం వీతిక్కమత్తస్స అజ్ఞాత్ర ఓదిస్స అనుజ్ఞాతతో అనాపత్తి నామ దిస్సతి. యమ్మి అరిట్టసిక్ఖాపదస్స పదభాజనే అనాపత్తియం “ఆదికమ్మికస్సా”తి పోత్తకేసు లిఖితం, తం పమాదలిఖితం, పమాదలిఖితభావో చ తస్స “పరమం అరిట్టో భిక్కు చోదేతబ్బో, చోదేత్వా సారేతబ్బో, సారేత్వా ఆపత్తిం ఆరోపితబ్బో”తి (చూళవ. 10) ఏవం కమ్మక్ఖన్దకే ఆపత్తిరోపనతో వేదితబ్బో.

ఇథ భేదాయ పరక్కమనే ఆదికమ్మికస్స దేవదత్తస్స యస్మా తం కమ్మం న కతం (పారా. అట్ట. 2.404), తస్మాస్స ఆపత్తియేవ న జాతా. సిక్ఖాపదం పన తం ఆరబ్బ పజ్ఞాత్తన్తి కత్వా “ఆదికమ్మికో”తి వుత్తో. ఇతి ఆపత్తియా అభావతోయేవస్స అనాపత్తి వుత్తా. సా పనేసా కిఞ్చాపి “అసమనుభాసియమానస్సా”తి ఇమినావ సిద్ధా. యస్మా పన అసమనుభాసియమానో నామ యస్స కేవలం సమనుభాసనం న కరోన్తి, సో వుచ్చతి, న ఆదికమ్మికో. అయఞ్చ దేవదత్తో ఆదికమ్మికోయేవ. తస్మా “ఆదికమ్మికస్సా”తి (పారా. 404) వుత్తం. ఏతేనేవ ఉపాయేన రపేత్వా అరిట్టసిక్ఖాపదం సబ్బసమనుభాసనాసు వినిచ్చయో వేదితబ్బో. కాయవాచాచిత్తతో సముట్టానతో సమనుభాసనసముట్టానం. “పటినిస్సజ్జామీ”తి కాయవికారం వా వచీభేదం వా అకరోన్తస్సేవ పన ఆపజ్జనతో అకిరియం. “నప్పటినిస్సజ్జామీ”తి సజ్ఞాయ అభావేన ముచ్చనతో సజ్ఞావిమోక్షం. “నప్పటినిస్సజ్జామీ”తి జాననచిత్తేనేవ సచిత్తకం.

సజ్జభేదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. భేదానువత్తకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తస్మిన్వాతి భేదాయ పరక్యమన్తస్యేవ. ఖోతి నిపాతమత్తం. పనాతి విసేసే నిపాతో. యం వచనం సమగ్రేపి వగ్గే అవయవభూతే కరోతి భిన్నతి, తం కలహకారకవచనం ఇథ “వగ్గ”న్తి వుచ్చతీతి ఆహ “వగ్గం అసామగ్గిపక్షీయవచనం వదన్తీ”తి. అసామగ్గిపక్షే భవా అసామగ్గిపక్షీయా, కలహకారకా, తేసం వచనం అసామగ్గిపక్షీయవచనం, అసామగ్గిపక్షే వా భవం వచనం అసామగ్గిపక్షీయవచనం. “న హి సజ్ఞో సజ్ఞస్య కమ్మం కరోతీ”తి ఇదం నిగ్రహవసేన కత్తబ్బం కమ్మం సన్ధాయ వుత్తం, ఉబ్బాహికాదికమ్మం పన బహూనమ్మి కాతుం వట్టతియేవ. ధమ్మవాదీతి భూతవాదీ. వినయవాదీతి వూపసమవాదీ. జానాతి నోతి ఏత్థాపి “చన్దశ్చ రుచిశ్చా”తి ఇదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. తేనాహ “అష్టాకం చన్దాదీని జానాతీ”తి. భాసతీతి ఏత్థ “నో”తి ఇదం విభత్తివిపరిణామేన యుజ్జతి. తేనాహ “ఏవం కరోమాతి అష్టేహి సద్ధిం భాసతీ”తి. “ఏత”న్తి ఇమినా తస్య కమ్మం పచ్చామట్టన్తి ఆహ “యం సో కరోతీ”తిఆది. సోతి సజ్ఞభేదాయ పరక్యమన్తో. సమేతాయస్మన్తానన్తి ఏత్థ “చిత్త”న్తి అజ్ఞాహరితబ్బన్తి ఆహ “ఆయస్మన్తానం చిత్త”న్తి. పుత్తసదిసాయేవాతి ఏత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేట్థా అజ్ఞాభాగియసిక్ఖాపదట్టకథాయ వణ్ణనాయం (కజ్ఞా. అట్ట. అజ్ఞాభాగియసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వుత్తమేవ.

భేదానువత్తకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుష్టేన వత్తబ్బో అనుసాసీతుం అసక్కుణేయ్యో సభావో అస్సాతి దుబ్బచజాతికో, విలోమభావీ. తేనాహ “దుబ్బచసభావో”తిఆది. వత్తుం అసక్కుణేయ్యోతి కిస్మిన్ శ్చ వుచ్చమానే అసహనతో ఓవదితుం అసక్కుణేయ్యో. ఉద్ధిసీయతీతి ఉద్ధేసో, పాతిమోక్ఖో, తస్మిం పరియాపన్నా అన్తోగధా ఉద్ధేసపరియాపన్నా, తేసు ఉద్ధేసపరియాపన్నేసు. తేనాహ “ఉద్ధేసీ”తిఆది. అథ సబ్బాసేవ సిక్ఖాపదాని కథం పాతిమోక్ఖుద్ధేసపరియాపన్నానీతి ఆహ “యస్స సీయా ఆపత్తి, సో ‘ఆవికరేయ్యా’తి ఏవం సజ్ఞహితత్తా”తి. “యస్స సీయా ఆపత్తి”తి ఇమినా సబ్బాపి ఆపత్తియో నిదానుద్ధేసే సజ్ఞహితా ఏవ హోన్తి. సిక్ఖాపదేసూతి అధిసీలసిక్ఖాయ అధిగమూపాయభూతేసు వినయపజ్ఞత్తీసూతి అత్తో. సో పన పాకటోయేవాతి అట్టకథాయం న వుత్తో. పజ్ఞాహి సహధమ్మికేహీతి భిక్కుభిక్కునిసామణేరసామణేరిసిక్ఖమానాహి. సిక్ఖీతబ్బత్తాతి లబ్బమానవసేన సిక్ఖీతబ్బత్తా. తథా హి తేహి యథాసకం సిక్ఖా సిక్ఖీయతి, న సబ్బా. బుద్ధపజ్ఞత్తేనాతి బుద్ధేన రపితేన, విహితేనాతి అత్తో. అథ వా సహధమ్మికేన సకారణేన వుచ్చమానోతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. వచనాయాతి నిస్సక్కే సమ్మదానవచనన్తి ఆహ “తతో మమ వచనతో”తి.

దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. కులదూసకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నగరస్సాపి గామవిసేసత్తా ఇథ గామగ్గహణేనేవ నగరమ్మి గహితన్తి ఆహ “నగరమ్మి గామే అన్తోగధమేవా”తి, వా-సద్దేన వా అనుత్తవికప్పత్తేన గహణన్తి ఏవం వుత్తం. ఏత్థ చ అపాకారపరిక్ఖేపో సాపణో నిగమో, సపాకారాపణం నగరం, తంతంవిపరీతో గామోతి ఇమేసం తిణ్ణం విసేసో దట్టబ్బో. కులాని దూసేతీతి ఖత్తియట్టాహ్మణవేస్ససుద్ధవసేన చత్తారి కులాని వికారం ఆపాదేతి. దూసేన్తో చ న అసుచికద్దమాదీహి దూసేతి, అథ ఖో అత్తనో దుప్పటిపత్తియా తేసం పసాదం వినాసేతి. తేనాహ “పుప్పదానాదీహి”తిఆది. తత్త హరిత్వా వా హరాపేత్వా వా పక్కోసిత్వా వా పక్కోసాపేత్వా వా సయం వా ఉపగతానం (పారా. అట్ట. ౨.౪౩౬-౪౩౭) యస్స కస్సచి అత్తనో సన్తకస్స పుప్పస్స కులసంఘహత్థాయ దానం పుప్పదానం, తం ఆది యేసం తే పుప్పదానాదయో, తేహి పుప్పదానాదీహి. ఆదిసద్దేన (పారా. ౪౩౭) ఫలదానచుణ్ణమత్తికాదన్తకట్టవేళువేజ్జికాజ్జఙ్ఘపేసనికానం గహణం. సద్ధం వినాసేన్తోతి తథా అకరోన్తేసు అజ్ఞోసు పేసలేసు భిక్ఖూసు అప్పసాదం అదస్సనం గమేన్తో. పుప్పదానాదీహి చ తేహి కతసంఘహేహి అజ్ఞో పేసలే తథా అకరోన్తే తే మనుస్సా ఇస్సన్తి న అల్లీయన్తీతి సో తేసం పసాదం వినాసేతి నామాతి దట్టబ్బం. పాపకా సమాచారాతి బుద్ధప్పటికట్టత్తా లామకా సమాచారా . తే పన యస్మా కులసంఘహత్థం మాలావచ్చరోపనాదయో ఇథ అధిప్పేతా, తస్మా “మాలావచ్చరోపనాదయో”తి వుత్తం.

ఆరామాదీనమత్తాయ పన కప్పియవోహరాదీహి రోపాపనాదికం వట్టతి. తత్త మాలావచ్చన్తి తరుణపుప్పురుక్షం. తరుణకా హి పుప్పురుక్షాపి పుప్పుగచ్చాపి “మాలావచ్చా”త్వేవ వుచ్చన్తి, తస్స రోపనం మాలావచ్చరోపనం, తం ఆది యేసం తే మాలావచ్చరోపనాదయో. ఆదిసద్దేన చేత్త రోపాపనసిజ్ఞానసిజ్ఞాపనఓచిననఓచినాపనగన్ధనగన్ధాపనానం గహణం.

మాతికాయం దిస్సన్తితి యే పచ్చక్ఖతో పస్సన్తి, తేహి దిస్సన్తి. సుయ్యన్తితి యే పరతో సుణన్తి, తేహి సోతద్వారేన సుత్వా ఉపధారీయన్తి. దుట్టానీతి దూసితాని. అలం తే ఇధ వాసీనాతి తవ ఇధ వాసీన అలం, మా ఇధ తవ వాసో హోతూతి అత్తో. వారణత్తో హి ఇధ అలం-సద్దో. పబ్బాజనీయకమ్మకతోతి చోదేత్వా సారేత్వా ఆపత్తిం ఆరోపేత్వా “సుణాతు మే, భన్తే, సఙ్ఖో, ఇమే అస్సజిపునబ్బసుకా”తిఆదినా (పారా. 434) పదభాజనే వుత్తాయ ఇత్తిచతుత్తకమ్మవాచాయ కతపబ్బాజనీయకమ్మో. యస్మిజ్ఞా విహారే వసతీతి గామతో బహివిహరమాహ. నేవ తస్మిం గామే...పి.... చరితుం లభతీతి సచేపి గామో వా నిగమో వా ద్వాదసయోజనపరమో హోతి, తియోజనపరమో చ విహారో హోతి, నేవ తస్మిం గామే వా నిగమే వా పిణ్ణాయ చరితుం లభతి, న విహారే వసీతుం. తస్మిం విహారే వసన్తేన సామన్తగామేపి పిణ్ణాయ న చరితబ్బం, సామన్తవిహారేపి వసన్తేన తస్మిం గామే పిణ్ణాయ న చరితబ్బం. సామన్తవిహారే వసన్తేన పన సామన్తగామే చరితుం వట్టతి. ఆపజ్జితబ్బా ఆపత్తియోతి కులసఙ్గహత్థం అత్తవో సన్తకదానే దుక్కటం, ఇస్సరవతాయ సఙ్ఖసన్తకదానే ధుల్లచ్చయం, పసయ్హ దానే పారాజికన్తి ఇమా ఆపత్తియో. మాతికాయం “పక్కమతా యస్మా”తి పబ్బాజనీయకమ్మకతస్స వత్తవసీన వుత్తం. ఆదిమ్మి పన పబ్బాజనీయకమ్మవసీన దట్టబ్బం. అస్సజిపునబ్బసుకేతి అస్సజిజ్ఞోవ పునబ్బసుకజ్ఞా.

కులదూసకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సజ్ఞాదిసీసనిగమనవణ్ణనా

పఠమాపత్తికాతి అవయవేన విగ్గహో సముదాయో సమాసత్తోతి ఆహ “పఠమం ఆపత్తి ఏతేసన్తి పఠమాపత్తికా”తి. వీతిక్కమనక్ఖణేయేవాతి వత్థవీతిక్కమనక్ఖణేయేవ. ఏవ-కారేన సమనుభాసనకమ్మక్ఖణం పటిక్ఖిపతి. అహస్స యత్తకో పరిచ్ఛేదో యావతీహం. తేనాహ “యత్తకాని అహసీ”తి. అహసీతి చ దివసాసీతి అత్తో.

వత్థవసీన వాతి అసుచిమోచనాదివీతిక్కమమత్తవసీన వా. ఇదన్తి ఇదం వీతిక్కమం. నామమత్తవసీన వా అయం ఇత్థన్నామా ఆపత్తితి “అయం సజ్ఞాదిసీసో నామ ఆపత్తి”తి ఏవం వినా వత్థం నామవసీన వా. మత్తసద్దేన చేత్త వత్థం పటిక్ఖిపతి. పోత్తకేసు పన కత్థచి “నామగోత్తవసీన వా”తి లిఖన్తి, తం న సున్దరం “అయం ఇత్థన్నామా ఆపత్తి”తి వుత్తత్తా. ఇదాని నం కస్సచి న ఆరోచేస్సామీతి సమ్మద్ధో. ధురం నిక్ఖిపిత్వాతి ఆరోచనే ఉస్సాహం రపేత్వా. న కేవలం వత్థనామవసీనేవ ఆపత్తిసఙ్ఖో హుత్వా ఛాదేన్తస్సీవ, అథ ఖో యోపి ఏవం అజానన్తో కేవలం “ఆపత్తిం ఛాదేమీ”తి ఆపత్తిసఙ్ఖాయ ఛాదేతి, తస్సపి ఛన్నా హోతీతి వేదితబ్బం. సచే పనేత్థి అనాపత్తిసఙ్ఖో వా హోతి, అఙ్గాపత్తిక్ఖన్ధసఙ్ఖో వా వేమితీకో వా హుత్వా “న దాని నం కస్సచి ఆరోచేస్సామీ”తి ఏవం ఛాదేతుకామోవ ధురం నిక్ఖిపిత్వా అరుణం ఉట్టాపేతి, అచ్చన్నావ హోతీతి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. అనాపత్తి పన ఆపత్తిసఙ్ఖాయపి అనాపత్తిసఙ్ఖాయపి ఛాదేన్తేన అచ్చాదితావ హోతి. లహుకం వా “గరుకా”తి గరుకం వా “లహుకా”తి ఛాదేతి, అలజ్జిపక్ఖే తిట్టతి, ఆపత్తి పన అచ్చన్నా హోతి. గరుకం “లహుకా”తి మఙ్గమానో దేసీతి, నేవ దేసితా హోతి నచ్చన్నా.

పకతో సభావభూతో అత్తా అస్సాతి పకతత్తో, న కమ్మేహి వికతత్తోతి అత్తో. తేనాహ “అనుక్ఖిత్తో సమానసంవాసకో”తి. వుత్తనయేనేవాతి “న దాని నం కస్సచి ఆరోచేస్సామీ”తిఆదినా వుత్తనేవ నయేన. అథ “మయ్హం సజ్జేన కమ్మం కత”న్తి (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨) అపకతత్తసఙ్ఖో హుత్వా ఛాదేతి, అచ్చన్నావ హోతి. అపకతత్తేన పన పకతత్తసఙ్ఖోనా వా పకతత్తేన అపకతత్తసఙ్ఖోనా వా ఛాదితాపి అచ్చన్నావ హోతి. వుత్తమ్మి చేతం -

“ఆపజ్జతి గరుకం సావసేసం;
ఛాదేతి అనాదరియం పటిచ్చ;
న భిక్షునీ నో చ పుసేయ్య వజ్జం;
పజ్ఞామేసా కుసలేహి చిన్తితా”తి. (పరి. ౪౮౧);

అయిష్టో పిష్టో ఉక్తితకేన కథితో.

దససు అన్తరాయేసు యం వత్తబ్బం, తం హేట్థా వుత్తమేవ. సచే పన యో భీరుకజాతికతాయ అన్దకారే
అమనుస్సచణ్ణమిగభయేన అన్తరాయికసజ్ఞో హుత్వా ఛాదేతి, అచ్చన్నావ హోతి. యస్సపి పబ్బతవిహారే వసన్తస్స కన్దరం వా నదిం
వా అతిక్కుమిత్వా ఆరోచేతబ్బం హోతి, అన్తరామగ్గే చ చణ్ణవాళఅమనుస్సాదిభయం అత్తి, మగ్గే అజగరా నిపజ్జన్తి, నదీ పూరా హోతి,
ఏతస్మిం సతియేవ అన్తరాయే అన్తరాయికసజ్ఞో హుత్వా ఛాదేతి, అచ్చన్నావ హోతి. అన్తరాయికస్స పన అన్తరాయికసజ్ఞాయ వా
అనన్తరాయికసజ్ఞాయ వా ఛాదయతో అచ్చన్నావ.

భిక్షునోతి సభాగస్స భిక్షునో. సచస్స ముఖే అప్పమత్తకో గణ్ఠో వా హోతి, హనుకవాతో వా విజ్జతి, దన్తో వా రుజ్జతి, భిక్షా వా మన్దా
లద్ధా హోతి, తావతకేన పన నేవ వత్తుం న సక్కోతి, న గన్తుం. అపిచ ఖో “న సక్కోమీ”తి సజ్ఞో హోతి, అయం పహు హుత్వా
అప్పహుసజ్ఞో నామ. ఇమినా ఛాదితాపి అచ్చాదితా. అప్పహునా పన వత్తుం వా గన్తుం వా అసమత్థేన పహుసజ్ఞోనా వా
అప్పహుసజ్ఞోనా వా ఛాదితాపి అచ్చాదితావ.

ఇదం ఉత్తానమేవాతి ఇదం అజ్ఞద్వయం ఉత్తానత్థమేవ. సచే పన “ఛాదేస్సామీ”తి ధురనిక్ఖేపం కత్వా పురేభత్తే వా పచ్చాభత్తే వా
పఠమయామాదీసు వా లజ్జిధమ్మం ఓక్కమతి, అన్తోఅరుణేయేవ ఆరోచేతి, అయం ఛాదేతుకామో న ఛాదేతి నామ.

యస్స పన అభిక్షుకే రానే వసన్తస్స ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా సభాగస్స భిక్షునో ఆగమనం ఆగమేన్తస్స వా, సభాగస్స సన్తికం వా
గచ్చన్తస్స అడ్డమాసోపి మాసోపి అతిక్కుమతి, అయం నచ్చాదేతుకామో ఛాదేతి నామ. అయమ్మి అచ్చన్నావ హోతి.

యో పన ఆపన్నమత్తోవ అగ్గిం అక్కన్తపురిసో వియ సహసా అపక్కుమిత్వా సభాగట్ఠానం గన్త్యా ఆవి కరోతి, అయం
నచ్చాదేతుకామోవ న ఛాదేతి నామ. సభాగమత్తమేవ పమాణన్తి అవేరిసభాగమత్తమేవ పమాణం. అవేరిసభాగస్స హి సన్తికే
ఆరోచేతబ్బం. యో పన విసభాగో హోతి సుత్వా పకాసేతుకామో, ఏవరూపస్స ఉపజ్ఞాయస్సపి సన్తికే న ఆరోచేతబ్బా. తత్థ పురేభత్తం
ఆపత్తిం ఆపన్నో హోతు, పచ్చాభత్తం వా దివా వా రత్తిం వా, యావ అరుణం న ఉగ్గచ్చతి, తావ ఆరోచేతబ్బం. ఉద్ధస్తే అరుణే
పటిచ్చన్నా హోతి, పటిచ్చాదనపచ్చయా చ దుక్కటం ఆపజ్జతి. సజ్ఞేపతోతి సమాసతో. విత్థారతో పన సమన్తపాసాదికాయం వుత్తోతి
అధిప్పాయో.

అకామా పరివత్థిబ్బన్తి అప్పటికమ్మకతాయ ఆపత్తియా సగ్గమోక్షావరణభావతో అనిచ్చన్తేనాపి పరివసితబ్బన్తి అత్థో. తేనాహ “న
కామేనా”తిఆది. పరివాసం సమాదాయాతి పరివాసవత్తం సజ్ఞమజ్ఞే సమాదియిత్వా. యదిపి చతుబ్బిద్ధో పరివాసో
అప్పటిచ్చన్నపరివాసో, పటిచ్చన్నపరివాసో, సుద్ధన్తపరివాసో, సమోధానపరివాసోతి, తథాపి అప్పటిచ్చన్నపరివాసో ఇథ న
అధిప్పేతోతి ఆహ “తత్థ పటిచ్చన్న...పే.... తివిద్ధో పరివాసో”తి. తత్థాతి తస్మిం వాక్యే. పటిచ్చన్నాయ ఆపత్తియా సతి దాతబ్బో
పరివాసో పటిచ్చన్నవిసయతాయ పటిచ్చన్నపరివాసో. సుద్ధన్తతో పట్టాయ దాతబ్బో పరివాసో సుద్ధన్తపరివాసో. సమోదహిత్వా
దాతబ్బో పరివాసో సమోధానపరివాసో.

ఇదాని తే తివిధేయేవ పరివాసే సరూపతో దస్సేతుం “తత్త్వా”తిఆదిమాహ. హీతి యస్మా. ఏకాహం పటిచ్ఛన్నా ఏకాహప్పటిచ్ఛన్నా. వుత్తనయేనాతి “ఆపత్తి చ హోతీ”తిఆదినా వుత్తన నయేన. ఏకాహప్పటిచ్ఛన్నన్తి ఏత్త ఇతిసద్ధో “ఇతి వా, ఇతి ఏవరూపా విసూకదస్సనా పటివిరతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౧౩, ౧౯౭) వియ ఆదిఅట్టో. తేన “సోహం, భన్తే, సజ్ఞం ఏకిస్సా ఆపత్తియా సఞ్చేతనికాయ సుక్కవిస్సట్టియా ఏకాహప్పటిచ్ఛన్నాయ ఏకాహపరివాసం యాచామీ”తి ఇమం పాళీసేసం (చూళవ. ౧౦౨) సజ్ఞజ్ఞాతి. ఏవం పరివాసం యాచాపేత్వాతి ఏవం యావతతియం యాచాపేత్వా. ఖన్ధకే ఆగతనయేనాతి సముచ్చయక్ఖన్ధకే (చూళవ. ౯౭ ఆదయో) ఆగతనయేన. తతోతి పక్ఖతో పట్టాయ. అతిరేకపక్ఖప్పటిచ్ఛన్నన్తి పక్ఖస్స అతిరేకో అతిరేకపక్ఖో, తం పటిచ్ఛన్నన్తి అట్టో. తతోతి తింసతిమదివసతో పట్టాయ. మాసప్పటిచ్ఛన్నన్తి సత్తానం ఆయుం మినన్తో వియ సియతి అన్తం కరోతీతి మాసో, తింసరత్తిన్దివో, తం పటిచ్ఛన్నన్తి అట్టో. సంవచ్చరే పుణ్ణేతి తం తం సత్తం, ధమ్మప్పవత్తిఞ్చ సజ్ఞమ్మ వదన్తో వియ సరతి పవత్తతీతి సంవచ్చరో, ద్వాదస మాసా, తస్మిం పరిపుణ్ణే.

వత్తుకిత్తనవసేన వాతి నామేన సహ వత్తుకిత్తనవసేన వాతి అట్టో. తేనేవ హి ఉపరి “నామమత్తవసేన వా”తి మత్తగ్రహణం కతన్తి దట్టబ్బం. నామమత్తవసేనాతి వత్తుకిత్తనం వినా కేవలం నామస్సేవ వసేన. తస్మాతి యస్మా దువిధే నామే “ఆపత్తి”తి సబ్బసాధారణం నామం, తస్మా . సుక్కవిస్సట్టితి సుక్కవిస్సట్టి నామాయం. ఇతిసద్ధో హేత్థ వచనీయత్థం నిదస్సేతి. నిదస్సనమత్తఞ్చేతం “సుక్కవిస్సట్టి”తి కాయసంసగ్గాదీనమ్మి వత్తుఆదిభావేన ఇచ్చితబ్బత్తా. వత్తు చేవ గోత్తఞ్చాతి వీతిక్కమత్తా వత్తు చేవ అనఞ్చసాధారణత్తా గోత్తఞ్చ. గం తాయతీతి గోత్తం, సజాతితో అఞ్చత్థ కాయసంసగ్గాదీసు గన్తుం అదత్త్వా బుద్ధిం, వచనఞ్చ రక్ఖతీతి అట్టో. సజ్ఞాదిసేనోతి సజ్ఞాదిసేనో నామాయం. ఏత్త పన ఇతిసద్ధో వచనవచనీయసముదాయం నిదస్సేతి. తేనాహ “నామఞ్చేవ ఆపత్తి చా”తి, సజాతిసాధారణనామత్తా నామఞ్చేవ తేన తేన వీతిక్కమేనాపజ్జితబ్బత్తా ఆపత్తి చాతి అట్టో. ఇదమ్మి నిదస్సనమత్తమేవ “ఆపత్తియో”తి ఇమస్సాపి నామాదిభావేన ఇచ్చితబ్బత్తా. ఇతిసద్ధో వా ఆదిఅట్టో. ఏవఞ్చ కత్వా “కాయసంసగ్గన్తిఆదివచనేనాపీ”తిఆదికమ్మి సమత్థితం హోతి.

తయిదం కమ్మవాచాయ కేన వచనేన గహితన్తి అనుయోగం సన్ధాయ “తత్త్వా”తిఆదిమాహ. “ఆపత్తి”తి సబ్బసాధారణనామత్తా, వీతిక్కమేన ఆపజ్జితబ్బత్తా చ నామఞ్చేవ ఆపత్తి చ హోతీతి ఆహ “ఆపత్తియోతి వచనేనాపీ”తి. తస్మాతి యస్మా ఇదం పరివాసాదివినయకమ్మం వత్తువసేన, గోత్తవసేన, నామవసేన, ఆపత్తివసేన చ కాతుం వట్టతియేవ, తస్మా. ఏతేసూతి వత్తుఆదీసు, సుక్కవిస్సట్టిఆదీసు వా. వత్తం సమాదాతబ్బన్తి యథావుత్తేసు ద్వీసు పదేసు ఏకేనపి సమాదాతబ్బం. ద్వీహి పన సుసమాదిన్నంయేవ. తేనేవ వక్ఖతి “సమాదానేపి ఏసేవ నయో”తి (కజ్జ. అట్ట. నిదానవణ్ణనా).

ఆరోచేత్వాతి -

“అహం, భన్తే, ఏకం ఆపత్తిం ఆపజ్ఞం సఞ్చేతనికం సుక్కవిస్సట్టిం ఏకాహప్పటిచ్ఛన్నం, సోహం సజ్ఞం ఏకిస్సా ఆపత్తియా సఞ్చేతనికాయ సుక్కవిస్సట్టియా ఏకాహప్పటిచ్ఛన్నాయ ఏకాహపరివాసం యాచిం, తస్స మే సజ్ఞో ఏకిస్సా ఆపత్తియా సఞ్చేతనికాయ సుక్కవిస్సట్టియా ఏకాహప్పటిచ్ఛన్నాయ ఏకాహపరివాసం అదాసి, సోహం పరివసామి, వేదయామహం, భన్తే, వేదయతీతి మం సజ్ఞో ధారేత్తూ”తి (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨) -

ఏవమాదినా తం తం యోజనానురూపం ఆరోచేత్వా. ఇమఞ్చ పనత్తం గహేత్వా యాయ కాయచి భాసాయ ఆరోచేతుం వట్టతియేవ (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨). “పున ఆగతాగతానం భిక్షూనం ఆరోచేన్తేనా”తి ఇదం ఆగన్తుకం భిక్షుం సన్ధాయ వుత్తం. ఏత్త చ ఏకస్స ఆరోచేన్తేన అవసానే “వేదయతీతి మం ఆయస్మా ధారేత్తూ”, ద్వీన్నం “ఆయస్మన్తా ధారేన్తు”, తిణ్ణం “ఆయస్మన్తో ధారేన్తూ”తి వత్తబ్బం. వత్తభేదఞ్చ రత్తిచ్చేదఞ్చ అకత్వాతి “న, భిక్షవే, పారివాసికేన భిక్షునా సాదితబ్బం పకతత్తానం భిక్షూనం అభివాదనం

పచ్చపట్టాన”నిఆదినా (చూళవ. ౭౦) పారివాసికక్షుధకే యాని చతునవుతి వత్తాని వుత్తాని, తేసం భేదశ్చ, యో చ “తయో ఖో, ఉపాలి, పారివాసికస్స భిక్షునో రత్తిచ్చేదా సహవాసో విప్పవాసో అనారోచనా”తి (చూళవ. ౮౩) రత్తిచ్చేదో వుత్తో, తశ్చ అకత్వా.

అయం హేత్థ వినిచ్చయో - సచే (చూళవ. అట్ట. ౭౬) ఆగన్తుకా ముహుత్తం విస్సమిత్వా వా అవిస్సమిత్వా ఏవ వా విహరమజ్జేన గచ్ఛన్తి, తేసమ్మి ఆరోచేతబ్బం. సచే తస్స అజానంతస్సేవ గచ్ఛన్తి, అయశ్చ గతకాలే జానాతి, గత్వా ఆరోచేతబ్బం. సమ్మాపుణితుం అసక్కింతస్స రత్తిచ్చేదోవ హోతి, న వత్తభేదదుక్కటం. యేపి అన్తోవిహరం అప్పవిసిత్వా ఉపచారసీమం ఓక్కమిత్వా గచ్ఛన్తి, అయశ్చ నేసం ఛత్తసద్దం వా ఉక్కాసితసద్దం వా ఖిపితసద్దం వా సుత్వావ ఆగన్తుకభావం జానాతి, గత్వా ఆరోచేతబ్బం. గతకాలే జానంతేనాపి అనుబద్ధిత్వా ఆరోచేతబ్బమేవ. సమ్మాపుణితుం అసక్కింతస్స రత్తిచ్చేదోవ హోతి, న వత్తభేదదుక్కటం. యోపి రత్తియేవ ఆగత్వా రత్తియేవ గచ్ఛతి, సోపిస్స రత్తిచ్చేదం కరోతి. అజ్ఞాతత్తా పన వత్తభేదదుక్కటం నత్తి. సచే అజానిత్వావ అబ్బానం కరోతి, అకతమేవ హోతీతి కురున్దియం (చూళవ. అట్ట. ౭౬) వుత్తం. తస్మా అధికా రత్తియో గహేత్వా కాతబ్బం. అయం అపణ్ణకప్పటిపదా.

నదిఆదీసు నావాయ గచ్ఛంతమ్మి పరతీరే రితమ్మి ఆకాసే గచ్ఛంతమ్మి పబ్బతతలఅరజ్ఞాదీసు దూరే రితమ్మి భిక్షుం దిస్వా సచే “భిక్షా”తి వవత్థానం అత్తి, నావాదీహి వా గత్వా, మహాసద్దం కత్వా వా వేగేన అనుబద్ధిత్వా వా ఆరోచేతబ్బం, అనారోచేంతస్స రత్తిచ్చేదో చేవ వత్తభేదదుక్కటశ్చ. సచే వాయమన్తోపి సమ్మాపుణితుం వా సావేతుం వా న సక్కితి, రత్తిచ్చేదోవ హోతి, న వత్తభేదదుక్కటం.

అజ్ఞం కశ్చో విహరం గతేనపి భిక్షానం ఆరోచేతబ్బమేవ (చూళవ. అట్ట. ౭౬). సచే సబ్బే ఏకట్టానే రితే పస్సతి, ఏకట్టానే రితేనేవ ఆరోచేతబ్బం. అథ రుక్ఖమూలాదీసు విసుం విసుం రితా హోన్తి, తత్థ తత్థ గత్వా ఆరోచేతబ్బం. సశ్చిచ్చ అనారోచేంతస్స రత్తిచ్చేదో చ హోతి, వత్తభేదే చ దుక్కటం. అథ విచినన్తో ఏకచ్చే న పస్సతి, రత్తిచ్చేదోవ హోతి, న చ వత్తభేదదుక్కటం. సశ్చిచ్చ అనారోచేంతస్స పన రత్తిచ్చేదో చేవ హోతి, వత్తభేదే చ దుక్కటం.

తత్థేవాతి మాళకసీమాయమేవ. మాళకతో పన భిక్షాసు నిక్షన్తేసు ఏకస్సపి సన్తికే నిష్ఠిపితుం వట్టతి (చూళవ. అట్ట. ౯౭). మాళకతో నిక్షమిత్వా సతిం పటిలభన్తేన సహ గచ్ఛంతస్స సన్తికే నిష్ఠిపితుం. తేనాహ “ఏకపుగ్గలస్స వా సన్తికే”తి. సచే సోపి పక్కన్తో, అజ్ఞస్స యస్స మాళకే నారోచితం, తస్స ఆరోచేత్వా నిష్ఠిపితుం. **పకతత్తట్టానేతి** సజ్జకమ్మానం అరహట్టానే. **ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమిత్వాతి** (సారత్థ. టీ. చూళవగ్గ ౩.౯౭) భిక్షానం సజ్జాయనసద్దపవనూపచారవిజహనత్థం వుత్తం. **మహామగ్గతో ఓక్కమ్మాతి** మగ్గప్పటిపన్నభిక్షానం ఉపచారవిజహనత్థం వుత్తం. **గుమ్మేన వా వతియా వా పటిచ్చన్నట్టానేతి** దస్సనూపచారవిజహనత్థం వుత్తం. **వత్తం సమాదియిత్వా ఆరోచేతబ్బన్తి** వుత్తనయేనేవ వత్తం సమాదియిత్వా పరివాసో ఆరోచేతబ్బో. “ఆరోచేతబ్బ”న్తి పన సామజ్ఞోన వుత్తం. ఆరోచేంతేన చ సచే నవకతరో హోతి, “ఆవుసో”తి వత్తబ్బం. సచే వుడ్డతరో, “భన్తే”తి వత్తబ్బం. సచే అజ్ఞో కోచి భిక్షు కేనచిదేవ కరణీయేన తం తానం ఆగచ్ఛతి. సచే ఏస నం పస్సతి, సద్దం వా తస్స సుణాతి, ఆరోచేతబ్బం. అనారోచేంతస్స రత్తిచ్చేదో చేవ వత్తభేదో చ. తేనాహ “యమ్మి అజ్ఞం భిక్షుం పస్సతి, తస్సాపి ఆరోచేతబ్బమేవా”తి. అథ ద్వాదసహత్థం ఉపచారం ఓక్కమిత్వా అజానంతస్సేవ గచ్ఛతి, రత్తిచ్చేదో హోతియేవ, వత్తభేదో పన నత్తి. **ఉట్టితేతి** ఉగ్గతే. **యం సబ్బపరమం భిక్షున్తి** విహరతో నిక్షమన్తం వా ఆగన్తుకం వా సబ్బపరమం యం అజ్ఞం భిక్షుం పస్సతి. **తస్స ఆరోచేత్వా నిష్ఠిపితుం** అనారోచేంతస్స దుక్కటం సీయా, తం సన్ధాయ వుత్తం, న తు రత్తిచ్చేదం సన్ధాయ. ఇతరథా హి “విహరసీమాపరియాపన్నానం సబ్బేసం ఆరోచేత్వా”తి వదేయ్య. **యావ రత్తియో పూరేన్తి** యత్తకా రత్తియో ఆపత్తి పటిచ్చన్నా హోతి, తత్తకా రత్తియో యావ పూరేన్తి, తావ పరివత్తబ్బం. **సమన్తపాసాదికాయం** పన “ఏవం యత్తకాని దివసాని ఆపత్తి పటిచ్చన్నా హోతి, తత్తకాని, తతో అధికతరాని వా కుక్కుచ్చవినోదనత్థాయ పరివసిత్వా”తి వుత్తం. **విత్థారోతి** పపజ్జో.

ఇతరేసు పన ద్వీసూతి సుద్ధస్తపరివాసో, సమోధానపరివాసోతి ద్విన్నం మజ్జే. ఖన్ధకేతి సముచ్చయక్షన్ధకే (చూళవ. ౧౭౬ ఆదయో). చూళసుద్ధస్తో మహాసుద్ధస్తోతి ఏత్త యో ఉపసమ్మదతో (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౪౨) పట్టాయ అనులోమక్కమేన వా ఆరోచితదివసతో పట్టాయ పటిలోమక్కమేన వా “అసుకశ్చా అసుకశ్చా దివసం వా పక్షం వా మాసం వా సంవచ్చరం వా తవ సుద్ధభావం జానాసీ”తి పుచ్చియమానో “ఆమ, భన్తే, జానామి , ఏత్తకం నామ కాలం అహం సుద్ధో”తి వదతి, తస్స దిన్నో సుద్ధస్తపరివాసో “చూళసుద్ధస్తో”తి వుచ్చతి.

తం గహీత్వా పరివసస్తేన యత్తకం కాలం అత్తనో సుద్ధభావం జానాతి, తత్తకం అపనేత్వా అవసేసం మాసం వా ద్వేమాసం వా పరివసేతబ్బం. సచే “మాసమత్తం అసుద్ధోష్ఠీ”తి సల్లక్ఖేత్వా పరివాసం అగ్గహేసి, పరివసన్తో చ పున అజ్ఞాం మాసం సరతి, తమ్మి మాసం పరివసేతబ్బమేవ, పున పరివాసదానకిచ్చం నత్తి. అథ “ద్వేమాసం అసుద్ధోష్ఠీ”తి సల్లక్ఖేత్వా అగ్గహేసి, పరివసన్తో చ “మాసమత్తమేవాహం అసుద్ధోష్ఠీ”తి సన్నిట్టానం కరోతి, మాసమేవ పరివసేతబ్బం, పున పరివాసదానకిచ్చం నత్తి. అయిజ్ఞో సుద్ధస్తపరివాసో ఉద్ధమ్మి ఆరోహతి, హేట్టాపి ఓరోహతి, ఇదమస్స లక్ఖణం.

యో పన యథాపుత్తేన అనులోమప్పటిలోమవసేన పుచ్చియమానోపి రత్తిపరియన్తం (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨) న జానాతి నస్సరతి, రత్తిపరియన్తే వేమతికో వా హోతి, తస్స దిన్నో సుద్ధస్తపరివాసో “మహాసుద్ధస్తో”తి వుచ్చతి. తం గహీత్వా గహితదివసతో యావ ఉపసమ్మదదివసో, తావ రత్తియో గణేత్వా పరివసేతబ్బం. అయం ఉద్ధం నారోహతి, హేట్టా పన ఓరోహతి. తస్మా సచే పరివసన్తో రత్తిపరిచ్ఛేదే సన్నిట్టానం కరోతి “మాసో వా సంవచ్చరో వా మయ్ఘం ఆపన్నస్సా”తి, మాసం వా సంవచ్చరం వా పరివసేతబ్బం. ఏత్త చ కిశ్చాపి “ఏత్తకం కాలం అహం సుద్ధో”తి వదన్తస్స చూళసుద్ధస్తో దీయతి, తథాపి నియమేనేవ జాననాభావా “దువిధోపి చేస...పే.... దాతబ్బో”తి వుత్తం. తస్స దానవిధి ఖన్ధకే ఆగతోతి తస్స దువిధస్సాపి సుద్ధస్తస్స దానవిధి “తేన, భిక్షవే, భిక్షునా సజ్ఘం ఉపసజ్ఘమిత్వా...పే.... ఏవమస్స వచనీయో”తిఆదినా సముచ్చయక్షన్ధకే (చూళవ. ౧౭౬) ఆగతో. తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బోతి అధిప్పాయో. ఏస నయో వినిచ్చయకథా పన విత్థారతో సమన్తపాసాదికాయం వుత్తాతి ఏత్థాపి.

ఓధునిత్వా అవధుయ పహాయ సమోధానో ఓధానసమోధానో. చిరప్పటిచ్చన్నానం అగ్గేన సమోధానో అగ్గసమోధానో. మిస్సకానం సమోధానో మిస్సకసమోధానో. ఇదాని తం తివిధమ్మి సమోధానపరివాసం సజ్ఞేపతో దస్సేతుం “తత్థా”తిఆదిమాహ. అన్తరాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పటిచ్చాదేన్తస్సాతి యో పరివాసం గహీత్వా అనిక్ఖిత్తవత్తో హుత్వా పరివసన్తో అపరినిట్టితేయేవ పరివాసే అన్తరా వేమజ్జే సజ్ఞాదిసేసాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పటిచ్చాదేతి, తస్స. పరివుత్థదివసేతి లక్ఖణవచనమేతం, తేన “మానత్తచిణ్ణదివసే చా”తిపి వుత్తమేవ హోతి. మక్ఖేత్వాతి ఇత్తిచతుత్తేన కమ్మేన మూలాయ పటికస్సనవసేన మక్ఖేత్వా. సమోదహిత్వాతి మూలాపత్తిట్టానే రపేత్వా, పక్ఖిపిత్వాతి అత్తో. దాతబ్బపరివాసోతి “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో”తిఆదినా ఇత్తిచతుత్తేన కమ్మేన దాతబ్బపరివాసో. ఇదం వుత్తం హోతి – యో పటిచ్చన్నాయ ఆపత్తియా పరివాసం గహీత్వా పరివసన్తో (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౪౩) వా మానత్తారహో వా మానత్తం చరన్తో వా అబ్బానారహో వా అనిక్ఖిత్తవత్తో అజ్ఞాం ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పురిమాపత్తియా సమా వా ఉనతరా వా రత్తియో పటిచ్చాదేతి, తస్స మూలాయ పటికస్సనేన తే పరివుత్థదివసే చ మానత్తచిణ్ణదివసే చ సబ్బే ఓధునిత్వా అదివసే కత్వా పచ్చా ఆపన్నాపత్తిం మూలాపత్తియం సమోధాయ పరివాసో దాతబ్బోతి.

సచే పన అన్తరాపత్తి మూలాపత్తితో అతిరేకప్పటిచ్చన్నా హోతి (చూళవ. అట్ట. ౧౦౨), తం మూలాపత్తిం కత్వా తత్త ఇతరం సమోధాయ పరివాసో దాతబ్బో. సచే పన అన్తరాపత్తి అప్పటిచ్చన్నా హోతి, మూలాయ పటికస్సనం అకత్వా పుట్టే గహితపరివాసేనేవ పరివసేతబ్బం.

యా ఏకా వా...పే.... సబ్బచిరప్పటిచ్చన్నాయోతి యా ఏకా వా ఆపత్తి సబ్బచిరప్పటిచ్చన్నా, యా ద్వే వా తిస్సో వా సమ్మహులా వా ఆపత్తియో సబ్బచిరప్పటిచ్చన్నాయోతి అట్టో. తాసన్తి సబ్బచిరప్పటిచ్చన్నానం ఆపత్తీనం. దానవిధి పనస్స ఖన్ధకే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

యస్స పన సతం ఆపత్తియో దసాహపటిచ్చన్నా, అపరమ్మి సతం ఆపత్తియో దసాహపటిచ్చన్నా, అపరమ్మి సతం ఆపత్తియో దసాహపటిచ్చన్నాతి ఏవం దసక్ఖత్తుం కత్వా ఆపత్తిసహస్సం దివససతపటిచ్చన్నం హోతి, తేన కిం కాతబ్బన్తి? సబ్బం సమోదహిత్యా దస దివసే పరివసితబ్బం. ఏవం ఏకేనేవ దసాహేన దివససతమ్మి పరివసితమేవ హోతి. వుత్తమ్మి చేతం -

“దససతం రత్తిసతం, ఆపత్తియో ఛాదయిత్వాన;

దస రత్తియో వసిత్యాన, ముచ్చేయ్య పారివాసికో”తి. (పరి. ౪౭౭);

అయం అగ్గసమోధానో నామ.

ఇదాని మిస్సకసమోధానం నిర్దీశితుం “మిస్సకసమోధానో నామా”తిఆదిమాహ. తత్తాయం నయో -

“అహం, భన్తే, సమ్మహులా సజ్ఞాదిసేసా ఆపత్తియో ఆపజ్జం ఏకం సుక్కవిస్సట్ఠిం, ఏకం కాయసంసగ్గం, ఏకం దుట్టుల్లవాచం, ఏకం అత్తకామం, ఏకం సఞ్చరిత్తం, ఏకం కుటికారకం, ఏకం విహారకారకం, ఏకం దుట్టదోసం, ఏకం అఙ్గాభాగియం, ఏకం సజ్ఞభేదం, ఏకం భేదానువత్తకం, ఏకం దుబ్బచం, ఏకం కులదూసకం, సోహం, భన్తే, సజ్ఞం తాసం ఆపత్తీనం సమోధానపరివాసం యాచామీ”తి -

తిక్ఖత్తుం యాచాపేత్వా తదనురూపాయ కమ్మవాచాయ పరివాసో దాతబ్బో. ఏత్థ చ “సజ్ఞాదిసేసా ఆపత్తియో ఆపజ్జం నానావత్తుకాయో”తిపి “సజ్ఞాదిసేసా ఆపత్తియో ఆపజ్జ”న్తిపి ఏవం పుట్టే వుత్తనయేన వత్తువసేనపి గోత్తవసేనపి నామవసేనపి ఆపత్తివసేనపి యోజేత్వా కమ్మవాచం కాతుం వట్టతియేవాతి. అయం మిస్సకసమోధానో. సబ్బపరివాసకమ్మవాచావసానే పన నిక్ఖిత్తానిక్ఖిత్తవత్తాదికథా పురిమనయేనేవ వేదితబ్బా. తివిధేపి సమోధానపరివాసే అత్తమత్తస్సేవ వుత్తత్తా, వినిచ్చయాదీనం వా అనామట్టత్తా “అయం తివిధేపి సమోధానపరివాసే సజ్ఞేపకథా”తి వుత్తం. మహావిసయత్తా సమోధానవిచారణాయ సా నిరవసేసా కుతో లద్దబ్బాతి ఆహ “విత్థారో”తిఆది.

ఛారత్తన్తి రా సద్దో తీయతి చిజ్జతి ఏత్థాతి రత్తి, సత్తానం సద్దస్స వూపసమనకాలోతి అట్టో, ఛ రత్తియో సమాహటా, ఛన్నం రత్తీనం వా సమాహారో ఛరత్తం, ఛరత్తమేవ ఛారత్తం, అవయవబ్యతిరేకేన సముదాయస్సాభావతో ఛ రత్తియోతి అట్టో వుత్తో.

పరివాసం అదత్వా మానత్తమేవ దాతబ్బన్తి యస్మా ఆపత్తి అప్పటిచ్చన్నా, యస్మా చ ఆపన్నభావేనేవ మానత్తారహో హోతి, తస్మా పరివాసం అదత్వా కేవలం మానత్తమేవ దాతబ్బం. యం పటిచ్చన్నాయ ఆపత్తియో పరివుత్థపరివాసస్స దీయతి, ఇదం పటిచ్చన్నమానత్తం నామాతి ఆహ “యస్స పటిచ్చన్నా హోతి”తిఆది. ఇదన్తి పటిచ్చన్నమానత్తం. ఇధాతి ఇమస్మిం వాక్యే. కథం పన తేసం ద్విన్నం మానత్తానం దానవిధి చ వినిచ్చయకథా చ వేదితబ్బాతి ఆహ “ఉభిన్నమ్మి పనా”తిఆది.

అయన్తి వక్ఖమానం సన్ధాయాహ. పరివాసే వుత్తప్పకారం పదేసన్తి పరిక్ఖిత్తస్స విహరస్స పరిక్ఖేపతో , అపరిక్ఖిత్తస్స పరిక్ఖేపారహట్టానతో ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కుమిత్వా మహామగ్గతో ఓక్కమ్మ గుమ్మేన వా వతియా వా పటిచ్చన్నట్టానం. సమాదియిత్వాతి అన్తోఅరుణేయేవ సమాదియిత్వా. ఆరోచేత్వాతి -

“అహం, భస్తే, ఏకం ఆపత్తిం ఆపజ్జం సశ్చోతనికం సుక్కవిస్సట్టిం అప్పటిచ్చన్నం, సోహం, భస్తే, సజ్జం ఏకిస్సా ఆపత్తియా సశ్చోతనికాయ సుక్కవిస్సట్టియా అప్పటిచ్చన్నాయ ఛారత్తం మానత్తం యాచిం , తస్స మే సజ్జో ఏకిస్సా ఆపత్తియా సశ్చోతనికాయ సుక్కవిస్సట్టియా అప్పటిచ్చన్నాయ ఛారత్తం మానత్తం అదాసి, సోహం మానత్తం చరామి, వేదయామహం, భస్తే, వేదయతీతి మం సజ్జో ధారేత్తూ”తిఆదినా (చూళవ. అట్ట. ౯౭) –

ఆపత్తిదివసానురూపం ఆరోచేత్వా. ఇమశ్చ పన అత్తం గహేత్వా (చూళవ. అట్ట. ౯౭) యాయ కాయచి భాసాయ ఆరోచేతుం వట్టతియేవ. ఆరోచితకాలతో పట్టాయ చ ఏకం భిక్షుం రపేత్వా సేసేహి సతి కరణీయే గన్తుమ్మి వట్టతి. అరుణే ఉట్టితే తస్స భిక్షుస్స సన్నికే వత్తం నిక్ఖిపితబ్బం. సచే సోపి కేనచి కమ్మేన పురే అరుణేయేవ గచ్ఛతి, అజ్ఞాం విహారతో నిక్ఖంతం వా ఆగన్తుకం వా యం పరమం పస్సతి, తస్స సన్నికే ఆరోచేత్వా నిక్ఖిపితబ్బం. అయశ్చ యస్మా గణస్స ఆరోచేత్వా, భిక్షూనశ్చ అత్తిభావం సల్లక్ఖేత్వావ వసి, తేనస్స ఊనే గణే చరణదోసో వా విప్పవాసో వా న హోతి. సచే పన కశ్చి న పస్సతి, విహారం గన్తా యం పరమం పస్సతి, తస్స ఆరోచేత్వా నిక్ఖిపితబ్బం. తేనాహ “తతో తేసు గతేసు వా అగతేసు వా పురిమనయేన పటిపజ్జితబ్బ”న్తి.

యత్థి సియాతి యస్సం సమానసంవాసకసీమాయం వీసతిగణో భిక్షుసజ్జో అత్తి. అవ్హతబ్బోతి అబ్బానకమ్మవసేన పక్కోసితబ్బో. అబ్బానకమ్మం పన కథన్తి ఆహ “అబ్బానకమ్మం పనా”తిఆది. పాళివసేనాతి “సుణాతు మే, భస్తే, సజ్జో”తిఆదినా (చూళవ. ౧౦౧) పాళివసేన. వినిచ్చయవసేనాతి “అబ్బన్తేహి చ పరమం అబ్బానారహో కాతబ్బో. అయశ్చో నిక్ఖిత్తవత్తత్తా పకతత్తట్టానే రితో, పకతత్తస్స చ అబ్బానం కాతుం న వట్టతి, తస్మా వత్తం సమాదపేతబ్బో. వత్తే సమాదిన్నే అబ్బానారహో హోతి. తేనాపి వత్తం సమాదియిత్వా ఆరోచేత్వా అబ్బానం యాచితబ్బం. అనిక్ఖిత్తవత్తస్స పన వత్తసమానకిచ్చం నత్తి. సో హి ఛారత్తాతిక్కమేనేవ అబ్బానారహో హోతి”తిఆదినా (చూళవ. అట్ట. ౯౭) వినిచ్చయవసేన. తం పనేతం సబ్బం పరివాసాదికమ్మం పాళివసేన (చూళవ. ౭౦) చ అట్టకథావసేన (చూళవ. అట్ట. ౭౦, ౯౭) చ సువిశ్లేయ్యత్తా అతివిత్థారభయేన న విత్థారయిష్టు, అత్తికేహి పన తతోవ గహేతబ్బం. ఇమస్స పన కమ్మస్స వీసతివగ్గకరణీయత్తా తతో ఊనతరేన కతం కుప్పతి. తేనాహ “ఏకేనాపి చే...పే... అనబ్బితో”తి. అయన్తి అయం యథావుత్తా. సామీచీతి వత్తం.

ఇతి కట్టావితరణీయా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్జాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

సజ్ఞాదిసేసవణ్ణనా నిట్టితా.

అనియతకణ్డం

౧. పఠమఅనియతసిక్తాపదవణ్ణనా

“మాతుగామేనా”తి వత్వా పున “ఏకాయా”తి వుత్తత్తా “మాతుగామసభృతాయ ఏకాయ ఇత్తియా”తి వుత్తం. రహోతి అప్పకాసం. అప్పకాసతా చ యో అనాపత్తిం కరోతి, తస్య అపచ్ఛక్ష్టభావతోతి ఆహ “చక్ష్వస్స రహో”తి. నను “రహో నామ చక్ష్వస్స రహో, సోతస్స రహో. చక్ష్వస్స రహో నామ న సక్కా హోతి అక్ష్తిం వా నిఖణియమానే, భముకం వా ఉక్తిపియమానే, సీసం వా ఉక్తిపియమానే పస్సితుం. సోతస్స రహో నామ న సక్కా హోతి పకతికథా సోతు”ని పదభాజనపాళియం సోతస్స రహోతి ఆగతం, అథ కస్మా తం అవత్వా “చక్ష్వస్స రహో”తి ఏత్తకమేవ వుత్తన్తి ఆహ “కిఞ్చాపీ”తిఆది. ఇమినా పాళియం “సోతస్స రహో”తి ఇదం అత్తుద్ధారవసేన వుత్తన్తి దస్సేతి. అథ కథమేతం విజ్ఞాయతి “చక్ష్వస్సేవ రహో ఇథ అధిప్పేతో”తి? “పటిచ్చన్నే ఆసనే”తి వచనతో “సక్కా హోతి మేధునం ధమ్మం పటిసేవితు”ని (పారా. ౪౪౫) చ వుత్తత్తా. తేనేవాహ “సచేపీ”తిఆది. “పిహితకవాటస్సా”తి (సారత్థ. టీ. ౨.౪౪౪-౪౪౫) ఇమినా పటిచ్చన్నభావతో చక్ష్వస్స రహోసబ్బావం దస్సేతి. అపిహితకవాటస్స (పారా. అట్ట. ౨.౪౪౪-౪౪౫) పన ద్వారే నిసినో అనాపత్తిం కరోతి, న కేవలం అపిహితకవాటస్స గబ్బస్స ద్వారే నిసినోవ అనాపత్తిం కరోతి, అన్తోద్వాదసహజ్ఞే ఓకాసే నిసినోపీతి వేదితబ్బో. తేనాహ “యత్థ పన సక్కా దట్ట”నిఆది. యస్మా నిసీదిత్వా నిద్దాయన్తో కపిమిద్ధపరేతో కఞ్చి కాలం చక్ఖాని ఉమ్మీలేతి, కఞ్చి కాలం నిమీలేతి, న చ మహానిద్ధం ఓక్కమతి, తస్మా “నిద్దాయన్తోపి అనాపత్తిం కరోతి”తి వుత్తం. నిపజ్జిత్వా నిద్దాయన్తో పన తాదిసో న హోతితి ఆహ “నిపజ్జిత్వా నిద్దాయన్తోపి న కరోతి”తి, అనాపత్తిం న కరోతితి అత్తో. మేధునస్స మాతుగామో దుతియో న హోతి. ఇత్తియో హి అఙ్గామఙ్గాస్సా వజ్జం పటిచ్చాదేన్తి. తేనేవ వేసాలియం (పారా. ౭౬-౭౭) మహావనే ద్వారం వివరిత్వా నిపన్నే భిక్కుమ్హి సమ్మహులా ఇత్తియో యావదత్థం కత్వా పక్కమింసు. తేనాహ “ఇత్థీనం పన సతమ్మి న కరోతి”తి. తం కమ్మన్తి అజ్ఞాచారకమ్మం. యస్మా నిసీదిత్వావ నిపజ్జతి, తస్మా నిపజ్జనమ్మి అన్తోకత్వా “నిసజ్జం కప్పేయ్యా”తి వుత్తన్తి దస్సేతుం “ఏత్థి చా”తిఆదిమాహ. తిణ్ణం ధమ్మానం అఙ్గాతరేన కారేతబ్బోతి నిసజ్జం పటిజానమానస్స తిణ్ణం ధమ్మానం అఙ్గాతరసమాయోగో హోతియేవాతి వుత్తం. పారాజికేన, పన సజ్ఞాదిసేసేన చ పాచిత్తియేన చ తేనాకారేన నిసజ్జం పటిజానమానోవ కారేతబ్బో. న అప్పటిజానమానోతి నిసజ్జం అప్పటిజానమానో తిణ్ణం ధమ్మానం అఙ్గాతరేన న కారేతబ్బోతి. అలజ్జీపి హి పటిజానమానోవ ఆపత్తియా కారేతబ్బో. యావ న పటిజానాతి, తావ “నేవ సుద్ధో”తి వా “న అసుద్ధో”తి వా వత్తబ్బో, వత్తానుసద్ధినా పన కారేతబ్బోతి. వుత్తత్తోతం -

“పటిఙ్గా లజ్జీసు కతా, అలజ్జీసు ఏవం న విజ్జతి;

బహుమ్మి అలజ్జీ భాసేయ్య, వత్తానుసద్ధితేన కారయే”తి. (పరి. ౩౫౯);

న కేవలం తిణ్ణం ధమ్మానం అఙ్గాతరేన చోదనాయమేవ ఏవం పటిఙ్గాయ కారేతబ్బో, అథ ఖో నిసజ్జాదినా ఆకారేన సద్ధిం చోదనాయపీతి దస్సేతుం “యేన వా సా సద్ధేయ్యవచసా ఉపాసికా వదేయ్య, తేన సో భిక్కు కారేతబ్బో”తి వుత్తం. తేనేవాహ “నిసజ్జాదీసు ఆకారేసు”తిఆది. ఏత్థి చ “పటిజానమానో”తి అవుత్తేపి అధికారత్తా “పటిజానమానోవ తేన సో భిక్కు కారేతబ్బో”తి వుత్తం. తథారూపాయ (సారత్థ. టీ. ౨.౪౪౪-౪౪౫) ఉపాసికాయ వచనే అఙ్గాధత్తాభావతో దిట్టం నామ తథాపి

హోతి, అజ్ఞాధాపి హోతి దస్సనే అజ్ఞాధత్తసమ్భవం దస్సేతి. అనేకంసికతాయ న నియతోతి అనియతో. తేనాహ “తిణ్ణం ఆపత్తిన”నిఆది.

రహోనిసజ్జస్సాదేన మాతుగామస్స సన్తికం గన్తుకామో అక్ఖం అజ్ఞోతి, దుక్కటం. నివాసనం నివాసేతి, కాయబన్ధనం బన్ధతి, చీవరం పారుపతి, సబ్బత్థ పయోగే పయోగే దుక్కటం. గచ్ఛతి, పదవారే పదవారే దుక్కటం. గన్త్యాన నిసీదతి, దుక్కటమేవ. తేనాహ “మేఘునధమ్మసన్నిస్సితకిలేససజ్ఞాతేనా”తిఆది. ఏత్థ చ రహోనిసజ్జస్సాదస్స అసతిపి మేఘునరాగభావే తప్పటిబద్ధకిలేసత్తా వుత్తం “మేఘునధమ్మసన్నిస్సితకిలేససజ్జాతేనా”తి. తేనేవ సన్నిస్సితగ్గహణం కతం. రహస్సాదేనాతి “ఇత్థన్నామాయ సద్ధిం రహో నిసీదిత్వా హసితలపితాదికం కరేయ్య”న్తి ఉప్పన్న అస్సాదహేతు . నిసజ్ఞాయ పాచిత్తియం అసతి ఉపచారగతే నిపజ్జిత్వా అనిద్దాయన్తే అనన్తే విజ్ఞాపురిసేతి అధిప్పాయో. సచే సా ఇత్థీ కేనచి కరణీయేన ఉట్ఠాయుట్ఠాయ పునప్పునం నిసీదతి, నిసజ్ఞాయ నిసజ్ఞాయ పాచిత్తియం. యం సన్ధాయ గతో, సా న దిట్ఠా, అజ్ఞా ఆగన్త్యా నిసీదతి, అస్సాదే ఉప్పన్నే పాచిత్తియం. సచే సమ్మహులా ఆగచ్ఛన్తి, మాతుగామగణనాయ పాచిత్తియం. సచే ఉట్ఠాయుట్ఠాయ పునప్పునం నిసీదన్తి, నిసజ్ఞాగణనాయపి పాచిత్తియాని. అనియమేత్వా “దిట్ఠదిట్ఠాయ సద్ధిం రహస్సాదం కప్పిస్సామీ”తి గన్త్యా నిసిన్నస్సాపి ఆగతాగతానం వసేన, పునప్పునం నిసజ్ఞాయ వసేన చ వుత్తనయేనేవ ఆపత్తియో వేదితబ్బా. వుత్తప్పకారే పురిసేతి అనన్తే విజ్ఞాపురిసే. ఉపచారగతే సతీతి ద్వాదసహత్థబ్బన్తరగతే సతి. సచే సుద్ధచిత్తేన గన్త్యా నిసిన్నస్స సన్తికం ఆగన్త్యా నిసిన్నాయ ఇత్తియా రహస్సాదో ఉప్పజ్జతి, ఏవమ్మి అనాపత్తి.

పరమఅనియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియఅనియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నహేవ ఖో పన పటిచ్చన్నన్తి ఏత్థ పన యమ్మి బహి పరిక్ఖేత్తం అన్తో వివటం పరివేణజ్ఞణాది, తమ్మి అన్తోగధన్తి వేదితబ్బం. “ఏవరూపజ్ఞో రానం అప్పటిచ్చన్నేయేవ గహిత”న్తి మహాపచ్చరియం (పారా. అట్ట. ౨.౪౨౩) వుత్తం. సజ్ఞాదిసేసేన వాతి కాయసంసగ్గదుట్టుల్లోభాసనసజ్ఞాతేన సజ్ఞాదిసేసేన వా. తేనేవ హి పదభాజనే “సా చే ఏవం వదేయ్య ‘అయ్యో, మయా దిట్టో నిసిన్నో మాతుగామేన సద్ధిం కాయసంసగ్గం సమాపజ్జన్తో””తిఆది (పారా. ౪౨౫) వుత్తం. ఇదం సిక్ఖాపదం దుట్టుల్లవాచావసేన ఆగతం. దుట్టుల్లవాచఇచ్చ సుత్వా తం మాతుగామోపి న పటిచ్చాదేతి. తథా హి దుట్టుల్లవాచాసిక్ఖాపదే (పారా. ౨౮౩ ఆదయో) యా పన తా ఇత్తియో హిరిమనా, తా నిక్ఖమిత్వా భిక్ఖా ఉజ్జాపేసుం, తస్మా ఇథ ఇత్థీపి అనాపత్తిం కరోతీతి ఆహ “ఇత్థీపీ”తి. అథ వా ఇథ అప్పటిచ్చన్నత్తా ఇత్థీపి అనాపత్తిం కరోతి, పరమే పన పటిచ్చన్నత్తా ఇత్తిసతమ్మి అనాపత్తిం న కరోతీతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. అనన్తో అబధిరోతి ఏత్థ కాయసంసగ్గవసేన అనన్తో వుత్తో, దుట్టుల్లవాచావసేన అబధిరో.

సముట్ఠానాదీసు ఇదం సిక్ఖాపదం తిసముట్ఠానం - కాయచిత్తతో వాచాచిత్తతో కాయవాచాచిత్తతో సముట్ఠాతి, కిరియం, సజ్ఞావిమోక్షం, సచిత్తకం, లోకవజ్జం, కాయకమ్మం, వచీకమ్మం, అకుసలచిత్తం, సుఖమజ్జత్తవేదనాహి ద్వివేదనం. తేనాహ “సముట్ఠానాదీని పనేత్థ అదిన్నా దానసదిసానేవా”తి. ఏత్థ చ కాయసంసగ్గం సమాపజ్జన్తో దుట్టుల్లమ్మి భణతి, దుట్టుల్లం భణన్తో నిసీదతి చాతి “కాయవాచాచిత్తతో చ సముట్ఠాతీ”తి వుత్తం, దుట్టుల్లమేవ వా సన్ధాయ వుత్తన్తి గహేతబ్బం.

దుతియఅనియతసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

“అనియతుద్దేసో చాయం దిట్టాదిసమూలకచోదనాయ వత్తుం పటిజానమానోవ ఆపత్తియా కారేతబ్బో, న ఇతరోతి
ఆపత్తిరోపనారోపనలక్ష్మణదస్సనత్థం వుత్తో”తి వదన్తి.

ఇతి కట్టావితరణియా పాతిమోక్తవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

అనియతవణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సగ్గియకణ్డం

౧. చీవరవగ్గో

౧. కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నిట్టితచీవరస్మిన్ని (పారా. అట్ట. ౨.౪౬౨-౪౬౩) నిట్టితజ్ఞా తం చీవరజ్ఞాతి నిట్టితచీవరం, నిట్టితే ఆనిసంసమూలకే చీవరే, పచ్చాసాచీవరే చాతి అట్టో. యస్మా పన తం చీవరం కరణేనపి నిట్టితం హోతి నాసనాదీహిపి, తస్మా “సూచికమ్మపరియోసానేన వా”తిఆది వుత్తం. తత్త యం కిజ్జీ సూచియా కత్తబ్బం పాసకపట్టగణ్ణికపట్టపరియోసానకమ్మం, తం సూచికమ్మపరియోసానం నామ, తేన. నట్టన్తి చోరాదీహి హటం. ఏతమ్మి హి కరణపలిబోధస్స నిట్టితత్తా “నిట్టిత”న్తి వుచ్చతి. వినట్టన్తి ఉపచికాదీహి ఖాదితం. దడ్డన్తి అగ్గినా దడ్డం. చీవరాసా వా ఉపచ్చిన్నాతి “అసుకస్మిం నామ కులే చీవరం లభిస్సామీ”తి యా చీవరాసా ఉప్పన్నా హోతి, సా ఉపచ్చిన్నా. ఏతేసమ్మి కరణపలిబోధస్సేవ నిట్టితత్తా నిట్టితభావో వేదితబ్బో. తేనాహ “ఇమేసు వా”తిఆది. ఏతేన చీవరపలిబోధాభావో వుత్తో. తేనాహ “చీవరస్స కరణపలిబోధే ఉపచ్చిన్నేతి అత్తో”తి. కథమేతం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “అత్తతకథినస్స హీ”తిఆది. పజ్ఞానిసంసే అజ్ఞాత్థ గన్తుం అదత్వా సజ్ఞణ్ణనట్టేన కథినం, ధిరన్తి అట్టో, అత్తతం కథినం యేన సో అత్తతకథినో, తస్స అత్తతకథినస్స. హీతి కారణత్తే నిపాతో. తావ కథినానిసంసం లభతీతి ఏత్త యో అత్తతకథినో భిక్షూతి అజ్ఞాహరితబ్బం, తావ సో అత్తతకథినో భిక్షూతి వేదితబ్బో, అనామన్తచారాదికం కథినానిసంసం లభతీతి అట్టో. “అత్తతకథినస్స భిక్షునో”తి ఇదం వా “అత్తతకథినో భిక్షూ”తి విభత్తివిపరిణామం కత్వా యోజేతబ్బం. ఇదం వుత్తం హోతి – చీవరపలిబోధో ఆవాసపలిబోధోతి ద్వే పలిబోధా. తేసు ఏకపలిబోధేపి సతి యస్మా అనామన్తచారాదికం ఆనిసంసం లభతి, నాసతి. కస్మా? “నిట్టితచీవరస్మిన్ని”న్తి ఏతస్స చీవరస్స కరణపలిబోధే ఉపచ్చిన్నేతి అయమత్తో విజ్ఞాయతీతి. సజ్ఞస్సాతి సజ్ఞేన. కత్తరి చేతం సామివచనం. ఉబ్బతేతి అట్టన్నం మాతికానమజ్ఞాతరేన, అన్తరుబ్బారేన వా ఉద్ధటే.

తత్తాతి తస్మిం కథినే. ఉబ్బారో ఉద్ధరణం. పురిమవస్సంవుట్టే తింసమత్తే పావేయ్యకే భిక్షూ ఉద్దిస్స “అనుజానామి, భిక్షవే, వస్సంవుట్టానం భిక్షూనం కథినం అత్తరితు”న్తి కథినక్ఖన్ధకే (మహావ. ౩౦౬) భగవతా కథినస్స అనుజ్ఞాతత్తా “అయజ్ఞో కథినత్థారో నామ...పి... అనుజ్ఞాతో”తి వుత్తం. తత్త పురిమవస్సంవుట్టానన్తి వస్సచ్చేదం అకత్వా పురిమవస్సంవుట్టానన్తి అట్టో. ఏతేన వుట్టవస్సవసేన తావ పురిమికాయ వస్సం ఉపగతాయేవ కథినత్థారం లభన్తి, న పచ్చిమికాయ ఉపగతాతి దస్సేతి. వుట్టవస్సవసేన తావ ఏవం హోతు, గణనవసేన తం కిత్తకా లభన్తీతి ఆహ “సో”తిఆది. సోతి కథినత్థారో. సబ్బన్తిమేన పరిచ్ఛేదేనాతి గణనవసేన పచ్చిమకోటియా. పజ్ఞాన్నం జనానం వట్టతీతి పచ్చిమకోటియా చత్తారో కథినదుస్సస్స దాయకా, ఏకో పటిగ్గాహకోతి పజ్ఞాన్నం జనానం వట్టతి. కేచి పన “పజ్ఞావగ్గకరణీయత్తా పజ్ఞాన్నం జనానం వట్టతీతి వుత్త”న్తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం “తత్త, భిక్షవే, య్వాయం చతువగ్గో భిక్షుసజ్ఞో రపేత్వా తీణి కమ్మాని ఉపసమ్మదం పవారణం అబ్బాన”న్తి చమ్పేయ్యక్ఖన్ధకే (మహావ. ౩౮౮) వుత్తత్తా. తస్మాతి యస్మా వుట్టవస్సవసేన పురిమవస్సంవుట్టానం అనుజ్ఞాతో, యస్మా చ సబ్బన్తిమేన పరిచ్ఛేదేన పజ్ఞాన్నం జనానం వట్టతి, తస్మా. యత్థాతి యస్మిం విహారే. ఆనిసంసేతి అనామన్తచారాదికే కథినానిసంసే. అథ పన చత్తారో భిక్షూ వస్సం ఉపగతా, ఏకో పరిపుణ్ణవస్సో

సామణేరో సచే పచ్చిమికాయ ఉపసమ్మజ్జతి, గణపూరకో చేవ హోతి, ఆనిసంసజ్జా లభతి. తయో భిక్షూ, ద్వే సామణేరా, ద్వే భిక్షూ, తయో సామణేరా, ఏకో భిక్షు, చత్తారో సామణేరాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో.

ఖింతకే వుత్తాయ ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయాతి -

“సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, ఇదం సజ్ఞస్స కథినదుస్సం ఉప్పన్నం. యది సజ్ఞస్స పత్తకల్లం, సజ్ఞో ఇమం కథినదుస్సం ఇత్తన్నామస్స భిక్షునో దదేయ్య కథినం అత్థరితుం, ఏసా ఇత్తి. సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, ఇదం సజ్ఞస్స కథినదుస్సం ఉప్పన్నం, సజ్ఞో ఇమం కథినదుస్సం ఇత్తన్నామస్స భిక్షునో దేతి కథినం అత్థరితుం. యస్సాయస్మతో ఖమతి ఇమస్స కథినదుస్సస్స ఇత్తన్నామస్స భిక్షునో దానం కథినం అత్థరితుం, సో తుణ్ణస్స. యస్స నక్ఖమతి, సో భాసేయ్య. దిన్నం ఇదం సజ్ఞేన కథినదుస్సం ఇత్తన్నామస్స భిక్షునో కథినం అత్థరితుం, ఖమతి సజ్ఞస్స, తస్మా తుణ్ణీ, ఏవమేతం ధారయామీ”తి (మహావ. 302) -

ఏవం కథినక్ఖంతకే వుత్తాయ ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ. **కథినత్థారహస్సాతి** కథినం అత్థరితుం భబ్బస్స. సో చ భో పుబ్బకరణజాననాదీహి అట్టహి అట్టేహి సమన్నాగతోతి వేదితబ్బో. వుత్తజ్ఞోతం వినయవినిచ్చయే “అట్టధమ్మకోవిదో భిక్షు, కథినత్థారమరహతీ”తి. **పరివారేపి** (పరి. 40౯) వుత్తం -

“అట్టహట్టేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో భబ్బో కథినం అత్థరితుం. కతమేహి అట్టహట్టేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో భబ్బో కథినం అత్థరితుం? పుబ్బకరణం జానాతి, పచ్చద్ధారం జానాతి, అధిట్టానం జానాతి, అత్థారం జానాతి, మాతికం జానాతి, పలిబోధం జానాతి, ఉద్ధారం జానాతి, ఆనిసంసం జానాతి, ఇమేహి అట్టహట్టేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో భబ్బో కథినం అత్థరితు”న్తి.

ఏత్థ చ పుబ్బకరణం నామ ధోవనవిచారణచ్చేదనబద్ధనసీబ్బనరజనకప్పకరణం. **పచ్చద్ధారో** నామ పురాణసజ్ఞాటిఆదీనం పచ్చద్ధరణం. **అధిట్టానం** నామ కథినచీవరాధిట్టానం. **అత్థారో** నామ కథినత్థారో. **మాతికా** నామ అట్ట మాతికా. **పలిబోధో** నామ ఆవాసపలిబోధో చీవరపలిబోధోతి ద్వే పలిబోధా. **ఉద్ధారో** నామ పక్కమనంతికాదయో. **ఆనిసంసో** నామ పజ్ఞానిసంసా.

యం పన సమంతపాసాదికాయం (మహావ. అట్ట. 30౬) వుత్తం “కథినం పన కేన అత్థరితబ్బం? యస్స సజ్ఞో కథినచీవరం దేతి, సజ్ఞేన పన కస్స దాతబ్బం? యో జిణ్ణచీవరో హోతి, సచే బహూ జిణ్ణచీవరా హోన్తి, వుడ్డస్స దాతబ్బం. వుడ్డేసుపి యో మహాపరిసో తదహేవ చీవరం కత్వా అత్థరితుం సక్కోతి, తస్స దాతబ్బం. సచే వుడ్డో న సక్కోతి, నవకతరో సక్కోతి, తస్స దాతబ్బం. అపిచ సజ్ఞేన మహాథేరస్స సజ్ఞహం కాతుం వట్టతి, తస్మా ‘తుమ్హే, భన్తే, గణ్ణథ, మయం కత్వా దస్సామా’తి వత్తబ్బ”న్తి, తమ్మి కథినత్థారారహంయేవ గహేత్వావ దాతబ్బం. దేన్తేన పన తీసు చీవరేసు యం యం జిణ్ణం హోతి, తం తదత్థాయ దాతబ్బం. పకతియా దుపట్టచీవరస్స దుపట్టత్థాయేవ దాతబ్బం. సచేపిస్స ఏకపట్టచీవరం ఘనం హోతి, కథినసాటకో చ పేలవో, సారుప్పత్థాయ దుపట్టప్పహోనకమేవ దాతబ్బం. “అహం అలభన్తో ఏకపట్టం పారుపామీ”తి వదంతస్సాపి దుపట్టం దాతుం వట్టతి. యో పన లోభపకతికో హోతి, తస్స న దాతబ్బం. తేనాపి కథినం అత్థరిత్వా పచ్చా సిబ్బేత్వా “ద్వే చీవరాని కరిస్సామీ”తి న గహేతబ్బం.

తేనాతి కథినత్తారకేన భిక్షునా. తదహీవాతి తస్మిన్మయేవ దివసే. పశ్చా వా అతిరేకాని వా ఖణ్డాని చిన్దిత్వాతి యథా పశ్చాఖణ్డకాదీనం సజ్ఘాటిఆదీనం తిణ్ణం చీవరానం అజ్ఞాతరప్పహోనకాని మహామణ్డలఅడ్డమణ్డలాదివసేన పశ్చా ఖణ్డాని వా అతిరేకాని వా సత్తాదిఖణ్డాని హోంతి, ఏవం చిన్దిత్వా. తస్మిన్పశ్చా కథినచీవరే కరియమానే “అహం ధేరో”తి వా “బహుస్సుతో”తి వా ఏకేనాపి అకాతుం న లబ్బతి. అనాదరియేన అకరోంతస్స దుక్కుటం. తస్మా సబ్బేహేవ సన్నిపతిత్వా ధోవనఛేదనసిబ్బనరజనాని నిట్టాపేతబ్బాని. తేనాహ “సేసభిక్షూహిపి తస్స సహాయేహి భవితబ్బ”న్తి. కతచీవరమేవాతి నిట్టితపరికమ్మమేవ కథినదుస్సం. సబ్బన్తిమేన పరిచ్ఛేదేన అన్తరవాసకోపి చిన్దిత్వావ కాతబ్బో అజ్ఞాథా అత్థారవిపత్తితో. యథాహ -

“కథశ్చ పన, భిక్షవే, అనత్థతం హోతి కథినం? న ఉల్లిఖితమత్తేన అత్థతం హోతి కథినం...ఏ... న అజ్ఞాత్ర పశ్చాకేన వా అతిరేకపశ్చాకేన వా తదహీవ సశ్చిన్నేనా”తి (మహావ. 30౮).

తేనేనాహ “అచ్చిన్నాసిబ్బితం పన న వట్టతీ”తి. తేన భిక్షునాతి అత్థారకేన భిక్షునా. అత్థరితబ్బన్తి అత్థరణం కాతబ్బం. తశ్చ ఖో తథావచీభేదకరణమేవాతి దట్టబ్బం. యథాహ -

“సచే సజ్ఘాటియా కథినం అత్థరితుకామో హోతి, పోరాణికా సజ్ఘాటి పచ్చుద్ధరితబ్బా, నవా సజ్ఘాటి అధిట్టాతబ్బా, ‘ఇమాయ సజ్ఘాటియా కథినం అత్థరామీ’తి వాచా భిన్దితబ్బా”తి (పరి. ౪౧౩) -

విత్థారో. “భన్తే, ఆవుసో”తి చ “అనుమోదథ, అనుమోదాహీ”తి చ వచనభేదం సన్ధాయ “థేరానశ్చా”తిఆది వుత్తం.

ఏవం అత్థారకేన పటిపజ్జితబ్బవిధిం దస్సేత్వా ఇదాని అనుమోదకేహి పటిపజ్జితబ్బవిధిం దస్సేతుం “తేహిపీ”తిఆది వుత్తం. “అనుమోదామా”తి అత్తనావ అత్తని గారవవసేన వుత్తం. కిశ్చాపి ఏవం వుత్తం, తథాపి ఏకకేన “అనుమోదామా”తి వత్తుం న వట్టతి, “అనుమోదామి”చ్చేవ వత్తబ్బన్తి వదన్తి, వీమంసిత్వా గహేతబ్బం. ఇదాని కథినానిసంసే దస్సేతుం భూమిం విచారయన్తో “పురిమవస్సంపుట్టేసుపీ”తిఆదిమాహ. తత్త తేసంయేవాతి అత్థారకఅనుమోదకానంయేవ. వుత్తజ్ఞోతం పరివారే “ద్విన్నం పుగ్గలానం అత్థతం హోతి కథినం అత్థారకస్స చ అనుమోదకస్స చా”తి (పరి. ౪౦౩). తేతి అత్థారకఅనుమోదకా. తతో పట్టాయాతి అత్థారానుమోదనతో పట్టాయ. యావ కథినస్సుబ్బారాతి న కేవలం చీవరమాసేయేవ, అథ ఖో అట్టన్నం మాతికానం అజ్ఞాతరేన వా అన్తరుబ్బారేన వా యావ కథినస్సుబ్బారా పశ్చానిసంసే లభన్తి, ఉద్ధటే పన న లభన్తితి అత్తో.

ఇదాని తే పశ్చానిసంసే సరూపతో దస్సేతుం “అనామన్తచారో”తిఆదిమాహ. తత్త అనామన్తచారో నామ పశ్చాన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరేన నిమన్తితస్స సన్తం భిక్షుం అనాపుద్చా కులేసు చారిత్రాపజ్జనం. అసమాదానచారో నామ నామేనాధిట్టితస్స చీవరస్స అసమాదానచరణం, నామేనాధిట్టితానం తిణ్ణం చీవరానమజ్ఞాతరం చీవరం యత్త కత్తచి నిక్కిపిత్వా అజ్ఞాత్ర అరుణుట్టాపనన్తి అత్తో, చీవరవిప్పవాసోతి వుత్తం హోతి. యావదత్తచీవరన్తి యావతా చీవరేన అత్తో హోతి, తావతకం అనధిట్టితం అవికప్పితం చీవరధారణం, దసాహమతిక్కమిత్వా చీవరస్స రపనన్తి అత్తో. గణస్స భోజనం గణభోజనం. గణోతి చేత్త చత్తారో వా తతుత్తరి వా భిక్షా. తేసం విజ్ఞాత్తితో వా నిమన్తనతో వా లద్ధస్స ఓదనాదీనం పశ్చాన్నం అజ్ఞాతరభోజనస్స సహ గహణన్తి అత్తో. యో చ తత్త చీవరుప్సాదోతి తత్త కథినత్తతసీమాయ మతకచీవరం వా హోతు, సజ్ఘం

ఉద్దిస్స దిన్నం వా సజ్జికేన తత్తుప్పాదేన ఆభతం వా యేన కేనచి ఆకారేన యం సజ్జికం చీవరం ఉప్పజ్జతి, తం తేసం భవిస్సతీతి అత్థో. తేనాహ “తస్మిం ఆవాసే సజ్జస్స ఉప్పన్నచీవరజ్ఞా”తి.

“యం పన తత్థ సజ్జస్స ఉప్పన్నం పత్తాది వా అజ్ఞం భణ్డం వా, తం సబ్బేసం పాపుణాతి. యం పన తత్తుప్పాదేన తణ్ణలాదినా వత్తం చేతాపితం, అత్థతకథినానమేవ తాని వత్తాని పాపుణన్తి. వత్తేహి పన తణ్ణలాదీసు చేతాపితేసు సబ్బేసం తాని పాపుణన్తి”తి గణ్ఠిపదే వుత్తం, తమ్మి చేతాపితకాలతో పట్టాయ చీవరుప్పాదో న హోతీతి సువుత్తన్తి దట్టబ్బం. అనత్థతకథినా పన ఇమేసు పిజ్జాసు ఆనిసంసేసు చీవరమాసే అసమాదానచారం రపేత్వా సేసానిసంసే లభన్తి. యది అసమాదానచారోపి లబ్బేయ్య, పావేయ్యకా భిక్షూ వస్సంవుట్టా ఓకపుణ్ణేహి చీవరేహి న భగవంతం ఉపసజ్జమేయ్యం. యస్మా తం న లబ్బతి, తస్మా చీవరమాసేపి చీవరం సమాదాయ ఏవ భగవంతం ఉపసజ్జమింసు.

ఏవం కథినత్థారం దస్సేత్వా ఇదాని ఉట్టారం దస్సేన్తో “తం పనేతం కథిన”న్తిఆదిమాహ. తత్థ మాతికాతి మాతరో, జనేత్తియోతి అత్థో. కథినుట్టారణ్ణో ఏతా అట్ట జనేన్తి. తాసు పక్కమనం అన్తో ఏతిస్సాతి పక్కమనన్తికా. ఏవం సేసాపి వేదితబ్బా. తత్థ యో భిక్షు అత్థతకథినో కథినచీవరం ఆదాయ తస్మిం ఆవాసే నిరపేక్షో “న పచ్చేస్స”న్తి పక్కమతి, తస్సేవం పక్కమతో కథినుద్ధారో అతిక్కున్తమత్తాయ సీమాయ హోతీతి పక్కమనన్తికో కథినుద్ధారోతి వేదితబ్బో.

యో పన ఆనిసంసచీవరం ఆదాయ పక్కమతి, తస్స బహిసీమాగతస్స ఏవం హోతి “ఇధేవిమం కరిస్సామి, న పున తం విహారం గచ్చిస్సామీ”తి తస్మిం ఆవాసే నిరపేక్షో హుత్వా తం చీవరం కారేతి, తస్స భిక్షునో నిట్టానన్తికో కథినుద్ధారో.

యది పన ఆనిసంసమూలచీవరం ఆదాయ బహిసీమాగతో “నేవిమం చీవరం కరిస్సామి, న చ తం ఆవాసం గచ్చిస్సామీ”తి సన్నిట్టానం కరోతి, తదా సన్నిట్టానన్తికో కథినుద్ధారో.

తదేవ ఆనిసంసచీవరం లద్ధా తం ఆదాయ బహిసీమం గత్వా “ఇధేవిమం చీవరం కరిస్సామి, న గచ్చిస్సామీ”తి కరోన్తస్స సచే తం చీవరం నస్సతి వినస్సతి డయ్యతి, నాసనన్తికో కథినుద్ధారో హోతి.

సచే పన ఆనిసంసచీవరం లద్ధా తస్మిం విహారే సాపేక్షోవ బహిసీమాగతో “విహారే భిక్షూహి అన్తరుట్టారం కత”న్తి సుణాతి, తస్స సవనన్తికో కథినుద్ధారో హోతి.

ఆసాయ అవచ్చేదో ఏతిస్సాతి ఆసావచ్చేదికా. యో పన యేన కేనచి “తుయ్హం చీవరం దస్సామీ”తి వుత్తో తస్మిం చీవరే ఆసాయ విహారే అపేక్షం పహాయ బహిసీమాగతో పున తేన “న సక్కోమి దాతు”న్తి వుత్తే ఆసం చిన్దతి, తస్స ఆసావచ్చేదికో కథినుద్ధారో హోతి.

యో పన వస్సంవుట్టవిహారతో అజ్ఞం విహారం సాపేక్షోవ గత్వా ఆగచ్చన్తో అన్తరామగ్గేయేవ కథినుద్ధారం వీతినామేతి, తస్స సీమాతిక్కుమనన్తికో కథినుద్ధారో.

సహ ఉట్టారేనాతి సహుట్టారా. ఆనిసంసచీవరం ఆదాయ సాపేక్షోవ బహి గత్వా కథినుద్ధారం సమ్ముణన్తస్స కథినుద్ధారో సహుట్టారోతి వేదితబ్బో.

“ఏతస్మిం పన పక్కమనన్తికే కథినుద్ధారే పరమం చీవరపలిబోధో చిజ్జితీ”తిఆదినా చీవరపలిబోధుపచ్చేదాదికస్సు వినిచ్చయస్సు విత్థారతో సమన్తపాసాదికాయం (మహావ. అట్ట. ౩౧౧) వుత్తత్తా ౮ “తత్త విత్థారవినిచ్చయో”తిఆదిమాహ. అత్థారుబ్బారానంయేవ వా విత్థారవినిచ్చయస్సు తత్థాగతత్తా ఏవం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. సేసపలిబోధాభావన్తి అవసేసస్సు పలిబోధస్సు అభావం, ఆవాసపలిబోధాభావన్తి అత్తో.

అస్సాతి కాలస్సు. దసాహపరమన్తి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనన్తి ఆహ “తం దసాహపరమం కాల”న్తి. అతిరేకన్తి అధికం, సో చ అధికభావో అధిట్టితవికప్పితచీవరతోతి ఆహ “అధిట్టితవికప్పితేసు”తిఆది. ఖోమన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౬-౬౩౮) ఖోమసుత్తేహి వాయితం ఖోమపట్టచీవరం. తథా సేసాని. కమ్మలం నామ మనుస్సులోమవాళలోమే రపేత్వా సేసలోమేహి వాయిత్వా కతవత్తం. సాణం నామ సాణవాకేహి కతవత్తం. భజ్జం నామ ఖోమసుత్తాదీహి పఞ్చహి మిస్సేత్వా కతవత్తం. “పాటేక్కం వాకమయమేవా”తిపి వదన్తి. తదనులోమానం వాతి దుకూలం పత్తుణ్ణం సోమారపట్టం చీనపట్టం ఇద్ధిజం దేవదిన్నన్తి తేసం ఖోమాదీనంయేవ అనులోమానం ఛన్న్ం చీవరానం వా, తత్త దుకూలం సాణస్సు అనులోమం వాకమయత్తా. పత్తుణ్ణదేసే పాణకేహి సజ్జాతవత్తం పత్తుణ్ణం. సోమారదేసే జాతం వత్తం సోమారపట్టం. తథా చీనపట్టం. ఇమాని తీణిపి కోసేయ్యస్సు అనులోమాని పాణకేహి కతసుత్తమయత్తా. ఇద్ధిజం ఏహిభిక్షానం పుజ్జోద్ధియా నిబ్బత్తచీవరం. తం పన ఖోమాదీనమజ్జాతరం హోతీతి తేసంయేవ అనులోమం. దేవేహి దిన్నం చీవరం దేవదిన్నం, తం కప్పరుక్ఖే నిబ్బత్తం జాలినియా దేవకజ్జాయ అనురుద్ధత్తేరస్సు దిన్నవత్తసదిసం, తమ్మి ఖోమాదీనంయేవ అనులోమం హోతి తేసు అజ్జాతరభావతో.

దీఘతో వడ్డకిహత్తప్పమాణం, విత్థారతో తతో ఉపడ్డప్పమాణం వికప్పనుపగం పచ్చిమం. అట్టజలం సుగతజలనాతి ఏత్త సుగతజలం నామ ఇదాని మజ్జిమస్సు పురిమస్సు తీణి అజ్జలాని, తేన సుగతజలన అట్టజలం వడ్డకిహత్తప్పమాణన్తి అత్తో. చతురజలవిత్థితన్తి ఏత్థాపి యథావుత్తానుసారేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. యేసం పన అధిట్టానవికప్పనానం అభావతో అధిట్టితవికప్పితేసు అపరియాపన్నత్తా ఇదం అతిరేకచీవరం నామ హోతి.

తం అధిట్టానవికప్పనం కేనాకారేన జానితబ్బన్తి అనుయోగం సన్ధాయ తం దస్సేతుం “యం పన వుత్త”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్త యం పన వుత్తన్తి అతిరేకచీవరం దస్సేతుం “అధిట్టితవికప్పితేసు అపరియాపన్నత్తా”తి అష్టేహి యం వుత్తన్తి అత్తో. తిచీవరం అధిట్టాతున్తి నామం వత్వా అధిట్టాతుం. న వికప్పేతున్తి సజ్జాటిఆదినామేన వికప్పేతుం న అనుజానామీతి అత్తో. “ఇమం చీవరం వికప్పేమీ”తి పన వికప్పేతుం వట్టతియేవ. సామజ్జావచనం పన తిచీవరస్సు కణ్ణపటిచ్చాదివస్సికసాటికానం వియ కాలవసేన విసేసాభావా చస్సు వికప్పేతబ్బతాతి దస్సనత్తం , న పన సబ్బథా వికప్పనపటిసేధనత్తన్తి దట్టబ్బం. తథా హి పురాణచీవరం పచ్చుద్ధరిత్వా నవస్సు అధిట్టానవచనతో, “అనాపత్తి అధిట్టిత వికప్పేతీ”తిఆదివచనతో (పారా. ౪౬౯) చ తిచీవరస్సుపి వికప్పనాయ ఓకాసో దిన్నో. ఏస నయో సబ్బత్త. తిచీవరాదీని హి అధిట్టహన్తేన “ఇమం సజ్జాటిం అధిట్టామీ”తిఆదినా తం తం నామం వత్వా అధిట్టాతబ్బం. వికప్పేన్తేన పన “ఇమం సజ్జాటి”న్తిఆదినా తస్సు తస్సు చీవరస్సు నామం అగ్గహేత్వా “ఇమం చీవరం తుయ్ఠం వికప్పేమీ”తి వికప్పేతబ్బం. తిచీవరం వా హోతు, అజ్ఞం వా, యది తం తం నామం గహేత్వా వికప్పేతి, అవికప్పితం హోతి, అతిరేకచీవరత్థానేయేవ తిట్టతి. తతో పరం వికప్పేతున్తి చతుమాసతో పరం “ఇమం చీవరం వికప్పేమీ”తి వికప్పేతుం. ఇదఞ్చ పరిభుజ్జేతుం అనుజ్ఞాతం. కేచి పన (సారత్థ. టీ. ౨.౪౬౯) “తతో పరం వికప్పేత్వా యావ ఆగామిసంవచ్చరే వస్సానం చతుమాసం, తావ రపేతుం అనుజ్ఞాత”న్తి వదన్తి. తతో పరన్తి ఆబాధతో

పరం. “ఇమాసంస్కృతం పన వస్సీకసాటికకణ్ణపటిచ్చాదీనం తతో పరం వికప్పేత్వా పరిభోగస్స అనుజ్ఞాతత్తా తథావికప్పితం అజ్ఞానామేన అధిట్టహిత్వా పరిభుజ్జేతబ్బ”ని గణిపదేసు వుత్తం. అధిట్టాతబ్బవికప్పేతబ్బతా జానితబ్బాతి అధిట్టాతబ్బం వికప్పేతబ్బాని ఏవం అధిట్టానవికప్పనా జానితబ్బాతి అత్తో.

పంచపరిమాణం అస్సాతి పంచకం, ముట్టిస్స ముట్టిహత్థస్స సమ్మన్దం పంచకం ముట్టిపంచకం. ఏస న యో ముట్టిత్తికన్తి ఏత్థాపి. పారుపనేనపి సక్కా నాభిం పటిచ్చాదేతున్తి ఆహ “ద్విహత్తోపి వట్టతీ”తి. న కేవలం అడ్డతేయ్యోవ వట్టతి, అథ ఖో ద్విహత్తోపి వట్టతీతి పి-సద్దస్స అత్తో దట్టబ్బో. అతిరేకజ్ఞాతి సుగతచీవరప్పమాణమ్మి తతో అధికమ్మి. పచ్చద్ధరామీతి రపేమి, పరిచ్చజామీతి వా అత్తో. “ఇమం చీవరం సజ్ఞాటిం అధిట్టామీ”తి (సారత్థ. టీ. ౨.౪౬౯) ఏవమ్మి వత్తుం వట్టతి. కాయవికారం కరోస్తేనాతి హత్థాదినా చీవరం పరామసన్తేన, చాలేస్తేన వా. ఇదజ్ఞో అధిట్టానం యేన కేనచి సరీరావయవేన అపుసన్తస్స న వట్టతి. దువిధన్తి సమ్ముఖాపరమ్ముఖభేదేన దువిధం. వాచా భిన్నితబ్బాతి వచనం నిచ్చారేతబ్బం. అన్తోగబ్బాదీసూతి అన్తోగబ్బుఁపరిపాసాదేసు. సామన్తవిహారేతి యత్త తదహేవ గన్త్యా నివత్తేతుం సక్కా, ఏవయాపే సమీపవిహారే. ఇదజ్ఞా దేసనాసీసమత్తం, తస్మా దూరే రితమ్మి అధిట్టాతబ్బాని వదన్తి. “రపితట్టానం సల్లక్ఖేత్వా”తి ఇమినా చీవరసంలక్ఖణం వుత్తం. న హి రపితట్టానమత్తసల్లక్ఖణేన కిజ్జే పయోజనం అత్తి.

అధిట్టహిత్వా రపితవత్తేహీతి పచ్చత్థరణముఖపుంచానచోళపరిక్ఖారచోళవసేన అధిట్టహిత్వా రపితవత్తేహి. అధిట్టానతో పుట్టే సజ్ఞాటిఆదివోహారస్స అభావతో “ఇమం పచ్చద్ధరామీ”తి పచ్చత్థరణాదీనం విసుం పచ్చద్ధరణవిధిం దస్సేతి. పచ్చత్థరణాదినామేన పన అధిట్టాతబ్బత్తా “ఇమం పచ్చత్థరణం పచ్చద్ధరామీ”తిఆదినా వుత్తేపి నేవత్తి దోసో. పున అధిట్టాతబ్బానీతి సజ్ఞాటిఆదినామేన అధిట్టాతబ్బాని. పరిక్ఖారచోళకస్స పన పరిక్ఖారచోళవసేన అధిట్టహిత్వా రపితవత్తేహిపి సజ్ఞాటిఆదిమ్మి కతే పచ్చద్ధరిత్వా పున అధిట్టాతబ్బాని నత్తి. పుట్టే కతాధిట్టానమేవ అధిట్టానం. అధిట్టితేన పన తేన సద్ధిం మహన్తతరమేవ దుతియం పట్టం వా ఖణ్ణం వా సంసిబ్బన్తేన అధిట్టాతబ్బం, సమే వా ఖుద్దకే వా అధిట్టానకిచ్చం నత్తి. సుఖపరిభోగత్తన్తి విప్పవాసదోసాభావతో యత్త కత్తచి రపేత్వా ధమ్మస్సవనాదినా కిచ్చేన అజ్ఞాత్త అరుణం ఉట్టాపేత్వా ఆగన్త్యా నిస్సజ్జనం వినావ పరిభుజ్జేతుం సక్కుణేయ్యతాయ సుఖపరిభోగత్తం. పరిక్ఖారచోళం అధిట్టాతున్తి పరిక్ఖారచోళం కత్వా అధిట్టాతుం.

అనతిరిత్తపమాణాతి “దీఘసో ఛ విదత్తియో సుగతవిదత్తియా, తిరియం అడ్డతేయ్యా”తి (పాచి. ౨౪౩) వుత్తప్పమాణతో అనధికపమాణా. పచ్చద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బాతి వస్సీకసాటికభావతో అపనేత్వా వికప్పేతబ్బా, హేమన్తస్స పరమదివసతో పట్టాయ అన్తోదసాహే వస్సీకసాటికావస్సీకసాటికభావతో అపనేత్వా “ఇమం చీవరం తుయ్యం వికప్పేమీ”తిఆదినా నయేన వికప్పేతబ్బాతి వుత్తం హోతి. అజ్ఞాథా హి “వస్సీకసాటికా వస్సానమాసాతిక్కమేనాపి, కణ్ణపటిచ్చాది ఆబాధవూపసమేనాపి అధిట్టానం విజహతీ”తి (కజ్ఞ. అట్ట. కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వక్ఖమానత్తా వస్సానమాసతో పరం అసతి అధిట్టానే కిం పచ్చద్ధరేయ్యాతి “పచ్చద్ధరిత్వా”తి వచనమేవ నోపపజ్జేయ్య.

కేచి పన (సారత్థ. టీ. ౨.౪౬౯) “యథా కథినమాసబ్బన్తరే ఉప్పన్నచీవరం కథినమాసాతిక్కమే నిస్సగ్గియం హోతి, ఏవమయం వస్సీకసాటికాపి వస్సానమాసాతిక్కమే నిస్సగ్గియా హోతి. తస్మా కత్తికపుణ్ణమదివసే పచ్చద్ధరిత్వా తతో పరం హేమన్తస్స పరమదివసే వికప్పేతబ్బాతి ఏవమత్తో గహేతబ్బో, పచ్చద్ధరిత్వా తతో పరం వికప్పేతబ్బాతి పదయోజనా

వేదితబ్బా”తి చ వదన్తి, తం న యుత్తం. కథినమాసే ఉప్పన్నజ్ఞో చీవరం అతిరేకచీవరట్టానే రితత్తా అవసానదివసే అనధిట్టితం కథినమాసాతిక్కమే నిస్సగ్గియం హోతి. అయం పన వస్సికసాటికా అధిట్టహిత్వా రపితత్తా న తేన సదిసాతి వస్సానాతిక్కమే కథం నిస్సగ్గియం హోతి అనధిట్టితలవికప్పేతమేవ హి తం కాలాతిక్కమే నిస్సగ్గియం హోతి, తస్మా హేమన్తేపి వస్సికసాటికా దసాహపరిహారం లభతి. ఏవం కణ్ణుపటిచ్చాద్దిపి అధిట్టానవిజహనతో పరం దసాహపరిహారం లభతి. దసాహం పన అనతిక్కామేత్వా వికప్పేతబ్బా. నహనత్థాయ అనుజ్ఞాతత్తా వణ్ణభేదమత్తరత్తాపి చేసా వట్టతీతి వుత్తం. “ద్వే పన న వట్టన్తి”తి ద్వీన్నం అధిట్టానాభావతో వుత్తం . “సచే వస్సానే అపరా వస్సికసాటికా ఉప్పన్నా హోతి, పురిమవస్సికసాటికం పచ్చుద్ధరిత్వా, వికప్పేత్వా చ అధిట్టాతబ్బా”తి వదన్తి.

పమాణయుత్తన్ని “దీఘసో సుగతవిదత్తియా ద్వే విదత్తియో, విత్థారతో దియడ్డం దసా విదత్తీ”తి (పాచి. ౨:౩౧ ఆదయో) ఇమినా పమాణేన యుత్తం. పమాణికాతి “సుగతవిదత్తియా దీఘసో చతస్సో విదత్తియో, తిరియం ద్వే విదత్తియో”తి ఏవం వుత్తప్పమాణయుత్తా. పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బాతి ఏత్త యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తమేవ. యస్మా భిక్షూనం తిచీవరే పరిపుణ్ణే, అత్తే చ సతి పరిస్సావనాదీహి “అనుజానామి, భిక్షవే, పరిక్ఖారచోళక”న్తి (మహావ. ౩౨౭) బహూనం పత్తత్తవికపరిస్సావనాదీనం సజ్గహవసేన పరిక్ఖారచోళాధిట్టానమనుజ్ఞాతం, తస్మా “పరిక్ఖారచోళే గణనా నత్తీ”తిఆది వుత్తం. భగవతా హి యం యం భిక్షూ లభన్తి, తం తం ఇమినా విధానేన అధిట్టహిత్వా పున “యేన యేన పరిస్సావనాదినా అత్తో హోతి, తం తం కత్వా గణ్ణన్తూ”తి అనుకమ్పాయ అనుజ్ఞాతం. తేనేవాహ “ధవికాపీ”తిఆది. ఆదిసద్దేన “ఏతాని చీవరాని పరిక్ఖారచోళాని అధిట్టామీ”తి అసమ్ముఖాధిట్టానం సజ్గణ్ణాతి. “సేనాసనపరిక్ఖారత్థాయ దిన్నపచ్చత్తరణే చా”తి ఇమినా అత్తనో సంతకం పటిక్ఖిపతి. కేచి పన (సారత్థ. టీ. ౨.౪౬౯) “అనివాసేత్వా, అపారుపిత్వా చ కేవలం పఞ్చపీఠేసుయేవ అత్తరిత్వా పరిభుజ్జీయమానం పచ్చత్తరణం అత్తనో సంతకమ్మి అనధిట్టితం వట్టతీ”తి వదన్తి, తం అయుత్తం సేనాసనపరిక్ఖారత్థాయ దిన్న”న్తి పచ్చత్తరణస్స విసేసితత్తా. భిసిబిట్టోహనపావారకోజవానమ్మి సేనాసనపరిక్ఖారతోయేవ అధిట్టానకిచ్చం నత్తీతి వేదితబ్బం.

అధిట్టితఞ్చ పనేతం చీవరం పరిభుజ్జతో కథం అధిట్టానం విజహతీతి ఆహ “సబ్బఞ్చ పనేత”న్తిఆది. తత్త అచ్చిన్దిత్వా గహణేనాతి చోరాదీహి అచ్చిన్దిత్వా గహణేన. హీనాయావత్తనేనాతి గిహిభావాయ ఆవత్తనేన, విబ్బమేనాతి అత్తో, “సీలవన్తోవ హుత్వా గిహీ భవిస్సామీ”తి సేతవత్తనివాసనేనాతి వుత్తం హోతి. “అన్తిమవత్తం అజ్ఞాపన్నస్స సేతవత్తనివాసో వా కాసాయచజనం వా హీనాయావత్తన”న్తి కేచి. “హీనాయావత్తనేనా”తి ఇమినా భిక్షునియా ఏవ అధిట్టానవిజహనం గహితం హోతి. సా హి యదా విబ్బమతి, తదా అస్సమణీ హోతి. భిక్షు పన విబ్బమన్తోపి యావ సిక్ఖం న పచ్చక్ఖాతి, తావ భిక్షుయేవాతి అధిట్టానం న విజహతీ”తి అపరే. సిక్ఖాపచ్చక్ఖానేనాతి లిజ్జే రితస్సేవ సిక్ఖాయ పచ్చక్ఖానేన. యో హి భిక్షులిజ్జే రితోవ సిక్ఖం పచ్చక్ఖాతి, తస్స కాయలగ్గమ్మి చీవరం అధిట్టానం విజహతీతి. కాలజ్ఞీరియాయాతి మరణేన. లిజ్జపరివత్తనేనాతి పురిసలిజ్జస్స , ఇత్థిలిజ్జస్స వా పరివత్తనేన, పురిసస్స ఇత్థిలిజ్జపాతుభావేన, ఇత్థియా వా పురిసలిజ్జపాతుభావేనాతి వుత్తం హోతి.

కనిట్టజ్జలిసఖపిట్టిప్పమాణేనాతి హేట్టిమపరిచ్ఛేదం దస్సేతి. ఓరతోతి అబ్బున్తరతో. యో పన దుబ్బలట్టానే పరమం అగ్గళం దత్వా పచ్చా దుబ్బలట్టానం చిన్దిత్వా అపనేతి, అధిట్టానం న భిజ్జతి. మణ్ణలపరివత్తనేపి ఏసేవ నయో. దుపట్టస్స పన ఏకస్మిం పటలే చిద్దే వా జాతే, గలితే వా అధిట్టానం న భిజ్జతి. ఖుద్దకం చీవరం మహాన్తం కరోతి, మహాన్తం వా ఖుద్దకం

కరోతి, అధిష్టానం న భిజ్జతి. ఉభో కోటియో మజ్ఞే కరోంతో సచే పన పరమం చిన్దిత్వా పచ్చా ఘటేతి, అధిష్టానం భిజ్జతి. అథ ఘటేత్వా చిన్దతి, న భిజ్జతి. రజకేహి ధోవాపేత్వా సేతం కరోంతస్సాపి అధిష్టానం అధిష్టానమేవ. వస్సానమాసాతిక్కమేనాపీతి ఏత్థ పి-సద్ధో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన న కేవలం పుట్టే వుత్తేన దానాదినా అట్టవిధేనేవ కారణేన వస్సికసాటికా అధిష్టానం విజహతి, అథ ఖో వస్సానమాసాతిక్కమేనాపీతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. ఏస నయో ఆబాధవూపసమేనాపీతి ఏత్థాపి. వికప్పనసిక్ఖాపదేతి (పాచి. 322 ఆదయో) పాచిత్తియే సురాపానవగ్గస్స నవమసిక్ఖాపదే.

తం అతిక్కామయతోతి ఏత్థ తన్తి చీవరం, కాలం వా పరామసతీతి ఆహ “తం యథావుత్తజాతిప్పమాణ”నిఆది. అస్సాతి భిక్కుస్స. తస్స యో అరుణోతి తస్స చీవరుప్పాదదివసస్స యో అతిక్కంతో అరుణో. చీవరుప్పాదదివసేన సద్ధిన్తి చీవరుప్పాదదివసస్స అరుణేన సద్ధిం. దివససద్ధేన చేత్థ తందివసనిస్సితో అరుణో వుత్తో. ఇదాని యస్స చ నిస్సజ్జితబ్బం, యథా చ నిస్సజ్జితబ్బం, తం దస్సేతుం “తం గహీత్వా”తిఆది వుత్తం. తత్తాయం నయోతి తస్మిం నిస్సజ్జనే అయం విధి. అఙ్గాధాపీతి భాసంతరేనాపి, యాయ కాయచి భాసాయపీతి అత్తో. పటిబలేనాతి వత్తుం సమత్తేన. ఆయతిం సంవరేయ్యాసీతి ఉపరి సంవరమాపజ్ఞేయ్యాసి, సంపుతకాయవచీద్వారో భవేయ్యాసీతి అత్తో. ఇమాని చ “పస్ససీ”తిఆదీని యథాక్కమం పటిగ్గాహకదేసకేహి వత్తబ్బవచనాని. తథా హి “పస్ససీ”తి పటిగ్గాహకేన వత్తబ్బవచనం, “ఆమ పస్సామీ”తి తదనుదేసకేన వత్తబ్బవచనం. “ఆయతిం సంవరేయ్యాసీ”తి తదనుప్పటిగ్గాహకేన వత్తబ్బవచనం, “సాధు సుట్టు సంవరిస్సామీ”తి తదనుదేసకేన వత్తబ్బవచనం. ఇమినా చ అత్తనో ఆయతిం సంవరే పతిట్టితభావం దస్సేతి. ద్వీసు, పన సమ్మహులాసు వాతి ద్వీసు వా సమ్మహులాసు వా ఆపత్తిసు పురిమనయేనేవ వచనభేదో కాతబ్బో. ఇత్తియం ఆపత్తిం సరతి వివరతీతి ఏత్థ “ద్వే ఆపత్తియో”తి వా “సమ్మహులా ఆపత్తియో”తి వా వచనభేదో కాతబ్బో. ద్వీసు, బహూసు వా వచనభేదో కాతబ్బోతి “సజ్ఞో ఇమాని చీవరానీ”తి వత్తువసేన వచనభేదో కాతబ్బో.

ఏవం సజ్ఞస్స నిస్సజ్జనవిధిం దస్సేత్వా గణస్స నిస్సజ్జనవిధిం దస్సేతుం “గణస్స పన నిస్సజ్జనేనా”తిఆదిమాహ. తత్త సేసం పురిమసదిసమేవాతి నిస్సజ్జనాపత్తిప్పటిగ్గాహణనిస్సట్టచీవరదానేసు “ఆయస్మన్తాన”నిఆదినా వుత్తవచనభేదం వినా అవసేసం సజ్ఞస్స నిస్సజ్జనాదీసు వుత్తసదిసమేవాతి అత్తో.

ఇదాని పుగ్గలస్స నిస్సజ్జనవిధిం దస్సేతుం “పుగ్గలస్స పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త ద్వీసు, తీసు వాతి ద్వీసు, తీసు వా ఆపత్తిసు చేవ దాతబ్బచీవరేసు చ. యథా చ గణస్స నిస్సజ్జనే, ఏవం ద్వీన్నం నిస్సజ్జనేపి పాళి వేదితబ్బా. యది హి విసేసో భవేయ్య, యథేవ “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తిణ్ణం పారిసుద్ధిఉపోసథం కాతుం, ఏవఞ్చ పన, భిక్ఖవే, కాతబ్బో - బృత్తేన భిక్కునా పటిబలేన తే భిక్ఖా ఇహేతబ్బా”తిఆదినా (మహావ. ౧౬౮) నయేన తిణ్ణం పారిసుద్ధిఉపోసథం వత్వా “అనుజానామి, భిక్ఖవే, ద్వీన్నం పారిసుద్ధిఉపోసథం కాతుం, ఏవఞ్చ పన, భిక్ఖవే, కత్తబ్బో - ధేరేన భిక్కునా ఏకంసం ఉత్తరాసఙ్గ”నిఆదినా నయేన విసుంయేవ ద్వీన్నం పారిసుద్ధిఉపోసథో వుత్తో, ఏవం ఇథాపి విసుం పాళిం వదేయ్య. యస్మా పన నత్తి, తస్మా అవత్వావ గతోతి గణస్స వుత్తా పాళియేవేత్త పాళి. ఆపత్తిప్పటిగ్గాహణే పన అయం విసేసో - యథా గణస్స నిస్సజ్జిత్వా ఆపత్తియా దేసియమానాయ ఆపత్తిప్పటిగ్గాహకో భిక్కు ఇత్తిం రపేతి, ఏవం అట్టపేత్వా ద్వీసు అఙ్గాతరేన యథా ఏకపుగ్గలో పటిగ్గణ్ణాతి, ఏవం ఆపత్తి పటిగ్గహేతబ్బా. ద్వీన్నఙ్గా ఇత్తిట్టపనం నామ నత్తి. యది సియా, ద్వీన్నం పారిసుద్ధిఉపోసథం విసుం న వదేయ్య. నిస్సట్టచీవరదానేపి యథా “ఇమం చీవరం ఆయస్మతో దమ్మీ”తి ఏకో వదతి, ఏవం “మయం ఇమం చీవరం ఆయస్మతో దేమా”తి వత్తుం వట్టతి. ఇతో గరుకతరానిపి హి ఇత్తిదుతియకమ్మాని అపలోకేత్వా

కాతబ్బానీతి వుత్తాని అట్టి, తేసం ఏతం అనులోమం. తేనవాహ “ద్విన్నం పనా”తిఆది. నిస్సట్టచీవరం పన దాతబ్బమేవ, అదాతుం న లబ్బతి. వినయకమ్మ మత్తమేవ హేతం. న తం తేన సజ్జస్స వా గణస్స వా పుగ్గలస్స వా దిన్నమేవ హోతి. తేనాహ “నిస్సట్టవత్తు”నిఆది.

అనిస్సజ్జత్వా పరిభుజ్జాంతస్స దుక్కటన్తి సకిం నివత్తం వా సకిం పారుతం వా కాయతో అమోచేత్వా దివసమ్మి చరతి, ఏకమేవ దుక్కటం. మోచేత్వా నివాసేతి వా పారుపతి వా, పయోగే పయోగే దుక్కటం. దున్నివత్తం వా దుప్పారుతం వా సంతాపేంతస్స అనాపత్తి. అజ్ఞాస్స తం పరిభుజ్జతోపి అనాపత్తి. “అజ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జతో”తిఆదివచనశ్చోత్థ (పారా. ౧౭౦) సాధకం. దసాహం అనతిక్కంతేపి అతిక్కంతసజ్జోనో, వేమతికస్స చ దుక్కటన్తి ఏత్థాపి “పరిభుజ్జాంతస్సా”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. అతిక్కంతే అనతిక్కంతసజ్జోనోపీతి దసాహం అతిక్కంతే చీవరే “అనతిక్కంతం ఇద”న్తి ఏవం సజ్జోనో, దసాహ వా అతిక్కంతే “అనతిక్కంతో దసాహో”తి ఏవం సజ్జోనో.

ఇదాని “అనధిట్టితే అధిట్టితసజ్జోనో నిస్సగ్గియ”నిఆదిఆపత్తివారం సజ్జహేత్వా దస్సేన్తో “తథా”తిఆదిమాహ. తథాతి యథా దసాహం అతిక్కంతే సజ్జాభేదేన తికపాచిత్తియం, తథా అనధిట్టితాదీసు సత్తసు వికప్పేసు అధిట్టితాదిసజ్జాభేదతోతి అత్తో. తత్త అవిస్సజ్జితే విస్సజ్జితసజ్జోనోతి కస్సచి అదిన్నే అపరిచ్చత్తే “దిన్నం పరిచ్చత్తం మయా”తి ఏవం సజ్జోనో. అనట్టే నట్టసజ్జోనోతి అత్తనో చీవరేన సద్ధిం బహూని అజ్ఞోసం చీవరాని ఏకతో రపితాని, తాని చే చోరా హరన్తి, తత్తేన అత్తనో చీవరే అనట్టే నట్టసజ్జో హోతి, తస్స నట్టసజ్జోనో. ఏస నయో అవినట్టాదీసుపి. అవిలుత్తేతి ఏత్థ పన గబ్బం భిన్నిత్వా పసయ్థావహారవసేన అవిలుత్తేతి వేదితబ్బం.

విస్సజ్జితేతి (పారా. అట్ట. ౨.౪౬౯) అజ్ఞాస్స దిన్నే. కథం పన దిన్నం హోతి, కథం గహితం? “ఇమం తుయ్యం దేమి, దదామి, దజ్జామి, ఓణోజేమి, పరిచ్చజామి, విస్సజ్జామి, నిస్సజ్జామీ”తి వా వదతి, “ఇత్థన్నామస్స దేమి...పే... నిస్సజ్జామీ”తి వా వదతి, సమ్ముఖాపి పరమ్ముఖాపి దిన్నయేవ హోతి. “తుయ్యం గణ్ఠాహీ”తి వుత్తే “మయ్యం గణ్ఠామీ”తి వదతి, సుదిన్నం, సుగ్గహితజ్ఞా. “తవ సంతకం కరోహి, తవ సంతకం హోతు, తవ సంతకం కరిస్ససీ”తి వుత్తే “మమ సంతకం కరోమి, మమ సంతకం హోతు, మమ సంతకం కరిస్సామీ”తి వదతి, దుద్దిన్నం, దుగ్గహితజ్ఞా. నేవ దాతా దాతుం జానాతి, న ఇతరో గహేతుం. సచే పన “తవ సంతకం కరోహి”తి వుత్తే “సాధు, భన్తే, మయ్యం గణ్ఠామీ”తి గణ్ఠాతి, సుగ్గహితం, సచే పన ఏకో “గణ్ఠాహీ”తి వదతి, ఇతరో “న గణ్ఠామీ”తి వదతి, పున నో “దిన్నం మయా తుయ్యం, గణ్ఠాహీ”తి వదతి, ఇతరోపి “న మయ్యం ఇమినా అత్తో”తి వదతి. తతో పురిమోపి “మయా దిన్న”న్తి దసాహం అతిక్కామేతి, పచ్చిమోపి “మయా పటిక్ఖిత్త”న్తి, కస్సాపత్తితి? న కస్సచి. యస్స పన రుచ్చతి, తేన అధిట్టహేత్వా పరిభుజ్జితబ్బం. యో పన అధిట్టానే వేమతికో, తేన కిం కాతబ్బం? వేమతికభావం ఆరోచేత్వా “సచే అనధిట్టితం భవిస్సతి, ఏవం మే కప్పీయం హోతీ”తి వత్తా వుత్తనయేనేవ నిస్సజ్జితబ్బం. న హి ఏవం జానాపేత్వా వినయకమ్మం కరోంతస్స ముసావాదో హోతి.

యథా చ ఇదం, ఏవం ఇతో పరానిపీతి యథా ఇదం అతిరేకచీవరధారణసిక్ఖాపదం ఆచారవిపత్తి, ఏవం ఇతో పరానిపి సిక్ఖాపదాని ఆచారవిపత్తియేవాతి అత్తో. తేనాహ “ఉభతోపాతిమోక్షేసూ”తిఆది. ఆజీవవిపత్తిపచ్చయా పన రపేత్వా దుబ్బాసితం ఛ ఆపత్తిక్ఖన్దా పజ్జాత్తాతి -

“ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా పాపిచ్చో ఇచ్ఛాపకతో అసంతం అభూతం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ఉల్లపతి, ఆపత్తి పారాజికస్స. ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా సమ్మరిత్తం సమాపజ్జతి, ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసస్స. ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా ‘యో తే విహారే వసతి, సో భిక్ఖు అరహ’తి భణతి, పటివిజానంతస్స ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్స. ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా భిక్ఖు పణీతభోజనాని అగిలానో అత్తనో అత్థాయ విఞ్ఞాపేత్వా భుజ్జతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్స. ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా భిక్ఖునీ పణీతభోజనాని అగిలానా అత్తనో అత్థాయ విఞ్ఞాపేత్వా భుజ్జతి, ఆపత్తి పాటిదేసనీయస్స. ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా భిక్ఖు సూపం వా ఓదనం వా అగిలానో అత్తనో అత్థాయ విఞ్ఞాపేత్వా భుజ్జతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి (పరి. ౨౮౭) -

ఏవం పారాజికాదివసేన రపేత్వా దుబ్బాసితం ఆజీవవిపత్తిపచ్చయా ఛ ఆపత్తిక్ఖన్ధా పజ్జతా. దిట్టివిపత్తిపచ్చయా పాచిత్తియదుక్కుటవసేన ద్వే ఆపత్తిక్ఖన్ధా పజ్జతాతి సమనుభాసనాయ పాపికాయ దిట్టియా అప్పటినిస్సజ్జనే ఇత్తియా దుక్కుటం, కమ్మవాచాపరియాసానే పాచిత్తియన్తి ఏవం దిట్టివిపత్తిపచ్చయా పాచిత్తియదుక్కుటవసేన ద్వే ఆపత్తిక్ఖన్ధా పజ్జతా. ఏత్థాతి విపత్తికథాసు.

గణనుపగతాతి దివసగణనం ఉపగతభావో. అశ్లోహి “ఇమం చీవరం ఇత్థన్నామస్స దేమా”తి పరహత్థే దిన్నమ్మి “న తావ తం గణనుపగం, యావ న హత్థం గచ్చతీ”తి (మహావ. ౨౮౯) చమ్మక్ఖన్ధకే వుత్తత్తా యావ ఆహరిత్వా వా న దిన్నం, “తుమ్మాకం, భన్తే, చీవరం ఉప్పన్న”న్తి పహిణిత్వా వా అనారోచితం, తావ దివసగణనం న ఉపేతి, అనధిట్టితం వట్టతి. యదా పన ఆనేత్వా దిన్నం హోతి, “ఉప్పన్న”న్తి వా సుతం, తతో పట్టాయ గణనుపగం హోతి, అన్తోదసాహి అధిట్టాతబ్బం. కథినసజ్జితం సముట్టానమస్సాతి కథినసముట్టానం, తతియఛట్టసముట్టానవసేన ద్వీసముట్టానన్తి అత్తో. కాయవాచాహి కత్తబ్బఅధిట్టానవికప్పనానం అకరణేన కాయవాచతో, చిత్తే పన సతి కాయవాచాచిత్తతో చ సముట్టాతీతి వుత్తం హోతి. అనధిట్టానావికప్పనవసేన ఆపజ్జనతో అకిరియం. అజానన్తోపి ఆపజ్జతీతి నోసజ్జావిమోక్షం. కాయద్వారే చ వచీద్వారే చ కత్తబ్బకరణతో కాయకమ్మం వచీకమ్మం.

కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉదోసితసిక్ఖాపదవణ్ణనా

భిక్ఖునాతి భిక్ఖుస్సాతి అత్తో, సామిఅత్తే చేతం కరణవచనం. తేనాహ “పురిమసిక్ఖాపదే వియా”తిఆది. అథ కస్మా కరణవసేనేవ కరణవచనస్స అత్తం అగ్గహత్వా సామివసేన అత్తో వేదితబ్బోతి ఆహ “కరణవసేన హి”తిఆది. హీతి కారణత్తే నిపాతో. చిన్నపలిబోధోతి చిన్నచీవరావాసపలిబోధో. ఏకావ రత్తి ఏకరత్తం, సమాసంతగతస్స అత్తం. తిణ్ణం చీవరానం సమాహారోతి తిచీవరం. తేన తిచీవరేన, తీహి చీవరేహీతి అత్తో. ఏకేన విప్పవుత్తోపి (పారా. అట్ట. ౨.౪౭౫-౪౭౬) హి తిచీవరేన విప్పవుత్తో నామ హోతి పటిసిద్ధపరియాపన్నేన విప్పవుత్తత్తా, అవయవేపి వా సముదాయవోహారతో. తేనాహ “తిచీవరాధిట్టాననయేనా”తిఆది.

ఇదాని విప్పవాసలక్షణవవత్థాపనత్తం “గామో ఏకూపచారో”తిఆదిమాహ. తత్త నివేసనన్తి ఉదోసితాదీనం వసేన అకతాయ పతిస్సయవికతియా అధివచనం. ఉదోసితోతి (పారా. అట్ట. ౨.౪౮౨-౪౮౭) యానాదీనం భణ్ణానం సాలా. యో

“ఉదవసితో”తిపి వుచ్చతి. అట్టోతి పటిరాజాదిపటిబాహనత్తం ఇట్టకాహి కతో బహులభిత్తికో చతుపశ్చభూమికో పతిస్సయవిసినో. “అట్టోతి బహులభిత్తికగేహం, యస్స గోపానసియో అగ్గహేత్వా ఇట్టకాహి ఏవ ఛదనం హోతి”తి అపరే. “అట్టాకారేన కరీయతి”తిపి వదన్తి. మాళోతి ఏకకూటసంఘహితో చతురస్సపాసాదో, ఏకకూటసంఘహితో వా అనేకకోణవన్తో పతిస్సయవిసినో. “మాళోతి వట్టాకారేన కతసేనాసన”న్తి అపరే. పాసాదోతి దీఘపాసాదో, అడ్డయోగాదిభేదో అట్టమాళహమ్మియవజ్జితో సబ్బో వా పాసాదో. హమ్మియన్తి ముణ్ణచ్చదనపాసాదో. “చన్దియఙ్గణయుత్త”న్తి అపరే. నావాతి ధలట్టఉదకట్టవసేన ద్విధా నావా. సత్తోతి జఙ్ఘసత్తో, సకటసత్తో వా. ధణ్ణకరణన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౪౯౧-౪౯౪) ఖలం వుచ్చతి. ఆరామోతి పుష్పారామో, ఫలారామో వా. విహారోతి సపరిక్ఖితో వా అపరిక్ఖితో వా సకలో ఆవాసో. “గేహమ్మీ”తి కేచి. నివేసనాదీని చేత్థ గామతో బహి నివిట్టాని గహితాని. అన్తోగామే రితానం పన గామగ్గహణేవ గహితత్తా గామపరిహరోయేవాతి. “నివేసనాదయో హమ్మియపరియోసానా గామపరిక్ఖేపతో బహి నివిట్టా”తి అపరే. హత్థపాసాతిక్కమేతి ఏత్థ హత్థపాసో నామ అడ్డతేయ్యరతనప్పమాణో పదేసో, తస్స అతిక్కమో హత్థపాసాతిక్కమో, తస్మిం హత్థపాసాతిక్కమే. హత్థపాసబ్బన్తరే పన వత్థం వత్థతి. తం పమాణం అతిక్కమిత్వా సచేపి ఇద్దిమా భిక్షు ఆకాసే అరుణం ఉట్టాపేతి, నిస్సగ్గియమేవ హోతి.

అయం పనేత్థ వినిచ్చయో - సచే (పారా. అట్ట. ౨.౪౭౭-౪౭౮) గామో ఏకస్స రణ్ణో వా భోజకస్స వా వసేన ఏకకులస్స హోతి, పాకారాదినా పరిక్ఖితత్తా ఏకూపచారో చ, ఏవరూపే గామే చీవరం నిక్ఖిపిత్వా తస్మిం గామబ్బన్తరే యథారుచితత్తానే వసితత్త్వం, సచే అపరిక్ఖితో, యస్మిం ఘరే చీవరం నిక్ఖితం హోతి, తస్మిం ఘరే వసితత్త్వం, తస్స ఘరస్స సమన్తతో హత్థపాసా వా న విజహితత్త్వం.

సచే గామో వేసాలికుసినారాదయో వియ నానారాజునం వా భోజకానం వా హోతి, వుత్తప్పకారేన పరిక్ఖితో చ, ఏవరూపే గామే యస్మిం ఘరే చీవరం నిక్ఖితం హోతి, తస్మిం ఘరే వా వత్థత్త్వం, తస్స ఘరస్స హత్థపాసా వా న విజహితత్త్వం. యస్సా వీధియా ఘరం హోతి, తస్సా వీధియా తస్స ఘరస్స సమ్ముఖాత్తానే సభాయం వా ఘరద్వారే వా వత్థత్త్వం, తేసం సభాద్వారానం హత్థపాసా వా న విజహితత్త్వం.

సచే సో గామో అపరిక్ఖితో, యస్మిం ఘరే చీవరం నిక్ఖితం, తత్త వా తస్స హత్థపాసే వా వత్థత్త్వం. నివేసనే పన సచే ఏకకులస్స నివేసనం హోతి, పరిక్ఖితత్తా, అన్తోనివేసనే చీవరం నిక్ఖిపిత్వా అన్తోనివేసనే వత్థత్త్వం. అపరిక్ఖితం చే హోతి, యస్మిం గబ్బే చీవరం నిక్ఖితం, తస్మిం వత్థత్త్వం, తస్స గబ్బస్స హత్థపాసా వా న విజహితత్త్వం.

సచే నానాకులస్స నివేసనం హోతి, పరిక్ఖితత్తా, యస్మిం గబ్బే చీవరం నిక్ఖితం, తస్మిం గబ్బే వత్థత్త్వం, సబ్బేసం సాధారణద్వారమూలే వా తేసం గబ్బద్వారమూలానం హత్థపాసా వా న విజహితత్త్వం. అపరిక్ఖితం చే, యస్మిం గబ్బే చీవరం నిక్ఖితం, తస్మిం గబ్బే వత్థత్త్వం, తస్స గబ్బస్స హత్థపాసా వా న విజహితత్త్వం. ఏస నయో ఉదోసితాదీసుపి.

సత్తో పన జఙ్ఘసత్తో వా హోతు, సకటసత్తో వా. సచే ఏకకులస్స సత్తో హోతి, సత్తే చీవరం నిక్ఖిపిత్వా పురతో వా పచ్చతో వా సత్తబ్బన్తరా న విజహితత్త్వా, పస్సతో అబ్బన్తరం న విజహితత్త్వం. సచే (పారా. అట్ట. ౨.౪౮౯) సత్తో గచ్చన్తో గామం వా నదిం వా పరియాదియిత్వా తిట్టతి, అన్తోపవిట్టేన సద్ధిం ఏకాబద్ధో హుత్వా ఓరణ్ణ పారణ్ణ ఫరిత్వా రితో హోతి, సత్తపరిహరోవ లబ్బతి. అథ గామే వా నదియా వా పరియాపన్నో హోతి అన్తోపవిట్టో, గామపరిహరో చేవ నదిపరిహరో చ

లబ్ధుతి. సచే విహరసీమం అతిక్రమిత్వా తిట్టతి, అన్తోసీమాయ చ చీవరం హోతి, విహరం గన్త్యా వసితబ్ధం. సచే బహిసీమాయ చీవరం హోతి, సత్థసమీపేయేవ వసితబ్ధం. సచే గచ్ఛన్తో సకటే వా భగ్గే, గోణే వా నట్టే అన్తరా చిజ్జతి, యస్మిం కోట్టాసే చీవరం నిక్షిత్తం, తత్థ వసితబ్ధం.

ఖేత్తేపి (పారా. అట్ట. ౨.౪౯౦) సచే ఏకకులస్స ఖేత్తం హోతి, పరిక్షిత్తాన్, అన్తోఖేత్తే చీవరం నిక్షిపిత్వా అన్తోఖేత్తే వత్థబ్ధం. సచే అపరిక్షిత్తం, హత్థపాసా చీవరం న విజహితబ్ధం. సచే నానాకులస్స ఖేత్తం హోతి, పరిక్షిత్తాన్, అన్తోఖేత్తే చీవరం నిక్షిపిత్వా ఖేత్తద్వారములే వా వత్థబ్ధం, తస్స హత్థపాసా వా న విజహితబ్ధం. సచే అపరిక్షిత్తం, చీవరం హత్థపాసా న విజహితబ్ధం. ఏస నయో ధణ్ణకరణారామేసు ద్వీసుపి. విహరే పన నివేసనే వుత్తసదిసోవ వినిచ్చయో.

రుక్ఖములే పన యం మజ్జన్తికే కాలే సమన్తా ఛాయా ఫరతి, తస్మిం రానే అవిరళే పదేసే తస్స ఛాయాయ పుట్టోకాసస్స అన్తోయేవ నిక్షిపితబ్ధం. సచే విరళసాఖస్స రుక్ఖస్స ఆతపేన పుట్టోకాసే రపేతి, అరుణగ్గమనే చ సో భిక్ఖు తస్స హత్థపాసే న హోతి, అజ్ఞాస్మిం రానే తస్స ఛాయాయపి హోతి, నిస్సగ్గియం హోతి. సచే నానాకులస్స రుక్ఖో హోతి, చీవరస్స హత్థపాసా న విజహితబ్ధం.

అజ్ఞోకాసే పన విజ్ఞాటవిఆదీసు అరణ్ణోసుపి సముద్ధమజ్జే మచ్చబన్ధానం అగమనపథదీపకేసుపి చీవరం రపేత్వా తతో సమన్తా సత్తబ్ధన్తరే పదేసే యత్థ కత్థచి వసితబ్ధం, ఇతో అజ్ఞాత్థ వసన్తో విప్పవుత్తో నామ హోతీతి దట్టబ్ధం.

ఇమస్స పన విత్థారస్స ఇధ అవుత్తత్తా, సమన్తపాసాదికాయాన్ వుత్తత్తా “అయమేత్థ సజ్ఞేపో”తిఆది వుత్తం. ఏత్థాతి “తిచీవరేన విప్పవసేయ్యా”తి ఏతస్మిం పదే. సజ్ఞేపోతి సజ్ఞేపవణ్ణనా. ఏత్థ పన పాళియం (పారా. ౪౭౭) “గామో ఏకూపచారో నానూపచారో”తిఆదినా అవిసేసేన మాతీకం నిక్షిపిత్వాపి గామనివేసనఉదోసితఖేత్తధణ్ణకరణఆరామవిహారానం ఏకూపచారనానూపచారతా “గామో ఏకూపచారో నామ ఏకకులస్స గామో హోతి పరిక్షిత్తో చ అపరిక్షిత్తో చా”తిఆదినా (పారా. ౪౭౮) పరిక్షిత్తాపరిక్షిత్తవసేన విభత్తా. అట్టమాళపాసాదహమ్మియనావాసత్థరుక్ఖములఅజ్ఞోకాసానం పన ఏవం అవత్త్యా “ఏకకులస్స అట్టో హోతి, నానాకులస్స అట్టో హోతి”తిఆదినా (పారా. ౪౮౪) నయేన ఏకకులనానాకులవసేన చ అన్తే “అజ్ఞోకాసో ఏకూపచారో నామ అగామకే అరణ్ణో సమన్తా సత్తబ్ధన్తరా ఏకూపచారో, తతో పరం నానూపచారోతి (పారా. ౪౯౪) చ ఏవం ఏకూపచారనానూపచారతా విభత్తా. తస్మా గామాదీసు పరిక్షిత్తం ఏకూపచారం, అపరిక్షిత్తం నానూపచారన్తి చ, అట్టాదిసు యం ఏకకులస్స, తం ఏకూపచారం, యం నానాకులస్స, తం నానూపచారన్తి చ గహేతబ్ధం. అజ్ఞోకాసే వుత్తనయేన గహేతబ్ధం. ఉపచారోతి హి “గామో ఏకూపచారో నానూపచారో”తిఆదీసు ద్వారం, “అజ్ఞోకాసో ఏకూపచారో”తి ఏత్థ సమన్తా సత్తబ్ధన్తరసజ్ఞాతం పమాణన్తి అపరే.

అజ్ఞాత్త భిక్ఖుసమ్ముతియాతి భిక్ఖుసో సజ్ఞేన దిన్నా సమ్ముతి భిక్ఖుసమ్ముతి, తం వినాతి అట్టో. తేనాహ “యం సజ్ఞో”తిఆది. అవిప్పవాససమ్ముతిం దేతీతి అవిప్పవాసా సమ్ముతి, అవిప్పవాసాయ వా సమ్ముతి అవిప్పవాససమ్ముతి, తం ఇత్తిదుతియేన కమ్మేన దేతీతి అట్టో.

సన్తరుత్తరేనాతి “అన్తర”న్తి అన్తరవాసకో వుచ్చతి, “ఉత్తర”న్తి ఉత్తరాసజ్ఞో, సహ అన్తరేన ఉత్తరం సన్తరుత్తరం, తేన సన్తరుత్తరేన, సహ అన్తరవాసకేన ఉత్తరాసజ్ఞేనాతి అట్టో. అన్తోఅరుణే పచ్చుద్ధటేతి నివత్తిత్వా సమ్మాపుణితుమసక్కిన్తేన

తథేవ రత్నా అన్తో అరుణే పచ్చద్ధటే. పచ్చాగస్తబ్బన్తి యథా రోగో న కుప్పతి, తథా పున చీవరస్స రపితట్టానం ఆగస్తబ్బం. యతో పట్టాయ హి సత్తం వా పరియేసతి, “గచ్ఛామీ”తి ఆభోగం వా కరోతి, తతో పట్టాయ వట్టతి. “న దాని గమిస్సామీ”తి ఏవం పన ధురనిక్ఖేపం కరోస్తేన పచ్చద్ధరితబ్బం “అతిరేకచీవరట్టానే రస్సతీ”తి. తేనాహ “తథేవ వా రితేన పచ్చద్ధరితబ్బ”న్తి. సోతి యస్స సమ్ముతి దిన్నా, సో రోగో. లద్ధకప్పియమేవ పున సమ్ముతిదానకిచ్చం నట్టితి అధిప్పాయో.

అధిట్టితచీవరతాతి తిచీవరాధిట్టాననయేన అధిట్టితచీవరతా. విప్పవాసో నామ యది బద్ధసీమాయం చీవరం హోతి, తతో బహి అరుణుట్టాపనం. అథ అబద్ధసీమాయం, యథావుత్తగామాదీనం బహి హత్థపాసాతిక్కమే అరుణుట్టాపనం. బద్ధసీమాయం పన యత్త కత్థచి చీవరం రపేత్వా అన్తోసీమాయమేవ యత్త కత్థచి వసీతుం వట్టతి. ఇథ అపచ్చద్ధరణం అకిరియాతి సమ్మన్తో.

ఉదోసితసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

3. అకాలచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పురిమసిక్ఖాపదే వియ ఏత్థాపి భిక్ఖునాతి సామిఅత్థే కరణవచనన్తి ఆహ “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్ఖునా”తిఆది. “అకాలచీవరం నామ అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్నం, అత్తతే కథినే సత్తమాసే ఉప్పన్నం, కాలేపి ఆదిస్స దిన్నం, ఏతం అకాలచీవరం నామా”తి (పారా. ౫౦౦) పదభాజనియం వుత్తత్తా “య్యాయం అనత్తతే కథినే”తిఆదిమాహ. య్యాయం చీవరకాలో వుత్తోతి సమ్మన్తో. వస్సానస్సాతి వస్సానసజ్ఞాతస్స ఉతునో. పచ్చిమో మాసో నామ చీవరమాసో. తస్మిన్తో అనత్తతేపి కథినే ఉప్పన్నం చీవరం అనధిట్టితం, అవికప్పితం రపేతుం వట్టతి. పిశ్చా మాసాతి పచ్చిమకత్తికమాసో, హేమన్తికా చత్తారో చాతి పిశ్చా మాసా. అశ్శాదాతి అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే, అత్తతే కథినే సత్తమాసే. కాలేపీతి “అనత్తతే కథినే చీవరమాసో, అత్తతే కథినే పిశ్చా మాసా”తి యథావుత్తచీవరకాలేపి. “ఆదినా నయేనా”తి ఇమినా “దదామి దజ్ఞామీ”తిఆదీనం (పారా. అట్ట. ౨.౪౬౯) సజ్ఞహో. కిశ్శాపి చేతాని సబ్బాని “అకాలచీవర”న్తి వుత్తాని, తథాపి పిట్టిసమయేయేవ ఉప్పన్నాని “అకాలచీవర”న్తి ఇధాధిప్పేతాని.

“కాలే సజ్ఞస్స ఇదం అకాలచీవర”న్తి దిన్నం పన అకాలచీవరసామజ్ఞాతో అత్తుద్ధారవసేన వుత్తం. యథా పిట్టిసమయే ఉప్పన్నం చీవరం వుట్టవస్సేహి, సేసేహి చ సమ్ముఖీభూతేహి భాజేతుం లబ్భతీతి అకాలచీవరం నామ జాతం, తథేవిదమ్మీతి తదిదం అకాలచీవరసామజ్ఞం. యది ఏవం “పుగ్గలస్స వా ఇదం తుయ్హం ‘దమ్మీ’తిఆదినా నయేన దిన్న”న్తి కస్మా వుత్తం, న హి పుగ్గలస్స ఆదిస్స దిన్నం కేనచి భాజనీయం హోతీతి? నాయం విరోధో, ఆదిస్స దానసామజ్ఞాతో లబ్భమానమత్థం దస్సేతుం తథా వుత్తన్తి. అత్తనో వా ధనేనాతి అత్తనో కప్పాససుత్తాదినా ధనేన. ఇమస్స “ఉప్పజ్జేయ్యా”తి ఇమినా సమ్మన్తో వేదితబ్బో. “సీమాయ దేతీ”తిఆది పుగ్గలాధిట్టాననయేన వుత్తం. ఏత్థ పన సీమాయ దానం ఏకా మాతికా, కతికాయ దానం దుతియా...పే.... పుగ్గలస్స దానం అట్టమా.

“పరిక్ఖేపారహట్టానేనా”తి ఇమినా అపరిక్ఖిత్తస్స విహరస్స ధువసన్నిపాతట్టానాదితో పరమలేడ్డుపాతస్స అన్తో ఉపచారసీమాతి దస్సేతి. ఇదాని దుతియలేడ్డుపాతస్సపి అన్తో ఉపచారసీమాయేవాతి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం.

ధువసన్నిపాతట్టానమ్మి సీమాపరియన్తగతమేవ వేదితట్టం. ఆవాసీ వడ్డనే వడ్డతీతి సచే ఉపచారతో అబహిభూతో హుత్వా ఆవాసో వడ్డతీతి అధిష్పాయో. మహాపచ్చరియం పన “భిక్షూసుపి వడ్డస్తేసు వడ్డతీ”తి వుత్తం. “సచే విహారే సన్నిపతితభిక్షూహి సద్ధిం ఏకాబద్ధా హుత్వా యోజనసతమ్మి పూరేత్వా నిసీదన్తి, యోజనసతమ్మి ఉపచారసీమావ హోతి, సబ్బేసం లాభో పాపుణాతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) సమన్తపాసాదికాయం వుత్తం. భిక్షునీనం

ఆరామపవేసనసీనాసనాపుచ్చనానీతి ఆగన్తుకగమికానం భిక్షునీనం ఆరామపవేసనాపుచ్చనం, సీనాసనాపుచ్చనజ్ఞాతి అత్తో. తథా హి ఆగన్తుకాయ భిక్షునియా ఆరామపవేసనం ఆపుచ్చితట్టం, గమికాయ సజ్జికం దసవిధం సీనాసనం. ఏత్త చ కిజ్జాపి “భిక్షునీన”న్తి వుత్తం, గమికస్స పన భిక్షుస్సాపి ఇమిస్సాయేవ సీమాయ వసేన సీనాసనాపుచ్చనం వేదితట్టం.

పరివాసమానత్తారోచనన్తి పారివాసికమానత్తచారీనం పరివాసారోచనం, మానత్తారోచనజ్ఞా. వస్సచ్చేదనిస్సయసీనాసనగ్గాహాదివిధానన్తి వస్సచ్చేదవిధానం, నిస్సయగ్గాహవిధానం, సీనాసనగ్గాహవిధానన్తి అత్తో. ఆదిసద్దేన నిస్సయపటిప్పస్సద్ధి, లాభగ్గాహో ఆగన్తుకవత్తం పూరేత్వా ఆరామపవేసనన్తి ఏవమాదికం సజ్జణ్ణాతి. ఇమిస్సావ సీమాయ వసేనాతి ఉపచారసీమాయేవాతి యథాసమ్భవం అత్తో, బహి చ ఇమస్స సబ్బస్స లబ్బనతో వుత్తం.

లాభణ్ణాయ రపితా సీమా లాభసీమా (మహావ. ౩౭౯), సా చ ఖో నేవ సమ్మాసమ్మద్దేన అనుజ్ఞాతా, న ధమ్మసంఖాపాకత్థేరేహి రపితా, అపిచ ఖో లాభదాయకేహి. తేనాహ “యం రాజరాజమహామత్తాదయో”తిఆది. సమన్తాతి విహారస్స సమన్తా. యన్తి సుజ్ఞసస్సాది. “సీమం రపేన్తీ”తి పారసీనో. ఏకస్స రజ్ఞో ఆణాపవత్తిట్టానన్తి చోళభోగో కేరళభోగోతి ఏవం ఏకేకస్స రజ్ఞో ఆణాపవత్తిట్టానం. ద్విధా ఆపో గతో ఏత్తాతి దీపో, ఓఘేన అనజ్ఞోత్తతో భూమిభాగో, సోవ సీమా దీపసీమా. తేనాహ సముద్దన్తేనా”తిఆది. చక్రవాళసీమా చక్రవాళపబ్బతేనేవ పరిచ్చిన్నాతి ఆహ “ఏకచక్రవాళపబ్బతపరిక్షేపబ్బన్తరం చక్రవాళసీమా”తి.

సీసాతి ఖణ్డసీమాదయో. ఖణ్డసీమాయ దేమాతి దిన్నన్తి ఖణ్డసీమాయ కేనచి కమ్మేన సన్నిపతితం సజ్జం దిస్సా “ఖణ్డసీమాయం సజ్జస్స దేమా”తి దిన్నం. ఖణ్డసీమాయ రితే రుక్ఖే వా పబ్బతే వా రితోపి హేట్టా వా పథవివేమజ్జగతోపి ఖణ్డసీమాయేవ రితోతి వేదితట్టో. సమానసంవాససీమాయ దిన్నన్తి “సమానసంవాససీమాయ దమ్మీ”తి దిన్నం. ఏస నయో సేసేసుపి. ఖణ్డసీమా సీమన్తరికట్టానం న పాపుణాతి తత్త సమానసంవాససీమాయ అభావతోతి అధిష్పాయో. సమానసంవాసఅవిప్పవాససీమాసు దిన్నస్స ఇదం నానాత్తం – “అవిప్పవాససీమాయ దమ్మీ”తి దిన్నం గామట్టానం న పాపుణాతి. కస్మా? “రపేత్వా గామజ్ఞా గామూపచారజ్ఞా”తి (మహావ. ౧౪౪) వుత్తత్తా. “సమానసంవాససీమాయ దమ్మీ”తి దిన్నం పన గామే రితానమ్మి పాపుణాతీతి. అబ్బన్తరసీమాఉదకుక్ఖేపసీమాసు దిన్నన్తి తత్త ఉపోసథాదిఅత్థాయ సన్నిపతితే దిస్సా “ఇమిస్సా అబ్బన్తరసీమాయ దేమా”తిఆదినా దిన్నం. జనపదరత్తరజ్జదీపచక్రవాళసీమాసుపి గామసీమాదీసు వుత్తసదిసోవ వినిచ్చయోతి ఆహ “జనపదసీమాదీసూ”తిఆది. ఏకోపి గన్త్వా సబ్బేసం సజ్జణ్ణీతుం లభతీతి ఏకోపి గన్త్వా ఇథ వస్సగ్గేన భాజేత్వా గహేత్వా ఆగన్తుం లభతీతి అత్తో. ఏకోతి సభాగో ఏకో భిక్షు, అయమ్మి భాగమేవ గహేతుం లభతి. తేనాహ “సభాగానం భాగం గణ్ణాతీ”తి.

ఏవం తావ యో సీమం పరామసిత్వా దేతి, తస్స దానే వినిచ్చయం వత్వా ఇదాని యో “అసుకసీమాయా”తి వత్తుం న జానాతి, కేవలం “సీమా”తి వచనమత్తమేవ జానన్తో విహారం ఆగన్త్వా “సీమాయ దమ్మీ”తి వా “సీమట్టకసజ్జస్స దమ్మీ”తి

వా భణతి, తత్త వినిచ్ఛయం దస్సేతుం “యో పన విహరం పవిసిత్వా”తిఆదిమాహ. కతరన్తి కతరసీమం. అహమేతం భేదం న జానామీతి అహం “అసుకా సీమా”తి ఏతం విభాగం న జానామి. ఉపచారసీమట్టహి భాజేతబ్బం లాభస్స ఉపచారసీమాయ పరిచ్ఛిన్నత్తాతి అధిప్పాయో. సాతి సమానలాభకతికా.

యత్త మయ్యం ధువకారా కరీయన్తీతి (మహావ. అట్ట. 32F) ఏత్త యస్మిం విహరే తస్స చీవరదాయకస్స సన్తకం సజ్ఞస్స పాకవత్తం వా వత్తతి. యస్మిం విహరే భిక్షూ అత్తనో భారం కత్వా సదా గేహ భోజేతి, యత్త వా అనేన ఆవాసో వా కారితో, సలాకభత్తాదీని వా నిబద్ధాని, ఇమే ధువకారా నామ. యేన పన సకలోపి విహరో పతిట్టాపితో, తత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి. తేనాహ “యత్త తస్స పాకవత్తం వా వత్తతీ”తిఆది. తత్త పాకవత్తన్తి దానవత్తం. వత్తతీతి పవత్తతి. యతోతి యస్మా విహరా. యత్తాతి యస్మిం విహరే. సబ్బత్తాతి సబ్బేసు విహరేసు. మాతికం ఆరోపీత్వాతి ఏకస్మిం విహరే భిక్షూ బహుతరా, ఏకస్మిం భోకతరా, ఏకశ్చ వత్తం, ధువకారట్టానశ్చ బహుకం, కత్త దేమాతి పుచ్ఛిత్వా, యది పన మశ్చో వా పీరం వా ఏకమేవ హోతి, తం పుచ్ఛిత్వా యస్స వా విహరస్స, ఏకవిహరేపి వా యస్స సేనాసనస్స సో విచారేతి, తత్త దాతబ్బం. సచేపి “అసుకభిక్షు గణ్ఠాతూ”తి వదతి, వట్టతి. అథ “మయ్యం ధువకారే దేధా”తి వత్వా అవిచారేత్వావ గచ్ఛతి, సజ్ఞస్సపి విచారేతుం వట్టతి. ఏవం పన విచారేతబ్బం – “సజ్ఞత్థేరస్స వసనట్టానే దేధా”తి వత్తబ్బం. సచే తత్త సేనాసనం పరిపుణ్ణం హోతి, యత్త నప్పహోతి, తత్త దాతబ్బం. సచే ఏకో భిక్షు “మయ్యం వసనట్టానే సేనాసనపరిభోగభణ్ణం నత్తీ”తి వదతి, తత్త దాతబ్బం.

సజ్ఞస్స దమ్మీతి దిన్నన్తి “ఇమాని చీవరాని సజ్ఞస్స దమ్మీ”తి ఏవం దిన్నం. తతో బహిద్ధాపీతి ఉపచారసీమాతో బహిద్ధాపి. తేహి సద్ధిన్తి ఉపచారసీమాగతేహి సద్ధిం. ఏకాబద్ధానశ్చ పాపుణాతి పరిసావసేన వడ్డితా సీమా హోతీతి కత్వాతి అధిప్పాయో. తస్మాతి యస్మా ఉపచారసీమాగతానం పాపుణాతి, యస్మా చ తతో బహిద్ధాపి ఉపచారసీమోక్కన్తేహి ఏకాబద్ధానం పాపుణాతి, తస్మా. తేసన్తి ఉపచారసీమాగతానం, తతో బహిద్ధా తేహి సద్ధిం ఏకాబద్ధానశ్చ. గాహతే సతీతి అన్తేవాసికాదికే గణ్ఠాన్తే సతి. అసమ్మత్తానమ్మీతి ఉపచారసీమాయం రితేహి ఘట్టిం పహరిత్వా కాలం ఘోసేత్వా లాభభాజనట్టానం అసమ్మత్తానమ్మి ఉపచారసీమాయ పవిట్టానం, తేహి వా సద్ధిం ఏకాబద్ధానం హుత్వా అత్తనో విహరద్వారే వా అన్తోవిహరేయేవ వా రితానశ్చాతి అత్తో. భాగో దాతబ్బోతి సజ్ఞనవకస్స దిన్నేపీతి అధిప్పాయో. దుతియభాగే పన ధేరాసనం ఆరుళ్లే ఆగతానం పరమభాగో న పాపుణాతి. దుతియభాగతో వస్సగ్గేన దాతబ్బం.

సచే పన “బహిఉపచారసీమాయం రితానం దేధా”తి వదన్తి, న దాతబ్బం. యది పన విహరో మహా హోతి, ధేరాసనతో పట్టాయ వత్తేసు దీయమానేసు అలసజాతికా మహాధేరా పచ్చా ఆగచ్ఛన్తి, “భన్తే, వీసతివస్సానం దీయతి, తువ్హాకం రితికా అతిక్కన్తా”తి న వత్తబ్బా. రితికం రపేత్వా తేసం దత్వా పచ్చా రితికాయ దాతబ్బం.

“అసుకవిహరే కిర బహుచీవరం ఉప్పన్న”న్తి సుత్వా యోజనస్తరికవిహరతోపి భిక్షూ ఆగచ్ఛన్తి, సమ్మత్తసమ్మత్తానం రితట్టానతో పట్టాయ దాతబ్బం, అయమేత్త సజ్ఞేవో. విత్థారో పన సమన్తపాసాదికాయ చీవరక్ఖన్దకవణ్ణనాయం (మహావ. అట్ట. 32F) వుత్తనయేన వేదితబ్బో.

ఏవం విహరం పవిసిత్వా “ఇమాని చీవరాని సజ్ఞస్స దమ్మీ”తి దిన్నేసు వినిచ్ఛయం వత్వా ఇదాని బహిఉపచారసీమాయం భిక్షుం దిస్సా “సజ్ఞస్స దమ్మీ”తి దిన్నేసు వినిచ్ఛయం దస్సేతుం “యం పనా”తిఆది వుత్తం.

ఏకాబద్ధపరిసాయ పాపుణాతీతి సచే యోజనం ఫరిత్వా పరిసా రితా హోతి, ఏకాబద్ధా చే, సబ్బేసం పాపుణాతీతి అత్తో.
ఏకాబద్ధతా చేత్త ద్వాదసహత్తబ్బంతరతో పరిచ్చిన్దితబ్బా. తేనాహ “యే పనా”తిఆది.

ఉభతోసజ్ఞస్స దిన్నన్తి (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) “ఉభతోసజ్ఞస్స దమ్మీ”తి దిన్నం. “ద్వేధాసజ్ఞస్స దమ్మి, ద్విన్నం సజ్ఞానం దమ్మి, భిక్షుసజ్ఞస్స చ భిక్షునిసజ్ఞస్స చ దమ్మీ”తి వుత్తేపి ఉభతోసజ్ఞస్స దిన్నమేవ హోతి. ఉపడ్డం భిక్షానం, ఉపడ్డం భిక్షునీనం దాతబ్బన్తి ద్వే భాగే సమే కత్వా ఏకో భాగో భిక్షానం, ఏకో భాగో భిక్షునీనం దాతబ్బో. గహేతుం లభతి ఉభతోసజ్ఞగ్గహణేన గహితత్తాతి అధిప్పాయో. చేతియస్సాతి ధూపాదినో. తత్తో ధాతాయతనాదిభావేన చితత్తా, లోకస్స చిత్తికారట్టానతాయ చ “చేతియ”న్తి వుచ్చతి. న కోచి విసేసోతి ఆహ “ఇధ పన చేతియస్సా”తిఆది.

“ఉభతోసజ్ఞస్స చ తుయ్హిచ్చ చేతియస్స చా”తి వుత్తే పన ద్వావీసతికోట్టాసే కత్వా దస భిక్షానం, దస భిక్షునీనం, ఏకో పుగ్గలస్స, ఏకో చేతియస్స దాతబ్బో. తత్త పుగ్గలో సజ్ఞతోపి అత్తనో వస్సగ్గేన పున గహేతుం లభతి, చేతియస్స ఏకోయేవ. అయం పన వారో యథావుత్తేనేవ నయేన జాయతీతి కత్వా ఇధ న వుత్తో. సమంతపాసాదికాయం (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) పన వుత్తోయేవ.

న మజ్జే భిన్దిత్వా దాతబ్బం “భిక్షునీన”న్తి పుగ్గలికవసేన వుత్తత్తా. పుగ్గలో విసుం న లభతీతి పుట్టే వియ విసుం పుగ్గలికకోట్టాసం న లభతి. పాపుణనట్టానతో ఏకమేవ లభతీతి అత్తనో వస్సగ్గేన పత్తబ్బట్టానతో ఏకమేవ కోట్టాసం లభతి. కస్మా? భిక్షుసజ్ఞగ్గహణేన గహితత్తా. “భిక్షుసజ్ఞస్స చ భిక్షునీనా తుయ్హిచ్చ చేతియస్స చా”తి వుత్తేపి చేతియస్స ఏకపుగ్గలపటివీసో లబ్బతి, పుగ్గలస్స విసుం న లబ్బతి. తస్మా ఏకం చేతియస్స దత్వా అవసేసం భిక్షా చ భిక్షునియో చ గణేత్వా భాజేతబ్బం. తేనాహ “చేతియస్స చాతి వుత్తే పనా”తిఆది.

తేహి సద్ధిం పుగ్గలచేతియపరామసనం అనంతరనయసదిసమేవాతి తేహి భిక్షాహి భిక్షునీహి సద్ధిం పుగ్గలస్స చ చేతియస్స చ గహణం అనంతరనయసదిసమేవాతి అత్తో. “భిక్షానా ఇచ్చ భిక్షునీనా ఇచ్చ తుయ్హిచ్చ, భిక్షానా ఇచ్చ భిక్షునీనా ఇచ్చ చేతియస్స చ, భిక్షానా ఇచ్చ భిక్షునీనా ఇచ్చ తుయ్హిచ్చ చేతియస్స చా”తి వుత్తేపి చేతియస్స ఏకపటివీసో లబ్బతి, పుగ్గలస్స విసుం నత్తి, భిక్షా చ భిక్షునియో చ గణేత్వావ భాజేతబ్బన్తి వుత్తం హోతి. పుగ్గలస్స విసుం న లబ్బతీతి పుగ్గలస్స విసుం పటివీసో న లబ్బతి, వస్సగ్గేన ఏకోవ లబ్బతీతి అత్తో. “భిక్షుసజ్ఞస్స చ చేతియస్స చా”తి వుత్తే పన చేతియస్స విసుం పటివీసో లబ్బతీతి ఆహ “చేతియస్స పన లబ్బతీ”తి. “భిక్షుసజ్ఞస్స చ తుయ్హిచ్చ చేతియస్స చా”తి వుత్తేపి చేతియస్సేవ విసుం లబ్బతి, న పుగ్గలస్స. చేతియస్స పన లబ్బతియేవాతి “భిక్షానా ఇచ్చ చేతియస్స చా”తి వుత్తే పన చేతియస్స విసుం పటివీసో లబ్బతీతి అత్తో. “భిక్షానా ఇచ్చ తుయ్హిచ్చ చేతియస్స చా”తి వుత్తేపి చేతియస్సేవ విసుం లబ్బతి, న పుగ్గలస్స. భిక్షునిసజ్ఞం ఆదిం కత్వాపి ఏవమేవ యోజేతబ్బం.

ఏత్తాహ - యం పనేతరహి (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) పణ్ణితమనుస్సా సధాతుకం పటిమం వా చేతియం వా రపేత్వా బుద్ధప్పముఖస్స ఉభతోసజ్ఞస్స దానం దేన్తి, పటిమాయ వా చేతియస్స వా పురతో ఆధారకే పత్తం రపేత్వా దక్కిణోదకం దత్వా “బుద్ధానం దేమా”తి, తత్త యం పరమం ఖాదనీయం భోజనీయం దేన్తి, విహారం వా ఆహరిత్వా “ఇదం చేతియస్స దేమా”తి పిణ్ణపాత ఇచ్చ మాలాగన్ధాదీని చ దేన్తి, తత్త కథం పటిపజ్జితబ్బన్తి? వుచ్చతే - మాలాగన్ధాదీని తావ చేతియే ఆరోపేతబ్బాని, వత్థేహి పటాకా, తేలేన పదీపా కాతబ్బా, పిణ్ణపాతమధుఫాణితాదీని పన యో నిబద్ధచేతియజగ్గకో హోతి

పట్టణాంతరం వా గాఢాంతరం వా, తస్య దాతత్వాని. నిబద్ధజగత్ అసతి ఆహారభక్షం రహిత్యా వత్తం కత్వా పరిభ్రష్టాతుం వట్టతి. ఉపకట్టే కాలే భుజ్జీత్వా పచ్చాపి వత్తం కాతుం వట్టతియేవ.

మాలాగంధాదీసు చ యం కింశ్చ “ఇదం హరిత్వా చేతియపూజం కరోథా”తి వుత్తే దూరమ్పి హరిత్వా పూజేతట్టం. “భిక్షుసంజ్ఞస్య హరా”తి వుత్తేపి హరితట్టం. సచే పన “అహం పిణ్డాయ చరామి, ఆసనసాలాయం భిక్షా అత్తి, తే హరిస్సంతి”తి వుత్తే “భన్తే, తుయ్యంయేవ దమ్మీ”తి వదతి, భుజ్జీతుం వట్టతి. అథ పన “భిక్షుసంజ్ఞస్య దస్సామీ”తి హరంతస్య గచ్ఛతో అన్తరావ కాలో ఉపకట్టో హోతి, అత్తనో పాపేత్వా భుజ్జీతుం వట్టతి.

వస్సంపుట్టసంజ్ఞస్య దమ్మీతి వదతీతి (మహావ. అట్ట. 32౯) “వస్సంపుట్టసంజ్ఞస్య ఇమాని చీవరాని దమ్మీ”తి వదతి. తేసం బహిసీమట్టానమ్పి పాపుణాతీతి అత్తతే కథినే బహిసీమట్టానమ్పి యావ కథినస్య ఉబ్బారా పాపుణాతి, తస్మా దిసాపక్కంతస్సాపి సతి పటిగ్గాహకే దాతట్టం. అనత్తతే పన కథినే అన్తోహమన్తే, ఏవశ్చ పన వత్వా దిన్నం పచ్చిమవస్సంపుట్టానమ్పి పాపుణాతి. యత్త కత్తచీతి యేసు కేసుచి విహరేసు. ఏవం వదతీతి “వస్సంపుట్టసంజ్ఞస్య దమ్మీ”తి వదతి. తత్త సమ్మఖీభూతానం సబ్బేసం పాపుణాతి పిట్టిసమయే ఉప్పన్నత్తా. సచే పన “వస్సం వసంతానం దమ్మీ”తి వదతి, అన్తోవస్సేయేవ వస్సం వసంతావ లభన్తి, చిన్నవస్సా న లభన్తి. చీవరమాసే పన “వస్సం వసంతానం దమ్మీ”తి వుత్తే పచ్చిమికాయ వస్సూపగతానంయేవ పాపుణాతి, పురిమికాయ వస్సూపగతానశ్చ చిన్నవస్సానశ్చ న పాపుణాతి.

చీవరమాసతో పట్టాయ యావ హేమంతస్య పచ్చిమో దివసో, తావ “వస్సావాసికం దేమా”తి వుత్తే కథినం అత్తతం వా హోతు, అనత్తతం వా, అతీతవస్సంపుట్టానంయేవ పాపుణాతి. గిమ్మానం పరమదివసతో పట్టాయ వుత్తే పన మాతికా ఆరోపేతట్టా “అతీతవస్సావాసస్య పశ్చా మాసా అతిక్కున్తా, అనాగతో చతుమాసచ్చయేన భవిస్సతి, కతరవస్సావాసస్య దేసీ”తి. సచే “అతీతవస్సంపుట్టానం దమ్మీ”తి వదతి, తంఅన్తోవస్సంపుట్టానమేవ పాపుణాతి, దిసా పక్కంతానమ్పి సభాగా గణ్ణీతుం లభన్తి.

సచే “అనాగతే వస్సావాసికం దమ్మీ”తి వదతి, తం రహేత్వా వస్సూపనాయకదివసే గహేతట్టం. అథ “అగుత్తో విహరో, చోరభయం అత్తి, న సక్కా రహేతుం, గణ్ణీత్వా వా ఆహిణ్ణీతు”న్తి వుత్తే “సమ్మత్తానం దమ్మీ”తి వదతి, భాజేత్వా గహేతట్టం. సచే వదతి “ఇతో మే, భన్తే, తతియే వస్సే వస్సావాసికం న దిన్నం, తం దమ్మీ”తి, తస్మిం అన్తోవస్సే వుట్టభిక్షానం పాపుణాతి. సచే తే దిసా పక్కన్తా, అశ్శో విస్సాసికో గణ్ణాతి, దాతట్టం. అథ ఏకోయేవ అవసిట్టో, సేసా కాలఙ్కతా, సబ్బం ఏకస్సేవ పాపుణాతి. సచే ఏకోపి నత్తి, సజ్జికం హోతి, సమ్మఖీభూతేహి భాజితట్టం.

యేహి నిమన్తితేహి యాగు పీతాతి (మహావ. అట్ట. 3౭౯) నిమన్తితేహి యేహి భిక్షాహి యాగు పీతా, యేహి పన భిక్షాచారవత్తేన ఘరద్వారేన గచ్ఛన్తేహి వా ఘరం పవిట్టేహి వా యాగు లద్ధా, యేసం వా ఆసనసాలతో పత్తం ఆహరిత్వా మనుస్సేహి నీతా, యేసం వా థేరేహి పేసితా, తేసం న పాపుణాతి. సచే పన నిమన్తితభిక్షాహి సద్ధిం అశ్శోపి బహూ ఆగన్త్యా అన్తోగేహశ్చ బహిగేహశ్చ పూరేత్వా నిసిన్నా, దాయకో చ ఏవం వదతి “నిమన్తితా వా హోన్తు, అనిమన్తితా వా, యేసం మయా యాగు దిన్నా, సబ్బేసం ఇమాని వట్టాని హోన్తూ”తి, సబ్బేసం పాపుణాతి. యేహి పన థేరానం హత్తతో యాగు

లద్దా, తేసం న పాపుణాతి. అథ సో “యేహి మయ్యం యాగు పీతా, సబ్బేసం హోతూ”తి వదతి, సబ్బేసం పాపుణాతి. భత్తఖజ్జకాదీహీతి ఏత్థ ఆదిసద్దేనపి చీవరసేనాసనభేసజ్ఞానం గహణం.

పుగ్గలస్సాతి (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) సమ్ముఖాసమ్ముఖభూతస్స పుగ్గలస్స. తేనాహ “ఇదం చీవర”న్తిఆది. సచే పన “ఇదం తుమ్మాకళ్ళవ తుమ్మాకం అన్తేవాసికానఇచ్చ దమ్మీ”తి ఏవం వదతి, థేరస్స చ అన్తేవాసికానఇచ్చ పాపుణాతి. ఉద్దేసం గహేతుం ఆగతో, గహేత్వా గచ్చన్తో చ అత్తి, తస్సాపి పాపుణాతి. తుమ్మేహి సద్ధిం నిబద్ధచారికభిక్షానం దమ్మీ”తి వుత్తే ఉద్దేసన్తేవాసికానం వత్తం కత్వా ఉద్దేసపరిపుచ్చాదీని గహేత్వా విచరంతానం సబ్బేసం పాపుణాతి. ఏత్థాతి అట్టసు మాతికాసు. యది పన అయమేత్థ సజ్ఞేపకథా, విత్థారో పన కథం ఇతత్తోతి ఆహ “సమన్తపాసాదికాయం వుత్తో”తి. సమన్తపాసాదికాయం చీవరక్ఖన్ధకవణ్ణనాయం (మహావ. అట్ట. ౩౭౯) వుత్తోతి అత్తో.

“ఇతకేహి వా మే చీవరత్థాయ పేసితం, మిత్తేహి వా పేసితం, తే ఆభతే చీవరే దస్సన్తీ”తి ఏవం ఇతితో వా మిత్తతో వా పచ్చాసా హోతీతి వేదితబ్బం. కప్పియభణ్ణేనాతి కప్పాససుత్తాదినా అత్తనో ధనేన. సణ్ణన్తి సుఖుమం. అజ్ఞం పచ్చాసాచీవరం లభిత్వా ఏవ కాలబ్బన్తరే కారేతబ్బన్తి అజ్ఞం మూలచీవరసదిసం పచ్చాసాచీవరం లభిత్వా యేవ మాసబ్బన్తరే కారేతబ్బం. తచ్చా ఖో సతియాయేవ పచ్చాసాయ, అసతియా పన పచ్చాసాయ మూలచీవరం దసాహం చే సమ్మత్తం, తదహేవ అధిట్టాతబ్బం. తేనాహ “సచే న లభతీ”తిఆది. పచ్చాసాచీవరమ్మి పరిక్ఖారచోళం అధిట్టాతబ్బన్తి పరమతరం ఉప్పన్నం ధూలపచ్చాసాచీవరమ్మి సన్ధాయ వుత్తం. పి-సద్దేన న కేవలం మూలచీవరమేవాతి దస్సీతి.

అకాలచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పురాణచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“అమ్మాకమేవ ఇతి”తి ఇయితీతి ఇతి, సావ ఇతికా, న ఇతికా అజ్ఞాతికా, తాయ అజ్ఞాతికాయ. తేనాహ “న ఇతికాయా”తి. మాతితో వా పితితో వాతి మాతిపక్ఖతో వా పితిపక్ఖతో వా. యావ సత్తమం యుగన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౧౦౩-౧౦౪) యావ సత్తమస్స పురిసస్స, సత్తమాయ వా ఇత్థియా ఆయుప్పమాణం, యావ పితామహాయుగం పితామహాయుగం మాతామహాయుగం మాతామహాయుగన్తి వుత్తం హోతి. అథ వా యావ సత్తమం యుగన్తి యావ సత్తమద్వందన్తి అత్తో. యుగసద్దో చేత్థ ఏకసేసనయేన దట్టబ్బో “యుగో చ యుగో చ యుగా”తి. ఏవజ్ఞో తత్థ తత్థ ద్వంద్వం గహితం హోతి. కేనచి ఆకారేన అసమ్మద్ధాయాతి భాతుభగినిభాగినేయ్యపుత్తపపుత్తాదీసు యేన కేనచి ఆకారేన అసమ్మద్ధాయ. పితా, పితుపితా, తస్స పితా, తస్సాపి పితాతి ఏవం యావ సత్తమా యుగా, పితా, పితుమాతా, తస్సా పితా చ మాతా చ భాతా చ భగినీ చ, పుత్తా చ, ధీతరో చాతి ఏవమ్మి ఉద్ధఇచ్చ అధో చ యావ సత్తమా యుగా, పితా, పితుభాతా, పితుభగినీ, పితుపుత్తా, పితుధీతరో, తేసమ్మి పుత్తధీతుపరమ్మరాతి ఏవమ్మి యావ సత్తమా యుగా, మాతా, మాతుమాతా, తస్సా మాతా, తస్సాపి మాతాతి ఏవం యావ సత్తమా యుగా, మాతా, మాతుపితా, తస్స పితా చ మాతా చ భాతా చ భగినీ చ పుత్తా చ ధీతరో చాతి ఏవమ్మి ఉద్ధఇచ్చ అధో చ యావ సత్తమా యుగా, మాతా, మాతుభాతా, మాతుభగినీ, మాతుపుత్తా, మాతుధీతరో, తేసమ్మి పుత్తధీతుపరమ్మరాతి ఏవమ్మి యావ సత్తమా యుగా, తావ నేవ మాతుసమ్మద్దేన, న పితుసమ్మద్దేన యా సమ్మద్ధా, సా “అజ్ఞాతికా నామా”తి వుత్తం హోతి.

సాకియానియో వియాతి పశ్చాత్తమత్తా సాకియానియో వియ. నిదస్సనమత్తజ్జోతం, తస్మా భిక్కుభావే రత్వా పరివత్తలిజ్ఞా భిక్కునియోపి ఇథ సుద్ధభిక్కుసజ్ఞే “ఉపసమ్మన్నా” ఇచ్ఛేవ వేదితబ్బా. ఉభతోసజ్ఞే వాతి భిక్కునిసజ్ఞే ఇత్తిచతుత్తేన, భిక్కుసజ్ఞే ఇత్తిచతుత్తేనాతి ఏవం ఉభతోసజ్ఞే వా. పురాణచీవరన్ని ఏత్త చీవరన్ని నివాసనపారుపనుపగమేవ అధిప్పేతన్ని ఆహ “రజిత్యా”తిఆది. కప్పం కత్వాతి కప్పబిడ్డం దత్వా. “ఇమినా అదిన్నకప్పం పాచిత్తియవత్థు న హోతీతి దస్సేతీ”తి (సారత్థ. టీ. ౨.౧౦౦) వదన్తి. పరిభోగసీసేనాతి కాయేన పుసిత్వా పరిభోగసీసేన. అంసేతి జత్తుమ్మి. మత్తకేతి సీసమత్తకే. సచే పన పచ్చత్తరణస్స హేత్థా కత్వా నిపజ్జతి, హత్థేహి వా ఉక్తిపిత్వా ఆకాసే వితానం కత్వా సీసేన అసమ్మసన్తో గచ్ఛతి, అయం పరిభోగో నామ న హోతి.

కాయవికారం వా కరోతీతి యథా సా “ధోవాపేతుకామో అయ”న్తి జానాతి, ఏవం కాయవికారం కరోతి. “అన్తోద్వాదసహత్థే ఓకాసే రత్వా ఉపరి వా ఖిపతీ”తి ఇమినా ఉపచారం ముశ్శత్వా ఓరతో ఖిపన్తస్స అనాపత్తితి దస్సేతి. అజ్ఞాస్స వా హత్థే పేసేతీతి అన్తోద్వాదసహత్థే ఓకాసే రత్వా సిక్ఖమానసామణేరసామణేరిఉపాసకఇత్తియాదీసు యస్స కస్సచి అజ్ఞాస్స హత్థే వా పేసేతి. సోతి ఉపాసకో చ సామణేరో చ. ఉపసమ్మజ్జిత్వా ధోవతీతి ఏత్త ఉపాసకో లిజ్ఞే పరివత్తే భిక్కునీసు పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మజ్జిత్వా ధోవతి, సామణేరో లిజ్ఞే పరివత్తే భిక్కునీసు ఉపసమ్మజ్జిత్వా ధోవతీతి యథాయోగం అత్తో గహేతబ్బో. సచే పన భిక్కునియా హత్థే దిన్నం హోతి, సచే లిజ్ఞే పరివత్తే ధోవతి, వట్టతి.

ఏత్త చ ఏకస్స తిక్ఖత్తుం నిస్సజ్జనాభావతో తీణిపి కారేన్తస్స ఏకేన నిస్సగ్గియం, ద్వీహి ద్వే దుక్కటాని. ద్వే కారేన్తస్స ఏకేన నిస్సగ్గియం, దుతియేన దుక్కటం. తేనాహ “ధోవనాదీని తీణీ”తిఆది. “ఏకేన వత్థునా”తి పరమం కత్వా నిట్టాపితం సన్ధాయ వుత్తం. సచే పన “ఇమం చీవరం రజిత్యా ధోవిత్వా ఆనేహి”తి వుత్తే సా భిక్కునీ పరమం ధోవిత్వా పచ్చా రజతి, నిస్సగ్గియేన దుక్కటమేవ, ఏవం సబ్బేసు విపరీతవచనేసు నయో నేతబ్బో. సచే పన “ధోవిత్వా ఆనేహి”తి వుత్తా ధోవతి చేవ రజతి చ, ధోవాపనపచ్చయా ఏవ ఆపత్తి, రజనే అనాపత్తి. ఏవం సబ్బత్త. తేనాహ “సచే పన‘ధోవా’తి వుత్తా”తిఆది. భిక్కునాం వసేన ఏకతో ఉపసమ్మన్నాయ ధోవాపేన్తస్స యథావత్తుకమేవాతి ఆహ “భిక్కునిసజ్జవసేనా”తిఆది.

అజ్ఞాస్స వా సన్తకన్ని అజ్ఞాస్స సన్తకం పురాణచీవరం ధోవాపేన్తస్సాతి అత్తో. నిసీదనపచ్చత్తరణన్ని అజ్ఞాస్స వా అత్తనో వా సన్తకం నిసీదనజ్ఞేవ పచ్చత్తరణజ్ఞా. నివాసనపారుపనుపగస్సేవ చ ఇథ “పురాణచీవర”న్ని అధిప్పేతత్తా అత్తనో సన్తకమ్మి నిసీదనపచ్చత్తరణం ధోవాపేన్తస్స దుక్కటమేవ హోతి, న నిస్సగ్గియం. అవుత్తా వా ధోవతీతి ఉద్దేసాయ వా ఓవాదాయ వా ఆగతా కిలిట్టచీవరం దిస్సా రపితట్టానతో వా గహేత్వా, “దేధ అయ్య, ధోవిస్సామీ”తి ఆహరాపేత్వా వా ధోవతి చేవ రజతి చ ఆకోటేతి చ, అయం అవుత్తా ధోవతి నామ. యాపి “ఇమం చీవరం ధోవా”తి దహారం వా సామణేరం వా ఆణాపేన్తస్స భిక్కునో వచనం సుత్వా “ఆహరథయ్య, అహం ధోవిస్సామీ”తి ధోవతి, తావకాలికం వా గహేత్వా ధోవిత్వా రజిత్యా దేతి, అయమ్మి అవుత్తా ధోవతి నామ.

అజ్ఞాం వా పరిక్ఖారన్ని ఉపాహనత్థవికపత్తత్థవికలంసబద్ధకాయబద్ధనమశ్చాపీరతట్టికాదిం యం కిశ్శి. “ఉపచారే రత్వా”తి వచనతో పేసిత్వా ధోవనేపి అనాపత్తి. ఉపచారేతి అన్తోద్వాదసహత్థే ఓకాసే.

పురాణచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. చీవరప్పటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఛన్నన్తి ఖోమాదీనం ఛన్నం చీవరానం మజ్ఞే. ఉపచారం ముఞ్చిత్వాతి ద్వాదసహత్థూపచారం ముఞ్చిత్వా. పి-సద్దేన ధమ్మకథం కథేంతస్స చతస్సో పరిసా చీవరాని చ నానావిరాగవత్థాని చ ఆహరిత్వా పాదమూలే రపేన్తి, ఉపచారే వా రత్వా ఉపరి ఖిపన్తి, “సచే సాదియతి, పటిగ్గహితమేవా”తి ఏత్త వత్తబ్బమేవ నట్టితి దస్సేతి. ఖిపత్తూతి దివా వా రత్తిభాగే వా ఖిపతు. పటిగ్గహితమేవ హోతీతి కిఞ్చాపి “ఇదం భిక్షునియా, ఇదం అఞ్ఞోస”న్తి జాతుం న సక్కా, తథాపి అచిత్తకభావేన గహితమేవ హోతి. యస్స కస్సచి పన అనుపసమ్మన్నస్సాతి సిక్ఖమానసామణేరసామణేరఉపాసకఉపాసికాదీసు యస్స కస్సచి అనుపసమ్మన్నస్స. రపితన్తి భిక్షునియా రపితం. పంసుకూలం అధిట్టహిత్యాతి “అస్సామికం ఇద”న్తి సఞ్ఞం ఉప్పాదేత్వా. అస్సామికఞ్ఞో “పంసుకూల”న్తి వుచ్చతి. ఇమినా “అష్టాకమత్థాయ రపిత”న్తిఆదికాయ సఞ్ఞాయ గహేతుం న వట్టతీతి దస్సేతి. అఞ్ఞాత్ర పారివత్తకాతి పరివత్తేతబ్బం పరివత్తం, పరివత్తమేవ పారివత్తకం, పరివత్తేత్వా దియ్యమానం, తం వినాతి అత్థో. తేనాహ “యం అన్తమసో హరీటకక్ఖణ్ణమ్మీ”తిఆది. ఆభోగం కత్వాతి చిత్తేన సమన్నాహరిత్వా. సచే భిక్షునీ వస్సావాసికమ్మి దేతి, తమ్మి యథావుత్తవిధానం అకత్వా గహేతుం న వట్టతీతి వేదితబ్బం.

పటిలాభేనాతి గహణేన. తికపాచిత్తియన్తి తీణి పరిమాణాని అస్సాతి తికం,తికఞ్చ తం పాచిత్తియఞ్చాతి తికపాచిత్తియం, అఞ్ఞాతికాయ జాతికసఞ్ఞోవేమతికఅఞ్ఞాతికసఞ్ఞోనం వసేన తీణి పాచిత్తియానీతి అత్థో. ఏకతోఉపసమ్మన్నాయాతి భిక్షునీనం సన్తికే ఉపసమ్మన్నాయ. తాయ హి హత్థతో అఞ్ఞాత్ర పారివత్తకా చీవరం పటిగ్గణ్ణంతస్స దుక్కటం, భిక్షూనం సన్తికే ఉపసమ్మన్నాయ పన పాచిత్తియమేవ. “పత్తత్థవికాదిమ్మి చ అనధిట్టాతబ్బపరిక్ఖారే”తి ఇమినా భిసిచ్చవిమ్మి సజ్జణ్ణాతి. సా హి మహంతాపి సేనాసనసజ్గహితత్తా చీవరసజ్ఞం న గచ్ఛతీతి నేవ అధిట్టానుపగా, న వికప్పనుపగా చ. వుత్తఞ్ఞో సమన్తపాసాదికాయం “సచేపి మఞ్చప్పమాణా భిసిచ్చవి హోతి, వట్టతియేవా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౨౧౪). “హత్థతో చీవరం పటిగ్గణ్ణాతీ”తి వచనతో పన అఞ్ఞాతికాయ భిక్షునియా పేసితగ్గహణేపి అనాపత్తి. పటిగ్గహణతో, పరివత్తనాకరణతో చ కిరియాకిరియం.

చీవరప్పటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అఞ్ఞాతకవిఞ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

గేహస్స పతి జేట్టోతి గహపతి, తం గహపతిం, ఇథ పన అపబ్బజితో యో కోచి మనుస్సో అధిప్పేతో. తేనాహ “భిక్షూసు అపబ్బజితమనుస్స”న్తి. ఏసేవ నయో గహపతానిన్తి ఏత్థాపి. “విఞ్ఞాపేయ్యా”తి ఇదం సుద్ధకత్తులత్థే చ హేతుకత్తులత్థే చ వత్తతీతి ఆహ “యాచేయ్య వా యాచాపేయ్య వా”తి. యాచాపనఞ్చోత్త అత్తనో అత్థాయేవాతి దట్టబ్బం. ఏవఞ్చ పన కత్వా “అనాణత్తిక”న్తి ఇదం సమత్థితం హోతి. అఞ్ఞాత్ర సమయాతి సమేతి ఏత్త, ఏతేన వా సంగచ్ఛతి సత్తో, సభావధమ్మో వా సహజాతాదీహి, ఉప్పాదాదీహి వాతి సమయో, కాలో, ధమ్మప్పవత్తిమత్తతాయ అత్తతో అభూతోపి హి కాలో ధమ్మప్పవత్తియా అధికరణం, కరణం వియ చ కప్పనామత్తసిద్ధేన రూపేన వోహరీయతి, తం సమయం రపేత్వాతి అత్థో. తేనాహ “యో అచ్చిన్నచీవరో వా హోతీ”తిఆది. తత్త రాజాదీసు యేహి కేహిచి అచ్చిన్నం చీవరం ఏతస్సాతి అచ్చిన్నచీవరో. యథాహ “అచ్చిన్నచీవరో నామ భిక్షుస్స చీవరం అచ్చిన్నం హోతి, రాజుహి వా చోరేహి వా ధుత్తేహి వా యేహి కేహిచి వా అచ్చిన్నం హోతీ”తి. అగ్గిఆదీసు యేన కేనచి నట్టం చీవరమేతస్సాతి నట్టచీవరో. యథాహ “నట్టచీవరో నామ భిక్షుస్స

చీవరం అగ్గినా వా దడ్డం హోతి, ఉదకేన వా పూళ్లం హోతి, ఉన్నారేహి వా ఉపచికాహి వా ఖాయితం హోతి , పరిభోగజిణ్ణం వా హోతి"తి (పారా. ౧౧౯). సమయాతి అజ్ఞాతసద్దాపేక్షాయ ఉపయోగణ్ణే నిస్సక్కువచనన్తి ఆహ "తం సమయ"న్తి. అజ్ఞాస్మిన్తి అజ్ఞాస్మిం సమయే.

తికపాచిత్తియన్తి అజ్ఞాతకే అజ్ఞాతకసజ్ఞావేమతికజ్ఞాతకసజ్ఞానం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. సమయేతి యథాపుత్తే అచ్చిన్నచీవరకాలే చ నట్టచీవరకాలే చ. జాతకప్పవారితే వా విజ్ఞాపేస్తస్సాతి జాతకే, పవారితే చ "తువ్వాకం సన్ధతం దేధా"తి యాచన్తస్స. ఏత్త (పారా. అట్ట. ౨.౧౨౧) చ సజ్ఞవసేన పవారితే పమాణమేవ యాచితుం వట్టతి, పుగ్గలికవసేన పవారితే పన యం యం పవారేన్తి, తం తమేవ విజ్ఞాపేతబ్బం. యో హి చతుహి పచ్చయేహి పవారేత్వా సయమేవ సల్లక్ఖేత్వా కాలానుకాలం చీవరాదీని దివసే దివసే యాగుభత్తాదీని దేతి, ఏవం యేన యేన అత్తో, తం తం దేతి, తస్స విజ్ఞాపనకిచ్చం నత్తి. యో పన పవారేత్వా బాలతాయ వా సతిసమ్మోసేన వా న దేతి, సో విజ్ఞాపేతబ్బో. యో "మయ్ఘం గేహం పవారేమీ"తి వదతి, తస్స గేహం గత్వా యథాసుఖం నిసీదితబ్బం నిపజ్జితబ్బం, న కిళ్ళి గహేతబ్బం. యో పన "యం మయ్ఘం గేహే అత్తి, తం పవారేమీ"తి వదతి, యం తత్త కప్పియం, తం విజ్ఞాపేతబ్బం. గేహే పన నిసీదితుం వా నిపజ్జితుం వా న లబ్బతి. తస్సేవత్థాయాతి "అజ్ఞాస్సా"తి లద్ధవోహరస్స తస్సేవ బుద్ధరక్ఖితస్స వా ధమ్మరక్ఖితస్స వా అత్తాయ. అత్తనో ధనేన గణ్ణన్తస్సాతి అత్తనో కప్పియభణ్ణేన కప్పియవోహరేనేవ గణ్ణన్తస్స చేతాపేన్తస్స, పరివత్తాపేన్తస్సాతి అత్తో.

అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. తతుత్తరిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తం-సద్దో చేత్త పకతత్తవచనో. చేతి నిపాతమత్తం. చేతి వా యదీతి అత్తో, తస్స "పవారేయ్యా"తి ఇమినా సమ్మన్దో వేదితబ్బో. పవారేయ్య చేతి యది పవారేయ్యాతి అత్తో. "అభీతి ఉపసగ్గో"తి (సారత్త. టీ. ౨.౧౨౩-౧౨౪) ఇమినా తస్స అత్తవిసేసాభావం దస్సేతి. తేనాహ "హరితున్తి అత్తో"తి. పవారసద్దస్స ఇచ్చాయం వత్తమానత్తా "ఇచ్చాపేయ్యా"తి వుత్తం. ఇచ్చం ఉప్పాదేయ్యాతి పచ్చయే ఇచ్చం ఉప్పాదేయ్య. ఉపనిమన్తనాయేతం అధివచనం. తేనాహ "యావత్తక"న్తిఆది. నేక్ఖమ్మన్తి పబ్బజ్జం. దట్టాతి దట్టుం. చన్దానురక్ఖణత్తజ్ఞోత్త అనునాసికలోపో. ఖేమతోతి నిబ్బయతో. కాయేన వా వాచాయ వా అభిహరిత్వా నిమన్తేయ్యాతి సమ్మన్దో. యథా చ కాయేన అభిహరేయ్య, వాచాయ చ, తం విధిం దస్సేతుం "ఉపనేత్వా"తిఆది వుత్తం సఅన్తరన్తి అన్తరవాసకసహితం. ఉత్తరన్తి ఉత్తరాసజ్ఞం. పరమన్తి అవసానం. అస్స చీవరస్సాతి అస్స సముదాయభూతస్స హరితబ్బస్స చీవరస్స. తగ్గుణసంవిజ్ఞాణో హి అయం బాహిరత్తసమానో యథా "లమ్మకణ్ణో"తి దట్టబ్బం. తేనాహ "నివాసనేనా"తిఆది. ఉక్కట్టపరిచ్చేదేన హి సబ్బే తంపరమంయేవ గహేతుం లభన్తి.

యస్మా అచ్చిన్నసబ్బచీవరేన తిచీవరమత్తకేనేవ భిక్షునా ఏవం పటిపజ్జితబ్బం, అజ్ఞాన పన అజ్ఞాధాపి, తస్మా తం విభాగం దస్సేతుం "తత్రాయం వినిచ్చయో"తిఆది వుత్తం. అధిట్టితచీవరస్సాతి తిచీవరాధిట్టాననయేన వా పరిక్ఖారచోళవసేన వా యేన కేనచి అధిట్టితచీవరస్స, ఇదజ్ఞా యేభుయ్యేన అధిట్టిహిత్వా చీవరం పరిభుజ్జితో వుత్తం, న పన అనధిట్టితచీవరస్స చీవరే అచ్చిన్నే అయం విధి న సమ్మవతీతి. యస్స వా తిచీవరతో అధికమ్మి చీవరం అజ్ఞాత్త అత్తి, తత్త నత్తి, తేనాపి తదా తత్త అభావతో ద్వే సాదితుం వట్టతి. పకతియావ సన్తరుత్తరేన చరతీతి (సారత్త. టీ. ౨.౧౨౩-౧౨౪)

అత్తతకధినత్తా వా సాసక్కుసిక్థాపదవసేన వా అవిప్పవాససమ్ముతివసేన వా తతియస్స అలాభేన వా చరతి. “ద్వే నట్టానీ”తి అధికారత్తా వుత్తం “ద్వే సాదితబ్బానీ”తి. ఏకం సాదియన్తేనేవ సమో భవిస్సతీతి తిణ్ణం చీవరానం ద్వీసు నట్టేన ఏకం సాదియన్తేన సమో భవిస్సతి ఉభిన్నమ్మి సన్తరుత్తరపరమతాయ అవట్టానతో. యస్స ఏకంయేవ హోతి అజ్ఞోన కేనచి కారణేన వినట్టసేసచీవరత్తా.

పశ్చాసు నట్టేసూతి తిచీవరం ఉదకసాటికా సంకచ్చికాతి ఇమేసు పశ్చాసు చీవరేసు నట్టేసు. “ఏకస్మిం వా నట్టే”తి వచనవిపరిణామం కత్వా యోజేతబ్బం. తతో ఉత్తరీతి సన్తరుత్తరపరమతో ఉత్తరి.

సేసకం ఆహరిస్సామీతి ద్వే చీవరాని కత్వా “సేసకం పున ఆహరిస్సామీ”తి అత్తో. సేసకం తుయ్హంయేవ హోతూతి వుత్తస్సాతి దానసమయే ఏవం వుత్తస్స. సచే పన “సేసకం ఆహరిస్సామీ”తి వత్వా గహేత్వా గమనసమయేపి “సేసకం తుయ్హంయేవ హోతూ”తి వదన్తి, లద్ధకప్పియమేవ. న అచ్చిన్ననట్టకారణా దిన్నన్తి బాహుసచ్చాదిగుణవసేన దిన్నం. వుత్తనయేనాతి “జాతకప్పవారితే వా విజ్ఞాపేన్తస్స, సమయే చ అజ్ఞాస్స వా జాతకప్పవారితే తస్సేవత్థాయ విజ్ఞాపేన్తస్స”తి వుత్తనయేన.

తతుత్తరిసిక్థాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పఠమఉపక్లటసిక్థాపదవణ్ణనా

భిక్కుం పనేవ ఉద్దిస్సాతి ఏత్థ పనాతి నిపాతమత్తం, తథా ఏవ-సద్దోపి. తేనాహ “ఇత్థన్నామస్సా”తిఆది. అపదిసిత్వాతి కథేత్వా, ఆరబ్బాతి వా అత్తో. అజ్ఞాతకస్స గహపతిస్సాతి అజ్ఞాతకగహపతినాతి అత్తో. కరణత్తే హి ఇదం సామివచనం. అట్టకథాయం పన ఇదం సువిజ్ఞోయ్యన్తి న విచారితం. చీవరం చేతాపేన్తి పరివత్తేన్తి ఏతేనాతి చీవరచేతాపన్నం (సారత్థ. టీ. ౨.౧౨౮-౧౨౯), చీవరమూలం, న-కారో పనేత్థ ఆగమో, “చీవరచేతాపన”న్తిపి పఠన్తి. తం పన యస్మా హిరణ్ణాదీసు అజ్ఞాతరం హోతి, తస్మా “హిరణ్ణాదిక”న్తి వుత్తం. తత్థ హిరణ్ణాన్తి కహపణో వుచ్చతి. ఆదిసద్దేన సువణ్ణాదీనం గహణం. ఉపక్లటన్తి ఉపట్టాపితం. తం ఉపక్లరణం తేసం తథా సజ్జితన్తి ఆహ “ఉపక్లటం హోతీతి సజ్జితం హోతీ”తి. సంహరిత్వా రపితన్తి రాసిం కత్వా రపితం. పరివత్తనశ్చ అకతస్స కారాపనం, కతస్స కిణనన్తి ఆహ “కారేత్వా వా కిణిత్వా వాతి అత్తో”తి. అచ్చాదేస్సామీతి పారుపేస్సామీతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “వోహరవచనమేత”న్తి. వోహరవచనన్తి చ ఉపచారవచనన్తి అత్తో.

“తత్త చే సో భిక్ఖా”తిఆదీసు కో పదసమ్మన్దోతి ఆహ “యత్త సో గహపతి వా”తిఆది. పుట్టే అప్పవారితోతి “దస్సామి, కీదిసేన తే, భన్తే, చీవరేన అత్తో, కీదిసం తే చీవరం చేతాపేమీ”తి పుట్టే అవుత్తో. ఉపసక్కుమిత్వాతి గత్వా. పదభాజనే పచురవోహరవసేన “ఘరం గత్వా”తి (పారా. ౧౨౯) వుత్తం. ఏత్థ చ పచురవోహరవసేనాతి యేభుయ్యవోహరవసేన. యేభుయ్యేన హి ఘరసామికం దట్టకామా తస్స ఘరం గచ్చన్తీతి తథేవ బహులవోహరో. వికప్పన్తి విసిట్టో కప్పో వికప్పో, వి-సద్దో చేత్థ విసిట్టత్తో. తేనాహ “విసిట్టకప్ప”న్తి. ఇమినా వచనత్థమాహ. “అధికవిధాన”న్తి ఇమినా పన అధిప్పాయత్తం. యథా పన తమాపజ్జతీతి యేనాకారేన తం వికప్పం ఆపజ్జతి. తం దస్సేతున్తి తం ఆకారం దస్సేతుం.

“సాధూ”తి అయం సద్దో సమ్మటిచ్చనసమ్మహంసనసున్దరాయాచనాదీసు దిస్సతి. తథా హేస “సాధు, భన్తేతి ఖో సో భిక్కు భగవతో భాసితం అభినన్దిత్వా అనుమోదిత్వా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౮౬) సమ్మటిచ్చనే దిస్సతి, “సాధు సాధు

సారిపుత్రా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౪౯; మ. ని. ౧.౩౪౦) సమ్మహంసనే.

“సాధు ధమ్మరుచి రాజా, సాధు పజ్ఞాణవా నరో;

సాధు మిత్రానమద్దుబ్బో, పాపస్సాకరణం సుఖ”న్తిఆదీసు. (జా. ౨.౧౮.౧౦౧) –

సున్దరే, “సాధు మే, భన్తే భగవా, సంఖితేన ధమ్మం దేసేతూ”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౬౪-౬౮) ఆయాచనే, ఇథాపి ఆయాచనేయేవ దట్టబ్బోతి (దీ. ని. అట్ట. ౧.౧౮౯; మ. ని. అట్ట. ౧.౧ మూలపరియాయసుత్తవణ్ణనా; సు. ని. అట్ట. ౧.౧౧౫) అగ్గికభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా; బు. వం. అట్ట. ౧.౪౯) ఆహ “సాధూతి ఆయాచనే నిపాతో”తి. తథ్థ ఆయాచనేతి అభిముఖం యాచనే, అభిపత్తనాయన్తి అత్తో. పరివితక్కే నిపాతోతి సమ్మన్థో. ఆలపతీతి ఆమన్తేతి. ఆయతాదీసూతి ఏత్థ ఆదిసద్దేన విత్థతఅప్పితసణ్ణానం గహణం. యస్మా పన న ఇమస్స ఆపజ్జనమత్తేనేవ ఆపత్తి సీసం ఏతి, తస్మా “తస్స వచనేనా”తిఆది వుత్తం. పయోగేతి సుత్తపరియేసనాదిపయోగే.

మహగ్గం చేతాపేతుకామం అప్పగ్గన్తి వీసతిఅగ్గనకం చీవరం చేతాపేతుకామం “అలం మయ్యం తేన, దసఅగ్గనకం వా అట్టగ్గనకం వా దేహీ”తి వదన్తస్సాతి అత్తో. ఏవరూపన్తి ఏవం సమభాగం, ఇమినా సమకన్తి వుత్తం హోతి. తస్మా ఖో అగ్గవసేనేవ, న పమాణవసేన. అగ్గవడ్డనకత్తో ఇదం సిక్ఖాపదం.

పఠమఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుతియఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కస్మా ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బోతి ఆహ “ఇదశ్శో”తిఆది. హీతి కారణత్తే నిపాతో. న కోచి విసేసోతి ఆహ “కేవల”న్తిఆది.

దుతియఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రాజసిక్ఖాపదవణ్ణనా

రాజతో భోగ్గన్తి రాజతో లద్ధభోగ్గం. రాజభోగ్గోతి రాజామత్తో. రాజతో భోగోతి రజ్ఞా దిన్నం ఇస్సరియం. ఇమినాతిఆదీతి “ఇమినా చీవరచేతాపన్నేన చీవరం చేతాపేత్వా ఇత్థన్నామం భిక్షుం చీవరేన అచ్ఛాదేహీ”తి ఇదం. ఆగమనసుద్ధిన్తి మూలసుద్ధిం. యది హి ఇమినా కప్పీయనీహారేన అపేసేత్వా “ఇదం ఇత్థన్నామస్స భిక్షునో దేహీ”తి పేసేయ్య, సోపి దూతో తం భిక్షుం ఉపసజ్కమిత్వా ఏవం వదేయ్య “ఇదం ఖో, భన్తే, ఆయస్మంతం ఉద్దిస్స చీవరచేతాపన్నం ఆభతం, పటిగ్గణ్ణాతు ఆయస్మా చీవరచేతాపన్న”న్తి (పారా. ౫౩౮), తదా పటిక్ఖపిత్వాపి కప్పీయకారకం పుట్టేన తం నిద్దిసితుం న వట్టతి. తేనాహ “సచే హీ”తిఆది. అకప్పీయవత్థం ఆరబ్బాతి హిరజ్ఞాదిం ఆరబ్బ. ఈదిసేన దూతవచనేనాతి “పటిగ్గణ్ణాతు ఆయస్మా చీవరచేతాపన్న”న్తి ఏవరూపేన దూతవచనేన. తస్మాతి యస్మా సమ్మటిచ్చితుం అకప్పీయం హోతి, తస్మా. సువణ్ణన్తి జాతరూపం. రజతన్తి రూపియం. కహపణేనాతి సువణ్ణమయో వా రూపియమయో వా పాకతికో వా కహపణో. మాసకోతి లోహమాసకో వా హోతు, దారుమాసకో వా హోతు, జతుమాసకో వా హోతు, యో యో యత్థ యత్థ జనపదే యదా యదా

వోహారం గచ్చతి, అస్తమసో అట్టిమయోపి చమ్మమయోపి రుక్ష్మఫలబీజమయోపి సముట్టాపితరూపోపి
అసముట్టాపితరూపోపి సబ్బో ఇథ మాసకోతి వేదితబ్బో. ఏత్థ చ యం వత్తబ్బం, తం రూపియసిక్ఖాపదే వక్ఖామ.

ముత్తాతి హత్తికుమ్మజాదికా అట్టివిధా ముత్తా. తథా హి హత్తికుమ్మం వరాహదారం, భుజఙ్గసీసం, వలాహకం, వేళు, మచ్చసిరో, సఙ్ఖో, సిప్పీతి అట్ట ముత్తాయోనియో. తత్త యా మచ్చసఙ్ఖసిప్పీజాతా, సా సాముద్దికా, భుజఙ్గజాపి కాచి సాముద్దికా హోతి. ఇతరా అసాముద్దికా. యస్మా పన బహులం సాముద్దికావ ముత్తా లోకే దిస్సన్తి, తత్తాపి సిప్పీజావ, ఇతరా కదాచి. తస్మా సమ్మోహవిసోదనియం “ముత్తాతి సాముద్దికముత్తా”తి (విభ. అట్ట. ౧౭౨) వుత్తం. మణీతి రపేత్వా వేళురియాదికే అస్తమసో జాతిఫలికం ఉపాదాయ సబ్బోపి నీలపీతాదివణ్ణభేదో మణీతి వేదితబ్బో, పచిత్వా కతో పన కాచమణియేవేకో పత్తాదిభణ్ణమూలత్తం సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. వేళురియో నామ వంసవణ్ణమణి. సఙ్ఖోతి ధమనసఙ్ఖో ధోతవిద్ధో రతనమిస్సో, పానీయసఙ్ఖో పన రతనామిస్సకతో, సో చ అఙ్గానాదిభేసఙ్ఖత్తాయ, భణ్ణమూలత్తాయ చ సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. సిలాతి ధోతవిద్ధా రతనసంయుత్తా ముగ్గవణ్ణా సిలా. రతనేన పన అమిస్సా సత్తకనిసానాదిఅత్తాయ పటిగ్గణ్ణితుం వట్టతి. ఏత్థ చ “రతనసంయుత్తాతి సువణ్ణేన సద్ధిం యోజేత్వా పచిత్వా కత్తా”తి వదన్తి. పవాళన్తి ధోతమ్మి అధోతమ్మి సబ్బం పవాళం. లోహితబ్బోతి రత్తమణి. మసారగల్లన్తి కబరమణి. యం “మరకత”న్తిపి వుచ్చతి.

సత్త ధణ్ణానీతి సానులోమాని సాలిఆదీని సత్త ధణ్ణాని. నీవారాదిఉపధణ్ణస్స పన సాలిఆదిమూలధణ్ణన్తోగధత్తా “సత్త ధణ్ణానీ”తి వుత్తం. దాసిదాసఖేత్తవత్థుపుష్పారామఫలారామాదయోతి ఏత్థ దాసీ నామ అన్తోజాతధనక్కితకరమరానీతప్పభేదా. తథా దాసో. ఖేత్తం నామ యస్మిం పుబ్బణ్ణం రుహతి. వత్థు నామ యస్మిం అపరణ్ణం రుహతి. యత్థ వా ఉభయమ్మి రుహతి, తం ఖేత్తం. తదత్తాయ అకతభూమిభాగో వత్థు. ఖేత్తవత్థుసీసేన చేత్త వాపితళాకాదీనిపి సఙ్గహితానేవ. వస్సికాదీనం పుప్పనకో పుష్పారామో. అమ్మఫలాదీనం ఫలనకో ఫలారామో. న కేవలఙ్గా అత్తనోయేవత్తాయ సమ్మటిచ్చితుం న వట్టతి, సచేపి కోచి జాతరూపరజతం ఆనేత్వా “ఇదం సఙ్ఖస్స దమ్మి, ఆరామం వా కరోధ, చేతియం వా భోజనసాలాదీనం వా అఙ్గాతర”న్తి వదతి, ఇదమ్మి సమ్మటిచ్చితుం న వట్టతి. “యస్స కస్సచి హి అఙ్గాస్స అత్తాయ సమ్మటిచ్చన్తస్స దుక్కటం హోతీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౫౩౮-౫౩౯) మహాపచ్చరియం వుత్తం. తేనాహ “చేతియసఙ్ఖగణపుగ్గలానం వా అత్తాయ సమ్మటిచ్చితుం న వట్టన్తి”తి.

సచే పన సఙ్ఖం వా గణం వా పుగ్గలం వా అనామసిత్వా “ఇదం హిరణ్ణసువణ్ణం చేతియస్స దేమ, విహారస్స దేమ, నవకమ్మస్స దేమా”తి వదన్తి, పటిక్ఖిపితుం న వట్టతి. “ఇమే ఇదం భణన్తి”తి కప్పియకారకానం ఆచిక్ఖితబ్బం. “చేతియాదీనం అత్తాయ తుమ్హే గహేత్వా రపేథా”తి వుత్తే పన “అమ్మాకం గహేతుం న వట్టతీ”తి పటిక్ఖిపితబ్బం.

వేయ్యావచ్చకరోతి కిచ్చకరో. ఇథ పన సబ్బో కిచ్చకరోవ “వేయ్యావచ్చకరో”తి అధిప్పేతోతి ఆహ “కప్పియకారకో”తి. ఏసో ఖోతి “అసుకవీధియం అసుకఘరే అసుకనామో”తి పరమ్ముఖం వదతి. ఇతరమ్మీతి పరమ్ముఖానిద్దిట్టమ్మి. “అత్తో మే, ఆవుసో, చీవరేనా”తి ఏతం చోదనాలక్ఖణినిదస్సనన్తి సమ్మన్తో. తత్త చోదనాలక్ఖణినిదస్సనన్తి వాచాయ చోదనాలక్ఖణినిదస్సనం. తేనాహ “సచే హి”తిఆది. ఇదం వా వచనం వత్తబ్బన్తి సమ్మన్తో. ఏతస్స వా అత్తో యాయ కాయచి భాసాయ వత్తబ్బోతి సమ్మన్తో. “దేహి మే చీవరం, ఆహర మే చీవరం, పరివత్తేహి మే చీవరం, చేతాపేహి మే చీవర”న్తి ఏతాని పన వచనాని ఏతేసం వా అత్తో యాయ కాయచి భాసాయ న వత్తబ్బో. తేనాహ “దేహి మే”తిఆది. సాధేయ్యాతి

నిష్పాదేయ్య. ఇచ్చేతం కుసలన్ని ఏవం యావతతియం చోదనేన తస్య చీవరస్య యదేతం అభినిష్పాదనం, ఏతం కుసలం సాధు సుట్టూతి అట్టో. తేనాహ “ఏతం సున్దర”న్తి.

చక్ష్వతుం పరమో పరిచ్ఛేదో అస్మాతి చక్ష్వతుపరమం. ఇదశ్చో “రాతబ్ధ”న్తి ఇమిస్సా కిరియాయ విసేసనం, చక్ష్వతుపరమం తానం కాతబ్ధన్తి అట్టో. తేనాహ “భావనపుంసకవచనమేత”న్తి, ఏతం భావే రాతబ్ధన్తి వుత్తధాత్వత్తమత్తే సాధేతబ్ధే నపుంసకలిజ్జవచనన్తి అట్టో. న నిసీదితబ్ధన్తి “ఇధ, భన్తే, నిసీదధా”తి వుత్తేపి న నిసీదితబ్ధం . న ఆమిసం పటిగ్గహేతబ్ధన్తి యాగుఖజ్జకాదిభేదం కిళ్ళో ఆమిసం “గణ్ణధ, భన్తే”తి యాచియమానేనాపి న గణ్ణేతబ్ధం. న ధమ్మో భాసితబ్ధోతి (పారా. అట్ట. ౨.౫౩౮-౫౩౯) “మజ్జలం వా అనుమోదనం వా భాసథా”తి యాచియమానేనాపి న కిళ్ళో భాసితబ్ధం. తానం భజ్జతీతి రితిం వినాసీతి. రత్త్యా చీవరం గహేతుం ఆగతేన హి తం ఉద్దిస్స తుణ్ణీభూతేన రాతబ్ధమేవ, న నిసజ్జాదికం కాతబ్ధం. ఇమినా పన తం కతన్తి తానం వినాసీతం హోతి. తేనాహ “ఆగతకారణం వినాసీతీ”తి. “ఆగతకారణం నామ తానమేవ, తస్మా ‘న కాతబ్ధ’న్తి వారితస్స కతత్తా నిసజ్జాదీసు కతేసు ఛసు తానేసు ఏకం తానం భజ్జతీ”తి (సారత్థ. టీ. ౨.౫౩౭-౫౩౯) అయమేత్థ అధిప్పాయో. చక్ష్వతుపరమం తుణ్ణీభూతేన ఉద్దిస్స రాతబ్ధం. “న అజ్ఞం కిళ్ళో కాతబ్ధ”న్తి హి ఇదం తానలక్షణం. తేనేవాహ “ఇద”న్తిఆది. తత్థ ఇదన్తి “చతుక్ష్వతుం పఞ్చక్ష్వతుం, చక్ష్వతుపరమం తుణ్ణీభూతేన ఉద్దిస్స రాతబ్ధ”న్తి వచనం. ఏత్థ చ “నిసీదనాదిమ్మి కతే పున చీవరం గహేతుం న లభతీ”తి కేచి. “ద్వే తానాని పరిహాయన్తీ”తి అజ్ఞో. “ఏకం తానం పరిహాయతీ”తి అపరే. ఉభయం కరోతీతి చోదేతిపి తిట్టతిపి.

“తత్త తత్త తానే తిట్టతీ”తి ఇదం చోదకస్స రితట్టితట్టానతో అపక్కమ్మ తత్త తత్త చీవరం ఉద్దిస్స తానంయేవ సన్ధాయ వుత్తం. ఏత్థాతి ఏతేసు ద్వీసు చోదనాట్టానేసు.

కిం పన సబ్బకప్పియకారకేసు (పారా. అట్ట. ౨.౫౩౮-౫౩౯; వి. సజ్ఞ. అట్ట. ౬౫) ఏవం పటిపజ్జితబ్ధన్తి? న పటిపజ్జితబ్ధం. అయశ్చో కప్పియకారకో నామ సజ్ఞేపతో దువిధో నిద్దిట్టో చ అనిద్దిట్టో చ. తత్థ చ నిద్దిట్టో దువిధో భిక్షునా నిద్దిట్టో, దూతేన నిద్దిట్టోతి. అనిద్దిట్టోపి దువిధో ముఖవేవటికకప్పియకారకో, పరమ్మఖకప్పియకారకోతి. తేసు భిక్షునా నిద్దిట్టో సమ్ముఖాసమ్ముఖవసేన చతుబ్బిధో హోతి, తథా దూతేన నిద్దిట్టోపి.

కథం? ఇధేకచ్చో భిక్షుస్స చీవరత్థాయ దూతేన అకప్పియవత్థం పహిణతి, దూతో చ తం భిక్షుం ఉపసజ్జమిత్వా “ఇదం, భన్తే, ఇత్థన్నామేన తువ్హాకం చీవరత్థాయ పహితం, గణ్ణధ న”న్తి వదతి. భిక్షు “ఇదం న కప్పతీ”తి పటిక్ఖిపతి. దూతో “అత్థి పన తే, భన్తే, వేయ్యావచ్చకరో”తి పుచ్చతి, పుజ్జాత్థికేహి చ ఉపాసకేహి “భిక్షానం వేయ్యావచ్చం కరోథా”తి ఆణత్తా వా భిక్షానం వా సన్నిట్టా సమ్మత్తా కేచి వేయ్యావచ్చకరా హోన్తి, తేసం అజ్ఞాతరో తస్మిం ఖణే భిక్షుస్స సన్నికే నిసినో హోతి, భిక్షు తం నిద్దిసతి “అయం భిక్షానం వేయ్యావచ్చకరో”తి . దూతో తస్స హత్థే అకప్పియవత్థం దత్వా “ధేరస్స చీవరం కిణిత్వా దేహీ”తి గచ్చతి, అయం భిక్షునా సమ్ముఖానిద్దిట్టో.

నో చే భిక్షుస్స (పారా. అట్ట. ౨.౫౩౭; వి. సజ్ఞ. అట్ట. ౬౫) సన్నికే నిసినో హోతి, అపిచ ఖో భిక్షు నిద్దిసతి “అసుకస్మిం నామ గామే ఇత్థన్నామో భిక్షానం వేయ్యావచ్చకరో”తి. సో గత్వా తస్స హత్థే అకప్పియవత్థం దత్వా “ధేరస్స చీవరం కిణిత్వా దదేయ్యాసీ”తి ఆగత్వా భిక్షుస్స ఆరోచేత్వా గచ్చతి, అయమేకో భిక్షునా అసమ్ముఖానిద్దిట్టో.

న హేవ ఖో నో దూతో అత్తనా ఆగన్త్యా ఆరోచేతి, అపిచ ఖో అజ్ఞాం పహిణతి “దిన్నం మయా, భన్తే, తస్స హత్థే చీవరచేతాపన్నం, చీవరం గణ్ఠేయ్యాధా”తి, అయం దుతియో భిక్కునా అసమ్ముఖానిద్దిట్టో.

న హేవ ఖో అజ్ఞాం పహిణతి, అపిచ ఖో గచ్ఛన్తోవ భిక్కుం వదతి “అహం తస్స హత్థే చీవరచేతాపన్నం దస్సామి, తుమ్హే చీవరం గణ్ఠేయ్యాధా”తి, అయం తతియో భిక్కునా అసమ్ముఖానిద్దిట్టోతి ఏవం ఏకో సమ్ముఖానిద్దిట్టో తయో అసమ్ముఖానిద్దిట్టాతి ఇమే చత్తారో భిక్కునా నిద్దిట్టవేయ్యావచ్చకరా నామ. ఏతేసు ఇమస్మిం రాజసిక్ఖాపదే వుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బం.

అపరో భిక్కు పురిమనయేనేవ దూతేన పుచ్చితో నత్తితాయ వా అవిచారేతుకామతాయ వా “నత్థమ్మాకం కప్పియకారకో”తి వదతి, తస్మి ఇచ్చా ఖణే కోచి మనుస్సో ఆగచ్ఛతి, దూతో తస్స హత్థే అకప్పియవత్తుం దత్వా “ఇమస్స హత్థతో చీవరం గణ్ఠేయ్యాధా”తి వత్వా గచ్ఛతి, అయం దూతేన సమ్ముఖానిద్దిట్టో.

అపరో దూతో గామం పవిసిత్వా అత్తనా అభిరుచితస్స కస్సచి హత్థే అకప్పియవత్తుం దత్వా పురిమనయేనేవ ఆగన్త్యా వా ఆరోచేతి, అజ్ఞాం వా పహిణతి, “అహం అసుకస్స నామ హత్థే చీవరచేతాపన్నం దస్సామి, తుమ్హే చీవరం గణ్ఠేయ్యాధా”తి వత్వా వా గచ్ఛతి, అయం తతియో దూతేన అసమ్ముఖానిద్దిట్టోతి ఏవం ఏకో సమ్ముఖానిద్దిట్టో, తయో అసమ్ముఖానిద్దిట్టాతి ఇమే చత్తారో దూతేన నిద్దిట్టవేయ్యావచ్చకరా నామ. ఏతేసు మేణ్ణకసిక్ఖాపదే వుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బం.

వుత్తణ్ణోతం -

“సన్ని, భిక్ఖవే, మనుస్సా సద్ధా పసన్నా, తే కప్పియకారకానం హత్థే హిరజ్ఞం ఉపనిక్ఖిపన్ని ‘ఇమినా అయ్యస్స యం కప్పియం, తం దేథా’తి. అనుజానామి, భిక్ఖవే, యం తతో కప్పియం, తం సాదితుం, న త్వేవాహం, భిక్ఖవే, కేనచి పరియాయేన జాతరూపరజతం సాదితబ్బం పరియేసితబ్బన్ని వదామీ”తి (మహావ. ౨౯౯).

ఏత్థ చ చోదనాయ పరిమాణం నత్తి. మూలం అసాదియన్తేన సహస్సక్షత్తుమ్మి చోదనాయ వా రానేన వా కప్పియభణ్ణం సాదితుం వట్టతి. నో చే దేతి, అజ్ఞాం కప్పియకారకం రపేత్వాపి ఆహరాపేతబ్బం. సచే ఇచ్చతి, మూలసామికానమ్మి కథేతబ్బం. నో చే ఇచ్చతి, న కథేతబ్బం.

అపరో భిక్కు పురిమనయేనేవ దూతేన పుచ్చితో “నత్థమ్మాకం కప్పియకారకో”తి వదతి, తదజ్ఞో సమీపే రితో సుత్వా “ఆహర, భో, అహం అయ్యస్స చీవరం చేతాపేత్వా దస్సామీ”తి వదతి. దూతో “హన్ద, భో, దదేయ్యాసీ”తి తస్స హత్థే దత్వా భిక్కుస్స అనారోచేత్వావ గచ్ఛతి, అయం ముఖవేవటికకప్పియకారకో.

అపరో (పారా. అట్ట. ౨.౫౩౮-౫౩౯; వి. సజ్ఞ. అట్ట. ౬౫) భిక్కునో ఉపట్టాకస్స వా అజ్ఞాస్స వా హత్థే అకప్పియవత్తుం దత్వా “ధేరస్స చీవరం దదేయ్యాసీ”తి ఏత్తోవ పక్కమతి, అయం పరమ్ముఖకప్పియకారకోతి ఇమే ద్వే అనిద్దిట్టకప్పియకారకా నామ. ఏతేసు అజ్ఞాతకలప్పవారితేసు వియ పటిపజ్జితబ్బం.

సచే సయమేవ చీవరం ఆనేత్వా దేన్తి, గహేతబ్బం. నో చే, న కిఞ్చి వత్తబ్బా. తేనాహ “సచే”తిఆది. కప్పియకారకేతి సమ్ముఖాసమ్ముఖవసేన చత్తారో కప్పియకారకేతి అత్థో. “దాయకో సయమేవా”తి ఇమినా భిక్షుం పటిక్ఖిపతి, న దూతం. తస్మా దూతేన నిద్దిట్టోపి యథారుచి చోదేతుం వట్టతి. ముఖం వివరిత్వా సయమేవ కప్పియకారకత్తం ఉపగతోతి ముఖవేపటికకప్పియకారకో. ఏవన్తి “ఏసో ఖో”తిఆదినా యథావుత్తేన ఆకారేన. దస్సితా హోన్తి సజ్జేపతోతి అధిప్పాయో.

వుత్తచోదనాట్టానపరిమాణతోతి వుత్తచోదనాపరిమాణతో చ వుత్తట్టానపరిమాణతో చ. సన్తికన్తి సమీపం. తత్థాతి ఏత్థ కథమయమత్థో లబ్భతీతి ఆహ “సమీపత్థే హి ఇదం భుమ్మవచన”న్తి . ఇదం వుత్తం హోతి – “గజ్జాయం గోయూథాని చరన్తి, కూపే గగ్గకూల”న్తిఆదీసు వియ యస్మా సమీపాధారే ఇదం సత్తమీవిభత్తివచనం, తస్మా అయమత్థో లబ్భతీతి. ఏవం అకరోన్తోతి సామం వా అగచ్ఛన్తో, దూతం వా అపాహేన్తో.

అజ్జణ్ణో, భన్తే, ఆగమేహీతి, భన్తే, అజ్జ ఏకదివసం అవ్హాకం తిట్ట, అధివాసేహీతి అత్థో. తికపాచిత్తియన్తి అతిరేకేసు చోదనాట్టానేసు అతిరేకసజ్జోవేమతికఊనకసజ్జోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. తిక్ఖత్తుం చోదనాయ ఛక్ఖత్తుం రానేన, ఊనకతిక్ఖత్తుం చోదనాయ ఊనకచ్ఛక్ఖత్తుం రానేన లద్ధేపి అనాపత్తి. అప్పితతాతి పతిట్టాపితతా, “సజ్జాత్తో సో మయా”తిఆదినా (పారా. ౨౩౮) కథితతాతి వుత్తం హోతి.

రాజసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

చీవరవగ్గో పఠమో.

౨. ఏళకలోమవగ్గో

౧. కోసీయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కోసీయమిస్సకన్తి “కోసకారకా”తి లద్ధవోహారానం పాణకానం కోసతో నిబ్బత్తం అంసు కోసీయం, తేన మిస్సం కోసీయమిస్సకం. తేన పన కోసీయేన అప్పకేనాపి మిస్సితం కోసీయమిస్సకమేవ, న ఇదం అబ్బోహారికన్తి వత్తుం లబ్బా. తేనాహ “ఏకేనాపీ”తిఆది. కోసీయంసునాతి కిమికోససమ్భవేన అంసునా. “అన్తమసో”తిఆదికం పన ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స అచిత్తకత్తా వుత్తం. సన్థతం నామ సన్ధరిత్వా కతం అవాయిమం. తేనాహ “సమే భూమిభాగే”తిఆది. ఇమస్సేవ వచనస్స అనుసారేనాతి ఇమస్సేవ పఠమసన్ధతస్స నిస్సజ్జనవిధానవచనానుసారేన. సబ్బసన్ధతన్తి సబ్బసన్ధతనిస్సజ్జనవిధానం.

అజ్ఞాస్సత్థాయ కారాపనే దుక్కుటత్తా అత్తనో అత్థాయ కారాపనవసేన “సాణత్తిక”న్తి వుత్తం. అత్తనా విప్పకతపరియోసాపననయేనాతి “అత్తనా విప్పకతం అత్తనా పరియోసాపేతి, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. అత్తనా విప్పకతం పరేహి పరియోసాపేతి, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. పరేహి విప్పకతం అత్తనా పరియోసాపేతి, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. పరేహి విప్పకతం పరేహి పరియోసాపేతి, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”న్తి (పారా. ౨౪౨) ఇమినా నయేన. వితానాదికరణేతి వితానభూమత్థరణసాణిపాకారభిసిబిబ్బోహనకరణే. యథా చ వితానాదికరణే, ఏవం తేనాకారేన పరిభోగేపి అనాపత్తి. “అవాయిమ”న్తి (పారా. ౨౪౪) వుత్తత్తా వాయిత్వా కరోన్తస్సాపి అనాపత్తి.

కోసీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సుద్ధకాళకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

కాళకానన్తి సభావేన వా రజనేన వా కాళకానం. యథాహ “కాళకం నామ ద్వే కాళకాని జాతీయా కాళకం వా రజనకాళకం వా”తి. అశ్లోహి అమిస్సితానన్తి అశ్లోహి అమిస్సితకాళకానన్తి అట్టో. “యథా పఠమే ఏకేనాపి కోసీయంసునా”తి (కఙ్ఖా. అట్ట. కోసీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా) వుత్తం, తథా ఇథాపి ‘ఏకేనాపి అశ్లోన అమిస్సేత్వా’తి అవుత్తత్తా అశ్లోన పన మిస్సకభోగేపి అపజ్ఞాయమానరూపకం చే ‘సుద్ధకాళక’మిచ్ఛేవ వుచ్చత్తి”తి (వజిర. టీ. పారాజిక ౨౪౭) వదన్తి.

ఏత్త చ “ఇదం మే, భన్తే, సుద్ధకాళకానం ఏళకలోమానం సన్ధత”న్తిఆదినా (పారా. ౨౪౯) నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం. సేసన్తి పుబ్బపయోగదుక్కుటచతుక్కుపాచిత్తియాదికం. అట్టేసు పన “సుద్ధకాళకభావో”తి అయం విసేసో.

సుద్ధకాళకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ద్వేభాగసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

గహేతబ్బాతి యథా కాళకా అధికా న హోన్తి, తథా గహేతబ్బా. రపేత్వా చేత్త కాళకఓదాతే అవసేసా గోచరియేసుయేవ సజ్ఘహం గచ్చన్తితి (సారత్థ. టీ. ౨.౨౨౨) దట్టబ్బం. ఏత్త చ ద్వే భాగాతి ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదో కాళకానం అధికగ్గహణస్స పటిక్ఖేపవసేన సిక్ష్ణాపదస్స పజ్ఞత్తత్తా. తస్మా కాళకానం భాగద్వయతో అధికం న వట్టతి, ఊనకం వట్టతి. తేనాహ “ఏకస్సాపి”తిఆది. ఏకస్సాపి కాళకలోమస్స అతిరేకభావేతి తులాయ ధారయిత్వా రపితేసు అన్తమసో వాతవేగేనపి పహితస్స ఏకస్సాపి కాళకలోమస్స అధికభావే సతీతి అట్టో. “తతియం ఓదాతానం, చతుత్తం గోచరియాన”న్తి ఇదం పన హేటిమపరిచ్ఛేదో తేసం అధికగ్గహణే పటిక్ఖేపాభావతో. తస్మా తేసం వుత్తప్పమాణతో అధికమ్పి వట్టతి.

ఏత్త చ “ఇదం మే, భన్తే, సన్ధతం అనాదియిత్వా ద్వే తులే సుద్ధకాళకానం ఏళకలోమానం, తులం ఓదాతానం, తులం గోచరియానం సన్ధతం కారాపితం నిస్సగ్గియ”న్తి (పారా. ౨౫౪) ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం. ఆదాయ చ వుత్తపరిచ్ఛేదేన అనాదాయ చ కరణతో కీరియాకీరియం. సేసన్తి పుబ్బపయోగదుక్కుటచతుక్కుపాచిత్తియాదికం. అయం పన విసేసో – తులం ఓదాతానం తులం గోచరియానం ఆదియిత్వా కరణే, బహుతరం ఓదాతానం బహుతరం గోచరియానం ఆదియిత్వా కరణే , సుద్ధం ఓదాతానం సుద్ధం గోచరియానం ఆదియిత్వా కరణే చ అనాపత్తితి.

అట్టేసు పన పఠమజ్ఞం కాళకానం ద్వేభాగతో అతిరేకభావోతి దట్టబ్బం. ఇమాని తీణి న కేవలం అనిస్సట్టానేవ పరిభుజ్జాతుం న వట్టన్తితి ఆహ “ఇమాని పనా”తిఆది. “పరిభుజ్జాతుం న వట్టన్తి”తి ఇమినా యది పరిభుజ్జాతి, దుక్కుటన్తి దస్సేతి.

ద్వేభాగసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఛట్టస్ససిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

యం సన్ధతసమ్ముతిం దేతీతి సమ్బన్దో. గిలానస్స భిక్ఖునోతి యస్స వినా సన్ధతా న పాసు హోతి, న సక్కోతి చ సన్ధతం ఆదాయ పక్కమితుం, ఏవంభూతస్స గిలానస్స భిక్ఖునో. సన్ధతసమ్ముతిం దేతీతి “సుణాతు మే, భన్తే, సఙ్ఖో, అయం ఇత్తన్నామో భిక్ఖు గిలానో న సక్కోతి సన్ధతం ఆదాయ పక్కమితు”నిఆదినా (పారా. ౧౬౦) పదభాజనే వుత్తాయ ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ సన్ధతసమ్ముతిం దేతి.

సాతి సన్ధతసమ్ముతి. వూపసన్తో వా పున కుప్పతీతి వూపసన్తో వా సో ఆబాధో పున కుప్పతి, అనువస్సమ్మి కాతుం వట్టతి, పున సమ్ముతిదానకిచ్చం నట్టితి అధిప్పాయో. న కేవలం తస్మింయేవ రోగే కుప్పితే, అథ ఖో అఙ్గాస్మిం రోగే కుప్పితేపి గతగతట్టానే అనువస్సం కాతుం లభతి. తేనేవ హి సమన్తపాసాదికాయం “సచే అరోగో హుత్వా పున మూలబ్యాధినావ గిలానో హోతి , సోయేవ పరిహారో, నత్థఙ్గాం ‘సమ్ముతికిచ్చ’ని పుస్సదేవత్థేరో ఆహ. ఉపతిస్సత్థేరో పన సో వా బ్యాధి పటికుప్పతు, అఙ్ఘో వా, సకిం ‘గిలానో’తి నామం లద్ధం లద్ధమేవ, పున ‘సమ్ముతికిచ్చం నట్టి’తి ఆహ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౧౨౭) ఉపతిస్సత్థేరవాదో పచ్చా వుత్తో.

ఏత్త చ “ఇదం మే, భన్తే, సన్ధతం ఊనకఛబ్బస్సాని కారాపితం అఙ్గాత్త భిక్ఖుసమ్ముతియా నిస్సగ్గియ”ని (పారా. ౧౬౨) ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం. “సేసం పఠమసదిసమేవా”తి ఇమినా “అత్తనా కతం పరేహి పరియోసాపేతీ”తిఆదికం అతిదిట్టం. అయం పన విసేసో – పరిపుణ్ణే ఛబ్బస్సే వా అతిరేకఛబ్బస్సే వా అనాపత్తి. అఙ్గేసు చ ఛబ్బస్సానం అన్తోభావో నానాత్తం.

ఛబ్బస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. నిసీదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నిసీదనసన్ధతన్తి “నిసీదనం నామ సదసం వుచ్చతీ”తి ఏత్త పదభాజనియం (పారా. ౧౬౮) వుత్తత్తా సదసం సన్ధతం, ఏత్త చ నిసీదనగ్గహణం సన్ధతే చీవరసఙ్గానివారణత్తం, యతో తే భిక్ఖూ కమ్మలచీవరసఙ్గాయ సన్ధతం ఛడ్డేత్వా ధుతఙ్గాని సమాదియింసు. సయనాసనప్పయోజనత్తా సన్ధతస్స “పురాణసన్ధతం నామా”తిఆది వుత్తం. యత్థాతి యస్మిం సన్ధతే. విదత్తిమత్తన్తి సుగతవిదత్తిమత్తం. ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదో చాయం “అనాపత్తి అలభన్తో ధోకతరం ఆదియిత్వా కరోతీ”తి (పారా. ౧౭౦) పదభాజనే వుత్తత్తా. ఏకదేసేతి ఇదాని కత్తబ్బనవసన్ధతస్స ఏకప్పదేసే. విజటేత్వాతి విద్ధంసేత్వా. అనాదాతి య-కారలోపేనాయం నిద్దేసోతి ఆహ “సతి పురాణసన్ధతే అగ్గహేత్వా”తి.

ఏత్త చ “ఇదం మే, భన్తే, నిసీదనసన్ధతం అనాదియిత్వా పురాణసన్ధతస్స సామన్తా సుగతవిదత్తిం కారాపితం నిస్సగ్గియ”ని (పారా. ౧౬౮) ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం. సన్ధతవిస్సజ్జనవత్థుస్మిం పఙ్గాత్తన్తి భగవతా సన్ధతాని విప్పకిణ్ణాని దిస్వా “సద్ధాదేయ్యవినిపాతనే కారణం నత్తి, పరిభోగుపాయం నేసం దస్సేస్సామీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౧౬౬) సన్ధతవిస్సజ్జనవత్థుస్మిం పఙ్గాత్తం. కిరియాకిరియత్తా ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స “సేసం తతియసదిసమేవా”తి వుత్తం, ద్వేభాగసిక్ఖాపదసదిసమేవాతి అత్తో. అయం పన విసేసో – పురాణసన్ధతస్స సామన్తా సుగతవిదత్తియా ఆదాయ కరణే, అలభన్తస్స ధోకతరం ఆదాయ కరణే, సబ్బథా అలభన్తస్స అనాదాయ కరణే చ అనాపత్తీతి. అఙ్గేసు పనేత్త పఠమఙ్గపురాణసన్ధతస్స సామన్తా సుగతవిదత్తిఅనాదియనాతి దట్టబ్బం.

నిసీదనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఏళకలోమసిక్తాపదవణ్ణనా

అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్సాతి అద్ధానమేవ మగ్గో అద్ధానమగ్గో, తం పటిపన్నస్సాతి అట్తో. తేనాహ “అద్ధానసజ్ఞాత”నిఆది. అద్ధానసద్దేన విసేసితత్తా పన “దీఘమగ్గ”ని వుత్తం. అద్ధానగమనసమయస్స విభజ్జే “అద్ధయోజనం గచ్చిస్సామీతి భుజ్జోతబ్బ”నిఆదివచనతో (పాచి. ౨౧౮) అద్ధయోజనమ్మి అద్ధానమగ్గో హోతి. ఏళకలోమాని చేతాని అద్ధానమగ్గతో అజ్ఞాత్త ఉప్పన్నాని పటిగ్గహేతుం న వట్టన్తి, యతో “అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్సా”తిఆదికం వుత్తన్తి అనుయోగం సన్ధాయాహ “సబ్బజ్ఞోత”నిఆది. తత్త సబ్బజ్ఞోతన్తి “భిక్షువో పనేవ అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్స ఏళకలోమాని ఉప్పజ్జేయ్య”నిఆదికం ఏతం సబ్బం. వత్తుమత్తదీపనమేవాతి “తేన ఖో పన సమయేన అజ్ఞాతరస్స భిక్షువో కోసలేసు జనపదే సావత్తిం గచ్చన్తస్స అన్తరామగ్గే ఏళకలోమాని ఉప్పజ్జింసు”తిఆదికస్స (పారా. ౨౭౧) వత్తుమత్తస్స దీపనమేవ. యత్త కత్థచీతి అద్ధానతో అజ్ఞాత్తాపి యత్త కత్థచి రానేసు. సహజ్ఞాతి కరణత్తే నిస్సక్కవచనన్తి ఆహ “సహజ్ఞేనా”తి. లక్ఖణవచనజ్ఞోతం, తస్మా యేన కేనచి సరీరావయవేనాతి అట్తో దట్టబ్బో. తేనాహ “అత్తనా హరితబ్బానీతి అట్తో”తి. అసన్త హరకేతి ఏత్త పదానం అన్తోగధావధారణతో అవధారణతో లబ్బతీతి ఆహ “అసన్తయేవా”తిఆది.

ఏత్త చ “ఇమాని మే, భన్తే, ఏళకలోమాని తియోజనం అతిక్కామితాని నిస్సగ్గియానీ”తిఆదినా (పారా. ౨౭౩) నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం. తికపాచిత్తియన్తి అతిరేకతియోజనే అతిరేకతియోజనసజ్ఞోవేమతికఙ్గనకసజ్ఞోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. వాసాధిప్పాయేన గన్త్యా తతో పరం హరణేతి యత్త గతో, తత్త ఉద్దేసపరిపుచ్చాదీనం వా పచ్చయాదీనం వా అలాభేన తతో పరం అజ్ఞాత్త హరణే, తతోపి అజ్ఞాత్తాతి ఏవం యోజనసతమ్మి హరణే అనాపత్తి. అచ్చిన్నం వా నిస్సట్టం వాతి చోరేహి అచ్చిన్నం వా వినయకమ్మకతం వా. కతభణ్ణన్తి కతం భణ్ణం కమ్మలకోజవసన్ధతాది యం కిజ్చో అన్తమసో సుత్తకేన బద్ధమత్తమ్మి. తేనాహ “అన్తమసో”తిఆది. యో పన తనుకపత్తత్తవికన్తరే (పారా. అట్ట. ౨.౨౭౨) వా ఆయోగలంసబద్ధకకాయబద్ధనాదీనం అన్తరేసు వా పిప్పలికాదీనం మలరక్ఖణత్తం సిపాటికాయం వా అన్తమసో వాతాబాధికో కణ్ణచ్చిద్దేపి లోమాని పక్ఖిపిత్వా గచ్చతి, ఆపత్తియేవ. సుత్తకేన పన బద్ధిత్వా పక్ఖిత్తం కతభణ్ణట్టానే తిట్టతి, వేణిం కత్వా హరతి, ఇదం నిధానముఖం నామ, ఆపత్తియేవ.

పఠమప్పటిలాభోతి అత్తనో అత్తాయ ఏళకలోమానం పఠముప్పత్తి. ఏతేన అచ్చిన్ననిస్సట్టప్పటిలద్ధానం పటిక్ఖేవో. అజ్ఞాస్స అజానన్తస్స యానే పక్ఖిపిత్వాతి (పారా. అట్ట. ౨.౨౭౨) గచ్చన్తే రథాదికే వా హత్తిపిట్టిఆదీసు వా సామికస్స అజానన్తస్సేవ “హరిస్సత్తి”తి పక్ఖిపిత్వా. అగచ్చన్తేపి ఏసేవ నయో. సచే పన అగచ్చన్తే రథాదిమ్మి వా హత్తిపిట్టిఆదీసు వా రపేత్వా ఆరోహిత్వా సారేతి, హేట్టా వా గచ్చన్తో చోదేతి, పక్కిసన్తో వా అనుబద్ధాపేతి, “అజ్ఞం హరాపేతి”తి (పారా. ౨౭౨) వచనతో అనాపత్తి. ఏత్త చ “అజానన్తస్స యానే”తి ఇమినా జానన్తస్స చే యానే పక్ఖిపతి, అజ్ఞం హరాపేతి నామాతి దస్సేతి. అహరణపచ్చాహరణన్తి హరణపచ్చాహరణానమభావో.

ఏళకలోమసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఏళకలోమధోవాపనసిక్తాపదవణ్ణనా

సక్యేసుతి “సక్యా వత, భో కుమారా”తి (దీ. ని. ౧.౨౬౭) ఉదానం పటిచ్చ “సక్యా”తి లద్ధనామానం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుళ్ళిసద్దేన “సక్యా”తి వుచ్చతి, తస్మిం సక్యేసు జనపదే. ఛట్టగ్గియా నామ పణ్ణకలోహితకాదయో ఛములకా, తేసం సిస్సా చ.

ఏళకలోమధోవాపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. జాతరూపసిక్ఖాపదవణ్ణనా

రజతన్ని న కేవలం రూపియమేవ ఇధాధిప్పేతం, అథ ఖో యం కిళ్ళి వోహరగమనీయం కహపణాది చ ఏతం అధిప్పేతన్ని ఆహ “అపిచా”తిఆది. తత్త కహపణోతి (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౩-౨౮౪) సువణ్ణమయో వా రూపియమయో వా పాకతికో వా. లోహమాసకో నామ తమ్మలోహదీహి కతమాసకో. దారుమాసకో నామ సారదారునా వా వేళుపేసికాయ వా అన్తమసో తాలపణ్ణేనపి రూపం చిన్దిత్వా కతమాసకో. జతుమాసకో నామ లాఖాయ వా నియ్యాసేన వా రూపం సముట్టాపేత్వా కతమాసకో. “యే వోహరం గచ్చన్తీ”తి ఇమినా పన పదేన యో యో యత్త యత్త జనపదే యదా యదా వోహరం గచ్చతి, అన్తమసో అట్టిమయోపి చమ్మమయోపి రుక్ఖఫలబీజమయోపి సముట్టాపితరూపోపి అసముట్టాపితరూపోపి సట్టో సజ్గహితో. తదేవాతి జాతరూపరజతమేవ. హిరణ్ణం నామ కహపణో.

“సాదియతీ”తి వుత్తమేవత్తం విభావేతి “గణ్ణతుకామో హోతీ”తి. న కేవలం కాయవాచాహి పటిక్ఖిత్తమేవ పటిక్ఖిత్తం హోతి, అథ ఖో మనసాపి పటిక్ఖిత్తం పటిక్ఖిత్తమేవ హోతీతి ఆహ “కాయవాచాహి”తిఆది. సచే పన కాయవాచాహి అప్పటిక్ఖిపిత్వా చిత్తేన అధివాసేతి, కాయవాచాహి కత్తబ్బస్స పటిక్ఖేపస్స అకరణతో అకిరియసముట్టానం కాయవచీద్వారే ఆపత్తిం ఆపజ్జతి. మనోద్వారే పన ఆపత్తి నామ నత్తి.

ఏకో సతం (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౩-౨౮౪) వా సహస్సం వా పాదమూలే రపేతి “తుయ్ఘదం హోతూ”తి, భిక్ఖు “నయిదం కప్పతీ”తి పటిక్ఖిపతి. ఉపాసకో “పరిచ్చత్తం మయా తుమ్హాక”న్తి గతో, అళ్ళో తత్త ఆగన్తా పుచ్చతి “కిం, భన్తే, ఇద”న్తి. యం తేన చ అత్తనా చ వుత్తం, తం ఆచిక్ఖితబ్బం. సో చే వదతి “గోపేస్సామి, భన్తే, గుత్తట్టానం దస్సేథా”తి, సత్తభూమికమ్మి పాసాదం అభిరుహిత్వా “ఇదం గుత్తట్టాన”న్తి ఆచిక్ఖితబ్బం, “ఇథ నిక్ఖిపాహి”తి న వత్తబ్బం. ఏత్తావతా కప్పియళ్ళా అకప్పియళ్ళా నిస్సాయ రితం హోతి, ద్వారం పిదహిత్వా రక్ఖన్తేన వసితబ్బం. సచే కిళ్ళి విక్కాయికభణ్ణం పత్తం వా చీవరం వా ఆగచ్చతి, “ఇదం గహేస్సథ, భన్తే”తి వుత్తే “ఉపాసక, అట్టి అమ్మాకం ఇమినా అట్తో, వత్తు చ ఏవరూపం నామ సంవిజ్జతి, కప్పియకారకో నత్తీ”తి వత్తబ్బం. సచే సో వదతి “అహం కప్పియకారకో భవిస్సామి, ద్వారం వివరిత్వా దేథా”తి, ద్వారం వివరిత్వా “ఇమస్మిం ఓకాసే రపిత”న్తి వత్తబ్బం, “ఇమం గణ్ణా”తి న వత్తబ్బం. ఏవళ్ళా కప్పియళ్ళా అకప్పియళ్ళా నిస్సాయ రితమేవ హోతి. సో చేతం గహేత్వా తస్స కప్పియభణ్ణం దేతి, వట్టతి. సచే అధికం గణ్ణాతి, “న మయం తవ భణ్ణం గణ్ణామ, నిక్ఖమాహి”తి వత్తబ్బో.

సజ్ఘమజ్ఞేయేవ నిస్సజ్జితబ్బన్తి ఏత్త యస్మా రూపియం నామ అకప్పియం, తస్మా “నిస్సజ్జితబ్బం సజ్ఘస్స వా గణస్స వా పుగ్గలస్స వా”తి న వుత్తం. యస్మా పన తం పటిగ్గహితమత్తమేవ, న తేన కిళ్ళి కప్పియభణ్ణం చేతాపితం, తస్మా ఉపాయేన పరిభోగదస్సనత్తం “సజ్ఘమజ్ఞేయేవ నిస్సజ్జితబ్బ”న్తి వుత్తం. ఆది-సద్దేన తేలాదీనం గహణం. సోతి యో గహట్టో

“సప్పి వా తేలం వా వట్టతి ఉపాసకా”తిఆదినా నయేన వుత్తో, నో. అశ్లోన లభిత్యాతి భిక్షునా వా ఆరామికేన వా అత్తనో వస్సగ్గేన లభిత్యా. తతో నిబ్బత్తరుక్ఖచ్చాయాపీతి నిస్సగ్గియవత్తునా ఆహటబీజతో నిబ్బత్తరుక్ఖపరిచ్ఛేదేన రితచ్చాయాపి, పరిచ్ఛేదాతిక్కన్తా పన ఆగన్తుకత్తా వట్టతి. నో చే ఛడ్డేతీతి అథ నేవ గహేత్వా గచ్చతి, న ఛడ్డేతి, “కిం మయ్యం ఇమినా బ్యాపారేనా”తి యేనకామం పక్కమతి. పశ్చాజ్ఞసమన్నాగతో “యో న ఛన్దాగతిం గచ్ఛేయ్య, న దోసాగతిం గచ్ఛేయ్య, న మోహాగతిం గచ్ఛేయ్య, న భయాగతిం గచ్ఛేయ్య, ఛడ్డేతాఛడ్డేతశ్చ జానేయ్యా”తి (పారా. ౨౮౪) ఏవం వుత్తపశ్చాజ్ఞేహి సమన్నాగతో. సమ్మన్నితబ్బోతి “సుణాతు మే, భన్తే, సఙ్ఖో, యది సఙ్ఖస్స పత్తకల్లం, సఙ్ఖో ఇత్థన్నామం భిక్షుం రూపియఛడ్డకం సమ్మన్నేయ్యా”తిఆదినా పదభాజనే వుత్తాయ ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ సమ్మన్నితబ్బో.

అనిమిత్తం కత్త్యా గూఢం వియ ఛడ్డేతబ్బన్తి పతితట్టానం సల్లక్ఖణవసేన నిమిత్తం అకత్త్యా గూఢం వియ ఛడ్డేతబ్బం, అక్ఖీని నిమీలేత్వావ నదియా వా పపాతే వా వనగహనే వా గూఢం వియ అనపేక్షేన పతితోకాసం అసమన్నాహరన్తేన పాతేతబ్బన్తి వుత్తం హోతి. తేనాహ “గూఢం వియ ఛడ్డేతబ్బ”న్తి. తికపాచిత్తియన్తి రూపియసఙ్ఖోవేమతికలరూపియసఙ్ఖోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. అరూపియే రూపియసఙ్ఖోనోతి ఖరపత్తాదీసు సువణ్ణాదిసఙ్ఖోనో. రతనసిక్ఖాపదనయేనాతి “అజ్ఞారామే వా అజ్ఞావసథే వా”తి (పాచి. ౨౦౦౨) ఏత్త వుత్తవిధినా.

జాతరూపసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. రూపియసంవోహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కతాదివసేనాతి కతలకతకతాకతవసేన. సువణ్ణాదిచతుర్బిధమ్మి నిస్సగ్గియవత్తు ఇథ రూపియగ్గహణేన గహితన్తి ఆహ “జాతరూపరజతపరివత్తన”న్తి. ఇథశ్చ ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తేనాహ “పురిమసిక్ఖాపదేన హి”తిఆది. పరివత్తనన్తి సాదితరూపియస్స పరివత్తనం. పురిమనయానుసారేనాతి “అహం, భన్తే, నానప్పకారకం రూపియసంవోహరం సమాపజ్ఞం, ఇదం మే నిస్సగ్గియ”న్తిఆదినా (పారా. ౨౮౯).

రూపియసంవోహరవత్తుస్మిన్తి పటిగ్గహణస్సేవ పటిక్ఖిత్తత్తా పటిగ్గహితపరివత్తనే దోసం అదిస్సా రూపియపరివత్తనే. తస్స వాతి పరివత్తితస్స వా. ధనస్స వాతి అత్తనో మూలధనస్స వా . అత్తనో వా హి అరూపియేన పరస్స రూపియం చేతాపేయ్య, అత్తనో వా రూపియేన పరస్స అరూపియం, ఉభయథాపి రూపియసంవోహరో కతోవ హోతీతి.

రూపియసంవోహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కయవిక్ఖయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

రూపియసంవోహరస్స పన హేట్టాసిక్ఖాపదేన గహితత్తా కప్పియభణ్ణానమేవేత్త గహణన్తి ఆహ “చీవరాదీన”న్తిఆది. తత్త చీవరాదీనం కప్పియభణ్ణానన్తి అన్తమసో దసికసుత్తం ఉపాదాయ చీవరపిణ్ణపాతసేనాసనగిలానపచ్చయానం యేసం కేసశ్శి కప్పియభణ్ణానం. కయం నామ పరభణ్ణస్స గహణం. విక్ఖయం నామ అత్తనో భణ్ణస్స దానం. తేనాహ “ఇమినా ఇమం దేహి”తిఆది. పరస్సాతి రపేత్వా పశ్చా సహధమ్మికే అశ్శస్స. ఏత్త చ “అహం, భన్తే, నానప్పకారకం కయవిక్ఖయం సమాపజ్ఞం, ఇదం మే నిస్సగ్గియం, ఇమాహం సఙ్ఖస్స నిస్సజ్ఞామి”తిఆదినా (పారా. ౨౯౦౨) నయేన నిస్సజ్ఞితబ్బం. తేనాహ

“వుత్తలక్ష్మణవసేనా”తిఆది. నను చేత్త చీవరథోవసే వా కేసచ్చేదసే వా భూమిసోధనాదినవకమ్మే వా పరభణ్ణం అత్తనో హత్తగతం నిస్సజ్జితబ్బం నామ నత్తి, తత్త కిం కాతబ్బన్తి ఆహ “అసన్తే పాచిత్తియం దేసేతబ్బమేవా”తి. యథా నిస్సగ్గియవత్తుమ్మి పరిభుత్తే వా నట్టే వా పాచిత్తియం దేసేతి, ఏవం ఇథాపి దేసేతబ్బమేవాతి అధిప్పాయో.

ఇదం అమ్మాకం అత్తీతి ఇదం పటిగ్గహితం తేలం వా సప్పి వా అమ్మాకం సంవిజ్జతి. అమ్మాకఞ్చ ఇమినా చ ఇమినా చ అత్తీతి అమ్మాకఞ్చ తదఞ్జోన ఇమినా చ ఇమినా చ అప్పటిగ్గహితకేన అత్తో. “రూపియసంవోహారే వుత్తనయమేవా”తి ఇమినా “తికపాచిత్తియం అకయవిక్కయే కయవిక్కయసఞ్ఞోనో చ వేమతికస్స చ దుక్కట”న్తి ఇమం నయమతిదిసతి.

కయవిక్కయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఏళకలోమవగ్గో దుతియో.

౩. పత్తవగ్గో

౧. పత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అవికప్పితోతి “ఇమం పత్తం తుయ్యం వికప్పేమీ”తిఆదినా నయేన అవికప్పితో. అడ్డాళ్ళకోదనం గణ్ణాతీతి మగధనాళియా ద్విన్నం తణ్ణులనాళీనం ఓదనం గణ్ణాతి. “మగధనాళి నామ అడ్డతేరసపలా హోతీ”తి అన్తకట్టకథాయం వుత్తం. “సీహళదీపే పకతినాళి మహన్తా, దమిళనాళి ఖుద్దకా, మగధనాళి పమాణయుత్తా, తాయ మగధనాళియా దియడ్డనాళి ఏకా సీహళనాళి హోతీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౦౨) మహాఅట్టకథాయం వుత్తం. అనుత్తణ్ణులన్తి పాకతో ఉక్కున్తం తణ్ణులం ఉత్తణ్ణులం, న ఉత్తణ్ణులం అనుత్తణ్ణులం. సబ్బసమ్మారసఙ్ఖతోతి జీరకాదిసబ్బసమ్మారేహి సఙ్ఖతో. ఆలోపస్స చతుత్థభాగప్పమాణం బృజ్జానం ఆలోపస్స అనురూపబృజ్జానం.

ఏవం ఉక్కుట్టపత్తం దస్సేత్వా ఇదాని మజ్జిమోమకాని దస్సేతుం “ఉక్కుట్టతో”తిఆదిమాహ. తత్రాయం నయో – సచే నాళికోదనాది సబ్బమ్మి పక్ఖితం వుత్తనయేనేవ హేట్టిమరాజిసమం తిట్టతి, అయం మజ్జిమో నామ పత్తో. సచే తం రాజిం అతిక్కుమ్మ ధూపీకతం తిట్టతి, అయం మజ్జిమోమకో నామ పత్తో. సచే తం రాజిం న సమ్మాపుణాతి, అన్తోగధమేవ హోతి, అయం మజ్జిముక్కుట్టో నామ పత్తో. సచే పత్తోదనాది సబ్బమ్మి పక్ఖితం హేట్టిమరాజిసమం తిట్టతి, అయం ఓమకో నామ పత్తో. సచే తం రాజిం అతిక్కుమ్మ ధూపీకతం తిట్టతి, అయం ఓమకోమకో నామ పత్తో. సచే తం రాజిం న సమ్మాపుణాతి, అన్తోగధమేవ హోతి, అయం ఓమకుక్కుట్టో నామ పత్తోతి. తేనాహ “తేసమ్మి వుత్తనయేనేవ భేదో వేదితబ్బో”తి.

ఇదాని తేసు అధిట్టానవికప్పనానధిట్టానావికప్పనుపగే దస్సేతుం “ఇచ్చేతేసూ”తిఆదిమాహ. తత్త ఉక్కుట్టుక్కుట్టోతి ఉక్కుట్టతో ఉక్కుట్టో. తతో హి సో “అపత్తో”తి వుత్తో. ఓమకోమకోతి ఓమకతో ఓమకో. తతో హి సో “అపత్తో”తి వుత్తో. ఏతే పన భాజనపరిభోగేన పరిభుజ్జితబ్బా, న అధిట్టానుపగా న వికప్పనుపగా, ఇతరే పన సత్త అధిట్టహిత్వా వా వికప్పేత్వా వా పరిభుజ్జితబ్బా. తేనాహ “సేసా సత్త పత్తా పమాణయుత్తా నామా”తి.

తస్మాతి యస్మా సత్త పత్రా పమాణయుతా, తస్మా. సమణసారుప్పీన పక్కన్తి ఏత్థ అయోపత్తో పఞ్చహి పాకేహి (పారా. అట్ట. ౨.౬౦౮) పక్కో సమణసారుప్పీన పక్కో హోతి, మత్తికాపత్తో ద్వీహి పాకేహి. సచే ఏకో పాకో ఊనో హోతి, న అధిట్టానుపగో. యథా చ సమణసారుప్పీన పక్కోయేవ అధిట్టానుపగో, తథా ఉభోపి యం మూలం దాతబ్బం, తస్మిం దిన్నేయేవ అధిట్టానుపగా. యది పన అప్పకమ్మి అదిన్నం హోతి, న అధిట్టానుపగా. తేనాహ “సచే పనా”తిఆది. “కాకణికమత్తం నామ దియడ్డవీహి”తి వదన్తి. సచేపి పత్తసామికో వదతి “యదా తువ్హాకం మూలం భవిస్సతి, తదా దస్సథ, అధిట్టహిత్యా పరిభుజ్జాథా”తి, నేవ అధిట్టానుపగో హోతి. పాకస్స హి ఊనత్తా పత్తసజ్ఞం న గచ్ఛతి. మూలస్స సకలస్స వా ఏకదేసస్స వా అదిన్నత్తా సకభావం న ఉపేతి, అజ్ఞాస్సేవ సంతకో హోతి. తస్మా పాకే చ మూలే చ నిట్టితేయేవ అధిట్టానుపగో హోతి. యో అధిట్టానుపగో, స్వేవ వికప్పనుపగో చ. తేనాహ “అపచ్చుద్ధరన్తేనా”తిఆది. అపచ్చుద్ధరన్తేన వికప్పేతబ్బోతి పురాణపత్తం అపచ్చుద్ధరన్తేన నవో పత్తో వికప్పేతబ్బోతి అత్తో, రపేతబ్బోతి అధిప్పాయో. కజ్జసిత్థన్తి సత్తన్నం ధజ్జానం లామకధజ్జాసిత్థన్తి ఆహ “కజ్జసిత్థనిక్ఖమనమత్తేన ఛిద్దేనా”తి.

పత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఊనపఞ్చబన్ధనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అస్మాతి ఇమస్స పత్తస్స. తేన ఊనపఞ్చబన్ధనేనాతి తేన ఊనపఞ్చబన్ధనేన పత్తేన ఉపలక్ఖితో హుత్వాతి అత్తో. ఊనపఞ్చబన్ధనో హి పత్తో ఏత్థ లక్ఖణభావేన గహితో. తేనేవాహ “ఇత్థమ్భూతస్స లక్ఖణే కరణవచన”న్తి. తత్థ ఇత్థమ్భూతస్మాతి కఞ్చో పకారం పత్తస్స. లక్ఖీయతే అనేనాతి లక్ఖణం, తస్మిం కరణవచనం, తతియావిభత్తితి అత్తో. “పకారో”తి చ సామజ్ఞస్స భేదకో విసేసో వుచ్చతి. తథా హి ఊనపఞ్చబన్ధనేన పత్తేనాతి ఏత్థ భిక్ఖుభావసామజ్ఞస్స ఊనపఞ్చబన్ధనపత్తభావో పకారో, తం భిక్ఖు ఆపన్నో, తస్స పత్తో లక్ఖణం. యది అపరిపుణ్ణపఞ్చబన్ధనో పత్తో ఊనపఞ్చబన్ధనో నామ హోతి, అథ కస్మా ఇమస్స పదభాజనియం అబన్ధనోపి వుత్తోతి ఆహ “తత్థా”తిఆది. తత్థ తత్థాతి వాక్యోపజ్ఞాసే. బన్ధనోకాసే సతి వా అసతి వా బన్ధనవిరహితో పత్తో అబన్ధనో, పఞ్చబన్ధనానం ఓకాసో అస్మాతి పఞ్చబన్ధనోకాసో. అపత్తోతి పత్తో నామ న హోతితి అత్తో, పాకతికం కాతుం అసమత్తోతి వుత్తం హోతి. ఇదఞ్చ అజ్ఞాస్స విజ్ఞాపనే కారణవచనం. తేనాహ “తస్మా అజ్ఞం విజ్ఞాపేతుం వట్టతి”తి.

బన్ధనఞ్చ నామేతం యస్మా బన్ధనోకాసే సతి హోతి, అసతి న హోతి, తస్మా తస్స లక్ఖణం, బన్ధనవిధిఞ్చ దస్సేతుం “యస్మిం పనా”తిఆది వుత్తం. ముఖవట్టిసమీపే పన పత్తవేధకేన విజ్ఞయమానే కపాలస్స బహులత్తా భిజ్జతి, తస్మా హేట్టా విజ్జితబ్బో. తేనాహ “హేట్టిమపరియన్తే”తిఆది. సుఖుమం వా ఛిద్దం కత్వా బన్ధితబ్బోతి సుఖుమే ఛిద్దే తిపుపట్టాదీహి పయోజనం నత్తి, సుత్తం పక్ఖిపిత్వావ అధిట్టాతబ్బోతి అధిప్పాయో. న కేవలం తిపుసుత్తకాదినావ బన్ధితబ్బోతి ఆహ “ఫాణిత”న్తిఆది. ఫాణితం ఝాపిత్వా పాసాణచుణ్ణేనాతి పాసాణచుణ్ణేన సద్ధిం ఫాణితం పచిత్వా తథాపక్కేన పాసాణచుణ్ణేనాతి అత్తో. నిస్సజ్జితబ్బోతి “అయం మే, భన్తే, పత్తో ఊనపఞ్చబన్ధనేన పత్తేన చేతాపితో నిస్సగ్గియో, ఇమాహం సజ్జస్స నిస్సజ్జామీ”తి (పారా. ౬౧౩) నిస్సజ్జితబ్బో. తేనాహ “నిస్సజ్జన్తేనా”తిఆది. సమ్మతేనాతి -

“సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, యది సజ్ఞస్స పత్తకల్లం, సజ్ఞో ఇత్థన్నామం భిక్ఖుం పత్తగ్గాహాపకం సమ్మన్నేయ్య, ఏసా ఇత్తి. సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, సజ్ఞో ఇత్థన్నామం భిక్ఖుం పత్తగ్గాహాపకం సమ్మన్నతి, యస్సాయస్మతో

ఖమతి ఇథ్నామస్స భిక్కునో పత్తగ్గాహపకస్స సమ్మతి, నో తుణ్ణస్స. యస్స నక్ఖమతి, నో భాసేయ్య. సమ్మతో సజ్ఞేన ఇథ్నామో భిక్కు పత్తగ్గాహపకో, ఖమతి సజ్ఞస్స, తస్మా తుణ్ణీ, ఏవమేతం ధారయామీ”తి (పారా. ౬౧౪) –

ఏవం పదభాజనే వుత్తాయ ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ సమ్మతేన. పత్తస్స విజ్ఞమానగుణం వత్వాతి “అయం, భన్తే, పత్తో పమాణయుత్తో సున్దరో ధేరానురూపో”తిఆదినా (పారా. అట్ట. ౨.౬౧౧) విజ్ఞమానానిసంసం వత్వా. పత్తపరియన్తోతి పరియన్తే రితపత్తో. అదేసేతి మిహపీఠచ్చత్తనాగదంతకాదికే అదేసే. పత్తస్స హి నిక్ఖిపనదేసో “అనుజానామి, భిక్ఖవే, ఆధారక”నిఆదినా నయేన ఖన్దకే వుత్తోయేవ. అపరిభోగేనాతి యాగురన్దనరజనపచనాదినా అయుత్తపరిభోగేన. అన్తరామగ్గే పన బ్యాధిమ్మి ఉప్పన్నే అజ్ఞాస్మిం భాజనే అసతి మత్తికాయ లిమ్మిత్వా యాగుం పచితుం, ఉదకం వా తాపేతుం వట్టతి. విస్సజ్జేతీతి అజ్ఞాస్స దేతి. సచే పన సద్ధివిహారికో వా అన్తేవాసికో వా అజ్ఞం వరపత్తం రపేత్వా “అయం మయ్యం సారుప్పో, అయం ధేరస్సా”తి గణ్ఠాతి, వట్టతి. అజ్ఞో వా తం గహేత్వా అత్తనో పత్తం దేతి, వట్టతి. “మయ్యమేవ పత్తం ఆహరా”తి వత్తబ్బకిచ్చం నత్తి.

ఇతకప్పవారితేతి ఏత్థ సజ్ఞవసేన పవారితట్టానే పిహబన్ధనేవ వట్టతి, పుగ్గలవసేన పన పవారితట్టానే ఉనపిహబన్ధనేనాపి. అకతవిజ్ఞాత్తి నామ “వద, భన్తే, పచ్చయేనా”తి ఏవం అకతట్టానే విజ్ఞాత్తి.

ఉనపిహబన్ధనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. భేసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉగ్గహేత్వాతి ఉగ్గహితకం కత్వా, అప్పటిగ్గహితం సయమేవ గహేత్వాతి అత్తో. సత్తాహతిక్కమేపి అనాపత్తికతా చేత్థ అనజ్ఞోహరణీయతం ఆపన్నత్తాతి వేదితబ్బం. కస్మా ఏతేన ఇదం దస్సితం హోతీతి ఆహ “తాని హి”తిఆది. భిసక్కస్స ఇమాని తేన అనుజ్ఞాతత్తాతి భేసజ్ఞాని, యేసం కేసజ్ఞే సప్పాయానమేతం అధివచనం. తేనాహ “భేసజ్జకిచ్చం కరోన్తు వా, మా వా, ఏవం లద్ధవోహరానీ”తి. ఇదాని సత్తాహకాలికం నిస్సగ్గియవత్తుభూతం సప్పినవనీతం దస్సితుం “సప్పి నామ గవాదీన”నిఆది వుత్తం. ఆదిసద్దేన అజికాదీనం గహణం. “యేసం మంసం కప్పతీ”తి ఇమినా పాకటేహి గోఅజికాదీహి అజ్ఞానిపి మిగరోహితాదీని సజ్ఞత్తాతి. యేసజ్ఞో ఖీరం అత్తి, సప్పిపి తేసం అత్తియేవ. తం పన సులభం వా హోతు, దుల్లభం వా, అసంమోహత్తం వుత్తం. మక్ఖికామధుమేవాతి ఖుద్దకభమరమధుకరీహి తీహి మక్ఖికాహి కతం మధుమేవ. ఉచ్చురసన్ని సుద్ధోదకసమ్మిన్నానం వసేన దువిధమ్మి ఉచ్చురసం. “అగిలానస్స గుళోదక”ని (మహావ. ౨౮౪) పన ఉద్దిస్స అనుజ్ఞాతత్తా ఉదకసమ్మిన్నో అగిలానస్స వట్టతి. “అవత్తుకపక్కా వా”తి ఇమినా సవత్తుకపక్కా న వట్టతీతి దస్సేతి. మహాపచ్చరియం పన “ఏతం సవత్తుకపక్కం వట్టతి, నో వట్టతీతి పుచ్చం కత్వా ఉచ్చుపాణితం పచ్చాభత్తం నోవట్టనకం నామ నత్థీ”తి వుత్తం, తం యుత్తన్ని సమన్తపాసాదికాయం (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౩) వుత్తం. ఉచ్చువికతీతి ఉచ్చుష్టా నిబ్బత్తా రసలసికాదికా. పకతత్తానం పటినిద్దేసత్తా తం-సద్దస్స తేన పకతానం భేసజ్ఞానం ఏవ గహణం, న తేసం వత్తూనన్ని ఆహ “తాని భేసజ్ఞానీ”తిఆది. న తేసం వత్తూనీతి తేసం సప్పిఆదీనం కారణాని ఖీరాదీని అప్పటిగ్గహేత్వాతి అత్తో.

వసాతేలన్ని (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౩) “అనుజానామి, భిక్ఖవే, వసాని భేసజ్ఞాని అచ్చవసం మచ్చవసం సుసుకావసం సూకరవసం గద్రభవస”ని (మహావ. ౨౬౨) ఏవం అనుజ్ఞాతవసానం తేలం. యానీతి యాని భేసజ్ఞాని. “అనుజానామి,

భిక్షవే, వసాని భేసజ్ఞాని అచ్చవసం మచ్చవసం సుసుకావసం సూకరవసం గద్రభవసం కాలే పటిగ్గహితం కాలే నిప్పక్కం కాలే సంసట్టం తేలపరిభోగేన పరిభుజ్జీతు”ని ఏవం తేలత్తం వసాపటిగ్గహణస్స అనుజ్ఞాతత్తా “వసాతేలం పనా”తిఆది వుత్తం. కాలేతి పురేభత్తం. సంసట్టంతి పరిస్సావితం. తస్మాతి యస్మా అనుజ్ఞాతం, తస్మా. “అచ్చవస”ని వచనేన రపేత్వా మనుస్సవసం సబ్బేసం అకప్పీయమంసానం వసాయ అనుజ్ఞాతత్తా “రపేత్వా మనుస్సవస”ని వుత్తం.

సామం పచిత్వాతి కాలేయేవ సామం పచిత్వా. నిబ్బత్తితతేలమ్మీతి కాలేయేవ అత్తనా వివేచితతేలమ్మి. తివిధమ్మి చేతం కాలేయేవ వట్టతి. వుత్తమ్మి చేతం “కాలే చే, భిక్షవే, పటిగ్గహితం కాలే నిప్పక్కం కాలే సంసట్టం, తం చే పరిభుజ్జోయ్య, అనాపత్తి”తి. పచ్చాభత్తం పన పటిగ్గహీతుం వా కాతుం వా న వట్టతియేవ. వుత్తమ్మి చేతం “వికాలే చే, భిక్షవే, పటిగ్గహితం వికాలే నిప్పక్కం వికాలే సంసట్టం, తం చే పరిభుజ్జోయ్య, ఆపత్తి తిణ్ణం దుక్కటానం. కాలే చే, భిక్షవే, పటిగ్గహితం వికాలే నిప్పక్కం వికాలే సంసట్టం, తం చే పరిభుజ్జోయ్య, ఆపత్తి ద్విన్నం దుక్కటానం. కాలే చే, భిక్షవే, పటిగ్గహితం కాలే నిప్పక్కం వికాలే సంసట్టం, తం చే పరిభుజ్జోయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౨౬౨). “సత్తాహం నిరామిసపరిభోగేన వట్టతీ”తి ఇమినా పన “కాలే పటిగ్గహితం కాలే నిప్పక్కం కాలే సంసట్టం తేలపరిభోగేన పరిభుజ్జీతు”ని ఇదం నిరామిసపరిభోగం సన్ధాయ వుత్తంతి దస్సేతి.

యం పనేత్థ (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౩) సుఖమరజసదిసం మంసం వా న్హారు వా అట్టి వా లోహితం వా హోతి, తం అబ్బోహారికం. సచే పన అనుపసమ్మన్నో తాయ పటిగ్గహితవసాయ తేలం కత్వా దేతి, తం కథంతి ఆహ “అనుపసమ్మన్నేనా”తిఆది. తదహూతి యస్మిం అహాని పటిగ్గహితం, తదహు. పచ్చాభత్తతో పట్టాయ పన సత్తాహం నిరామిసమేవ వట్టతి. తత్తాపి అబ్బోహారికం అబ్బోహారికమేవ. యావకాలికవత్థానం అజ్ఞోసం వత్తుం పచితుం న వట్టతీతి సమ్మన్తో. తత్థ యావకాలికవత్థానంతి యావకాలికం వత్తు ఏతేసంతి యావకాలికవత్థాని, తేసం, యావకాలికవత్థమన్తానంతి అత్తో. అజ్ఞోసంతి వసాతేలతో అజ్ఞోసం సప్పీఆదీనం. వత్తుంతి ఖీరాదికం యావకాలికభూతం వత్తుం, పచితుం న వట్టతియేవ, సామంపాకత్తాతి అధిప్పాయో.

నిబ్బత్తితసప్పిం వాతి యావకాలికవత్తుతో వివేచితసప్పిం వా. యథా తత్థ దధిగతం వా తక్కగతం వా ఖయం గమిస్సతి, ఏవం ఝూపితం వాతి అత్తో. నవనీతం వాతి తక్కబిన్దూనిపి దధిగుళికాయోపి అపనేత్వా సుధోతనవనీతం పచితుం వట్టతి సామంపక్కాభావతోతి అధిప్పాయో. యది సయంపచితసత్తాహకాలికేన సద్ధిం ఆమిసం భుజ్జతి, తం ఆమిసం సయంపచితసత్తాహకాలికేన మిస్సితం అత్తనో యావకాలికభావం సత్తాహకాలికేన గణ్ఠాపేతి. తథా చ యావకాలికం అపక్కమ్మి సయంపక్కాభావం ఉపగచ్ఛతీతి “తం పన తదహుపురేభత్తమ్మి సామిసం పరిభుజ్జీతుం న వట్టతీ”తి వుత్తం. యథా సయంపక్కసత్తాహకాలికం వసాతేలం, సయంభజ్జితసాసపాదియావజీవికవత్థానం తేలజ్ఞా సామిసం తదహుపురేభత్తమ్మి న వట్టతి, తథా నవనీతసప్పీతి వేదితబ్బం. వుత్తజ్ఞా -

“యావకాలికఆదీని , సంసట్టాని సహత్తనా;

గాహాపయంతి సబ్బావ”ని చ;

“తేహేవ భిక్షునా పత్తం, కప్పతే యావజీవికం;

నిరామిసంవ సత్తాహం, సామిసే సామపాకతా”తి చ.

ఖీరాదితోతి ఏత్త ఆదిసద్దేన తిలాదీనం గహణం. సామిసానిపీతి న కేవలం నిరామిసానేవాతి అత్తో. పచ్చాభత్తతో పన పట్టాయ న వట్టన్తియేవ. సత్తాహాతిక్కమేపి అనాపత్తి సవత్తుకానం పటిగ్గహీతత్తా. “తాని పటిగ్గహీత్వా”తి (పారా. ౬౨౨) హి వుత్తం. తేనాహ “పచ్చాభత్తతో పట్టాయా”తిఆది. పచ్చాభత్తం పటిగ్గహీతకేహి కతం పన అబ్బజ్జనాదీసు ఉపనేతబ్బం, పురేభత్తమ్మి చ ఉగ్గహీతకేహి కతం. ఉభయేసమ్మి సత్తాహాతిక్కమేపి అనాపత్తి. అన్తోసత్తాహీతి సత్తాహాబ్బన్తరే. అబ్బజ్జనాదీనన్తి ఏత్త ఆదిసద్దేన ముద్ధనితేలఅరుమక్ఖనఘరధూపనాదీనం గహణం. అధిట్టహీత్వాతి “ఇదాని న మయ్యం అజ్ఞోహరణత్తాయ భవిస్సతి, ఇదం సప్పి చ తేలఞ్చ వసా చ ముద్ధనితేలత్తం వా అబ్బజ్జనత్తం వా భవిస్సతి, మధు అరుమక్ఖనత్తం వా ఫాణితం ఘరధూపనత్తం వా భవిస్సత్తీ”తి ఏవం చిత్తం ఉప్పాదేత్వా.

కో పనేత్త యావకాలికయావజీవికవత్తాసు విసేనోతి ఆహ “యావజీవికానీ”తిఆది. యావ అరుణస్స ఉగ్గమనా తిట్టతీతి సత్తమదివసే కతతేలం సచే యావ అరుణుగ్గమనా తిట్టతీతి అత్తో. పాళియం అనాగతసప్పిఆదీనన్తి ఏత్త తావ మిగరోహితాదీనం సప్పి పాళియం అనాగతసప్పి, తథా నవనీతం, నాళికేరనిమ్మకోసమ్మకరమన్దసాసపఆదీనం తేలం పన పాళియం అనాగతతేలం, తథా మధుకపుప్పఫాణితం పాళియం అనాగతఫాణితన్తి వేదితబ్బం. న సబ్బం మధుకపుప్పఫాణితం ఫాణితగతికన్తి ఆహ “సీతుదకేనా”తిఆది. సీతుదకేన కతన్తి మధుకపుప్పాని సీతుదకే పక్ఖపిత్వా అమద్దిత్వా పుప్పరసే ఉదకగతే సతి తం ఉదకం గహీత్వా పచిత్వా కతం. “ఫాణితగతికమేవా”తి ఇమినా సత్తాహకాలికన్తి దస్సేతి, న పన నిస్సగ్గియవత్తున్తి. తస్మా సత్తాహం అతిక్కామయతో దుక్కుటన్తి వేదితబ్బం. వుత్తమ్మి చేతం సమన్తపాసాదికాయం సీతుదకేన కతం మధుకపుప్పఫాణితం పురేభత్తం సామిసం వట్టతి , పచ్చాభత్తతో పట్టాయ సత్తాహం నిరామిసమేవ, సత్తాహాతిక్కమే వత్తుగణనాయ దుక్కుట”న్తి. సచే పన ఖీరం పక్ఖపిత్వా కతం, యావకాలికం. ఖణ్ణసక్ఖరం పన ఖీరజల్లికం అపనేత్వా నోధేన్తి, తస్మా వట్టతి, అమ్మజమ్మపనసకదలిఖజ్జురిచ్చిద్దాదీనం సబ్బేసం యావకాలికఫలానం ఫాణితం యావకాలికమేవాతి ఆహ “అమ్మఫాణితాదీని యావకాలికానీ”తి.

కాయకపరిభోగం వట్టతీతి కాయస్స వా కాయే అరుణో వా మక్ఖనం వట్టతి, అజ్ఞోహరితుం పన న వట్టతి. యన్తి సత్తాహాతిక్కన్తం భేసజ్ఞం. నిరపేక్షో పరిచ్చజిత్వాతి అనపేక్షో సామణేరస్స దత్వా. తన్తి ఏవం పరిచ్చజిత్వా పున లద్ధభేసజ్ఞం. ఏవఞ్ఞో దిన్నం భేసజ్ఞం సచే నో సామణేరో అభిసజ్జురిత్వా వా అనభిసజ్జురిత్వా వా తస్స భిక్షునో దదేయ్య, గహీత్వా నత్తుకమ్మం వా కాతబ్బం, అఞ్ఞం వా కఞ్ఞో పరిభోగం. తేనాహ “అజ్ఞోహరితుమ్మి వట్టతీ”తి. సచే నో బాలో హోతి, దాతుం న జానాతి, అఞ్ఞోన భిక్షునా వత్తబ్బో “అత్తి తే, సామణేర, భేసజ్ఞ”న్తి, “ఆమ, భన్తే, అత్తీ”తి. “ఆహర, ధేరస్స భేసజ్ఞం కరిస్సామా”తి, ఏవమ్మి వట్టతి. వత్తుగణనాయాతి సప్పిఆదివత్తుగణనాయ చేవ సప్పిపిణ్డాదివత్తుగణనాయ చ. మిస్సితేసు పన ఏకం నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. ఏత్త చ “ఇదం మే, భన్తే, భేసజ్ఞం సత్తాహాతిక్కన్తం నిస్సగ్గియం, ఇమాహం సజ్ఞస్స నిస్సజ్జామీ”తి (పారా. ౬౨౩) నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం.

సాధారణపఞ్ఞాత్తి. సత్తాహం అనతిక్కన్తేపి అతిక్కన్తసఞ్ఞోనో చేవ వేమతికస్స చ దుక్కుటం. అతిక్కన్తే అనతిక్కన్తసఞ్ఞోనోపి వేమతికస్సపి నిస్సగ్గియం పాచిత్తియమేవ, తథా అనధిట్టితావిస్సజ్జితానట్టావినట్టాదడ్డావిలుత్తేసు అధిట్టితాదిసఞ్ఞోనో. అన్తోసత్తాహం అధిట్టితే, విస్సజ్జితే, నట్టే, వినట్టే, దడ్డే, అచ్చిన్నే, విస్సాసేన గహితే ఉమ్మత్తకాదీనఞ్చ అనాపత్తి. ఆచారవిపత్తి. సప్పిఆదీనం అత్తనో సన్తకతా, గణనుపగతా, సత్తాహాతిక్కమోతి ఇమానేత్త తీణి అఙ్గాని. కథినసముట్టానం, అకిరియం,

నోసంజ్ఞావిమోక్షం, అచిత్తకం, పుణ్యత్తివజ్జం, కాయకమ్మం, వచీకమ్మం, తిచిత్తం, తివేదనం. తేనాహ “సేసం చీవరవగ్గస్స పఠమసిక్ఖాపదే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బ”ని (కఙ్ఖ. అట్ట. కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా).

భేసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. వస్సికసాటికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పచ్చిమమాసస్స పఠమదివసతో పట్టాయాతి జేట్టమూలపుణ్ణమాసియా పచ్చిమపాటిపదదివసతో పట్టాయ. తావాతి తావ పరిమాణే కాలే. జేట్టమూలపుణ్ణమాసియా పచ్చిమపాటిపదదివసతో పట్టాయ యావ కత్తికపుణ్ణమా, ఇమస్మిం పశ్చామాసేతి అత్థో. కాలో వస్సికసాటికాయాతిఆదినాతి ఏత్థ ఆదిసద్దేన “సమయా వస్సికసాటికాయ, అజ్ఞాపి మనుస్సా వస్సికసాటికచీవరం దేన్తీ”తి (పారా. ౬౨౮) ఇమేసం గహణం. దేథ మే వస్సికసాటికచీవరన్తిఆదికాయాతి ఏత్థ ఆదిసద్దేన పన “ఆహరథ మే వస్సికసాటికచీవరం, పరివత్తేథ మే వస్సికసాటికచీవరం, చేతాపేథ మే వస్సికసాటికచీవర”ని ఇమేసం గహణం. అత్తనో అజ్ఞాతకఅప్పవారిత్తేసు తదుభయం కరోన్తస్స కిం హోతితి ఆహ “అజ్ఞాతకఅప్పవారిత్తట్టానే”తిఆది. “వత్తభేదే దుక్కట”ని ఇదం వస్సికసాటికం పుట్టే అదేన్తే సన్ధాయ వుత్తం. యే పన పుట్టేపి దేన్తి, తేసు వత్తభేదో నత్తి. వుత్తజ్ఞో సమన్తపాసాదికాయం “యే మనుస్సా పుట్టేపి వస్సికసాటికచీవరం దేన్తి, ఇమే పన సచేపి అత్తనో అజ్ఞాతకఅప్పవారిత్తా హోన్తి, వత్తభేదో నత్తి తేసు సతుప్పాదకరణస్స అనుజ్ఞాతత్తా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౮). అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదేన నిస్సగ్గియం పాచిత్తియన్తి “యో పన భిక్కు అజ్ఞాతకం గహపతిం వా గహపతానిం వా చీవరం విజ్ఞాపేయ్య అజ్ఞాత్ర సమయా, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”ని (పారా. ౨౧౮) ఇమినా సిక్ఖాపదేన నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. ఇదం పన పకతియా వస్సికసాటికదాయకేసుపి హోతియేవ.

గిమ్మానం పచ్చిమద్ధమాసస్స పఠమదివసతో పట్టాయాతి ఏత్థ జేట్టమూలకాళపక్ఖాపోసథస్స పచ్చిమపాటిపదదివసతో పట్టాయ యావ ఆసాళ్ళిపుణ్ణమా, అయమద్ధమాసో గిమ్మానం పచ్చిమద్ధమాసో నామ, తస్స పఠమదివసతో పట్టాయాతి అత్థో, అద్ధమాసస్స పఠమపాటిపదదివసతో పట్టాయాతి వుత్తం హోతి. కత్తికమాసస్స పచ్చిమదివసో నామ పచ్చిమకత్తికమాసస్స పుణ్ణమా. ఏత్తావతాతి “మాసో సేసో గిమ్మానన్తి భిక్కునా వస్సికసాటికచీవరం పరియేసితబ్బం, అద్ధమాసో సేసో గిమ్మానన్తి కత్తా నివాసేతబ్బ”ని ఏత్తకేన గణనేన. పరియేసనక్ఖేత్తన్తి పరియేసనస్స ఖేత్తం. ఏతస్మిన్జ్ఞో మాసే వస్సికసాటికం అలద్ధం పరియేసితుం వట్టతి. కరణనివాసనక్ఖేత్తమ్మీ తరణక్ఖేత్తజ్ఞోవ నివాసనక్ఖేత్తజ్ఞా. పి-సద్దేన పరియేసనక్ఖేత్తం సమ్మిణ్ణేతి. ఏతస్మిన్జ్ఞో అద్ధమాసే పరియేసితుం, కాతుం, నివాసేతుజ్ఞా వట్టతి, అధిట్టాతుంయేవ న వట్టతి. యం పన సమన్తపాసాదికాయం కత్తచి పోత్తకే “జేట్టమూలపుణ్ణమాసియా పచ్చిమపాటిపదదివసతో పట్టాయ యావ కాలపక్ఖాపోసథో, అయమేకో అద్ధమాసో పరియేసనక్ఖేత్తజ్ఞోవ కరణక్ఖేత్తజ్ఞా. ఏతస్మిన్జ్ఞో అన్తరే వస్సికసాటికం అలద్ధం పరియేసితుం , లద్ధం కాతుజ్ఞా వట్టతి, నివాసేతుం, అధిట్టాతుజ్ఞా న వట్టతి”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౮) వచనం దిస్సతి, తం పమాదలిఖితం మాతికాయ విరోధతోతి దట్టబ్బం. “అద్ధమాసో సేసో గిమ్మానన్తి కత్తా నివాసేతబ్బ”ని (పారా. ౬౨౭) హి పాళి. సబ్బమ్మీతి పరియేసనం, కరణం, నివాసనం, అధిట్టానజ్ఞాతి సబ్బమ్మి. ఇమినా ఇమే చత్తారో మాసా పరియేసనకరణనివాసనాధిట్టానానం చతున్నమ్మి ఖేత్తన్తి దస్సేతి. ఏతేసు హి చతుసు మాసేసు అలద్ధం పరియేసితుం, లద్ధం కాతుం, నివాసేతుం, అధిట్టాతుజ్ఞా వట్టతి.

వస్యం ఉక్కడ్డీయతీతి సంవచ్చరం ఉద్ధం కడ్డీయతి వడ్డీయతి, ఆరుష్టుతీతి అట్తో, వస్సానస్స పఠమమాసం ఉక్కడ్డీత్వా గిష్ఠానం పచ్చిమమాసమేవ కరోస్తీతి వుత్తం హోతి. వస్సూపనాయికదివసే అధిట్టాతబ్బాతి వస్సానతో పుట్టేయేవ దసాహస్స అతిక్కంతత్తా వస్సూపనాయికదివసేయేవ అధిట్టాతబ్బా. తఞ్ఞో దివసం అతిక్కామేతుం న వట్టతి. అన్తోవస్సే పన లద్ధా చేవ నిట్టితా చ తస్మింయేవ అన్తోవస్సే లద్ధదివసతో పట్టాయ దసాహం నాతిక్కామేతబ్బా, దసాహాతిక్కమే నిట్టితా పన తదహేవ అధిట్టాతబ్బా. దసాహే అప్పహోస్తే చీవరకాలం నాతిక్కామేతబ్బా. అయం తావ కతాయ పరిహారో. అకతాయ పన కో పరిహారోతి ఆహ “సచే”తిఆది. ఏకాహమ్మి న లభతి ఇతో అజ్ఞాస్స పరిహరస్సాభావతోతి అధిష్సాయో.

సో కుతో హోతీతి ఆహ “యావ హేమంతస్స పఠమదివసో”తి, జేట్టమూలపుణ్ణమాసితో పట్టాయ యావ కత్తికపుణ్ణమాసియా పచ్చిమపాటిపదదివసో, తావాతి అట్తో. ఏతేసు సత్తసు పిట్టిసమయమాసేసూతి పటిలోమక్కమేన వుత్తేసు కత్తికపుణ్ణమాసియా పచ్చిమపాటిపదాదీసు జేట్టమూలపుణ్ణమాసావసానేసు ఏతేసు సత్తసు పిట్టిసమయనామకేసు మాసేసు. సతుప్పాదకరణేనాతి “కాలో వస్సికసాటికాయా”తిఆదినా నయేన సతుప్పాదకరణేన. విజ్ఞాపేంతస్సాతి “దేధ మే వస్సికసాటికచీవర”న్తిఆదినా (పారా. ౬౨౮) నయేన విజ్ఞాత్తిం కరోంతస్స. తేన సిక్ఖాపదేన అనాపత్తితి అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదేన అనాపత్తి, ఇమినా పన సిక్ఖాపదేన ఆపత్తియేవ అసమయత్తా. వుత్తఞ్ఞోతం భదంతబుద్ధదత్తాచరియేన -

“కత్వా పన సతుప్పాదం, వస్ససాటికచీవరం;
నిప్పాదేంతస్స భిక్షుస్స, సమయే పిట్టిసమ్మతే.

“హోతి నిస్సగ్గియాపత్తి, ఇతకాజ్ఞాతకాదినో;
తేసుయేవ చ విజ్ఞాత్తిం, కత్వా నిప్పాదనే తథా”తి.

ఏత్త చ “ఇదం మే, భన్తే, వస్సికసాటికచీవరం అతిరేకమాసే సేసే గిష్ఠానే పరియిట్టం అతిరేకద్ధమాసే సేసే గిష్ఠానే కత్వా పరిదహితం నిస్సగ్గియ”న్తి ఇమినా (పారా. ౬౨౮) నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం.

వస్సికసాటికపరియేసనవత్తుస్మిన్తి పటికచ్చేవ వస్సికసాటికపరియేసనవత్తుస్మిం. తికపాచిత్తియన్తి అతిరేకమాసద్ధమాసేసు అతిరేకసజ్ఞోవేమతికఙ్ఠానకసజ్ఞోనం పరియేసననివాసనవసేన తీణి పాచిత్తియాని, ఏకసేసనిద్దేసో చాయం, సామజ్ఞానిద్దేసో వా. ఊనకమాసద్ధమాసేసూతి ఊనకమాసే చేవ ఊనకద్ధమాసే చ. అతిరేకసజ్ఞోనో, వేమతికస్స వా దుక్కటన్తి ఏత్త “పరియేసననివాసనం కరోంతస్సా”తి పారసేసో. ఇదం వుత్తం హోతి - “ఊనకమాసే సేసే గిష్ఠానే అతిరేకసజ్ఞోనో, వేమతికస్స వా పరియేసంతస్స దుక్కటం, ఊనకద్ధమాసే సేసే గిష్ఠానే చ అతిరేకసజ్ఞోనో, వేమతికస్స వా నివాసేంతస్స దుక్కట”న్తి. “తథా”తి ఇమినా దుక్కటం అతిదిసతి, తఇచ్చ దుక్కటం ఉదకపుసితగణనాయ అకత్వా న్ఠానపరియోసానవసేన పయోగే పయోగే కారేతబ్బం, తఇచ్చ ఖో వివటజ్ఞణే ఆకాసతో పతితఉదకేనేవ న్ఠాయంతస్స, న న్ఠానకోట్టకవాపిఆదీసు ఘటేహి ఆసితూదకేన న్ఠాయంతస్స. తేనేవాహ “సతియా వస్సికసాటికాయా”తిఆది. పోక్షరణియాదీసు పన నగ్గస్స న్ఠాయంతస్స అనాపత్తితి సమ్మన్తో, పోక్షరణియాదీసు పన సతియాపి వస్సికసాటికాయ నగ్గస్స న్ఠాయంతస్స నత్తి దుక్కటాపత్తితి అట్తో.

ఏమం అన్తరాపత్రియా అనాపత్రిం దస్సేత్వా ఇదాని నిస్సగ్గియేన అనాపత్రిం దస్సేతుం “అచ్చిన్నచీవరస్సా”తిఆది వుత్తం. తథ్థ అచ్చిన్నచీవరస్సాతి అచ్చిన్నసేసచీవరస్స. తస్సాపి అసమయే నివాసతో అనాపత్రి. ఏస నయో నట్టచీవరస్స వాలి ఏత్థాపి. యథా చేత్థ నివాసేనానం తేసం అనాపత్రి, ఏవం తథ్థ పరియేసనానమ్పితి దట్టబ్బం. ఏత్థ పన మహగ్గవస్సికసాటికం రపేత్వా న్నాయన్తస్స చోరూపద్దవో ఆపదా నామాతి ఆహ “అనివత్థ”న్తిఆది. ఆపదాసు వా నివాసయతోతి ఆపదాసు విజ్ఞమానాసు అసమయే నివాసేన్తస్స. యం పన సమన్తపాసాదికాయం “అచ్చిన్నచీవరస్సాతి ఏతం వస్సికసాటికంయేవ సన్ధాయ వుత్తం. తేసన్తో నగ్గానం కాయోవస్సాపనే అనాపత్రి. ఏత్థ చ మహగ్గవస్సికసాటికం నివాసేత్వా న్నాయన్తస్స చోరూపద్దవో ఆపదా నామా”తి అచ్చిన్నచీవరాదినో నిస్సగ్గియేన అనాపత్రిం అదస్సేత్వా నగ్గస్స న్నాయతో దుక్కటేనేవ అనాపత్రిదస్సనం, తం యుత్తం వియ న దిస్సతి. సబ్బసిక్ఖాపదేసు హి మూలాపత్రియా ఏవ ఆపత్తిప్పసజ్ఞే అనాపత్రిదస్సనత్తం అనాపత్తివారో ఆరభీయతి, న అన్తరాపత్రియాతి, తస్మా ఉపపరిక్ఖేతబ్బం. సచీవరతాతి అన్తరవాసకఉత్తరాసజ్ఞేహి సచీవరతా.

వస్సికసాటికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చీవరఅచ్చిన్తనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“దత్తా”తి యం కిళ్ళి పచ్చాసీసమానస్సేవ దానమిహ అధిప్పేతం, న నిస్సట్టదానన్తి ఆహ “వేయ్యావచ్చాదీనీ”తిఆది. సకసన్ణాయాతి “సక”న్తి సన్ణాయ. ఇమినా పారాజికాభావం దస్సేతి. చజిత్వా దిన్నమ్పి హి సకసన్ణాయ గణ్ణతో నత్తి పారాజికం. అచ్చిన్తనస్సాతి ఏకతో అబద్ధాని, విసుం రపితాని చ బహూని అచ్చిన్తతో, “సజ్ఞాటిం ఆహర, ఉత్తరాసజ్ఞం ఆహరా”తి ఏవం ఆహరాపయతో చ. తేనాహ “వత్థగణనాయ ఆపత్తియో”తి. “మయా దిన్నాని సబ్బాని ఆహరా”తి వదతోపి ఏకవచనేనేవ సమ్మహులా ఆపత్తియో. ఏకం చీవరం పన ఏకాబద్ధాని చ బహూని అచ్చిన్తతో ఏకా ఆపత్తి. “అచ్చిన్దా”తి ఆణత్తియా దుక్కటన్తి “మయా దిన్నాని సబ్బాని గణ్ణా”తి ఆణత్తియా ఏకం దుక్కటం, అచ్చిన్నేసు పన ఏకవచనేనేవ సమ్మహులా పాచిత్తియో. తేనాహ “అచ్చిన్నేసు వత్థగణనాయ ఆపత్తియో”తి. అచ్చిన్నేసుతి తేనాణత్తేన అచ్చిన్నేసు చీవరేసు. యత్థ పన పోత్థకేసు “అచ్చిన్నేసు యత్తకాని ఆణత్తాని, తేసం గణనాయ ఆపత్తియో”తి పారో, తథ్థ యత్తకాని ఆణత్తానీతి యత్తకాని చీవరాని గణ్ణేతుం ఆణత్తానీతి అత్తో. యం పన సమన్తపాసాదికాయం “చీవరం ‘గణ్ణా’తి ఆణాపేతి, ఏకం దుక్కటం. ఆణత్తో బహూని గణ్ణాతి, ఏకం పాచిత్తియ”న్తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౩) వుత్తం, తం ఏకాబద్ధం సన్ధాయ. ఏవన్తా కత్వా సమన్తపాసాదికాయ సద్ధిం ఇమాయ అట్టకథాయ న కోచి విరోధో. సచే పన “సజ్ఞాటిం గణ్ణ, ఉత్తరాసజ్ఞం గణ్ణా”తి ఆణాపేతి, వాచాయ వాచాయ దుక్కటం. అచ్చిన్నేసు వత్థగణనాయ ఆపత్తియో. ఏత్థ చ “ఇదం మే, భన్తే, చీవరం భిక్షుస్స సామం దత్తా అచ్చిన్నం నిస్సగ్గియ”న్తి (పారా. ౬౩౩) ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం.

తికపాచిత్తియన్తి ఉపసమ్పన్నే ఉపసమ్పన్నసన్ణావేమతికఅనుపసమ్పన్నసన్ణానం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. అన్ణం పరిక్ఖారన్తి పత్తాదిం అన్ణం పరిక్ఖారం, అన్తమసో సూచిమ్పితి అత్తో. న కేవలం అనుపసమ్పన్నస్స చీవరంయేవ అచ్చిన్తతో దుక్కటన్తి ఆహ “అనుపసమ్పన్నస్స చా”తిఆది. తథ్థ యం కిళ్ళి చీవరం వా హోతు, పత్తాది, యం కిళ్ళి పరిక్ఖారం వా. తస్స విస్సాసం గణ్ణన్తస్సాతి యస్స దిన్నం, తస్స విస్సాసేన గణ్ణన్తస్స, తతియత్థే చేతం ఉపయోగవచనం. ఉపసమ్పన్నతాతి అచ్చిన్తనసమయే ఉపసమ్పన్నభావో. కిళ్ళాపి ఉపసమ్పన్నభావో పాళియం, మాతికట్టకథాయన్తా

దానగ్రహణేసు దిస్సతి, తథాపి అనుపసమ్పన్నకాలే చీవరం దత్వా ఉపసమ్పన్నకాలే అచ్చిన్దన్దస్స ఆపత్తితో అచ్చిన్దనకాలేయేవ ఉపసమ్పన్నతా అజ్ఞన్తి వేదితబ్బం.

చీవరఅచ్చిన్దనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సుత్తవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఛబ్బిధం ఖోమసుత్తాదిన్తి “సుత్తం నామ ఛ సుత్తాని ఖోమం కప్పాసికం కోసేయ్యం కమ్మలం సాణం భజ్ఞ”న్తి (పారా. ౬౩౮) ఏవం వుత్తం ఛబ్బిధం ఖోమసుత్తాదిం. తత్థ ఖోమన్తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౬-౩౮) ఖోమవాకేహి కతసుత్తం. కప్పాసికన్తి కప్పాసతో నిబ్బత్తం. కోసేయ్యన్తి కోసియంసూహి కన్తిత్వా కతసుత్తం. కమ్మలన్తి ఏళకలోమసుత్తం. సాణన్తి సాణవాకేన కతసుత్తం. భజ్ఞన్తి పాటేక్కం వాకసుత్తమేవాతి ఏకే. పఞ్చహిపి మిస్సేత్వా కతసుత్తం పన “భజ్ఞ”న్తి వేదితబ్బం. తేసం అనులోమన్తి తేసం ఖోమాదీనం అనులోమం దుకూలం పత్తుణ్ణం సోమారపట్టం చీనపట్టం ఇద్దిజం దేవదిన్నన్తి ఛబ్బిధం సుత్తం.

తురీతి వాయనూపకరణో ఏకో దణ్ణో, వీతవీతట్టానం యత్థ సంహరిత్వా రపేన్తి. వేమన్తి వాయనూపకరణో ఏకో దణ్ణో, సుత్తం పవేసేత్వా యేన ఆకోటేన్తో ఘనభావం సమ్మాదేన్తి. తస్స సబ్బప్పయోగేసు దుక్కటన్తి తన్తవాయస్స యే తే తురివేమసజ్జనాదికా పయోగా, తేసు సబ్బేసు పయోగేసు భిక్షుస్స దుక్కటం, తస్స తన్తవాయస్స పయోగే పయోగే భిక్షుస్స దుక్కటన్తి వుత్తం హోతి. తురిఆదీనం అభావే తేసం కరణత్తం వాసిఫరసుఆదీనం మగ్గననిసానరుక్ఖచ్చేదనాదిసబ్బప్పయోగేపి ఏసేవ నయో. తన్తూనం అత్తనో సన్తకత్తా వీతవీతట్టానం పటిలద్ధమేవ హోతీతి ఆహ “పటిలాభేన నిస్సగ్గియం హోతీ”తి, వికప్పనుపగపచ్చిమచీవరప్పమాణే వీతే నిస్సగ్గియం హోతీతి వుత్తం హోతి. తేనేవ వక్ఖతి “దీఘతో విదట్ఠిమత్తే, తిరియఞ్చ హత్థమత్తే వీతే నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”న్తి. ఏత్థ చ “ఇదం మే, భన్తే, చీవరం సామం సుత్తం విజ్ఞాపేత్వా తన్తవాయేహి వాయాపితం నిస్సగ్గియ”న్తి ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం.

తేనేవాతి విజ్ఞాపితతన్తవాయేనేవ. ఏవం ఇథ దుక్కటన్తి ఇథాపి తన్తవాయేనేవ దీఘతో విదట్ఠిమత్తే, తిరియం హత్థమత్తే వీతే దుక్కటన్తి అత్తో. అకప్పియసుత్తమయేతి విజ్ఞాపితసుత్తమయే. ఇతరస్మిన్తి అవిజ్ఞాత్తిసుత్తమయే పరిచ్ఛేదే. తతో చే ఊనతరాతి వుత్తప్పమాణతో చే ఊనతరా, అన్తమసో (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౬-౬౩౮) అచ్చిమణ్ణలప్పమాణాపీతి అధిప్పాయో. కప్పియతన్తవాయేనపి అకప్పియసుత్తం వాయాపేన్తస్స యథా పుట్టే నిస్సగ్గియం, ఏవమిథ దుక్కటం. తేనేవ కప్పియఞ్చ అకప్పియఞ్చ సుత్తం వాయాపేన్తస్స సచే పచ్చిమచీవరప్పమాణా వా ఊనకా వా అకప్పియసుత్తపరిచ్ఛేదా హోన్తి, తేసు పరిచ్ఛేదగణనాయ దుక్కటం. కప్పియసుత్తపరిచ్ఛేదేసు అనాపత్తి. అథ ఏకన్తరికేన వా సుత్తేన, దీఘతో వా కప్పియం తిరియం అకప్పియం కత్వా వీతం హోతి, పమాణయుత్తే పరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదే దుక్కటం.

యది పన (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౬-౬౩౮) ద్వే తన్తవాయా హోన్తి ఏకో కప్పియో ఏకో అకప్పియో, సుత్తఞ్చ అకప్పియం, తే చే వారేన వినన్తి, అకప్పియతన్తవాయేన వీతే పమాణయుత్తే పరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదే పాచిత్తియం, ఊనతరే దుక్కటం. ఇతరేన వీతే ఉభయత్థ దుక్కటం. సచే ద్వేపి వేమం గహేత్వా ఏకతో వినన్తి, పమాణయుత్తే పరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదే పాచిత్తియం. అథ సుత్తం కప్పియం, చీవరఞ్చ కేదారబద్ధాదీహి సపరిచ్ఛేదం, అకప్పియతన్తవాయేన వీతే పరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదే దుక్కటం,

ఇతరేన వీతే అనాపత్తి. సచే ద్వేపి ఏకతో వినన్తి, పమాణయుత్తే పరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదే దుక్కుటం. అథ సుత్తమ్మి కప్పియిచ్చా అకప్పియిచ్చా, తే చే వారేన వినన్తి, అకప్పియతన్తవాయేన అకప్పియసుత్తమయేసు పచ్చిమచీవరప్పమాణేసు పరిచ్ఛేదేసు వీతేసు పరిచ్ఛేదగణనాయ పాచిత్తియం, ఊనతరేసు కప్పియసుత్తమయేసు చ దుక్కుటం. కప్పియతన్తవాయేన అకప్పియసుత్తమయేసు పమాణయుత్తేసు వా ఊనకేసు వా దుక్కుటమేవ, కప్పియసుత్తమయేసు అనాపత్తి.

అథ ఏకన్తరికేన వా సుత్తేన, దీఘతో వా అకప్పియం తిరియం అకప్పియం కత్వా వినన్తి, ఉభోపి వా తే వేమం గహేత్వా ఏకతో వినన్తి, అపరిచ్ఛేదే చీవరే పమాణయుత్తే పరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదే దుక్కుటం, సపరిచ్ఛేదే పరిచ్ఛేదవసేన దుక్కుటాని. తేనాహ “ఏతేనేవ ఉపాయేనా”తిఆది.

ఏత్థ చ తన్తవాయో తావ అఙ్ఞాతకలప్పవారితతో విఙ్ఞాత్తియా లద్ధో అకప్పియో, సేసో కప్పియో. సుత్తమ్మి సామం విఙ్ఞాపితం అకప్పియం, సేసం, ఇతాకాదివసేన ఉప్పన్న ఇచ్చా కప్పియన్తి వేదితబ్బం. తికపాచిత్తియన్తి వాయాపితే వాయాపితసఙ్ఘోవేమతికలవాయాపితసఙ్ఘోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. చీవరత్థాయ విఙ్ఞాపితసుత్తన్తి సామం వా అఙ్ఘోన వా చీవరత్థాయ విఙ్ఞాపితసుత్తం . కిఞ్చాపి పాళియం “సామం సుత్తం విఙ్ఞాపేత్వా”తి వుత్తం, తథాపి ఇథ “చీవరత్థాయ సామం విఙ్ఞాపితసుత్త”న్తి అవత్వా కేవలం “చీవరత్థాయ విఙ్ఞాపితసుత్త”న్తి అఙ్ఘేసు వుత్తత్తా అఙ్ఘోన చీవరత్థాయ విఙ్ఞాపితసుత్తమ్మి సఙ్గహం గచ్ఛతీతి వేదితబ్బం. అకప్పియవిఙ్ఞాత్తియాతి “చీవరం మే, ఆవుసో, వాయథా”తి ఏవంభూతాయ అకప్పియవిఙ్ఞాత్తియా.

సుత్తవిఙ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మహాపేసకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

చీవరసామికేహి పుట్టే అప్పవారితో హుత్వాతి “కీదిసేన తే, భన్తే, చీవరేన అట్ఠో, కీదిసం తే చీవరం వాయాపేమి, వద, భన్తే, యదిచ్చసీ”తి చీవరసామికేహి పుట్టే అవుత్తో హుత్వా. ఏత్థ చ ఆయతాదీహి తీహి సుత్తవడ్డనాకారేన సహ వాయనాకారం దస్సేతి, సువీతాదీహి చతుహి వాయనాకారమేవ. “కిఞ్చిమత్తం అనుపదజ్ఞేయ్యామా”తిఆది తస్స కత్తబ్బాకారమత్తదస్సనం, న పన అఙ్గదస్సనం సుత్తవడ్డనవసేనేవ ఆపజ్జితబ్బత్తాతి ఆహ “న భిక్షునో పిణ్డపాతదానమత్తేనా”తిఆది. ఏత్థ చ “ఇదం మే, భన్తే, చీవరం పుట్టే అప్పవారితేన అఙ్ఞాతకస్స గహపతికస్స తన్తవాయే ఉపసఙ్కమిత్వా చీవరే వికప్పం ఆపన్నం నిస్సగ్గియ”న్తి (పారా. ౬౪౩) ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం. తికపాచిత్తియన్తి అఙ్ఞాతకే అఙ్ఞాతకసఙ్ఘోవేమతికఙ్ఞాతకసఙ్ఘోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని.

మహాపేసకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పఠమపదస్సాతి “దసాహానాగత”న్తి పదస్స. పురిమనయేనేవాతి అచ్చన్తసంయోగవసేనేవ. తాని దివసానీతి తేసు దివసేసు. అచ్చన్తమేవాతి నిరన్తరమేవ, తేసు దసాహేసు యత్థ కత్థచి దివసేతి వుత్తం హోతి. పవారణామాసస్సాతి పుబ్బకత్తికమాసస్స. సో హి ఇథ పఠమపవారణాయోగతో “పవారణామాసో”తి వుత్తో. జుట్టపక్ఖపియమితో పట్టాయాతి

సుక్ష్మపక్షపశ్చాత్తాపం ఆదిం కత్వా. పవారణామాసస్య జుష్టపక్షపశ్చాత్తాపమితీతి వా పవారణామాసస్య పకాసనతో పురిమస్య జుష్టపక్షస్య పశ్చాత్తాపమితీతి పట్టాయాతి అత్తో. యో పనేత్థ “కామశ్చోస (సారత్థం. టీ. ౨.౬౫౦) ‘దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బ’ని (పారా. ౪౬౩) ఇమినావ సిద్ధో, అట్టుప్పత్తివసేన పన అపుబ్బం వియ అత్తం దస్సేత్వా సిక్ఖాపదం రపిత”ని పారో దిస్సతి, సో పమాదపారో “దసాహనాగత”ని ఇమినా విరోధతోతి దట్టబ్బం. కిశ్చ “జుష్టపక్షపశ్చాత్తాపమితీతి పట్టాయా”తి వుత్తత్తా అట్టకథాయేవ పుబ్బాపరవిరోధోపి సీయా.

అచ్చేకచీవరం అచ్చాయికచీవరం వుచ్చతి, సో చ అచ్చాయికభావో దాయకస్య గమికాదిభావేనాతి దస్సేతుం “గమికగిలానగబ్బినిఅభినవుప్పన్నసద్ధానం పుగ్గలాన”నిఆది వుత్తం. తత్థ గమికో నామ “సేనాయ వా గన్తుకామో హోతి, పవాసం వా గన్తుకామో హోతి”తి (పారా. ౬౪౯) వుత్తో. అజ్ఞాతరేన “వస్సావాసికం దస్సామీ”తి ఏవం ఆరోచేత్వా దిన్నని గమికాదీనం అజ్ఞాతరేన గమనాదీహి కారణేహి దాతుకామేన దూతం వా పేసేత్వా, సయం వా ఆగన్త్వా “వస్సావాసికం దస్సామీ”తి ఏవం ఆరోచేత్వా దిన్నం చీవరం. ఏత్థ చ “ఇదం మే, భన్తే, అచ్చేకచీవరం చీవరకాలసమయం అతిక్కామితం నిస్సగ్గియ”ని (పారా. ౬౪౯) ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం.

సేనని “సాధారణపశ్చాత్తీ”తిఆదికం. అయం పన విసేసో – తత్థ అతిరేకచీవరే అతిరేకచీవరసజ్ఞాఆదినో దసాహతిక్కమో, ఇథ అచ్చేకచీవరే అచ్చేకచీవరసజ్ఞాఆదినో చీవరకాలాతిక్కమో. తథా అనచ్చేకచీవరే అచ్చేకచీవరసజ్ఞానో, వేమతికస్య చ దుక్కుటం. జాతిప్పమాణసమ్మన్నస్య అచ్చేకచీవరస్య అత్తనో సంతకతా, దసాహనాగతాయ కత్తికతేమాసికపుణ్ణమాయ ఉప్పన్నభావో, అనధిట్ఠితఅవికప్పితతా, చీవరకాలాతిక్కమోతి చతురర్థభావోవ ఏత్థ విసేసో.

అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౯. సాసజ్ఞసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపసమ్మజ్జనిఆదీసు వియాతి “పరమం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి (విభ. ౫౦౮) ఇమస్య విభజ్ఞే “ఉపసమ్మజ్జ”తి ఉద్ధరితబ్బే “ఉపసమ్మజ్జ”ని ఉద్ధటం. తదిహ నిదస్సనం కతం. ఆదిసద్దేన పన “అనాపుచ్చం వా గచ్ఛేయ్యా”తిఆదీనం (పాచి. ౧౧౧, ౧౧౫) సజ్ఞహో దట్టబ్బో. ఉపగన్త్వాతి ఉపసద్దస్సత్థిమాహ. వసిత్వాతి అక్ఖణ్ణం వసిత్వా. “యేన యస్స హి సమ్మద్ధో, దూరట్ఠమ్మి చ తస్స త”ని వచనతో “ఇమస్స...పే... ఇమినా సమ్మద్ధో”తి వుత్తం. తత్థ ఇమస్సాతి “ఉపవస్స”ని పదస్య. వినయపరియాయేన అరణ్ణాలక్ఖణం అదిన్నాదానపారాజికే ఆగతం. తత్థ హి “గామా వా అరణ్ణా వా”తి అనవసేసతో అవహారట్ఠానపరిగ్గహేన తదుభయం అసజ్కరతో దస్సేతుం “రపేత్వా గామశ్చా”తిఆది వుత్తం. గామూపచారో హి లోకే గామసజ్ఞమేవ గచ్ఛతీతి. ఇథ పన సుత్తంతపరియాయేన “పశ్చాధనుసతికం పచ్చిమ”ని (పారా. ౬౫౪) ఆగతం ఆరణ్ణకం భిక్షుం సన్ధాయ. న హి సో వినయపరియాయీకే అరణ్ణో వసన్తో “ఆరణ్ణకో పన్థసేనాసనో”తి (మ. ని. ౧.౬౧) సుత్తే వుత్తో, తస్మా తత్థ ఆగతమేవ లక్ఖణం గహేతబ్బని దస్సేన్తో “సబ్బపచ్చిమాని ఆరోపితేన ఆచరియధనునా”తిఆదిమాహ. తత్థ “ఆచరియధను నామ పకతిహత్తేన నవవిదర్ఢిపమాణం. జియాయ పన ఆరోపితాయ చతుహత్థపమాణ”ని వదన్తి. గామస్సాతి పరిక్ఖిత్తస్య గామస్య. ఇన్దఖీలతోతి ఉమ్మారతో. పరిక్ఖేపారహట్ఠానతోతి పరియన్తే రితఘరస్య ఉపచారే రితస్య మజ్ఞిమస్య పురిసస్య పరమలేడ్డుపాతతో. కిత్తకేన మగ్గేన మినితబ్బన్తి ఆహ “సచే”తిఆది.

మజ్జిమట్టకథాయం పన “విహరస్సాపి గామస్సేవ ఉపచారం నీహరిత్వా ఉభిన్నం లేడ్డుపాతానం అన్తరా మినితబ్బ”ని వుత్తం. చోరానం నివిట్టోకాసాదిదస్సనేనాతి ఆరామే, ఆరామూపచారే చ చోరానం నివిట్టోకాసాదిదస్సనేన కారణేన. ఆదిసద్దేన భుత్తోకాసట్టితోకాసనిసన్నోకాసనిపన్నోకాసానం గహణం. చోరేహి మనుస్సానం హతవిలుత్తాకోటితభావదస్సనతోతి ఆరామే, ఆరామూపచారే చ హతవిలుత్తాకోటితభావదస్సనతో.

అన్తరఘరే నిక్ఖిపేయ్యాతి అన్తరే అన్తరే ఘరాని ఏత్థ, ఏతస్సాతి వా అన్తరఘరం, గామో, తస్మిం రపేయ్యాతి అత్తో. తేనాహ “ఆరణ్ణకస్సా”తిఆది. తజ్జాతి నిక్ఖిపనజ్జా. “మహాపవారణాయ పవారితో హోతీ”తి ఇదం వస్సచ్చేదం అకత్వా వుట్టభావం దస్సేతుం వుత్తం, న పన పవారణాయ అజ్ఞభావం. తేనేవ హి బృతిరేకం దస్సేన్నేన సమన్తపాసాదికాయం (పారా. అట్ట. ౨.౬౦౩-౬౦౪) వుత్తం “సచే పచ్చిమికాయ వా ఉపగతో హోతి చిన్నవస్సో వా, నిక్ఖిపేతుం న లభతీ”తి. కత్తికమాసో నామ పుబ్బకత్తికమాసస్స కాళపక్ష్వపాటిపదతో పట్టాయ యావ అపరకత్తికపుణ్ణమా, తావ ఏకూనత్తింస రత్తిన్దివా. ఏవ-సద్దేన కత్తికమాసతో పరం న లభతీతి దస్సేతి. ఉనప్పమాణే తావ అరణ్ణలక్ష్వణాయోగతో న లభతు, కస్మా గావుతతో అతిరేకప్పమాణే న లభతీతి ఆహ “యత్త హి”తిఆది. నిమన్తితో పన అద్ధయోజనమ్మి యోజనమ్మి గన్త్యా వసితుం పచ్చేతి, ఇదమప్పమాణం. సాసజ్జసప్పటిభయమేవ హోతీతి సాసజ్జజ్ఞోవ సప్పటిభయజ్జా హోతి. ఏవ-సద్దేన అనాసజ్జలప్పటిభయేహి అజ్ఞయుత్తేపి సేనాసనే వసన్తో నిక్ఖిపేతుం న లభతీతి దస్సేతి. ఏత్తావతా పురిమికాయ ఉపగన్త్యా అక్ష్ణణ్ణం కత్వా వుట్టవస్సో యం గామం గోచరగామం కత్వా పజ్జాధనుసతికపచ్చిమే ఆరణ్ణకసేనాసనే విహరతి, తస్మిం గామే చీవరం రపేత్వా సకలకత్తికమాసం తస్మింయేవ సేనాసనే తేన చీవరేన వినా వత్తుం అనుజానిత్వా ఇదాని విహరతో అజ్ఞాత్థ వసన్తస్స ఛారత్తం విప్పవాసం అనుజానన్తో “సియా చ తస్స భిక్షునో”తిఆదిమాహ. అసమాదానచారణ్ణో అత్థతకథినా ఏవ లభన్తి, నేతరేతి ఏత్థ ఇదమ్మి కారణం దట్టబ్బం. తత్థ ఛారత్తపరమం తేన భిక్షునా తేన చీవరేన విప్పవసితబ్బన్తి యో భిక్షు విహరే వసన్తో తతో అజ్ఞాత్థ గమనకీచ్చే సతి అన్తరఘరే చీవరం నిక్ఖిపతి, తేన భిక్షునా తేన చీవరేన ఛారత్తపరమం విప్పవసితబ్బం, ఛ రత్తియో తమ్మా విహరా అజ్ఞాత్థ వసితబ్బాతి వుత్తం హోతి. వుత్తజ్ఞో భదన్తేన బుద్ధదత్తాచరియేన -

“యం గామం గోచరం కత్వా, భిక్షు ఆరణ్ణకే వసే;
తస్మిం గామే రపేతుం తం, మాసమేకం తు వట్టతి.

“అజ్ఞాత్థేవ వసన్తస్స, ఛారత్తపరమం మతం;
అయమస్స అధిప్పాయో, పటిచ్చన్నో పకాసితో”తి.

తేనేవాహ “తతో చే ఉత్తరి విప్పవసేయ్యాతి ఛారత్తతో ఉత్తరి తస్మిం సేనాసనే సత్తమం అరుణం ఉట్టాపేయ్యా”తిఆది. తథా అసక్కోన్నేనాతి గతట్టానస్స దూరతాయ సేనాసనం ఆగన్త్యా సత్తమం అరుణం ఉట్టాపేతుం అసక్కోన్నేన. ఏవమ్మి అసక్కోన్నేన తత్రేవ రితేన పచ్చుద్ధరితబ్బం “అతిరేకచీవరట్టానే రస్సతీ”తి. వసిత్వాతి అరుణం ఉట్టాపేత్వా. భిక్షుసమ్ముతి ఉదోసితసిక్ఖాపదే వుత్తావ.

సేసన్తి “అజ్ఞాత్థ భిక్షుసమ్ముతియాతి అయమేత్థ అనుపజ్ఞాత్తీ”తిఆదికం. తత్థ హి అజ్ఞేసు యం రత్తివిప్పవాసో చతుత్థమజ్ఞం, తం ఇధ ఛారత్తతో ఉత్తరి విప్పవాసో హోతీతి అయమేవ విసేసో.

సాసజ్యసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పరిణతసిక్తాపదవణ్ణనా

నను చాయం సజ్జస్స పరిణతో, న పరిచ్ఛత్తో, అథ కథం సజ్జసంతో హోతీతి ఆహ “సో హి”తిఆది. తథ సోతి లాభో. ఏకేన పరియాయేనాతి పరిణతభావసజ్జతేన ఏకేన పరియాయేన. “లభితబ్బ”న్తి ఇమినా లాభసద్దస్స కమ్మసాధనమాహ. చీవరాదివత్తున్తి చీవరపిణ్ణపాతసేనాసనగిలానపచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారం అంతమసో చుణ్ణపిణ్ణమ్మి దంతకట్టమ్మి దసికసుత్తమ్మి. పరిణతన్తి సజ్జస్స నిన్నం సజ్జస్స పోణం సజ్జస్స పబ్బారం హుత్వా రితన్తి అత్తో. యేన పన కారణేన సో పరిణతో హోతి, తం దస్సేత్వా తస్స అత్తం దస్సేతుం “దస్సామ కరిస్సామా”తిఆది వుత్తం. అత్తనో పరిణామేన్తస్సాతి “ఇదం మయ్యం దేహీ”తి సజ్జస్స పరిణతభావం ఇత్వా అత్తనో పరిణామేత్వా గణ్ణన్తస్స. పయోగేతి పరిణామనప్పయోగే. ఏత్థ చ “ఇదం మే, భన్తే, జానం సజ్జికం లాభం పరిణతం అత్తనో పరిణామికం నిస్సగ్గియ”న్తి ఇమినా నయేన నిస్సజ్జనవిధానం వేదితబ్బం.

సజ్జచేతియపుగ్గలేసూతి ఏత్థ చ అంతమసో సునఖం ఉపాదాయ యో కోచి సత్తో “పుగ్గలో”తి వేదితబ్బో. అజ్ఞాసజ్జాదీనన్తి అజ్ఞాసజ్జచేతియపుగ్గలానం. ఇదం వుత్తం హోతి – “సజ్జస్స పరిణతం అజ్ఞాస్స సజ్జస్స వా చేతియస్స వా పుగ్గలస్స వా, చేతియస్స పరిణతం అజ్ఞాస్స చేతియస్స వా సజ్జస్స వా పుగ్గలస్స వా, పుగ్గలస్స పరిణతం అజ్ఞాస్స పుగ్గలస్స వా సజ్జస్స వా చేతియస్స వా పరిణామేన్తస్స దుక్కట”న్తి.

ఇదాని అనాపత్తిం దస్సేతుం “అపరిణతసజ్జానో”తిఆదిమాహ. పరిణతే, అపరిణతే చ అపరిణతసజ్జానో చాతి సమ్మన్తో, పరిణతే, అపరిణతే చాతి ఉభయత్థాపి అనాపత్తీతి అత్తో. వుత్తజ్ఞోతం “పరిణతే అపరిణతసజ్జో అత్తనో పరిణామేతి, అనాపత్తి. అపరిణతే అపరిణతసజ్జో అనాపత్తీ”తి (పారా. ౬౬౦). దేయ్యధమ్మాతి చత్తారో పచ్చయా. ఆదిసద్దేన “పటిసజ్ఞారం వా లభేయ్య, చిరట్టితికో వా అస్స, యత్థ వా పన తువ్వాకం చిత్తం పసీదతి, తత్థ దేధా”తి (పారా. ౬౬౧) వచనానం గహణం. సచే పన దాయకా “మయం సజ్జభత్తం కత్తుకామా, చేతియపూజం కత్తుకామా, ఏకస్స భిక్షునో పరిక్ఖారం దాతుకామా, తువ్వాకం రుచియా దస్సామ. భణ్ణథ, కత్థ దేమా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౬౦) వదన్తి, ఏవం వుత్తే తేన భిక్షునా “యత్థ ఇచ్చథ, తత్థ దేధా”తి వత్తబ్బా.

పరిణతసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

పత్తవగ్గో తతియో.

ఇతి కజ్జావితరణియా పాతిమోక్ఖవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్జాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

నిస్సగ్గియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాచిత్రియకణ్డం

౧. ముసావాదవగ్గో

౧. ముసావాదసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

సమ్మజానముసావాదేతి ఏత్త ముసాతి అభూతం అతచ్ఛం వత్తు, వాదోతి తస్స భూతతో తచ్ఛతో విజ్ఞాపనం, సమ్మజానస్స ముసావాదో సమ్మజానముసావాదో, తస్మిం సమ్మజానముసావాదేతి అత్తో. తేనాహ “పుట్టే”తిఆది. సో చ పన ముసావాదో పుట్టభాగక్ఖణే, తక్ఖణే చ విజానంతస్స హోతి “పుట్టేవస్స హోతి ‘ముసా భణిస్స’న్తి, భణింతస్స హోతి ‘ముసా భణామీ’”తి (పాచి. ౪) వుత్తతాతి ఆహ “పుట్టేపి జానిత్వా వచనక్ఖణేపి జానంతస్సా”తి. ఏతత్తో ద్వయం అక్ఖభూతం, ఇతరం పన హోతు వా, మా వా, అకారణమేతం. నను చేతం భణనమేవ ఇాయతీతి ఆహ “భణనత్తా నామా”తిఆది. అభూతస్సాతి అతచ్ఛస్స.

హత్థకం సక్యపుత్తన్తి ఏత్త హత్థకోతి తస్స ధేరస్స నామం. సక్యానం పుత్తోతి సక్యపుత్తో. బుద్ధకాలే కిర సక్యకులతో అసీతి పురిససహస్సాని పట్టజింసు, తేసం సో అజ్ఞాతరో. అవజానిత్వా పటిజాననాదివత్తుస్మిన్తి ఏత్త అవజానిత్వా పటిజాననం నామ తిత్తియేహి సద్ధిం కథేన్తో అత్తనో వాదే కఞ్చి దోసం సల్లక్ఖేన్తో “నాయం మమ వాదో”తి అవజానిత్వా పున కథేన్తో కథేన్తో నిద్దోసతం సల్లక్ఖేత్వా “మమేవ అయం వాదో”తి పటిజానాతి. ఆదిసద్దేన పటిజానిత్వా అవజాననం, అజ్ఞోనజ్ఞం పటిచరణం, సమ్మజానముసాభాసనం, సజ్జేతం కత్వా విసంవాదకరణత్తా సజ్జణ్ణాతి. ఇదాని ఆపత్తిభేదదస్సనత్తం “ఉత్తరిమనుస్సధమ్మారోచనత్త”న్తిఆది వుత్తం.

అనుపధారేత్వా సహసా భణింతస్సాతి అవీమంసిత్వా వేగేన దిట్టమ్మి “అదిట్టం మే”తిఆదినా భణింతస్స. “అజ్ఞం భణిస్సామీ”తి అజ్ఞం భణింతస్సాతి యో మన్దత్తా మోమూహత్తా పక్ఖలన్తో “చీవర”న్తి వత్తబ్బే “చీర”న్తిఆదీని భణితి, అయం “అజ్ఞం భణిస్సామీ”తి అజ్ఞం భణితి నామ. యో పన సామణేరేన “అపి, భన్తే, మయ్హం ఉపజ్ఞాయం పస్సిత్తా”తి వుత్తో కేళిం కురుమానో “తవ ఉపజ్ఞాయో దారుసకటం యోజేత్వా గతో భవిస్సతీ”తి వా సిఙ్ఖలసద్ధం సుత్వా “కస్సాయం సద్ధో”తి వుత్తో “మాతుయా తే యానేన గచ్ఛన్తియా కద్దమే లగ్గచక్కం ఉద్ధరన్తానం అయం సద్ధో”తి వా ఏవం నేవ దవా, న రవా అజ్ఞం భణితి, సో ఆపత్తిం ఆపజ్జతియేవ. అజ్ఞా పూరణకథా నామ హోతి – ఏకో గామే ధోకం తేలం లభిత్వా విహారం ఆగతో సామణేరం భణితి “త్వం అజ్ఞ కుహిం గతో, గామో ఏకతేలో అహోసీ”తి వా, పచ్చికాయ రపేతం పూవఖణ్ణం లభిత్వా “అజ్ఞ గామే పచ్చికాహి పూవే చారేసు”న్తి వా, అయం ముసావాదోవ హోతి. విసంవాదనపురేక్షారతాతి విసం వాదేన్తి ఏతేనాతి విసంవాదనం, వజ్ఞనాధిప్పాయవసప్పవత్తం చిత్తం, తస్స పురేక్షారతా విసంవాదనపురేక్షారతా, విసంవాదనచిత్తస్స పురతో కరణన్తి అత్తో.

ముసావాదసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఓమసవాదసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

ఓమసవాదేతి ఖుంసనగరహణవచనే. యస్మా పన తం నేవ కణ్ణసుఖం, న హదయసుఖం, తస్మా తేన కణ్ణశ్చోవ హదయశ్చ విజ్ఞతీతి ఆహ “ఓవిజ్ఞనవచనే”తి, జాతిఆదీహి ఘటేత్వా వచనేతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “జాతినామా”తిఆది. తత్త జాతి నామ బ్రాహ్మణాది ఉక్కుట్టా చేవ చణ్డాలాది హీనా చ జాతి. నామం నామ అవకణ్ణకాది హీనశ్చోవ బుద్ధరక్షితాది ఉక్కుట్టశ్చ నామం. గోత్రం నామ కోసియాది హీనశ్చోవ గోతమాది ఉక్కుట్టశ్చ గోత్రం. కమ్మం నామ పుప్పచడ్డకాది హీనశ్చోవ కసివణిజ్ఞాది ఉక్కుట్టశ్చ కమ్మం. సిప్పం నామ నళకారాది హీనశ్చోవ ముద్దాగణనాది ఉక్కుట్టశ్చ సిప్పం. ఆబాధో నామ సబ్బోపి రోగో హీనోయేవ. అథ వా మధుమేహో ఉక్కుట్టో, సేసో హీనోతి వేదితబ్బో. లిజ్గం నామ అతిదీఘాది హీనశ్చోవ నాతిదీఘాది ఉక్కుట్టశ్చ లిజ్గం. కిలేసో నామ రాగాదికో సబ్బోపి కిలేసో. ఆపత్తి నామ సోతాపత్తాదికా ఉక్కుట్టా చేవ పారాజికాది అనుక్కుట్టా చ ఆపత్తి. అక్కోసో నామ “ఓట్టోసీ”తిఆదికో హీనో చేవ “పణ్ణితోసీ”తిఆదికో (పాచి. ౧౦) ఉక్కుట్టో చ అక్కోసో.

యథా తథాతి పాళిఆగతానాగతపదానం యేన కేనచి ఆకారేన. ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే రపేత్వా భిక్షుం భిక్షునిఆదయో సబ్బే సత్తా అనుపసమ్పన్నట్టానే రితాతి ఆహ “ఇథ చా”తిఆది. దవకమ్యతా నామ కేళిహసాధిప్పాయతా. సబ్బత్థాతి ఉపసమ్పన్నానుపసమ్పన్నేసు చేవ పాళిఆగతానాగతపదేసు చాతి సబ్బత్త. అత్తధమ్మఅనుసాసనిపురేక్షారానన్తి ఏత్త “చణ్డాలోసీ”తిఆదికాయ పాళియా అత్తం వణ్ణేన్తో అత్తపురేక్షారో నామ. పాళిం వాచేన్తో ధమ్మపురేక్షారో నామ. అనుసిట్టియం రత్వా “ఇదానిపి చణ్డాలోసీ, పాపం మా అకాసి. మా తమోతమపరాయణో అహోసీ”తిఆదినా (పాచి. అట్ట. ౩౦) నయేన కథేన్తో అనుసాసనిపురేక్షారో నామాతి వేదితబ్బో.

ఓమసవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పేసుజ్ఞాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

భిక్షుపేసుజ్ఞోతి పిసతీతి పిసుణా, యాయ వాచాయ సమగ్గే సత్తే అవయవభూతే వగ్గే భిన్నే కరోతి, సా వాచా పిసుణా, పిసుణా ఏవ పేసుజ్ఞం, తాయ వాచాయ సమన్నాగతో పిసుణో, తస్స కమ్మం పేసుజ్ఞం, భిక్షుస్స పేసుజ్ఞం భిక్షుపేసుజ్ఞం, తస్మిం భిక్షుపేసుజ్ఞో, భిక్షుతో సుత్వా భిక్షునా, భిక్షుస్స వా ఉపసంహటపేసుజ్ఞోతి అత్తో. తేనాహ “జాతిఆదీహి”తిఆది. తశ్చ ఖో ద్వీహి కారణేహి ఉపసంహరతీతి ఆహ “భిక్షునో పియకమ్యతాయ వా”తిఆది. తత్త భిక్షునో పియకమ్యతాయాతి యస్స తం భాసతి, తస్స భిక్షునో “ఏవమహం ఏతస్స పియో భవిస్సామీ”తి అత్తనో పియభావం పత్తయమానతాయ. భేదాధిప్పాయేనాతి “ఏవమయం తేన సద్ధిం భిజ్ఞిస్సతీ”తి పరస్స పరేన భేదం ఇచ్చన్తేన. అథ వా పియసుజ్ఞకరణతో పేసుజ్ఞం (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౩౬) నిరుత్తినయేన, యాయ వాచాయ యస్స తం భాసతి, తస్స హదయే అత్తనో పియభావం, పరస్స చ సుజ్ఞాభావం కరోతి, సా వాచా, “భిక్షుస్స పేసుజ్ఞం భిక్షుపేసుజ్ఞ”న్తిఆదినా ఏవమ్పేత్త అత్తో దట్టబ్బో. “వుత్తనయేనేవాతి “జాతిఆదీహి అక్కోసవత్థూహి”తిఆదినా వుత్తనయేన.

పాళిముత్తకఅక్కోసూపసంహారేతి “చోరోసీ”తిఆదినా అక్కోసస్స ఉపసంహారే. “అనక్కోసవత్థుభూతం పన పేసుజ్ఞకరం తస్స కిరియం, వచనం వా పియకమ్యతాయ ఉపసంహరన్తస్స కిణ్ణాపి ఇమినా సిక్ఖాపదేన ఆపత్తి న దిస్సతి, తథాపి దుక్కుటేన భవితబ్బ”న్తి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౩౬) వదన్తి. పాపగరహితాయ వదన్తస్సాతి ఏకం అక్కోసన్తం, ఏకశ్చ

ఖమన్తం దిస్వా “అహో నిల్లజ్జో, ఈదిసమ్మి నామ భవన్తం పున వత్తబ్బం మజ్జాస్సతీ”తి ఏవం కేవలం పాపగరహితాయ భణన్తస్స.

పేసుజ్ఞాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పదసోధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పదసో ధమ్మం వాచేయ్యాతి ఏకతో పదం పదం ధమ్మం వాచేయ్య, కోట్టాసం కోట్టాసం వాచేయ్యాతి అథ్థో. యస్మా న కేవలం తిస్సో సజ్జీతియో ఆరుళ్ళధమ్మంయేవ పదసో వాచేన్తస్స ఆపత్తి, తస్మా “సజ్జీతిత్తయం అనారుళ్ళమ్మీ”తిఆది వుత్తం. ఆది-సద్దేన (పాచి. అట్ట. ౪౫) సీలూపదేస ధుతల్లపజ్ఞాఆరమ్మణకథా బుద్ధికదణ్ణకజ్ఞాణవత్తుఅసుభకథాదీనం గహణం. మేణ్ణకమిలిన్దపజ్ఞోసు థేరస్స సకప్పటిభానే అనాపత్తి. యం రజ్ఞో సజ్ఞాపనత్తం ఆహరిత్వా వుత్తం, తత్థ ఆపత్తి. వణ్ణపిటకఅజ్ఞలిమాలపిటకరట్టపాలగజ్జితఆళవకగజ్జితగూళ్ళమగ్గగూళ్ళవేస్సన్తరగూళ్ళవినయవేదల్లపిటకాదీని పన అబుద్ధవచనానియేవ.

యస్మా పన తం పదం చతుబ్బిధం హోతి, తస్మా తం దస్సీతుం “పదానుపదఅన్వక్ఖరానుబ్యజ్జానేసూ”తి వుత్తం. తత్థ పదన్తి ఏకో గాథాపాదో అధిప్పితో. అనుపదన్తి దుతియపాదో. అన్వక్ఖరన్తి ఏకేకం అక్ఖరం. అనుబ్యజ్జానన్తి పురిమబ్యజ్జానేన సదిసం పచ్ఛాబ్యజ్జానం. యం కిఞ్చి వా ఏకం అక్ఖరం అన్వక్ఖరం. అక్ఖరసమూహో అనుబ్యజ్జానం. అక్ఖరానుబ్యజ్జానసమూహో పదం. పఠమం పదం పదమేవ, దుతియం అనుపదన్తి ఏవమేత్థ నానాకరణం వేదితబ్బం. ఏతేసు పదాదీసు యం కిఞ్చి కోట్టాసం భిక్ఖుఞ్చ భిక్ఖునిఞ్చ రపేత్వా అవసేసపుగ్గలేహి సద్ధిం ఏకతో భణన్తస్స పదాదిగణనాయ పాచిత్తియన్తి సమ్మన్తో.

ఏత్థ గాథాబద్ధేసు (పాచి. అట్ట. ౪౫) తావ “మనోపుబ్బజ్ఞమా ధమ్మా”తి (ధ. ప. ౧, ౨) ఏకమేకం పదం సామణేరేన సద్ధిం ఏకతో ఆరభిత్వా ఏకతోయేవ నిట్టాపేన్తస్స పదగణనాయ పాచిత్తియం. థేరేన “మనోపుబ్బజ్ఞమా ధమ్మా”తి వుత్తే తం పదం అపాపుణిత్వా “మనోసేట్టా మనోమయా”తి వచనకాలే పత్తేన సామణేరేన ఏకతో భణన్తస్స అనుపదగణనాయ. “రూపం అనిచ్చ”న్తిఆది (మ. ని. ౧.౩౫౩, ౩౫౬) వచనకాలే తేన సద్ధిం “రూ” కారమత్తమేవ వాచేన్తస్స అన్వక్ఖరగణనాయ. ఏస నయో గాథాబద్ధేపి. “రూపం, భిక్ఖవే, అనిచ్చం, వేదనా అనిచ్చా”తి (మ. ని. ౧.౩౫౩, ౩౫౬) ఇమం సుత్తం వాచయమానో థేరేన “రూపం అనిచ్చ”న్తి వుచ్చమానే సామణేరో సీఘపజ్ఞాతాయ “వేదనా అనిచ్చా”తి ఇమం అనిచ్చపదం థేరస్స “రూపం అనిచ్చ”న్తి ఏతేన అనిచ్చపదేన సద్ధిం ఏకతో భణన్తో వాచం నిచ్చారేతి, ఏవం వాచేన్తస్స అనుబ్యజ్జానగణనాయ పాచిత్తియన్తి వేదితబ్బం.

తికపాచిత్తియన్తి అనుపసమ్పన్నే అనుపసమ్పన్నసజ్జావేమతికఉపసమ్పన్నసజ్జానం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. అనుపసమ్పన్నేన సద్ధిం ఏకతో ఉద్దేసగ్గహణే ఏకతో భణన్తస్స అనాపత్తితి సమ్మన్తో. ఏస నయో “సజ్ఞాయకరణే, తస్స సన్తికే ఉద్దేసగ్గహణే”తి ఏత్థాపి. తత్రాయం వినిచ్చయో – ఉపసమ్పన్నో చ అనుపసమ్పన్నో చ నిసీదిత్వా ఉద్దిసాపేన్తి. ఆచరియో “నిసిన్నానం భణామీ”తి తేహి సద్ధిం ఏకతో వదతి, ఆచరియస్సేవ ఆపత్తి. అనుపసమ్పన్నేన సద్ధిం గణ్ణన్తస్స అనాపత్తి. ద్వేపి రితా గణ్ణన్తి, ఏసేవ నయో. దహరభిక్ఖు నిసిన్నో, సామణేరో రితో, “నిసిన్నస్స భణామీ”తి భణతో అనాపత్తి. సచే దహరో తిట్టతి, ఇతరో నిసీదతి, “రితస్స భణామీ”తి భణతోపి అనాపత్తి. సచే బహూనం భిక్ఖూనం అన్తరే ఏకో సామణేరో నిసిన్నో

హోతి, తస్మిం నిసిన్నే పదసో ధమ్మం వాచేంతస్స అచిత్తకా ఆపత్తి. సచే సామణేరో ఉపచారం ముఞ్చిత్వా రితో వా నిసిన్నో వా హోతి, యేసం వాచేతి, తేసు అపరియాపన్నత్తా ఏకేన దిసాభాగేన పలాయనకగన్థం నామ గణ్ఠాతీతి సజ్ఞం గచ్ఛతి, తస్మా అనాపత్తి.

సజ్ఞాయకరణేతి అనుపసమ్పన్నేన సద్ధిం ఏకతో సజ్ఞాయకరణే. తస్స సన్నికే ఉద్దేశగహణేతి అనుపసమ్పన్నస్స సన్నికే ఉద్దేశగహణే. యేభుయ్యేన పగుణగన్థం భణంతస్సాతి సచే ఏకగాథాయ ఏకో పాదో నాగచ్ఛతి, అవసేసా ఆగచ్ఛన్తి, అయం యేభుయ్యేన పగుణగన్థో నామ. ఏతేన నయేన సుత్తేపి వేదితబ్బో, తం భణంతస్స. ఓసారేంతస్స చాతి పరిసామజ్ఞే సుత్తం ఉచ్ఛారేంతస్స చ.

పదసోధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఠమసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఇథ “భిక్షుం రపేత్వా అవసేసో అనుపసమ్పన్నో నామా”తి (పాచి. ౨౨) వచనతో తిరచ్ఛానగతోపి అనుపసమ్పన్నోయేవ, సో చ ఖో న సబ్బో, మేఘునధమ్మాపత్తియా వత్తుభూతోవాతి ఆహ “అంతమసో”తిఆది. తస్స చ పరిచ్ఛేదో మేఘునధమ్మాపత్తియా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. దిరత్తతిరత్తన్తి ఏత్థ దిరత్తవచనేన న కోచి విసేసత్థో లబ్భతి, కేవలం లోకవోహారవసేన బృజ్జనసిలిట్టతాయ, ముఖారుళ్లతాయ ఏవం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ద్విన్నం వా తిణ్ణం వా రత్తీనన్తి పన వచనత్థమత్తదస్సనత్థం వుత్తం, నిరంతరతిరత్తదస్సనత్థం వా దిరత్తగహణం కతన్తి దట్టబ్బం. సహసేయ్యన్తి ఏకతో సేయ్యం. సేయ్యాతి చ కాయప్పసారణసజ్ఞాతం సయనమ్మి వుచ్చతి “సయనం సేయ్యా”తి కత్వా, యస్మిం సేనాసనే సయన్తి, తమ్మి “సయన్తి ఏత్థాతి సేయ్యా”తి కత్వా. తదుభయమ్మి ఇథ సామజ్ఞోన, ఏకసేసనయేన వా గహితన్తి ఆహ “సబ్బచ్చన్నపరిచ్ఛన్నే”తిఆది.

తత్థ యం సేనాసనం ఉపరి పఞ్చాహి ఛదనేహి (పాచి. అట్ట. ౨౧), అజ్ఞోన వా కేనచి అంతమసో వత్థేనాపి సబ్బమేవ పరిచ్ఛన్నం, భూమితో పట్టాయ యావ ఛదనం ఆహచ్చ, అనాహచ్చాపి వా సబ్బన్తిమేన పరియాయేన దియడ్డహత్తుబ్బేధేన పాకారేన వా అజ్ఞోన వా కేనచి అంతమసో వత్థేనాపి పరిక్ఖిత్తం, ఇదం సబ్బచ్చన్నసబ్బపరిచ్ఛన్నం నామ. యస్స పన ఉపరి బహుతరం తానం ఛన్నం, అప్పం అచ్చన్నం, సమంతతో చ బహుతరం పరిక్ఖిత్తం, అప్పం అపరిక్ఖిత్తం, ఇదం యేభుయ్యేన ఛన్నం యేభుయ్యేన పరిచ్ఛన్నం నామ. తస్మిం సబ్బచ్చన్నపరిచ్ఛన్నే, యేభుయ్యేన ఛన్నపరిచ్ఛన్నే వా.

విదహేయ్యాతి కరేయ్య, తఞ్చ ఖో అత్థతో సమ్మాదనన్తి ఆహ “సమ్మాదేయ్యా”తి. అయజ్ఞోత్థ సజ్ఞేపత్తో “సేనాసనసజ్ఞాతం సేయ్యం పవిసిత్వా కాయప్పసారణసజ్ఞాతం సేయ్యం కప్పేయ్య విదహేయ్య సమ్మాదేయ్యా”తి. దియడ్డహత్తుబ్బేధో వడ్డకిహత్తేన గహితబ్బో. ఏకూపచారోతి వలజ్జనద్వారస్స ఏకత్తం సన్ధాయ వుత్తం. సతగబ్బం వా చతుసాలం ఏకూపచారం హోతీతి సమ్మన్దో. తత్థ వాతి పురిమపురిమదివసే యత్థ వుట్టం, తస్మింయేవ సేనాసనే వా. అజ్ఞాత్థ వా తాదిసేతి యథావుత్తలక్ఖణేన సమన్నాగతే అజ్ఞాస్మిం పుట్టే అపుట్టసేనాసనే వా. తేన వాతి యేన సహ

పురిమపురిమదివసే వుట్టం, తేన వా. అజ్ఞోన వాతి యేన సహ పురిమపురిమస్మిం దివసే వుట్టం, తతో అజ్ఞోన వా. సజ్ఞోతి సజ్ఞేపవణ్ణనా. యది ఏవం విత్థారో కథం వేదితబ్బోతి ఆహ “విత్థారో పనా”తిఆది.

ఉపడ్డచ్చన్నపరిచ్చన్నాదీసూతి ఆదిసద్దేన “సబ్బచ్చన్నే చూళకపరిచ్చన్నే దుక్కటం, యేభుయ్యేన ఛన్నే చూళకపరిచ్చన్నే దుక్కటం, సబ్బపరిచ్చన్నే చూళకచ్చన్నే దుక్కటం, యేభుయ్యేన పరిచ్చన్నే చూళకచ్చన్నే దుక్కటం”ని (పాచి. అట్ట. ౧౩) అట్టకథాయం వుత్తానం గహణం. తతియాయ రత్తియా పురారుణా నిక్ఖమిత్వా పున వసంతస్సాతి తతియాయ రత్తియా అరుణతో పురేతరమేవ నిక్ఖమిత్వా అరుణం బహి ఉట్టాపేత్వా చతుత్థదివసే అత్తజ్ఞతే సూరియే పున వసంతస్స. సబ్బచ్చన్నసబ్బపరిచ్చన్నాదీసూతి ఏత్థ పన ఆదిసద్దేన “సబ్బపరిచ్చన్నే సబ్బఅచ్చన్నే, యేభుయ్యేన అచ్చన్నే యేభుయ్యేన అపరిచ్చన్నే”తి (పాచి. ౧౪) పాళియం ఆగతానం, “ఉపడ్డచ్చన్నే చూళకపరిచ్చన్నే అనాపత్తి, ఉపడ్డపరిచ్చన్నే చూళకచ్చన్నే అనాపత్తి, చూళకచ్చన్నే చూళకపరిచ్చన్నే అనాపత్తి”తి (పాచి. అట్ట. ౧౩) అట్టకథాయం ఆగతానం గహణం.

పరమసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. దుతియసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మనుస్సిత్థియాతి జీవమానకమనుస్సిత్థియా. “మతిత్థి పన కిఞ్చాపి పారాజికవత్తుభూతా, అనుపాదిన్నపక్ఖే పన రితత్తా సహసేయ్యాపత్తిం న కరోత్తి”తి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౧౧౧) వదన్తి. అదిస్సమానరూపాహి పన యక్ఖిపేటిహి, మేధునస్స అవత్తుభూతాయ చ తిరచ్ఛానగతిత్థియా అనాపత్తి. పరమదివసేపీతి పరమస్మిం వియ సిక్ఖాపదే న చతుత్థేయేవ దివసే, అథ ఖో ఇథ పరమదివసేపీతి అత్థో. ఇమినా ఇథ దివసపరిచ్ఛేదో నత్థీతి దస్సేతి. అజ్ఞేసు పన పాచిత్తియవత్తుకసేనాసనం, తత్థ మాతుగామేన సహ నిపజ్జనం, సూరియత్తజ్ఞమనన్తి తీణి అజ్ఞానీతి అయమ్మి విసేసో దట్టబ్బో.

దుతియసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ధమ్మదేసనాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ధప్పఞ్చవాచాహీతి ఛహి పఞ్చహి వాచాహి. వాచాపరిచ్ఛేదో పనేత్థ కథం వేదితబ్బోతి ఆహ “ఉత్తరి ధప్పఞ్చవాచాహీ”తిఆది. సబ్బత్థాతి సుత్తే, అట్టకథాయఞ్చ. సచే అట్టకథం, ధమ్మపదం, జాతకాదివత్తుం వా కథేతుకామో హోతి, ధప్పదమత్తమేవ కథేతుం వట్టతి. పాళియా సద్ధిం కథేన్నేన ఏకం పదం పాళితో, పఞ్చ అట్టకథాతోతి ఏవం ఛ పదాని అనతిక్కమిత్వావ కథేతబ్బో. పురిసేనాతి మనుస్సపురిసేన. తేనాహ “మనుస్సవిగ్గహం గహేత్వా పనా”తిఆది.

తికపాచిత్తియన్తి మాతుగామే మాతుగామసజ్ఞేవేమతికఅమాతుగామసజ్ఞేనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. అజ్ఞాస్స వా మాతుగామస్సాతి ఏకస్స మాతుగామస్స దేసేత్వా నిసిన్నే పున ఆగతస్స అజ్ఞాస్స మాతుగామస్స, ఏవం పన ఏకాసనే నిసిన్నేన మాతుగామసతస్సాపి దేసేతుం వట్టతి . “విజ్ఞామనుస్సిత్థియా”తి వచనతో అవిజ్ఞోత్థియాపి దేసయతో అనాపత్తి. ఇరియాపథపరివత్తాభావోతి అత్తనో వా మాతుగామస్స వా ఇరియాపథపరివత్తాభావో. కప్పియకారకస్సాభావోతి విజ్ఞాస్స

కప్పియకారకస్సాభావో, దుతియానియతే వుత్తలక్షణస్స మనుస్సస్స అభావోతి వుత్తం హోతి. కిరియాకిరియన్తి ఏత్త ఉత్తరి ఛప్పిఇచ్చావాచాహి ధమ్మదేసనా కిరియా, కప్పియకారకస్స అగ్గహణం అకిరియాతి దట్టబ్బం.

ధమ్మదేసనాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. భూతారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నిప్పరియాయేనాతి “పరమం ఝానం సమాపజ్జి”న్తిఆదినా (పాచి. ౭౧) ఉజ్జకమేవ. పరియాయేన ఆరోచితన్తి “యో తే విహారే వసి, సో భిక్కు పరమం ఝానం సమాపజ్జి, సమాపజ్జతి, సమాపన్నో”తిఆదినా (పాచి. ౭౨) అజ్ఞాపదేసిన భణితం. పరినిబ్బానకాలే (పాచి. అట్ట. ౭౭), పన అన్తరా వా అతికడ్డియమానేన ఉపసమ్మన్నస్స భూతం ఆరోచేతుం వట్టతి. అనతికడ్డియమానేనాపి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౭౭) తథారూపే కారణే సతి ఆరోచేతుం వట్టతియేవ. తేనేవ అజ్ఞాతరేన దహరభిక్కునా ఉపవదితో అజ్ఞాతరో థేరో “ఆవుసో, ఉపరిమగ్గత్థాయ వాయామం మా అకాసి, ఖీణాసవో తయా ఉపవదితో”తి ఆహ. థేరేన చ “అత్తి తే, ఆవుసో, ఇమస్మిం సాసనే పతిట్టా”తి పుట్టో దహరభిక్కు “ఆమ, భన్తే, సోతాపన్నో ఆహ”న్తి అవోచ. “కారకో అయ”న్తి ఇత్వాపి పటిపత్తియా అమోఘభావదస్సనేన సముత్తేజనాయ, సమ్మహంసనాయ చ అరియా అత్తానం పకాసేన్తియేవ. తేనాహ “తథారూపే కారణే సతి ఉపసమ్మన్నస్స ఆరోచయతో”తి. సుతపరియత్తిసీలగుణం పన అనుపసమ్మన్నస్సపి ఆరోచేతుం వట్టతి. కస్మా న ఇధ ఉమ్మత్తకాదయో గహితాతి ఆహ “యస్మా పన”తిఆది. ఆదిసద్దేన ఖిత్తచిత్తవేదనాట్టానం గహణం. తస్మిం సతీతి ఉమ్మత్తకాదిభావే సతి. ఇధ న గహితాతి ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే పదభాజనియం న గహితా. అచిత్తకన్తి పణ్ణత్తిజాననచిత్తాభావేన అచిత్తకం. కుసలాబ్యాకతచిత్తేహి ద్వీచిత్త”న్తి ఇదం ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదేన అరియపుగ్గలేయేవ సన్ధాయ వుత్తం. న హి పణ్ణత్తిం అజానన్తా ఝానలాభినో పుధుజ్జనా వట్టుమ్మి లోభవసేన అకుసలచిత్తేనాపి న ఆరోచేన్తి. దుక్ఖవేదనాయ వా అభావతో “ద్వీవేదన”న్తి ఇమస్స అనురూపం కత్వా ఏవం వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

భూతారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుట్టుల్లారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ద్విన్నం ‘ఆపత్తిక్ఖన్ధానన్తి పారాజికసజ్ఞాదిసేససజ్ఞాతానం ద్వీన్నం ఆపత్తిక్ఖన్ధానం. ఆయతిం సంవరణ్ణాయాతి “ఏవమేస పరేసు హిరోత్తప్పేనాపి ఆయతిం సంవరం ఆపజ్జిస్సతీ”తి ఆయతిం సంవరణ్ణాయ. ఆపత్తీనఇచ్చ కులానఇచ్చ పరియన్తం కత్వా వా అకత్వా వాతి “ఏత్తకా ఆపత్తియో ఆరోచేతబ్బా, ఏత్తకేసు కులేసు ఆరోచేతబ్బా”తి ఏవం ఆపత్తీనఇచ్చ కులానఇచ్చ పరియన్తం కత్వా వా అకత్వా వా.

అదుట్టుల్లాయాతి పారాజికసజ్ఞాదిసేసం రపేత్వా అవసేసపఇచ్చాపత్తిక్ఖన్ధసజ్ఞాతాయ అదుట్టుల్లాయ ఆపత్తియా. అవసేసే ఛ ఆపత్తిక్ఖన్థే సజ్ఞాదిసేసవజ్జితే సేసే ఛ ఆపత్తిక్ఖన్థే. పురిమపఇచ్చాసిక్ఖాపదవీతిక్కుమసజ్ఞాతం దుట్టుల్లన్తి పాణాతిపాతవేరమణిఆదికస్స ఆదితో పఇచ్చాసిక్ఖాపదస్స వీతిక్కుమసజ్ఞాతం దుట్టుల్లం. ఇతరం అదుట్టుల్లం వా అజ్ఞాచారన్తి తతో అజ్ఞం వికాలభోజనాదికపఇచ్చకం, సుక్కువిసట్టికాయసంగదుట్టుల్లఅత్తకామఇచ్చతి అదుట్టుల్లం వా అజ్ఞాచారం.

వత్తుమత్తని “అయం సుక్కువిస్సట్టిం ఆపన్నో, దుట్టుల్లం, అత్తకామం, కాయసంసగ్గం ఆపన్నో”తి ఏవం వత్తుమత్తం వా ఆరోచేస్తస్స. ఆపత్తిమత్తని “అయం పారాజికం ఆపన్నో, సజ్ఞాదిసేసం, ధుల్లచ్చయం, పాచిత్తియం, పాటిదేసనీయం, దుక్కుటం, దుబ్బాసితం ఆపన్నో”తి ఏవం ఆపత్తిమత్తం వా ఆరోచేస్తస్స. వుత్తలక్ఖణస్సాతి “పారాజికం అనజ్ఞాపన్నస్సా”తి కజ్ఞా. అట్టం. దుట్టుల్లారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా) ఏవం వుత్తలక్ఖణస్స. సవత్తుకోతి వత్తునా సహ ఘటితో.

దుట్టుల్లారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పథవీఖణనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పాసాణసక్ఖరకథలమరుమ్మవాలుకాదీసూతి ఏత్థ ముట్టిప్పమాణతో ఉపరి పాసాణాతి వేదితబ్బా. ముట్టిప్పమాణా సక్ఖరా. కథలాతి కపాలఖణ్ణాని. మరుమ్మాతి కటసక్ఖరా. వాలుకా వాలికాయేవ. అజ్ఞాతరస్స తతియభాగో హోతీతి తతియో భాగో హోతి. ఇదం వుత్తం హోతి – యతో పంసుం వా మత్తికం వా ఆహరాపేత్వా విసుం విసుం కతే ద్వే కోట్టాసా పంసు వా మత్తికా వా ఏకో పాసాణాదీసు అజ్ఞాతరో హోతి, అయం మిస్సకపథవీ నామాతి. ఓవట్టో నామ దేవేన ఓవట్టో (పాచి. ౮౬). వుత్తని పదభాజనియం, సీహళట్టకథాయమేవ వా వుత్తం . అధికతరపాసాణాదిమిస్సాతి అధికతరపాసాణాదీహి మిస్సా, అదడ్డాపి వుత్తప్పమాణతో అధికతరపాసాణాదిమిస్సాతి అధిప్పాయో. వా-సద్దో అవుత్తవికప్పట్టో, తేన ఉనకచతుమాసోవట్టపథవిం సజ్ఞణ్ణాతి. సుద్ధపాసాణాదిభేదాయాతి సుద్ధా పాసాణా ఏత్థాతి సుద్ధపాసాణా, సా ఆది యస్స భేదస్స సో సుద్ధపాసాణాది. ఆది-సద్దేన సుద్ధసక్ఖరాదీనం గహణం. సుద్ధపాసాణాదిభేదో యస్సా సా సుద్ధపాసాణాదిభేదా, తాయ సుద్ధపాసాణాదిభేదాయ, సుద్ధపాసాణాదిప్పకారాయాతి అట్టో.

సయం ఖణతీతి ఏత్థ యో అంతమసో పాదజ్ఞట్టకేనపి ఖణతి, ఉదకమ్మి ఛడ్డేన్తో భిన్నతి, పాదజ్ఞట్టకేనపి విలిఖతి, పత్తమ్మి పచన్తో దహతి, సో సబ్బో ఖణతియేవాతి వేదితబ్బో. తేనాహ “ఖణనభేదనవిలిఖనపచనాదీహి వికోపేతీతి. పత్తం పచన్తేన (పాచి. అట్ట. ౮౭) హి పుట్టే పక్కుట్టానేయేవ పచితబ్బో. అదడ్డాయ పథవియా అగ్గిం రపేతుం న వట్టతి. పత్తపచనకపాలస్స పన ఉపరి అగ్గిం రపేతుం వట్టతి. దారూనం ఉపరి రపేతి, సో అగ్గి తాని దహన్తో గన్త్వా పథవిం దహతి, న వట్టతి. ఇట్టకపాసాణాదీసుపి ఏసేవ నయో. తత్రాపి హి ఇట్టకాదీనయేవ ఉపరి రపేతుం వట్టతి. కస్మా? తేసం అనుపాదానత్తా. న హి తాని అగ్గిస్స ఉపాదానసజ్ఞం గచ్ఛన్తి. సుక్ఖఖాణురుక్ఖాదీసుపి అగ్గిం దాతుం న వట్టతి. సచే పన “పథవిం అపత్తమేవ నిబ్బాపేత్వా గమిస్సామీ”తి దేతి, వట్టతి. పచ్చా నిబ్బాపేతుం న సక్కోతి, అవిసయత్తా అనాపత్తి. వుత్తనయేనేవాతి “ఖణనభేదనవిలిఖనపచనాదీహి”తి వుత్తేనేవ నయేన. నియమేత్వాతి సన్నిట్టానం కత్వా. ఇతరోతి ఆణాపకో.

“పోక్ఖరణిం ఖణా”తి (పాచి. అట్ట. ౮౬) వదతి, వట్టతి. ఖతాయేవ పోక్ఖరణీ నామ హోతి, తస్మా అయం కప్పీయవోహరో. ఏస నయో “వాపిం, తళాకం, ఆవాటం ఖణా”తిఆదీసుపి. “ఇమం ఓకాసం ఖణ, ఇమస్మిం ఓకాసే పోక్ఖరణిం ఖణా”తి పన వత్తుం న వట్టతి. “కన్దం ఖణ మూలం ఖణా”తి అనియమేత్వా వత్తుం వట్టతి. “ఇమం వల్లిం ఖణ, ఇమస్మిం ఓకాసే కన్దం వా మూలం వా ఖణా”తి వత్తుం న వట్టతి. తేనాహ “ఓకాసం అనియమేత్వా...పే.... భణన్తస్సా”తి. ఆతపేన సుక్ఖకద్దమో చ ఫలతి, తత్ర యో హేట్టా పథవియా అసమ్మద్ధో, తమేవ అపనేతుం వట్టతి. ఏస నయో గోకణ్ణకేపి . తేనాహ “ఆతపేన...పే.... అసమ్మద్ధ”న్తి. తత్థ గోకణ్ణకో (పాచి. అట్ట. ౮౬) నామ గావీనం ఖురచ్చిన్నకద్దమో వుచ్చతి. సచే పన హేట్టిమతలేన

భూమిసమ్మన్తో, వికోపేతుం న వట్టతి. భిజ్జిత్వా పతితనదితటన్తి భిజ్జిత్వా నదిసామన్తా పతితం ఓమకచాతుమాసం ఓవట్టం నదితటం. సచే పన భిజ్జిత్వా ఉదకేయేవ పకతి, దేవే అతిరేకచాతుమాసం ఓవట్టేపి ఉదకేయేవ ఉదకస్స పతితత్తా వట్టతి. మహస్తమ్మి నగ్గలచ్చిన్నమత్తికాపిణ్ణన్తి మహస్తమ్మి కసితట్టానే హేట్టా పథవియా అసమ్మద్ధం నగ్గలచ్చిన్నమత్తికాపిణ్ణం. ఏవమాదిసద్దేన కూటాసిఞ్చనయోగ్గతనుకకద్దమాదీనం గహణం. అసఞ్చచ్చ రుక్ఖాదిపవట్టనేన భిన్దన్తస్సాతి పాసాణరుక్ఖాదీని వా పవట్టేన్తస్స, కత్తరదణ్ణేన వా ఆహచ్చ ఆహచ్చ గచ్చన్తస్స పథవీ భిజ్జతి, సా “తేన భిన్దిస్సామీ”తి ఏవం సఞ్చచ్చ అభిన్నత్తా అసఞ్చచ్చ భిన్నా నామ హోతి, ఇతి అసఞ్చచ్చ రుక్ఖాదిప్పవట్టనేన భిన్దన్తస్స అనాపత్తి. అసతియా పాదగ్గట్టకాదీహి విలిఖన్తస్సాతి యో అఞ్ణావిహితో కేనచి సద్ధిం కిఞ్చి కథేన్తో పాదగ్గట్టకేన వా కత్తరయట్టియా వా పథవిం విలిఖన్తో తిట్టతి, తస్స ఏవం అసతియా పాదగ్గట్టకాదీహి విలిఖన్తస్స అనాపత్తి.

పథవీఖణనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ముసావాదవగ్గో పరమో.

౨. భూతగామవగ్గో

౧. భూతగామసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“భవన్తీ”తి (సారత్థం టీ. పాచిత్తియ ౩.౯౦) ఇమినా విరుళ్ళమూలే నీలభావం ఆపజ్జిత్వా వడ్డమానకే తరుణగచ్ఛే దస్సేతి. “అహేసు”న్తి ఇమినా పన వడ్డిత్వా రితే మహన్తే రుక్ఖగచ్ఛాదికే దస్సేతి. తేనాహ “జాయన్తీ”తిఆది. ఏత్త చ “భవన్తీ”తి ఇమస్స వివరణం “జాయన్తి వడ్డన్తీ”తి, “అహేసు”న్తి ఇమస్స “జాతా వడ్డితా”తి. గామోతి సమూహో. పతిట్టితహరితతిణరుక్ఖాదీనన్తి భూమియం పతిట్టితస్స హరితతిణస్స చేవ హరితరుక్ఖాదీనఞ్చ. ఆదిసద్దేన ఓసధిగచ్చలతాదయో వేదితబ్బా. నిమిత్తత్తే చ భుమ్మం. యో అత్తో సమ్మజ్జతి, తమాహ “భూతగామపాతబ్యతాయా”తిఆదినా.

నను చ రుక్ఖాదయో చిత్తరహితతాయ న జీవా, చిత్తరహితతా చ పరిఘన్దాభావతో, చిన్నేపి విరుహనతో, విసదిసజాతికభావతో, చతుయోనియం అపరియాపన్నతో చ వేదితబ్బా, వుడ్డి పన పవాళసిలాలవణానమ్మి విజ్జతీతి న తేసం జీవభావే కారణం, విసయగ్గహణఞ్చ నేసం పరికప్పనామత్తం సుపనం వియ చిఞ్చాదీనం, తథా దోహళాదయో, అథ కస్మా భూతగామస్స పాతబ్యతాయ పాచిత్తియం ఇచ్చితన్తి? సమణఅసారుప్పతో, తన్నిస్సితసత్తానురక్ఖణతో చ. తేనేవాహ “జీవసఞ్ఞో హి మోఘపురిసా మనుస్సా రుక్ఖస్మి”న్తిఆది (పాచి. ౮౯). సాసపబీజకసేవాలమ్మీతి సాసపబీజకసజ్ఞాతం సేవాలమ్మి, సాసపసేవాలం, బీజకసేవాలమ్మీతి అత్తో. తత్త సాసపసేవాలో నామ సాసపమత్తో ఖుద్దకసేవాలో. బీజకసేవాలో నామ ఉపరి ఖుద్దకపత్తో హేట్టా ఖుద్దకమూలో సేవాలో.

మూలబీజఖన్ధబీజఫళుబీజఅగ్గబీజబీజబీజానన్తి ఏత్త మూలమేవ బీజం మూలబీజం. ఏవం సేసేసుపి. తత్త మూలబీజం హలిద్దిఆదికం. ఖన్ధబీజం అస్సత్థాదికం. ఫళుబీజం ఉచ్చుత్థాదికం. అగ్గబీజం హిరివేరాదికం. బీజంబీజం పుబ్బణ్ణాదికం. భాజనగతన్తి సరావాదిభాజనగతం. నిక్ఖన్తం మూలమత్తం ఏతస్మాతి నిక్ఖన్తమూలమత్తం. మత్త సద్దేన చేత్త పణ్ణస్స నిక్ఖమనం పటిక్ఖిపతి. ఏస నయో నిక్ఖన్తఅజ్జరమత్తన్తి ఏత్తాపి. సచే పన మూలఞ్చ పణ్ణఞ్చ నిగ్గతం,

భూతగామసంఖ్యం గచ్చతి. విదత్తిమత్తా పత్తవట్టి నిగ్గచ్చతీతి విదత్తిమత్తా అనీలవణ్ణా పత్తవట్టి నిక్ఖమతి. తేనాహ “నిక్ఖన్త”తిఆది. హరితో న హోతీతి నీలవణ్ణో న హోతి. ముగ్గాదీనం పన పణ్ణేసు ఉట్టితేసు, వీహీఆదీనం వా అజ్జరే హరితే భూతగామసంఖ్యహం గచ్చన్తి. ఏస నయో అమ్మట్టిఆదీసు.

భూతగామబీజగామేతి ఏత్థ భూతగామతో వియోజితం విరుహనసమత్థమేవ మూలబీజాదికం బీజగామో నామాతి వేదితబ్బం. ఉభయత్థాతి భూతగామబీజగామేసు. అతథాసంఖ్యేస్సాతి అభూతగామాబీజగామసంఖ్యేస్స. కో పన వాదో అభూతగామాబీజగామేసు అభూతగామాబీజగామసంఖ్యేస్స. అసంఖ్యేచ్ఛాతి పాసాణరుక్ఖాదీని వా పవట్టిన్తస్స, సాఖం వా కడ్డన్తస్స, కత్తరదణ్ణేన వా భూమిం పహరిత్వా గచ్చన్తస్స తిణాని కుప్పన్తి. తాని తేన “వికోపేస్సామీ”తి ఏవం సంఖ్యేచ్ఛ అవికోపితత్తా అసంఖ్యేచ్ఛ వికోపేతాని నామ హోన్తి. ఇతి అసంఖ్యేచ్ఛ వికోపేన్తస్స అనాపత్తి.

అసతియాతి అంజ్ఞావిహితో కేనచి సద్ధిం కింశ్చో కథేన్తో పాదబ్బట్టకేన వా హత్తేన వా తిణం వా లతం వా వికోపేన్తో తిట్టతి, ఏవం అసతియా వికోపేన్తస్స అనాపత్తి.

అజానిత్వాతి ఏత్థ అబ్బన్తరే “బీజగామో”తి వా “భూతగామో”తి వా న జానాతి, “వికోపేమీ”తి పన జానాతి. ఏవం తిణో వా పలాలపుణ్ణో వా ఖణిత్తిం వా కుదాలం వా సబ్బోపసత్తాయ రపేతి, డయ్హమానహత్తో వా అగ్గిం పాతేతి. తత్త చే తిణాని చిజ్జన్తి వా డయ్హన్తి వా, ఏవం అజానిత్వా వికోపేన్తస్స అనాపత్తి.

యేన కేనచి అగ్గినాతి కట్టగ్గిగోమయగ్గిఆదీసు యేన కేనచి అగ్గినా, అన్తమసో లోహఖణ్ణేనపి ఆదిత్తేన. “కప్పియ”న్తి వత్సావాతి యాయ కాయచి భాసాయ “కప్పియ”న్తి వత్సావ. ఏవ-సద్దేన పరమం అగ్గినా పుసిత్వా పచ్చా “కప్పియ”న్తి వత్తుం న వట్టతీ”తి దస్సేతి. “పరమం అగ్గిం నిక్ఖిపిత్వా తం అనుద్ధరిత్వావ ‘కప్పియ’న్తి వుత్తే పన వట్టతీ”తి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౯౩) వదన్తి. ఏస నయో సేసేసుపి. తథేవాతి ‘కప్పియ’న్తి వత్సావ. అస్సమహింససూకరమిగగోరూపానం పన ఖురా అతిఖిణా, తస్మా తేహి న కాతబ్బం, కతమ్పి అకతం హోతీతి ఆహ “రపేత్వా గోమహింసాదీనం ఖురే”తి. హత్థినఖా పన ఖురా న హోన్తి, తస్మా తేహి వట్టతి. తిరచ్ఛానానన్తి సీహబ్బగ్గదీపిమక్కుటానం, సకున్తానఞ్చ. తేసంఖ్యే నఖా తిఖిణా హోన్తి, తస్మా తేహి కాతబ్బం. “అన్తమసో చిన్దిత్వా ఆహటేనపీ”తి ఇమినా యేహి కాతుం వట్టతి, తేహి తత్థజాతకేహి కాతబ్బన్తి ఏత్థ వత్తబ్బమేవ నత్తితి దస్సేతి. “సత్థే వుత్తనయేనేవా”తి ఇమినా ఛేదం వా వేధం వా దస్సేన్తేన “కప్పియన్తి వత్సావా”తి వుత్తమతిదిసతి. ఏత్థ చ కింశ్చోపి “కప్పియన్తి వత్సావ కాతబ్బ”న్తిఆదినా కప్పియం కరోన్తేన కత్తబ్బాకారమేవ దస్సితం, తథాపి భిక్షునా “కప్పియం కరోహి”తి వుత్తేయేవ అనుపసమ్పన్నేన “కప్పియ”న్తి వత్సా అగ్గిపరిజితాది కాతబ్బన్తి గహేతబ్బం. అవచనం పన “పునపి కప్పియం కరోహితి కారేత్వావ పరిభుజ్జితబ్బ”న్తి పరమమేవ వుత్తత్తా.

ఏకస్మిం...పి... కప్పియే కతే సబ్బం కతం హోతీతి ఏకంయేవ “కప్పియం కరోమీ”తి అధిప్పాయేనపి కప్పియే కతే ఏకాబద్ధత్తా సబ్బం కతం హోతి. దారుకం విజ్ఞతీతి జానిత్వా వా అజానిత్వా వా విజ్ఞతి వా విజ్ఞాపేతి వా, వట్టతియేవ. భత్తసిత్థే విజ్ఞతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తం విజ్ఞతి, న వట్టతీతి వల్లిఆదీనం భాజనగతికత్తాతి అధిప్పాయో. భిన్దాపేత్వా కప్పియం కారేతబ్బన్తి బీజతో ముత్తస్స కటాహస్స భాజనగతికత్తా వుత్తం. అబీజన్తి అజ్జరజననసమత్థబీజరహితతరుణమ్బుఫలాది. తేనాహ “యం పన ఫలం తరుణం హోతి, అబీజ”న్తి. నిబ్బత్తబీజం నామ బీజం నిబ్బత్తేత్వా విసుం కత్వా పరిభుజ్జేతుం

సక్కుణేయ్యం అమృతసాదిఫలం. తేనాహ “బీజం అపనేత్వా పరిభుజ్యతేబృ”న్తి. తత్త కప్పియకరణకిచ్చం నత్తి, సయమేవ కప్పియానీతి అధిష్ఠాయో.

భూతగామసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అజ్ఞావాదకసిక్తాపదవణ్ణనా

యమత్తన్తి “త్వం కిర దుక్కటాపత్తిం ఆపన్నో”తిఆదికం యం కిఞ్చి అత్తం. తతో అజ్ఞాన్తి పుచ్చితత్తతో అజ్ఞామత్తం. అజ్ఞోనజ్ఞం పటిచరణస్సాతి వినయధరేన యం వచనం దోసపుచ్చనత్తం వుత్తం, తతో అజ్ఞోన వచనేన పటిచ్చాదనస్స. పటిచ్చాదనత్తోపి హి చరసద్దో హోతి అనేకత్తత్తా ధాతునం. వుత్తన్తి పాళియం వుత్తం.

సావసేసం ఆపత్తిం ఆపన్నోతి ఏత్త రపేత్వా పారాజికం సేసా సావసేసాపత్తి నామ, తం ఆపన్నో. అనుయుజ్ఞోయమానోతి “కిం, ఆవునో, ఇత్తన్నామం ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి పుచ్చియమానో. అజ్ఞోన వచనేనాతి “కో ఆపన్నో? కిం ఆపన్నో? కిస్మిం ఆపన్నో? కథం ఆపన్నో? కం భణధ? కిం భణధా”తి అజ్ఞోన వచనేన. అజ్ఞాన్తి “కిం త్వం ఇత్తన్నామం ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తిఆదికం అనుయుజ్ఞాకవచనం. తథా తథా విక్లిపతీతి తేన తేన పకారేన విక్లిపతి. కిం వుత్తం హోతి? నో (పాచి. అట్ట. ౯౪) కిఞ్చి వీతిక్కమం దిస్సా “ఆవునో, ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి సజ్జమజ్జే ఆపత్తియా అనుయుజ్ఞోయమానో “కో ఆపన్నో”తి వదతి. తతో “త్వ”న్తి వుత్తే “అహం కిం ఆపన్నో”తి వదతి. అథ “పాచిత్తియం వా దుక్కటం వా”తి వుత్తే “అహం కిస్మిం ఆపన్నో”తి వదతి. తతో “అముకస్మిం నామ వత్తుస్మి”న్తి వుత్తే “అహం కథం ఆపన్నో, కిం కరోన్తో ఆపన్నోమ్హ”తి పుచ్చతి. అథ “ఇదం నామ కరోన్తో ఆపన్నో”తి వుత్తే “కం భణధా”తి వదతి. తతో “తం భణామా”తి వుత్తే “కిం భణధా”తి ఏవమనేకేహి పకారేహి విక్లిపతీతి వుత్తం హోతి.

యో పన భిక్కు సావసేసం ఆపత్తిం ఆపన్నో, తం న కథేతుకామో తుణ్ణీభావేన విహేసేతీతి సమ్బుద్ధో. విహేసేతీతి చిరనిసజ్ఞాచిరభాసనేహి పిట్టిఆగిలాయనతాలునోసాదివసేన సజ్ఞం విహేసేతి, పరిస్సమం తేసం కరోతీతి అత్తో. పరిస్సమో హి విహేసా నామ. అజ్ఞావాదకకమ్మన్తి అజ్ఞావాదకస్స భిక్కునో అజ్ఞావాదకారోపనత్తం కాతబ్బం ఇత్తిదుతియకమ్మం. విహేసకకమ్మన్తి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. తస్మిం సజ్ఞేన కతేతి తస్మిం అజ్ఞావాదకకమ్మే చ విహేసకకమ్మే చ సజ్ఞేన ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ కతే. తథా కరోన్తానన్తి తం పకారం కరోన్తానం, అజ్ఞావాదకఇచ్చ విహేసకఇచ్చ కరోన్తానన్తి అత్తో.

“విహేసకేతి అయమేత్త అనుపజ్ఞాత్తీ”తి అవచనజ్ఞోత్త “ఆపత్తికరా చ హోతి అజ్ఞావాదకసిక్తాపదాదీసు వియా”తి (కజ్ఞా. అట్ట. పరమపారాజికవణ్ణనా) వుత్తత్తాయేవ పజ్ఞాయతీతి కత్వా. ఏస నయో ఉపరి సిక్తాపదేసు. ధమ్మకమ్మే తికపాచిత్తియన్తి ధమ్మకమ్మే ధమ్మకమ్మసజ్ఞవేమతికలధమ్మకమ్మసజ్ఞోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. అథమ్మకమ్మే తికదుక్కటన్తి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. అనారోపితేతి కమ్మవాచాయ అనారోపితే, అప్పతిట్టాపితేతి అత్తో. గేలజ్ఞోనాతి యేన కథేతుం న సక్కోతి, ముఖే తాదిసేన బ్యాధినా. సజ్ఞస్స భణ్ణనాదీని భవిస్సన్తీతి సజ్జమజ్జే కథితే తప్పచ్చయా సజ్ఞస్స భణ్ణనం వా కలహో వా విగ్గహో వా వివాదో వా సజ్జభేదో వా సజ్జరాజి వా భవిస్సన్తీతి ఇమినా వా అధిష్ఠాయేన న కథేన్తస్స. ఏత్త చ అథమ్మేనాతి అభూతేన వత్తునా.

“సముట్టానాదీని అదిన్నాదానసదిసానీ”తి అవిసేసం అతిదిసిత్వా విసేసం దస్సేతుం “ఇదం పనా”తిఆది వుత్తం. సీయా కిరియం అజ్ఞోనజ్ఞం పటిచరన్తస్స. సీయా అకిరియం తుట్ఠీభావేన విహేసేన్తస్స.

అజ్ఞావాదకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉజ్ఞాపనకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

యేన వచనేనాతి “ఛన్దాయ ఇత్థన్నామో ఇదం నామ కరోతీ”తిఆదికేన యేన వచనేన. తేనాహ “ఛన్దాయా”తిఆది. తత్త ఛన్దాయాతి ఛన్దేన పక్వపాతేన. “అక్ఖరాయ వాచేతీ”తిఆదీసు (పాచి. ౪౬) వియ లిజ్జవిపల్లాసో ఏస. ఇదం నామ కరోతీతి అత్తనో సన్నిట్టసమ్మత్తానం పణీతం సేనాసనం వా పజ్జపేతి, భత్తాదికం వాతి అధిప్పాయో. సేనాసనపజ్జాపకాదిభేదన్తి ఏత్త ఆదిసద్దేన భత్తుద్దేసకయాగుభాజకఫలభాజకాదీనం గహణం. అనేకత్తత్తా ధాతుానం ఝే-సద్దో ఓలోకనత్తోపి హోతీతి ఆహ “అవజ్ఞాయ ఓలోకాపేన్తి”తి. చిన్తనత్తోయేవ వా గహేతబ్బోతి ఆహ “లామకతో వా చిన్తాపేన్తి”తి. తథేవ వదన్తాతి “ఛన్దాయ ఇత్థన్నామో ఇదం నామ కరోతీ”తిఆదీని వదన్తా. వుత్తన్తి పాళియం వుత్తం. “ఖియ్యనకే”తి (పాచి. అట్ట. ౧౦౦) అయమేత్త అనుపజ్జత్తి.

అసమ్మతస్సాతి సజ్ఞేన కమ్మవాచాయ అసమ్మతస్స. కేవలం “తవేసో భారో”తి సజ్ఞేన ఆరోపితభారస్స, భిక్షూనం వా ఫాసువిహారణ్ణాయ సయమేవ భారం వహన్తస్స, యత్ర వా ద్వే తయో భిక్షూ విహరన్తి, తత్ర తాదిసం కమ్మం కరోన్తస్సాతి అధిప్పాయో. యస్స కస్సచీతి ఉపసమ్పన్నస్స వా అనుపసమ్పన్నస్స వా యస్స కస్సచి. అనుపసమ్పన్నస్స పన సమ్మతస్స వా అసమ్మతస్స వాతి ఏత్త పన (పాచి. అట్ట. ౧౦౬) కిజ్ఞాపి అనుపసమ్పన్నస్స తేరస సమ్మతియో దాతుం న వట్టన్తి, తథాపి యో ఉపసమ్పన్నకాలే లద్ధసమ్మతికో పచ్చా అనుపసమ్పన్నభావే రితో, తం సన్ధాయ “సమ్మతస్స వా”తి వుత్తం. యస్స పన బృత్తస్స సామణేరస్స కేవలం సజ్ఞేన వా సమ్మతేన వా భిక్షునా “త్వం ఇదం కమ్మం కరోహి”తి భారో కతో, తం సన్ధాయ “అసమ్మతస్స వా”తి వుత్తం. యస్మా ఉజ్ఞాపనజ్ఞా ఖియ్యనజ్ఞా ముసావాదవసేన పవత్తం, తస్మా ఆదికమ్మికస్స ఇమినావ అనాపత్తి, ముసావాదేన పన ఆపత్తియేవాతి గహేతబ్బం.

ఉజ్ఞాపనకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పఠమసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మజ్ఞం వాతి మసారకో, బుద్ధికాబద్ధో, కుళీరపాదకో, ఆహచ్చపాదకోతి ఇమేసు చతుాసు యం కజ్ఞి మజ్ఞం వా. పీఠం వాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. భిసిం వాతి ఉణ్ణభిసి, చోళభిసి, వాకభిసి, తిణభిసి, పణ్ణభిసీతి ఇమాసు పజ్ఞాసు భిసీసు యం కజ్ఞి భిసిం వా. తేనాహ “మజ్ఞాదీసూ”తిఆది. తత్త “మజ్ఞాసజ్ఞేపేనా”తి ఇమినా పీఠసజ్ఞేపం పటిక్ఖిపతి. కప్పియచమ్మేనాతి మిగాజేళకచమ్మేన. ఏత్త పన మిగచమ్మే ఏణిమిగో, వాతమిగో, పసదమిగో, కురుజ్ఞమిగో, మిగమాతుకో, రోహితమిగోతి ఏతేసంయేవ చమ్మాని వట్టన్తి, అజ్ఞోసం పన -

మక్కటో కాళసేహో చ, సరభో కదలీమిగో;

యే చ వాళమిగా కేచి, తేసం చమ్మం న వట్టతీతి. (మహావ. అట్ట. ౨౦౯);

తత్త వాళమిగాతి సీహబ్యగ్ధఅచ్చతరచ్చా. న కేవలఇచ్చ ఏతేయేవ, యేసం పన చమ్మం వట్టతీతి వుత్తం, తే రపేత్వా అవసేసా అస్తమసో గోమహింసససబిళారాదయోపి సబ్బే ఇమస్మిం అత్తే “వాళమిగా”త్వేవ వేదితబ్బా. ఏతేసత్తో సబ్బేసం చమ్మం న వట్టతి. తాలీసపత్తన్తి సుద్ధం తమాలపత్తం, అత్తోన మిస్సం పన వట్టతి. తిణవాకచోళేసు అకప్పియం నామ నత్తి. కిం పనేత్త బిబ్బోహనే వియ నిసీదితుఇచ్చ నిపజ్జితుఇచ్చ న వట్టతీతి ఆహ “తత్తా”తిఆది. న కేవలఇచ్చదమేవాతి ఆహ “పమాణపరిచ్చేదోపి చేత్త నత్తి”తి, “ఏత్తకమేవ కాతబ్బ”న్తి భిసియా పమాణనియమోపి నత్తితి అత్తో. మఇచ్చభిసిపేరభిసిభూమత్తరణభిసిచక్కమనభిసిపాదపుఇచ్చనభిసీతి ఏతాసం పన అనురూపతో సల్లక్ఖేత్వా అత్తనో రుచివసేన పమాణం కాతబ్బం. అత్తో సంవేల్లిత్వా బద్ధన్తి యథా వేమజ్ఞం సంఖితం హోతి, ఏవం మజ్జే సుట్టు వేరేత్వా బద్ధం.

యే అట్ట మాసాతి సమ్మద్ధో. “అవస్సికసజ్జేతా”తి ఏతస్సేవ వివరణం “వస్సానమాసాతి ఏవం అపజ్ఞాతా”తి, అప్పతితా అప్పసిద్ధాతి అత్తో. “అసజ్ఞాతా”తిపి పారో, తత్త అవిజ్ఞాతాతి అత్తో. అట్ట మాసాతి చత్తారో హేమన్తికా, చత్తారో గిమ్మికా మాసాతి అట్ట మాసా. ఓవస్సకమణ్ణపేతి సాఖామణ్ణపపదరమణ్ణపానం యత్త కత్తచి ఓవస్సకే మణ్ణపే. యత్తాతి యేసు జనపదేసు. సబ్బత్తాతి సబ్బేసు జనపదేసు . కాకాదీనం నిబద్ధవాసరుక్ఖమూలేతి యత్త ధువనివాసేన కాకా వా కులాలా వా అత్తో వా సకున్తా కులావకే కత్వా వసన్తి, తాదిసస్స కాకాదీనం నిబద్ధవాసస్స యస్స కస్సచి రుక్ఖస్స హేట్టా. యత్త పన గోచరప్పసుతా సకున్తా విస్సమిత్వా గచ్చన్తి, తస్స రుక్ఖస్స మూలే నిక్ఖిపితుం వట్టతి. “కదాచిపీ”తి ఇమినా న కేవలం వస్సికసజ్జేతేయేవాతి దస్సేతి. యత్తాతి యస్మిం పదేసే. యదాతి యస్మిం కాలే.

సోతి యస్సత్తాయ సన్ధతో, సో. పకతిసన్ధతేతి పకతియావ సన్ధతే, యం నేవత్తనా సన్ధతం, న పరేన సన్ధరాపితం, తస్మిన్తి వుత్తం హోతి. లజ్జి హోతీతి లజ్జనసీలో హోతి, పరిక్ఖారవినిసనే భీతోతి అత్తో. తేనాహ “అత్తనో పలిబోధం వియ మజ్జాతీ”తి, ఇమినా అలజ్జం ఆపుచ్చిత్వా గన్తుం న వట్టతీతి దస్సేతి. నిరపేక్షీతి “ఆగన్త్యా ఉద్ధరిస్సామీ”తి అపేక్షారహితో, ఇమినా సాపేక్షో చే గచ్చతి, అనాపత్తితి దస్సేతి. తేనవ హి అనాపత్తివారే “ఓతాపేన్తో గచ్చతీ”తి (పాచి. ౧౧౩) వుత్తం. అజ్ఞాత్థ గచ్చన్తోతి తం మగ్గం అతిక్కమిత్వా అజ్ఞాత్థ గచ్చన్తో. లేడ్డుపాతూపచారతో బహి రితత్తా “పాదుద్ధారేన కారేతబ్బో”తి వుత్తం, అజ్ఞాత్థ గచ్చన్తస్స పరమపాదుద్ధారే దుక్కుటం, దుతియపాదుద్ధారే పాచిత్తియన్తి అత్తో.

తికపాచిత్తియం సజ్జికే సజ్జికసజ్జోవేమతికపుగ్గలికసజ్జోనం వసేన. ఇమినావ నయేన తికదుక్కుటమ్మి వేదితబ్బం. చిమిలికాదీనం అత్తో దుతియసిక్ఖాపదే దస్సితోవ. పాదపుఇచ్చనీ (పాచి. అట్ట. ౧౧౨) నామ రజ్జుకేహి వా పిలోతికాహి వా పాదపుఇచ్చనత్తం కతా. ఫలకపీఠం నామ ఫలకమయం పీఠం. న కేవలం చిమిలికాదీనియేవ అజ్ఞోకాసే రపేత్వా గచ్చన్తస్స దుక్కుటన్తి ఆహ “యం వా పనా”తిఆది. యం కిఇచ్చ దారుభణ్ణం, యం కిఇచ్చ మత్తికాభణ్ణన్తి సమ్మద్ధో. “అస్తమసో పత్తాధారకమ్మీ”తి ఇమినా తాలవణ్ణబీజనిపత్తపానీయఉళఉజ్జుపానీయసజ్ఞాదీసు వత్తబ్బమేవ నత్తితి దస్సేతి.

అరత్తో (పాచి. అట్ట. ౧౧౦) పణ్ణకుటీసు వసన్తానం సీలసమ్మదాయ పసన్నచిత్తా మనుస్సా మఇచ్చపీఠాదీని దేన్తి “సజ్జికపరిభోగేన పరిభుజ్జాధా”తి, తత్త కిం కాతబ్బన్తి ఆహ “ఆరత్తోకేన పనా”తిఆది. తత్త అసతి అనోవస్సకేతి పబ్బారాదిఅనోవస్సకట్టానే అసతి. ఇదఇచ్చ లక్ఖణవచనం “సభాగానం అభావే”తి చ ఇచ్చితబ్బత్తా. ఆరత్తోకేన హి భిక్షునా తత్త వసీత్వా అజ్ఞాత్థ గచ్చన్తేన సామన్తవిహారే భిక్షానం పేసేత్వా గన్తబ్బం. సభాగానం అభావే అనోవస్సకే నిక్ఖిపిత్వా గన్తబ్బం. అనోవస్సకే అసతి రుక్ఖే లగ్గేత్వా గన్తబ్బం.

న కేవలం ఇదయేవ కత్వా గన్తుం వట్టతీతి ఆహ “యథా వా”తిఆది. యథా వా ఉపచికాహి న ఖజ్జతీతి యథా రపితే ఉపచికాహి సేనాసనం న ఖజ్జతి, ఏవం తథా పాసాణానం ఉపరి రపనం కత్వాతి అట్టో. ఇదం వుత్తం హోతి – చతుసు (పాచి. అట్ట. ౧౧౬) పాసాణేసు మజ్ఞం రపేత్వా మజ్ఞో అవసేసమజ్ఞాపీరాని ఆరోపేత్వా ఉపరి భిసిఆదికం రాసిం కత్వా దారుభణ్ణం మత్తికాభణ్ణం పటిసామేత్వా గమికవత్తం పూరేత్వా గన్తబ్బన్తి.

అట్టోకాసికేనాపి “అహం ఉక్కుటఅట్టోకాసికో”తి చీవరకుటిమ్మి అకత్వా అసమయే అట్టోకాసే పజ్జాపేత్వా నిసీదితుం వా నిపజ్జతుం వా న వట్టతీతి దస్సన్తో ఆహ “అట్టోకాసికేనా”తిఆది. సచే పన చతుగ్గుణేనపి చీవరేన కతకుటి అతేమేన్తం రక్ఖతుం నేవ సక్కీతి, సత్తాహవద్దలికాదీని భవన్తి, భిక్కునో కాయానుగతికత్తా వట్టతి. రుక్ఖములికస్సాపి ఏసేవ నయో.

యస్మిం విస్సాసగ్గాహో రుహతి, తస్స సన్తకం అత్తనో పుగ్గలికమివ హోతీతి ఆహ “విస్సాసికపుగ్గలికే”తి. యస్మిం పన విస్సాసో న రుహతి, తస్స సన్తకే దుక్కుటమేవ. అమనుస్సోతి యత్తో వా పేతో వా. పలిబుద్ధం హోతీతి ఉపద్దుతం హోతి.

పరమసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. దుతియసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

యం కిజ్జీ చమ్మన్తి కప్పియాకప్పియం యం కిజ్జీ చమ్మం. నను “న, భిక్ఖవే, మహాచమ్మాని ధారేత్వాని సీహాచమ్మం బ్యగ్గచమ్మం దీపిచమ్మం, యో ధారేయ్య, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి (మహావ. ౨౫౫) ఖన్ధకే సీహాచమ్మాదీనం పటిక్ఖేపో కతీతి ఆహ “సీహాచమ్మాదీనజ్ఞో”తిఆది. పరిహరణేయేవ పటిక్ఖేపోతి అత్తనో సన్తకం కత్వా తం తం విహారం హరిత్వా మజ్ఞాపీరాదీసు అత్థరిత్వా పరిభోగేయేవ పటిక్ఖేపో, సేనాసనసన్తకం కత్వా భూమత్థరణవసేన పన పరిభోగే నేవత్తి దోసో. తేనాహ “సేనాసనపరిభోగే పన అకప్పియచమ్మం నామ నట్టి”తి. పావారేన్తి సజ్ఞాదేన్తి సరిరం ఏతేనాతి పావారో. కోజవోతి ఉద్ధలోమిఏకన్తలోమిఆదికోజవత్థరణం. సేసన్తి భిసి నిసీదనం తిణసన్ధారో పణ్ణసన్ధారోతి అవసిట్టం సేనాసనం. తత్త భిసీతి మజ్ఞాకభిసి వా పీరకభిసి వా. నిసీదనన్తి సదసం వేదితబ్బం. తిణసన్ధారోతి యేసం కేసజ్జీ తిణానం సన్ధారో. ఏస నయో పణ్ణసన్ధారే. ఏత్త చ భిసి హేట్టా వుత్తత్తా పాకటా. నిసీదనం నిసీదనసిక్ఖాపదేనేవ (పాచి. ౫౩౧ ఆదయో) పాకటం. తిణసన్ధారపణ్ణసన్ధారాని పన లోకపసిద్ధానియేవ. తేనేవాహ “పాకటమేవా”తి.

నేవ ఉద్ధరేయ్య, న ఉద్ధరాపేయ్యాతి అత్తనా వా ఉద్ధరిత్వా పతిరూపే రాసే న రపేయ్య, పరేన వా తథా న కారేయ్య. తేనాహ “యథా రపిత”న్తిఆది. తం రపేన్తేన చ “చతుసు పాసాణేసు”తిఆదినా (పాచి. అట్ట. ౧౧౬) పుట్టే వుత్తనయేనేవ అన్తోగేహ అనోవస్సకే నిక్ఖిపితబ్బం. సచే పన సేనాసనం ఓవస్సతి, ఛదనత్తజ్ఞా తిణం వా ఇట్టకా వా ఆనీతా హోన్తి. సచే ఉస్సహతి, ఛాదేతబ్బం. నో చే సక్కీతి, యో ఓకాసో అనోవస్సకో, తత్త నిక్ఖిపితబ్బం. సచే సబ్బమ్మి ఓవస్సతి, ఉస్సహన్తేన అన్తోగామే ఉపాసకానం ఘరే రపేతబ్బం. సచే తేపి “సజ్జికం నామ, భన్తే, భారియం, అగ్గిదాహాదీనం భాయామా”తి న సమ్మటిచ్చన్తి, అట్టోకాసే పాసాణానం ఉపరి మజ్ఞం రపేత్వా సేసం పుట్టే వుత్తనయేనేవ నిక్ఖిపిత్వా తిణేహి చ పణ్ణేహి చ పటిచ్చాదేతబ్బం. యజ్ఞో తత్త అజ్ఞమత్తమ్మి అవసిస్సతి, తం అజ్ఞోసం తత్త ఆగతానం భిక్ఖూనం ఉపకారం భవిస్సతీతి. ఉపచారన్తి సబ్బపచ్చిమసేనాసనతో ద్వే లేడ్డుపాతా.

అయమేత ఆపుచ్చితబ్బానాపుచ్చితబ్బవినిచ్చయో - (పాచి. అట్ట. ౧౧౮) యా తావ భూమియం దీఘసాలా వా పణ్ణసాలా వా హోతి, యం వా రుక్ఖత్తమ్మేసు కతగేహం ఉపచికానం ఉట్టానట్టానం హోతి, తతో పక్కమన్నేన ఆపుచ్చిత్యావ పక్కమితబ్బం. తస్మిన్తో కతిపయాని దివసాని అజగ్గియమానే వమ్మికావ సన్నిట్టన్తి. యం పన పాసాణపిట్టియం వా పాసాణత్తమ్మేసు వా కతసేనాసనం సిలుచ్చయలేణం వా సుధాలితసేనాసనం వా, యత్త ఉపచికాసజ్జా నత్తి, తతో పక్కమన్నస్స ఆపుచ్చిత్యాపి అనాపుచ్చిత్యాపి గన్తుం వట్టతి. తేనాహ “యత్త పనా”తిఆది. సచే తాదిసేపి సేనాసనే ఏకేన పస్సేన ఉపచికా ఆరోహన్తి, ఆపుచ్చిత్యావ గన్తబ్బం. ఆపుచ్చనం పన వత్తన్తి ఆపుచ్చనం గమికవత్తం. ఇదఞ్చ ఇతికత్తబ్బతాదస్సనత్తం వుత్తం, న పన వత్తభేదదుక్కటన్తి (సారత్త. టీ. పాచిత్తియ ౩.౧౧౮) దస్సనత్తం. కేచి పన “దుక్కటన్తి దస్సనత్త”న్తి వదన్తి, తం న యుజ్జతి వత్తక్షన్తకట్టకథాయ “యం పాసాణపిట్టియం వా పాసాణత్తమ్మేసు వా కతసేనాసనం, యత్త ఉపచికానారోహన్తి, తం అనాపుచ్చన్తస్సాపి అనాపత్తి”తి (చూళవ. అట్ట. ౩౬౦) వుత్తత్తా. ఆపుచ్చన్తేన పన భిక్ఖుమ్మి (పాచి. అట్ట. ౧౧౬) సతి భిక్ఖు ఆపుచ్చితబ్బో, తస్మిం అసతి సామణేరో, తస్మిం అసతి ఆరామికో, తస్మిమ్మి అసతి యేన విహరో కారాపితో, సో విహరసామికో, తస్స వా కులే యో కోచి ఆపుచ్చితబ్బో.

“ఉపచారే”తి ఏతస్సేవ వివరణం “బహి ఆసన్నే”తి, విహరస్స బహి ఆసన్నట్టానేతి అత్తో. ఉపట్టానసాలాయ వాతి భోజనసాలాయం వా. దుక్కటమేవాతి వుత్తప్పకారణో దసవిధం సేయ్యం అన్తోగబ్బాదిమ్మి గుత్తట్టానే పణ్ణపేత్వా గచ్ఛన్తస్స యస్మా సేయ్యాపి సేనాసనమ్మి ఉపచికాహి పలుజ్జతి, వమ్మికరాసియేవ హోతి, తస్మా పాచిత్తియం వుత్తం. బహి పన ఉపట్టానసాలాదీసు పణ్ణపేత్వా గచ్ఛన్తస్స సేయ్యామత్తమేవ నస్సేయ్య రానస్స అగుత్తతాయ, న సేనాసనం, తస్మా ఏత్త దుక్కటం వుత్తం. మఞ్చపీఠం పన యస్మా న సక్కా సహసా ఉపచికాహి ఖాయితుం, తస్మా తం విహరేపి సన్ధరిత్వా గచ్ఛన్తస్స దుక్కటం వుత్తం. విహరూపచారే పన తం విహరచారికం ఆహిణ్ణన్తా దిస్వావ పటిసామేన్తి.

ఉద్ధరణాని కత్వాతి ఏత్త ఉద్ధరిత్వా గచ్ఛన్తేన మఞ్చపీఠకవానం సబ్బం అపనేత్వా (పాచి. అట్ట. ౧౧౮) సంహరిత్వా చీవరవంసే లగ్గేత్వా గన్తబ్బం. పచ్చా ఆగన్త్వా వసనకభిక్ఖనాపి పున మఞ్చపీఠం వా పణ్ణపేత్వా సయిత్వా గచ్ఛన్తేన తథేవ కాతబ్బం. అన్తోకుట్టతో సేయ్యం బహికుట్టే పణ్ణపేత్వా వసన్తేన గమనకాలే పున గహితట్టానేయేవ పటిసామేతబ్బం. ఉపరిపాసాదతో ఓరోపేత్వా హేట్టాపాసాదే వసన్తస్సాపి ఏసేవ నయో. రత్తిట్టానదివాట్టానేసు మఞ్చపీఠం పణ్ణపేత్వాపి గమనకాలే పున గహితట్టానేయేవ రపేతబ్బం. ఉద్ధరాపేత్వా గమనేపి ఏసేవ నయో. ఆపుచ్చిత్యా గచ్ఛన్తేన పన “భిక్ఖుమ్మి సతి భిక్ఖు ఆపుచ్చితబ్బో”తిఆదినా (పాచి. అట్ట. ౧౧౬) హేట్టా వుత్తనయేనేవ ఆపుచ్చిత్యా గన్తబ్బం.

దుతియసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అనుపఖజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“జాన”న్తి వుత్తే “అనుట్టాపనీయో ‘అయ’న్తి జానన్తో”తి అయం విసేసో కుతో లబ్బతీతి ఆహ “తేనేవస్సా”తిఆది. నను పదభాజనేపి వుడ్డభావాదిజాననమేవ వుత్తం, న తు అనుట్టాపనీయభావన్తి అనుయోగం సన్ధాయాహ “వుడ్డో హి”తిఆది. బహూపకారతన్తి “భణ్ణాగారికత్తాదిబహుఉపకారభావం”. న కేవలం ఇదమేవాతి ఆహ “గుణవిసిట్టతజ్జా”తిఆది, తేన బహూపకారత్తేపి గుణవిసిట్టత్తాభావే, గుణవిసిట్టత్తేపి బహూపకారత్తాభావే దాతుం న వట్టతీతి దస్సేతి. “భణ్ణాగారికస్స

బహుపకారతం, ధమ్మకథికాదీనం గుణవిసిట్టతశ్చ సల్లక్ఖత్వా”తి (సారథ్థ. టీ. పాచిత్తియ 3.౧౧౯-౧౨౧) కేచి.

ధువవాసణ్ణాయాతి నిచ్చవాసణ్ణాయ. సమ్మన్నిత్వాతి అపలోకనేన కమ్మేన సమ్మన్నిత్వా. కామశ్చోత్త గిలానస్సాపి సజ్ఞోయేవ అనుచ్చవికం సేనాసనం దేతి, గిలానో పన అపలోకేత్వా సజ్ఞేన అదిన్నసేనాసనోపి న పీళేతబ్బో అనుకమ్మితబ్బోతి దస్సేతుం విసుం వుత్తో.

సమన్తా దియడ్డో హత్తోతి మజ్జే పజ్జాతం మశ్శాపీఠం సన్ధాయ వుత్తం. ఏకపస్సేన చే పహోనకదిసా దిస్సతి, తతో గహేతబ్బం. పాదధోవనపాసాణతోతి ద్వారే నిక్కిత్తపాదధోవనపాసాణతో. నిసీదన్తస్స వా నిపజ్జన్తస్స వా పాచిత్తియన్తి ఏత్థ నిసీదనమత్తేన, నిపజ్జనమత్తేనేవ వా పాచిత్తియం. పునప్పునం కరోన్తస్సాతి ఉట్టాయుట్టాయ నిసీదతో వా నిపజ్జతో వా.

సజ్ఞికే సజ్ఞికసజ్ఞోవేమతికపుగ్గలికసజ్ఞోనం వసేన తికపాచిత్తియం వేదితబ్బం. తికదుక్కటం పన పుగ్గలికే సజ్ఞికసజ్ఞోవేమతికఅజ్ఞాపుగ్గలికసజ్ఞోనం వసేన. విహారస్స ఉపచారేతి తస్స బహి ఆసన్నప్పదేసే.

అనుపఖజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నిక్కడ్డనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అనేకకోట్టకానీతి అనేకద్వారకోట్టకాని. “నిక్ఖమాతి వచనం సుత్వా అత్తనో రుచియా చే నిక్ఖమతి, అనాపత్తి”తి (సారథ్థ. టీ. పాచిత్తియ ౧౨౬) వదన్తి.

తస్స పరిక్ఖారనిక్కడ్డనేతి తస్స సన్తకం యం కిశ్చో పత్తచీవరపరిస్సావనధమ్మకరణమశ్శాపీఠభిసిబిబ్బోహనాదిభేదం అన్తమసో రజనఛల్లిపి అత్తి, తస్స పరిక్ఖారస్స నిక్కడ్డనే. తశ్చాతి దుక్కటం పరామసతి. నిక్కడ్డాపనేపి ఏసేవ నయో. గాళ్ళం బద్ధిత్వా రపితేసు పన ఏకావ ఆపత్తి.

భణ్ణనకారకలహకారకమేవ సకలసజ్ఞారామతో నిక్కడ్డితుం లభతి. సో హి పక్ఖం లభిత్వా సజ్ఞమ్మి భిన్నేయ్య. అలజ్జిఆదయో పన అత్తనో వసనట్టానతోయేవ నిక్కడ్డితబ్బా. సకలసజ్ఞారామతో నిక్కడ్డితుం న వట్టతి. తేనాహ “సకలసజ్ఞారామతోపీ”తిఆది.

నిక్కడ్డనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వేహాసకుటిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపరివేహాసకుటియాతి ఉపరిమతలే అసన్ధతపదరాయ కుటియా. తేనాహ “ఉపరి అచ్చన్నతలాయా”తిఆది. యా హి కాచి ఉపరి అచ్చన్నతలా ద్వభూమికకుటికా వా తిభూమికాదికుటికా వా, సా “వేహాసకుటీ”తి వుచ్చతి. ఇదశ్శో వేహాసకుటిలక్ఖణం. యది ఏవం కస్మా పదభాజనే “మజ్జిమస్స పురిసస్స అసీసఘట్టా”తి (పాచి. ౧౩౧) వుత్తన్తి ఆహ “పదభాజనే పనా”తిఆది. ఇథ అధిప్పేతం కుటిం దస్సేతున్తి ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే అధిప్పేతం వేహాసకుటిం దస్సేతుం. మజ్జిమస్స పురిసస్సాతి పమాణమజ్జిమస్స పురిసస్స. సబ్బహేటిమాహి తులాహి సీసం న ఘట్టేతితి అసీసఘట్టా. అజ్ఞే

విజ్ఞానాతి అటనియో విజ్ఞానా. పవేసితపాదకన్తి పవేసితపాదసిఖం. తస్మాతి “భూమత్తే వా”తిఆదినా వుత్తమేవత్తం కారణభావేన పద్మామసతి. యస్మా ఆహచ్చపాదకాదీసు యథావుత్తో అత్తో హోతి, తస్మాతి వుత్తం హోతి.

సహసాతి అభిభవిత్వా అజ్ఞోత్థరిత్వా. అవేహసకుటికాయాతి భూమియం కతపణ్ణసాలాదీసు, తత్త అనాపత్తి. న హి సక్కా తత్త పరస్స పీహ కాతుం. సీసఘట్టాయాతి యా సీసం ఘట్టా హోతి, తత్తాపి అనాపత్తి. న హి సక్కా తత్త హేట్టాపాసాదే అనోణతేన విచరితుం, తస్మా అసఞ్చరణట్టానత్తా పరపీహ న భవిస్సతి. ఉపరితలం వా పదరసఞ్చీతన్తి ఉపరిమతలం దారుఫలకేహి ఘనసన్ధతం. కిఞ్చి గణ్ణాతి వాతి ఉపరి నాగదన్తకాదీసు లగ్గితం చీవరాదిం యం కిఞ్చి గణ్ణాతి వా. లగ్గతి వాతి ఏట్టాపి ఏసేవ నయో. పటిపక్ఖభూతా ఆణి పటాణి. యస్సా దిన్నాయ నిసీదన్తేపి పాదా న నిపతన్తి, ఏవంభూతా ఆణి మఞ్చాపీరానం పాదసిఖాసు దిన్నా హోతీతి అత్తో. తేనాహ “పాదసీసాన”న్తిఆది.

వేహసకుటిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. మహల్లకవిహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పిట్టసజ్ఞాటస్సాతి ద్వారబన్ధస్స. సామన్తా అడ్డతేయ్యహత్తో పదేసోతి యస్స (పాచి. అట్టం. ౧౩౫) వేమజ్ఞే ద్వారం హోతి, ఉపరిభాగే చ ఉచ్చా భిత్తి, తస్స తీసు దిసాసు సామన్తా అడ్డతేయ్యహత్తో పదేసో. ఖుద్ధకస్స పన విహరస్స ద్వీసు దిసాసు. తత్తాపి యం భిత్తిం వివరియమానం కవాటం ఆహనతి, సా అపరిపుణ్ణాపచారాపి హోతి. సచే పన ద్వారస్స అధోభాగేపి లేపోకాసో అత్తి, తమ్పి లిమ్పితుం వట్టతి. అగ్గళట్టపనాయాతి ఏత్త అగ్గళసద్దేన తంసమ్పన్దతో ద్వారఫలకసహితం ద్వారబన్ధనం అధిప్పేతం. తేనాహ “సకవాటకస్సా”తిఆది. “నిచ్చలభావత్థాయా”తి ఇమినా తఞ్చ ఖో రపనం ఇధ నిచ్చలభావేనాతి దస్సేతి. కో పనేత్త అధిప్పాయోతి ఆహ “కవాటఞ్చో”తిఆది. కమ్పతీతి చలతి. యావ ద్వారకోసా అగ్గళట్టపనాయ పునప్పునం లిమ్పితబ్బో వా లేపాపేతబ్బో వాతి అగ్గళట్టపనత్థాయ యావ ద్వారకోసా పునప్పునం అత్తనా లిమ్పితబ్బో వా, పరేహి లేపాపేతబ్బో వాతి అత్తో.

నను చాయమత్తో నేవ మాతికాయం, న పదభాజనే వుత్తో, అథ కుతో దట్టబ్బోతి ఆహ “తత్తా”తిఆది. కిఞ్చాపీతి యదిపి. అట్టప్పత్తియన్తి సిక్ఖాపదస్స నిదానే. అధికారతోతి అనువత్తనతో. ఆలోకం సన్ధేతి పిడేతీతి ఆలోకసన్ధి. తేనాహ “ఆలోకసన్ధితి వాతపానకవాటకా వుచ్చన్తీ”తి. తత్త వాతపానకవాటకాతి వాతపానఫలకా. అనుజ్ఞాతప్పదేసతో పన అజ్ఞాత్త పునప్పునం విలిమ్పితుం వా విలిమ్పాపేతుం వా న వట్టతి. “మత్తికాయ కత్తబ్బకిచ్చం నిట్టాపేత్వా పున చతుత్థలేపే దిన్నే పాచిత్తియ”న్తి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౧౩౫) కేచి. “పునప్పునం లేపదానస్స వుత్తప్పమాణతో అజ్ఞాత్త పటిక్ఖిత్తమత్తం రపేత్వా పాచిత్తియస్స అవుత్తత్తా దుక్కట”న్తి అపరే.

అధిట్టాతబ్బన్తి సంవిధాతబ్బం. అప్పహరితేతి ఏత్త అప్పసద్దో “అప్పిచ్చో”తిఆదీసు (మం. ని. ౧.౨౦౨, ౩౩౬; సం. ని. ౨.౧౪౮) వియ అభావత్తోతి ఆహ “అహరితే”తి. సాలివీహిఆది (సారత్థ. టీ. ౨.౩౦) పుబ్బణ్ణం “పురక్ఖతం సస్సఫల”న్తి కత్వా, తబ్బిపరియాయతో ముగ్గమాసాది అపరణ్ణం. వుత్తన్తి వపితం. “తస్మిం రత్వా అధిట్టహన్తో దుక్కటం ఆపజ్జతీ”తి ఇమినా యస్మిం పదేసే సమన్తా వుత్తప్పమాణే పరిచ్చేదే పుబ్బణ్ణాదీని న సన్తి, తత్త విహరో కారేతబ్బో. యత్త పన సన్తి, తత్త కారాపేతుం న వట్టతీతి దస్సేతి. తథేవాతి ముఖవట్టిఅన్తేన. తస్మిం రాతబ్బం పతన్తస్స విహరస్స అపతనోకాసత్తా, తస్స

భిక్షునో ఉపరి న పతేయ్యాతి అధిష్పాయో. యథాపరిచ్ఛిన్నస్స పన ఓకాసస్స అబ్బంతరం విహరస్స పతంతస్స ఓకాసో హోతీతి అప్పహరితేపి తస్మిం రత్వా అధిట్టాతుం న లభతి. తేనాహ “తస్స అన్తో అహరితేపి రాతుం న లభతీ”తి.

తతో చే ఉత్తరీతి తిణ్ణం మగ్గానం వా పరియాయానం వా ఉపరి చతుత్థే మగ్గే వా పరియాయే వాతి అత్తో. తేనాహ “మగ్గేన ఛాదియమానే”తిఆది. తత్త మగ్గేన ఛాదియమానేతి అపరిక్షిపిత్వా ఉజ్జకమేవ ఛాదియమానే. పరియాయేనాతి పరిక్షేపేన. తత్త మగ్గేన ఛాదనం ఇట్టకసిలాసుధాహి లబ్బతి, పరియాయేన ఛాదనం తిణపణ్ణోహితి ఆహ “ఇట్టకసిలాసుధాహి”తిఆది. తస్మా యథా ఇచ్చతి, తథా ద్వే మగ్గే వా ద్వే పరియాయే వా అధిట్టహిత్వా తతియం మగ్గం వా పరియాయం వా “ఏవం ఛాదేహి”తి ఆణాపిత్వా పక్కమితబ్బం. సచే న పక్కమతి, తుణ్ణీభావేన రాతబ్బం. సబ్బమ్మి చేతం ఛదనం ఛదనూపరి వేదితబ్బం. ఉపరూపరిఛన్నో హి విహరో చిరం అనోవస్సకో హోతీతి మజ్ఞామానా ఏవం ఛాదేన్తి. తిణముట్టిగణనాయాతి తిణకరళగణనాయ.

తికపాచిత్తియన్తి అతిరేకద్వత్తిపరియాయే అతిరేకసంజ్ఞేవేమతికఙ్గానకసంజ్ఞీనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. సేతవణ్ణాదికరణేతి సేతవణ్ణకాళవణ్ణగేరుకపరికమ్మ మాలాకమ్మ లతాకమ్మ మకరదంతకపిశ్చపటికానం కరణే. లేణగుహాతిణకుటికాదీసూతి ఏత్థ లేణన్తి ద్వారబద్ధం. గుహాతి కేవలా పబ్బతగుహా. తిణకుటికా పాకటా ఏవ.

మహల్లకవిహారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఏకస్మిం ఘటే ఏకావ ఆపత్తితి ఏకస్మిం ఉదకఘటే ఏకావ ఆపత్తి. ఏస నయో సబ్బభాజనేసు . విచ్ఛిన్నంతస్సాతి ధారం విచ్ఛిన్నంతస్స. ఏకేకం పక్ఖిపంతస్సాతి ఏకేకం తిణం వా పణ్ణం వా మత్తికం వా అజ్ఞం వా కట్టగోమయాదిం పక్ఖిపంతస్స. పరియాదానన్తి ఖయం.

“పదీపే (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౧౪౦) పతిత్వా పటణ్ణాదిపాణకా మరిస్సన్తీ”తి జానంతస్సాపి కుసలచిత్తేన పదీపుజ్జలనం వియ “సిజ్ఞానేన పాణకా మరిస్సన్తీ”తి పుబ్బభాగే జానంతస్సాపి “ఇదం జలం సిజ్ఞామీ”తి సిజ్ఞాంతస్స వధకచిత్తం న హోతీతి ఆహ “వినా వధకచేతనాయా”తిఆది. ఏవజ్ఞా కత్వా “పణ్ణత్తివజ్జ”న్తి ఇదమ్మి సమత్తితం హోతి. తిచిత్తన్తి కుసలాకుసలాభ్యాకతవసేన తిచిత్తం. తథా హి పణ్ణత్తిం మద్దిత్వా సిజ్ఞాంతస్స వా సిజ్ఞాపేంతస్స వా అకుసలచిత్తేన హోతి, “ఆసనం ధోవిస్సామీ”తి చిత్తేన ధోవనత్తం సిజ్ఞాంతస్స వా సిజ్ఞాపేంతస్స వా కుసలచిత్తేన హోతి, పణ్ణత్తిం అజానతా అరహతా సిజ్ఞానాదికరణే అభ్యాకతచిత్తేన హోతీతి కుసలాకుసలాభ్యాకతచిత్తవసేన తిచిత్తం హోతి.

సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

భూతగామవగ్గో దుతియో.

౩. ఓవాదవగ్గో

౧. ఓవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అట్లజ్ఞసమన్నాగతస్సాతి “సీలవా హోతీ”తిఆదీహి (పాచి. ౧౪౭) అట్లహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతస్స. అనుజ్ఞాతాతి ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స నిదానే అనుజ్ఞాతా . “వస్ససత్తూపసమ్మన్నాయ”తిఆది వక్ఖమానఅట్లగరుధమ్మదస్సనం. తత్త సామీచికమ్మన్తి మగ్గసమ్మదానబీజనపానీయాపుచ్చనాదికం అనుచ్చవికం వత్తం. ఆదిసద్దేన -

“న భిక్కునియా అభిక్కుకే ఆవాసే వస్సం వసితబ్బం, అన్వద్ధమాసం భిక్కునియా భిక్కుసజ్ఞతో ద్వే ధమ్మా పచ్చాసీసితబ్బా ఉపోసథపుచ్చకఇచ్చ ఓవాదూపసజ్ఞమనఇచ్చ, వస్సంపుట్టాయ భిక్కునియా ఉభతోసజ్ఞే తీహి రానేహి పవారేతబ్బం దిట్టేన వా సుతేన వా పరిసజ్ఞాయ వా, గరుధమ్మం అజ్ఞాపన్నాయ భిక్కునియా ఉభతోసజ్ఞే పక్ఖమానత్తం చరితబ్బం, ద్వే వస్సాని ధసు ధమ్మేసు సిక్ఖితసిక్ఖాయ సిక్ఖమానాయ ఉభతోసజ్ఞే ఉపసమ్మదా పరియేసితబ్బా, న భిక్కునియా కేనచి పరియాయేన భిక్కు అక్కిసితబ్బో పరిభాసితబ్బో, అజ్జతగ్గే ఓవట్టో భిక్కునీనం భిక్కుసు వచనపథో, అనోవట్టో భిక్కునం భిక్కునీసు వచనపథో”తి (చూళవ. ౪౦౩; అ. ని. ౮.౫౧) -

ఇమే సత్త ధమ్మే సజ్ఞణ్ణాతి. గరుధమ్మేతి గరుకే ధమ్మే. తే హి గారవం కత్వా భిక్కునీహి సమ్మటిచ్చితబ్బత్తా “గరుధమ్మా”తి వుచ్చన్తి.

అజ్ఞేన వా ధమ్మేనాతి రపేత్వా అట్ల గరుధమ్మే అజ్ఞేన యేన కేనచి ధమ్మేన. భిక్కునీసు ఉపసమ్మన్నమత్తం వా ఓవదతోతి భిక్కునీసు ఉపసమ్మన్నమత్తం గరుధమ్మేన ఓవదతో వా. భిక్కునం సన్తికే ఉపసమ్మన్నాయ యథావత్థుకమేవ. “అధమ్మకమ్మే”తిఆదిసు భిక్కునోవాదసమ్మృతికమ్మం “కమ్మ”న్తి వేదితబ్బన్తి ఆహ “సమ్మతస్సాపీ”తిఆది. వగ్గే భిక్కునిసజ్ఞే ఓవదతో తికపాచిత్తియన్తి వగ్గే భిక్కునిసజ్ఞే ఓవదతో వగ్గసజ్ఞేవేమతికసమగ్గసజ్ఞీనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. తథా వేమతికస్స చాతి అధమ్మకమ్మే వేమతికస్స చ వగ్గే భిక్కునిసజ్ఞే ఓవదతో తికపాచిత్తియన్తి అత్తో. ఏస నయో ధమ్మకమ్మసజ్ఞో చాతి ఏత్థాపి. యథా చ వగ్గే భిక్కునిసజ్ఞే ఓవదతో నవ పాచిత్తియాని, ఏవం అధమ్మకమ్మే అధమ్మకమ్మసజ్ఞో సమగ్గే భిక్కునిసజ్ఞే ఓవదతో తస్మిం సజ్ఞే వగ్గసజ్ఞేవేమతికసమగ్గసజ్ఞీనం వసేన తికపాచిత్తియం, తథా వేమతికస్స చ ధమ్మకమ్మసజ్ఞో చాతి నవ పాచిత్తియాని. తేనాహ “సమగ్గేపి భిక్కునిసజ్ఞే నవా”తిఆది. ధమ్మకమ్మే పన అధమ్మకమ్మసజ్ఞో వగ్గం భిక్కునిసజ్ఞం ఓవదతో తికదుక్కటం, తథా వేమతికస్స, ధమ్మకమ్మసజ్ఞో చాతి నవ దుక్కటాని. సమగ్గం పన భిక్కునిసజ్ఞం ఓవదతో అట్లాతి సత్తరస దుక్కటాని. తేనాహ “సచే పనా”తిఆది. అజ్ఞం ధమ్మన్తి అజ్ఞం సుత్తన్తం వా అభిధమ్మం వా. “సమగ్గాహ్మాయ్యా”తి వచనేన హి ఓవాదం పచ్చాసీసన్తి. తస్మా రపేత్వా ఓవాదం అజ్ఞం ధమ్మం భణన్తస్స దుక్కటం. ఓవాదఇచ్చ అనియ్యాతేత్వాతి “ఏనో భగిని ఓవాదో”తి అవత్వా. పరిపుచ్చం దేతీతి తస్సాయేవ పగుణాయ గరుధమ్మపాళియా అత్తం భణతి. ఓసారేహి ఉచ్చారేహి, కథేహి అత్తో. ఓసారేతీతి అట్లగరుధమ్మపాళిం వదతి. పజ్ఞం పుట్టోతి గరుధమ్మనిస్సితం వా ఖన్ధాదినిస్సితం వా పజ్ఞం భిక్కునియా పుట్టో.

ఓవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అత్తజ్ఞతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఏకతోఉపసమ్మన్నన్తి భిక్కునిసజ్ఞే ఉపసమ్మన్నమత్తం. ఇతో పరమ్మి చ యత్థి యత్థి “ఏకతోఉపసమ్మన్న”న్తి వుచ్చతి, సబ్బత్థి అయమేవ అత్తో దట్టబ్బో.

అత్తభగవంతుని పదవర్ణనా నిట్టితా.

౩. భిక్షునుపస్సయసిక్ఖాపదవర్ణనా

సంవాసాయాతి ఉపోసథాదిఅత్తం. ఇతరన్తి ఉభతోసజ్జే ఉపసమ్మన్నం.

భిక్షునుపస్సయసిక్ఖాపదవర్ణనా నిట్టితా.

౪. ఆమిససిక్ఖాపదవర్ణనా

తణ్ణాదిట్ఠీహి ఆమసితబ్బతో ఆమిసం, చీవరాది, ఆమిసమేవ హేతు ఆమిసహేతు. తేనాహ “చీవరాదీనం అజ్ఞాతరహేతు”తి. ఆదిసద్దేన పిణ్డపాతసేనాసనగిలానపచ్చయసక్కారగరుకారమాననవద్దనపూజనానం గహణం. అవణ్ణకామతాయాతి అయసకామతాయేవ.

ధమ్మకమ్మేతిఆదీసు భిక్షునోవాదసమ్మృతికమ్మం “కమ్మ”న్తి వేదితబ్బం. తత్త తికపాచిత్తియన్తి ధమ్మకమ్మే ధమ్మకమ్మసజ్జోవేమతికఅధమ్మకమ్మసజ్జోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. తథేవ అధమ్మకమ్మే తికదుక్కటం వేదితబ్బం. అసమ్మతన్తి సమ్మతేన వా సజ్జేన వా భారం కత్వా రపితం ఉపసమ్మన్నం. నను ఓవాదసమ్మృతి ఉపసమ్మన్నస్సేవ దీయతి, న సామణేరస్సాతి ఆహ “తత్తా”తిఆది. సమ్మతేన వా సజ్జేన వా రపితో పన బహుస్సుతో సామణేరో “అసమ్మతో”తి వేదితబ్బో. పకతియా చీవరాదిహేతు ఓవదంతం పన ఏవం భణంతస్సాతి పకతియా చీవరాదిహేతు ఓవదంతం “ఏస చీవరాదిహేతు ఓవదతీ”తి సజ్ఞాయ ఏవం భణంతస్స. “న చీవరాదిహేతు ఓవదతీ”తి సజ్ఞాయ పన ఏవం భణంతస్స దుక్కటం. అనామిసంతరతాతి ఆమిసచిత్తాభావో, “ఆమిసహేతు ఓవదిస్సామీ”తి ఏవం పవత్తఅజ్ఞాసయాభావోతి అత్తో. చిత్తపరియాయో హేత్త అంతరసద్దో “యస్సంతరతో న సన్తి కోపా”తిఆదీసు (ఉదా. ౨౦) వియ.

ఆమిససిక్ఖాపదవర్ణనా నిట్టితా.

౫. చీవరదానసిక్ఖాపదవర్ణనా

పశ్చామసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

చీవరదానసిక్ఖాపదవర్ణనా నిట్టితా.

౬. చీవరసిబ్బనసిక్ఖాపదవర్ణనా

సూచిం పవేసేత్వా పవేసేత్వా నీహరణేతి ఆరాపథే ఆరాపథే పాచిత్తియం. “సిబ్బిస్సామీ”తి పన విచారేంతస్స, చిన్దంతస్సాపి దుక్కటం. సతక్ఖత్తుమ్మి విజ్ఞిత్వా సకిం నీహరంతస్సాతి సకలసూచిం అనీహరంతో దీఘసుత్తప్పవేసనత్తం సతక్ఖత్తుమ్మి విజ్ఞిత్వా సకిం నీహరంతస్స. “సిబ్బా”తి వుత్తోతి సకిం “చీవరం సిబ్బా”తి వుత్తో. నిట్టాపేతీతి సబ్బం సూచికమ్మం పరియోసాపేతి. తస్స ఆరాపథే ఆరాపథే పాచిత్తియన్తి ఆణత్తస్స సూచిం పవేసేత్వా పవేసేత్వా నీహరణే ఏకమేకం పాచిత్తియం.

ఉదాయితేరన్తి లాళుదాయితేరం. వుత్తలక్ష్మణం సిబ్బనం వా సిబ్బాపనం వాతి “సూచిం పవేసేత్వా”తిఆదినా వుత్తలక్ష్మణం సిబ్బనం వా సిబ్బాపనం వా.

చీవరసిబ్బనసిక్ష్టాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సంవిధానసిక్ష్టాపదవణ్ణనా

సంవిదహిత్యాతి “ఏహి, అసుకగామం గచ్ఛామా”తి వా “స్వే అహం గచ్ఛామి, త్వమ్మి ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి వా వత్వా. తజ్ఞా ఖో సంవిదహనం అత్థతో సజ్జేతకమ్మన్తి ఆహ “గమనకాలే సజ్జేతం కత్వాతి అత్థో”తి. అకప్పియభూమియం సంవిదహంతస్సాతి అన్తోగామే, భిక్కునిఉపస్సయద్వారే, రథికాయ, అజ్ఞోసు వా చతుక్కుసిజ్ఞాటకహత్తిసాలాదీసు రత్వా సంవిదహంతస్స. తేనాహ “తత్త రపేత్వా”తిఆది. ఆసన్నస్సాపీతి అచ్చాసన్నస్సాపి, రతనమత్తంతరస్సాపీతి అధిప్పాయో. అజ్ఞాస్స గామస్సాతి యతో నిక్ఖమతి, తతో అజ్ఞాస్స గామస్స. తం ఓక్కుమంతస్సాతి తం అంతరగామస్స ఉపచారం ఓక్కుమంతస్స. సచే దూరం గన్తుకామో హోతి, గామూపచారగణనాయ ఓక్కుమన్తే ఓక్కుమన్తే పురిమనయేనేవ ఆపత్తి. తేనాహ “ఇతి గామూపచారోక్కుమనగణనాయ పాచిత్తియానీ”తి. తస్స తస్స పన గామస్స అతిక్కుమనే అనాపత్తి. గామే అసతీతి అద్ధయోజనబ్బంతరే గామే అసతి. తస్మిం పన గామే సతి గామంతరగణనాయేవ పాచిత్తియాని. అద్ధయోజనగణనాయ పాచిత్తియన్తి అద్ధయోజనే అద్ధయోజనే పాచిత్తియం, ఏకమేకం అద్ధయోజనం అతిక్కుమంతస్స “ఇదాని అతిక్కుమిస్సామీ”తి పరమపాదే దుక్కుటం, దుతియపాదే పాచిత్తియన్తి అత్థో. ఇమస్మిజ్ఞో నయే అతిక్కుమనే ఆపత్తి, ఓక్కుమనే అనాపత్తి.

విసజ్జేతేనాతి (పాచి. అట్ట. ౧౮౫) ఏత్థ “పురేభత్తం గమిస్సామా”తి వత్వా పచ్చాభత్తం గచ్ఛన్తి, “అజ్ఞ వా గమిస్సామా”తి స్వే గచ్ఛన్తి, ఏవం కాలవిసజ్జేతేయేవ అనాపత్తి. ద్వారవిసజ్జేతే, పన మగ్గవిసజ్జేతే, వా సతిపి ఆపత్తియేవ. ఆపదాసూతి రట్టభేదే చక్కుసమారుళ్లా జానపదా పరియాయన్తి, ఏవరూపాసు ఆపదాసు అనాపత్తి. చక్కుసమారుళ్లాతి చ ఇరియాపథచక్కుం వా సకటచక్కుం వా సమారుళ్లాతి అత్థో. మాతుగామసిక్ష్టాపదేనాతి (పాచి. ౪౧౩ ఆదయో) సప్పాణకవగ్గే సత్తమసిక్ష్టాపదేన.

సంవిధానసిక్ష్టాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. నావాభిరుహనసిక్ష్టాపదవణ్ణనా

కీళాపురేక్ఖారోతి లోకస్సాదమిత్తసన్ధవవసేన కీళాపురేక్ఖారో. తథేవాతి కీళావసేనేవ. అగామకతీరపస్సీనాతి అద్ధయోజనబ్బంతరే గామానం అభావతో అగామకతీరపస్సీన. పాళియం “ఉద్ధంగామినిం వా అధోగామినిం వా”తి (పాచి. ౧౮౬) వచనతో పన వాపిసముద్ధాదీసు కీళాపురేక్ఖారతాయపి గచ్ఛంతస్స అనాపత్తి. తేనాహ “సముద్ధే పన యథాసుఖం గన్తుం వట్టతీ”తి. విసజ్జేతేనాతి ఇధాపి కాలవిసజ్జేతేనేవ అనాపత్తి, తిత్థవిసజ్జేతేన, పన నావావిసజ్జేతేన వా గచ్ఛంతస్స ఆపత్తియేవ.

సేసన్తి సద్ధిం సముట్టానాదీహి అవసేసం, కేచి పన “కీళాపురేక్షారో ‘సంవిదహిత్యా’తి (సారథ్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౧౮౮) వచనతో ఇమం సిక్ఖాపదం అకుసలచిత్తం లోకవజ్జం, తస్మా సేసం నామ రపేత్వా ‘పణ్ణత్తివజ్జం తిచిత్త’న్తి ఇదం ద్వయం అవసేస”న్తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. కీళాపురేక్షారతాయ హి అభిరుహిత్యాపి గామన్తరోక్కమనే, అద్ధయోజనాతిక్కమే వా సంవేగం పటిలభిత్వా అరహత్తం వా సచ్చికరేయ్య, నిద్ధం వా ఓక్కమేయ్య, కమ్మట్టానం వా మనసి కరోన్తో గచ్ఛేయ్య, కుతో చస్స అకుసలచిత్తసమగ్గితా, యేనిదం సిక్ఖాపదం అకుసలచిత్తం, లోకవజ్జఞ్చ సియాతి.

నావాభిరుహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరిపాచితసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పరిపాచితన్తి పరిపాకమాపాదితం, యథా లభతి, తథా కత్వా రపితన్తి వుత్తం హోతి. తేనాహ “నేవ తస్సా”తిఆది తస్సాతి యో పరిభుజ్జోయ్య, తస్స భిక్కునో. భిక్కుస్స గుణం పకాసేత్వాతి “అయ్యో భాణకో, అయ్యో బహుస్సుతో”తిఆదినా (పాచి. ౧౯౭౫) గుణం పకాసేత్వా . పిణ్ణపాతన్తి పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం. కమ్మసాధనోయం సమారమ్మసద్ధోతి ఆహ “సమారద్ధ”న్తి. పటియాదితస్సాతి సమ్పాదితస్స. యస్మా ఇతకప్పవారితేహి భిక్కుస్స అత్థాయ అసమారద్ధోపి పిణ్ణపాతో అత్థతో సమారద్ధోవ హోతి యథాసుఖం హరాపేతబ్బతో, తస్మా “ఇతకప్పవారితానం వా సన్తక”న్తి వుత్తం.

ఉభయత్థాతి పరిపాచితాపరిపాచితేసు. అవసేసేతి భిక్కునిపరిపాచితేపి యాగుఖజ్జకఫలాఫలాదికే సబ్బత్థ. నిమిత్తోభాసపరికథావిజ్ఞాత్రివసేన పన అవసేసేపి దుక్కటతో న ముచ్చతి.

పరిపాచితసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపరీతి అచేలకవగ్గే. ఉపనన్దస్స చతుత్థసిక్ఖాపదేనాతి అప్పటిచ్చన్నే మాతుగామేన సద్ధిం రహోనిసజ్జసిక్ఖాపదేన (పాచి. ౨౮౪ ఆదయో). తజ్ఞో ఉపనన్దత్థేరం ఆరబ్బ పఞ్చత్తేసు చతుత్థభావతో “ఉపనన్దస్స చతుత్థసిక్ఖాపద”న్తి వుత్తం. యది ఏకపరిచ్ఛేదం, అథ కస్మా విసుం పఞ్చత్తన్తి ఆహ “అట్టుప్పత్తివసేన పన విసుం పఞ్చత్త”న్తి. తత్త అట్టుప్పత్తివసేనాతి అత్థస్స ఉప్పత్తివసేన, భిక్కునియా ఏవ రహోనిసజ్జాయ ఉప్పత్తివసేనాతి అత్థో. అయం హేత్థాధిప్పాయో – చతుత్థసిక్ఖాపదవత్తుతో ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స వత్తునో పరమం ఉప్పన్నత్తా ఏకపరిచ్ఛేదేపి ఇదం పరమం విసుం పఞ్చత్తన్తి.

రహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఓవాదవగ్గో తతియో.

౪. భోజనవగ్గో

౧. అవసథసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“అగిలానో”తి ఏత్త అస్తమసో ద్వీగావుతం గన్తుం సమత్తో అధిష్వతోతి ఆహ “అద్ధయోజనమ్మి గన్తుం సమత్తేనా”తి. ఆవసథపిణ్ణోతి ఆవసథే పిణ్ణో, సాలాదీసు అనోదిస్స యావదత్తం పజ్జత్తం పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం భోజనన్తి అత్తో. తేనాహ “ఇమేసం వా”తిఆది. తత్త ఇమేసం వాతి ఇమేసం పాసణ్ణానం వా. ఏత్తకానం వాతి ఇమస్మిం పాసణ్ణే ఏత్తకానం పాసణ్ణానం వా. పాసణ్ణన్తి ఛన్నపుతివిధం సమణపరిబ్బాజకాదిం. తే హి తణ్ణాపాసణ్ణోవ దిట్టిపాసణ్ణా డేన్తి ఓడ్డేన్తితి పాసణ్ణాతి వుచ్చన్తి. అనోదిస్సాతి అనుద్దిసేత్త్వా, అపరిచ్చిన్దిత్త్వాతి అత్తో. సాలాదీసు యత్త కత్తచీతి సాలారుక్ఖములఅబ్బోకాసాదీసు యత్త కత్తచి రానేసు. ఏకదివసమేవ భుజ్జితబ్బోతి ఏకదివసం సకింయేవ భుజ్జితబ్బో, ఏకస్మిం దివసే పునప్పునం భుజ్జితుం న వట్టతి. దుతియదివసతో పట్టాయాతి భుత్తదివసస్స దుతియదివసతో పట్టాయ. అజ్ఞోహరే అజ్ఞోహరే పాచిత్తియన్తి ఆలోపే ఆలోపే కబళే కబళే పాచిత్తియం. నానాకులేహి (పాచి. అట్ట. ౨౦౬) పన నానాట్టానేసు పజ్జత్తం, ఏకస్మిం రానే ఏకదివసం భుజ్జిత్త్వా దుతియదివసే అజ్ఞాత్త భుజ్జితుం వట్టతి, పటిపాటిం పన భేపేత్త్వా పున ఆదితో పట్టాయ భుజ్జితుం న వట్టతి. ఏకపూగనానాపూగఏకగామనానాగామేసుపి ఏసేవ నయో. యోపి ఏకకులస్స వా నానాకులానం వా ఏకతో పజ్జత్తో తణ్ణులాదీనం అభావేన అన్తరన్తరా చిజ్జతి, సోపి న భుజ్జితబ్బో. సచే పన “న సక్కోమ దాతు”న్తి ఉపచ్చిన్దిత్త్వా పున కల్యాణచిత్తే ఉప్పన్నే దాతుం ఆరభన్తి, ఏతం పున ఏకదివసం భుజ్జితుం వట్టతి.

తికపాచిత్తియన్తి అగిలానే అగిలానసజ్జోవేమతికగిలానసజ్జోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. గిలానస్స గిలానసజ్జోనోతి గిలానస్స పన “గిలానో అహ”న్తి సజ్జోనో అనువసేత్త్వా భుజ్జన్తస్స అనాపత్తి. సకిం భుజ్జితీతి ఏకదివసం భుజ్జతి. “గచ్ఛన్తో వా”తి ఇదం అద్ధయోజనవసేన గహేతబ్బం, తథా “పచ్ఛాగచ్ఛన్తో”తి (సారత్త. టీ. పాచిత్తియ ౩.౨౦౮) ఇదమ్మీతి వదన్తి. కేనచి ఉపద్ధవేనాతి నదిపూరచోరభయాదినా కేనచి ఉపద్ధవేన. అజ్ఞాన్తి యాగుఖజ్జకఫలాఫలాదిభేదం యం కిఞ్చి అజ్ఞాం. అనువసేత్త్వాతి పున వసేత్త్వా.

ఆవసథసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. గణభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

గణభోజనేతి గణేన లద్ధత్తా గణస్స సన్తకే భోజనే. తేనాహ “గణస్స భోజనే”తి. నను చేత్త “గణస్స భోజనే”తి వుచ్చతి, సో చ ఖో గణో “కత్తచి ద్వీహి, కత్తచి తీహి”తిఆదినా అనేకథా అధిష్వతో, ఇథ కతిహీతి ఆహ “ఇథ చా”తిఆది. తం పనేతం గణభోజనం ద్వీహి పకారేహి పసవతి నిమన్తనతో వా విజ్జత్తితో వాతి ఆహ “తేసం నిమన్తనతో వా”తిఆది. తత్త నిమన్తనతో వాతి అకప్పియనిమన్తనతో వా. ఓదనాదీనం పఞ్చన్నన్తి ఓదనసత్తుకుమ్మాసమచ్చమంసానం పఞ్చన్నం.

“ఓదనేన నిమన్తేమి, ఓదనం మే గణ్ణథా”తిఆదినా నయేన యేన కేనచి వేవచనేన వా భాసన్తరేన వా పఞ్చన్నం భోజనానం నామం గహేత్త్వా నిమన్తేతీతి సమ్మన్తో. చత్తారోతి ఏకట్టానే వా నానాట్టానేసు వా రితే చత్తారో భిక్షా. లక్ఖణవచనఞ్చోతం, తస్మా చత్తారో వా తతో వా అధికే భిక్షాతి అత్తో. వేవచనేన వాతి భత్తఅన్నాదిపరియాయసద్దేన వా. భాసన్తరేన వాతి అన్ధదమిళాదిభాసన్తరేన వా. పఞ్చన్నం భోజనానం నామం గహేత్త్వాతి పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరస్స నామం గహేత్త్వా. ఓదనేన నిమన్తేమీతి తుమ్హే భన్తే ఓదనేన నిమన్తేమి. ఆదిసద్దేన “ఆకజ్ఞథ ఓలోకేథ అధివాసేథ పటిమాసేథ, సత్తునా నిమన్తేమి, సత్తుం మే గణ్ణథ ఆకజ్ఞథ ఓలోకేథ అధివాసేథ పటిమాసేథా”తిఆదీనం (పాచి. అట్ట. ౨౧౭-౨౧౮) గహణం. ఏకతో వాతి ఏకత్త రితే వా నిసీన్నే వా భిక్షా దిస్సా “తుమ్హే, భన్తే, ఓదనేన నిమన్తేమి”తిఆదినా ఏవం

ఏకతో నిమన్తితా. నానాతో వా నిమన్తితాతి చత్తారి పరివేణాని వా విహారే వా గన్త్యా నానాతో వా నిమన్తితా. ఏకట్టానే రితేసుయేవ వా ఏకో పుత్తేన, ఏకో పితరాతి ఏవమ్మి నిమన్తితా నానాతోయేవ నిమన్తితా నామ హోన్తి. ఏకతో గణ్ణన్తితి అజ్ఞామజ్ఞాస్స ద్వాదసహత్థూపచారే రితా గణ్ణన్తి.

కస్మా పన నానాతో భుత్తేపి గణభోజనం హోతితి ఆహ “పటిగ్గహణమేవ హేత్థ పమాణ”న్తి. యది ఏవం అథ కస్మా పాళియం “గణభోజనం నామ యత్త చత్తారో భిక్షూ పశ్చాన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరేన భోజనేన నిమన్తితా భుజ్జన్తి, ఏతం గణభోజనం నామా”తి (పాచి. ౨౧౮) వుత్తం? తం పటిగ్గహణనియమనత్థమేవ . న హి అప్పటిగ్గహితకం భిక్షూ భుజ్జన్తితి “భుజ్జన్తి”తి పదం పటిగ్గహణనియమవచనం హోతి. ఏకతో వా నానాతో వా విజ్ఞాపేత్వాతి చత్తారో భిక్షూ ఏకతో రితా వా నిసిన్నా వా ఉపాసకం దిస్సా “అమ్మాకం చతున్నమ్మి భత్తం దేహి”తి వా పాటేక్కం పవిసిత్వా “మయ్యం భత్తం దేహి, మయ్యం భత్తం దేహి”తి వా ఏకతో వా నానాతో వా విజ్ఞాపేత్వా. తస్స దువిధస్సాపీతి యశ్చ నిమన్తనతో లద్ధం గణభోజనం, యశ్చ విజ్ఞాత్తితో లద్ధం, తస్స దువిధస్సాపి గణభోజనస్స. ఏవం పటిగ్గహణేతి ఏకతో పటిగ్గహణే.

పాదానమ్మి ఫలితత్తాతి (పాచి. అట్ట. ౨౧౭-౨౧౮) అన్తమసో పాదానమ్మి యథా మహాచమ్మస్స పరతో మంసం దిస్సతి, ఏవం ఫలితత్తా. న సక్కా పిణ్ణాయ చరితున్తి వాలికాయ వా సక్ఖరాయ వా పుట్టమత్తే దుక్ఖప్పత్తితో అన్తోగామే పిణ్ణాయ చరితుం న సక్కోతి. చీవరే కరియమానేతి సాటకశ్చ సుత్తశ్చ లభిత్వా చీవరే కరియమానే. యం కిశ్శి చీవరే కత్తబ్బకమ్మన్తి చీవరవిచారణభిన్దనమోఘసుత్తారోపనాది యం కిశ్శి చీవరే కత్తబ్బం కమ్మం, అన్తమసో సూచివేధనమ్మీతి అధిప్పాయో. “అద్ధయోజనమ్మీ”తిఆది అవకంసతో వుత్తం. యో పన దూరం గన్తుకామో, తత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి, గచ్ఛన్తో అద్ధయోజనబ్బన్తరే గావుతేపి భుజ్జేతుం లభతి, గతో పన ఏకదివసం. యదా నావం అభిరుహితుకామో వా హోతి ఆరుళ్లో వా ఓరుళ్లో వా, అయం నావాభిరుహనసమయో నామాతి ఆహ “నావాభిరుహనసమయేపి ఏసేవ నయో”తి. అయం పన విసేసో – అభిరుళ్లేన ఇచ్చితట్టానం గన్త్యాపి యావ న ఓరోహతి, తావ భుజ్జేతబ్బం. చత్తారో భిక్షూతి అన్తిమపరిచ్ఛేదో. యత్త పన సతం వా సహస్సం వా సన్నిపతితం, తత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి. తస్మా తాదీసే కాల్ “మహాసమయో”తి అధిట్టహేత్వా భుజ్జేతబ్బం. యో కోచి పబ్బజితోతి సహధమ్మికేసు వా తిత్తియేసు వా అజ్ఞాతరో.

యే చ ద్వే తయో ఏకతో గణ్ణన్తితి యేపి అకప్పీయనిమన్తనం సాదియిత్వా ద్వే వా తయో వా ఏకతో గణ్ణన్తి, తేనమ్మి అనాపత్తి. పణీతభోజనసూపోదనవిజ్ఞాత్తిహి పన ఆపత్తియేవాతి వదన్తి, ఉపపరిక్ఖేతబ్బం. నిచ్చభత్తాదీసూతి నిచ్చభత్తే సలాకభత్తే పక్ఖికే ఉపోసధికే పాటిపదికే. తత్త నిచ్చభత్తన్తి ధువభత్తం వుచ్చతి. “నిచ్చభత్తం గణ్ణథా”తి వదన్తి , బహూనమ్మి ఏకతో గణ్ణేతుం వట్టతి. సలాకభత్తాదీసుపి ఏసేవ నయో.

గణభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

గణభోజనే వుత్తనయేనేవాతి భిక్షుం ఉపసంక్కమిత్వా “తుమ్హే, భన్తే, ఓదనేన నిమన్తేమి, ఓదనం మే గణ్ణథా”తిఆదినా (పాచి. అట్ట. ౨౧౭-౨౧౮) నయేన యేన కేనచి వేవచనేన వా భాసన్తరేన వా పశ్చాన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరస్స నామం గహేత్వా నిమన్తేతీతి వుత్తేనేవ నయేన . నిమన్తితస్సాతి అకప్పీయనిమన్తనేన నిమన్తితస్స. అవికప్పేత్వాతి

సమ్ముఖాసమ్ముఖవసేన అవికప్పత్వా, అపరిచ్ఛజిత్వాతి అర్థో. అయన్తో భత్తవికప్పనా నామ సమ్ముఖాపరమ్ముఖాపి వట్టతి. తేనాహ “యో భిక్షు పశ్చాను సహధమ్మికేసూ”తిఆది.

అజ్ఞాత నిమన్తనభోజనవత్తుస్మిన్తి అజ్ఞాత పరమం నిమన్తితా హుత్వా అజ్ఞాస్మిం నిమన్తనే భుజ్జానవత్తుస్మిం. యది తివిధా అనుపజ్ఞాత్తి, అథ కస్మా పరివారే “చతస్సో అనుపజ్ఞాత్తియో”తి వుత్తన్తి ఆహ “పరివారే పనా”తిఆది. వికప్పనమ్మి గహేత్వాతి వికప్పనానుజాననమ్మి అనుపజ్ఞాత్తిసమానన్తి అనుపజ్ఞాత్తిభావేన గహేత్వా. ఏకసంసట్ఠానీతి ఏకస్మిం మిస్సితాని. ఇదం వుత్తం హోతి (పాచి. అట్ట. ౨౨౯) – ద్వే తీణి కులాని నిమన్తేత్వా ఏకస్మిం రానే నిసీదాపేత్వా ఇతో చితో చ ఆహరిత్వా భత్తం ఆకిరన్తి, సూపబ్యజ్జానం ఆకిరన్తి, ఏకమిస్సకం హోతి, ఏత్థ అనాపత్తితి. సచే పన మూలనిమన్తనం హేట్ఠా హోతి, పచ్చిమం పచ్చిమం ఉపరి, తం ఉపరితో పట్టాయ భుజ్జాన్తస్స ఆపత్తి. హత్థం పన అన్తో పవేసేత్వా పరమనిమన్తనతో ఏకమ్మి కబళం ఉద్ధరిత్వా భుత్తకాలతో పట్టాయ యథా తథా వా భుజ్జాన్తస్స అనాపత్తి. ద్వే తీణి నిమన్తనాని ఏకతో వా కత్వా భుజ్జాతీతి ద్వే తీణి నిమన్తనాని ఏకతో పక్ఖిపిత్వా మిస్సేత్వా ఏకం కత్వా భుజ్జాతీతి అర్థో. “సకలేన గామేన వా”తిఆదీసు సకలేన గామేన ఏకతో హుత్వా నిమన్తితస్సేవ యత్థ కత్తచి భుజ్జతో అనాపత్తి. పూగేపి ఏసేవ నయో. నిమన్తియమానో వా “భిక్షం గహేస్సామీ”తి వదతీతి “భత్తం గణ్ఠా”తి నిమన్తియమానో “న మయ్యం తవ భత్తేన అర్థో, భిక్షం గహేస్సామీ”తి భణతి. కిరియాకిరియన్తి ఏత్థ భోజనం కిరియం, అవికప్పనం అకిరియం.

పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. కాణమాతాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పహేణకత్థాయాతి పణ్ణాకారత్థాయ. పాథేయ్యత్థాయాతి మగ్గం గచ్ఛన్తానం అన్తరామగ్గత్థాయ. సత్తూతి బద్ధసత్తు, అబద్ధసత్తు చ. ద్వత్తిపత్తపూరే పటిగ్గహేత్వాతి ముఖవట్టియా హేట్టిమలేఖాయ సమం పూరే ద్వత్తిపత్తపూరే గహేత్వాతి అర్థో. ఇమస్స చత్తస్స హేట్ఠా వుత్తనయేనేవ పాకటత్తా తత్థ కత్తబ్బప్పకారమేవ దస్సేతుం “ఏత్థా”తిఆదిమాహ. సేసన్తి తతో ఏకపత్తతో అజ్ఞం పత్తం. సచే తయో పత్తపూరా గహితా ద్వే, సచే ద్వే గహితా, ఏకన్తి వుత్తం హోతి.

గమనే వా పటిప్పస్సద్ధేతి అన్తరామగ్గే ఉపద్దవం దిస్సా, అనత్తికతాయ వా “మయం ఇదాని న పేసిస్సామ న గమిస్సామా”తి ఏవం గమనే ఉపచ్చిన్నే దేన్తానన్తి అర్థో.

కాణమాతాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పఠమపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

భుత్తవాతి కతభత్తకిచ్చో. సాసపమత్తమ్మి అజ్ఞోహరితన్తి ఏవం పరిత్తమ్మి భోజనం సజ్ఞాదిత్వా వా అసజ్ఞాదిత్వా వా గలితం. పవారితోతి పటిక్ఖేపితో. యో హి భుజ్జన్తో పరివేసకేన ఉపనీతం భోజనం అనిచ్ఛన్తో పటిక్ఖిపతి, సో తేన పవారితో పటిక్ఖిపితో నామ హోతి. బ్యజ్జానం పన అనాదియిత్వా అత్థమత్తమేవ దస్సేతుం “కతప్పవారణో కతప్పటిక్ఖేపోతి అర్థో”తి వుత్తం. సోపి చ పటిక్ఖేపో యస్మా న పటిక్ఖేపమత్తేన, అథ ఖో పశ్చాద్ధగవసేన. తేనస్స పదభాజనే “అసనం పజ్ఞాయతీ”తిఆది (పాచి. ౨౩౯) వుత్తం.

భోజనం పజ్ఞాయతీతి పశ్చాన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం పత్యాదీసు దిస్సతి. తేనాహ “పవారణప్పహోనకం చే భోజన”నిఆది. సాలీతి (పాచి. అట్ట. ౨౩౮-౨౩౯) అన్నమనో నీవారం ఉపాదాయ సబ్బాపి సాలిజాతి. వీహీతి సబ్బాపి వీహిజాతి. యవగోధుమేసు భేదో నత్తి. కజ్జతి సేతరత్తకాళభేదా సబ్బాపి కజ్జజాతి. వరకోతి అన్నమనో వరకచోరకం ఉపాదాయ సబ్బాపి సేతవణ్ణా వరకజాతి. కుద్రూసకోతి కాళకోద్రవో చేవ సామాకాదిభేదా చ సబ్బాపి తిణధణ్ణజాతి.

నీవారవరకచోరకా చేత్త “ధణ్ణానులోమా”తి వదన్తి. యాగున్తి అమ్మిలయాగుఖీరయాగుఆదిభేదం యం కిణ్ఛో యాగుం. ఇమినావ పాయాసస్సాపి గహితత్తా “అమ్మిలపాయాసాదీసు అజ్ఞాతరం పచామాతి వా”తి న వుత్తం. పవారణం జనేతీతి అనతిరిత్తభోజనాపత్తినిబద్ధనం పటిక్ఖేపం సాధేతి. సచే పన ఓధి న పజ్ఞాయతి, యాగుసజ్గహం గచ్ఛతి, పవారణం న జనేతి. పున పవారణం జనేతి పునభావగమనతో పట్టాయ భోజనసజ్గహితత్తాతి అధిప్పాయో.

ఉదకకజ్జకఖీరాదీని ఆకిరిత్వాతి ఉదకజ్జోవ కజ్జకజ్జా ఖీరాదీని చ ఆకిరిత్వా తేహి సద్ధిం అమద్దిత్వా భత్తమిస్సక్ కత్వా. తేనాహ “యాగుం గణ్ణథా”తిఆది. సచే పన భత్తే ఉదకకజ్జకఖీరాదీని ఆకిరిత్వా మద్దిత్వా “యాగుం గణ్ణథా”తి దేన్తి, పవారణా న హోతి. యాగుయాపీతి ఏవం యాగుసజ్గహం గతాయ వా అజ్ఞాయ వా యాగుయాపి. సుద్ధరసకో, పన రసకయాగు వా న జనేతి.

పశ్చాన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరవసేన విప్పకతభోజనభావస్స ఉపచ్చిన్నత్తా “ద్వేపి ఖాదితాని హోన్తి...పే.... న పవారేతీ”తి వుత్తం. అకప్పియమంసం (పాచి. అట్ట. ౨౩౮-౨౩౯), అకప్పియభోజనజ్జా బుద్ధపటికుట్టం పటిక్ఖిపతో పవారణాయ అవత్తుతాయ న పవారణా హోతీతి ఆహ “యో పనా”తిఆది. యజ్ఞో భిక్షునో ఖాదితుం వట్టతి, తం ఏవ పటిక్ఖిపతో పవారణా హోతి. ఇదం పన జానన్తో అకప్పియత్తా పటిక్ఖిపతి. అజానన్తోపి పటిక్ఖిపితబ్బట్టానే రితమేవ పటిక్ఖిపతి నామ, తస్మా న పవారేతి. సచే పన అకప్పియమంసం ఖాదన్తో కప్పియమంసం వా భోజనం వా పటిక్ఖిపతి, పవారేతి. కస్మా? వత్తుతాయ. యజ్ఞో తేన పటిక్ఖిత్తం, తం పవారణాయ వత్తు. యం పన ఖాదతి, తం కిణ్ఛోపి పటిక్ఖిపితబ్బట్టానే రితం, ఖాదియమానం పన మంసభావం న జహతి, తస్మా పవారేతి. కో పన వాదో కప్పియమంసం ఖాదతో కప్పియమంసభోజనప్పటిక్ఖేపి. ఏస నయో అకప్పియభోజనం ఖాదతో కప్పియభోజనప్పటిక్ఖేపి.

భోజనే సతీతి పశ్చాసు భోజనేసు ఏకస్మిమ్మి భోజనే సతి. అజ్ఞం వుత్తలక్ఖణం భోజనన్తి పత్యాదిగతతో అజ్ఞం వుత్తలక్ఖణం పశ్చాసు భోజనేసు ఏకమ్మి భోజనం. “నిరపేక్ఖో హోతీ”తి ఏతస్సేవ వివరణం “యం పత్యాదీసూ”తిఆది. న కేవలం నిరపేక్ఖో వాతి ఆహ “అజ్ఞాత్ర వా”తిఆది. సో పటిక్ఖిపన్తోపి న పవారేతీతి తస్మిం చే అన్తరే అజ్ఞం భోజనం అభిహటం, తం సో పటిక్ఖిపన్తోపి న పవారేతి. కస్మా? విప్పకతభోజనభావస్స ఉపచ్చిన్నత్తా.

“ఉపనామేతీ”తి (పాచి. అట్ట. ౨౩౮-౨౩౯) ఇమినా కాయాభిహారం దస్సేతి. హత్థే వా ఆధారకే వాతి ఏత్థ వా-సద్ధో అవుత్తవికప్పణ్ణో, తేన “ఊరూసు వా”తి వికప్పేతి. దూరే నిసిన్నస్స దహరభిక్షుస్స పత్తం పేసేత్వా “ఇతో ఓదనం గణ్ణాహీ”తి వదతి, గణ్ణీత్వా పన గతో తుణ్ణీ తిట్టతి, తమ్మి పటిక్ఖిపతో ఏసేవ నయో. కస్మా? భిక్షుస్స దూరభావతో, దూతస్స చ అనభిహరణతో. సచే పన గహేత్వా ఆగతో భిక్షు “ఇమం భత్తం గణ్ణా”తి వదతి, తం పటిక్ఖిపతో పవారణా హోతి. ఏవం వుత్తేపీతి “భత్తం గణ్ణా”తి వుత్తేపి.

భత్తపచ్చిం గహీత్వా పరివిసంతస్సాతి ఏకేన హత్తేన భత్తపచ్చిం గహీత్వా ఏకేన హత్తేన కటచ్చుం గహీత్వా పరివిసంతస్స. అజ్ఞో “అహం ధారేస్సామీ”తి గహితమత్తకమేవ కరోతీతి అజ్ఞో ఆగత్వా “అహం పచ్చిం ధారేస్సామి, త్వం ఓదనం దేహీ”తి వత్వా గహితమత్తకమేవ కరోతి. అభిహటావ హోతీతి పరివేసకేనేవ అభిహటావ హోతి. ఇదాని అసతి తస్య దాతుకామాభిహారే గహణసమయేపి పటిక్కిపతో న హోతీతి దస్సేతుం “సచే పనా”తిఆది వుత్తం. ఉద్ధటేతి ఉద్ధటే భత్తే. కటచ్చుఅభిహారోయేవ హి తస్య అభిహారోతి అధిష్పాయో. అనంతరస్స దియ్యమానేతి అనంతరస్స భిక్షునో భత్తే దియ్యమానే. కాయవికారేనాతి “అజ్ఞలిం వా హత్థం వా మచ్చికబీజనిం వా చీవరకణ్ణం వా చాలేతి, భముకాయ వా ఆకారం కరోతి, కుద్ధో వా ఓలోకేతీ”తి (పాచి. అట్ట. ౨౩౮-౨౩౯) ఏవం వుత్తేన అజ్ఞలిచలనాదినా కాయవికారేన. “అలం మా దేహీ”తిఆదినా వచీవికారేనాతి “అల”న్తి వా “న గణ్ఠామీ”తి వా “మా ఆకిరా”తి వా “అపగచ్ఛా”తి వా ఏవం యేన కేనచి వచీవికారేన.

అభిహటే పన భత్తే పవారణాయ భీతో హత్తే అపనేత్వా పునప్పునం పత్తే ఓదనం ఆకిరంతం “ఆకిర ఆకిర, కోట్టేత్వా పూరేహీ”తి వదతో పవారణా న హోతి. ఏస నయో భత్తం అభిహరంతం భిక్షుం సల్లక్ఖేత్వా “కిం, ఆవుసో, ఇతోపి కిళ్ళీ గణ్ఠిస్ససి, దమ్మి తే కిళ్ళీ”తి వదతోపి.

“రసం పటిగ్గణ్ఠా”తి అప్పవారణాజనకస్స నామం గహీత్వా వుత్తత్తా “తం సుత్వా పటిక్కిపతో పవారణా నత్థీ”తి వుత్తం. మంసరసన్తి ఏత్థ పన న కేవలం మంసస్స రసం “మంసరస”మిచ్ఛేవ విజ్ఞాయతి, అథ ఖో మంసఞ్చ రసఞ్చ మంసరసన్తి ఏవం పవారణాజనకనామవసేనాపి. తస్మా తం పటిక్కిపతో పవారణావ హోతీతి ఆహ “మంసరసన్తి వుత్తే పన పటిక్కిపతో పవారణా హోతీ”తి. పరతో మచ్చమంసం బృజ్జానన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యస్మిం ఇరియాపథే పవారేతి, తం అవికోపేన్నేవ భుజ్జోతబ్బన్తి యో గచ్ఛన్తో (పాచి. అట్ట. ౨౩౮-౨౩౯) పవారేతి, తేన గచ్ఛన్తేనేవ భుజ్జోతబ్బం. కద్దమం వా ఉదకం వా పత్వా రితేన అతిరిత్తం కారేతబ్బం. సచే అన్తరా నదీ పూరా హోతి, నదీతీరే గుమ్మం అనుపరియాయన్నేన భుజ్జోతబ్బం. అథ నావా వా సేతు వా అత్థి, తం అభిరుహిత్వాపి చక్కమన్తేనేవ భుజ్జోతబ్బం, గమనం న ఉపచ్చిన్దితబ్బం. ఏస నయో ఇతరఇరియాపథేసుపి. తం తం ఇరియాపథం కోపేన్నేన అతిరిత్తం కారేతబ్బం. యో ఉక్కుటికోవ నిసీదిత్వా పవారేతి, తేన ఉక్కుటికేనేవ భుజ్జోతబ్బం. తస్య పన హేట్టా పలాలపీఠం వా కిళ్ళీ వా నిసీదనం దాతబ్బం. పీఠకే నిసీదిత్వా పవారితేన పన ఆసనం అచాలేత్వావ చతస్సో దిసా పరివత్తన్తేన భుజ్జోతుం లబ్బతి. మళ్ళో నిసీదిత్వా పవారితేన ఇతో వా ఏత్తో వా సంసరితుం న లబ్బతి. సచే పన సహ మళ్ళోన ఉక్కిపిత్వా అజ్ఞాత్ర నేన్తి, వట్టతి. నిపజ్జిత్వా పవారితేనాపి నిపన్నేనేవ భుజ్జోతబ్బం. పరివత్తన్తేన యేన పస్సేన నిపన్నో, తస్య రానం నాతిక్కమేతబ్బం.

అలమేతం సబ్బన్తి ఏతం సబ్బం అలం పరియత్తం, ఇదమ్మి తే అధికం, ఇతో అజ్ఞం న లచ్చసీతి అధిష్పాయో. యో అతిరిత్తం కరోతీతి యో “అలమేతం సబ్బ”న్తి అతిరిత్తం కరోతి. పటిపక్ఖనయేనాతి “కప్పియకతం, పటిగ్గహితకతం, ఉచ్చారితకతం, హత్థపాసే కతం, భుత్తావినా కతం, భుత్తావినా పవారితేన ఆసనా అవుట్టితేన కతం ‘అలమేతం సబ్బ’న్తి వుత్త”న్తి (పాచి. ౨౩౯) ఇమేహి సత్తహి వినయకమ్మాకారేహి యం అతిరిత్తం కప్పియం కతం, యఞ్చ గిలానాతిరిత్తం, తదుభయమ్మి అతిరిత్తన్తి ఏవం తస్సేవ పటిపక్ఖనయేన. ఏత్థ చ “అలమేతం సబ్బ”న్తి తిక్ఖత్తుం వత్తబ్బం, అయం కిర ఆచిణ్ణో. వినయధరా పన “సకిం ఏవ వత్తబ్బ”న్తి వదన్తి.

కస్మా తం నో పున కాతుం న లభతీతి ఆహ “యజ్ఞో”తిఆది. తథ యజ్ఞో అకతన్తి యేన పరమం కప్పియం కతం, తేన యం అకతం, తం కాతబ్బం. పరమభాజనే పన కాతుం న లబ్బతి. యేన చ అకతన్తి అజ్ఞోన భిక్షునా యేన పరమం న కతం, తేన చ కాతబ్బన్తి అత్తో. వుత్తన్తి సీహళట్టకథాసు వుత్తం. అజ్ఞాస్మిం పన భాజనేతి యస్మిం పన భాజనే పరమం కతం, తతో అజ్ఞాస్మిం పత్తే వా కుణ్డే వా పచ్చియం వా యత్త కత్తచి పురతో రపేత్వా ఓనామితభాజనే.

అజ్ఞాత్ర భుజ్జనవత్తుస్మిన్తి భుత్తావినా పవారితేన హుత్వా అజ్ఞాత్ర భుజ్జనవత్తుస్మిం. తికపాచిత్తియన్తి అనతిరిత్తే అనతిరిత్తసజ్ఞోవేమతికఅతిరిత్తసజ్ఞోనం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. అజ్ఞోహరతో చ దుక్కటన్తి అజ్ఞోహరతో అజ్ఞోహరే అజ్ఞోహరే దుక్కటం. సచే పన ఆమిససంసట్టాని హోన్తి, ఆహారణ్ణాయపి అనాహారణ్ణాయపి పటిగ్గహేత్వా అజ్ఞోహరన్తస్స పాచిత్తియమేవ. తేసం అనుజ్ఞాతపరిభోగవసేనాతి యామకాలికాదీనం అనుజ్ఞాతపరిభోగవసేన, యామకాలికం పిపాసాయ సతి పిపాసచ్ఛేదనత్తం, సత్తాహకాలికం యావజీవికఇచ్చ తేన తేన ఉపసమేతబ్బకే ఆబాధే సతి తస్స ఉపసమనత్తన్తి వుత్తం హోతి. ఇదమ్మి అజ్ఞోహరణతో కాయకమ్మం, వాచాయ “అతిరిత్తం కరోథ భన్తే”తి అకారాపనేన వచీకమ్మన్తి ఆహ “సముట్థానాదీని పరమకథినసదిసానేవా”తి. కిరియాకిరియన్తి ఏత్త పట్టిక్కిపేత్వా భుజ్జనం కిరియం. అతిరిత్తస్స అకరణం అకిరియన్తి వేదితబ్బం.

పరమపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. దుతియపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సుత్వా వాతి అజ్ఞోన వా తేనేవ వా ఆరోచితం సుత్వా. “భుత్తస్మిం పాచిత్తియ”న్తి (పాచి. ౨౪౩) వుత్తత్తా భోజనపరియోసానే పాచిత్తియ”న్తి వుత్తం.

దుతియపవారణాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. వికాలభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

వికాలేతి ఏత్త అరుణుగ్గమనతో పట్టాయ యావ మజ్జన్తికో, అయం బుద్ధాదీనం అరియానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణో భోజనస్స కాలో నామ. తదజ్ఞో వికాలో “విగతో కాలో”తి కత్వా. తేనాహ “విగతే కాలే”తిఆది. రితమజ్జన్తికోపి (పాచి. అట్ట. ౨౪౮-౨౪౯) కాలసంభవాం గచ్ఛతి. తతో పట్టాయ పన ఖాదితుం వా భుజ్జీతుం వా న సక్కా. సహసా పివితుం సక్కా భవేయ్య, కుక్కుచ్చకేన పన న కాతబ్బం. కాలపరిచ్ఛేదజాననత్తఇచ్చ కాలత్తమ్పా యోజేతబ్బో. కాలబ్బన్తరేవ భత్తకిచ్చం కాతబ్బం. “యం కిణ్ఛి...పే.... ఖాదనీయం వా”తి ఇమినా యం తావ సక్ఖలిమోదకాది పుబ్బణ్ణాపరణ్ణమయం, తత్త వత్తబ్బమేవ నత్థితి దస్సేతి. భోజనీయం నామ పిణ్ఛా భోజనాని.

సతి పచ్చయేతి పిపాసాదికారణే విజ్ఞమానే. రోమట్టకస్సాతి రోమట్టకస్స భిక్షునో అజ్ఞోహరిత్వా ఉగ్గిరిత్వా ముఖేవ రపితో బహి ముఖద్వారా వినిగ్గతో భోజనస్స మగ్గా బహి నిగ్గతో “రోమట్టో”తి పచ్చుచ్చతి. ఇథ పన అజ్ఞోహరిత్వా ఉగ్గిరిత్వా ముఖేవ రపితోతి అధిప్పేతో. తేనాహ “న చ, భిక్షవే”తిఆది. రపేత్వా రోమట్టకం సేసానం ఆగతం ఉగ్గారం ముఖే సన్ధారేత్వా గిలన్తానం ఆపత్తి. సచే పన అసన్ధారేన్తమేవ పరగలం గచ్ఛతి, వట్టతి.

వికాలభోజనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సన్నిధికారకసిక్తాపదవణ్ణనా

“కారో కరణం కిరియాతి అత్తతో ఏక”ని ఏతేన కారసద్దస్స భావత్థతం దస్సేతి. సమ్మా నిధానం రపనం సన్నిధి. “పటిగ్గహత్వా ఏకరత్తం వీతినామితస్సేతం నామ”ని ఇమినా పటిగ్గహత్వా ఏకరత్తం వీతినామితే ఇమస్స దుద్ధోతభావం దస్సేతి. కిఞ్చాపి యామకాలికం ఖాదనీయం, భోజనీయం వా న హోతి, “అనాపత్తి యామకాలికం యామే నిదహిత్యా భుజ్జాతీ”తిఆది వచనతో పన తత్థాపి యామాతిక్కమే సన్నిధిపచ్చయా పాచిత్తియేన భవితబ్బన్తి “యం కిఞ్చ యావకాలికం వా యామకాలికం వా”తి వుత్తం. ఇదాని దుద్ధోతభావమేవ విభావేతుం “యం అజ్ఞలియా”తిఆది వుత్తం. తత్థ యం అజ్ఞలియా ఘంసంతస్స లేఖా పఞ్ణాయతీతి యం పత్తం దోతం అజ్ఞలియా ఘంసంతస్స పత్తే అజ్ఞలిలేఖా పఞ్ణాయతి, సో పత్తో దుద్ధోతో హోతీతి అత్తో. తేలవణ్ణపత్తే పన అజ్ఞలిలేఖా పఞ్ణాయతి, సా అబ్బోహారికా. స్సేహోతి తేలం. సన్నిస్సతీతి యాగుయా ఉపరి సన్నిస్సతి. తాదిసే పత్తేపీతి పటిగ్గహణం అవిస్సజ్జిత్వా సయం వా అఞ్ఞోన వా భోజనం నీహరిత్వా న సమ్మా ధోతే పత్తేపి. పునదివసే భుజ్జంతస్స పాచిత్తియన్తి పత్తే లగ్గం అవిజహితప్పటిగ్గహణం హోతీతి దుతియదివసే భుజ్జంతస్స పాచిత్తియం. పరిచ్చత్తే పన పత్తే పునదివసే భుజ్జంతస్స అనాపత్తి.

యం పనాతి యం భోజనం పన. అపరిచ్చత్తమేవ హీతి అనపేక్షవిస్సజ్జనేన వా అనుపసమ్మన్నస్స నిరపేక్షదానేన వా అపరిచ్చత్తమేవ. కప్పీయ భోజనన్తి అంతమసో ఏకసిత్థమత్తమ్మి కప్పీయభోజనం. అకప్పీయేసూతి అకప్పీయమంసేసు. సేసేసూతి మనుస్సమంసతో అవసేసేసు హత్థిఅస్ససునఖఅహిసీహబ్బగ్గదీపిఅచ్చతరచ్చమంసేసు చేవ అప్పటివేక్షితే ఉద్దిస్సకతమంసే చ. పాళియం “సత్తాహకాలికం యావజీవికం ఆహారణ్ణాయ పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆదినా (పాచి. ౨౦౮) సన్నిహితేసు సత్తాహకాలికయావజీవికేసు పురేభత్తమ్మి ఆహారణ్ణాయ అఞ్ఞోహరణేపి దుక్కటస్స వుత్తత్తా యామకాలికేపి ఆహారణ్ణాయ అఞ్ఞోహరణేపి విసుం దుక్కటేనాపి భవితబ్బన్తి ఆహ “ఆహారణ్ణాయ అఞ్ఞోహరతో దుక్కటేన సద్ధిం పాచిత్తియ”న్తి. సబ్బవికప్పేసూతి “కప్పీయభోజనం భుజ్జంతస్సా”తిఆదినా వుత్తేసు సబ్బేసు వికప్పేసు అపరమ్మి పాచిత్తియం వడ్డతి. ఇదం వుత్తం హోతి (పాచి. అట్ట. ౨౦౩) – కప్పీయభోజనే ద్వే పాచిత్తియాని, మనుస్సమంసే థుల్లచ్చయేన సద్ధిం ద్వే పాచిత్తియాని, అవసేసేసు పన అకప్పీయమంసేసు దుక్కటేన సద్ధిం ద్వే పాచిత్తియాని. యామకాలికం సతి పచ్చయే సామిసేన ముఖేన అఞ్ఞోహరతో ద్వే పాచిత్తియాని, నిరామిసేన ఏకమేవ. ఆహారణ్ణాయ అఞ్ఞోహరతో వికప్పద్వయేపి దుక్కటేన సద్ధిన్తి.

అవసేసేసూతి యామకాలికాదితో అవసేసేసు. పాచిత్తియం వడ్డతియేవాతి అపరమ్మి పాచిత్తియం వడ్డతియేవ. ఇదం వుత్తం హోతి – సచే వికాలే అఞ్ఞోహరతి, పకతిభోజనే సన్నిధిపచ్చయా చ వికాలభోజనపచ్చయా చ ద్వే పాచిత్తియాని, అకప్పీయమంసేసు మనుస్సమంసే థుల్లచ్చయేన సద్ధిం ద్వే పాచిత్తియాని, అవసేసేసు దుక్కటేన సద్ధిం ద్వేతి.

బేలట్టసీసో నామ జటిలసహస్సస్స అబ్బంతరే ఏకో మహాథరో. తికపాచిత్తియన్తి సన్నిధికారకే సన్నిధికారకసజ్జావేమతికఅసన్నిధికారకసజ్జానం వసేన తీణి పాచిత్తియాని. సంసట్ఠానీతి సంసత్థరసాని. సమ్మిన్నరసం సన్ధాయేవ హి “తదహుపటిగ్గహితం కాలే కప్పతీ”తిఆది వుత్తం. తేనాహ “తస్మా”తిఆది. ఏత్థ చ అసమ్మిన్నరసన్తి

అమిస్సితరసం. ఇదశ్చ సీతలపాయాసాదినా సహ లద్ధం సప్తిపిణ్డాదికం సన్ధాయ వుత్తం. “సుధోతం వా”తి ఇదం పన పిణ్డపాతేన సద్ధం లద్ధం తక్కిలజాతిఫలాదిం, యాగుఆదీసు పక్తిపిత్వా దిన్నసిగ్గీవేరాదికశ్చ సన్ధాయ వుత్తం.

తేనాతి సత్తాహకాలికేన. తదహు పటిగ్గహితం అస్సాతి తదహుపటిగ్గహితం, తేన తదహుపటిగ్గహితేన. ఏస నయో “ద్వీహపటిగ్గహితేనా”తిఆదీసుపి. తస్మాతి యస్మా పురేభత్తం పటిగ్గహితమ్పి వట్టతి, తస్మా. పటిగ్గహితం సత్తాహం కప్పతీతి వుత్తన్తి “సత్తాహకాలికేన, భిక్షవే, యావజీవికం పటిగ్గహితం సత్తాహం కప్పతి, సత్తాహాతిక్కన్తే న కప్పతీ”తి (మహావ. 30౦౫) భేసజ్జక్షన్తకే వుత్తం. కిశ్చాపి ముఖే ఏకరత్తం న వుత్తం, తథాపి ముఖే పక్తిత్తమేవ యస్మా సన్నిధి నామ హోతి, తస్మా “ముఖసన్నిధీ”తి వుత్తం.

చతస్సో కప్పియభూమియోతి ఉస్సావనన్తికా, గోనిసాదికా, గహపతి, సమ్ముతీతి చతస్సో కప్పియకుటియో. తత్త ఉస్సావనన్తికా (మహావ. అట్ట. ౨౯౫) నామ గేహ కరియమానే సమ్మరివారేత్వా రితేహి “కప్పియకుటిం కరోమ, కప్పియకుటిం కరోమా”తి వా “కప్పియకుటి కప్పియకుటి”తి వా వదన్తేహి రపితపరమిట్టకథమ్బాదికా సజ్జస్స వా ఏకస్స భిక్షునో వా కుటి. యో పన ఆరామో యేభుయ్యేన వా అపరిక్షితో హోతి, సకలోపి వా , సో “గోనిసాదీ”తి వుచ్చతి. గహపతీతి యా రపేత్వా భిక్షుం సేసేహి “కప్పియకుటిం దేమా”తి దిన్నా, తేసం వా సన్తకా. సమ్ముతి నామ కమ్మవాచాయ సావేత్వా కతా. కథం పనేతాసం వినిచ్చయో జానితబ్బోతి ఆహ “తాసం వినిచ్చయో సమన్తపాసాదికాయం వుత్తో”తి.

సన్నిధికారకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పణీతభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“పణీతభోజనానీ”తి ఇదం మజ్జే పదలోపం కత్వా నిద్దిట్టన్తి ఆహ “పణీతసంసట్ఠానీ”తిఆది. సబ్బోపి “ఓదకో”తి వుత్తలక్ఖణో మచ్చోతి “మచ్చో నామ ఓదకో వుచ్చతీ”తి (పాచి. ౨౬౦) ఏవం విభగ్గే వుత్తలక్ఖణో, సబ్బోపి మచ్చో ఏవ. యో కోచి ఉదకే జాతో మచ్చో నామాతి వుత్తం హోతి. మహానామసిక్ఖాపదేనాతి -

“అగిలానేన భిక్షునా చతుమాసపచ్చయపవారణా సాదితబ్బా అజ్ఞాత్ర పునపవారణాయ అజ్ఞాత్ర నిచ్చపవారణాయ. తతో చే ఉత్తరి సాదియేయ్య, పాచిత్తియ”న్తి -

ఇమినా సిక్ఖాపదేన (పాచి. 3౦౬). ఏత్త హి సజ్జవసేన గిలానపచ్చయపవారణాయ పవారిత్తట్ఠానే సచే తత్త రత్తిహి వా భేసజ్జేహి వా పరిచ్చేదో కతో హోతి “ఏత్తికాయేవ రత్తియో, ఏత్తకాని వా భేసజ్జాని విజ్ఞాపేత్తట్ఠానీ”తి, తతో రత్తిపరియన్తతో వా భేసజ్జపరియన్తతో వా ఉత్తరి నభేసజ్జకరణీయేన వా భేసజ్జం, అజ్ఞాభేసజ్జకరణీయేన వా అజ్ఞాం భేసజ్జం విజ్ఞాపేన్తస్స పాచిత్తియం వుత్తం. తస్మా అగిలానో గిలానసజ్జోపి హుత్వా పశ్చా భేసజ్జాని విజ్ఞాపేన్తో నభేసజ్జకరణీయేన భేసజ్జం విజ్ఞాపేన్తో నామ హోతీతి “మహానామసిక్ఖాపదేన కారేతబ్బో”తి వుత్తం.

యో పన నభేసజ్జత్థాయ విజ్ఞాపేతి, అథ ఖో కేవలం అత్తనో భుజ్జనత్థాయ, సో సూపోదనవిజ్ఞాత్తియాయేవ కారేతబ్బో. వుత్తజ్ఞోతం సమన్తపాసాదికాయం “సుద్ధాని సప్పిఆదీని విజ్ఞాపేత్వా భుజ్జన్తో పాచిత్తియం నాపజ్జతి , సేఖియేసు సూపోదనవిజ్ఞాత్తిదుక్కటం ఆపజ్జతీ”తి (పాచి. అట్ట. ౨౫౯). సూపోదనవిజ్ఞాత్తియా కారేతబ్బోతి “న సూపం వా ఓదనం వా

అగిలానో"తిఆదినా (పాచి. ౬౧౩) సిక్ష్వాపదేన కారేతబ్ధో, దుక్కుటేన కారేతబ్ధోతి వుత్తం హోతి. ఇమినాతి ఇమినా పణీతభోజనసిక్ష్వాపదేన.

“సప్విభత్తం దేహీ”తి వుత్తే కిం హోతీతి ఆహ “సప్విభత్తం ‘దేహీ’తి వుత్తే పనా”తిఆది. సూపోదనవిజ్ఞాత్రియా దుక్కుటమేవ హోతీతి సమ్బద్ధో. కస్మాతి ఆహ “యస్మా”తిఆది. అథ యథా “పణీతభోజనానీ”తి, ఏవం “సప్విభత్త”ని ఇదమ్పి కస్మా న విజ్ఞాయతీతి చే? అనేకన్తికత్తా. తథా హి “పణీతభోజనానీ”తి వుత్తే “పణీతసంసత్తాని భోజనాని పణీతభోజనానీ”తి అయమత్తో ఏకస్తతో పజ్ఞాయతి, “సప్విభత్త”ని వుత్తే పన “సప్విమయం భత్తం సప్విభత్త”నిపి విజ్ఞాయమానత్తా ‘సప్విసంసత్తం భత్తం సప్విభత్త’ని అయమత్తో న ఏకస్తతో పజ్ఞాయతి. ఏస నయో “నవనీతభత్తం దేహీ”తిఆదీసుపి.

పురిమనయేనేవాతి “భత్తం దత్వా సప్పిం కత్వా భుజ్జా”తి పురిమేనేవ నయేన. సచే పన “సప్పినా”తి వుత్తే కేవలం సేసేసు నవనీతాదీసు అజ్ఞాతరేన దేతి, విసజ్కేతమేవ హోతి. అనాపత్తితి విసజ్కేతత్తా సబ్బాహియేవ ఆపత్తిహి అనాపత్తి. “కిజ్ఞాపి అనాపత్తి, అత్తనో పన పయోగేన నిబ్బత్తత్తా న భుజ్జేతబ్బ”ని వదన్తి. కప్పియసప్పినాతి కప్పియమంససప్పినా. ఏస నయో అకప్పియసప్పినాతి ఏత్థాపి. కప్పియాకప్పియతా హి మంసానంయేవ, న సప్పిఆదీనం. రపేత్వా ఏకం మనుస్సవసాతేలం సబ్బేసం ఖీరదధిసప్పినవనీతవసాతేలేసు అకప్పియం నామ నత్తి.

పరిభోగేపి దుక్కుటమేవ ఇథ అనధిప్పేతత్తాతి అధిప్పాయో. సచే అసతి అకప్పియసప్పిమ్హి పురిమనయేనేవ అకప్పియనవనీతాదీని దేతి “సప్పిం కత్వా భుజ్జా”తి, అకప్పియసప్పినావ దిన్నం హోతి. యథా చ “కప్పియసప్పినా దేహీ”తి వుత్తే అకప్పియసప్పినా దేతి, విసజ్కేతం, ఏవం “అకప్పియసప్పినా”తి వుత్తే కప్పియసప్పినా దేతీ”తి ఏత్థాపి పటిపాటియా ఏకమేకం విత్థారేత్వా వుచ్చమానేపి అయమేవత్తో వత్తబ్ధో సియా, సో చ సజ్ఞేపిసేపి సక్కా విజ్ఞాతున్తి విత్థారనయం హిత్వా ఇమినావ నయేన సబ్బపదేసు వినిచ్చయో వేదితబ్ధోతి వుత్తం. అయజ్ఞోత్థ సజ్ఞేపత్తో - యేన యేన విజ్ఞాత్రి హోతి, తస్మిం వా తస్స మూలే వా లద్ధే తం తం లద్ధమేవ హోతి. సచే పన అజ్ఞం పాళియా ఆగతం వా అనాగతం వా దేతి, విసజ్కేతన్తి. నానాట్థానే వాతి తస్మింయేవ ఘరే సప్పిం, ఇతరస్మిం నవనీతన్తిఆదినా నానాట్థానే వా.

పణీతభోజనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దన్తపోనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

కాయేనాతి హత్థాదీసు యేన కేనచి సరీరావయవేన, అన్తమసో పాదజ్ఞలియాపి గణ్ణన్తో కాయేన గణ్ణాతి నామాతి వేదితబ్ధో. దానేపి ఏసేవ నయో. కాయప్పటిబద్ధేనాతి పత్తాదీసు యేన కేనచి సరీరసమ్బద్ధేన ఉపకరణేన. దానేపి ఏసేవ నయో. కటచ్చుఆదీసు యేన కేనచి ఉపకరణేన దిన్నం కాయప్పటిబద్ధేన దిన్నంయేవ హోతి. అజ్ఞాతరేనాతి కాయేన వా కాయప్పటిబద్ధేన వా నిస్సగ్గియేన వాతి అత్తో. తత్త నిస్సగ్గియేనాతి (పాచి. అట్ట. ౨౬౫) కాయతో చ కాయప్పటిబద్ధతో చ మోచేత్వా హత్తపాసే రితస్స కాయే వా కాయప్పటిబద్ధే వా పాతియమానజ్ఞో నిస్సగ్గియేన పయోగేన దిన్నం నామ హోతి. తస్మాతి పటిగ్గహితకస్స. వుత్తవిపల్లాసవసేనాతి వుత్తస్స పటిపక్ఖవసేన. ఇదం వుత్తం హోతి - యం

కాయకాయప్పటిబద్ధనిస్సగ్గియానం అజ్ఞాతరేన దియ్యమానే కాయేన వా కాయప్పటిబద్ధేన వా గణ్ణాతి, ఏతం పటిగ్గహితం నామాతి.

సంహరిమేనాతి ధామమజ్ఞిమేన పురిసేన సంహరిమేన, ఇమినా అసంహరిమే ఫలకే వా పాసాణే వా పటిగ్గహణం న రుహతీతి దస్సేతి. ధారేతుం సమత్తేనాతి సన్ధారేతుం యోగేన, ఇమినా సుఖమేసు తిన్తిణికాదిపణ్ణేసు పటిగ్గహణం న రుహతీతి దస్సేతి. అతత్తజాతకరుక్ఖపణ్ణేనాతి జాతట్టానతో చుతేన పదుమినిపణ్ణాదినా, ఇమినా పన మహంతేపి తత్తజాతకే పదుమినిపణ్ణే వా కింసుకపణ్ణాదిమ్మి వా పటిగ్గహేతుం న వట్టతి. న హి తం కాయప్పటిబద్ధసజ్ఞం గచ్ఛతీతి దస్సేతి. యథా చ తత్తజాతకే, ఏవం ఖాణుకే బద్ధిత్వా రపితమహ్నాదిమ్మిపి. నను పటిబద్ధప్పటిబద్ధేనాపి పత్తాధారాదినా పటిగ్గణ్ణంతస్స పటిగ్గహణం రుహతి, అథ కస్మా కాయకాయప్పటిబద్ధేహియేవ పటిగ్గహణం ఇథ వుత్తం, న పటిబద్ధప్పటిబద్ధేనాపీతి ఆహ “పటిబద్ధప్పటిబద్ధం నామ ఇథ నత్థీ”తి. కేచి పన “ఆధారకేన పటిగ్గహణం కాయప్పటిబద్ధప్పటిబద్ధేన పటిగ్గహణం నామ హోతి, తస్మా న వట్టతీ”తి వదన్తి, తం వచనమత్తమేవ. అత్థతో పన సబ్బమ్మి తం కాయప్పటిబద్ధమేవ హోతీతి దస్సేతి.

అకల్లకోతి గిలానో. ముఖేన పటిగ్గణ్ణాతీతి సహత్తేన గహేత్వా పరిభుజ్జీతుం అసక్కోన్తో ముఖేన పటిగ్గణ్ణాతి. అభిహటభాజనతో పతితరజమ్మి వట్టతి అభిహటత్తాతి అధిప్పాహో.

తస్మిం రత్వాతి తాదిసే హత్థపాసే రత్వా. యన్తి యం భారం. మజ్ఞిమో పురిసోతి ధామమజ్ఞిమపురిసో. వినయే పణ్ణత్తం దుక్కటం వినయదుక్కటం. తం అనుపసమ్మన్నస్స దత్వాతి పిణ్ణాయ చరిత్వా విహారం వా ఆసనసాలం వా గన్త్యా తం భిక్షం అనుపసమ్మన్నస్స దత్వా, ఇదహ్న పుబ్బాభోగస్స అనురూపవసేన వుత్తం. యస్మా పన తం “అనుపసమ్మన్నస్స దస్సామీ”తి చిత్తుప్పాదమత్తేన తంసంతకం నామ న హోతి, తస్మా వినాపి తస్స దానాదిం పటిగ్గహేత్వా పరిభుజ్జీతుం వట్టతి.

అస్సుఖేసజ్ఞాణికాదీసూతి ఏత్థ అస్సు నామ అక్ఖిజలం. ఖేలో నామ లాలా. సిజ్ఞాణికాతి అన్తోసేసతో పూతిసేమ్మభావం ఆపన్నం మత్థలుగ్గం గలిత్వా తాలుమత్థకవివరేన ఓతరిత్వా నాసాపుటే పూరేత్వా రితం వుచ్చతి, ఆదిసద్దేన ముత్తకరీససేమ్మదంతమలఅక్ఖిగూఢకణ్ణగూఢకానం, సరీరే ఉట్టితలోణస్స చ గహణం. తానతోతి అక్ఖికూపాదితో. అన్తరా చే గణ్ణాతి, కిం హోతీతి ఆహ “ఉగ్గహితకం నామ హోతీ”తి, దుట్టు గహితకం నామ హోతీతి అత్తో. ఫలినిన్తి ఫలవంతం. తత్తజాతకఫలినిసాఖాయ వాతి తస్మిం రుక్ఖే జాతాయ ఫలినిసాఖాయ వా. దురుపచిణ్ణదుక్కటన్తి “న కత్తబ్బ”న్తి వారితస్స కత్తా దుట్టు ఆచిణ్ణం చరితన్తి దురుపచిణ్ణం, తస్మిం దుక్కటం దురుపచిణ్ణదుక్కటహ్న ఆపజ్జతీతి అత్తో.

ఆహరీయతీతి ఆహరో, అజ్ఞోహరితబ్బం యం కిఱ్ఱో, ఇథ పన చత్తారి కాలికాని అధిప్పేతానీతి ఆహ “యం కిఱ్ఱో”తిఆది. తత్థ అరుణగ్గమనతో యావ రితమజ్ఞస్థాికా భుజ్జీతబ్బతో యావ కాలో అస్సాతి యావకాలికం. అరుణగ్గమనతో యావ యామావసానా పిపాసాయ సతి పిపాసచ్చేదనత్తం పాతబ్బతో యామో కాలో అస్సాతి యామకాలికం. యావ సత్తాహం నిదహేత్వా పరిభుజ్జీతబ్బతో సత్తాహం కాలో అస్సాతి సత్తాహకాలికం. యావజీవమ్మి పరిహరిత్వా పరిభుజ్జీతబ్బతో యావ జీవం ఏతస్సాతి యావజీవికం. తేనాహ “తత్థా”తిఆది.

వనమూలపత్తపుప్పఫలాదీతి ఏత్థ తావ మూలం నామ మూలకఖారకచచ్చతమ్మకాదీనం తేసు తేసు జనపదేసు పకతిఆహారవసేన మనుస్సానం ఖాదనీయత్థహ్వేవ భోజనీయత్థహ్వే ఫరణకం సూపేయ్యపణ్ణమూలం. పత్తం నామ మూలకఖారకచచ్చతమ్మకాదీనం తాదిసంయేవ పత్తం. పుప్పం నామ మూలకఖారకాదీనం తాదిసంయేవ పుప్పం. ఫలం

నామ పనసలబుజాదీనం తేసు తేసు జనపదేసు పకతిఆహారవసేన మనుస్సానం ఖాదనీయత్తజ్జోవ భోజనీయత్తజ్జ
ఫరణకం ఫలం. ఆదిసద్దేన కన్దమూలాదీనం గహణం.

అమ్మపానన్తి (మహావ. అట్ట. ౩౦౦) ఆమేహి వా పక్కేహి వా అమ్మేహి కతపానం. తత్త ఆమేహి కరోన్నేన
అమ్మతరుణాదీని భిన్దిత్వా ఉదకే పక్తిపిత్వా ఆతపే ఆదిచ్చపాకేన పచిత్వా పరిస్సావేత్వా తదహుపటిగ్గహితేహి
మధుసక్కరకప్పురాదీహి యోజేత్వా కాతబ్బం. ఏవం కతం పురేభత్తమేవ కప్పతి. అనుపసమ్మన్నేన కతం లభిత్వా పన
పురేభత్తం పటిగ్గహితం పురేభత్తం సామిసపరిభోగేనాపి వట్టతి, పచ్చాభత్తం నిరామిసపరిభోగేన యావ అరుణుగ్గమనా వట్టతి.
ఏస నయో సబ్బపాసేసు.

తేసు పన జమ్మపానన్తి జమ్మఫలేహి కతపానం. చోచపానన్తి అట్టికేహి కదలిఫలేహి కతపానం. మోచపానన్తి
అనట్టికేహి కదలిఫలేహి కతపానం. మధుకపానన్తి మధుకానం జాతిరసేన కతపానం. తం పన ఉదకసమ్మిన్నం వట్టతి,
సుద్ధం న వట్టతి. ముద్దికాపానన్తి ముద్దికా ఉదకే మద్దిత్వా అమ్మపానం వియ కతపానం . సాలూకపానన్తి
రత్తుప్పలనీలుప్పలాదీనం సాలూకే మద్దిత్వా కతపానం. ఫారుసకపానన్తి ఫారుసకేహి అమ్మపానం వియ కతపానం.
ఇమినావ నయేన వేత్తపానాదీని వేదితబ్బాని. ఏతాని చ పన సబ్బాని పానాని అగ్గిపాకాని న వట్టన్తి. తేనాహ
“సీతోదకేనా”తిఆది. అవసేసుపి అనుజ్ఞాతఫలపత్తపుప్పరసేసుతి ధజ్జఫలపక్కసాకమధుకపుప్పరసతో అవసేసు
“అనుజానామి, భిక్ఖవే, సబ్బం ఫలరసం రపేత్వా ధజ్జఫలరస”న్తిఆదినా (మహావ. ౩౦౦) అనుజ్ఞాతకేసు
ఫలపత్తపుప్పరసేసుపి.

ఖాదనీయత్తన్తి ఖాదనీయేన కత్తబ్బకిచ్చం. నేవ ఫరతీతి న నిప్పాదేతి. అనాహరేపి ఉదకే ఆహారసజ్ఞాయాతి “ఆహారం
ఆహరేయ్యా”తి పదస్స పదభాజనే (పాచి. ౨౬౫) పుత్తమత్తం సమ్మా అసల్లక్ఖేత్వా “ఆహరీయతీతి ఆహరో”తి అనాహరేపి
ఉదకే ఆహారసజ్ఞాయ కుక్కుచ్చాయన్తానం. దన్తపోసే చ “ముఖద్వారం ఆహటం ఇద”న్తి సజ్ఞాయాతి ముఖద్వారం
అనాహటమ్మి దన్తపోసం “ముఖద్వారం ఆహటం ఇదం దన్తపోస”న్తి విపల్లత్తసజ్ఞాయ కుక్కుచ్చాయన్తానం. యథాసుఖం
పాతున్తి పటిగ్గహేత్వా వా అప్పటిగ్గహేత్వా వా యథాకామం పాతుం. దన్తపోసపరిభోగేనాతి దన్తకట్టపరిభోగేన,
దన్తథోవనాదినాతి అత్థో, ఇమినా తస్స పన రసం గిలితుం న వట్టతీతి దస్సేతి.

చత్తారి మహావికటానీతి గూఢం, ముత్తం, ఛారికా, మత్తికా (మహావ. ౨౬౮) చ “ఆసయాదివసేన విరూపాని జాతానీ”తి
కత్వా వికటానీతి వా అపకతిభోజనత్తా వికటాని “విరూపాని జాతానీ”తి వా అత్థో. సతి పచ్చయేతి కారణే సతి, సప్పదట్టేతి
అత్థో. ధూమాదిఅబ్బోహారికాభావోతి ధూమపుప్పగన్దదన్తఖయాదిఅబ్బోహారికాభావో.

దన్తపోససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

భోజనవగ్గో చతుత్థో.

౫. అచేలకవగ్గో

౧. అచేలకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అచేలకస్సాతి యస్స కస్సచి పబ్బజ్జాసమాపన్నస్స నగ్గస్స. పరిబ్బాజకస్సాతి రపేత్వా భిక్కుణ్ణ సామణేరణ్ణ అవసేసస్స యస్స కస్సచి పబ్బజ్జాసమాపన్నస్స. పరిబ్బాజికాయాతి రపేత్వా భిక్కునిం, సిక్ఖమానం, సామణేరిణ్ణ అవసేసాయ యాయ కాయచి పబ్బజ్జాసమాపన్నాయ. ఏతే చ సబ్బే అజ్ఞాతిత్థియా వేదితబ్బా. తేనాహ “ఏతేసం అచేలకాదీనం అజ్ఞాతిత్థియాన”న్తి.

తేసన్తి అజ్ఞాతిత్థియానం. భాజనం నిక్ఖేపిత్వాతి ఆమిసభరితం భాజనం నిక్ఖేపిత్వా. బాహిరాల్పన్తి తేలాదిం.

అచేలకాదయో యస్మా, తిత్థియావ మతా ఇధ;
తస్మా తిత్థియనామేన, తికచ్ఛేదో కతో తయో.

అతిత్థియస్స నగ్గస్స, తథా తిత్థియలిజ్ఞినో;
గహటస్సాపి భిక్కుస్స, కప్పతీతి వినిచ్చయో.

అతిత్థియస్స చిత్తేన, తిత్థియస్స చ లిజ్ఞినో;
సోతాపన్నాదినో దాతుం, కప్పతీతీధ నో మతి.

అచేలకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉయ్యోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

గామం వా నిగమం వాతి ఏత్త నగరమ్పి గామగ్గహణేవ గహితన్తి దట్టబ్బం. పవసిస్సామాతి ఏత్త గహేత్వా “గన్త్వా”తి పారసేసో, అసమన్నాహరో వా తస్సా ఇత్థియా తస్మిం గామే సన్నిహితభావం అజానన్తో వా “ఏహావుసో, గామం వా నిగమం వా పిణ్డాయ పవసిస్సామా”తి భిక్కుం గహేత్వా గన్త్వాతి అత్తో. యం కిణ్ఛి ఆమిసన్తి యాగుఆదికం యం కిణ్ఛి ఆమిసం. ఉయ్యోజేయ్యాతి అత్తనో కీళానురూపం ఇత్థిం దిస్సా ఉయ్యోజేయ్య పహిణేయ్య. తేనాహ “మాతుగామేన సద్ధి”న్తిఆది. ఆదిసద్ధేన వుత్తావసేసం కాయవచీద్వారవీతిక్కుమం సజ్జణ్ణాతి. “గచ్ఛా”తిఆదీని వత్వాతి “గచ్ఛావుసో, న మే తయా సద్ధిం కథా వా నిసజ్ఞా వా ఫాసు హోతి, ఏకకస్స మే కథా వా నిసజ్ఞా వా ఫాసు హోతి”తి (పాచి. ౨౭౦) వత్వా. ఏతం అనాచారమేవాతి ఏతం యథావుత్తం హసనాదిఅనాచారమేవ. న అజ్ఞం పతిరూపం కారణన్తి రపేత్వా వుత్తప్పకారం అనాచారం ఉభిన్నం ఏకతో న యాపనాదిం అజ్ఞం పతిరూపకారణం పచ్చయం కరిత్వా న హోతీతి అత్తో. అస్సాతి ఉయ్యోజకస్స. సోతి యో ఉయ్యోజితో, సో.

అనుపసమ్మన్నేతి సామణేరే. సోవ ఇధ అనుపసమ్మన్నేతి అధిప్పేతోతి వదన్తి. ఉభిన్నమ్మీతి ఉపసమ్మన్నస్స వా అనుపసమ్మన్నస్స వాతి ద్వన్నమ్పి. కలిసాసనారోపనేతి (పాచి. అట్ట. ౨౭౭) కలీతి కోధో, తస్స సాసనం ఆణం కలిసాసనం, తస్సారోపనేతి అత్తో, “అప్పేవ నామ ఇమినాపి ఉట్టాహ్లో పక్కమేయ్యా”తి కోధవసేన రాసనిసజ్జాదీసు దోసం దస్సేత్వా “పస్సథ భో ఇమస్స రానం నిసజ్ఞం ఆలోకితం విలోకితం, ఖాణు వియ తిట్ఠతి, సునఖో వియ నిసీదతి, మక్కటో వియ ఇతో చిత్తో చ విలోకేతీ”తి ఏవం అమనాపవచనస్స భణనేతి వుత్తం హోతి. సుద్ధచిత్తేన పనేవం భణనే దోసో నత్తి. ఏవమాదీహీతి ఏత్త ఆదిసద్ధేన “మహగ్గం భణ్ణం పస్సిత్వా లోభధమ్మం ఉప్పాదేస్సతీ”తి ఉయ్యోజేతి, “మాతుగామం పస్సిత్వా అనభిరతిం

ఉప్పాదేస్సతీ"తి ఉయ్యోజేతి, "గిలానస్స వా ఓహియ్యకస్స వా విహారపాలస్స వా యాగుం వా భత్తం వా ఖాదనీయం వా నీహరా"తి ఉయ్యోజేతి, "న అనాచారం ఆచరితుకామో సతి కరణీయే ఉయ్యోజేతి"తి (పాచి. ౨౭౮) ఏతేసం గహణం.

ఉయ్యోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

"సభోజనే"తి బాహిరత్థసమానోయం, ఉభసద్దే ఉకారస్స చ లోపోతి ఆహ "సహ ఉభోహి జనేహి"తిఆది. తత్త ఉభోహి జనేహితి జాయా చ పతి చాతి ఉభోహి జనేహి. భుజ్జోతబ్బన్తి వా భోజనం, ఇట్టి చ పురిసో చ, తేన సహ వత్తతీతి సభోజనన్తి ఆహ "అథ వా"తిఆది. రాగపరియుట్టితస్సాతి మేఘనాధిప్పాయస్స. సయనిఘరన్తి సయనీయఘరం, వాసగేహన్తి అత్తో. మహల్లకస్సాతి మహల్లకస్స సయనిఘరస్స. పిట్టసజ్ఞాటతోతి ద్వారబాహతో ఖుద్దకస్స వాతి యథా తథా వా కతస్స ఖుద్దకస్స సయనిఘరస్స. వేమజ్ఞం అతిక్కమిత్వా నిసీదేయ్యాతి పిట్టివంసం అతిక్కమిత్వా నిసీదేయ్య. ఖుద్దకం (సారత్త. టీ. పాచిత్తియ ౩.౨౮౦) నామ సయనిఘరం విత్థారతో పశ్చాత్తపమాణం హోతి, తస్స చ మజ్జిమట్ఠానం పిట్టసజ్ఞాటతో అడ్డతేయ్యహత్తపమాణమేవ హోతి, తస్మా తాదిసే సయనిఘరే పిట్టసజ్ఞాటతో హత్తపాసం విజహిత్వా నిసిన్నో పిట్టివంసం అతిక్కమిత్వా నిసిన్నో నామ హోతి. ఏవం నిసిన్నో చ వేమజ్ఞం అతిక్కమిత్వా నిసిన్నో నామ హోతి. తేన వుత్తం పాళియం "పిట్టివంసం అతిక్కమిత్వా నిసీదతీ"తి (పాచి. ౨౮౧). సచిత్తకళ్ళోత్త అనుపవిసిత్వా నిసీదనచిత్తేన దట్టబ్బం.

సభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౫. రహోపటిచ్చన్నరహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

చతుత్తపశ్చామసిక్ఖాపదే యం వత్తబ్బం సియా, తం సబ్బం అనియతద్వయే వుత్తమేవాతి ఆహ "సేసో కథానయో అనియతద్వయే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో"తి.

రహోపటిచ్చన్నరహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చారిత్రసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అన్తోఉపచారసీమాయ దస్సనూపచారే భిక్ఖం దిస్సాతి యత్త రితస్స కులాని పయిరుపాసనచిత్తం ఉప్పన్నం, తతో పట్టాయ గచ్చన్తో అన్తోఉపచారసీమాయ దస్సనూపచారే భిక్ఖం పస్సే వా అభిముఖే వా దిస్సా. పకతివచనేనాతి యం ద్వాదసహత్థబ్బన్తరే రితేన సోతుం సక్కా, తాదిసేన వచనేన, ఇతో చిత్తో చ పరియేసిత్వా ఆరోచనకిచ్చం పన నత్తి. యో హి ఏవం పరియేసితబ్బో, సో అసన్తోయేవ. తేనాహ "తాదిస"న్తిఆది. అనాపుచ్చిత్వాతి అనారోచేత్వా.

అన్తరారామభిక్ఖనుపస్సయతిత్థియసేయ్యపటిక్కమనభత్తియఘరానీతి ఏత్త అన్తరారామన్తి అన్తోగామే విహరో. పటిక్కమనన్తి ఆసనసాలా. భత్తియఘరన్తి నిమన్తితఘరం వా సలకభత్తాదిదాయకానం వా ఘరం. ఆపదాసూతి జీవితబ్రహ్మచరియన్తరాయేసు. కిరియాకిరియన్తి ఏత్త కులేసు చారిత్రాపజ్ఞనం కిరియం, అనాపుచ్చనం అకిరియన్తి వేదితబ్బం.

చారిత్రాసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మహానామసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

సబ్బజ్ఞోతం వత్తువసేన వుత్తన్తి “అగిలానేన భిక్షునా చతుమాసపచ్చయపవారణా సాదితబ్బా అజ్ఞాత్ర పునపవారణాయ అజ్ఞాత్ర నిచ్చపవారణాయ”తి (పాచి. ౩౦౬) ఏతం సబ్బం సిక్ష్ణపదనిదానసజ్ఞాతస్స వత్తునో వసేన వుత్తం. తత్థ హి మహానామేన సక్కేన “ఇద్ధామహం, భన్తే, సజ్ఞం చతుమాసం భేసజ్ఞేన పవారేతు”న్తిఆదినా (పాచి. ౩౦౩) ఉస్సన్నుస్సన్నేన చ భేసజ్ఞేన చతుమాసం పున నిచ్చం పవారణా కతా, తస్మా భగవతా తస్స వసేన ఏవం వుత్తన్తి వుత్తం హోతి. అజ్ఞాత్ర పునపవారణాయాతి యది పునపవారణా అత్తి, తం రపేత్వా. అజ్ఞాత్ర నిచ్చపవారణాయాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యది పన తాపి అత్తి, సాదితబ్బావాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అయం పనేత్థ అత్తో”తిఆది. తత్థాతి తిస్సం పవారణాయం. భేసజ్ఞేహి వా పరిచ్ఛేదో కతో హోతీతి “సప్పి తేల”న్తి ఏవమాదినా నామవసేన వా “పత్తేన నాళియా ఆళ్ళకేన”తిఆదినా పరిమాణవసేన వా “ఏత్తకాని వా భేసజ్ఞాని విజ్ఞాపేతబ్బాసీ”తి భేసజ్ఞేహి పరిచ్ఛేదో కతో హోతి. నభేసజ్ఞకరణీయేతి మిస్సకభత్తేనాపి చే యాపేతుం సక్కోతి, నభేసజ్ఞకరణీయం నామ హోతి. అజ్ఞాం భేసజ్ఞన్తి సప్పినా పవారితో తేలం, ఆళ్ళకేన పవారితో దోణం.

యథాభూతం ఆచిక్ఖిత్వాతి “ఇమేహి తయా భేసజ్ఞేహి పవారితవ్హా, అవ్హాకఇచ్చ ఇమినా చ ఇమినా చ భేసజ్ఞేన అత్తో, యాసు తయా రత్తిసు పవారితవ్హా, తా రత్తియో వీతివత్తా, అవ్హాకఇచ్చ భేసజ్ఞేన అత్తో”తి యథాభూతం ఆరోచేత్వా. ఏవఇచ్చ విజ్ఞాపేతుం గిలానోవ లభతి, న ఇతరో.

మహానామసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉయ్యుత్తసేనాసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

చతురగ్గేనిన్తి హత్థిఅస్సరథపత్తితి చత్తారి అగ్గాని ఏతిస్సాతి చతురగ్గేనీ, తం చతురగ్గేనిం. “ద్వాదసపురిసో హత్థీ, తిపురిసో అస్సో, చతుపురిసో రథో, చత్తారో పురిసా సరహత్థా పత్తి”తి (పాచి. ౩౧౪) అయం పచ్చిమకోటియా చతురగ్గసమన్నాగతా సేనా నామ, ఈదిసం సేనన్తి అత్తో. తం పన విజహిత్యాతి కేనచి అన్తరితా వా నిన్నం ఓరుళ్ళా వా న దిస్సతి, ఇథ రత్వాన సక్కా దట్టున్తి తం దస్సనూపచారం విజహిత్యా అజ్ఞాం రానం గన్త్వా.

సేనాదస్సనవత్తుస్మిన్తి సేనం దస్సనాయ గమనవత్తుస్మిం. అయమేవ వా పారో. హత్థిఆదీసు ఏకమేకన్తి హత్థిఆదీసు చత్తాసు అగ్గేసు ఏకమేకం, అన్తమసో ఏకపురిసారుళ్ళహత్థిమ్మి ఏకమ్మి సరహత్థం పురిసన్తి అత్తో. అనుయ్యుత్తా నామ రాజా ఉయ్యానం వా నదిం వా గచ్చతి, ఏవం అనుయ్యుత్తా హోతి. తథారూపప్పచ్చయేతి “మాతులో సేనాయ గిలానో హోతీ”తిఆదికే (పాచి. ౩౧౨) అనురూపకారణే సతి. ఆపదాసూతి జీవితబ్రహ్మచరియన్తరాయేసు “ఏత్థ గతో ముచ్చిస్సామీ”తి గచ్చతో అనాపత్తి.

ఉయ్యుత్తసేనాసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సేనావాససిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పటిసేనారుద్ధాయాతి యథా సజ్ఞారో ఛిజ్జతి, ఏవం పటిసేనాయ రుద్ధాయ సేనాయ. కేనచి పలిబుద్ధస్సాతి వేరికేన వా ఇస్సరేన వా కేనచి రుద్ధస్స.

సేనావాససిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉయ్యోధికసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

సమ్మహారట్టానస్సాతి యుద్ధభూమియా. బలస్స అగ్గం జానంతీతి “ఏత్తకా హత్తి, ఏత్తకా అస్సా, ఏత్తకా రథా, ఏత్తకా పత్తి”తి (పాచి. ౩౨౪) బలస్స కోట్టాసం జానంతి. “అనుజానామి, భిక్షవే, విహరగ్గేనా”తిఆదీసు (చూళవ. ౩౧౮) వియ కోట్టాసంతో హేత్థ అగ్గసద్దో. తేనాహ “బలగణనట్టానంతి అత్తో”తి. సేనాయ వియూహాంతి “ఇతో హత్తి హోన్తు, ఇతో అస్సా హోన్తు, ఇతో రథా హోన్తు, ఇతో పత్తి హోన్తు”తి (పాచి. ౩౨౪) సేనాయ రపనం, రాసిం కత్వా రపనంతి అత్తో. తేనాహ “సేనాసన్నివేసస్సేతం నామ”ంతి. ద్వాదసపురిసో హత్తితి చత్తారో ఆరోహకా, ఏకేకపాదరక్షకా ద్వే ద్వేతి ఏవం ద్వాదసపురిసో హత్తి. తిపురిసో అస్సోతి ఏకో ఆరోహకో, ద్వే పాదరక్షకాతి ఏవం తిపురిసో అస్సో. చతుపురిసో రథోతి ఏకో సారథి, ఏకో యోధో, ద్వే ఆణిరక్షకాతి ఏవం చతుపురిసో రథోతి.

ఉయ్యోధికసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

అచేలకవగ్గో పఞ్చమో.

౬. సురాపానవగ్గో

౧. సురాపానసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పిట్టాదీహి కతం మజ్జం సురాతి పిట్టపూవఓదనకిణ్ణసమ్భారేహి కతం మజ్జం సురాతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి – పిట్టసురా, పూవసురా, ఓదనసురా, కిణ్ణపక్ఖిత్తా, సమ్భారసంయుత్తాతి (పాచి. ౩౨౮) ఇమాని పఞ్చ సురా నామాతి. తత్థ పిట్టం భాజనే పక్ఖిపిత్వా తజ్జం ఉదకం దత్వా మద్దిత్వా కతా పిట్టసురా (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౩౨౬-౩౨౮). ఏవం సేనాసుపి. కిణ్ణాతి పన తస్సా సురాయ బీజం వుచ్చతి. యే “సురామోదకా”తిపి వుచ్చంతి, తే పక్ఖిపిత్వా కతా కిణ్ణపక్ఖిత్తా. హరీతకిసాసపాదినానాసమ్భారేహి సంయోజితా సమ్భారసంయుత్తా.

పుప్పాదీహి కతో ఆసవో మేరయంతి పుప్పఫలమధుగుళసమ్భారేహి కతో చిరపరివాసితో మేరయంతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి – పుప్పాసవో, ఫలాసవో, మద్ధాసవో, గుళాసవో, సమ్భారసంయుత్తోతి పఞ్చమేరయం నామాతి. తత్థ మధుకతాలనాళికేరాది పుప్పరసో చిరపరివాసితో పుప్పాసవో. పనసాదిఫలరసో ఫలాసవో. ముద్దికారసో మద్ధాసవో. సమంతపాసాదికాయం పన “ఫలాసవో నామ ముద్దికాఫలాదీని మద్దిత్వా తేసం రసేన కతో. మద్ధాసవో నామ ముద్దికానం జాతిరసేన కతో, మక్ఖికామధునాపి కరీయతీతి వదంతీ”తి (పాచి. అట్ట. ౩౨౮) వుత్తం. ఉచ్చురసో గుళాసవో. హరీతకామలకకటుకభణ్ణాదినానాసమ్భారానం రసో చిరపరివాసితో సమ్భారసంయుత్తో. ఏత్థ చ సురాయ, మేరయస్స చ

సమానేపి సమ్భారసంయోగే మద్దిత్వా కతా సురా, చిరపరివాసితమత్తేన మేరయన్తి ఏవమిమేసం నానాకరణం దట్టబ్బం. బీజతో పట్టాయాతి సమ్భారే పటియాదేత్వా చాటియం పక్ష్టిత్తకాలతో చేవ తాలనాళికేరాదీనం పుష్పరసస్స అభినవకాలతో చ పట్టాయ.

లోణసోవీరకం వా సుత్తం వాతి ఇమే ద్వే అనేకేహి భేసజ్జేహి అభిసజ్జతా ఆసవవిసేసా. వాసగ్గాహాపనత్తన్తి సుగన్ధభావగాహాపనత్తం. వత్తుం అజాననతాయ చేత్త అచిత్తకతా వేదితబ్బా. అకుసలేనేవ పాతబ్బతాయ లోకవజ్జం. యం పనేత్త వత్తబ్బం సీయా, తం సబ్బం పఠమపారాజికవణ్ణనాయ వుత్తనయమేవ.

సురాపానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అజ్గలిపతోదకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

హసాధిప్పాయస్సాతి ఖిడ్డాధిప్పాయస్స, ఇమినా కాయసంసగ్గాధిప్పాయం పటిక్ఖిపతి.

ఏత్త చ భిక్కునిమ్మి హసాధిప్పాయేన పుసతో భిక్కుస్స దుక్కటం. తథా భిక్కుమ్మి పుసన్తియా భిక్కునియాతి ఆహ “ఇథ పన భిక్కునేపి భిక్కుస్స, భిక్కు చ భిక్కునియా అనుపసమ్మన్నో ఏవా”తి. కాయప్పటిబద్ధాదీసు సబ్బత్థాతి “కాయేన కాయప్పటిబద్ధే, కాయప్పటిబద్ధేన కాయే, కాయప్పటిబద్ధేన కాయప్పటిబద్ధే, నిస్సగ్గియేన కాయే, నిస్సగ్గియేన కాయప్పటిబద్ధే, నిస్సగ్గియేన నిస్సగ్గియే”తి (పాచి. ౩౩౨) సబ్బత్తే. సతి కరణీయే ఆమసతోతి సతి కరణీయే పురిసం ఆమసతో అనాపత్తి. ఇత్థీ పన సతి కరణీయేపి ఆమసితుం న వట్టతి.

అజ్గలిపతోదకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. హసధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపరిగోప్పకేతి గోప్పకానం ఉపరిభాగప్పమాణే. హసాధిప్పాయోతి కీళాధిప్పాయో. యేన యేన అజ్ఞేనాతి హత్థపాదాదీసు యేన యేన అజ్ఞేన. తథా నావాయ కీళతోతి ఫియారిత్తాదీహి నావం పాజేన్తస్స వా తీరే ఉస్సారేన్తస్స వా దుక్కటన్తి అత్తో.

హసధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అనాదరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దువిధఞ్ఞోత్త అనాదరియం పుగ్గలానాదరియఞ్చ ధమ్మానాదరియఞ్చాతి ఆహ “పుగ్గలస్స వా”తిఆది. తత్త యో భిక్కు ఉపసమ్మన్నేన పఞ్ణాత్తేన వుచ్చమానో “అయం ఉక్ఖిత్తకో వా వమ్మితో వా గరహితో వా, ఇమస్స వచనం అకతం భవిస్సతీ”తి (పాచి. ౩౪౨) అనాదరియం కరోతి, అయం పుగ్గలే అనాదరియం కరోతి నామ. యో పన పఞ్ణాత్తేన వుచ్చమానో “కథాయం నస్సేయ్య వా వినస్సేయ్య వా అన్తరథాయేయ్య వా”తి, తం వా నసిక్ఖితుకామో అనాదరియం కరోతి, అయం ధమ్మే అనాదరియం కరోతి నామ. తేనాహ “తస్మా”తిఆది.

ఇదం న సల్లేఖాయ సంవత్తతీతి సమ్మా కిల్లేసే లిఖతీతి సల్లేఖో, అప్పిచ్చతా, తదత్తం నయిదం సంవత్తతి. ఆదిసద్దేన “ఇదం న ధుతణ్ణాయ సంవత్తతి, న పాసాదికతాయ, న అపచయాయ, న వీరియారమ్భాయ సంవత్తతి”తి (పాచి. ౩౪౩) ఇదం సజ్జణ్ణాతి. అపజ్ఞాతేనాతి సుత్తే వా అభిధమ్మే వా ఆగతేన. పవేణీఆగతన్తి సజ్జీతికాలతో పట్టాయ మహాకస్సపాదిఆచరియపరమ్మరాయ ఆగతం. సచే పన యస్మా ఉచ్చరసో సత్తాహకాలికో, తస్స కసటో యావజీవికో, ద్విన్నయేవ సమవాయో ఉచ్చయట్టి, తస్మా వికాలే ఉచ్చయట్టిం ఖాదితుం వట్టతి గుళహరీతకం వియాతి ఏవమాదికం గారయ్హచరియుగ్గహం గహేత్వా “ఏవం అష్ఠాకం ఆచరియానం ఉగ్గహో పరిపుచ్చా”తి భణతి, ఆపత్తియేవ.

అనాదరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. భింసాపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

రూపాదీనీతి భయానకాని రూపసద్దగన్ధరసఫోటబ్బాని. భయానకకథన్తి చోరకన్తారవాళకన్తారపిసాచకన్తారప్పటిసంయుత్తకథం.

భింసాపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. జోతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అగిలానోతి యస్స వినా అగ్గినా ఫాసు హోతి, సో ఇథ అగిలానో నామ. జోతిన్తి అగ్గిం.

భగ్గేసూతి ఏవంనామకే జనపదే. భగ్గానామ జానపదినో రాజకుమారా, తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుళ్ళిసద్దేన “భగ్గా”తి వుచ్చతి. తేన వుత్తం “భగ్గేసూతి ఏవంనామకే జనపదే”తి. తథా పతిలాతం ఉక్ఖిపన్తస్సాతి డయ్హమానం అలాతం పతితం ఉక్ఖిపన్తస్స తథా దుక్కటన్తి అత్తో. తజ్ఞాతి దుక్కటం పరామసతి. అవిజ్ఞాతన్తి అనిబ్బుతాలాతం. పదీపజోతికజన్తాఘరేతి పదీపుజ్జలనపత్తపచనసేదకమ్మాదీసు జోతికరణే అగ్గిసాలాయజ్ఞా సమాదహన్తస్స అనాపత్తితి అత్తో. తథారూపప్పచ్చయేతి తపేత్వా పదీపాదీని అజ్ఞాస్మిమ్పి తథారూపపచ్చయే. ఆపదాసూతి దుట్టవాళమిగలమనుస్సేహి ఉపద్ధవేసు.

జోతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నహానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“దియడ్డో మాసో సేసో గిమ్మాన”న్తి “వస్సానస్స పఠమో మాసో”ఇచ్చేతే అడ్డతేయ్యమాసా ఉణ్ణసమయో, పరిళాహసమయోతి గిమ్మానం సేసో దియడ్డో మాసో ఉణ్ణసమయో, వస్సానస్స పఠమో మాసో పరిళాహసమయోతి ఏవం ఏతే అడ్డతేయ్యమాసా కమేన ఉణ్ణసమయో, పరిళాహసమయో నామ హోతీతి అత్తో తేనేవ పదభాజనియం “ఉణ్ణసమయో నామ దియడ్డో మాసో సేసో గిమ్మాన”న్తి, “పరిళాహసమయో నామ వస్సానస్స పఠమో మాసో”తి వుత్తం. యదా వినా నహానేన న ఫాసు హోతి, అయం గిలానసమయో. పదభాజనియం (పాచి. ౩౬౪) పన గిలానే నిచ్చితే గిలానకాలో

నిచ్చితోవ హోతి “యస్య వినా నహనేన న ఫాసు హోతి, ‘గిలానసమయో’తి నహాయితబ్బ”ని వుత్తం.

పరివేణసమ్మజ్జనమత్తమ్పి అంతమసో పరివేణసమ్మజ్జనమత్తమ్పి.

వాలుకం ఉక్కిరిత్వాతి సుక్ఖాయ నదియా వాలికం ఉత్తిరిత్వా. ఆవాటేసుపీతి పి-సద్దేన నదియం వత్తబ్బమేవ నత్తితి దస్సేతి. ఆపదాసూతి భమరాదీహి అనుబన్దేసు.

నహానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. దుబ్బణ్ణకరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

లాభసద్దోయం కమ్మసాధనో “కో భవతా లాభో లద్ధో”తిఆదీసు వియ, సో చేత్థ అతీతకాలికోతి ఆహ “అలబ్భీతి లభో”తి , లద్ధంతి అత్తో. “లభో ఏవ లాభో”తి ఇమినా సకత్తేణపచ్చయోతి దస్సేతి. కిం అలబ్భీతి కిం లద్ధం. నవన్తి అభినవం. ఏత్తావతా చ నవణ్చ తం చీవరణ్చాతి నవచీవరం, నవచీవరం లాభో ఏతేనాతి నవచీవరలాభోతి ఏవమేత్థ సమాసో దట్టబ్బోతి. యది ఏవం కథం “నవం చీవరలాభేనా”తి వుత్తన్తి ఆహ “ఇతి నవచీవరలాభేనా”తిఆది. ఏత్త చ “వికప్పనుపగం పచ్చిమ”న్తి న వుత్తత్తా చీవరన్తి యం నివాసేతుం వా పారుపితుం వా సక్కా హోతి, తదేవ వేదితబ్బన్తి ఆహ “నివాసనపారుపనుపగం చీవర”న్తి. “దుబ్బణ్ణకరణం ఆదాతబ్బ”న్తి ఏతం కప్పబిన్దుం సన్ధాయ వుత్తం, న నీలాదీహి సకలచీవరం దుబ్బణ్ణకరణం, తణ్చ పన కప్పం ఆదియన్తేన చీవరం రజిత్వా చతుసు వా కోణేసు, తీసు వా ద్వీసు వా ఏకస్మిం వా కోణే మోరస్స అక్ఖిమణ్ణలమత్తం వా మగ్గలపిట్టిమత్తం వా ఆదాతబ్బన్తి ఆహ “తస్సా”తిఆది. కంసనీలేనాతి చమ్మకారనీలేన. మహాపచ్చరియం పన “అయోమలం లోహమలం, ఏతం కంసనీలం నామా”తి (పాచి. అట్ట. ౩౬౮) వుత్తం . పత్తనీలేనాతి యేన కేనచి నీలవణ్ణేన పణ్ణరసేన. కప్పబిన్దుం ఆదియిత్వాతి వట్టం ఏకం కప్పబిన్దుం ఆదియిత్వా.

పాళికప్పకణ్ణికకప్పాదయో పన సబ్బట్టకథాసు పటిసిద్ధా. అగ్గళాదీని కప్పకతచీవరే పన పచ్చా ఆరోపిత్వా కప్పకరణకిచ్చం నత్తితి ఆహ “పచ్చా ఆరోపితేసూ”తిఆది. అగ్గళఅనువాతపరిభణ్ణేసూతి ఉద్ధరిత్వా అల్లియాపనకఖణ్ణపిట్టిఅనువాతకుచ్చిఅనువాతేసు. కిరియాకిరియన్తి నివాసనపారుపనతో, కప్పస్స అనాదానతో కిరియాకిరియం.

దుబ్బణ్ణకరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వికప్పనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సమ్ముఖేన వికప్పనా సమ్ముఖవికప్పనా. పరమ్ముఖేన వికప్పనా పరమ్ముఖవికప్పనా. సన్నిహితాసన్నిహితభావన్తి ఆసన్నదూరభావం. ఆసన్నదూరభావో చ అధిట్టానే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

మిత్తోతి దళ్ళమిత్తో. సద్దిట్తోతి దిట్టమత్తో నాతిదళ్ళమిత్తో. అకతపచ్చద్ధారన్తి “మయ్ఘం సంతకం పరిభుజ్జా వా విస్సజ్జేహి వా”తిఆదినా అకతపచ్చద్ధారం. యేన వినయకమ్మం కతన్తి యేన సద్ధిం వినయకమ్మం కతం.

పరిభోగేన కాయకమ్మం, అపచ్చుద్ధారాపనేన వచీకమ్మన్తి ఆహ “సముట్టానాదీని పఠమకథినసదిసానేవా”తి.
కీరియాకీరియన్తి ఏత్త పరిభుజ్జానం కీరియం. అపచ్చుద్ధారాపనం అకీరియం.

వికప్పనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అపనిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అధిట్టానుపగన్తి అధిట్టానయోగ్గం అయోపత్తఞ్చోవ మత్తికాపత్తఞ్చ. సూకరన్తకం నామ కుఞ్చికాకోసో వియ అన్తో
సుసిరం కత్వా కోట్టితం.

అఞ్ఞం పరిక్ఖారన్తి పాళియా అనాగతపత్తత్థవికాదిం. ధమ్మకథం కత్వాతి “సమణేన నామ అనిహితపరిక్ఖారేన భవితుం న
వట్టతీ”తి ఏవం “ధమ్మకథం కథేత్వా దస్సామీ”తి నిక్ఖిపతో అనాపత్తి.

అపనిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సురాపానవగ్గో ఛట్టో.

౭. సప్పాణకవగ్గో

౧. సఞ్చిచ్చసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పాచిత్తియన్తి అన్తమసో మఞ్చపీఠం సోధేన్తో మఙ్గలబీజకేపి పాణసఞ్ఘో నిక్కారుణికతాయ తం భిన్దన్తో అపనేతి (పాచి.
అట్ట. ౩౮౨), పాచిత్తియం. తేనాహ “తం ఖుద్దకమ్పీ”తిఆది. ఉపక్కమమహాన్తతాయ అకుసలం మహాన్తం హోతీతి
బహుక్ఖత్తుం పవత్తజవనేహి లద్ధాసేవనాయ సన్నిట్టాపకచేతనాయ వసేన పయోగస్స మహాన్తత్తా అకుసలం మహాన్తం
హోతి, మహాసావజ్జం హోతీతి అధిప్పాయో.

సఞ్చిచ్చసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఏత్త చ పటఙ్గపాణకానం పతనం ఇత్వాపి సుద్ధచిత్తతాయ పదీపుజ్జలనే వియ సప్పాణకభావం ఇత్వాపి ఉదకసఞ్ఘాయ
పరిభుజ్జేతబ్బతో పణ్ణత్తివజ్జతా వేదితబ్బా.

సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉక్కోటనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తస్స తస్స భిక్ఖునేతి యేన యేన వూపసమితం, తస్స తస్స భిక్ఖునే. “అకతం కమ్మ”న్తిఆదీని వదన్తోతి “అకతం
కమ్మం, దుక్కుటం కమ్మం, పున కాతబ్బం కమ్మం, అనిహతం దున్నిహతం పున నిహనితబ్బ”న్తి (పాచి. ౩౯౪) వదన్తో.

యథాతితభావేన పతిట్టాతుం న దదేయ్యతి తేనం పవత్తి ఆకారదస్సనత్తం వుత్తం. తేనాహ “యం పన ధమ్మేన అధికరణం నిహతం, తం సునిహతమేవా”తి.

ఉక్కిటనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. దుట్టుల్లసిక్ఖాపదవణ్ణనా

చత్తారి పారాజికాని అత్తుద్ధారవసేన పదభాజనియం దస్సితానీతి ఆహ “దుట్టుల్లన్తి సజ్ఞాదిసేసం అధిప్పేత”న్తి. యేన కేనచి ఉపాయేనాతి “సామం వా జానాతి, అజ్ఞో వా తస్స ఆరోచేన్తి, సో వా ఆరోచేతీ”తి (పాచి. ౩౯౯) వుత్తేసు యేన కేనచి ఉపాయేన. పాచిత్తియం ధురం నిక్ఖిత్తమత్తేయేవాతి అధిప్పాయో. సచే పచ్చాపి ఆరోచేతి, ధురనిక్ఖపనే ఆపత్తితో న ముచ్చతి. తేనాహ “సచేపీ”తిఆది. సమణసతమ్మి ఆపజ్జతియేవాతి సమణసతమ్మి సుత్వా యది ఛాదేతి, పాచిత్తియం ఆపజ్జతియేవాతి అత్తో. యేనస్స ఆరోచితన్తి యేన దుతియేన అస్స తతియస్స ఆరోచితం. తస్సేవాతి తస్స దుతియస్సేవ. ఆరోచేతీతి పటిచ్చాదనత్తమేవ “మా కస్సచి ఆరోచేసీ”తి వదతి. కోటిఛిన్నా హోతీతి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౩౯౯) యస్మా పటిచ్చాదనపచ్చయా ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వావ దుతియేన తతియస్స ఆరోచితం, తస్మా తప్పచ్చయా పున తేన ఆపజ్జితబ్బాపత్తియా అభావతో ఆపత్తియా కోటి ఛిన్నా నామ హోతి.

ఆదిపదేతి దుట్టుల్లాపత్తిసజ్ఞో, వేమతికో, అదుట్టుల్లాపత్తిసజ్ఞోతి ఇమేసు తేసు “దుట్టుల్లాపత్తిసజ్ఞో పటిచ్చాదేతీ”తి (పాచి. ౪౦౦) ఇమస్మిం పరమపదే. ఇతరేసు ద్వీసూతి “వేమతికో పటిచ్చాదేతి, అదుట్టుల్లాపత్తిసజ్ఞో పటిచ్చాదేతీ”తి ఇమేసు పదేసు. అదుట్టుల్లాయాతి అవసేసపఞ్చాపత్తిక్ఖన్తే. అనుపసమ్పన్నస్స దుట్టుల్లే వా అదుట్టుల్లే వా అజ్ఞాచారేతి అనుపసమ్పన్నస్స పురిమపఞ్చాపత్తిపదవీతిక్కమసజ్ఞాతే దుట్టుల్లే వా ఇతరస్మిం అదుట్టుల్లే వా అజ్ఞాచారే. యం పన సమంతపాసాదికాయం “అనుపసమ్పన్నస్స సుక్కవిసట్టి చ కాయసంసగ్గో చాతి అయం దుట్టుల్లఅజ్ఞాచారో నామా”తి (పాచి. అట్ట. ౪౦౦) వుత్తం, తం దుట్టుల్లారోచనసిక్ఖాపదట్టకథాయ (పాచి. అట్ట. ౭౮ ఆదయో) న సమేతి, న చాపి ఏవం వత్తుం యుజ్జతి “ఆరోచనే అనుపసమ్పన్నస్స దుట్టుల్లం అజ్ఞాథా అధిప్పేతం, పటిచ్చాదనే అజ్ఞాథా”తి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౪౦౦) విసేసకారణస్సానుపలబ్ధనతో, తస్మా తం ఉపపరిక్ఖితబ్బం.

దుట్టుల్లసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఊనవీసతివస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా

గబ్భవీసోపి హి “పరిపుణ్ణవీసో” త్వేవ సజ్ఞం గచ్ఛతీతి ఆహ “పటిసన్నిగ్గహణతో పట్టాయా”తిఆది. తత్త పటిసన్నిగ్గహణతో పట్టాయాతి యం మాతుకుచ్చిస్మిం పరమం చిత్తం ఉప్పన్నం పరమం విజ్ఞాణం పాతుభూతం, తం ఆదిం కత్వా. సోతి యో పుగ్గలో ఊనవీసతివస్సో ఉపసమ్మాదితో, సో పుగ్గలో. అజ్ఞం ఉపసమ్మాదేతీతి ఉపజ్ఞాయో వా కమ్మవాచాచరియో వా హుత్వా అజ్ఞం పుగ్గలం ఉపసమ్మాదేతి. తన్తి ఊనవీసతివస్సం పుగ్గలం. సీమం వా సమ్మన్నతీతి నవం సీమం బన్ధతి.

ఊనవీసతివస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ధేయ్యసత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

రాజానం వా వశ్చోత్వాతి రాజానం ధేనేత్వా రణ్ణో సంతకం కిఞ్చి గహేత్వా, “ఇదాని తస్స న దస్సామా”తి మగ్గప్పటిపన్నా అకతకమ్మా చేవ కతకమ్మా చ చోరాతి వుత్తం హోతి. ఏస నయో సుఙ్ఖం పరిహరితుకామాతి ఏత్థాపి.

కాలవిసజ్జేతేనాతి కాలస్స విసజ్జేతేన, దివసవిసజ్జేతేనాతి వుత్తం హోతి. మగ్గవిసజ్జేతేన, పన అటవివిసజ్జేతేన వా గచ్చతో ఆపత్తియేవ.

ధేయ్యసత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మాతుగామేనాతి ఇత్థియా. ఏకతోఉపసమ్పన్నా, పన సిక్ఖమానా, సామణేరీ చాతి ఇమా తిస్సోపి ఇథ సజ్ఘహం గచ్చన్తి. ఇమాసం పన తిస్సన్నం సమయో రక్ఖతి. అయమేతాసం, మాతుగామస్స చ విసేసోతి వేదితబ్బం.

సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అరిట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తంతంసమ్మత్తియా (సారథ్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౪౧౭) విబన్ధనవసేన సత్తసన్తానస్స అన్తరే వేమజ్జే ఏతి ఆగచ్ఛతీతి అన్తరాయో, దిట్టధమ్మికాదిఅనత్తో, అనతిక్కమనత్తేన తస్మిం అన్తరాయే నియుత్తా, అన్తరాయం వా ఫలం అరహన్తి, అన్తరాయస్స వా కరణసీలాతి అన్తరాయికా. తేనాహ “సగ్గమోక్ఖానం అన్తరాయం కరోన్తీతి అన్తరాయికా”తి (మ. ని. అట్ట. ౧.౨౩౪). తే కమ్మకిలేసవిపాకఉపవాదపఞ్ణత్తివీతిక్కమవసేన పఞ్చావిధాతి ఏత్థ చ పఞ్చానన్తరియకమ్మం కమ్మన్తరాయికం నామ, తథా భిక్ఖునిదూసకకమ్మం. తం పన మోక్ఖస్సేవ అన్తరాయం కరోతి, న సగ్గస్స. నియతమిచ్ఛాదిట్టిధమ్మా కిలేసన్తరాయికా నామ. పణ్ణకతిరచ్ఛానగతఉభతోబ్యజ్జానకానం పటిసన్ధిధమ్మా విపాకన్తరాయికా నామ. అరియూపవాదా ఉపవాదన్తరాయికా నామ. తే పన యావ అరియే న ఖమాపేన్తి, తావదేవ, న తతో పరం. సఞ్చీచ్చ ఆపన్నా ఆపత్తియో పఞ్ణత్తివీతిక్కమన్తరాయికా నామ. తాపి యావ భిక్ఖుభావం వా పటిజానాతి, న వుట్టాతి వా న దేసేతి వా, తావదేవ, న తతో పరం.

తత్రాయం (మ. ని. అట్ట. ౧.౨౩౪; పాచి. అట్ట. ౪౧౭) అరిట్తో భిక్ఖు బహుస్సుతో ధమ్మకథికో సేసన్తరాయికే జానాతి, వినయే పన అకోవిదత్తా పణ్ణత్తివీతిక్కమన్తరాయికే న జానాతి, తస్మా రహోగతో ఏవం చిన్తేసి “ఇమే ఆగారికా పఞ్చా కామగుణే పరిభుజ్జాన్తా సోతాపన్నాపి సకదాగామినోపి అనాగామినోపి హోన్తి, భిక్ఖూపి మనాపికాని చక్ఖవిజ్ఞోయ్యాని రూపాని పస్సన్తి...పే.... కాయవిజ్ఞోయ్యే పోట్టబ్బే ఫుసన్తి, ముదుకాని అత్థరణపావరణాదీని పరిభుజ్జాన్తి, ఏతం సబ్బం వట్టతి. కస్మా? ఇత్థిరూపా...పే.... ఇత్థిపోట్టబ్బా ఏవ న వట్టన్తి, ఏతేపి వట్టన్తి”తి ఏవం రసేన రసం సంసన్దిత్వా సచ్చన్దరాగపరిభోగఞ్చ నిచ్చన్దరాగపరిభోగఞ్చ ఏకం కత్వా ధూలవాకేహి సద్ధిం అతిసుఖుమసుత్తం ఘటేన్తో వియ, సాసపేన సద్ధిం సినేరుం ఉపసంహరన్తో వియ చ పాపకం దిట్టిగతం ఉప్పాదేత్వా “కిం భగవతా మహాసముద్ధం బన్ధన్తేన వియ మహతా

ఉస్సాహీన పరమపారాజికం పజ్ఞాత్తం, నత్తి ఏత్త దోసో"తి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన సద్ధిం పటివిరుజ్ఞంతో భబ్బపుగ్గలానం ఆసం చింతంతో జినస్స ఆణాచక్కే పహారమదాసి. తేనాహ "తేసూ"తిఆది.

తత్త తేసూతి యథావుత్తేసు అన్తరాయేసు. అట్టికజ్జలూపమా కామాతి ఏత్త అట్టికజ్జలం (సారత్త. టీ. పాచిత్తియ 3.4గం) నామ ఉరట్టి వా పిట్టికణ్ణకం వా సీసట్టి వా. తజ్ఞో నిమ్మంసత్తా "కజ్జల"న్తి వుచ్చతి. విగతమంసాయ హి అట్టిసజ్జలికాయ ఏకట్టిమ్మి వా కజ్జలసద్దో నిరుళ్లో , తంసదిసా కామా అప్పస్సాదట్టేనాతి అత్తో. ఆదిసద్దేన "మంసపీసూపమా కామా, తిణుక్కూపమా కామా, అజ్ఞారకాసూపమా కామా, సుపినకూపమా కామా, యాచితకూపమా కామా, రుక్ఖఫలూపమా కామా, అసిసూనూపమా కామా, సత్తిసూలూపమా కామా, సప్పసిరూపమా కామా"తి (మ. ని. ౧.౨౩౪, ౨౩౬; ౨.౪౩-౪౮; పాచి. 4గం; చూళవ. ౬౮) ఏతేసం గహణం.

తత్త మంసపీసూపమా కామా (పాచి. అట్ట. 4గం) బహుసాధారణట్టేన. తిణుక్కూపమా కామా అనుదహనట్టేన. అజ్ఞారకాసూపమా కామా మహాభితాపనట్టేన. సుపినకూపమా కామా ఇత్తరపచ్చపట్టానట్టేన. యాచితకూపమా కామా తావకాలికట్టేన. రుక్ఖఫలూపమా కామా సబ్బజ్ఞపచ్చజ్ఞపలిభజ్జానట్టేన. అసిసూనూపమా అధికుట్టనట్టేన. సత్తిసూలూపమా వినివిజ్ఞనట్టేన. సప్పసిరూపమా సాసజ్జసప్పటిభయట్టేన.

తథేవాతి "మా ఆయస్మా"తిఆదీహి. ఇతరేసన్తి సో సజ్జమజ్ఞం ఆకడ్డిత్వా యేహి "మా ఆయస్మా"తిఆదినా వుత్తో, తత్త తేహి అజ్ఞోసం సుతానం భిక్షూనం. ఇత్తిచతుత్తేన కమ్మేనాతి "సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో, ఇత్తన్నామస్స భిక్షువో ఏవరూపం పాపకం దిట్టిగతం ఉప్పన్న"న్తిఆదినా (పాచి. 4౨౦) పదభాజనియం వుత్తేన ఇత్తిచతుత్తేన కమ్మేన.

అరిట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

F. ఉక్ఖిత్తసమ్మోగసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అకతానుధమ్మేనాతి ఉక్ఖిపిత్వా అనోసారితేన. తేనాహ "అనుధమ్మో వుచ్చతీ"తిఆది. ఏత్త అనుధమ్మోతి ఓసారణా వుచ్చతీతి సమ్మన్దో. ఉక్ఖేపనీయకమ్మస్సానురూపో, పచ్చా కత్తబ్బో వా ధమ్మోతి అనుధమ్మో. అనులోమవత్తం దిస్వాతి "న ఉపసమ్మాదేతబ్బం, న నిస్సయో దాతబ్బో"తిఆదికం (చూళవ. ౭౦) అట్టారసవిధం వత్తం దిస్వా, ఏతేసు అట్టారససు అనులోమవత్తేసు వత్తన్తం దిస్వాతి అధిప్పాయో. ఆమిససమ్మోగం వా ధమ్మసమ్మోగం వాతి ఏత్త యం కేఞ్చ ఆమిసస్స దానం, పటిగ్గహణఞ్చ ఆమిససమ్మోగో. ధమ్మస్స ఉద్దిసనం, ఉద్దిసాపనఞ్చ ధమ్మసమ్మోగో. సంవసేయ్యాతి "ఉపోసథం వా పవారణం వా సజ్జకమ్మం వా"తి (పాచి. 4౨౫) ఏవం పదభాజనియం వుత్తం తివిధం సంవాసం కరేయ్య. యస్మా పనేత్త ఉపోసథపవారణాపి సజ్జేహియేవ కాతబ్బత్తా సజ్జకమ్మానియేవ హోన్తి, తస్మా "ఉపోసథాదికం సజ్జకమ్మం కరేయ్యా"తి వుత్తం. పయోగే పయోగేతి దానే దానే, గహణే గహణే చాతి అత్తో.

పణ్ణత్తిం అజానన్తేన అరహతాపి కిరియాబ్యాకతచిత్తేన ఆపజ్జితబ్బత్తా "తిచిత్త"న్తి వుత్తం.

ఉక్ఖిత్తసమ్మోగసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కణ్ణకసిక్తాపదవణ్ణనా

పిరేతి (సారథ్త. టీ. పాచిత్తియ ౩.౪౨౮) నిపాతపదం సమ్పాదనే వత్తమానం పరసద్దేన సమానత్తం వదన్తీతి ఆహ “పర అమామకా”తి, అమ్మాకం అనజ్జత్తికభూతాతి అత్తో. పిరేతి వా “పరతో”తి ఇమినా సమానత్తం నిపాతపదం, తస్మా చర పిరేతి పరతో గచ్ఛ, మా ఇథ తిట్టాతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో.

కణ్ణకసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సప్పాణకవగ్గో సత్తమో.

౮. సహధమ్మికవగ్గో

౧. సహధమ్మికసిక్తాపదవణ్ణనా

సహధమ్మికం వుచ్చమానోతి సహధమ్మికేన వుచ్చమానో. కరణత్థే చేతం ఉపయోగవచనం. “పఞ్చహి సహధమ్మికేహి సిక్ఖితబ్బత్తా, తేసం వా సంతకత్తా ‘సహధమ్మిక’న్తి లద్ధనామేన బుద్ధపఞ్జాత్తేన సిక్ఖాపదేన వుచ్చమానోతి అత్తో”తి (కజ్జా. అట్ట. దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా; పారా. అట్ట. ౨.౪౨౦-౪౨౬) దుబ్బచసిక్ఖాపదే వుత్తత్తా “సహధమ్మికం వుచ్చమానోతి ఇమస్సత్తో దుబ్బచసిక్ఖాపదే వుత్తో”తి వుత్తం. అనాదరియభయాతి అనాదరకరణే భయా, తత్త పాచిత్తియభయాతి అత్తో. లేసేన ఏవం వదన్తస్సాతి ఉజ్జకం “న సిక్ఖిస్సామీ”తి అవత్వా “యావ న అఞ్ఞం భిక్ఖు”న్తిఆదినా లేసేన వదన్తస్స.

సహధమ్మికసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. విలేఖనసిక్తాపదవణ్ణనా

ఖుద్ధకేహి చ అనుఖుద్ధకేహి చాతి సజ్ఞాదిసేసాదీహి ఖుద్ధకేహి చేవ ధుల్లచ్చయాదీహి అనుఖుద్ధకేహి చ. రపేత్వా హి చత్తారి పారాజికాని అవసేసాని సబ్బాని సిక్ఖాపదాని పరియాయేన ఖుద్ధకాని చేవ హోన్తి అనుఖుద్ధకాని చ. వుత్తత్తోతం పఞ్చసతికక్ఖన్ధకే (చూళవ. ౪౪౧) -

“కతమాని పన, భన్తే, ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీతి? ఏకచ్ఛే థేరా ఏవమాహంసు - ‘చత్తారి పారాజికాని రపేత్వా అవసేసాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీ’తి. ఏకచ్ఛే థేరా ఏవమాహంసు - ‘చత్తారి పారాజికాని రపేత్వా తేరస సజ్ఞాదిసేసే రపేత్వా అవసేసాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీ’తి. ఏకచ్ఛే థేరా ఏవమాహంసు - ‘చత్తారి పారాజికాని రపేత్వా తేరస సజ్ఞాదిసేసే రపేత్వా ద్వే అనియతే రపేత్వా అవసేసాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీ’తి. ఏకచ్ఛే థేరా ఏవమాహంసు - ‘చత్తారి పారాజికాని రపేత్వా తేరస సజ్ఞాదిసేసే రపేత్వా ద్వే అనియతే రపేత్వా తింస నిస్సగ్గియే పాచిత్తియే రపేత్వా అవసేసాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీ’తి. ఏకచ్ఛే థేరా ఏవమాహంసు - ‘చత్తారి పారాజికాని రపేత్వా తేరస సజ్ఞాదిసేసే రపేత్వా ద్వే అనియతే రపేత్వా తింస నిస్సగ్గియే పాచిత్తియే రపేత్వా ద్వేనవుతిపాచిత్తియే రపేత్వా అవసేసాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీ’తి. ఏకచ్ఛే థేరా ఏవమాహంసు ‘చత్తారి

పారాజికాని రపేత్వా తేరస సజ్ఞాదిసేసే రపేత్వా ద్వే అనియతే రపేత్వా తింస నిస్సగ్గియే పాచిత్తియే రపేత్వా ద్వేనవుతిపాచిత్తియే రపేత్వా చత్తారో పాటిదేసనీయే రపేత్వా అవసేసాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదానీ”తి.

యం పన నాగసేనత్తేరేన మిలిన్దరజ్ఞా పుట్టేన వుత్తం “దుక్కటం, మహారాజ, ఖుద్ధకం సిక్ఖాపదం, దుబ్బాసితం అనుఖుద్ధక”న్తి (మి. ప. ౪.౨.౧), తత్త అన్తిమకోట్టాసమేవ గహేత్వా వుత్తం. తం వాదపథోపచ్ఛేదనత్తన్తి దట్టబ్బం.

సంవత్తనమరియాదపరిచ్ఛేదవచనన్తి సంవత్తనస్స మరియాదా అవధి సంవత్తనమరియాదా, తాయ నియమవసేన యో పరిచ్ఛేదో, తస్స వచనం సంవత్తనమరియాదపరిచ్ఛేదవచనం. ఇదాని తం మరియాదం వివరిత్వా దస్సేతుం “ఇదం వుత్తం హోతి”తిఆది వుత్తం. తత్త ఉద్ధిసన్తీతి ఆచరియా అత్తనో రుచియా ఉద్ధిసన్తి. ఉద్ధిసాపేన్తీతి ఆచరియం యాచిత్వా అన్తేవాసికా ఉద్ధిసాపేన్తి. సజ్ఞాయన్తీతి ధారేన్తి. కుక్కుచ్చవిప్పటిసారోతి కుక్కుచ్చసజ్ఞతో విప్పటిసారో. విహేసావిచికిచ్చామనోవిలేఖాతి విహేసావిచికిచ్చాసజ్ఞతా మనోవిలేఖా. గరహణేతి నిన్దనే.

అనుపసమ్మన్నస్స వివణ్ణనేతి అనుపసమ్మన్నస్స సన్తికే నిన్దతో తస్స తస్మిం విమతిం ఉప్పాదేతుం వినయవివణ్ణనే.

విలేఖనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మోహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తస్మిం అనాచారేతి తస్మిం అనాచారే ఆచిణ్ణే. మోక్షో నత్థీతి తస్సా ఆపత్తియా మోక్షో నత్థి. తస్స తేతి తస్స తవ. అలాభాతి యే అజ్ఞోసం పాతిమోక్షే ఉద్ధిస్సమానే సాధుకం అట్టిం కత్వా మనసికరణస్స ఆనిసంససజ్ఞోతా దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికా చ లాభా ఇచ్చితబ్బా, తే సబ్బే తుయ్ఘం అలాభా ఏవ హోన్తి. దుల్లద్ధన్తి పుజ్జావిసేసేన లద్ధమ్మి మనుస్సత్తం దుల్లద్ధం. సాధుకన్తి సుట్టు. అట్టిం కత్వాతి అట్టికభావం కత్వా, అట్టికో హుత్వాతి వుత్తం హోతి. ఇత్తిదుతియేన కమ్మేనాతి “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో”తిఆదినా (పాచి. ౪౪౬) పదభాజనియం వుత్తేన మోహరోపనకేన ఇత్తిదుతియేన కమ్మేన.

అధమ్మకమ్మేతి ఏత్త మోహరోపనకమ్మం అధిప్పేతం.

మోహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పహరం దదేయ్యాతి అన్తమనో ఉప్పలపత్తం ఉపాదాయ కాయకాయప్పటిబద్ధనిస్సగ్గియానం అజ్ఞాతరేన పహరం దదేయ్య. ఏవం పన పహరే దిన్నే హత్తో వా భిజ్జతు, పాదో వా సీసం వా, మరతు వా, పాచిత్తియమేవ. తేనాహ “పహరితుకామతాయా”తిఆది.

అనుపసమ్మన్నేతి గహట్టే వా పబ్బజితే వా ఇత్థియా వా పురిసే వా అన్తమనో తిరచ్ఛానగతేపి. సచే పన రత్తచిత్తో ఇత్థిం పహరతి, సజ్ఞాదిసేసో. కేనచి విహేరియమానస్సాతి మనుస్సేన వా తిరచ్ఛానగతేన వా విహేరియమానస్స.

మోక్షాధిష్ఠాయస్సాతి తతో అత్తనో మోక్షం పత్తయమానస్స. సచేపి అన్తరామగ్గే (పాచి. అట్ట. ౪౨౩) చోరం వా పచ్ఛత్థికం వా విహేరేతుకామం దిస్సా “ఉపాసక, ఏత్థేవ తిట్ట, మా ఆగమిత్థా”తి వత్వా వచనం అనాదియిత్వా ఆగచ్ఛంతం “గచ్ఛ రే”తి ముగ్గరేన వా సత్థకేన వా పహరిత్వా యాతి, సో చే తేన పహరేన మరతి, అనాపత్తియేవ. వాళమిగేసుపి ఏసేవ నయో.

పహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. తలసత్తికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తలసత్తికన్తి తలమేవ తలసత్తికం. “పోథనసమత్థట్టేన సత్తిక”న్తి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౪౨౬) ఏకే. ఉచ్చారేయ్యాతి ఉక్థిపేయ్య. నపహరితుకామతాయ దిన్నత్తా దుక్కుటన్తి ఏత్థ పహరితుకామతాయ పహరితే పురిమసిక్ఖాపదేన పాచిత్తియం. ఉచ్చారేతుకామతాయ కేవలం ఉగ్గిరణమత్తే కతే ఇమినా పాచిత్తియం. ఇమినా పన విరజ్జిత్వా పహరో దిన్నో, తస్మా దుక్కుటం. ఏత్థ పన “తిరచ్ఛానగతాదీనం అసుచికరణాదీని దిస్సా కుజ్జిత్వాపి ఉగ్గిరన్తస్స మోక్షాధిష్ఠాయోయేవా”తి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౪౭౧) వదన్తి.

తలసత్తికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అమూలకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ధట్టసిక్ఖాపదం ఉత్తానమేవ.

అమూలకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సశ్చేచ్ఛసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కుక్కుచ్ఛం ఉప్పాదేన్తస్సాతి (వజిర. టీ. పాచిత్తియ ౪౬౮) సంసయం జనేన్తస్స. పరో కుక్కుచ్ఛం ఉప్పాదేతు వా, మా వా, తం అప్పమాణం. మణ్ణోతి తక్కయామి. ఆదిసద్దేన “వికాలే మణ్ణో తయా భుత్తం, మజ్జం మణ్ణో తయా పీతం, మాతుగామేన సద్ధిం రహో మణ్ణో తయా నిసిన్న”న్తిఆదీనం (పాచి. ౪౬౬) గహణం. అనుపసమ్మన్నేతి సామణేరే.

సశ్చేచ్ఛసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉపస్సుతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సుయ్యతీతి సుతి, సద్దో, సుతియా సమీపం ఉపస్సుతీతి ఆహ “సుతిసమీప”న్తి, సద్దసమీపన్తి అత్తో. యత్థ పన రితేన సక్కా హోతి సద్దం సోతుం , తత్థ తిట్టన్తో సద్దసమీపే తిట్టతి నామాతి ఆహ “యత్థ రత్వా”తిఆది. అథ వా ఉపేచ్ఛ సుయ్యతి ఏత్థాతి ఉపస్సుతి, రానం, యం రానం ఉపగతేన సక్కా హోతి కథేన్తానం సద్దం సోతుం, తత్థాతి ఏవమ్మేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. తురితగమనేపీతి పచ్ఛతో గచ్ఛన్తస్స పురతో గచ్ఛన్తానం సద్దసవనత్థం సీఘగమనేపి. ఓహీయమానేపీతి పురతో గచ్ఛన్తస్స పచ్ఛతో గచ్ఛన్తానం వచనసవనత్థం ఓహీయమానేపి.

పూపసమిస్సామీతి ఉపసమం గమిస్సామి, కలహం న కరిస్సామి. అత్తానం పరిమోచేస్సామీతి మమ అకారకభావం కథేత్వా అత్తానం పరిమోచేస్సామి. సియా కిరియన్తి కదాచి సోతుకామతాయ గమనవసేన సముట్టానతో సియా కిరియం. సియా అకిరియన్తి కదాచి రితట్టానం ఆగన్త్వా మన్తయమానానం అజానాపనవసేన సముట్టానతో సియా అకిరియం.

ఉపస్సుతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కమ్మప్పటిబాహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ధమ్మికానన్తి ధమ్మేన వినయేన సత్తుసాసనేన కతత్తా ధమ్మో ఏతేసు అట్టితి ధమ్మికాని, తేసం ధమ్మికానం. కమ్మానన్తి చతున్నం సజ్జకమ్మానం. తేనాహ “ధమ్మేనా”తిఆది. తత్త ధమ్మేనాతి భూతేన వత్తునా. వినయేనాతి చోదనాయ చేవ సారణాయ చ. సత్తుసాసనేనాతి ఇత్తిసమ్మదాయ చేవ అనుస్సవనాసమ్మదాయ చ. సమగ్గస్స సజ్జస్సాతి సీమట్టకసజ్జం సోధేత్వా ఛన్దారహానం ఛన్దం ఆహరిత్వా కత్తబ్బత్తా కాయేన చేవ చిత్తేన చ ఏకిభూతస్స సజ్జస్స. తం తం వత్తున్తి అవణ్ణభణనాదిం తం తం వత్తు.

ఓసారేన్తి సజ్జమజ్జం ఏతేనాతి ఓసారణం. నిస్సారేన్తి సజ్జమ్మా ఏతేనాతి నిస్సారణం. భణ్ణకమ్మన్తి ముణ్ణకరణం, కేసచ్చేదనాపుచ్చనన్తి అత్తో. కమ్మమేవ లక్ఖణం కమ్మలక్ఖణం. ఓసారణాదయో వియ కమ్మిచ్చ హుత్వా అజ్ఞాచ్చ నామం న లభతి, కమ్మమేవ హుత్వా లక్ఖీయతీతి కమ్మలక్ఖణన్తి అత్తో. “ఓసారణం నిస్సారణ”న్తి (పరి. అట్ట. ౪౯౫-౪౯౬) చేత్త పదసిలిట్టతాయేతం వుత్తం. పరమం పన నిస్సారణా హోతి, పచ్చా ఓసారణాతి ఆహ “తత్త కణ్ణకసామణేరస్సా”తిఆది. కణ్ణకసామణేరస్స నాసనా వియ నిస్సారణాతి యథా కణ్ణకసామణేరస్స దణ్ణకమ్మనాసనా నిస్సారణా, తథా బుద్ధస్స వా ధమ్మస్స వా సజ్జస్స వా అవణ్ణం భణతో, అకప్పియం “కప్పియ”న్తి దీపయతో, మిచ్చాదిట్టికస్స అన్తగ్గాహికాయ దిట్టియా సమన్నాగతస్స అజ్ఞాస్సాపి సామణేరస్స -

“సజ్జం, భన్తే, పుచ్చామి ‘అయం ఇత్థన్నామో సామణేరో బుద్ధస్స వా ధమ్మస్స వా సజ్జస్స వా అవణ్ణవాదీ మిచ్చాదిట్టికో, యం అజ్ఞో సామణేరా లభన్తి దిరత్తతిరత్తం భిక్షాహి సద్ధిం సహసేయ్యం, తస్స అలాభాయ నిస్సారణా రుచ్చతి సజ్జస్సాతి. దుతియమ్మి...పే... తతియమ్మి, భన్తే, సజ్జం పుచ్చామి ‘అయం ఇత్థన్నామో సామణేరో... పే... రుచ్చతి సజ్జస్సాతి, చర పిరే వినస్సా”తి (పరి. అట్ట. ౪౯౫-౪౯౬) -

కత్తబ్బనాసనా నిస్సారణాతి అత్తో. తాదిసంయేవ సమ్మావత్తన్తం దిస్సా పవేసనా ఓసారణాతి తాదిసంయేవ అపరేన సమయేన “అహం, భన్తే, బాలతాయ అజ్ఞాణతాయ అలక్ఖికతాయ ఏవం అకాసిం, స్వాహం సజ్జం ఖమాపేమీ”తి ఖమాపేన్తం దిస్సా యావతతియం యాచాపేత్వా -

“సజ్జం, భన్తే, పుచ్చామి ‘అయం ఇత్థన్నామో సామణేరో బుద్ధస్స వా ధమ్మస్స వా సజ్జస్స వా అవణ్ణవాదీ మిచ్చాదిట్టికో, యం అజ్ఞో సామణేరా లభన్తి భిక్షాహి సద్ధిం దిరత్తతిరత్తం సహసేయ్యం, తస్స అలాభాయ నిస్సారితో, స్వాయం ఇదాని సోరతో నివాతవుత్తి లజ్జిధమ్మం ఓక్కన్తో హిరోత్తప్పే పతిట్టితో కతదణ్ణకమ్మో అచ్చయం దేసేతి,

ఇమస్స సామణీరస్స యథా పురే కాయసమ్భోగసామగ్గిదానం రుచ్చతి సజ్జస్సా”తి. దుతియమ్మి...పే....

తతియమ్మి, భన్తే, సజ్జం పుచ్చామి...పే.... రుచ్చతి సజ్జస్సా”తి (పరి. అట్ట. ౪౯౮-౪౯౯) -

పవేసనా ఓసారణాతి అత్తో.

కేసచ్చేదనాపుచ్చనన్తి సీమాపరియాపన్నే భిక్షా సన్నిపాతాపేత్వా పబ్బజ్జాపేక్షం తత్త నేత్వా “సజ్జం, భన్తే, ఇమస్స దారకస్స భణ్ణకమ్మం ఆపుచ్చామి”తి తిక్ఖత్తుం వా ద్విక్ఖత్తుం వా సకిం వా వచనం. ఇథ చ “ఇమస్స దారకస్స భణ్ణకమ్మం ఆపుచ్చామా”తిపి “ఇమస్స సమణకరణం ఆపుచ్చామా”తిపి “ఇమస్స పబ్బాజనం ఆపుచ్చామా”తిపి “అయం సమణో హోతుకామో”తిపి “అయం పబ్బజితుకామో”తిపి వత్తుం వట్టతియేవ.

ముఖరస్సాతి ముఖేన ఖరస్స. యం అవన్దియకమ్మం అనుజ్ఞాతన్తి సమ్మన్తో. ఊరుం వివరిత్వా దస్సనాదివత్థాసూతి

“తేన భో పన సమయేన ఛబ్బగ్గియా భిక్షా భిక్కునియో కద్దమోదకేన ఓసిఇన్తి ‘అప్పేవ నామ అమ్మేసు సారజ్జేయ్యు’న్తి, కాయం వివరిత్వా భిక్కునీనం దస్సన్తి, ఊరుం వివరిత్వా భిక్కునీనం దస్సన్తి, అజ్గజాతం వివరిత్వా భిక్కునీనం దస్సన్తి, భిక్కునియో ఓభాసేన్తి, భిక్కునీహి సద్ధిం సమ్మయోజేన్తి ‘అప్పేవ నామ అమ్మేసు సారజ్జేయ్యు’”న్తి (చూళవ. ౪౧౧) -

ఇమేసు వత్థాసు.

అచ్చిన్నచీవరకాదీనన్తి అచ్చిన్నచీవరజిణ్ణచీవరనట్టచీవరగిలానబహుస్సుతసజ్జభారనిత్థరకాదీనం. చీవరాదీనీతి చీవరభేసజ్జసేనాసనాదీని. పరిభుజ్జోతబ్బానీతి పరిభుజ్జోతబ్బాని మూలతచపత్తఅజ్కరపుప్పపలాదీని. అపనేతబ్బానిపి వత్థానీతి ఆవాసకరణాదిఅత్థం హరితబ్బానిపి ఛాయూపగఫలూపగరుక్ఖాదీని. తథారూపం వా ధమ్మికం కతికం కరోంతేహీతి చీవరపిణ్ణపాతత్థాయ దిన్నతో ఆవాసజగ్గనాదికం తాదిసం వా అజ్ఞామ్మి ధమ్మికం కతికం కరోంతేహీ.

నేవ సుత్తం ఆగచ్ఛతీతి న మాతికా ఆగచ్ఛతి. నో సుత్తవిభజ్జోతి వినయోపి న పగుణో. బృజ్జనచ్ఛాయాయ అత్థం పటిబాహతీతి (చూళవ. అట్ట. ౨౩౩) బృజ్జనమత్తమేవ గహేత్వా అత్థం పటిసేధేతి. జాతరూపరజతఖేత్తవత్తుప్పటిగ్గహణాదీసు వినయధరేహి భిక్షాహి ఆపత్తియా కారియమానే దిస్వా “కిం ఇమే ఆపత్తియా కారేధ, నను ‘జాతరూపరజతప్పటిగ్గహణా పటివిరతో హోతీ’తి (ద్. ని. ౧.౧౦, ౧౯౪) ఏవం సుత్తే పటివిరతిమత్తమేవ వుత్తం, నత్తి ఏత్థ ఆపత్తీ”తి వదతి. అపరో ధమ్మకథికో సుత్తస్స ఆగతత్తా ఓలమ్మేత్వా నివాసేన్తానం ఆపత్తియా ఆరోపియమానాయ “కిం ఇమేసం ఆపత్తిం ఆరోపేధ, నను ‘పరిమణ్ణలం నివాసేస్సామీతి సిక్ఖా కరణీయా”తి (పాచి. ౫౭౬) ఏవం సిక్ఖాకరణమత్తమేవ వుత్తం, నత్తి ఏత్థ ఆపత్తీ”తి వదతి. ఉబ్బాహిక వినిచ్చయేతి సమధక్ఖన్థకే వుత్తఉబ్బాహికవినిచ్చయే “సీలవా హోతీ”తిఆదికాయ హి దసగ్గసమ్మత్తియా సమన్నాగతే ద్వే తయో భిక్షా ఉచ్చినిత్వా వినిచ్చయో ఉబ్బాహికవినిచ్చయోతి దట్టబ్బో.

పవారణప్పచ్చుక్కడ్డనాతి పవారణాయ ఉక్కస్సనా, ఉద్ధం కడ్డనాతి అట్టో. తిణవత్తారకసమథే సబ్బసజ్ఞాహికాఱ్ఱి చాతి “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, అవ్హాకం భణ్ణనజాతానం...పే... రపేత్వా గిహిప్పటిసంయుత్త”న్తి (చూళవ. ౨౧౨-౨౧౩) ఏవం తిణవత్తారకసమథే కతా సబ్బపరమా సబ్బసజ్ఞాహికాఱ్ఱి చ.

అలాభాయ పరిసక్కునాదికేహీతి చతున్నం పచ్చయానం అలాభణ్ణాయ పయోగకరణాదికేహి. ఆదిసద్దేన “అనణ్ణాయ పరిసక్కునం, అనావాసాయ పరిసక్కునం, అక్కోసనపరిభాసనం, భిక్షూ భిక్షూహి భేదనం, బుద్ధస్స అవణ్ణభణనం, ధమ్మస్స అవణ్ణభణనం, సజ్ఞస్స అవణ్ణభణన”న్తి (చూళవ. ౨౬౫) అవసేసం సత్తభగం సజ్ఞణ్ణాతి. అట్టహజ్ఞేహి సమన్నాగతస్సాతి అట్టహి చేవ అజ్ఞేహి ఏకేకేనపి అజ్ఞేన చ సమన్నాగతస్స. అసమ్మోగకరణత్థన్తి తేన దిన్నస్స దేయ్యధమ్మస్స అప్పటిగ్గహణత్థం. పత్తనిక్కుజ్జనవసేనాతి కమ్మవాచాయ పత్తనిక్కుజ్జనవసేన, న అధోముఖత్థపనవసేన. పత్తుక్కుజ్జనవసేనాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తస్సేవాతి యో పత్తనిక్కుజ్జనవసేన కతనిస్సారణో, తస్సేవ ఉపాసకస్స. సమ్మావత్తన్తస్సాతి యేన సమన్నాగతస్స పత్తుక్కుజ్జనం, తేన సమన్నాగతస్స. సాతి యథావుత్తా నిస్సారణా, ఓసారణా చ.

సూచియాదిఅప్పమత్తకం తంతదత్తికానం విస్సజ్జేతి దేతీతి అప్పమత్తకవిస్సజ్జకో. సాటియగ్గాహోపకోతి వస్సికసాటియగ్గాహోపకో. కమ్మం కరోన్తే ఆరామికే పేసనత్తాయ దాతబ్బా సమ్ముతి ఆరామికపేసకసమ్ముతి. ఏస నయో సామణేరపేసకసమ్ముతీతి ఏత్థాపి.

తజ్జనీయకమ్మాదీనం సత్తన్నన్తి తజ్జనీయం, నియసం, పబ్బాజనీయం, పటిసారణీయం, తివిధిచ్చ ఉక్ఖేపనీయన్తి తజ్జనీయాదీనం సత్తన్నం. అట్టయావతతియకాతి భిక్షూనం వసేన చత్తారో, భిక్షునీనం వసేన చత్తారోతి అట్ట సజ్ఞాదిసేసా.

ఇత్తికమ్మాదివసేనాతి ఇత్తికమ్మ ఇత్తిదుతియకమ్మ ఇత్తిచతుత్థకమ్మవసేన. “కరియమానం దళ్ళతరం హోతి, తస్మా కాతబ్బ”న్తి ఏకచ్చే వదన్తి. ఏవం పన సతి కమ్మసజ్ఞారో హోతి, తస్మా న కాతబ్బన్తి పటిక్ఖిత్తమేవ. సచే పన అక్ఖరపరిహీనం వా పదపరిహీనం వా దురుత్తపదం వా హోతి, తస్స సోధనత్థం పునప్పునం వత్తుం వట్టతి. ఇదం అకుప్పకమ్మస్స దళ్ళీకమ్మం హోతి, కుప్పకమ్మే కమ్మం హుత్వా తిట్టతి. సకలక్ఖణేనేవాతి ఇత్తిచ్చా చతస్సో చ కమ్మవాచాయో సావేత్వావ. న సేసకమ్మవసేనాతి అపలోకనకమ్మాదినా అవసేసకమ్మవసేన న కాతబ్బం.

కమ్మప్పటిబాహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఛన్దంఅదత్వాగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఆరోచితం వత్తు అవినిచ్చితన్తి ఆరోచితవత్తు ఆపత్తికభావేన న వినిచ్చితం. ఏత్థ చ చోదకేన చ చుదితకేన చ అత్తనో కథా కథితా, అనువిజ్ఞకో సమ్మతో, ఏత్తావతా వత్తుమేవ ఆరోచితం హోతీతి దట్టబ్బం. ఛన్దం అదత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కుమేయ్యాతి “కథం ఇదం కమ్మం కుప్పం అస్స, వగ్గం అస్స, న కరేయ్యా”తి (పాచి. ౪౮౧) ఇమినా అధిప్పాయేన ఛన్దం అదత్వా నిసిన్నాసనతో ఉట్టాయ గచ్ఛేయ్య. తేనాహ “యో భిక్షూ”తిఆది. కిరియాకిరియన్తి ఏత్థ గమనం కిరియం, ఛన్దస్స అదానం అకిరియం.

ఛన్దంఅదత్వాగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

యథాసన్ధతన్తి యథామిత్రం. తేనాహ “యో యో”తి ఆది. తథ మిత్రసన్నిత్యసమ్భ్రవసేనాతి మిత్రసన్నిత్యసమ్భ్రతానం వసేన. తథ మిత్రా మిత్రావ. సన్నిత్యా తథ తథ సజ్గమ్మ దిట్టమత్తా నాతిదళ్ళమిత్రా. సమ్భ్రతా సుట్టు భత్తా సినేహవన్తో దళ్ళమిత్రాతి దట్టబ్బా.

పశ్చ గరుభణ్ణానీతి రాసివసేన పశ్చ గరుభణ్ణాని, సరూపవసేన పనేతాని బహూని హోన్తి. తేనాహ “రాసివసేన పశ్చ గరుభణ్ణాని వుత్తానీ”తి. ఆరామో (చూళవ. అట్ట. ౩౨౧; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౨౭) నామ పుష్పారామో వా ఫలారామో వా. ఆరామవత్తు నామ తేసంయేవ ఆరామానం అత్తాయ పరిచ్ఛిన్దిత్వా రపితోకాసో, తేసు వా ఆరామేసు వినట్టేసు తేసం పోరాణకభూమిభాగో. విహరో నామ యం కిళ్ళ పాసాదాదీసేనాసనం. విహరవత్తు నామ తస్య పతిట్టానోకాసో. మళ్ళో నామ మసారకో బుద్ధికాబద్ధో, కుళీరపాదకో, ఆహచ్చపాదకోతి ఇమేసం పుట్టే వుత్తానం చతున్నం మళ్ళానం అజ్ఞాతరో. పీఠం నామ మసారకాదీనంయేవ చతున్నం పీఠానం అజ్ఞాతరం. భిసి నామ ఉణ్ణభిసిఆదీనం పశ్చన్నం భిసీనం అజ్ఞాతరా. బిట్టోహనం నామ రుక్ఖతూలలతాతూలపోటకితూలానం అజ్ఞాతరేన పుణ్ణం. లోహకుమ్భీ నామ కాళలోహన వా తమ్పలోహన వా యేన కేనచి లోహన కతా కుమ్భీ. లోహభాణకాదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏత్త పన భాణకన్తి అరజ్జరో వుచ్చతి. వారకోతి ఘటో. కటాహం కటాహమేవ. వాసిఆదీసు, వల్లిఆదీసు చ దువిజ్ఞోయ్యం నామ నట్టి. ఏవం -

ద్విసజ్గహాని ద్వే హోన్తి, తతియం చతుసజ్గహం;

చతుత్తం నవకోట్టాసం, పశ్చమం అట్టభేదనం.

ఇతి పశ్చహి రాసీహి, పశ్చానిమ్మలలోచనో;

పశ్చావీసవిధం నాథో, గరుభణ్ణం పకాసయి. (చూళవ. అట్ట. ౩౨౧; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౨౭);

విస్సజ్జేతుం వా విభజితుం వా న వట్టతీతి మూలచ్ఛేజ్జవసేన విస్సజ్జేతుం వా విభజితుం వా న వట్టన్తి. పరివత్తనవసేన పన విస్సజ్జన్తస్స, విభజన్తస్స చ అనాపత్తి. తేనాహ “థావరేనా”తిఆది. తథ థావరేన థావరన్తి ఆరామఆరామవత్తువిహరవిహరవత్తునా ఆరామం ఆరామవత్తుం విహరం విహరవత్తుం. ఇతరేనాతి అథావరేన, పచ్చిమరాసిత్తయేనాతి వుత్తం హోతి. అకప్పియేనాతి సువణ్ణమయమళ్ళాదినా చేవ అకప్పియభిసిబిట్టోహసేహి చ. మహగ్గకప్పియేనాతి దన్తమయమళ్ళాదినా చేవ పావారాదినా చ. ఇతరన్తి అథావరం. కప్పియపరివత్తనేన పరివత్తేతున్తి యథా అకప్పియం న హోతి, ఏవం పరివత్తేతుం.

తత్తాయం పరివత్తననయో (చూళవ. అట్ట. ౩౨౧; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౨౮) - సజ్జస్స నాళికేరారామో దూరే హోతి, కప్పియకారకావ బహుతరం ఖాదన్తి, యమ్మి న ఖాదన్తి, తతో సకటవేతనం దత్వా అప్పమేవ ఆహరన్తి. అజ్ఞోసం పన తస్సారామస్స అవిదూరే గామవాసీనం మనుస్సానం విహరస్స సమీపే ఆరామో హోతి, తే సజ్జం ఉపసజ్కమిత్యా సకేన ఆరామేన తం ఆరామం యాచన్తి, సజ్జేన “రుచ్చతి సజ్జస్సా”తి అపలోకేత్వా సమ్మటిచ్చితట్టో. సచేపి భిక్షానం రుక్ఖసహస్సం హోతి, మనుస్సానం పశ్చాసతాని, “తుమ్హాకం ఆరామో ఖుద్ధకో”తి న వత్తబ్బం. కిళ్ళాపి అయం ఖుద్ధకో, అథ ఖో ఇతరతో బహుతరం ఆయం దేతి. సచేపి సమకమేవ దేతి, ఏవమ్మి ఇచ్చితిచ్చితట్టణే పరిభుజ్జేతుం సక్కాతి

గోహతబ్బమేవ. సచే పన మనుస్సానం బహుతరా రుక్ఖా హోతి, “నను తుమ్మాకం బహుతరా రుక్ఖా”తి వత్తబ్బం. సచే “అతిరేకం అమ్మాకం పుజ్జాం హోతు, సజ్జస్స దేమా”తి వదన్తి, జానాపేత్వా సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. భిక్షూనం రుక్ఖా ఫలధారిణీ, మనుస్సానం రుక్ఖా న తావ ఫలం గణ్ఠన్తి. కిఞ్చాపి న గణ్ఠన్తి, న చిరేన గణ్ఠిస్సన్తితి సమ్మటిచ్చితబ్బమేవ. మనుస్సానం రుక్ఖా ఫలధారిణీ, భిక్షూనం రుక్ఖా న తావ ఫలం గణ్ఠన్తి, “నను తుమ్మాకం రుక్ఖా ఫలధారిణీ”తి వత్తబ్బం. సచే “గణ్ఠథ, భన్తే, అమ్మాకం పుజ్జాం భవిస్సతీ”తి దేన్తి, జానాపేత్వా సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. ఏవం ఆరామేన ఆరామో పరివత్తేతబ్బో, ఏతేనేవ నయేన ఆరామవత్థుపి విహరోపి విహరవత్థుపి ఆరామేన పరివత్తేతబ్బం. ఆరామవత్థునా చ మహన్తేన వా ఖుద్ధకేన వా ఆరామం ఆరామవత్తుం విహరం విహరవత్తున్తి.

కథం విహరేన (చూళవ. అట్ట. ౩౨౧; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౨౮) విహరో పరివత్తేతబ్బో? సజ్జస్స అన్తోగామే గేహం హోతి, మనుస్సానం విహరమజ్జే పాసాదో, ఉభోపి అగ్గేన సమకా. సచే మనుస్సా తేన పాసాదేన తం గేహం యాచన్తి, సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. భిక్షూనం చే మహగ్గతరం గేహం హోతి, “మహగ్గతరం అమ్మాకం గేహ”న్తి వుత్తే “కిఞ్చాపి మహగ్గతరం పబ్బజితానం అసారుప్పం, న సక్కా తత్థ పబ్బజితేహి వసీతుం, ఇదం పన సారుప్పం, గణ్ఠథా”తి వదన్తి, ఏవమ్మి సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. సచే పన మనుస్సానం మహగ్గం హోతి “నను తుమ్మాకం గేహం మహగ్గ”న్తి వత్తబ్బం. “హోతు, భన్తే, అమ్మాకం పుజ్జాం భవిస్సతి, గణ్ఠథా”తి వుత్తే పన సమ్మటిచ్చితుం వట్టతి. ఏవం విహరేన విహరో పరివత్తేతబ్బో. ఏతేనేవ నయేన విహరవత్థుపి ఆరామోపి ఆరామవత్థుపి విహరేన పరివత్తేతబ్బం. విహరవత్థునా చ మహగ్గేన వా అప్పగ్గేన వా విహరం విహరవత్తుం ఆరామం ఆరామవత్తుం. ఏవం తావ ధావరేన ధావరపరివత్తనం వేదితబ్బం.

ఇతరేన ఇతరపరివత్తనే పన మఞ్చపీరం మహన్తం వా హోతు, ఖుద్ధకం వా (చూళవ. అట్ట. ౩౨౧; వి. సజ్గ. అట్ట. ౨౨౮), అన్తమసో చతురజ్జలపాదకం గామదారకేహి పంస్వాగారకేసు కీళన్తేహి కతమ్మి సజ్జస్స దిన్నకాలతో పట్టాయ గరుభణ్డం హోతి. సచేపి రాజా వా రాజమహామత్తాదయో వా ఏకప్పహరేనేవ మఞ్చసతం వా మఞ్చసహస్సం వా దేన్తి, సబ్బే కప్పియమఞ్చా సమ్మటిచ్చితబ్బా, సమ్మటిచ్చిత్వా వుడ్డప్పటిపాటియా “సజ్జికపరిభోగేన పరిభుజ్జథా”తి దాతబ్బా, న పుగ్గలికపరిభోగేన దాతబ్బా. అతిరేకమఞ్చో భణ్ణాగారాదీసు పజ్జాపేత్వా పత్తచీవరం నిక్ఖిపేత్వా పరిభుజ్జేతుమ్మి వట్టతి. బహిసీమాయ “సజ్జస్స దేమా”తి దిన్నమఞ్చో సజ్జత్తేరస్స వసనట్టానే దాతబ్బో. తత్థ చే బహూ మఞ్చా హోన్తి, మఞ్చోన కమ్మం నత్తి. యస్స వసనట్టానే కమ్మం అత్తి, తత్థ “సజ్జికపరిభోగేన పరిభుజ్జథా”తి దాతబ్బో, న పుగ్గలికభోగేన. మహగ్గేన సత్థగ్గనకేన వా సహస్సగ్గనకేన వా మఞ్చోన అజ్ఞం మఞ్చసతం లభతి, పరివత్తేత్వా గోహతబ్బం. న కేవలం మఞ్చోన మఞ్చోయేవ, ఆరామఆరామవత్తువిహరవిహరవత్తుపీరభిసిబిబ్బోహనానిపి పరివత్తేతుం వట్టతి. ఏసేవ నయో పీఠభిసిబిబ్బోహనేసుపి. వరసేనాసనాదీనం సంరక్ఖణత్థన్తి సచే దుబ్బిక్ఖం హోతి, భిక్షూ పిణ్డపాతేన న యాపేన్తి, ఏత్థ రాజరోగచోరభయాని, అజ్ఞత్థి గచ్ఛన్తానం విహరా పలుజ్జన్తి, తాలనాళికేరాదికే వినాసేన్తి, సేనాసనపచ్చయం సన్ధాయ యాపేతుం సక్కా హోతి, ఏవరూపే కాలే వరసేనాసనాదీనం సంరక్ఖణత్థం. లామకాని విస్సజ్జేతున్తి లామకం లామకం విస్సజ్జేతుం, లామకకోటియా విస్సజ్జేతున్తి అధిప్పాయో. విస్సజ్జేత్వా పరిభుజ్జేతుం వట్టతీతి విస్సజ్జేత్వా తతో లద్ధయాగుభత్తచీవరాదీని పరిభుజ్జేతుం వట్టతి. కాళలోహతమ్మలోహకంసలోహవట్టలోహానన్తి ఏత్థ కంసలోహం, వట్టలోహాన్తి కిత్తిమలోహం. తీణి హి కిత్తిమలోహాని కంసలోహం, వట్టలోహం, ఆరకూటన్తి. తత్థ తిపుతమ్మే మిస్సేత్వా కతం కంసలోహం, సీతతమ్మే మిస్సేత్వా కతం వట్టలోహం, రసకతమ్మే మిస్సేత్వా కతం ఆరకూటం. తేన వుత్తం “కంసలోహం, వట్టలోహాన్తి కిత్తిమలోహ”న్తి. తతో అతిరేకన్తి తతో అతిరేకగ్గణ్ఠనకో.

సరకోతి మజ్జే మకుళం దస్సేత్వా ముఖవట్టివిత్థతం కత్వా పిట్టితో నామేత్వా కాతబ్బం ఏకం భాజనం. “సరావ”న్తిపి వదన్తి. ఆదిసద్దేన కఞ్చనకాదీనం గిహిఉపకరణానం గహణం. తాని హి ఖుద్ధకానిపి గరుభణ్ణానేవ గిహిఉపకరణత్తాతి. పి-సద్దేన పగేవ మహంతానీతి దస్సేతి. ఇమాని పన భాజనీయాని భిక్షూపకరణత్తాతి అధిష్పాయో. యథా చ ఏతాని, ఏవం కుణ్డికాపి భాజనీయా. వక్ఖతి హి “యథా చ మత్తికాభణ్ణే, ఏవం లోహభణ్ణేపి కుణ్డికా భాజనీయకోట్టాసమేవ భజతీ”తి (కఙ్ఖా. అట్టం. దుబ్బలసిక్ఖాపదవణ్ణనా). సజ్జికపరిభోగేనాతి ఆగస్తుకానం వుడ్డతరానం దత్వా పరిభోగేన. గిహివికటాతి గిహీహి వికటా పఞ్ణత్తా, అత్తనో వా సంతకరణేన విరూపం కతా. పుగ్గలికపరిభోగేన న వట్టతీతి ఆగస్తుకానం అదత్వా అత్తనో సంతకం వియ గహేత్వా పరిహరిత్వా పరిభుజ్జేతుం న వట్టతి. పిప్పలికోతి కత్తరి. ఆరకణ్ణకం సూచివేధకం. తాళం యన్తం. కత్తరయట్టివేధకో కత్తరయట్టివలయం. యథా తథా ఘనకతం లోహన్తి లోహవట్టి లోహగుళో లోహపిణ్ణి లోహచక్రలికన్తి ఏవం ఘనకతం లోహం. భీరపాసాణమయానీతి ముదుకభీరవణ్ణపాసాణమయాని.

గిహివికటానిపి న వట్టన్తి అనామాసత్తా. పి-సద్దేన పగేవ సజ్జికపరిభోగేన వా పుగ్గలికపరిభోగేన వాతి దస్సేతి. సేనాసనపరిభోగో పన సబ్బకప్పియో. తస్మా జాతరూపాదిమయా సబ్బేపి సేనాసనపరిక్ఖారా ఆమాసా. తేనాహ “సేనాసనపరిభోగే పనా”తిఆది.

సేసాతి తతో మహత్తరీ వాసి. యా పనాతి యా కుదారీ పన. కుదారీ అన్తమసో చతురఙ్గలమత్తోపి గరుభణ్ణమేవ. నిఖాదనం చతురస్సముఖం వా హోతు, దోణిముఖం వా వజ్జం వా ఉజ్జకం వా, అన్తమసో సమ్ముఞ్ఞానిదణ్ణకవేధనమ్పి దణ్ణబన్ధం చే, గరుభణ్ణమేవ. తేనాహ “కుదారీ దణ్ణబన్ధనిఖాదనం వా అగరుభణ్ణం నామ నత్తీ”తి. సిపాటికా నామ ఖురకోనో. సిఖరం పన దణ్ణబన్ధనిఖాదనం అనులోమేతీతి ఆహ “సిఖరమ్పి నిఖాదనేనేవ సజ్గహిత”న్తి. సచే తమ్పి పన అదణ్ణకం ఫలమత్తం, భాజనీయం. ఉపక్ఖరేతి వాసిఆదిభణ్ణాని.

పత్తబన్ధకో నామ పత్తస్స గణ్ఠికాదికారకో. “పటిమాసువణ్ణాదిపత్తకారకో”తిపి వదన్తి. తిపుచ్చేదనకసత్తం, సువణ్ణచ్చేదనకసత్తం, కతపరికమ్మచమ్మచ్చిన్దనకఖుద్ధకసత్తన్తి ఇమాని చేత్థ తీణి పిప్పలికం అనులోమేన్తీతి ఆహ “అయం పన విసేనో”తిఆది. ఇతరానీతి మహాకత్తరిఆదీని.

అడ్డబాహుప్పమాణాతి (సారత్థ. టీ. చూళవగ్గ ౩.౩౨౧) కప్పరతో పట్టాయ యావ అంసకూటప్పమాణా, విదత్తిచతురఙ్గలప్పమాణాతి వుత్తం హోతి. తత్థజాతకాతి సజ్జికభూమియం జాతా. ఆరక్ఖసంవిధానేన రక్ఖితత్తా రక్ఖితా చ సా మఞ్జాసాదీసు పక్ఖితం వియ యథా తం న నస్సతి, ఏవం గోపనతో గోపితా చాతి రక్ఖితగోపితా. తత్థజాతకాపి పన అరక్ఖితా గరుభణ్ణమేవ న హోతి. “సజ్జకమ్మే చ చేతియకమ్మే చ కతే”తి ఇమినా సజ్జసన్తకేన చేతియసన్తకం రక్ఖితుం, పరివత్తితుఞ్చా వట్టతీతి దీపేతి. సుత్తం పనాతి వట్టితఞ్చోవ అవట్టితఞ్చా సుత్తం.

అట్టఙ్గలసూచిదణ్ణమత్తోతి అన్తమసో దీఘసో అట్టఙ్గలమత్తో, పరిణాహతో సీహళపణ్ణసూచిదణ్ణమత్తో. ఏత్థాతి వేళుభణ్ణే. దడ్డం గేహం యేసం తేతి దడ్డగేహ. న వారేతబ్బాతి “మా గణ్ఠిత్వా గచ్చథా”తి న నిసేధేతబ్బా. దేసన్తరగతేన సమ్మత్తవిహారే సజ్జికావాసే రపేతబ్బా.

అవసరంగా ఛదనతిణి ముజ్జపబ్బజేహి అవసరం యం కిఞ్చ ఛదనతిణం. యత్త పన తిణం నత్తి, తత్త పణ్ణేహి ఛాదేన్తి (చూళవం. అట్టం. ౩౨౧). తస్మా పణ్ణమ్మి తిణేనవ సజ్జహితన్తి ఆహ “ఛదనతిణసజ్జేపగతేసూ”తిఆది. అట్టజ్జలప్పమాణోపీతి విత్తారతో అట్టజ్జలప్పమాణో. లిఖితపోత్తకో పన గరుభణ్ణం న హోతి.

వేళుమ్మి వుత్తప్పమాణోతి “అట్టజ్జలసూచిదణ్ణకమత్తోపీ”తి వేళుభణ్ణే వుత్తప్పమాణో. సజ్జస్స దిన్నో వాతి దారుదుల్లభట్టానే సజ్జస్స దిన్నో వా. కురున్దియం వుత్తక్కమేన దారుభణ్ణవినిచ్చయం వత్వా ఇదాని మహాఅట్టకథాయం వుత్తక్కమేన వత్తుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. ఆసన్దికాదీనీతి ఏత్త ఆసన్దికోతి చతురస్సపీఠం వుచ్చతి. “ఉచ్చకమ్మి ఆసన్దిక”న్తి వచనతో ఏకతోభాగేన దీఘపీఠమేవ హి అట్టజ్జలపాదకం వట్టతి. చతురస్సాసన్దికో పన పమాణాతిక్కన్తోపి వట్టతీతి వేదితబ్బో. ఆదిసద్దేన “సత్తజ్జో, భద్దపీఠకం, ఏళకపాదకపీఠం, ఆమలకవట్టకపీఠం, ఫలకం, కోచ్చం, పలాలపీఠక”న్తి (చూళవం. అట్టం. ౩౨౧) ఇమే సజ్జణ్ణన్తి వేదితబ్బం. తేనాహ “అన్తమసో”తిఆది. పణ్ణేహి వాతి కదలిపణ్ణాదీహి వా. బృగ్గుచమ్మోనద్దమ్మి వాళరూపపరిక్ఖిత్తం రతనపరిసిచ్చితం కోచ్చకం గరుభణ్ణమేవ.

ఘట్టనఫలకం నామ యత్త రపేత్వా రజితచీవరం హత్తేన ఘట్టేన్తి. ఘట్టనముగ్గరో నామ అనువాతాదిఘట్టనకోతి వదన్తి. దణ్ణముగ్గరో నామ యేన రజితచీవరం పోధేన్తి. అమ్మణన్తి ఫలకేహి పోక్షరణీ వియ కతం పానీయభాజనం. రజనదోణీతి పక్కరజనం ఆకిరిత్వా రపనభాజనం.

అకప్పియచమ్మన్తి సీహాదీనం చమ్మం. “భూమత్థరణం కాతుం వట్టతీ”తి ఇదం అకప్పియచమ్మం సన్ధాయ వుత్తం. “పచ్చత్థరణగతిక”న్తి ఇమినా మఞ్చపీఠేపి అత్థరితుం వట్టతీతి దీపేతి. పావారాదిపచ్చత్థరణమ్మి గరుభణ్ణన్తి ఏకే. నోతి అపరే. వీమంసిత్వా గహేతబ్బం. కప్పియచమ్మానీతి మిగాదీనం చమ్మాని.

సబ్బం చక్కయుత్తయానన్తి రథసకటాదికం సబ్బచక్కయుత్తయానం. విసజ్జరితచక్కం పన యానం భాజనీయం. అనుజ్ఞాతవాసి నామ యా సిపాటికాయ పక్ఖిపిత్వా పరిహరితుం సక్కాతి వుత్తా. ముట్టిపణ్ణన్తి తాలపత్తం. తఞ్ఞో ముట్టినా గహేత్వా పరిహరన్తీతి “ముట్టిపణ్ణ”న్తి వుచ్చతి. ముట్టిపణ్ణన్తి ఛత్తచ్చదనపణ్ణమేవాతి కేచి. అరణిసహితన్తి అరణియుగళం, ఉత్తరారణీ, అధరారణీతి అరణిద్వయన్తి అత్తో.

ఫాతికమ్మం కత్వాతి అన్తమసో తంలగ్గనకవాలికాయపి థావరం వడ్డికమ్మం కత్వా. ఫాతికమ్మం అకత్వా గణ్ణన్తేన తత్తేవ వలజ్జోతబ్బో. గమనకాలే సజ్జికే ఆవాసే రపేత్వా గన్తబ్బం. అసతియా గహేత్వా గతేన పహిణిత్వా దాతబ్బో. దేసన్తరగతేన సమ్మత్తవిహారే సజ్జికావాసే రపేతబ్బో. ఏత్థాతి మత్తికాభణ్ణే. కుణ్ణికాతి అయోకుణ్ణికా చేవ తమ్మిలోహకుణ్ణికా చ. భాజనీయకోట్టాసమేవ భజతీతి భాజనీయపక్ఖమేవ సేవతి, న తు గరుభణ్ణన్తి అత్తో. కఞ్చనకో పన గరుభణ్ణమేవాతి అధిప్పాయో. ఇతరన్తి గరుభణ్ణం.

దుబ్బలసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. పరిణామనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ద్వాదసమే న కిఞ్చ వత్తబ్బం అత్తి.

పరిణామనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సహధమ్మికవగ్గో అట్టమో.

౯. రతనవగ్గో

౧. అన్తేపురసిక్తాపదవణ్ణనా

అనిక్ఖంతరాజకే అనిగ్గతరతనకేతి ఏత్త “సయనిఘరే”తి పారసేసో దట్టబ్బోతి ఆహ “అనిక్ఖంతో రాజా ఇతో”తిఆది. తత్త ఇతోతి సయనిఘరతో. సయనిఘరేతి సయనీయఘరే. యత్త రజ్జో సయనం పజ్జాత్తం హోతి, అన్తమసో సాణిపాకారపరిక్ఖిత్తమ్మి, తస్మిన్తి వుత్తం హోతి. రతిజననట్టేన రతనం, హట్టిఆది. ఇథ పన ఇత్తిరతనం అధిప్పేతన్తి ఆహ “రతనం వుచ్చతి మహేసీ”తి.

ఉభోసూతి రాజమహేసీసు. కిరియాకిరియన్తి ఏత్త ఇన్దఖీలాతిక్కమో కిరియం, అప్పటిసంవిదితం అకిరియన్తి దట్టబ్బం.

అన్తేపురసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. రతనసిక్తాపదవణ్ణనా

ముత్తాదిదసవిధన్తి “ముత్తా మణి వేళురియో సఙ్ఖో సీలా పవాళం రజతం జాతరూపం లోహితబ్బో మసారగల్ల”న్తి (పాచి. ౨౦౬) దసవిధం రతనం. అజ్ఞావసథేతి గేహి. తేనాహ “పరిక్ఖిత్తస్సా”తిఆది, పరిక్ఖిత్తస్స ఆవసథస్సాతి అత్తో. ఆవసథేతి చేత్త అన్తోగామే నివిట్టగేహం అధిప్పేతం. ఆరామే నివిట్టగేహం పన అజ్ఞారామగ్గహణేనవ గహితం. “ఆవసథేతి చేత్త అన్తోఆరామే వా హోతు, అజ్ఞాత్త వా, అత్తనో వసనట్టానం వుచ్చతీ”తి (సారత్త. టీ. పాచిత్తియ ౩.౨౦౬) కేచి. సబ్బేసమ్మి అత్తాయ దుక్కుటమేవాతి అత్తనో వా తేసం సజ్ఞాదీనం వా అత్తాయ ఉగ్గణ్ణాన్తస్స వా ఉగ్గణ్ణాపేన్తస్స వా దుక్కుటమేవ. సచే పన మాతాపితూనం సన్తకం అవస్సం పటిసామేతబ్బం కప్పియభణ్ణం హోతి, అత్తనో అత్తాయ గహేత్వా పటిసామేతబ్బన్తి ఆహ “తాదిసం పనా”తిఆది. తాదిసన్తి యం మాతాపితూనం సన్తకం అవస్సం పటిసామేతబ్బం కప్పియభణ్ణం, తాదిసం. ఛన్దేనపి భయేనపీతి వడ్డకిఆదీసు ఛన్దేనపి, రాజవల్లభేసు భయేనపి.

తాదిసే తానేతి మహావిహారసదిసస్స మహారామస్స పాకారపరిక్ఖిత్తే పరివేణే. సజ్ఞాణం కత్వాతి “ఏత్తకా కహాపణా”తిఆదినా రూపేన వా లఙ్ఘనాదినిమిత్తేన వా సజ్ఞాణం కత్వా, సల్లక్ఖేత్వాతి అత్తో. పతిరూపానం భిక్షూనం హత్థేతి లజ్జీనం కుక్కుచ్చకానం భిక్షూనం హత్థే. లోలజాతికానఙ్ఘో హత్థే రపేతుం న లబ్బతి. నేవ పక్కుమతీతి నేవ తవ్హా ఆవాసా పక్కుమతి. “థావరం సేనాసనం వా”తిఆదినా అత్తనో చీవరాదిమూలం న కాతబ్బన్తి (పాచి. అట్ట. ౨౦౬) దస్సేతి. తం దస్సేత్వాతి యం థావరసేనాసనాది కతం, తం ఉపాసక తవ సన్తకేన ఇదం నామ కతన్తి ఏవం దస్సేత్వా. సమాదపేత్వాతి అజ్ఞం సమాదపేత్వా, “ఉద్దిస్స అరియా తిట్టన్తి, ఏసా అరియాన యాచనా”తి వుత్తనయేన యాచిత్వాతి అత్తో.

అనుజ్ఞాతట్టానేతి అజ్ఞారామఅజ్ఞావసథే. ఆమాసన్తి ఆమసితబ్బఙ్గోవ పటిసామేతబ్బఙ్గా వత్తాది.

రతనసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వికాలగామప్పవేసనసింహాపదవణ్ణనా

చారిత్రేతి చారిత్రసింహాపదే. ఉపచారన్తి దుతియలేడ్డుపాతం. అజ్ఞాం గామం గచ్చనానం పున ఆపుచ్చనకిచ్చం నట్టితి ఉస్సాహం అప్పటిప్పస్సమ్మేత్వా అజ్ఞాం గామం గచ్చనానం గామసతమ్మి హోతు, పున ఆపుచ్చనకిచ్చం నట్టితి అట్టో. తేనాహ “సచే పనా”తిఆది. ఉస్సాహన్తి గామప్పవిసనుస్సాహం. అన్తరారామాదీసు (పాచి. అట్ట. ౨౧౩) న కేవలం అనాపుచ్చా గచ్చన్తస్సేవ, కాయబన్ధనం అబన్ధిత్వా సజ్ఞాటిం అపారుపిత్వా గచ్చన్తస్సాపి అనాపత్తి. ఆపదాసూతి సీహో వా బ్బగ్గో వా ఆగచ్చతి, మేఘో వా ఉట్టితి, అజ్ఞో వా కోచి ఉపద్దవో ఉప్పజ్జతి , అనాపత్తి. ఏవరూపాసు ఆపదాసు బహిగామతో అన్తోగామం పవిసితుం వట్టితి.

వికాలగామప్పవేసనసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సూచిఘరసింహాపదవణ్ణనా

తం అస్స అట్టితి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౨౧౭) పరమం భిన్దిత్వా పచ్చా దేసేతబ్బత్తా తం భేదనకం అస్స పాచిత్తియస్స అట్టితి.

అరణికేతి అరణిధనుకే. విధేతి వేధకే. వాసిజటేతి వాసిదణ్ణకే చ.

సూచిఘరసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మజ్జాపీఠసింహాపదవణ్ణనా

అట్టజ్జలపాదకన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో. “భేదనకం భేదనకసదిసమేవా”తి ఇమినా “భేదనమేవ భేదనకం, తం అస్స అట్టితి భేదనక”న్తి ఇమమత్థం అతిదిసతి.

యథా పమాణమేవ ఉపరి దిస్సతి, ఏవం నిఖణిత్వా వాతి సచే పన న చిన్దితుకామో హోతి, యథా పమాణమేవ ఉపరి దిస్సతి, ఏవం భూమియం నిఖణిత్వా వా. అట్టకం వా బన్ధిత్వాతి ఉక్తిపిత్వా తులాసజ్ఞాతే రపేత్వా అట్టం కత్వా.

మజ్జాపీఠసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. తూలోనధసింహాపదవణ్ణనా

చిమిలికం పత్థరిత్వా తూలం పక్ఖిపిత్వాతి మజ్జాపీఠానం ఉపరి చిమిలికం పత్థరిత్వా తస్స ఉపరి తూలం పక్ఖిపిత్వాతి అట్టో. ఉపరి చిమిలికాయాతి ఉపరిమభాగే చిమిలికాయ.

సీసప్పమాణన్తి (చూళవం. అట్టం. ౨౯౭; సారత్తం. టీ. చూళవగ్గ ౩.౨౯౭) యత్త గలవాటకతో పట్టాయ సబ్బసీసం ఉపదహన్తి, తం సీసప్పమాణం. తచ్చ ఉక్కట్టపరిచ్చేదతో తిరియం ముట్టిరతనం హోతి, దీఘతో ద్వీరతనన్తి దస్సేతుం “యస్స విత్థారతో తీసు కోణేసూ”తిఆదిమాహ. ద్వీన్నం అన్తరం విదత్తి చతురజ్జలం హోతి ద్వీన్నం కోణానం అన్తరం మినియమానం విదత్తి చేవ చతురజ్జలచ్చ హోతి. మజ్జే ముట్టిరతనన్తి బిబ్బోహనస్స మజ్జం తిరియతో ముట్టిరతనప్పమాణం హోతి. అయన్తో సీసప్పమాణస్స ఉక్కట్టపరిచ్చేదో. తతో ఉద్ధం న వట్టతి, హేట్టా వట్టతి. అగిలానస్స సీసూపధానచ్చ పాదూపధానచ్చాతి ద్వయమేవ వట్టతి. గిలానస్స బిబ్బోహనాని సన్ధరిత్వా ఉపరి పచ్చత్తరణం దత్వా నిపజ్జితుమ్మి వట్టతి.

తూలోనద్దసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నిసీదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సత్తమం ఉత్తానమేవ.

నిసీదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కణ్ణప్పటిచ్చాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అధోనాభిఉబ్బజాణుమణ్ణలన్తి నాభియా హేట్టా జాణుమణ్ణలానం ఉపరి. కణ్ణపీళకఅస్సావధుల్లకచ్చాబాధానన్తి ఏత్త కణ్ణాతి కచ్చు. పీళకాతి లోహితతుణ్ణికా సుఖుమపీళకా. అస్సావోతి అరిసభగన్ధలమధుమేహానం వసేన అసుచిప్పగ్గరణం. ధుల్లకచ్చాబాధోతి మహాపీళకాబాధో వుచ్చతి.

కణ్ణప్పటిచ్చాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. వస్సీకసాటికనన్దసిక్ఖాపదవణ్ణనా

నవమం దసమచ్చ ఉత్తానమేవ.

వస్సీకసాటికనన్దసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

రతనవగ్గో నవమో.

ఇతి కజ్జావితరణియా పాతిమోక్ఖవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్జాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

పాచిత్తియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాటిదేసనీయకణ్డం

౧. పఠమపాటిదేసనీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

అన్తరఘరం పవిట్టాయాతి రథికం బ్యూహం సిజ్ఞాటకం ఘరం పవిట్టాయ. అసప్సాయన్తి సగ్గమోక్షానం అహితం అననుకూలం. భిక్షునియా అన్తరఘరే రత్వా దదమానాయ వసేనేత్థ ఆపత్తి వేదితబ్బా, భిక్షుస్స రితట్ఠానం పన అప్పమాణం. తేనాహ “అన్తరఘరం పవిట్టాయాతి వచనతో”తిఆది. అన్తరారామాదీసూతి అన్తరారామభిక్షునుపస్సయతిత్థియసేయ్యాపటిక్కుమనేసు. రథియాబ్యూహసిజ్ఞాటకఘరానన్తి ఏత్థ రథియాతి రచ్ఛా. బ్యూహన్తి అనిబ్బిజ్ఞత్వా రితా గతపచ్ఛాగతరచ్ఛా. సిజ్ఞాటకన్తి చతుక్కేణం వా తిక్కేణం వా మగ్గసమోధానట్ఠానం. ఘరన్తి కులఘరం. యథా చ రథియాదీసు రత్వా దదమానాయ గణ్ఠతో ఆపత్తి, ఏవం హత్తిసాలాదీసుపి దట్టబ్బం.

“యామకాలికాదీసు పటిగ్గహణేపి అజ్ఞోహరణేపి దుక్కట”న్తి ఇదం ఆమిసేన అసమ్మిన్నం సన్ధాయ వుత్తం, సమ్మిన్నే పన ఏకరసే పాటిదేసనీయమేవ. ఏకతో ఉపసమ్మన్నాయాతి భిక్షునీనం సన్తికే ఉపసమ్మన్నాయ, భిక్షూనం సన్తికే ఉపసమ్మన్నాయ పన యథావత్తుకమేవ.

జాతికాయ వా దాపేన్తియాతి సయం అదత్వా యాయ కాయచి జాతికాయ దాపేన్తియా, అజ్ఞాతికాయాతి అత్తో. ఉపనిక్ఠేపిత్వా వా దదమానాయాతి భూమియం రపేత్వా “ఇదం, అయ్య, తువ్హాకం దమ్మీ”తి దదమానాయ. ఏవం దిన్నం “సాధు, భగినీ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తాయ ఏవ వా భిక్షునియా, అజ్ఞోన వా కేనచి పటిగ్గహేత్వా ఇదం భుజ్జేతుం వట్టతి.

పఠమపాటిదేసనీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

యో చ పటిగ్గహేత్వా భుజ్జాతీతి సమ్మన్దో. అత్తనో వా భత్తం దాపేన్తియాతి ఏత్థ సచేపి అత్తనో భత్తం దేతి, ఇమినా సిక్ష్ణాపదేన అనాపత్తియేవ, పురిమసిక్ష్ణాపదేన ఆపత్తి. అజ్ఞోసం వా భత్తం దేన్తియాతి ఏత్థ పన సచే దాపేయ్య, ఇమినా సిక్ష్ణాపదేన ఆపత్తి భవేయ్య, దేన్తియా పన నేవ ఇమినా, న పురిమేన ఆపత్తి.

దుతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

లద్ధసేక్ఖసమ్మతికానీతి ఇత్తిదుతియేన కమ్మేన లద్ధసేక్ఖసమ్మతికాని. యజ్ఞో కులం సన్ధాయ వడ్డతి, భోగేన హాయతి, ఏవరూపస్స కులస్స ఇత్తిదుతియేన కమ్మేన సేక్ఖసమ్మతిం దేన్తి, తం సన్ధాయేతం వుత్తం.

ఘరతో నీహరిత్వాతి ఘరతో ఆసనసాలం వా విహారం వా ఆనేత్వా. తేనాహ “ఆసనసాలాదీసు వా”తి. ఇమస్స “దేన్తి”తి ఇమినా సమ్మన్దో. ద్వారమూలే వా రపితం దేన్తితి ద్వారమూలే రపితం పచ్ఛా సమ్మత్తస్స దేన్తి. భిక్షుం పన దిస్సా అన్తోగేహతో నీహరిత్వా దియ్యమానం న వట్టతి. నిచ్చభత్తకేతి నిచ్చం దాతబ్బభత్తకే. సలాకభత్తేతి రుక్ఖసారమయాయ

సలాకాయ వా వేళువీలీవతాలపణ్ణాదిమయాయ పట్టికాయ వా “అసుకస్స నామ సలాకభత్త”ని ఏవం అక్ఖరాని ఉపనిబన్ధిత్వా గాహపేత్వా దాతబ్బభత్తే. పక్కికేతి ఏకస్మిం పక్ఖే ఏకదివసే దాతబ్బభత్తే. ఉపోసథికేతి ఉపోసథే దాతబ్బభత్తే. పాటిపదికేతి పాటిపదివసే దాతబ్బభత్తే.

తతియపాటిదేసనీయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థపాటిదేసనీయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తస్స పరివారం కత్వా, అణ్ణం వా తేన సద్ధిం బహుకమ్మితి యాగుయా పటిసంవిదితం కత్వా “కిం సుద్ధాయ యాగుయా దిన్నాయ, పూవభత్తాదీనిపి ఏతిస్సా యాగుయా పరివారం కత్వా, దస్సామా”తిఆదినా తస్స ఖాదనీయస్స వా భోజనీయస్స వా పరివారం కత్వా, అణ్ణం వా యం కిఞ్చ తేన సద్ధిం బహుకమ్మి ఆహరీయతు. ఖాదనీయస్స నిదస్సనమత్తం “భోజనీయం వా”తిపి ఇచ్చితబ్బత్తా. తేన సద్ధిం ఆహరన్తాతి తేన సద్ధిం అత్తనో దేయ్యధమ్మం ఆహరన్తు. “యాగుయా పటిసంవిదితం కత్వా పూవం వా భత్తం వా ఆహరన్తి, ఏతమ్మి వట్టతీ”తి (పాచి. అట్ట. ౨౭౩) కురున్దియం వుత్తం.

పటిసంవిదితగిలానావసేసకం వాతి పటిసంవిదితణ్ణ గిలానో చ పటిసంవిదితగిలానా, తేసం అవసేసకం, పటిసంవిదితస్స చ గిలానస్స చ సేసకన్తి అత్థో. ఏకస్సత్థాయ పటిసంవిదితం కత్వా ఆహటం, తస్స సేసకం అణ్ణస్సాపి పరిభుజ్జేతుం వట్టతి. చతున్నం వా పఞ్చన్నం వా పటిసంవిదితం కత్వా బహూనం ఆహటం హోతి, అణ్ణోసమ్మి దాతుం ఇచ్చన్తి, ఏతమ్మి పటిసంవిదితసేసకమేవ, సబ్బేసమ్మి వట్టతి. అథ అధికమేవ హోతి, సన్నిధిం మోచేత్వా ఠపితం దుతియదివసేపి వట్టతి. గిలానస్సాహటావసేసేపి ఏసేవ నయో. యం పన అప్పటిసంవిదితమేవ కత్వా ఆభతం, తం బహిఆరామం పేసేత్వా పటిసంవిదితం కారేత్వా ఆహరాపేతబ్బం, భిక్షూహి వా గత్వా అన్తరామగ్గే గహేతబ్బం. యమ్మి విహారమజ్జేన గచ్చన్తో వా వనచరకాదయో వా వనతో ఆహరిత్వా దేన్తి, పురిమనయేనేవ పటిసంవిదితం కారేతబ్బం. కత్థచి పన పోత్థకేసు “పటిసంవిదితం కత్వా ఆహటం వా గిలానావసేసకం వా”తి పారో దిస్సతి, సో న గహేతబ్బో. తత్థజాతకమేవ వాతి ఆరామే జాతకమేవ. మూలఫలాదిన్తి మూలఫలతచపత్తాదిం అణ్ణోన కప్పీయం కత్వా దిన్నం పరిభుజ్జతో అనాపత్తి. సచే పన తం గామం హరిత్వా పచిత్వా ఆహరన్తి, న వట్టతి. పటిసంవిదితం కారేతబ్బం.

చతుత్థపాటిదేసనీయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కట్టావితరణియా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

పాటిదేసనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

సేఖియకణ్డం

౧. పరిమణ్డలసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“అన్తరఘరే”తి విసేసేత్వా న వుత్తత్తా “ఆరామేపి అన్తరఘరేపి సబ్బత్తా”తి వుత్తం. ఆరామేపీతి బుద్ధూపట్టానాదికాలం సన్ధాయ వుత్తం. యథా “తత్రిమే చత్తారో పారాజికా ధమ్మా ఉద్దేశం ఆగచ్ఛన్తి”తిఆదినా తత్త తత్త పరిచ్ఛేదో కతో, ఏవమేత్థాపి “తత్రిమే పఞ్చసత్తతి సేఖియా ధమ్మా ఉద్దేశం ఆగచ్ఛన్తి”తి కస్మా పరిచ్ఛేదో న కతోతి ఆహ “ఏత్త చా”తిఆది. **వత్తక్ఖన్ధకే వుత్తవత్తానిపీతి**

ఆగన్తుకావాసికగమికానుమోదనభత్తగ్గపిణ్ణచారికారణ్ణసేనాసనజన్తాఘరవచ్చకుటిఉపజ్ఞాచరియసద్ధివిహారికలన్తేవాసికవత్తాని. ఇదణ్ణ నిదస్సనమత్తం అణ్ణోసమ్మి ఖన్ధకవత్తానం ఏత్థేవ సజ్ఞహస్స ఇచ్చితబ్బత్తా. అయణ్ణోత్థ అధిప్పాయో – సేఖియగ్గహణేన చేత్త వత్తక్ఖన్ధకాదీసు (చూళవ. ౩౦౬ ఆదయో) ఆగతవత్తాదీనమ్మి గహణం. తేపి హి సిక్ఖితబ్బట్టేన “సేఖియా”తి ఇచ్చితా. తస్మా మాతికాయం పారాజికాదీనం వియ సేఖియానం పరిచ్ఛేదో న కతోతి. న కేవలం వత్తక్ఖన్ధకాదీసు (చూళవ. ౩౦౬ ఆదయో) ఆగతవత్తాదీనం గహణత్థమేవాతి ఆహ “చారిత్తవినియదస్సనత్తణ్ణా”తి. ఏత్థాపి పరిచ్ఛేదో న కతోతి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. మాతికాయ “దుక్కట”న్తి అవుత్తే కథం పనేత్థ దుక్కటన్తి వేదితబ్బన్తి ఆహ “యో పనా”తిఆది.

అట్టజ్ఞలమత్తన్తి పకతజ్ఞలేన అట్టజ్ఞలమత్తం. యో పన సుక్ఖజ్ఞో వా మహాపిణ్ణికమంసో వా హోతి, తస్స సారుప్పత్థాయ అట్టజ్ఞలాధికమ్మి ఓతారేత్వా నివాసేతుం వట్టతి.

పాసన్తన్తి పాసస్స అన్తం, దసామూలన్తి అత్థో.

అపరిమణ్డలం నివాసేస్సామీతి “పురతో వా పచ్చతో వా ఓలమ్బేత్వా నివాసేస్సామీ”తి ఏవం అసఞ్చిచ్చ. కిణ్ణాపి పరిమణ్డలం నివాసేతుం అజానన్తస్స అనాపత్తి, తథాపి నివాసనవత్తం సాధుకం ఉగ్గహేతబ్బమేవ. సఞ్చిచ్చ అనుగ్గహణణ్ణో అనాదరియం సియాతి ఆహ “అపిచ నివాసనవత్తం ఉగ్గహేతబ్బ”న్తి.

పరిమణ్డలసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపరిమణ్డలసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పటిక్ఖిత్తం గిహిపారుతన్తి ఖుద్దకవత్తుఖన్ధకే పటిక్ఖిత్తం గిహిపారుతం. ఇదాని “న, భిక్ఖవే”తిఆదినా (చూళవ. ౨౮౦-౨౮౧) సజ్ఞేపేన వుత్తమత్థమేవ విత్థారేత్వా దస్సేతుం “తత్తా”తిఆదిమాహ. యం కిణ్ణే అణ్ణాథా పారుతన్తి సమ్మన్తో. తస్మాతి యస్మా సేతపటపారుతాది గిహిపారుతం నామ, తస్మా. సేతపటాతి ఏతస్సేవ వివరణం. అడ్డపాలకనిగణ్ణాతి అడ్డం పాలేన్తీతి అడ్డపాలకా, అడ్డపాలకా చ తే నిగణ్ణా చాతి అడ్డపాలకనిగణ్ణా. తే హి ఉపరి ఏకమేవ సేతవత్తం ఉపకచ్చకే పవేసేత్వా పరిదహన్తి, హేత్థా నగ్గాపి అడ్డమేవ పాలేన్తి. పరిబ్యాజకాతి గిహిబన్ధనం పహాయ పబ్బజ్జాపగతా. ఉరం వివరిత్వాతి

హదయమజ్ఞం వివరిత్వా. అక్ష్తీతారకామత్రని అక్ష్తీమత్రం. ఆరామే వాతి బుద్ధూపట్టానాదికాలం సన్ధాయ వుత్తం. అన్తరఘరే వాతి అన్తరే ఘరాని ఏత్త, ఏతస్సాతి వా “అన్తరఘర”ని లద్ధనామే గామే.

దుతియపరిమణ్ణలసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩-౪. సుప్పటిచ్చన్నసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సుట్టు పటిచ్చన్నోతి జత్తుమ్మి ఉరమ్మి అవివరిత్వా పటిచ్చాదేతబ్బట్టానే పటిచ్చాదనేన పటిచ్చన్నో, న సీసపారుతో. తేనాహ “గణికం పటిముఞ్చత్వా”తిఆది. తత్త గణికం పటిముఞ్చత్వాతి గణికం పాసకే పటిముఞ్చత్వా. అన్తరఘరే వాతి గోచరగామే. ఏకదివసమ్మి వాసూపగతస్స సన్తికం యథాసుఖం గన్తుం వట్టతి, కో పన వాదో చతుప్పఞ్చాహం వాసమధిట్టాయ వసితభిక్ఖూనం సన్తికన్తి గణిపదే లిఖితం.

వాసూపగతస్సాతి రత్తివాసణ్ణాయ ఉపగతస్స రత్తిభాగే వా దివసభాగే వా కాయం వివరిత్వా నిసీదతో అనాపత్తి.

సుప్పటిచ్చన్నసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫-౬. సుసంవుతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సుసంవుతోతి సుసంయతో. యథా పనేత్త సుసంవుతో నామ హోతి, తం దస్సేతుం “హత్థం వా”తిఆది వుత్తం.

సుసంవుతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౮. ఓక్ఖిత్తచక్ఖుసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కిత్తకేన పన ఓక్ఖిత్తచక్ఖు హోతీతి ఆహ “యుగమత్తం భూమిభాగం పేక్ఖమానో”తి. యుగయుత్తకో హి దన్తో ఆజానేయ్యో యుగమత్తం పేక్ఖతి, పురతో చతుహత్థప్పమాణం భూమిభాగం, ఇమినాపి ఏత్తకం పేక్ఖన్తేన గన్తబ్బం. యో అనాదరియం పటిచ్చ తం తం దిసాభాగం పాసాదం కూటాగారం వీధిం ఓలోకేన్తో గచ్ఛతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్స. హత్థిలస్సాదిపరిస్సయాభావన్తి పరిస్సయనట్టేన, అభిభవనట్టేన, విహేరనట్టేన వా పరిస్సయో, హత్థిలస్సాదియేవ పరిస్సయో హత్థిలస్సాదిపరిస్సయో, తస్సాభావం, హత్థిలస్సాది ఉపద్దవాభావన్తి అత్తో. “యథా చ ఏకస్మిం రానే రత్వా, ఏవం గచ్ఛన్తోపి పరిస్సయాభావం ఓలోకేతుం లభతియేవ, తథా గామే పూజ”న్తి (సారత్థం టీ. పాచిత్తియ ౩.౫౮౨) వదన్తి.

ఓక్ఖిత్తచక్ఖుసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. ఉక్ఖిత్తకాయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అన్తోఇన్ద్రభీలతో పట్టాయాతి పరిక్ఖిత్తస్స గామస్స అన్తోఉమ్మారతో పట్టాయ, అపరిక్ఖిత్తస్స పన దుతియలేడ్డుపాతతో పట్టాయ న ఏవం గన్తబ్బం.

ఉక్ఖిత్తకాయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧-౧౨. ఉజ్జగ్ధికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

హసనీయస్మిం వత్తుస్మిన్తి నిమిత్తత్తే భుమ్మం, హసితబ్బవత్తుకారణాతి అత్తో.

ఉజ్జగ్ధికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩-౧౪. ఉచ్చసద్ధసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కిత్తావతా అప్పసద్ధో హోతీతి ఆహ “అయం పనేత్థా”తిఆది. సద్ధమేవ సుణాతీతి అపరిబ్యత్తక్ఖరం సద్ధమత్తమేవ సుణాతి. తేనాహ “కథం న వవత్థపీతీ”తి.

ఉచ్చసద్ధసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫-౨౦. కాయప్పచాలకాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“కాయాదీని పగ్గహేత్వా”తి ఏతస్సేవ వివరణం “నిచ్చలాని ఉజ్జకాని తపేత్వా”తి గత్తబ్బజ్జేవ నిసీదితబ్బజ్జాతి సమేన ఇరియాపథేన గత్తబ్బజ్జేవ నిసీదితబ్బజ్జా. కాయప్పచాలకాదియుత్తం ఛక్కం.

కాయప్పచాలకాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౧. పల్లత్తికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుస్సపల్లత్తికాయాతి ఏత్త ఆయోగపల్లత్తికాపి దుస్సపల్లత్తికాయేవ.

పల్లత్తికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఛబ్బీసతిసారుప్పసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౨. సక్కుచ్చపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సతిం ఉపట్టాపేత్వాతి ఛడ్డేతుకామో వియ అహుత్వా పిణ్ణపాతే సతిం ఉపట్టాపేత్వా, “పిణ్ణపాతం గణ్ణిస్సామీ”తి సతిం ఉపట్టాపేత్వా.

సక్కుచ్చపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౩. పత్తసజ్జీపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపనిబద్ధసజ్జీ హుత్వాతి పిణ్ణపాతం దేన్నే అనాదరియం పటిచ్చ తహం తహం అనోలోకేత్వా పత్తే ఆభోగసజ్జీ హుత్వా.

పత్తసజ్జీపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౯. సమసూపకపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సమసూపకన్ని పమాణయుత్తం సూపవంతం కత్వా, భావనపుంసకనిద్దేసో చాయం. బృజ్జానం పన అనాదియిత్వా అత్తమత్తమేవ దస్సేతుం “సమసూపకో నామా”తిఆది వుత్తం. సబ్బాపి సూపేయ్యబృజ్జానవికతీతి ఓలోణిసాకసూపేయ్యమచ్చమంసరసాదికా సబ్బాపి సూపేయ్యబృజ్జానవికతి.

సమసూపకపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౦-౩౨. సమతిత్తికాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సమతిత్తికన్ని భావనపుంసకనిద్దేసో, సమతిత్తికం కత్వాతి అత్తో. ఏవమజ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు అత్తో దట్టబ్బో. సమపుణ్ణన్ని (సారథ్థం. టీ. పాచిత్తియ ౩.౬౦౮) పత్తస్స అన్తోముఖవట్టిలేఖాసమపుణ్ణం. సమభరితన్ని ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తత్తా ఖో అధిట్టానుపగపత్తస్సేవ, నేతరస్స. తేనాహ “అధిట్టానుపగపత్తస్సా”తిఆది. రచితన్ని కతం, పక్కిత్తం పూరితన్ని అత్తో. యం కిళ్ళో యావకాలికన్ని యాగుభత్తఫలాఫలాదిం యం కిళ్ళో ఆమిసజాతికం. యత్త కత్తచీతి అధిట్టానుపగో వా హోతు, అనధిట్టానుపగో వా యత్త కత్తచి పత్తే . ధూపీకతానీతి ధూపం వియ కతాని, అధిట్టానుపగస్స పత్తస్స అన్తోముఖవట్టిలేఖం అతిక్కమిత్వా కతానీతి అత్తో. ఇదత్తా “యామకాలికాదీనీ”తి ఇమస్స వసేన వుత్తం, “యావకాలిక”న్ని ఇమస్స పన వసేన వచనబృత్తయం కత్వా “ధూపీకతమ్పి వట్టతీ”తి యోజేతబ్బం. పి-సద్దేన అధూపీకతాని వట్టన్తితి ఏత్త కథావ నత్తీతి దస్సేతి. హేట్టా ఓరోహతీతి సమంతా ఓకాససబ్బావతో చాలియమానం హేట్టా భస్సతి . తక్కోలవటంసకాదయోతి ఏత్త మత్తకే రపితతక్కోలమేవ వటంసకసదిసత్తా తక్కోలవటంసకం. ఆదిసద్దేన పుప్పవటంసకకటుకఫలాదివటంసకానం (పాచి. అట్ట. ౬౦౮) గహణం, న తం ధూపీకతం నామ హోతి పాటేక్కం భాజనత్తా పణ్ణాదీనం.

సమతిత్తికాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౩-౩౪. సపదానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సపదానన్ని (సారథ్థం. టీ. పాచిత్తియ ౩.౬౦౮) ఏత్త దానం వుచ్చతి అవఖణ్ణనం, అపేతం దానతో అపదానం, అనవఖణ్ణన్ని అత్తో, సహ అపదానేన సపదానం, అవఖణ్ణనవిరహితం, అనుపటిపాటియాతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “తత్త తత్త ఓధిం అకత్వా అనుపటిపాటియా”తి.

సపదానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౬. ఓదనప్పటిచ్చాదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మాఘాతసమయాదీసూతి ఏత్త యస్మిం సమయే “పాణో న హస్తబ్బో”తి రాజానో భేరిం చరాపేన్తి, అయం మాఘాతసమయో నామ. బృజ్జానం పటిచ్చాదేత్వా దేన్తితి బృజ్జానం ఛన్నం కత్వా దేన్తి.

ఓదనప్పటిచ్చాదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౭. సూపోదనవిజ్ఞాత్రిసిక్తాపదవణ్ణనా

ఏకాదసమేతి సూపోదనవిజ్ఞాత్రియం. ఏత్థ పన యస్స ముఖే పక్కిపిత్వా విప్పటిసారే ఉప్పన్నే పున ఉగ్గరితుకామస్సాపి సచే సహసా పవిసతి, అయం అసఞ్చిచ్చ పరిభుజ్జతి నామ. యో పన విజ్ఞాత్తమ్మి అవిజ్ఞాత్తమ్మి ఏకస్మిం రానే రితం సహసా అనుపధారేత్వా గహేత్వా భుజ్జతి, అయం అసతియా భుజ్జతి నామ.

సూపోదనవిజ్ఞాత్రిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౮. ఉజ్ఞానసఞ్ఛీసిక్తాపదవణ్ణనా

ఉజ్ఞాయతి ఏతేనాతి ఉజ్ఞానం, చిత్తం, తస్మిం సఞ్ఞా ఉజ్ఞానసఞ్ఞాతి ఆహ “ఉజ్ఞానసఞ్ఞీ”తిఆది. ఓలోకేన్నస్సాతి పరేసం పత్తం ఓలోకేన్నస్స.

ఉజ్ఞానసఞ్ఛీసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౯. కబళసిక్తాపదవణ్ణనా

“మయూరణ్డం అతిమహంత”న్తి వచనతో మయూరణ్డప్పమాణోపి కబళో న వట్టతి. కేచి పన “మయూరణ్డతో మహంతోవ న వట్టతి, న మయూరణ్డప్పమాణో”తిపి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. కుక్కుటణ్డం అతిఖుద్దకన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో, గిలానస్స పన అతిఖుద్దకం కబళం కరోతోపి అనాపత్తి.

కబళసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪౦-౪౨. అనాహటసిక్తాపదవణ్ణనా

సకలం హత్థన్తి సకలా అజ్ఞలియా. హత్థసద్దో చేత్థ తదేకదేసేసు అజ్ఞలీసు దట్టబ్బో “హత్థముద్దా”తిఆదీసు వియ. ఏవఞ్చ కత్వా సబ్బగ్గహణం సమత్థితం హోతి. అజ్ఞాథా సకలం హత్థం ముఖే పవేసేతుమసక్కుణేయ్యత్తా సబ్బగ్గహణమసమత్థితమేవ సియా. సముదాయే పవత్తస్స చ వోహరస్స అవయవేపి పవత్తనతో ఏకజ్ఞలిమ్మి తతో ఏకదేసమ్మి ముఖే పక్కిపితుం న వట్టతి.

అనాహటసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪౩. సకబళసిక్తాపదవణ్ణనా

తత్తకే సతి వట్టతీతి తత్తకే ముఖమ్మి సతి కథేతుం వట్టతి.

సకబళసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫౦-౫౧. చపుచపుకారకసిక్తాపదవణ్ణనా

“చపు చపూ”తి ఏవం సద్దం కత్వాతి “చపు చపూ”తి ఏవం అనుకరణసద్దం కత్వా. “పశ్చావీసతిమేపి ఏసేవ నయో”తి ఇమినా “సురుసురుకారకన్తి ‘సురూ సురూ’తి ఏవం సద్దం కత్వా”తి ఇమమత్తమతిదిసతి.

చపుచపుకారకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

తింసభోజనప్పటిసంయుత్తసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౭. ఛత్తపాణిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

యం కిఞ్చి ఛత్తన్తి సేతచ్ఛత్తకిలజ్జచ్ఛత్తపణ్ణచ్ఛత్తేసు యం కిఞ్చి ఛత్తం. యమ్మి తత్తజాతకదణ్ణకేన కతం ఏకపణ్ణచ్ఛత్తం హోతి, తమ్మి ఛత్తమేవ. యత్థ కత్థచి సరీరావయవేతి అంసఊరుఆదికే యత్థ కత్థచి సరీరావయవేతి.

ఛత్తపాణిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬౦. ఆవుధపాణిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

సబ్బాపి ధనువికతీతి చాపకోదణ్ణాదిభేదా సబ్బాపి ధనువికతి. చాపోతి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౬౩౭) మజ్జే వజ్జా కాజదణ్ణసదిసా ధనువికతి. కోదణ్ణోతి వట్టలదణ్ణా ధనువికతి. పటిముక్కన్తి పవేసితం లగ్గితం. యావ న గణ్ణాతీతి యావ హత్థేన న గణ్ణాతి, అయమేవ వా పాలో. తావ వట్టతీతి తావ ధమ్మం దేసేతుం వట్టతి.

ఆవుధపాణిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬౧-౬౨. పాదుకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

కేవలం అక్కన్తస్సాతి కేవలం పాదుకం అక్కమిత్వా రితస్స. పటిముక్కస్సాతి పటిముఞ్చిత్వా రితస్స. తేనాహ “పవేసేత్వా రానవసేనా”తి.

పాదుకసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬౩. యానసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

యానగతస్సాతి “యానం నామ వయ్ఠం, రథో, సకటం, సన్ధమానికా, సివికా, పాటజ్జీ”తి (పాచి. ౬౪౦, ౧౧౮౭) వుత్తం యానం ఉపాదాయ అన్తమసో హత్థసజ్ఞాటమ్మి గతస్స. తేనాహ “సచేపి ద్వీహి జనేహీ”తిఆది. వయ్ఠాదికేతి ఏత్థ వయ్ఠన్తి ఉపరి మణ్ణపసదిసం పదరచ్చదనం, సబ్బపాలిగుణ్ణిమం వా ఛాదేత్వా కతం సకటవిసేసం “వయ్ఠ”న్తి వదన్తి. ఆదిసద్ధేన రథాదీనం గహణం.

యానసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭౨. ఉదకేఉచ్చారసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పకిణ్ణకన్తి వోమిస్సుకనయం. సచిత్తకన్తి (సారథ్థ. టీ. పాచిత్తియ 3.౨౭౬) వత్తువిజాననచిత్తేన, పణ్ణత్తివిజాననచిత్తేన చ సచిత్తకం. “అనాదరియం పటిచ్చా”తి (పాచి. ౬౨౪) పుత్తత్తా యస్మా అనాదరియవసేనేవ ఆపజ్జితబ్బతో ఇదం సబ్బం కేవలం అకుసలమేవ, తస్మా పకతియా వజ్జం, సఞ్చేచ్చ వీతిక్కమనఞ్చ దోమనస్సికస్సేవ హోతి, తస్మా “లోకవజ్జం అకుసలచిత్తం దుక్ఖవేదన”న్తి పుత్తం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో.

ఏకూనవీసతిథమ్మదేసనాపటిసంయుత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కజ్ఞావితరణీయా పాతిమోక్ఖవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

సేఖియవణ్ణనా నిట్టితా.

అధికరణసమథవణ్ణనా

గణనపరిచ్ఛేదోతి సజ్ఞాపరిచ్ఛేదో. అధికరీయన్తి ఏత్థాతి అధికరణాని. కే అధికరీయన్తి? సమథా. కథం అధికరీయన్తి? సమనవసేన. తస్మా తే తేసం సమనవసేన పవత్తన్తీతి ఆహ “అధికరణాని సమేన్తీ”తిఆది. ఉప్పన్నానం ఉప్పన్నానన్తి ఉట్టితానం ఉట్టితానం. కిఞ్చాపి అధికరణట్టేన ఏకవిధం, తథాపి వత్తువసేన నానా హోతీతి “అధికరణాన”న్తి బహువచనం కతం. ఇదాని తస్స నానాత్తం దస్సేత్వా వివరితుం “వివాదాధికరణ”న్తిఆదిమాహ. వివాదోయేవ అధికరణం వివాదాధికరణం. ఏస నయో సేసేసుపి. సమథత్థన్తి సమనత్థం.

అధికరణస్స సమ్ముఖా వినయనతో సమ్ముఖావినయో. దబ్బమల్లపుత్తత్థేరసదిసస్స సతివేపుల్లప్పత్తస్స ఖీణాసవస్సేవ దాతబ్బో వినయో సతివినయో. సమ్ముక్ఖస్స గగ్గభిక్ఖుసదిసస్స ఉమ్మత్తకస్స దాతబ్బో వినయో అమ్మాళ్లావినయో. పటిజ్ఞాతేన కరణభూతేన కరణం పటిజ్ఞాతకరణం. అథ వా పటిజ్ఞాతే ఆపన్నభావాదికే కరణం కిరియా, “ఆయతిం సంవరేయ్యాసీ”తి పరివాసదానాదివసేన చ పవత్తం వచీకమ్మం పటిజ్ఞాతకరణం. యస్సా కిరియాయ ధమ్మవాదినో బహుతరా, ఏసా యేభుయ్యసికా నామ. యో పాపుస్సన్నతాయ పాపియో, పుగ్గలో, తస్స ఉపవాళభిక్ఖుసదిసస్స కత్తబ్బతో తస్సపాపియసికా, అలుత్తసమానోయం. తిణవత్థారకసదిసత్తా తిణవత్థారకో. యథా (చూళవ. అట్ట. ౨౧౨) హి గూఢం వా ముత్తం వా ఘట్టియమానం దుగ్గన్ధతాయ బాధతి, తిణేహి అవత్థరిత్వా సుప్పటిచ్చాదితస్స పనస్స గన్ధో న బాధతి, ఏవమేవ యం అధికరణం మూలానుమూలం గన్తా వూపసమియమానం కక్ఖళత్తాయ వాళత్తాయ భేదాయ సంవత్తతి, తం ఇమినా కమ్మేన వూపసన్తం గూఢం వియ తిణవత్థారకేన పటిచ్చన్నం సువూపసన్తం హోతి. తేన పుత్తం “తిణవత్థారకసదిసత్తా తిణవత్థారకో”తి.

తత్తాతి తేసు సత్తసు అధికరణసమథేసు. “అట్టారసహి వత్థూహి”తి లక్ఖణవచనమేతం “యది మే బ్యాధికా భవేయ్యం, దాతబ్బమిదమోసధ”న్తిఆదినా (సం. ని. టీ. ౨.3.3౯-౪౨) వియ. తస్మా తేసు అజ్ఞాతరేన వివదన్తా అట్టారసహి వత్థూహి వివదన్తీతి వుచ్చతి. వివాదోతి విపచ్చనీకవాదో. ఉపవదనాతి అక్కోనో. చోదనాతి అనుయోగో. ద్వేతి

ధుల్లచ్చయదుబ్బాసితాపత్తియో ద్వే. చతున్నం కమ్మానం కరణన్తి చతున్నం కమ్మానం అన్తరే యస్స కస్సచి కమ్మస్స కరణం.

ఏవం అధికరణాని దస్సేత్వా ఇదాని తేసు ఇదం అధికరణం ఏత్తకేహి సమథేహి సమ్మతీతి దస్సేతుం “తత్థా”తిఆది వుత్తం. యస్మిం విహరే ఉప్పన్నం , తస్మింయేవ వా సమ్మతీతి సమ్మన్తో. ఏవం సేసేసుపి. తత్థ యస్మిం విహరే ఉప్పన్నన్తి “యస్మిం విహరే మయ్ఘం ఇమినా పత్తో గహితో, చీవరం గహిత”న్తిఆదినా (పరి. అట్ట. ౩౪౧) నయేన పత్తచీవరాదీనం అత్థాయ వివాదాధికరణం ఉప్పన్నం హోతి. తస్మింయేవ వా సమ్మతీతి తస్మిం విహరేయేవ ఆవాసికేహి సన్నిపతిత్వా “అలం, ఆవుసో”తి అత్థపచ్చత్తికే సజ్ఞాపేత్వా పాళిముత్తకవినిచ్చయేనేవ వూపసమేన్తేహి సమ్మతి. సచే పన తం అధికరణం నేవాసికా వూపసమేతుం న సక్కోన్తి, అథజ్ఞో వినయధరో ఆగత్వా “కిం, ఆవుసో, ఇమస్మిం విహరే ఉపోసథో వా పవారణా వా రితా”తి పుచ్చతి, తేహి చ తస్మిం కారణే కథితే తం అధికరణం ఖన్ధకతో చ పరివారతో చ సుత్తేన వినిచ్చినిత్వా వూపసమేతి. ఏవమ్మి ఏతస్మింయేవ సమ్మతీతి దట్టబ్బం.

అజ్ఞాత్థ వూపసమేతుం గచ్ఛన్తానం అన్తరామగ్గే వా సమ్మతీతి “న మయం ఏతస్స వినిచ్చయే తిట్టామ, నాయం వినయే కుసలో, అముకస్మిం నామ గామే వినయధరా థేరా వసన్తి, తత్థ గత్వా వినిచ్చినిస్సామా”తి గచ్ఛన్తానం అన్తరామగ్గే వా కారణం సల్లక్ఖేత్వా అజ్ఞామజ్ఞం సజ్ఞాపేన్తేహి, అజ్ఞోహి వా తే భిక్షూ నిజ్ఞాపేన్తేహి సమ్మతి. న హేవ ఖో పన అజ్ఞామజ్ఞాసజ్ఞత్తియా వా సభాగభిక్షునిజ్ఞాపనేన వా వూపసన్తం హోతి, అపిచ ఖో పటిపథం ఆగచ్ఛన్తో ఏకో వినయధరో దిస్సా “కత్థావుసో, గచ్ఛథా”తి పుచ్చిత్వా “అముకం నామ గామం ఇమినా నామ కరణేనా”తి వుత్తే “అలం, ఆవుసో, కిం తత్థ గతేనా”తి తత్తేవ ధమ్మేన వినయేన తం అధికరణం వూపసమేతి. ఏవమ్మి అన్తరామగ్గే వూపసమ్మతి నామ.

యత్థ గత్వా సజ్ఞస్స నియ్యాతితం, తత్థ సజ్ఞేన వాతి సచే పన “అలం, ఆవుసో, కిం తత్థ గతేనా”తి వుచ్చమానాపి “మయం తత్తేవ గత్వా వినిచ్చయం పాపేస్సామా”తి (పరి. అట్ట. ౩౪౧) వినయధరస్స వచనం అనాదియిత్వా యత్థ గత్వా సభాగభిక్షుసజ్ఞస్స అధికరణం నియ్యాతితం, తత్థ సజ్ఞేన “అలం, ఆవుసో, సజ్ఞసన్నిపాతం నామ గరుక”న్తి తత్తేవ నిసీదిత్వా వినిచ్చితం సమ్మతి. న హేవ ఖో పన సభాగభిక్షూనం సజ్ఞత్తియా వూపసన్తం హోతి, అపిచ ఖో సజ్ఞం సన్నిపాతేత్వా ఆరోచితం సజ్ఞమజ్ఞే వినయధరా వూపసమేన్తి. ఏవమ్మి తత్థ సజ్ఞేన వినిచ్చితం సమ్మతి నామ.

ఉబ్బాహికాయ సమ్మతపుగ్గలేహి వా వినిచ్చితన్తి అపలోకేత్వా వా ఖన్ధకే వుత్తాయ వా ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయ సమ్మతేహి పుగ్గలేహి విసుం వా నిసీదిత్వా, తస్సాయేవ వా పరిసాయ “అజ్ఞోన న కిజ్ఞో కథేతబ్బ”న్తి (చూళవ. అట్ట. ౨౩౧) సావేత్వా వినిచ్చితం. అయన్తి అయం యథావుత్తా చతుబ్బిధా సమ్ముఖతా.

కారకసజ్ఞస్సాతి వూపసమేతుం సన్నిపతితస్స కారకసజ్ఞస్స. సజ్ఞసామగ్గివసేన సమ్ముఖీభావోతి “యావతికా భిక్షూ కమ్మప్పత్తా, తే ఆగతా హోన్తి, చన్దారహానం ఛన్దో ఆహటో హోతి, సమ్ముఖీభూతా న పటిక్కోసన్తి”తి (చూళవ. ౨౨౮) ఏవం వుత్తసజ్ఞసామగ్గివసేన సమ్ముఖీభావో, ఏతేన యథా తథా పధానకారకపుగ్గలానం సమ్ముఖతామత్తం సజ్ఞసమ్ముఖతా నామ న హోతీతి దస్సేతి. భూతతాతి తచ్చతా. సచ్చపరియాయో హి ఇథ ధమ్మసద్దో “ధమ్మవాదీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౯, ౧౯౪) వియ. వినేతి ఏతేనాతి వినయో, తస్స తస్స అధికరణస్స వూపసమనాయ భగవతా వుత్తవిధి, తస్స వినయస్స

సమ్ముఖతా వినయసమ్ముఖతా. తేనాహ “యథా తం...పే.... వినయసమ్ముఖతా”తి. యేనాతి యేన పుగ్గలేన.

అర్థపచ్చత్తికానన్తి (సారథ్థం. టీ. చూళవగ్గ ౩.౨౨౮) వివాదవత్తుసజ్ఞాతే అర్థే పచ్చత్తికానం. సజ్ఞసమ్ముఖతా పరిహాయతి సమ్మతపుగ్గలేహేవ వూపసమనతో.

నన్తి వివాదాధికరణం. పశ్చాజ్ఞసమన్నాగతన్తి (చూళవ. ౨౩౪) “న ఛన్దాగతిం గచ్ఛతి, న దోసాగతిం గచ్ఛతి, న మోహాగతిం గచ్ఛతి, న భయాగతిం గచ్ఛతి, గహితాగహితం జానాతీ”తి వుత్తేహి పశ్చాహజ్ఞేహి సమన్నాగతం. గూళ్ళకవివటకసకణ్ణజప్పకేసు తీసు సలాకగ్గాహేసూతి “అనుజానామి, భిక్షవే, తేసం భిక్షూనం సజ్ఞత్తియా తయో సలాకగ్గాహకే గూళ్ళకం, వివటకం, సకణ్ణజప్పక”న్తి (చూళవ. ౨౩౫) సమధక్ఖన్థకే వుత్తేసు తీసు సలాకగ్గాహేసు. సలాకం గాహేత్వాతి ధమ్మవాదీనశ్చ అధమ్మవాదీనశ్చ సలాకాయో నిమిత్తసజ్ఞం ఆరోపేత్వా చీవరభోగే కత్వా సమధక్ఖన్థకే వుత్తనయేన గాహేపేత్వా. ఏవశ్శో తత్థ వుత్తం -

“కథశ్చ, భిక్షవే, గూళ్ళకో సలాకగ్గాహో హోతి? తేన సలాకగ్గాహపకేన భిక్షునా సలాకాయో వణ్ణావణ్ణాయో కత్వా ఏకమేకో భిక్షు ఉపసంజ్ఞమిత్వా ఏవమస్స వచనీయో ‘అయం ఏవంవాదిస్స సలాకా, అయం ఏవంవాదిస్స సలాకా, యం ఇచ్ఛసి, తం గణ్ణాహీ’తి. గహితే వత్తబ్బో ‘మా చ కస్సచి దస్సేహీ’తి. సచే జానాతి ‘అధమ్మవాదీ బహుతరా’తి, ‘దుగ్గహో’తి పచ్చుక్కడ్డితబ్బం. సచే జానాతి ‘ధమ్మవాదీ బహుతరా’తి, ‘సుగ్గహో’తి సావేతబ్బం. ఏవం ఖో, భిక్షవే, గూళ్ళకో సలాకగ్గాహో హోతి.

“కథశ్చ, భిక్షవే, వివటకో సలాకగ్గాహో హోతి? సచే జానాతి ‘ధమ్మవాదీ బహుతరా’తి, విస్సట్టేనేవ వివటేన గాహేతబ్బో. ఏవం ఖో, భిక్షవే, వివటకో సలాకగ్గాహో హోతి.

“కథశ్చ, భిక్షవే, సకణ్ణజప్పకో సలాకగ్గాహో హోతి? తేన సలాకగ్గాహపకేన భిక్షునా ఏకమేకస్స భిక్షునో ఉపకణ్ణకే ఆరోచేతబ్బం ‘అయం ఏవంవాదిస్స సలాకా, అయం ఏవంవాదిస్స సలాకా, యం ఇచ్ఛసి, తం గణ్ణాహీ’తి. గహితే వత్తబ్బో ‘మా చ కస్సచి ఆరోచేహీ’తి. సచే జానాతి ‘అధమ్మవాదీ బహుతరా’తి, ‘దుగ్గహో’తి పచ్చుక్కడ్డితబ్బం. సచే జానాతి ‘ధమ్మవాదీ బహుతరా’తి, ‘సుగ్గహో’తి సావేతబ్బం. ఏవం ఖో, భిక్షవే, సకణ్ణజప్పకో సలాకగ్గాహో హోతి”తి.

ఏత్థ చ అలజ్ఞస్సన్నాయ (చూళవ. అట్ట. ౨౩౫) పరిసాయ గూళ్ళకో సలాకగ్గాహో కాతబ్బో, లజ్ఞస్సన్నాయ వివటకో, బాలుస్సన్నాయ సకణ్ణజప్పకోతి వేదితబ్బో. ధమ్మవాదీనం యేభుయ్యతాయాతి ధమ్మవాదీనం ఏకేనపి అధికతాయ, కో పన వాదో ద్వీహి తీహి.

“చతుహి సమథేహి సమ్మతీ”తి ఇదం సబ్బసజ్ఞాహకవసేన వుత్తం, తత్థ పన ద్వీహి ఏవ వూపసమనం దట్టబ్బం. ఏవం వినిచ్చితన్తి సచే ఆపత్తి నత్తి, ఉభో ఖమాపేత్వా, అథ అత్తి, ఆపత్తిం దస్సేత్వా రోపనవసేన వినిచ్చితం. పటికమ్మం పన ఆపత్తాధికరణసమథే పరతో ఆగమిస్సతీతి. న సమణసారుప్పం అస్సామణకం, సమణేహి అకత్తబ్బం, తస్మిం. అజ్ఞాచారే వీతిక్కమే సతి.

పారాజికసామస్తేన వాతి దుక్కటేన వా ధుల్లచ్చయేన వా. మేధునధమ్మే హి పారాజికసామస్తా నామ దుక్కటం హోతి,
అదిన్నాదానాదీసు ధుల్లచ్చయం. పటిచరతోతి పటిచ్చాదేంతస్స. అచ్చిన్నమూలో భవిస్సతీతి పారాజికం అనాపన్నో
భవిస్సతి, సీలవా భవిస్సతీతి వుత్తం హోతి. సమ్మా వత్తిత్వాతి వత్తం పూరేత్వా. ఓసారణం లభిస్సతీతి కమ్మప్పటిప్పస్సద్ధిం
లభిస్సతి.

తస్మాతి ఆపత్తాధికరణస్స. సమ్ముఖావినయేనేవ పూపసమో నత్తి పటిజ్ఞాయ, తథారూపాయ ఖంతియా వా వినా
అపూపసమనతో. యా పన పటిజ్ఞాతి సమ్మన్దో.

ఏత్థాతి ఆపత్తిదేసనాయం. సియాతి అవస్సం. కక్ఖళత్తాయ వాళత్తాయాతి కక్ఖళభావాయ చేవ వాళభావాయ చ.
ధుల్లవజ్జన్తి పారాజికశ్చోవ సజ్ఞాదిసేసశ్చ. గిహిప్పటిసంయుత్తన్తి గిహీనం హీనేన ఖుంసనవమ్మనధమ్మికప్పటిస్సవేసు
ఆపన్నం ఆపత్తిం.

యథానురూపన్తి “ద్వీహి సమధేహి, తీహి, చతుహి, ఏకేనా”తి ఏవం వుత్తనయేనేవ యథానురూపం. ఏత్థాతి
ఇమస్మిం సమధాధికారే. వినిచ్చయనయోతి వినిచ్చయనయమత్తం. తేనాహ “విత్థారో పనా”తిఆది. అస్మాతి విత్థారస్స.
సమస్తపాసాదికాయం వుత్తోతి సమస్తపాసాదికాయ నామ వినయట్టకధాయం వుత్తో. తస్మా తత్థ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బోతి
అధిప్పాయో.

ఏత్తకన్తి ఏతంపరమం, న ఇతో భియ్యో.

అధికరణసమధవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కట్టావితరణియా పాతిమోక్ఖవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్ఖుపాతిమోక్ఖవణ్ణనా నిట్టితా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

భిక్షునీపాతిమోక్షవణ్ణనా

పారాజికకణ్డం

నాథో భిక్షునీనం హితత్థాయ యం పాతిమోక్షం పకాసయీతి సమ్మన్తో. తత్త పకాసయీతి దేసయి, పజ్ఞాపయీతి అత్తో.

సాధారణపారాజికం

౧. మేధునధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అభిలాపమత్తన్తి వచనమత్తం, న అత్తోతి అధిప్పాయో. లిక్ఖభేదమత్తన్తి పురిసలిక్ఖం ఇత్తిలిక్ఖన్తి విసేసమత్తం. విసేసోతి నానాత్తం. ఛన్దేన చేవాతి పేమేన చేవ, సినేహీన చేవాతి అత్తో. రుచియా చాతి ఇచ్ఛాయ చ. పథంసితాయాతి దూసితాయ. పరిపుణ్ణా ఉపసమ్మదా యస్సా సా పరిపుణ్ణాపసమ్మదా, ఉభతోసజ్ఞేన ఉపసమ్మన్నాతి అత్తో.

మేధునధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

అసాధారణపారాజికం

౨. ఉబ్బజాణుమణ్డలసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉబ్బకప్పరన్తి దుతియమహాసన్ధితో ఉద్ధం. ఇతో చితో చ సజ్ఞారణన్తి హత్థస్స వా కాయస్స వా తిరియం ఇతో చితో చ సజ్ఞారణం.

ఏకతోఅవస్సుతేతి (పాచి. అట్ట. ౬౬౨) భిక్షునియా అవస్సవే, భిక్షునియా కాయసంసగ్గరాగేన అవస్సుతభావే సతీతి అత్తో. భిక్షునియా వసేనేవ చ ఏకతోఅవస్సుతభావో గహేతబ్బో. వుత్తజ్ఞోతం సమన్తపాసాదికాయం (పాచి. అట్ట. ౬౬౨) -

“ఏకతోఅవస్సుతేతి ఏత్త కిఞ్చాపి ‘ఏకతో’తి అవిసేసేన వుత్తం, తథాపి భిక్షునియా ఏవ అవస్సుతే సతి అయం ఆపత్తిభేదో వుత్తోతి వేదితబ్బో”తి.

పురిసస్స కాయన్తి పురిసస్స యం కఞ్చే కాయం. ఉభతోఅవస్సుతేపీతి భిక్షునియా చేవ పురిసస్స చ కాయసంసగ్గరాగేన అవస్సుతభావే సతిపి. కాయేనాతి యథాపరిచ్ఛిన్నేన అత్తనే కాయేన. కాయప్పటిబద్ధన్తి పురిసస్స కాయప్పటిబద్ధం. అవసేసకాయేన వాతి యథాపరిచ్ఛిన్నకాయతో అవసేసేన కాయేన, ఉబ్బక్ఖకలధోజాణుమణ్డలఅధోకప్పరసజ్ఞాతేన కాయేనాతి వుత్తం హోతి. తస్స కాయన్తి అవస్సుతస్స తస్స పురిసస్స యం కఞ్చే కాయం. యథా చేత్త సయం ఆమసన్తియా థుల్లచ్చయం, ఏవం తస్స ఆమసనం సాదియన్తియాపీతి దట్టబ్బం. పురిసస్స కాయసంసగ్గరాగో నత్థీతి పురిసస్స మేధునరాగో, గేహసితపేమం, సుద్ధచిత్తం వా. అవసేసేతి పారాజికఖేత్తతో అవసేసే. కాయప్పటిబద్ధేన కాయప్పటిబద్ధాదిభేదేతి “కాయప్పటిబద్ధేన కాయప్పటిబద్ధం ఆమసతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తిఆదికే (పాచి. ౬౨౯, ౬౬౨) సబ్బవారే. “అసఞ్చిచ్ఛా”తిఆదీసు విరజ్ఞిత్యా వా ఆమసన్తియా, అజ్ఞావిహితాయ

వా, “అయం పురిసో”తి వా “ఇట్టి”తి వా అజానన్తియా వా, తేన పుట్టాయపి తం ఫస్సం అస్సాదయన్తియా వా ఆమసనేపి సతి అనాపత్తి.

ఉబ్బజాణుమణ్ణలసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. వజ్జప్పటిచ్చాదికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నన్తి భిక్షూహి సాధారణానం చతున్నం, అసాధారణానం చతున్న ఇ్పాతి అట్టన్నమణ్ణతరం అజ్ఞాపన్నం. ఇదఇచ్చ పారాజికం (పాచి. అట్ట. ౬౬౬) పచ్చా పణ్ణతం, సజ్జీతికారకాచరియేహి పన పురిమేన సద్ధిం యుగళం కత్వా ఇమస్మిం ఓకాసే రపితన్తి వేదితబ్బం. “అట్టన్నం పారాజికానం అణ్ణతర”న్తి (పాచి. ౬౬౬) వచనతో పన వజ్జప్పటిచ్చాదికం యా పటిచ్చాదేతి, సాపి వజ్జప్పటిచ్చాదికా ఏవాతి దట్టబ్బం. కిఇ్చాపి వజ్జప్పటిచ్చాదనం పేమవసేన హోతి, తథాపి సిక్ఖాపదవీతిక్కమచిత్తం దోమనస్సమేవ హోతీతి కత్వా దుష్టవేదనం హోతీతి “తత్త హి పాచిత్తియం...పి.... సేసం తాదిసమేవా”తి వుత్తం.

వజ్జప్పటిచ్చాదికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఉక్ఖిత్తానువత్తికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సత్థసాసనేనాతి ఇత్తిసమ్మదాయ చేవ అనుస్సావనసమ్మదాయ చ. ఇథ పన చోదనాసారణాపుబ్బకమేవ ఇత్తిఅనుస్సావనం సత్థసాసనన్తి ఆహ “ఇథాపీ”తిఆది. కరణన్తి ఇత్తిట్టపనఇ్చావ అనుస్సావనావచనఇచ్చ. అనాదరన్తి పుగ్గలే చేవ ధమ్మే చ ఆదరవిరహితం. తేనాహ “యేనా”తిఆది. తత్త పరియాపన్నగణే వాతి తస్మిం సజ్జే పరియాపన్నే సమ్మహులపుగ్గలసజ్జాతే గణే వా. “సమ్మావత్తనాయ అవత్తమానన్తి అత్తో”తి ఇమినా అధిప్పాయత్తో వుత్తో. ఏకకమ్మాదికేతి ఏకకమ్మఏకుద్దేససమసిక్ఖాతాయ. సహ అయనభావేనాతి సహ వత్తనభావేన. సమానో సంవాసో ఏతేసన్తి సమానసంవాసకా.

ఇదాని యేన సంవాసేన తే “సమానసంవాసకా”తి (పాచి. అట్ట. ౬౬౯) వుత్తా, సో సంవాసో తస్స ఉక్ఖిత్తకస్స తేహి సద్ధిం నత్తి, యేహి చ సద్ధిం తస్స సో సంవాసో నత్తి, న తేన తే భిక్షూ అత్తనో సహాయా కతా హోన్తి, తస్మా సో అకతసహాయో నామాతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “యస్స పనా”తిఆది వుత్తం. ఏవం పదవణ్ణనం కత్వా ఇదాని అత్తమత్తం దస్సేతుం “సమానసంవాసకభావం అనుపగతన్తి అత్తో”తి వుత్తం. కిం తం అనువత్తనన్తి కస్సచి ఆసజ్జా సియాతి తం సరూపతో దస్సేన్తో “యందిట్టికో సో హోతీ”తిఆదిమాహ. తత్త సోతి యో ఉక్ఖిత్తకో, సో.

ఉక్ఖిత్తానువత్తికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అట్టవత్తుకాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

లోకస్సాదమిత్తసన్ధవవసేనాతి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౬౭౦) లోకస్సాదసజ్ఞాతస్స మిత్తసన్ధవస్స వసేన. కిం తన్తి ఆహ “కాయసంసగ్గరాగేనా”తి. కాయసంసగ్గరాగేనేవ తిన్తా ఇథ అవస్సుతా నామ, న మేధునరాగేనాతి. కథమేతం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “అయమేవ హి”తిఆది. కిం పనేత్థ కారణన్తి ఆహ “సమన్తపాసాదికాయం పనస్స విచారణా కతా”తి.

తథాయం విచారణా - ఏత్థ చ అసద్ధమ్మాతి కాయసంసగ్గోవ వేదితబ్బో, న మేధునధమ్మా. న హి మేధునస్స సామన్తా ధుల్లచ్చయం హోతి. “విఙ్ఖా పటిబలో కాయసంసగ్గం సమాపజ్జితు”న్తి (పాచి. ౬౭౬) వచనమ్మి చేత్త సాధకన్తి. యం యేన కతం, తం తస్సేవ హోతీతి. పురిసపుగ్గలస్సాతి సామివచనన్తి దస్సేతుం “యం పురిసపుగ్గలేనా”తిఆది వుత్తం. తత్థ హత్థోతి అత్తనో హత్థో. న కేవలఞ్చేత్థ హత్థగ్గహణన్తి “హత్థో నామ కప్పరం ఉపాదాయ యావ అగ్గనఖా”తి (పాచి. ౬౭౬) వుత్తస్స హత్థస్సేవ గహణం, అథ ఖో తస్స చ అఙ్గస్సపి అపారాజికఖేత్తస్స గహణం ఏకజ్ఞం కత్వా “హత్థగ్గహణ”న్తి వుత్తం. తథా సజ్ఞాటికణ్ణగ్గహణన్తి న కేవలం సజ్ఞాటికణ్ణస్సేవ గహణం, అథ ఖో తస్స చ అఙ్గస్సపి యస్స కస్సచి చీవరప్పదేసస్స గహణం వుత్తన్తి దస్సేతుం “ఏత్థ చ యస్స కస్సచీ”తిఆది వుత్తం. ఇత్థన్నామం తానన్తి ఏవంనామకం తానం. “పటిపాటియా వా ఉప్పటిపాటియా వా పూరేత్వా”తి ఇదం నిదస్సనమత్తం. తస్మా పటిపాటియా వా ఉప్పటిపాటియా వా ఏకంతరికాయ వా యేన తేన నయేన పూరేత్వాతి అత్థో.

తా ఆపత్తియోతి తా ఆపన్నా ఆపత్తియో. యథా చేకేకస్మిం వత్తుస్మిం ఏవం విసుం విసుం సత్తసు వత్తూసు సత్తత్తుమ్మి వీతిక్కున్తేసు తా ఆపత్తియో దేసేత్వా ముచ్చతి. గణనూపికాతి దేసితగణనం ఉపగచ్ఛతి. ధురనిక్లేపం కత్వాతి “అఙ్గాం వత్తుం ఆపజ్జిస్సామీ”తి ఉస్సాహం రపేత్వా.

అట్టవత్తుకాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కఙ్ఖావితరణీయా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమఙ్గాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్కునిపాతిమోక్షే పారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

సజ్ఞాదిసేసకణ్డం

౧. ఉస్సయవాదికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మానుస్సయవసేన కోధూస్సయవసేనాతి బాహుల్లనయేన వుత్తం. తేనేవ వక్ఖతి “తిచిత్తం తివేదన”న్తి.

అడ్డకరణత్థాయాతి ఏత్థ అడ్డోతి వోహారికవినిచ్చయో వుచ్చతి. యం పబ్బజితా “అధికరణ”న్తిపి వదన్తి, తస్స కరణత్థాయ వోహారికవినిచ్చయత్థాయాతి వుత్తం హోతి. వీతిక్కుమక్ఖణేయేవాతి వత్తుజ్ఞాచారక్ఖణేయేవ, న తతియాయ సమనుభాసనాయాతి అధిప్పాయో. భిక్కునిం సజ్ఞతో నిస్సారేతీతి ఆపన్నం భిక్కునిం భిక్కునిసజ్ఞమ్మా నిస్సారేతి. హేతుమ్మి చాయం కత్తువోహరో “నిస్సారణహేతుభూతధమ్మో ‘నిస్సారణీయో’తి వుత్తో”తి కత్వా.

యత్థ రితాయాతి ఉపస్సయభిక్ఖాచారమగ్గాదీసు యస్మిం తానే రితాయ. తతో పట్టాయ గచ్ఛన్తియాతి తతో పట్టాయ వోహారికానం సన్తికం గచ్ఛన్తియా. దుతియేతి దుతియారోచనే. తేనాతి ఉపాసకేన. ఏవం వుత్తాయాతి “మమ చ తవ చ కథం త్వంయేవ ఆరోచేహి”తి వుత్తాయ. అజ్ఞోన కథాపేతీతి కప్పియకారకేన కథాపేతి. యథా వా తథా వా హి ఆరోచియమానేతి కప్పియకారకో వా భిక్కునియా కథం పరమం ఆరోచేతు, ఇతరో వా అత్తనో కథం (పాచి. అట్ట. ౬౭౯). కప్పియకారకో వా ఉభిన్నమ్మి కథం, ఇతరో వా ఉభిన్నమ్మి కథం ఆరోచేతూతి ఏవం యథా తథా ఆరోచియమానే. ఉభిన్నమ్మి పన కథం సుత్తాతి యథా తథా వా ఆరోచితం పన ఉభిన్నమ్మి కథం సుత్తా.

అకడ్డియమానా గచ్ఛతీతి వుచ్చమానా వోహారికానం సన్తికం గచ్ఛతి, ఇమస్స “తస్సా అనాపత్తీ”తి ఇమినా సమ్బన్ధో. ఏవం సేసేసుపి. రక్ఖం యాచతీతి ధమ్మికం రక్ఖం యాచతి. ఇదాని యథా యాచితా రక్ఖా ధమ్మికా హోతి, తం దస్సేతుం “ఉపస్సయే అజ్ఞోహి కతం అనాచారం అనోదిస్స ఆచిక్ఖన్తి”తి వుత్తం. తత్థ అతీతం ఆరబ్బ అత్తి ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా (పాచి. అట్ట. ౬౭౯), అత్తి అనోదిస్స ఆచిక్ఖనా, అనాగతం ఆరబ్బాపి అత్తి ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా, అత్తి అనోదిస్స ఆచిక్ఖనా.

కథం అతీతం ఆరబ్బ ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా హోతి? భిక్కునుపస్సయే గామదారకా, ధుత్తాదయో వా యే కేచి అనాచారం వా ఆచరన్తి, రుక్ఖం వా ఛిన్దన్తి, ఫలాఫలం వా హరన్తి, పరిక్ఖారే వా అచ్చిన్దన్తి. భిక్కునీ వోహారికే ఉపసంక్కుమిత్వా “అమ్మాకం ఉపస్సయే ఇదం నామ కత”న్తి వదతి. “కేనా”తి వుత్తే “అసుకేన చ అసుకేన చా”తి ఆచిక్ఖతి. ఏవం అతీతం ఆరబ్బ ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా హోతి, సా న వట్టతి. తజ్జో సుత్తా తే వోహారికా తేసం దణ్డం కరోన్తి, సబ్బం భిక్కునియా గీవా హోతి. “దణ్డం గణ్ఠిస్సన్తి”తి అధిప్పాయేపి సతి గీవాయేవ హోతి. సచే పన తస్స “దణ్డం గణ్ఠా”తి వదతి, పజ్ఞామాసకమత్తే గహితే పారాజికం హోతి.

తేహి “కేనా”తి వుత్తే పన “అసుకేనా”తి వత్తుం అమ్మాకం న వట్టతి, తుమ్మేయేవ జానిస్సథ. కేవలజ్ఞో మయం రక్ఖం యాచామ, తం నో దేధ, అవహటభణ్ణమ్మి ఆహరాపేథా”తి వత్తబ్బం. ఏవం అనోదిస్స ఆచిక్ఖనా హోతి, సా వట్టతి. ఏవం వుత్తే సచేపి తే వోహారికా తే కారకే గవేసిత్యా తేసం దణ్డం కరోన్తి, సబ్బం సాపతేయ్యమ్మి గహితం, భిక్కునియా నేవ గీవా, న ఆపత్తి.

పరిక్ఖారం హరన్తే దిస్సా తేసం అనత్థకామతాయ “చోరో చోరో”తి వత్తుమ్మి న వట్టతి. ఏవం వుత్తేపి హి యం తేసం దణ్డం కరోన్తి, సబ్బం భిక్కునియా గీవా హోతి. అత్తనో వచనకరం పన “ఇమినా మే పరిక్ఖారో గహితో, తం ఆహరాపేహి, మా చస్స

దణ్ణం కరోధా”తి వత్తుం వట్టతి. దాసదాసివాపిఆదీనం అణ్ణాయ అడ్డం కరోన్తి, అయం అకప్పియఅడ్డో నామ, న వట్టతి.

కథం అనాగతం ఆరబ్బ ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా హోతి? వుత్తనయేనేవ పరేహి అనాచారాదీసు కతేసు భిక్కునీ వోహారికే ఏవం వదతి “అమ్మాకం ఉపస్సయే ఇదఇచ్చిదఇచ్చ కరోన్తి, రక్ఖం నో దేధ ఆయతిం అకరణణ్ణాయా”తి. “కేన ఏవం కత”న్తి వుత్తే “అసుకేన చ అసుకేన చా”తి ఆచిక్ఖతి. ఏవం అనాగతం ఆరబ్బ ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా హోతి, సాపి న వట్టతి. తేసణ్ణో దణ్ణే కతే పురిమనయేనేవ సబ్బం భిక్కునియా గీవా. సేసం పురిమసదిసమేవ.

సచే పన వోహారికా భిక్కునుపస్సయే ఏవరూపం అనాచారం కరోన్తానం “ఇమం నామ దణ్ణం కరోమా”తి భేరిం చరాపేత్వా ఆణాయ అతిట్టమానే పరియేసిత్వా దణ్ణం కరోన్తి, భిక్కునియా నేవ గీవా, న ఆపత్తి.

యో చాయం భిక్కునీనం వుత్తో, భిక్ఖానమ్మి ఏసేవ నయో. భిక్కునోపి హి ఓదిస్స ఆచిక్ఖనా న వట్టతి, యం తథా ఆచిక్ఖితే తేసం దణ్ణం కరోన్తి, తం సబ్బం గీవా హోతి. వుత్తనయేనేవ దణ్ణం గణ్ణాపేన్తస్స పారాజికం. యో పన “దణ్ణం కరిస్సన్తి”తి జానన్తోపి అనోదిస్స కథేతి, తే చ పరియేసిత్వా దణ్ణం కరోన్తియేవ, న దోసో. విహారసీమాయ రుక్ఖాదీని చిన్దనానం వాసిఫరసుఆదీని గహేత్వా పాసాణే కోట్టేన్తి, న వట్టతి. సచే ధారా భిజ్జతి, కారాపేత్వా దాతబ్బా. ఉపధావిత్వా తేసం పరిక్ఖారే గణ్ణన్తి, తమ్మి న కాతబ్బం. లహుపరివత్తణ్ణో చిత్తం, ధేయ్యచేతనాయ ఉప్పన్నాయ మూలచ్ఛేజ్జమ్మి గచ్ఛేయ్య.

ఉస్సయవాదికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. చోరివుట్టాపికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మల్లగణభటిపుత్తగణాదికన్తిఆదీసు (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౬౮౩) మల్లగణో నామ నారాయనభత్తికో తత్థ తత్థ పానీయట్టపనపోక్ఖరణిఖణనాదిపుణ్ణకమ్మకారకో గణో. భటిపుత్తగణో నామ కుమారభత్తికగణో. ధమ్మగణోతి సాసనభత్తికో అనేకప్పకారపుణ్ణకమ్మకారకో గణో. గన్ధికసేణీతి అనేకప్పకారసుగన్ధివికతికారకో గణో. దుస్సికసేణీతి దుస్సవాణిజసమూహో, పేసకారగణోతి అత్తో.

వుట్టాపేన్తియాతి ఉపసమ్మాదేన్తియా. కేనచి కరణీయేన పక్కన్తాసు భిక్కునీసు అగన్త్యా ఖణ్ణసీమం యథానిసిన్నట్టానేయేవ అత్తనో నిస్సితకపరిసాయ సద్ధిం వుట్టాపేన్తియా వాచాచిత్తతో సముట్టతి (పాచి. అట్ట. ౬౮౩), అణ్ణం సీమం వా నదిం వా గన్త్యా వుట్టాపేన్తియా కాయవాచాచిత్తతో సముట్టాతీతి ఆహ “చోరివుట్టాపనసముట్టాన”న్తి. అనాపుచ్చా వుట్టాపనవసేన కిరియాకిరియం. పణ్ణత్తిం అజానన్తా అరియాపి వుట్టాపేన్తితి వా కమ్మవాచాపరియోసానే ఆపత్తిక్ఖణే విపాకాబ్యాకతసమఘ్ఠేతావసేన వా తిచిత్తం.

చోరివుట్టాపికాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఏకగామన్తరగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అణ్ణో గామో గామన్తరం. నదిపారన్తి నదియా పారిమతీరం. “గామన్తరం గచ్ఛేయ్యా”తి (పాచి. ౬౮౭, ౬౯౧) వుత్తత్తా అణ్ణస్మిం గామేయేవ ఆపత్తి, న సకగామేతి ఆహ “సకగామతో తావా”తిఆది. పరిక్ఖేపే వా ఉపచారే వా అతిక్కున్నేతి పరిక్ఖిత్తస్స

గామస్స పరిక్లేపే వా అపరిక్లేత్తస్స గామస్స పరిక్లేపారహట్టానే వా అతిక్కున్నే. దుతియేన అతిక్కున్నమత్తేతి దుతియేన పాదేన ఇతరస్స గామస్స పరిక్లేపే వా ఉపచారే వా అతిక్కున్నమత్తే. యేసు పన పోత్తకేసు “ఏకేన పాదేన ఇతరస్స గామస్స పరిక్లేపే వా అతిక్కున్నే, ఉపచారే వా ఓక్కున్నే థుల్లచ్చయం, దుతియేన అతిక్కున్నమత్తే, ఓక్కున్నమత్తే వా సజ్ఞాదిసేసో”తి పారో దిస్సతి, తత్త “ఓక్కున్నే, ఓక్కున్నమత్తే వా”తి ఏతాని ద్వే పదాని పాళియా విరుజ్ఞున్తి. “అపరిక్లేత్తస్స గామస్స ఉపచారం అతిక్కుమేన్తియా”తి (పాచి. ౬౯౨) హి పాళి. తథా సమన్తపాసాదికాయపి విరుజ్ఞున్తి. తత్త హి -

“పరిక్లేపారహట్టానం ఏకేన పాదేన అతిక్కుమతి, థుల్లచ్చయం. దుతియేన అతిక్కున్నమత్తే సజ్ఞాదిసేసో. అపిచేత్త సకగామతో...పే... ఏకేన పాదేన ఇతరస్స గామస్స పరిక్లేపే వా ఉపచారేవా అతిక్కున్నమత్తే థుల్లచ్చయం, దుతియేన అతిక్కున్నమత్తే సజ్ఞాదిసేసో”తి -

వుత్తం. “పరమం పాదం అతిక్కుమేన్తియా”తిఆదివచనతో (పాచి. ౬౯౨) పదసా గమనమేవ ఇధాధిప్పేతన్తి ఆహ “పదసా పవిసన్తియా ఆపత్తి”తి. ఇమినా సచేపి హత్తిపిట్టిఆదిహి వా ఇద్ధియా వా పవిసతి, వట్టతియేవాతి దస్సేతి. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారో పన సమన్తపాసాదికాయ (పాచి. అట్ట. ౬౯౨) వుత్తేతి అధిప్పాయో.

నదిపారగమనే వుత్తలక్ఖణాయ నదియాతి “నదీ నామ తిమణ్ణలం పటిచ్చాదేత్వా యత్త కత్తచి ఉత్తరన్తియా అన్తరవాసకో తేమియతీ”తి (పాచి. ౬౯౨) నదిపారగమనవిభజ్జే వుత్తలక్ఖణాయ నదియా. నదిపారగమనవిభజ్జో హి ఇధ నదిపారగమనసద్దేన వుత్తే. పున ఓరిమతీరమేవ పచ్చుత్తరన్తియా వాతి పరతీరం గన్తుకామతాయ ఓతిణ్ణత్తా వుత్తం. ఇతరిస్సా పన అయం పక్కున్నట్టానే రితా హోతి, తస్మా పరతీరం గచ్ఛన్తియా అనాపత్తి. సచే సజ్ఞాయం వా పధానం వా అజ్ఞాం వా కిజ్జి కమ్మం కురుమానా “పురే అరుణేయేవ దుతియికాయ సన్తికం గమిస్సామీ”తి (పాచి. అట్ట. ౬౯౨) ఆభోగం కరోతి, అజానన్తియా ఏవ తస్మా అరుణో ఉగ్గచ్ఛతి , అనాపత్తితి ఆహ “పురే అరుణేయేవా”తిఆది. అథ పన “యావ అరుణుగ్గమనా ఇథేవ భవిస్సామీ”తి వా అనాభోగేన వా విహారస్స ఏకదేసే అచ్ఛతి, దుతియికాయ హత్తపాసం న ఓతరతి, అరుణుగ్గమనే సజ్ఞాదిసేసో. హత్తపాసోయేవ హి ఇధ పమాణం. హత్తపాసాతిక్కుమే ఏకగబ్బోపి న రక్ఖతి. తేనాహ “ఏకగబ్బో...పే... ఆపత్తి”తి.

దస్సనూపచారం వా సవనూపచారం వాతి ఏత్త దస్సనూపచారో నామ యత్త రితం దుతియికా పస్సతి. సవనూపచారో నామ యత్త రితా మగ్గమూళ్లసద్దేన వియ, ధమ్మస్సవనారోచనసద్దేన వియ చ “అయ్యే”తి సద్దాయన్తియా సద్దం సుణాతి. తస్మాతి యస్మా ఓహీయనం నామ దస్సనూపచారసవనూపచారానమజ్ఞాతరస్స విజహనం, తస్మా. అన్తోగామే పన ఓహీయనం వట్టతీతి ఆహ “ఇన్దఖీలాతిక్కుమతో పట్టాయా”తి ఆది. తత్త ఇన్దఖీలాతిక్కుమతోతి ఉమ్మారాతిక్కుమతో. బహిగామేతి గామస్స బహిపదేసే. మగ్గమూళ్లా ఉచ్చాసద్దం కరోన్తితి ఆహ “మగ్గమూళ్లసద్దేన వియా”తి. మగ్గమూళ్లం అష్టాయన్తస్స సద్దేన వియాతిపి వదన్తి. సద్దాయన్తియాతి సద్దం కరోన్తియా. “సద్దస్సవనాతిక్కుమే ఆపత్తియేవా”తి ఇమినా దస్సనూపచారో ఏవరూపే సవనూపచారే విజహితే న రక్ఖతి, జహితమత్తేవ ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసస్సాతి దస్సేతి.

మగ్గం గచ్ఛన్తితి ఏకమగ్గం గచ్ఛన్తి. సచే పురిమాయో అజ్ఞోన మగ్గేన గచ్ఛన్తి, పక్కున్తా నామ హోన్తి, అనాపత్తియేవ. ద్వీన్నం గచ్ఛన్తీనం ఏకా అనుబద్ధితుం అసక్కోన్తి “గచ్ఛతు అయ”న్తి ఓహీయతి, ఇతరాపి “ఓహీయతు అయ”న్తి గచ్ఛతి,

ద్విన్నమ్మి ఆపత్తి. సచే పన గచ్చన్తీసు పురిమాపి అణ్ణం మగ్గం గణ్ణాతి, పచ్చిమాపి అణ్ణం, ఏకా ఏకిస్సా పక్కన్తట్టానే తిట్టతి, ద్విన్నమ్మి అనాపత్తి.

“సజ్ఞాదిసేసా చతురో”తి (పరి. అట్ట. ౪౭౯) అయం పణ్ణో అరుణగ్గమనే గామన్తరపరియాపన్నం నదిపారం ఓక్కన్తభిక్కునిం సన్ధాయ వుత్తో. సా హి సకగామతో పచ్చాససమయే నిక్ఖమిత్వా అరుణగ్గమనకాలే వుత్తప్పకారం నదిపారం ఓక్కన్తమత్తావ రత్తివిప్పవాసగామన్తరనదిపారగమనగణ్ణాహియనలక్ఖణే ఏకప్పహరేనేవ చతురో సజ్ఞాదిసేసే ఆపజ్జతి.

పక్ఖసజ్జన్తాయ వాతి తిణ్ణాయతనం సజ్జన్తాయ. అనన్తరాయేనాతి హత్తిమోచనాదిఅన్తరాయం వినా.

ఏకగామన్తరగమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఉక్ఖిత్తకటసారణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తస్సేవ కారకసజ్ఞస్సాతి యో ఉక్ఖేపనీయకమ్మకారకో గణో, తస్సేవ కారకసజ్ఞస్స. వత్తే వా వత్తన్తిన్తి తేచత్తాలీసప్పభేదే నేత్థారవత్తే వత్తమానం.

ఉక్ఖిత్తకటసారణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. భోజనప్పటిగ్గహణపరమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఏకతోఅవస్సుతేతి పుగ్గలస్స వా భిక్ఖునియా వా అవస్సుతే. మహాపచ్చరియం పనేత్థ “భిక్ఖునియా అవస్సుతభావేతి దట్టబ్బ”న్తి (పాచి. అట్ట. ౭౦౧) వుత్తం. తం “అనవస్సుతోతి జానన్తి పటిగ్గణ్ణాతీ”తి (పాచి. ౭౦౩) ఇమాయ పాళియా న సమేతి. యది హి పుగ్గలస్స అవస్సుతభావో నప్పమాణం, కిం “అనవస్సుతోతి జానన్తి”తి ఇమినా వచనేన, “అనాపత్తి ఉభతోఅనవస్సుతా హోన్తి, అనవస్సుతా పటిగ్గణ్ణాతీ”తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బం సియా. ఉభోసు అనవస్సుతేసూతి పుగ్గలో చేవ భిక్ఖునీ చాతి ఉభోసు అనవస్సుతేసు గణ్ణన్తియా సబ్బధాపి అనాపత్తి. “అనవస్సుతో”తి వా ఇత్థా గణ్ణన్తియాతి సయం అనవస్సుతా సమానా అవస్సుతేపి “అనవస్సుతో అయ”న్తి సణ్ణాయ తస్స హత్తో పటిగ్గణ్ణన్తియా. అథ సయం అనవస్సుతాపి అణ్ణం అవస్సుతం వా అనవస్సుతం వా “అవస్సుతో”తి ఇత్థా పటిగ్గణ్ణాతి, దుక్కటమేవ. వుత్తణ్ణోతం అనన్తరసిక్ఖాపదే “కిస్స త్వం, అయ్యే, న పటిగ్గణ్ణాసీతి, అవస్సుతా, అయ్యేతి, త్వం పన, అయ్యే, అవస్సుతాతి, నాహం, అయ్యే, అవస్సుతా”తి.

భోజనప్పటిగ్గహణపరమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. భోజనప్పటిగ్గహణదుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుక్కటాదికా సజ్ఞాదిసేసపరియోసానా ఆపత్తియో ఇమినా సిక్ఖాపదేన ఉయ్యోజికాయేవ, ఇతరిస్సా పన ఆపత్తిభేదో పరమసిక్ఖాపదేనాతి ఆహ “సా ఏవం ఉయ్యోజనేనా”తిఆది.

కులానుద్ధయతాయాతి కులానుకమ్మకతాయ.

భోజనప్పటిగ్గహణదుతియసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౧౩. సశ్చరిత్రాదిసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

సత్తమాదీని ఉత్తానత్తానేవ.

సశ్చరిత్రాదిసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪-౧౭. సజ్జభేదకాదిసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

భిక్షునీ సజ్ఞం న భిన్నతీతి కమ్మం, ఉద్దేసో చాతి ద్వీహి భేదో, సో తాయ సద్ధిం నత్తీతి భిక్షునీ సజ్ఞం న భిన్నతి. న కేవలం పరివాసాభావోయేవాతి ఆహ “ఛాదనపచ్చయాపీ”తిఆది. ఏత్థ చ “ఛాదనపచ్చయాపి న దుక్కటం ఆపజ్జతీ”తి పారో దట్ఠబ్బో, ఛాదనపచ్చయాపి దుక్కటం న ఆపజ్జతీతి అత్తో. ఏవశ్చ కత్వా –

“ఆపజ్జతి గరుకం సావసేసం;

ఛాదేతి అనాదరియం పటిచ్చ;

న భిక్షునీ నో చ పుసేయ్య వజ్జం;

పశ్శామేసా కుసలేహి చింతితా”తి. (పరి. ౪౮౧) –

ఏత్థ భిక్షునినిసేధో ఉపపన్నో హోతి. యేసు పన పోత్థకేసు “ఛాదనపచ్చయా పన దుక్కటం ఆపజ్జతీ”తి వినా న-కారం పారో దిస్సతి, సో పమాదలేఖోతి దట్ఠబ్బం. తస్మాతి యస్మా పరివాసో నామ నత్తి, తస్మా. అత్తనో సీమం సోధేత్వా విహరసీమాయ వాతి విహరే బద్ధసీమమేవ సన్ధాయ వుత్తం. సోధేతుం అసక్కోన్తీహీతి విహరసీమం సోధేతుం అసక్కోన్తీహి.

ముఖమత్తనిదస్సనన్తి పవేసోపాయమత్తనిదస్సనం. ఏత్థాహ – అథ కస్మా యథా భిక్షుమానత్తకథాయ “పరిక్ఖిత్తస్స విహరస్స పరిక్ఖేపతో, అపరిక్ఖిత్తస్స విహరస్స పరిక్ఖేపారహట్ఠానతో ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమ్మా”తి (కట్టా. అట్ట. నిగమనవణ్ణనా) వుత్తం, ఏవమవత్వా “గామూపచారతో చ భిక్షానం విహరూపచారతో చ ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమిత్వా”తి ఇథ వుత్తన్తి? తత్త చేకే వదన్తి “భిక్షానం వుత్తప్పకారం పదేసం అతిక్కమిత్వా గామేపి తం కమ్మం కాతుం వట్టతి, భిక్షునీనం పన గామే న వట్టతి, తస్మా ఏవం వుత్త”న్తి. అపరే పన భణన్తి “భిక్షానమ్మి గామే న వట్టతి, భిక్షువిహరో నామ పుట్టేయేవ గామూపచారం అతిక్కమిత్వా తిట్ఠతి , తస్మా గామం అవత్వా విహరూపచారమేవ హేట్ఠా వుత్తం. భిక్షునీనం పన విహరో గామేయేవ, న బహి, తస్మా గామూపచారశ్చ విహరూపచారశ్చ ఉభయమేవేత్థ దస్సితం. తస్మా ఉభయత్థాపి అత్థతో నానాత్థం నత్తీ”తి. వీమంసిత్వా యశ్చేత్థ యుజ్జతి, తం గహేతబ్బం.

తతో పట్టాయాతి ఆరోచితకాలతో పట్టాయ.

సజ్జభేదకాదిసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కఙ్ఖావితరణీయా పాతిమోక్తవణ్ణనాయ

వినయత్థమఙ్ఖాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్కునిపాతిమోక్తే సఙ్ఖాదిసేసవణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సర్గియకణ్డం

౧. పత్తవగ్గో

౧. పత్తసన్నిచయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

పరమం ఉత్తానత్థమేవ.

పత్తసన్నిచయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అకాలచీవరసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

యం అత్తనా లద్ధం, తం నిస్సర్గియం హోతీతి యం చీవరం భాజాపితాయ అత్తనా లద్ధం, తమేవ నిస్సర్గియం హోతి, తం వినయకమ్మం కత్వాపి అత్తనా న లబ్బతి. తేనాహ “నిస్సట్ట”నిఆది. తథ్థ నిస్సట్టం పటిలభిత్వాపీతి “అయ్యాయ, దమ్మీ”తి ఏవం నిస్సట్టం పటిలభిత్వాపి. యథాదానేయేవ ఉపనేతబ్బన్తి యథా దాయకేహి దిన్నం, తథేవ ఉపనేతబ్బం, అకాలచీవరపక్షేయేవ రపేతబ్బన్తి వుత్తం హోతి.

అకాలచీవరసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. చీవరపరివత్తనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

మేతన్తి మే ఏతం. సకసణ్ణాయ గహితత్తా పాచిత్తియజ్జేవ దుక్కుటజ్జా వుత్తం, ఇతరథా భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బం.

చీవరపరివత్తనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అజ్ఞావిజ్ఞాపనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

పటిలాభేనాతి పరమవిజ్ఞాత్తితో ఉనతరస్సాపి అజ్ఞాస్స పటిలాభేన.

తస్మిం అప్పహోంతే పున తజ్ఞోవాతి యం పరమం విజ్ఞాత్తం, ధోకత్తా తస్మిం అప్పహోంతే పున తజ్ఞోవ విజ్ఞాపేన్నియాతి అత్థో. అజ్ఞోనపి అత్థే సతీ తి పరమం విజ్ఞాత్తితో అజ్ఞోనపి అత్థే సతి. తేన సద్ధిం అజ్ఞాజ్ఞాతి యం పరమం విజ్ఞాత్తం, తేన సద్ధిం అజ్ఞాజ్ఞా. కిం వుత్తం హోతి? సచే పరమం సప్పి విజ్ఞాత్తం, “యమకం పచితబ్బ”న్తి చ వేజ్జేన వుత్తత్తా తేలేనాపి అత్థో హోతి. తతో “తేలేనాపి మే అత్థో”తి ఏవమాదినా అజ్ఞాజ్ఞా విజ్ఞాపేన్నియాతి వుత్తం హోతి. ఆనిసంసం దస్సేత్వాతి “సచే కహపణస్స సప్పి ఆభతం హోతి, ఇమినా మూలేన ద్విగుణం తేలం లబ్బతి, తేలేనాపి చ ఇదం కిచ్చం నిప్పజ్జతి, తస్మా తేలం ఆహరా”తి ఏవం ఆనిసంసం దస్సేత్వా.

అజ్ఞావిజ్ఞాపనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. అష్టచేతాపనసిక్థాపదవణ్ణనా

తతో అష్టం చేతాపేయ్యతి పరమం చేతాపితతో యం కిఞ్చి అష్టం చేతాపేయ్య.

అష్టచేతాపనసిక్థాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పరమసంభీకచేతాపనసిక్థాపదవణ్ణనా

అష్టస్సత్థాయ దిన్నేనాతి యం చేతాపేతి, తతో అష్టస్సత్థాయ దిన్నేన. అష్టద్దీసికేనాతి పురిమస్సేవత్థదీపనం.

సేసకం ఉపనేన్నియాతి యదత్థాయ దిన్నో, తం చేతాపేత్వా అవసేసం అష్టస్సత్థాయ ఉపనేన్నియా. సామికే అపలోకేత్వాతి దాయకే ఆపుచ్చిత్వా. ఏవరూపాసూ ఆపదాసు ఉపనేన్నీనన్తి ఏవరూపేసు ఉపద్దవేసు అష్టస్స యస్స కస్సచి అత్థాయ ఉపనేన్నీనం.

పరమసంభీకచేతాపనసిక్థాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. దుతియసంభీకచేతాపనసిక్థాపదవణ్ణనా

న కేవలం తేనేవ పరిక్ఖారేనాతి ఆహ “సయం యాచితకేనాపీ”తి. వుత్తణ్ణోతం పాళియం “భిక్ఖునియో తేన చ పరిక్ఖారేన సయమ్మి యాచిత్వా భేసజ్జం చేతాపేత్వా పరిభుజ్జంసూ”తి (పాచి. ౭౬౩). మాతికాయం పన గమ్యమానత్తా పి-సద్దో నప్పయుత్తో. గమ్యమానత్థస్స హి సద్దస్స పయోగం పతి కామచారోతి యుత్తి.

దుతియసంభీకచేతాపనసిక్థాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮-F-౧౦. పరమగణికచేతాపనాదిసిక్థాపదవణ్ణనా

అట్టమనవమదసమాని ఉత్తానత్థానేవ.

పరమగణికచేతాపనాదిసిక్థాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

పత్తవగ్గో పరమో.

౨. చీవరవగ్గో

౧౧. గరుపాపురణసిక్థాపదవణ్ణనా

యస్మా పవారిత్థానే విణ్ణత్తి నామ న పటిసేధేతట్టా, తస్మా భగవా ధమ్మనిమన్తనవసేన పవారిత్థానే “వదేథాయ్యే, యేనత్తో”తి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౭౮౪) వుత్తాయ చతుక్కుంసపరమం విణ్ణాపేతట్టాన్తి పరిచ్ఛేదం దస్సేతీతి వేదితట్టం.

తేనెవ “చేతాపేతబ్బన్తి రపేత్వా సహధమ్మికే చ శాతకప్పవారితే చ అశ్శోన కిస్మి ఇస్సీదేవ గుణే పరితుట్టేన ‘వదేఢాయ్యే,
యేనత్తో’తి వుత్తాయ విశ్శాపేతబ్బ”న్తి వుత్తం. రాజానన్తి పసేనదికోసలరాజానం.

గరుపాపురణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. లహుపాపురణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుతియం ఉత్తానత్థమేవ.

లహుపాపురణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

చీవరవగ్గో దుతియో.

ఇతి కఙ్ఖావితరణియా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమఙ్ఖాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్ఖునిపాతిమోక్షే నిస్సగ్గియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాచిత్రియకణ్డం

౧. లసుణవగ్గో

౧. లసుణసిక్తాపదవణ్ణనా

“లసుణ”ని కిణ్వాపి అవిసేసేన వుత్తం, తథాపి మగధేసు జాతం లసుణమేవ ఇథాధిష్ఠితం, తమ్పి భణ్ణికలసుణమేవాతి ఆహ మగధరట్టే జాత”నిఆది.

భణ్ణికలసుణని పోట్టలికలసుణమేవ, సమ్ముణ్ణమిజ్జానమేతం అధివచనం. తేనాహ “న ఏకద్వితమిజ్జాక”ని. అజ్ఞోహరే అజ్ఞోహరేతి (పాచి. అట్ట. ౭౯౧) ఏత్త సచే ద్వే తయో భణ్ణికే ఏకతోయేవ సజ్ఞాదిత్వా అజ్ఞోహరతి, ఏకం పాచిత్రియం. భజ్జిత్యా ఏకేకమిజ్జాకం ఖాదన్తియా పన పయోగగణనాయ పాచిత్రియాని.

పలణ్ణుకాదీనం వణ్ణేన వా మిజ్జాయ వా నానాత్తం వేదితబ్బం - వణ్ణేన తావ పలణ్ణుకో నామ పణ్ణవణ్ణో హోతి, భజ్జానకో లోహితవణ్ణో, హరితకో హరితపణ్ణవణ్ణో. మిజ్జాయ పన పలణ్ణుకస్స ఏకా మిజ్జా హోతి, భజ్జానకస్స ద్వే, హరితకస్స తిస్సో. చాపలసుణో అమిజ్జాకో. అజ్కరమత్తమేవ హి తస్స హోతి. మహాపచ్చరియాదీసు పన “పలణ్ణుకస్స తీణి మిజ్జాని, భజ్జానకస్స ద్వే, హరితకస్స ఏక”ని (పాచి. అట్ట. ౭౯౭) వుత్తం. ఏతే పలణ్ణుకాదయో సభావేనేవ వట్టన్తి. సూపసమ్మాకాదీసు పన మాగధకమ్పి వట్టతి. తజ్ఞో పచ్చమానేసు ముగ్గసూపాదీసు వా మచ్చమంసవికతియా వా తేలే వా బదరసాళవాదీసు వా అమ్పిలసాకాదీసు వా ఉత్తరిభజ్జేసు వా యత్త కత్తచి అన్తమసో యాగుభత్తేపి పక్కిత్తం వట్టతి. బదరసాళవం (సారత్థ. టీ. పాచిత్రియ ౩.౭౯౩-౭౯౭) నామ బదరఫలాని సుక్ఖాపేత్వా చుణ్ణేత్వా కత్తబ్బా ఖాదనీయవికతి.

లసుణసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సమ్మాధలోమసిక్తాపదవణ్ణనా

“పటిచ్చన్నోకాసే”తి ఏతస్స విభాగదస్సనత్తం “ఉపకచ్చకేసు చ ముత్తకరణే చాతి అత్తో”తి వుత్తం.

ఆబాధపచ్చయాతి కణ్ణుకచ్చుఆదిఆబాధపచ్చయా సంహరాపేన్తియా అనాపత్తి. “భిక్కుస్స ఏత్థి చ లసుణే చ దుక్కుట”ని (వజిర. టీ. పాచిత్రియ ౮౦౦) పోరాణా.

సమ్మాధలోమసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తలఘాతకసిక్తాపదవణ్ణనా

తలఘాతకేతి మత్తకే పహారదానే, తజ్ఞా ఖో తలం “ముత్తకరణే పహారం దేతీ”తి (పాచి. ౮౦౪) పదభాజనియంవుత్తత్తా “ముత్తకరణస్సా”తి విజ్ఞాయతీతి ఆహ “ముత్తకరణస్స తలఘాతనే”తి. పురిమనయేనేవ సాణత్తికన్తి అత్తనో అత్థాయ అజ్ఞాం ఆణాపేన్తియా సాణత్తికం.

తలఘాతకసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. జతుమట్టకసిక్తాపదవణ్ణనా

వత్తువసేనేతం వుత్తన్తి “జతుమట్టకే”తి ఏతం నిదానవసేన ఉప్పన్నస్స వత్తునో వసేనేవ వుత్తం. యం కిఞ్చ పన దణ్ణకం పవేసేన్తియా ఆపత్తియేవ. తేనాహ “కామరాగేన పనా”తిఆది.

జతుమట్టకసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉదకసుద్ధికసిక్తాపదవణ్ణనా

ఆదాతబ్బన్తి పవేసేతబ్బం. అగ్గపబ్బన్తి కేసగ్గమత్తమ్మి అగ్గపబ్బం. తతియం పబ్బం పవేసేతీతి కేసగ్గమత్తమ్మి తతియం పబ్బం పవేసేతి. వుత్తఞ్ఞోతం సమన్తపాసాదికాయం (పాచి. అట్ట. ౮౧౨) “గమ్భీరతో ద్విన్నం పబ్బానం ఉపరి కేసగ్గమత్తమ్మి పవేసేన్తియా పాచిత్తియ”న్తి.

అతిగమ్భీరం ఉదకసుద్ధికం ఆదియనవత్తుస్మిన్తి అతిఅన్తో పవేసేత్వా ఉదకధోవనకరణవత్తుస్మిం. ఉదకసుద్ధిపచ్చయేన (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౮౧౨) పన సతిపి ఫస్సస్సాదియనే యథావుత్తపరిచ్ఛేదే అనాపత్తి.

ఉదకసుద్ధికసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఉపతిట్టనసిక్తాపదవణ్ణనా

తక్కాదీసు వా అఞ్ఞాతరేనాతి తక్కదధిమత్తురసఖీరాదీసు అఞ్ఞాతరేన. యాయ కాయచి బీజనియాతి అన్తమసో చీవరకణ్ణం ఉపాదాయ యాయ కాయచి బీజనియా.

ఇమం పివథాతి ఇమం పానీయం వా సూపాదిం వా పివథ. ఇమినా బీజథాతి ఇమినా తాలవణ్ణేన బీజథ. దాపేన్తియాతి అఞ్ఞోన ఉభయమ్మి దాపేన్తియా.

ఉపతిట్టనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఆమకథఞ్ఞాసిక్తాపదవణ్ణనా

తస్మాతి యస్మా విఞ్ఞాత్తి చేవ భోజనఞ్చ పమాణం, తస్మా. న కేవలఞ్చోత్త పటిగ్గహణేయేవ దుక్కటం హోతి, పటిగ్గణ్ణీత్వా పన అరఞ్ఞాతో ఆహరణేపి సుక్ఖాపనేపి వద్దలిదివసే భజ్జనత్థాయ ఉద్ధనసజ్జనేపి కపల్లసజ్జనేపి దబ్బిసజ్జనేపి దారూని ఆదాయ అగ్గికరణేపి కపల్లమ్మి ధఞ్ఞాపక్ఖిపనేపి దబ్బియా సజ్జట్టనేసుపి కోట్టనత్తం ఉదుక్ఖలముసలాదిసజ్జనేసుపి కోట్టనపప్పొటనథోవనాదీసుపి యావ ముఖే రపేత్వా అఞ్ఞోహరణత్తం దన్తేహి సజ్ఞాదతి, తావ సబ్బప్పయోగేసు దుక్కటానీతి ఆహ “పటిగ్గహణతో పట్టాయ యావ దన్తేహి సంఖాదనం, తావ పుబ్బప్పయోగేసు దుక్కటానీ”తి.

ఆమకధజ్ఞాసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పఠమఉచ్చారణధ్డనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

తిరోకుట్టేతి ఘరకుట్టస్స పరభాగే. తిరోపాకారేతి పరిక్లేపపాకారస్స తిరోభాగే, తే చ ఖో కుట్టపాకారా ఇట్టకసీలదారూనం వసేన తిప్పకారాతి ఆహ “యస్స కస్సచి కుట్టస్స వా పాకారస్స వా పరతో”తి. సబ్బానిపేతాని ఏకతో ఛడ్డేన్తియాతి ఏతాని చత్తారిపి వత్థూని ఏకతో ఛడ్డేన్తియా. పాటేక్కం పన ఛడ్డేన్తియా వత్తుగణనాయ ఆపత్తియో. ఆణత్తియమ్మి ఏసేవ నయో.

భిక్కుస్స దుక్కటన్తి భిక్కుస్స సబ్బత్థ దుక్కటం.

పఠమఉచ్చారణధ్డనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుతియఉచ్చారణధ్డనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

భిక్కునియాపేతి పి-సద్దేన భిక్కుం సముచ్చినోతి. అనిక్ఖిత్తబీజేసు (పాచి. అట్టం. ౮౩౦) పన ఖేత్తేసు కోణాదీసు వా అసజ్ఞాతరోపిమేసు ఖేత్తమరియాదాదీసు వా ఛడ్డేతుం వట్టతి. మనుస్సానం కచవరఛడ్డనట్టానేపి వట్టతియేవ. ఛడ్డీతఖేత్తేతి మనుస్సేసు సస్సం ఉద్ధరిత్వా గతేసు ఛడ్డీతఖేత్తం నామ హోతి, తత్త వట్టతి. యత్త పన “లాయితమ్మి పుబ్బణ్ణాది పున ఉట్టహిస్సతీ”తి రక్ఖన్తి, తత్త యథావత్థకమేవ. సామికే అపలోకేత్వాతి ఏత్త ఖేత్తపాలకా, ఆరామాదిగోపకా చ సామికావ. ఇమినా చ సజ్ఞసన్తకే భిక్కుస్స ఛడ్డేతుం వట్టతి సజ్ఞపరియాపన్నత్తా, న భిక్కునీనం. భిక్కునీనం పన అత్తనో సన్తకే భిక్కుసన్తకే వుత్తనయేనేవ వట్టతీతి దస్సేతి, ఏవం సన్తేపి సారుప్పవసేన కాతబ్బం.

దుతియఉచ్చారణధ్డనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. నచ్చగీతసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

నచ్చన్తి నటాదయో వా నచ్చన్తు, సోణ్ణా వా అన్తమసో మోరసువమక్కటాదయోపి, సబ్బమేతం నచ్చమేవ. తేనాహ “నచ్చన్తి అన్తమసో మోరనచ్చమ్మీ”తి . గీతన్తి నటాదీనం వా గీతం హోతు, అరియానం పరినిబ్బానకాలే రతనత్తయగుణూపసంహితం సాధుకీళితగీతం వా, అన్తమసో “దన్తగీతమ్మి గాయిస్సామా”తి పుబ్బభాగే ఓకూజన్తా కరోన్తి, సబ్బమేతం గీతమేవ. తేనాహ “గీతన్తి అన్తమసో ధమ్మభాణకగీతమ్మీ”తి. తత్త ధమ్మభాణకగీతం నామ అసజ్ఞాతభిక్షూనం తం తం వత్తం భిద్దిత్వా అతిదీఘం కత్వా గీతస్సరేన ధమ్మభణనం, తమ్మి నేవ భిక్షునో, న భిక్షునీనం వట్టతి. తథా హి వుత్తం పఠమత్థజోతికాయ ఖుద్ధకట్టకథాయ (ఖు. పా. అట్టం. ౨.పచ్చిమపఞ్చసిక్ష్వాపదవణ్ణనా) “ధమ్మాపసంహితం గీతం వట్టతి, గీతూపసంహితో పన ధమ్మో న వట్టతీ”తి. తస్మా ధమ్మం భణన్తేన జాతకవత్తాదిం తం తం వత్తం అవినాసేత్వా చతురస్సేన (చూళవ. అట్టం. ౨౪౯) వత్తేన పరిమణ్ణలాని పదబ్యజ్జానాని దస్సేతబ్బాని. వాదితన్తి తన్తిబద్ధాదివాదనీయభణ్ణవాదితం వా హోతు, కుటభేరివాదితం వా అన్తమసో ఉదకభేరివాదితమ్మి, సబ్బమేవేతం వాదితమేవ. తేనాహ “వాదితన్తి అన్తమసో ఉదకభేరివాదిత”న్తి. యం పన నిట్టుభన్తి వా సాసజ్జే వా రితా అచ్చరికం వా ఫోటేతి, పాణిం వా పహరతి, తత్త అనాపత్తి. దస్సనేన చేత్త సవనమ్మి సజ్ఞహితం విరూపేకసేసనయేన.

ఆలోచనసభావతాయ వా పశ్చాన్నం విజ్ఞానానం సవనకిరియాయపి దస్సనసజ్జేపసబ్బావతో “దస్సనాయ”ఇచ్చేవ వుత్తని ఆహ “ఏతేసు యం కిశ్చి దస్సనాయ గచ్ఛన్తియా”తి. యత్త రితాతి ఏవం గత్వా యస్మిం పదేసే రితా.

నను చ సయంనచ్చనాదీసు పాచిత్తియం పాళియం న వుత్తం, అథ కథం గహేతబ్బన్తి ఆహ “సబ్బఅట్టకథాసు వుత్త”న్తి, ఇమినా పాళియం అవుత్తేపి అట్టకథాపమాణేన గహేతబ్బన్తి దస్సేతి. సముట్టానాదీని ఏళకలోమసదిసానీతి పన మాతికాగతపాచిత్తియస్సేవ వసేన వుత్తం, సబ్బేసం వసేన పన ధసముట్టానన్తి గహేతబ్బం. “ఆరామే రత్వా”తి ఇదం నిదస్సనమత్తం సేసఇరియాపథేహి యుత్తాయ పస్సన్తియా అనాపత్తియా ఇచ్చితబ్బత్తా. ఇతరథా హి నిసిన్నాపి పస్సీతుం న లభేయ్య. “పస్సిస్సామీ”తి విహారతో విహారం గచ్ఛన్తియా ఆపత్తియేవ. ఆసనసాలాయ నిసిన్నా పస్సతి, అనాపత్తి, “పస్సిస్సామీ”తి ఉట్టహిత్వా గచ్ఛన్తియా ఆపత్తి. వీధియం రత్వా గీవం పరివత్తేత్వా పస్సన్తియాపి ఆపత్తియేవ. భిక్షుస్సాపి ఏసేవ నయో, ఆపత్తిభేదోవ నానం.

నచ్చగీతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

లసుణవగ్గో పరమో.

౨. రత్తన్ధకారవగ్గో

౧. రత్తన్ధకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అరహోపేక్ఖాయాతి నరహోఅస్సాదాపేక్ఖాయ. అజ్ఞావిహితాయాతి రహోఅస్సాదతో అజ్ఞావిహితావ హుత్వా ఇౌతిం వా పుచ్చన్తియా, దానే వా పూజాయ వా మస్తేన్తియా.

రత్తన్ధకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౩. పటిచ్చన్నోకాసఅజ్ఞోకాససల్లపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దుతియతతియాని ఉత్తానత్తానేవ.

పటిచ్చన్నోకాసఅజ్ఞోకాససల్లపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. దుతియికఉయ్యోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“పురిమనయేనేవా”తి ఇమినా “సన్తిట్ఠేయ్య వాతి హత్థపాసే రితమత్తాయ పాచిత్తియం, సల్లపేయ్య వాతి తత్త రత్వా గేహసికకథం కథేన్తియాపి పాచిత్తియమేవ, నికణ్ణికం వా జప్పేయ్యతి కణ్ణములే జప్పేన్తియాపి పాచిత్తియమేవా”తి ఇమం నయం దస్సేతి.

దుతియికఉయ్యోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అనాపుచ్చాపక్కుమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఆసీదన్ని ఏత్తాతి ఆసనన్ని ఆహ “పల్లజ్కసోక్తాసభూతే”తి, ఊరుబద్ధాసనస్స ఓకాసేతి అత్తో. అనోవస్సకన్ని నిబ్బకోకాసం. అజ్ఞోకాసే ఉపచారన్ని అజ్ఞోకాసే నిసీదిత్వా ద్వాదసహత్థప్పమాణం పదేసం. గిలానాయాతి యా తాదిసేన గేలజ్ఞోన ఆపుచ్చితుం న సక్కోతి . ఆపదాసూతి ఘరే అగ్గి వా ఉట్టితో హోతి, చోరో వా, ఏవరూపే ఉపద్దవే అనాపుచ్చా పక్కమతి, అనాపత్తి.

అనాపుచ్చాపక్కమనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అనాపుచ్చాఅభినిసీదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ధువపజ్ఞాత్తేతి భిక్కునీనం అత్తాయ నిచ్చపజ్ఞాత్తే.

అనాపుచ్చాఅభినిసీదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అనాపుచ్చాసన్ధరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కులానీతి కులస్స ఘరాని.

అనాపుచ్చాసన్ధరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పరఉజ్ఞాపనకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అట్టమం ఉత్తానత్థమేవ.

పరఉజ్ఞాపనకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరఅభిసపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

మనుస్సదోభగ్గేన వాతి “కాణా హోమి, కుణీ హోమి, ఇతరా వా ఈదిసా హోతూ”తిఆదినా మనుస్సవిరూపభావేన. అత్థధమ్మఅనుసాసనిపురేక్ఖారానన్ని ఏత్థ అత్థపురేక్ఖారాయాతి అట్టకథం కథేన్నియా. ధమ్మపురేక్ఖారాయాతి పాళిం వాచేన్నియా. అనుసాసనిపురేక్ఖారాయాతి “ఇదానిపి త్వం ఏదిసా, సాధు విరమస్సు, నో చే విరమసి, అద్ధా పున ఏవరూపాని కమ్మాని కత్వా నిరయే ఉప్పజ్జిస్ససి, తిరచ్ఛానయోనియా ఉప్పజ్జిస్ససి”తి (పాచి. అట్ట. ౮౭౮) ఏవం అనుసాసనియం రత్వా వదన్నియా.

పరఅభిసపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రోదనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దసమం ఉత్తానత్థమేవ.

రోదనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

రత్తన్దకారవగ్గో దుతియో.

౩. నగ్గవగ్గో

౧-౨. నగ్గాదిసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

ఇదన్ని ఇదం ఉదకసాటికచీవరం.

దుతియం ఉత్తానత్తమేవ.

నగ్గాదిసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. చీవరసిబ్బనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

విసిబ్బేత్వాతి విజటేత్వా. ధురం నిక్కిత్తమత్తేతి ధురే నిక్కిత్తమత్తే, ధురం నిక్కిపిత్వా సచేపి పచ్చా సిబ్బతి, ఆపత్తియేవాతి అత్తో.

చీవరసిబ్బనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సజ్ఞాటిచారసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

“ఇదం మే చీవరం మహగ్గం ఈదిసే చోరభయే న సక్కా ధారేతున్తి ఏవరూపాసు ఆపదాసూ”తి ఏత్త పాఠో. సో పన కాకపదసజ్ఞానితమోహేహి లేఖకేహి ఉపరిసిక్ష్ణపదే లిఖితో. కిఞ్చాపి తత్త లిఖితో, ఏత్తేవ పన దట్టబ్బో.

సజ్ఞాటిచారసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చీవరసజ్ఞమనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

ఆపదాసు వా ధారేతీతి సచే అపారుతం వా అనివత్తం వా చోరా హరన్తి, ఏవరూపాసూ ఆపదాసు ధారేతి, అనాపత్తి.

చీవరసజ్ఞమనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. గణచీవరసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

అఙ్గాస్మిం పరిక్ఖారేతి యత్త కత్తచి థాలకాదీనం వా సప్పితేలాదీనం వా అఙ్గాతరస్మిం. “సమగ్ధకాలే దస్సథా”తి ఏవం ఆనిసంసం దస్సేత్వా నివారేన్తియాతి “కిత్తకం అగ్గనకం దాతుకామత్తా”తి పుచ్చిత్వా (పాచి. అట్ట. ౯౦౯) “ఏత్తకం నామా”తి వుత్తే “ఆగమేథ తావ, ఇదాని వత్తం మహగ్గం, కతిపాహేన కప్పాసే ఆహటే సమగ్ధం భవిస్సతి, తస్మిం కాలే దస్సథా”తి ఏవం ఆనిసంసం దస్సేత్వా నివారేన్తియా.

గణచీవరసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౧౦. పటిబాహనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

ఆనిసంసం దస్సేత్వా పటిబాహన్తియాతి “ఏకిస్సా ఏకం సాటకం నప్పహోతి, ఆగమేథ తావ, కతిపాహేన ఉప్పజ్జిస్సతి, తతో భాజేస్సామా”తి (పాచి. అట్ట. ౯౧౫) ఏవం ఆనిసంసం దస్సేత్వా పటిబాహన్తియా అనాపత్తి.

అట్టమనవమాని ఉత్తానత్థానేవ.

సేసన్తి “ధమ్మికే వేమతికాయా”తిఆదికం అవసేసం. తత్త ఆనిసంసం దస్సేత్వా పటిబాహన్తియాతి “భిక్షునిసజ్ఞో జిణ్ణచీవరో, కథినానిసంసములకో మహాలాభో”తి (పాచి. అట్ట. ౯౩౧) ఏవరూపం ఆనిసంసం దస్సేత్వా పటిబాహన్తియా అనాపత్తి.

పటిబాహనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

నగ్గవగ్గో తతియో.

౪. తువట్టవగ్గో

౧-౩. ఏకమశ్చతువట్టనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పఠమం ఉత్తానత్థమేవ.

వవత్థానం దస్సేత్వాతి (పాచి. అట్ట. ౯౪౦) మజ్జే కాసాయం వా కత్తరయట్టిం వా అన్తమసో కాయబన్ధనమ్మి రపేత్వా నిపజ్జన్తీనం అనాపత్తితి అత్తో.

తతియం ఉత్తానత్థమేవ.

ఏకమశ్చతువట్టనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౯. నఉపట్టాపనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పరియేసిత్వా అలభన్తియాతి అజ్ఞం ఉపట్టాయికం అలభన్తియా. గిలానాయాతి సయం గిలానాయ. ఆపదాసూతి తథారూపే ఉపద్ధవే సతి.

పశ్చామచట్టసత్తమ అట్టమనవమాని ఉత్తానత్థానేవ.

నఉపట్టాపనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. చారికనపక్కమనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

ధురే నిక్ష్ణితమత్తేతి సచే ధురం నిక్ష్ణిపిత్వా పచ్చా పక్కమతి, ఆపత్తియేవాతి అత్తో. అన్తరాయే సతీతి దసవిధేసు అన్తరాయేసు అజ్ఞాతరస్మిం సతి. “గచ్చిస్సామీ”తి నిక్ష్ణవ్తా, నదీ వా పూరా, వనదాహో వా ఆగతో, చోరా వా మగ్గే హోన్తి, మేఘా వా ఉట్టహాతి, నివత్తితుం వట్టతి.

చారికనపక్కమనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

తువట్టవగ్గో చతుత్తో.

౧. చిత్రాగారవగ్గో

౧. రాజాగారసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

కీళనచిత్తసాలన్తి న రజ్ఞోవ కీళనచిత్తసాలం, అథ ఖో యేసం కేసశ్చో మనుస్సానం కీళనత్థం యత్థ కత్థచి కతసాలం. ఏస నయో “కీళనఉపవన”న్తిఆదీసుపి. యథాహ “రాజాగారం నామ యత్థ కత్థచి రజ్ఞో కీళితుం రమితుం కతం హోతీ”తిఆదికో (పాచి. ౯౭౯) విత్థారో. తత్థ కీళనఉపవనన్తి కీళనత్థం అన్తోనగరే కతం ఆరామం. కీళనుయ్యానన్తి తథేవ బహినగరే కతం ఉయ్యానం.

రాజాగారసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఆసన్దిపరిభుజ్ఞనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

అతిక్కన్తప్పమాణాతి అట్టజ్ఞలతో అతిక్కన్తప్పమాణపాదకా. వుత్తోతి పదభాజనియం వుత్తో. “అకప్పియరూపాకులో అకప్పియమజ్ఞో పల్లజ్జో”తి (సారత్థ. టీ. మహావగ్గ ౩.౨౫౪) సారసమాసాచరియో.

ఆసన్దిపరిభుజ్ఞనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సుత్తకన్తనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

ఉజ్జవృజ్జవేతి ఉగ్గిరిత్వా ఉగ్గిరిత్వా వేరనే. కన్తితసుత్తం కన్తన్తియాతి దసికసుత్తాదిం సజ్ఞాతేత్వా కన్తన్తియా, దుక్కన్తితం వా పటికన్తన్తియా.

సుత్తకన్తనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. గిహివేయ్యావచ్చసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

అత్తనో వేయ్యావచ్చకరస్స చాతి సచేపి మాతాపితరో ఆగచ్చన్తి, యం కిళ్ళి బీజనిం వా సమ్ముజ్జనిదణ్ణకం వా కారాపేత్వా వేయ్యావచ్చకరట్టానే రపేత్వా యం కిళ్ళి వా పచితుం వట్టతి.

గిహివేయ్యవచ్చసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫-౬. అధికరణాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అనంతరాయీకినీతి దసవిధేసు అనంతరాయేసు ఏకేనాపి అనంతరాయీకినీ. ధురం నిక్ఖిపిత్వా పచ్చా వినిచ్చినన్తి ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వావ వినిచ్చినాతి.

ధట్టం ఉత్తానత్థమేవ.

అధికరణాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఆవసథచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఆపదాసూతి మహగ్గచీవరం సరీరతో మోచేత్వా సుప్పటిసామితమ్మి చోరా హరన్తి, ఏవరూపాసు ఆపదాసు అనిస్సజ్జిత్వా నివాసేన్తియా అనాపత్తి.

ఆవసథచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఆవసథవిహారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కవాటబద్ధవిహారన్తి ద్వారబద్ధవిహారం. గిలానాయాతి వచీభేదం కాతుం అసమత్థాయ. ఆపదాసూతి రట్టే భిజ్జన్తే ఆవాసే ఛడ్డేత్వా గచ్ఛన్తి, ఏవరూపాసు ఆపదాసు.

ఆవసథవిహారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. తిరచ్ఛానవిజ్ఞాపరియాపుణనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

హత్తిఆదీసుపి (సారత్థ. టీ. పాచిత్తియ ౩.౧౦౧౫) సిప్పసద్ధో పచ్చేకం యోజేతబ్బో, తథా ఆథబ్బణాదీసు మన్తసద్ధో. తత్థ ధరూతి ఖగ్గముట్టి. ఆథబ్బణమన్తో నామ ఆథబ్బణవేదవిహితో పరూపఘాతకరో మన్తో. ఖిలనమన్తో నామ దారుసారఖిలం మన్తేత్వా పథవియం పవేసేత్వా మారణమన్తో. అగదప్పయోగో నామ విసయోజనం.

తిరచ్ఛానవిజ్ఞాపరియాపుణనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. తిరచ్ఛానవిజ్ఞావాచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

లేఖేతి లిఖసిప్పే. ధారణాయ వాతి ధారణసత్థే, యస్మిం వుత్తనయేన పటిపజ్జన్తా బహూనిపి గణ్ధాని ధారేన్తి. నాగమణ్డలాదికేతి ఏత్థ నాగమణ్డలం నామ సప్పానం పవేసనివారణత్థం మణ్డలబద్ధమన్తో.

తిరచ్ఛానవిజ్ఞావాచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

చిత్రాగారవగ్గో పశ్చాత్తాపమో.

౬. ఆరామవగ్గో

౧-౨. ఆరామపవిననాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సీసానులోకికాయాతి సీసం అనులోకేన్తియా. యత్థ వా భిక్ఖునియో సన్నిపతితాతి యత్థ భిక్ఖునియో పఠమతరం సజ్ఞాయనచేతియవన్దనాదిఅత్థం సన్నిపతితా. ఆపదాసూతి కేనచి ఉపద్దుతా హోతి, ఏవరూపాసు ఆపదాసు పవీసీతుం వట్టతి.

దుతియం ఉత్తానత్థమేవ.

ఆరామపవిననాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩-౪. గణపరిభాసనాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సేసన్తి “అత్థధమ్మఅనుసాసనిపురేక్షారాయా”తిఆదికం అవసేసం. తత్థ అనుసాసనిపురేక్షారాయాతి “ఇదానిపి త్వం బాలా అబ్బత్తా”తిఆదినా (పాచి. అట్ట. ౧౦౩౬) నయేన అనుసాసనిపక్ఖే రత్వా వదన్తియా అనాపత్తి.

చతుత్థం ఉత్తానత్థమేవ.

గణపరిభాసనాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. కులమచ్ఛరినీసిక్ఖాపదవణ్ణనా

కులే మచ్ఛరో కులమచ్ఛరోతి పురిమస్మిం పక్ఖే సకత్థే ఇనీపచ్ఛయో, తం కులం అస్సద్ధం అప్పసన్నన్తి కులస్స అగుణం, అయసం వా భాసన్తియాతి అత్థో. భిక్ఖునీనం అవణ్ణం భాసన్తియాతి “భిక్ఖునియో దుస్సీలా పాపధమ్మా”తి (పాచి. అట్ట. ౧౦౪౩) భిక్ఖునీనం అగుణం, అయసం వా భాసన్తియా.

సన్తంయేవ ఆదీనవన్తి కులస్స వా భిక్ఖునీనం వా సన్తంయేవ అగుణం.

కులమచ్ఛరినీసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౮. అభిక్ఖుకావాసాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సమన్తపాసాదికాయం వుత్తోతి సమన్తపాసాదికాయ ఓవాదవగ్గస్స పఠమసిక్ఖాపదే (పాచి. అట్ట. ౧౪౪) వుత్తో.

సత్తమట్టమాని ఉత్తానత్తానేవ.

అభిక్తుకావాసాదిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. ఓవాదూపసజ్జమనాదిసిక్తాపదవణ్ణనా

ఉపోసథస్స పుచ్చనం ఉపోసథపుచ్చా, సావకపచ్చయం, రస్సత్తఞ్చ కత్వా “ఉపోసథపుచ్చక”న్తి వుత్తాతి ఆహ
“ఉపోసథపుచ్చన”న్తి. ఓవాదత్తాయాతి ఓవాదయాచనత్తాయ.

దసమం ఉత్తానత్థమేవ.

ఓవాదూపసజ్జమనాదిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆరామవగ్గో ఛట్టో.

౭. గబ్భినీవగ్గో

౧-౨. గబ్భినీఆదిసిక్తాపదవణ్ణనా

పరమం ఉత్తానత్థమేవ.

థనే భవం థఙ్గాం, ఖీరం. యం పాయేతీతి యం దారకం పాయేతి.

గబ్భినీఆదిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఠమసిక్తమానసిక్తాపదవణ్ణనా

పదభాజనే వుత్తనయేనాతి “పాణాతిపాతా వేరమణిం ద్వే వస్సాని అవీతిక్కమ్మ సమాదానం సమాదియామి...పే....
వికాలభోజనా వేరమణిం ద్వే వస్సాని అవీతిక్కమ్మ సమాదానం సమాదియామీ”తి (పాచి. ౧౦౭౯) పదభాజనసమీపే
అట్టుప్పత్తియం వుత్తనయేన. ఇమా పన ఛ సిక్ఖాయో సట్టివస్సాయపి పబ్బజితాయ దాతబ్బాయేవ, న ఏతాసు అసిక్ఖితా
ఉపసమ్మాదేతబ్బా.

పఠమసిక్తమానసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౫. దుతియసిక్తమానాదిసిక్తాపదవణ్ణనా

పదభాజనే వుత్తా ఉపసమ్మదాసమ్మతి న దిన్నా హోతీతి పదభాజనసమీపే అట్టుప్పత్తియం వుత్తా
ఉపసమ్మదాసమ్మతి ఇత్తిదుతియాయ కమ్మవాచాయ న దిన్నా హోతి.

పశ్చామం ఉత్తానత్థమేవ.

దుతియసిక్తమానాదిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౧౦. దుతియగిహిగతాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దసవస్సాయ గిహిగతాయ సిక్ఖాసమ్ముతిం దత్వా పరిపుణ్ణద్వాదసవస్సం ఉపసమ్మాదేతుం వట్టతి.

సత్తమఅట్టమనవమదసమాని ఉత్తానత్థానేవ.

దుతియగిహిగతాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

గబ్బినీవగ్గో సత్తమో.

౮. కుమారిభూతవగ్గో

౧-౫. పఠమకుమారిభూతాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సబ్బపఠమా ద్వే మహాసిక్ఖమానాతి గబ్బినీవగ్గే వుత్తా ద్వే సిక్ఖమానా. “సిక్ఖమానా”ఇచ్చేవ వత్తబ్బాతి సమ్ముతికమ్మాదీసు ఏవం వత్తబ్బా. “గిహిగతా”తి వా “కుమారిభూతా”తి వా న వత్తబ్బాతి సచే వదన్తి, కమ్మం కుప్పతీతి అధిష్సాయో.

చతుత్థపఞ్చమాని ఉత్తానత్థానేవ.

పఠమకుమారిభూతాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౮. ఖీయనధమ్మాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

వుట్టపనసమ్ముతియా యాచితాయాతి ఉపసమ్మదాసమ్ముతియా యాచితాయ.

సత్తమట్టమాని ఉత్తానత్థానేవ.

ఖీయనధమ్మాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సోకావాససిక్ఖాపదవణ్ణనా

అగచ్ఛమానాతి ఆగచ్ఛన్తీ.

సోకావాససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అననుజ్ఞాతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

తేసం అత్తిభావం అజానన్తియాతి (పాచి. అట్ట. ౧౧౬౩) తేసం మాతాదీనం అత్తిభావం అజానన్తియా. అననుజ్ఞాతసమ్ముట్టానన్తి యం వాచతో, కాయవాచతో, వాచాచిత్తతో, కాయవాచాచిత్తతో చ సమ్ముట్టాతి, తం

అననుష్ఠాతసముట్టానం. కథం? అబ్బానకమ్మాదీసు కేనచిదేవ కరణీయేన ఖణ్డసీమాయం నిసిన్నా “పక్కిసథ సిక్ఖమానం, ఇధేవ నం ఉపసమ్మాదేస్సామా”తి ఉపసమ్మాదేతి, ఏవం వాచతో సముట్టాతి. “ఉపస్సయతో ఉట్టాయ ఉపసమ్మాదేస్సామీ”తి వత్వా ఖణ్డసీమం గచ్ఛన్తియా కాయవాచతో సముట్టాతి. ద్వీసు రానేసు పణ్ణత్తిం జానిత్వా వీతిక్కమం కరోన్తియా వాచాచిత్తతో, కాయవాచాచిత్తతో చ సముట్టాతి. అననుజానాపేత్వా ఉపసమ్మాదనతో కిరియాకిరియం.

అననుష్ఠాతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. పారివాసికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

దారుణన్తి పాపం. పతిమానేన్తన్తి ఓలోకేన్తం.

పారివాసికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. అనువస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఏకన్తరికన్తి ఏకేన వస్సేన అన్తరికం కత్వా.

అనువస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. ఏకవస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా

మాతికాయం ఏకం వస్సం ద్వేతి ఏకన్తరికే ఏకేకస్మిం సంవచ్చరే ద్వే. ఏకన్తరికం వుట్టాపేన్తియాతి ఇమస్మిం వస్సే ఏకం, పున ఏకన్తరికం ఏకన్తి ద్వే వుట్టాపేన్తియా అనాపత్తి.

ఏకవస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

కుమారిభూతవగ్గో అట్టమో.

౯. ఛత్తుపాహనవగ్గో

౧-౨. ఛత్తుపాహనాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

వుత్తలక్ఖణం ఛత్తన్తి “ఛత్తం నామ తీణి ఛత్తాని – సేతచ్చత్తం, కిలఙ్ఘచ్చత్తం, పణ్ణచ్చత్తం మణ్ణలబద్ధం, సలాకబద్ధ”న్తి (పాచి. ౧౧౮౧) ఏవం పదభాజనే వుత్తలక్ఖణం ఛత్తం. తాదిసం రానం పత్వాతి గచ్ఛకద్దమాదీసు తం తం రానం పత్వా.

ఛత్తస్సేవాతి కద్దమాదీని పత్వా ఉపాహనా ఓముఞ్చేత్వా ఛత్తస్సేవ ధారణం. ఉపాహనానంయేవ వాతి గచ్ఛాదీని దిస్సా ఛత్తం అపనామేత్వా ఉపాహనానంయేవ ధారణం.

దుతియం ఉత్తానత్థమేవ.

ఛత్తుపాహనాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩-౫. సఙ్ఖాణిఆదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

సఙ్ఖాణిన్తి కటియం అనుభవితబ్బం ఆభరణం. తేనాహ “యం కిఞ్చి కటూపగ”న్తి.

ఛత్తుపహ్చమాని ఉత్తానత్థానేవ.

సఙ్ఖాణిఆదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. వాసితకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

గన్ధవాసితకేనాతి గన్ధపరిభావితేన.

వాసితకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౧౦. భిక్ఖునిఉమ్మద్ధాపనాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

గిలానాయాతి (పాచి. అట్ట. ౧౨౦౮) అన్తమసో మగ్గగమనపరిస్సమేనాపి ఆబాధికాయ. ఆపదాసూతి చోరభయాదినా సరీరకమ్పనాదీసు.

అట్టమనవమదసమేసు కిఞ్చి వత్తబ్బం నత్తి.

భిక్ఖునిఉమ్మద్ధాపనాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. అనాపుచ్చాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

ఉపచారం సన్ధాయాతి సమన్తా ద్వాదసహత్థూపచారం సన్ధాయ.

అనాపుచ్చాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. పఞ్ణాపుచ్చనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

అనోదిస్సాతి “అముకస్మిం నామ తానే పుచ్చామీ”తి ఏవం అనియమేత్వా కేవలం “పుచ్చితబ్బం అత్తి, పుచ్చామి, అయ్యా”తి ఏవం వత్వా.

పఞ్ణాపుచ్చనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. అసంకచ్చికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

పరిశ్రీతస్స గామస్స పరిశ్రేపం, అపరిశ్రీతస్స ఉపచారం అతిక్రమన్తియా వా ఓక్రమన్తియా వాతి ఏత్థ పరిశ్రీతస్స గామస్స పరిశ్రేపం అతిక్రమన్తియా వా అపరిశ్రీతస్స గామస్స ఉపచారం ఓక్రమన్తియా వాతి యథాక్రమం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. ఆపదాసూతి మహగ్గం సంకచ్చికం పారుపిత్వా గచ్ఛన్తియా ఉపద్దవో ఉప్పజ్జతి, ఏవరూపాసు ఆపదాసు.

అసంకచ్చికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఛత్తుపాహనవగ్గో నవమో.

ఇతి కఙ్ఖావితరణియా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమఙ్గాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్కునిపాతిమోక్షే పాచిత్తియవణ్ణనా నిట్టితా.

అసాధారణసముత్థానవణ్ణనా

అచిత్తకానీతి (సారథ్థ. టీ. పాచిత్తియ 3.౧౨౧౪) “నచ్చ”న్తిఆదినా అజానిత్వా దస్సనాదిం కరోన్తియా ఆపత్తిసమ్భవతో వత్తుఅజాననచిత్తేన అచిత్తకాని. లోకవజ్ఞానీతి “నచ్చ”న్తిఆదినా జానిత్వా దస్సనాదిం కరోన్తియా అకుసలేనేవ ఆపజ్ఞనతో లోకవజ్ఞాని. తేనాహ “అయం పనేత్థ అధిప్పాయో”తిఆది సచిత్తకానీతి “చోరీ”తిఆదినా వత్తుం జానిత్వా కరణేయేవ ఆపత్తిసమ్భవతో సచిత్తకాని. ఉపసమ్మదాదీనం ఏకన్తాకుసలచిత్తేనేవ అకత్తబ్బత్తా పణ్ణత్తివజ్ఞాని. “ఇథ సచిత్తకాచిత్తకతా పణ్ణత్తిజాననాజాననతాయ అగ్గహేత్థా వత్తుజాననాజాననతాయ గహేతబ్బ”న్తి వదన్తి.

అసాధారణసముత్థానవణ్ణనా నిట్టితా.

పాటిదేసనీయకణ్డం

౨. తేలవిజ్ఞాపనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

పాళియం అనాగతేసు పన అట్టసుపీతి పాళిముత్తకేసు సప్పిఆదీసు అట్టసుపి.

తేలవిజ్ఞాపనాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కజ్ఞావితరణియా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్కునిపాతిమోక్షే పాటిదేసనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరిమణ్ణలాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

సేఖియాని చేవాతి పఞ్చసత్తతి సేఖియాని చేవ. “భిక్కుపాతిమోక్షవణ్ణనాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా”తి ఇమినా యస్మా తాదిసంయేవేత్థ అత్థవినిచ్చయం విదూ వదన్తి, తస్మా విసుం తేసం అత్థవణ్ణనా న వుత్తా. తత్థ యా వుత్తా, సా ఇథాపి వుత్తాయేవాతి దస్సేతి.

పరిమణ్ణలాదిసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి కజ్ఞావితరణియా పాతిమోక్షవణ్ణనాయ

వినయత్థమజ్ఞాసాయం లీనత్థప్పకాసనియం

భిక్కునిపాతిమోక్షవణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనకథావణ్ణనా

యం పాతిమోక్షస్స వణ్ణనం ఆరభన్తి సమ్మన్దో. “మహావిహారవాసీన”న్తి ఇదం పురిమపచ్చిమపదేహి సద్ధిం సమ్మన్దితబ్బం, మహావిహారవాసీనం పోరాణట్టకథాహి వాతి చ. పాళియత్థిజ్ఞా కేవలన్తి సకలం పాళిఅత్థిజ్ఞా, ఉభతోవిభజ్ఞాత్తి వుత్తం హోతి. ఏత్థాతి ఏతిస్సం కజ్ఞావితరణియం. యస్మా న హి అత్థీతి సమ్మన్దో. యన్తి యం పదం. సీహళట్టకథానయన్తి సీహళమాతికట్టకథానయం. అట్టకథాసారన్తి సీహళమాతికట్టకథాయం అత్థసారం, అథ వా వినయట్టకథాసు అత్థసారం. తేనేతం దస్సేతి – సీహళమాతికట్టకథాయం అత్థసారం ఆదాయ ఇమం కజ్ఞావితరణిం కరోన్తో వినయట్టకథాసుపి ఇథ వినిచ్చయే యోగక్ఖమం అత్థసారం ఆదాయేవ అకాసిన్తి.

ఇదాని సదేవకస్స లోకస్స అచ్చంతసుఖాధిగమాయ అత్తనో పుజ్ఞం పరిణామేంతో “యథా చ నిట్టం
సమ్మత్తా” తిఆదిగాథాద్వయమాహ. కల్యాణనిస్సితాతి కుసలనిస్సితా. సబ్బసత్తానంతి కామావచరాదిభేదానం సబ్బేసం
సత్తానం.

నిగమనకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా చ -

౧. లక్కిస్సరో యో విజితారిరాజో;
రాజా పరక్కంతభుజో యసస్సీ;
తిథాగతం సీహళమేకరజ్జం;
అకా నికాయఞ్చ తథా సమగ్గం.

౨. పురే పులత్తిమ్మి వరే పురానం;
మజ్ఞమ్మి నానారతనాకరానం;
అనంతసమ్మత్తిభరాభిరామే;
వరాచలుత్తభఘరాభిరామే.

౩. అభేజ్జపాకారసుగోపురస్మిం ;
నిరాకులానేకకులాకులస్మిం;
మునిస్తదాఠక్కరవాసభూతే;
యో లోచనానంతవహీ వసంతో.

౪. సుపుల్లితబ్బోరుహసాదుసీత
పసన్ననీరేహి జలాసయేహి;
సుపుప్పితానేకకదమ్బజమ్బు-
పున్నాగనాగాదిహి వాభిరమ్మే.

౫. సుధావదాతేహి మనోహరేహి;
పాకారపన్నీహి చ గోపురేహి;
వికిణ్ణముత్తాఫలసన్నిభేహి;
విలోకనీయేహి సుధాతలేహి.

౬. కత్వాన పాసాదసహస్సరమ్మే;

తహిం తహిం పీతికరే విహరే;
మహాదయో జేతవనాదయోపి;
సుసంయమానం యతినం అదాసి.

౭. యో సాదుభూతం చతుపచ్చయశ్చ;
గుణప్ససన్నో సమణేసు తేసు;
నిచ్చం మహోఘం వియ వత్తయన్తో;
యోజేతి తే గన్ధవిపస్సనాసు.

౮. కారితేసు విహరేసు, తేన తేసు యసస్సినా;
రమ్మో యో పచ్చిమారామో, పుష్పారామాదిసోభితో.

౯. పరివేణమ్మి నామేన, తహిం చోళకులన్తికే;
పాసాదే దస్సనీయమ్మి, వసన్తో కరుణాపరో.

౧౦. సిస్సో ససీకరస్వచ్చ-సీలాచారస్స ధీమతో;
సారిపుత్తమహాథేర-మహాసామిస్స తాదినో.

౧౧. ధీరానేకగుణోఘేన, థేరేన సుచివుత్తినా;
వినయట్టితికామేన, సుమేధేనాభియాచితో.

౧౨. సో బుద్ధనాగత్థేరోహం, భిక్షూనం పరమం హితం;
మహావిహారవాసీనం, యతినం సమయానుగం.

౧౩. వినయత్థాదిమజ్జాసం , లీనత్థస్స పకాసనిం;
మాతికట్టకథాయేమం, అకాసిం సాధు వణ్ణనం.

౧౪. సాయం సుబోధా బుధవణ్ణనీయా;
సంవణ్ణనా సత్తసహస్సమత్తా;
నిరాకరోన్తి వినయమ్మి మోహం;
తమం చరన్తి ససి ఖేవ భాతు.

౧౫. ఆకఙ్ఘమానేన పరత్థమిట్టం;
మహత్థసారం సువినిచ్చయశ్చ;
సంవణ్ణనం సాధు పకుబ్బతా యం;
చితం మయా పుణ్ణామనప్పభూతం.

౧౬. పుష్కల తేనాచితదానసీల-

మయాదినానేకవిధేన చేవ;

సత్తా అనీఘా సుఖినో అవేరా;

పప్ఫోస్తు సత్సే సుగతిం సివశ్చ.

౧౭. సద్ధిం యథోపద్ధవమంతరేన;

గతా హి లీనత్థపదీపనీయం;

తథా జనానం అపి ధమ్మయుత్తా;

మనోరథా సిద్ధిముపేస్తు నిచ్చం.

౧౮. కాలే పవస్సన్తు సదా పయోదా;

ధమ్మేన పాలేన్తు మహిం మహిన్దా;

సత్తా పసన్నా రతనత్తయస్మిం;

దానాదిపుష్కలాభిరతా భవన్తూతి.

వినయత్థమజ్ఞాసా లీనత్థప్పకాసనీనామికాకజ్ఞావితరణీఅభినవటీకా నిట్టితా.